

ပထမဆုံးအကြောင်း

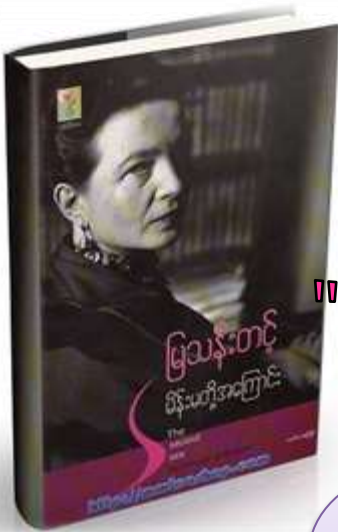
မြသန်းတင်

မိန်းမတို့အကြောင်း

The
second
sex

by Simone de Beauvoir

တတိယအကြိမ်

မြသန်းတင့်

"မိန်းမတို့အကြောင်း"

<http://www.mmteashop.com>

Type - Noel

PROFF & PDF - ရေဘဝဲ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၄၀၇၀၄၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၅၂၇၀၅၁၀

စီစဉ်သူ - ကိုမျိုးဇော်၊ ကိုကျော်စိုးမိုး

ပုံနှိပ်ခြင်း - တတိယအကြိမ် (၂၀၁၁ ၊ ဇွန်လ)

မျက်နှာဖုံး - ချမ်းမှိုင်းအောင်

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးကျော်ယဉ် (၀၇၈၄၃) ၊ ဇမ္ဗူမော်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်(၂၈၄) ၊ ၃၉ လမ်း ၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ - ဦးတင်ထွန်း(၀၄၂၀၅) စိတ်ကူးသစ်စာပေ

အမှတ်(၂၅) ခြောက်လွှာ ၊ ပုသိမ်လမ်း ၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အုပ်ရေ - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၃၅၀၀ ကျပ်

မြန်မာပြန်သူ၏အမှာ

ကျောင်းသားတုန်းက ဆီမွန်ဒီဗူးဗွား၏ ဝတ္ထုတိုကလေးများကို နည်းနည်းပါးပါး ဖတ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဝတ္ထုတို ဆိုသော်လည်း သိပ်တော့ မတိုလှ၊ ဝတ္ထုလတ်ဟု ခေါ်ရမည် ထင်သည်။ တစ်ပုဒ်က “အဖျက်ဆီးခံရသည့် မိန်းမ” ဆိုသည့် ဝတ္ထု။ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းပုံစံဖြင့် ရေးသားထားသဖြင့် အတွေးအခေါ်ကလည်း ထူးခြားသည်။

ဒီဗူးဗွားသည် မိန်းမတို့၏ အတွင်းစိတ်ကို ရေးရာတွင် တော်တော် အသေးစိတ်သည်။ ဖတ်တုန်းက အမှတ်မဲ့ ဖတ်လိုက် မိသော်လည်း ဖတ်ရင်း သူ့ဝတ္ထုကို စွဲသွားသည်။ ထိုအထဲမှာပင် ဝတ္ထုလတ် သုံးပုဒ် ပါသဖြင့် ဆက်တိုက် ဖတ်ဖြစ်သွားသည်။ နောက်တစ်ပုဒ်မှာ “ရင့်မှည့်ချိန်” ဆိုသည့် ဝတ္ထုဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ပုဒ်မှာ “တစ်ကိုယ်တော် စကားပြောခန်း” ဆိုသည့် ဝတ္ထုဖြစ်သည်။

ဖျက်ဆီး ခံရသောမိန်းမမှာ ချစ်သူ ခင်သူတို့က လျစ်လျူပြု ခံထားရသော မိန်းမ တစ်ယောက် အကြောင်းဖြစ်ပြီး ရင့်မှည့်ချိန်မှာ ဇရာဘက်သို့ ချဉ်းလာသော မိန်းမ တစ်ယောက်၏ ခံစားချက်ကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ကိုယ်တော် စကားပြောခန်း မှာလည်း အထီးကျန်နိုင်လှသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဘဝကို ရေးခြယ်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုသုံးပုဒ် စလုံးမှာ မိန်းမတို့၏ စရိုက်ကို အသေးစိတ်ဖွဲ့ထားသည်။

ကျွန်တော်သည် ဒီဗူးဗွား၏ ဝတ္ထုလတ်သုံးပုဒ်ကို စွဲလမ်းသွားပြီးနောက် သူ့ စာအုပ်များကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖတ်ဖြစ်သွားသည်။ “အတူနေရန်သူမလာသည်” ဆိုသည့် ဝတ္ထုထဲက သူ့ ချစ်သူကို လှယူသွားသော ဇေဗီယေးကို လက်စားချေသည့် ဖရန်ဆွာ၏ အချစ်ဆိပ်သည် အနံ့အသက် ရှူလိုက်ရုံဖြင့် မူးမေ့ သွားလောက်အောင် ပြင်းထန်သည်။

<http://www.mmteashop.com>

ဖရန်ဆွာသည် သူ့ချစ်သူကို လုယူသွားသော ဇေဗီယေးကို ကလဲ့စား ချေသွားခဲ့သည်။ ထိုဝတ္ထုမှာ သူနှင့် ဒဿနဆရာ ယန်းပေါလ်ဆော့တ်တို့ နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးကို ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ခဲ့သည့် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ကလဲ့စားချေသည့် အနေဖြင့် ရေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်ရေး ဆရာတို့က ဆိုကြသည်။

မန်ဒရင်းမှာ စစ်ပြီးခေတ် ပါရီရှိ စာပေ၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ပညာတတ် အသိုင်းအဝိုင်းကို နောက်ခံပြု ရေးထားသည်။ ဝတ္ထုရှေ့တွင် ဤဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင်များသည် မည်သူ့ကိုမှ ရည်ရွယ်ရေးသားခြင်း မဟုတ်ပါ ဆိုခြင်းသည် တူညီချက် တစ်စုံတစ်ရာကို ရည်ရွယ်မှန်း သိသာနေသည်။ ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦးမှာ ထိုစဉ်က သက်ရှိ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကို ရည်ရွယ် ရေးထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ပါရီစာပေ အသိုင်းအဝိုင်းက ဆိုကြသည်။

သူ၏ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကျမ်းများကား ဖတ်၍ အကောင်းဆုံးပင်။ ယင်းတို့မှာ “တာဝန်ကျေသော သမီးတစ်ယောက်၏ မှတ်တမ်း” “ဘဝ စန်းပွင့်ချိန်” နှင့် “ပတ်ဝန်းကျင်၏ တွန်းအား” ဆိုသည့်စာအုပ်များ ဖြစ်သည်။

ဒီဗုဗားသည် ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် ပါရီ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ (သူမွေးသည့် နေရာမှာ ပါရီမြို့ အနုပညာ ရပ်ကွက်ရှိ အနုပညာရှင်တို့ စုဝေးရာ ရိုးတွန်းကဖေး အပေါ်ထပ် အခန်း တစ်ခန်းတွင် ဖြစ်သည်။) သူ့အဖေက အယူသည်းသည့် ဗရင်ဂျီ ဘာသာဝင် ရှေ့နေတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နာမည်ကျော် ဆော်ဘွန်းတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပြီး ထူးဆန်းသည့် ဘာသာတွဲ နှစ်ခုကို ယူခဲ့သည်။ ယင်းမှာ အနုပညာ စာပေနှင့် သင်္ချာဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၂၉ ခုနှစ် ဘွဲ့ရသည့်အခါတွင် ဒဿနိကဗေဒဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ဒဿနဆရာ ယန်းပေါလ်ဆော့တ်က ပထမရပြီး သူက ဒုတိယရခဲ့သည်။

<http://www.mmteashop.com>

သူတို့နှစ်ယောက်သည် နောင်တွင် ခိုင်မြဲသည့် မိတ်ဆွေများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ပြီးသည့်အခါတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည် ဒသန လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုဖြစ်သော ဖြစ်တည်မှု ပဓာနဝါဒကို ဦးဆောင်ခဲ့သူများ အဖြစ် ထင်ရှားလာခဲ့ကြသည်။

ယခု ဒီပူးဗားရေးသည့် ဒုတိယ အမျိုးအစား ဆိုသော စာအုပ်ကိုကား တော်တော် နောက်ကျမှ ဖတ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ မိန်းမတွေ အကြောင်းကို ရေးထားသဖြင့် သာမန် မိန်းမ စိတ်ကျမ်း တစ်စောင် ဖြစ်မှာပဲဟု ထင်လိုက်သည်။ ကြီးစား၍ ဖတ်ကြည့် လိုက်သည့်အခါ ဒီပူးဗား၏ အရေးအသားက ကျနော်ကို ဆွဲခေါ် သွားသည်။

မိန်းမများ၏ အတွင်းစိတ်ကို ရေးရာတွင် ထိုမျှ အတွင်းကျသော စာအုပ်မျိုး ကျွန်တော်တစ်ခါမျှ မဖတ်ဖူးသေး။ သူ့စာအုပ်သည် မိန်းမတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက် မှန်သမျှကို ဖွင့်ပြ သွားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ အိမ်တွင် အစ်ကိုများ၊ မောင်များ၏ အနိုင်ခံရသော မိန်းကလေး၊ စိတ်ကူး တိမ်တိုက်တွေကို စီးကာ အိမ်မက်တိုင်းပြည်သို့ သွားနေသော အပျိုဖော် ဝင်စ၊ လောက အကြောင်းကို အနည်းနှင့်အများ နားလည်စ ပြုလာသော အပျိုစင်၊ အချစ်ဖြင့် ရွှန်းလဲ့ နေသော ချစ်သူ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်နေသော မိန်းမ၊ ယောက်ျားလျာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၊ အိမ်ထောင်ရှင်၊ မြေးတို့၏အဘွား စသည်ဖြင့် မွေးလာ သည်မှ သေသည် အထိ၊ နနယ် ပျိုမြစ်ရွယ်မှ ဆံဖြူ သွားကျိုး အရွယ်အထိ မိန်းမတို့၏ အတွင်းစိတ်ကို စေ့စပ်စွာ ရေးပြသွားသည်။

ယခု ဆောင်းပါးများမှာ မြားနတ်မောင် မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ် ဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းပါးများကို လစဉ် ဖော်ပြပေးခဲ့သည့် မြားနတ်မောင် မဂ္ဂဇင်းကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

မြသန်းတင့်

<http://www.mmteashop.com>

မာတိကာ

- ၁။ မိန်းမနဲ့ အချစ်
- ၂။ နွမ်းလျတွေးတော ငေးမောနေသော လုံမလေး
- ၃။ မိန်းကလေး ငယ်ငယ်
- ၄။ အပျိုပေါက်နှင့် နာစစ်ဆပ်ဝါဒ
- ၅။ အိပ်မက်ထဲက ချစ်သူ
- ၆။ မိန်းမကုန်
- ၇။ အပျံသင်စ
- ၈။ မိန်းကလေးနှင့် ပန်းပွင့်မိုးတိမ်
- ၉။ မိန်းကလေးနှင့် သူ့သူငယ်ချင်း
- ၁၀။ မောင်တစ်ကျိပ်ပင် ရိုလင့်ကစား
- ၁၁။ မိဘတို့ ဝတ္တရားရှိသည်နှင့်အညီ
- ၁၂။ အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်ချင်ပေမယ့်
- ၁၃။ ကြင်စဦး
- ၁၄။ လက်ထပ်ခြင်း . . . အချစ်အတွက်လား၊ လုံခြုံမှုအတွက်လား
- ၁၅။ မိန်းမနှင့် အိမ်
- ၁၆။ ချက်ပြုတ်ခြင်းသည် ကဗျာ
- ၁၇။ ညစာ စားပွဲထိပ်က သဘာပတိ
- ၁၈။ လျှာနှင့်သွား

http://www.mmteeshop.com

မြသန်းတင့်

- ၁၉။ ယောက်ျားကိုကြိုးကိုင်တဲ့ မိန်းမ
- ၂၀။ စံပြအိမ်ထောင်ရေး
- ၂၁။ မိန်းမတို့ဘက်မှ ရှေ့နေလိုက်ခြင်း
- ၂၂။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ပထမ အနှစ်နှစ်ဆယ်
- ၂၃။ မိန်းမဟာ . . . ဧကရီလား၊ ကျေးကျွန်လား
- ၂၄။ အနီစီးဆင်းမှုလား . . . မိခင်လောင်းလား
- ၂၅။ မိခင်လောင်းရဲ့ စိတ္တဗေဒ
- ၂၆။ မယ့်ရင်ဆင်သင့် ပြန်နှင့်ပြီ
- ၂၇။ မိခင်ပျိုရဲ့ စိတ္တဗေဒ
- ၂၈။ ထမင်းဆီဆမ်း ရွှေလင်ဗန်းနဲ့ပေးပါ
- ၂၉။ မိခင်တစ်ယောက်၏ ဝိရောဓိများ
- ၃၀။ အမေရဲ့ စိတ္တဗေဒ
- ၃၁။ ကလေးသည် ပန်းပွင့်
- ၃၂။ သူ့ကိုယ်သူ မေ့နိုင်တဲ့အိမ်ရှင်မ
- ၃၃။ မိန်းမနှင့် အဝတ်အစား
- ၃၄။ မိန်းမနှင့် အလှ
- ၃၅။ အလှကြိုက်မတို့၏ ကျဆုံးခန်း
- ၃၆။ မိန်းမနဲ့ အတင်းအဖျင်း
- ၃၇။ သုံးပွင့်ဆိုင်အချစ်

<http://www.mmteashop.com>

- ၃၈။ ဘာကြောင့်ဖောက်ပြားရသလဲ
- ၃၉။ မျောက်, မထားခြင်း
- ၄၀။ စိတ်ပြောင်းချိန်
- ၄၁။ အရောင်လွင့်ပျယ်ခြင်း
- ၄၂။ ယောက္ခမ နဲ့ ချွေးမ
- ၄၃။ မိန်းမနဲ့ ဇရာ
- ၄၄။ မိန်းမဟူဘိ ထိုကုတ္တိကား
- ၄၅။ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား
- ၄၆။ မိန်းမနဲ့ ဖိဆန်မှု
- ၄၇။ မိန်းမနဲ့ လွတ်မြောက်ရေး
- ၄၈။ ယောက်ျားလျာ
- ၄၉။ ဖိုယောက်ျားလျာ နဲ့ မယောက်ျားလျာ

မိန်းမနဲ့ အချစ်

အချစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို နားလည်ကြရာမှာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား မတူကြဘူး။ ဒါဟာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား ကြားမှာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး နားမလည်မှုကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်း တစ်ခုပါ။ ကဗျာဆရာ ဘိုင်ရွှန်က . . .

“ယောက်ျား အချစ်၊ ဖွင့်လှစ်ပြဆို၊ အပိုမရ၊ သူ့ဘဝ၏ တစ်စတစ်ပိုင်း၊ ဆစ် အပိုင်းတည့်။ မိန်းမအချစ်၊ သူ့အဖြစ်ကား၊ ဘဝလုံးစုံ၊ အားလုံးခြံ၍”

လို့ ဆိုဖူးပါတယ်။ သဘောကတော့ ယောက်ျားရဲ့အချစ်ဟာ သူ့ဘဝရဲ့ အစိတ် အပိုင်းမှ သာတဲ့။ မိန်းမရဲ့အချစ်ကတော့ သူ့ဘဝ တစ်ခုလုံးပဲတဲ့။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဂျာမန် ဒဿနဆရာ နစ်ရှေးကလည်း အလားတူ သဘောမျိုး ပြောခဲ့ ဖူးပါသည်။ “အချစ်ဆိုသော စကားလုံး တစ်လုံးသည် မိန်းမနှင့် ယောက်ျားတို့ အဖို့ အနက် အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးစီ ဆောင်လျက် ရှိ၏။ မိန်းမက နားလည်သော အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ရှင်း၏။ မိန်းမအဖို့ အချစ်ဆိုသော အရာသည် ဦးထိပ်ထားခြင်း ဖြစ်ရုံမျှမက ကိုယ်ခန္ဓာ ကိုယ်ရော ဝိညာဉ်ကိုပါ ဘာမှ ဂရုမထား၊ ခြွင်းချက်မရှိ၊ ယုံမှတ် ပုံအပ် ထားခြင်း ဖြစ်၏။

“သို့ဖြင့် မိန်းမ၏ ခြွင်းချက် မထားသော အချစ်သည် မိန်းမ၏ ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှု ဖြစ်လာခဲ့၏။ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဆို၍ မိန်းမတွင် ထိုတစ်ခုသာ ရှိ၏။ ယောက်ျား တစ်ယောက် အဖို့မူ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ချစ်ပြီ ဆိုသည်နှင့် သူလိုချင်သော အရာမှာ မိန်းမ၏ အချစ်ဖြစ်၏။

http://www.mmteeshop.com

“ယောက်ျားတို့ အဖို့မူ မိန်းမထံမှ အချစ်ကို တောင်းဆိုသော်လည်း ထိုအချစ်မျိုးကိုမူ မိန်းမအား မပေး လိုပေ။ မိန်းမချစ်သော အချစ်စိတ်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားသော ယောက်ျားများ ရှိခဲ့သည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည် ယောက်ျား မဟုတ်တော့ဟုပင် ဆိုရ ချေတော့မည်။”

ယောက်ျားတွေရဲ့ ဘဝ တချိန်ချိန်မှာ အရူးအမူး ချစ်ခဲ့တာတွေ ရှိကောင်း ရှိနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်တဲ့ အချစ်ကြီး သူရယ်လို့တော့ ယောက်ျားတွေ ထဲမှာ တော်တော်ရှားမယ် ထင်ပါတယ်။ အလွန် အရူးအမူး ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာတောင် သူတို့ဟာ လုံးလုံးလျားလျား အလျော့ပေး ချစ်တာမျိုး မရှိပါဘူး။

သူတို့ဟာ ချစ်သူ တစ်ယောက်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ချင် ထောက်မယ်။ ကိုယ့် ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်တွေ ပြင်းထန်ကောင်း ပြင်းထန်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့စိတ်ထဲမှာတော့ သူတို့ကိုယ် သူတို့ ဘုရင်တွေလို့ ထင်နေကြဆဲပါ။

သူတို့ ချစ်လှချည်ရဲ့ ဆိုတဲ့ အချစ်ဟာ အခြားသော တန်ဖိုး အရာတွေထဲက တစ်ခုသာ ဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့ဟာ ချစ်သူတွေကို သူတို့ ဘဝထဲကို ပေါင်းစည်းပေးမယ့် မိန်းမ တစ်ယောက်အတွက်၊ ချစ်သူတစ်ယောက် အတွက် ဘဝကိုတော့ အပျက်မခံ ကြပါဘူး။ မိန်းမသားကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးလေ။

မိန်းမချစ်လာပြီဆိုရင် အရှင်သခင်အတွက် အရာရာ စွန့်လွှတ်ပစ်တော့ တာပဲ။ ချစ်မိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ အတ္တကို စွန့်လွှတ် ပစ်လိုက်ရမယ်။ ဒါဟာ သဘာဝ နိယာမ တရားတဲ့။ မိန်းမဟာ သခင် မရှိရင် မတည်ရှိနိုင် ဘူးတဲ့။ သခင် မရှိနိုင်သူဟာ ပျံ့ကျဲနေတဲ့ ပန်းတစ်ကုံးနဲ့ တူတယ်တဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

အမှန်ကတော့ ဒါဟာ သဘာဝတရားနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား အမြင်တစ်မျိုးစီ ကွဲပြားခြားနား နေကြတာဟာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား အခြေအနေခြင်း မတူ ကွဲပြားခြားနား နေကြလို့ပဲလို့ ထင်ပါတယ်။ ယောက်ျား ဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အစဉ်အလာအရ အမှီအခို ကင်းတယ်။ လွတ်လပ်တယ်။

ဒီအထဲမှာ ယောက်ျားတံခွန်ကို လွင့်ထူနိုင်ပြီး လူရည်ချွန်က မိုးစွန်တစ်မွတ် ကြယ်ကိုဆွတ်လည်း မလွတ်စတမ်း ရမြဲတမ်း ဆိုတဲ့ စာဆိုတွေ ရှိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ယောက်ျားဟာ ကမ္ဘာလောကကြီးကို လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ယောက်ျားဟာ မျှော်မှန်းချက် ကြီးမားတယ်။ အဲ့ဒီ မျှော်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။

မိန်းမသားကျတော့ အားနည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ရလေတော့ ဒီမျှော်မှန်းချက်ကို အကောင် အထည်ပေါ်အောင် ကြိုးစားခြင်း မပြုနိုင် ပေဘူးပေါ့။ မိန်းမသားဟာ ငယ်စဉ် ကတည်းက မိဘ မောင်ဖွားတွေနဲ့ ပိတ်လှောင် နေခဲ့တယ်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ယောက်ျားထက် တစ်ပန်းရှုံး ခဲ့တယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ မြတ်တဲ့သတ္တဝါဆိုတဲ့ အစဉ်အလာ အောက်မှာ ကြီးပြင်းလူလား မြောက်ခဲ့ရတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ သူဟာလည်း ယောက်ျားတွေလိုပဲ မိန်းမတံခွန်ကို ထူချင်တယ်။ သူတို့လိုပဲ စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်ပြချင်တယ်။ ဒီတော့ သူ ဘာလုပ်သလဲ။ သူ အထင်ကြီးတဲ့ သူ့အရှင် သခင်လို့ ယူဆတဲ့ ယောက်ျားသားဆီမှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၊ သူ့ဝိညာဉ်၊ သူ့ဘဝကို ပုံအပ် လိုက်တာပါပဲ။ သူ့မှာ ဒီနည်း တစ်နည်းပဲ ရှိတော့တာကိုး။

မိန်းမဟာ ဘဝပေးကြောင့် အမြဲတမ်း မှီခိုနေရသူ၊ အားနည်းသူ ဖြစ်ခဲ့ရလေတော့ မိဘတို့၊ အုပ်ထိန်းသူတို့ စတဲ့ ပဒေသရာဇ် မင်းတွေရဲ့ အမိန့်ကို နာခံ ရတာထက် နတ်တစ်ပါး ချစ်သူ တစ်ယောက်ကိုပဲ အလုပ်ကျွေး ပြုချင်တယ်။ ဒီလို အလုပ်အကျွေး ပြုဖို့ ရွေးခဲ့တယ်။

ဒီလိုကျွန်ခံဖို့ ရွေးချယ်ခွင့် ရှိတာကိုပဲ မိန်းမသားရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်လို့ ထင်နေ ရှာတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမသားဟာ အရေးမကြီးတဲ့ သတ္တဝါအဖြစ်က သူ့ကိုယ်သူ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားပြတယ်။

သူဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၊ သူ့ ခံစားချက်၊ သူ့ အပြုအမူကို လျှင်ဒါန်း ပူဇော်ပြီး ယောက်ျားကို သူ့ရဲ့ တန်ခိုးရှင်၊ သူ့ရဲ့ အထွတ်အမြတ် အဖြစ် ရာဇပလင် ပေါ်မှာတင် ကိုးကွယ် တော့တာပဲ။ ဒီနည်းအားဖြင့် အချစ်ဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်အဖို့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်လာ ခဲ့တယ်။ ဘာသာတရား တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

မိန်းမဟာ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ကိုယ်သူ ယောက်ျားကလေး တွေနဲ့ တန်းတူ ဖြစ်ချင်တယ်။ သူတို့ကို အားကျတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြိုင်လို့ မရတဲ့ အခါ ကျတော့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ ယောက်ျား ပီသမှုကို ရလိုတဲ့ အတွက် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် အချစ်ကို လက်ခံ လိုက်တာပါပဲ။ ဒီလို လက်ခံတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်ဝါ့ကိုမှ သဘောကျလို့ရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်ယောက်ျားလေးကို ဖြစ်ဖြစ် သူက ချစ်လိုက် တော့တာပါပဲ။ သူ့ရဲ့ နို့နို့စိတ်ကို ဖြေဖျောက်ပစ်ဖို့၊ သူ့ကို တခြားယောက်ျားတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် နိုင်စေဖို့အတွက် လက်ခံ လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးဆရာမ အိုင်းရင်းရှပ်လီယော့တီက . . . "အသင် ပုရိသ ယောက်ျားတို့ အသင် ပုရိသတို့ကို ကျွန်မ ချစ်ပါအံ့။ အသင်တို့ကို စောင့်မျှော်လျှက်သာ ရှိပါ၏။ မကြာမီ သင်တို့နှင့် ကျွမ်းရတော့မည်ကို တွေးမိတိုင်း ကျွန်မ ပျော်ရွှင် ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရပါ၏။ "လို့ ရေးခဲ့ ဖူးပါတယ်။

အမှန်ကတော့ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျားဆိုတာ သူလို ကိုယ်လို လူသားချည်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဟာ မိန်းမရဲ့ အထင်ကြီးမှုကို ခံယူချင်ရင်တော့ သူဟာ လူသား တစ်ယောက် ဖြစ်ရ ပါလိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာက မိန်းမရဲ့ စိတ်မှာ လူစာရင်းအသွင်း ခံရသူ

<http://www.mmteashop.com>

ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ ကိုလိုနီ အရာရှိကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ သမီးတစ်ယောက် အဖို့ အာဖရိက တိုင်းရင်းသား တစ်ယောက်ဟာ လူသား တစ်ယောက်လို မယူဆဘူး။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ထက် နိမ့်ကျတဲ့ သူ တစ်ယောက်ဆီမှာ သူ ကိုယ်သူ ပုံအပ်လိုက်တယ် ဆိုရင် သူဟာ အချစ်နဲ့ ထိုက်တန်ခြင်း မရှိတော့ဘူးလို့ သူ ကိုယ်သူ ယူဆတဲ့အတွက် သူ ကိုယ်သူ နှိမ့်ချပစ်လိုက် ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထုံးစံအားဖြင့်တော့ မိန်းကလေးဟာ မဟာဖို ကြီးစိုးခြင်း ရှိတဲ့သူ၊ ယောက်ျား ပီသတဲ့သူ၊ ကိုယ်နဲ့မတူ ခြားနားတဲ့ ဗလငါးတန် ပြည့်စုံတဲ့ သူတို့ကိုသာ ရှာဖွေလေ့ ရှိကြပါတယ်။ တချို့က ကာယဗလ ကောင်းတဲ့သူ၊ တချို့က ဂုဏ်အဆင့်အတန်း ရှိတဲ့သူ၊ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့တဲ့သူ၊ တချို့က ဥစ္စာရှိတဲ့သူ တချို့က ထက်မြက်တဲ့သူ စသည်ဖြင့် ကိုယ့်ထက် သာတာကိုပဲ ရွေးလေ့ ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေ ဘယ်လိုပဲ ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်စေ သူချစ်သူဟာ ယောက်ျားပီသရမယ် ဆိုတာကိုတော့ အမြဲစဉ်းစား ကြတယ်။

မိန်းမတွေရဲ့ ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ခြင်းဟာ ယောက်ျားတွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ပျက်စီး စေနိုင်တယ်။ နေ့စဉ်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရာမှာ ဖြစ်စေ၊ ပထမဆုံး နန်းပြီးတဲ့နောက်မှာ ဖြစ်စေ၊ မင်္ဂလာဦးည လွန်မြောက်သွားတဲ့ အခါမှာ ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ ပြိုလဲကျသွား တော့တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အဝေးကနေ ချစ်တယ်ဆိုတာ မျိုးကလည်း ရှိခဲသားကလား။ ဒါမျိုး ဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ် သက်သက်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ အချစ်ဟာ တဏှာပေမ အချစ် ဖြစ်လာတယ် ဆိုတာ ဖို-မ ဆက်ဆံမှသာ ဖြစ်လာတာပါ။ ပြောင်းပြန် ပြောရရင် တဏှာပေမ အချစ်ဓာတ် ဆိုတာ ဖို-မ ဆက်ဆံပြီးမှ ပေါ်လာတာပါ။

<http://www.mmteashop.com>

တစ်ခါတစ်လေလည်း ရှိတတ်သေးတယ်။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သူသိတဲ့ ယောက်ျားတွေထဲမှာ ဘယ်သူ့ကိုမျှ အထင်ကြီးလို့မရ၊ လေးစား ကြည်ညိုလို့ မရတာ မျိုးတွေ။ အမှန်ကတော့ မိန်းမရဲ့ ဘဝမှာ အချစ်ဟာ ထင်နေကြသလောက် အရေးမကြီးတဲ့ အခန်း ကဏ္ဍမှာ ပါရှိ နေတတ်ပါတယ်။

မိန်းမတွေဟာ လင်ကိစ္စ၊ အိမ်ကိစ္စ၊ ပျော်ရွှင်မှုကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စ၊ ကြီးပွားရေး ကိစ္စတွေနဲ့ အလုပ် များနေ တတ်ပါတယ်။ မိန်းမ အများစုဟာ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ချင် သူတွေ ဖြစ်လိုကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ အများစုဟာ ဒီလို မဖြစ်ခဲ့ကြပါဘူး။ ငယ်ငယ် တုန်းက အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့ဖူးသလိုလို ထင်ခဲ့ ကြပေမယ့် ဒါတွေဟာ အမှန်ကတော့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း၊ မပြည့်မစုံ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးနဲ့ ပေါ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။

တကယ်မှာတော့ သူတို့ဘဝမှာ ဒီလို အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့ ရတာမျိုးတွေ သိပ်ရှားပါတယ်။ နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်တတ်တဲ့ မိန်းမများဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက ချစ်သူတို့ ဘာတို့ မထားခဲ့ဖူး၊ မရှိခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။

သူတို့ဟာ ပထမမှာ မိန်းမတို့ရဲ့ ဝတ္တရားတွေ ဖြစ်တဲ့ သားကိစ္စ၊ လင်ကိစ္စ၊ အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စတွေကို ဦးစားပေးသူများ ဖြစ်လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အိမ်ထဲမှာ တစ်ယောက်ထီးတည်း နေခဲ့ရတဲ့ မိန်းမတွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အနည်းနဲ့အများ ဆိုသလို အောင်မြင်မှု မရှိတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေ ကြရတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်နေ တတ်ပါတယ်။

အဲ့ဒီမှာ သူတို့ရဲ့ စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ ဘဝကို ပြန်တည်ဆောက်ဖို့ အတွက်၊ နှစ်သိမ့်မှု ရှာဖွေဖို့ အတွက် အားကိုး ရစရာ လူတစ်ယောက်ကို တွေ့တာနဲ့ သူတို့ဟာ အဲ့ဒီ လူအပေါ်မှာ ပုံငြိုးချစ်တတ်ကြပါတယ်။ မဒမ်အာစီအဒမ်ရိုနေနဲ့ မဒမ်အာဂိုးတို့ဟာ အချစ်ကို

<http://www.mmteashop.com>

စတွေ့ရှိတော့ အသက်သုံးဆယ်အရွယ် ရောက်နေကြပါပြီ။ သူတို့အဖို့ အချစ်သာလျှင် မွန်းကျပ်နေတဲ့ ဘဝက လွတ်ကြောင်း ထွက်ပေါက်ဖြစ်နေပါတယ်။

လွတ်လပ်ပြီး အမှီအခို ကင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတွေမှာတောင် အချစ်ဟာ သူတို့အဖို့ ထွက်ပေါက် ဖြစ်နေပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး တာဝန်တွေ၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို လုပ်သွားရတယ် ဆိုတာ တော်တော် စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကောင်းနေပါတယ်။

မိန်းမကို မဆိုထားနဲ့ ယောက်ျားကလေးတွေတောင်မှပဲ လူပျိုပေါက် အရွယ်မှာ ဆိုရင် ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမတွေကို သဘောကျပြီး သူတို့ရဲ့ အကြံဉာဏ်၊ သူတို့ရဲ့ လမ်းညွှန်မှု၊ သူတို့ရဲ့ ဆုံးမပွဲပြင်မှု၊ သူတို့ရဲ့ အမေလို ပြုစုယုယမှုကို လိုချင် ကြတယ်မဟုတ်လား။

ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဆိုတဲ့ သမားရိုးကျ ထားခဲ့တဲ့မာန၊ သူ့ရဲ့ပညာအရည်အချင်း၊ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်မာနတို့ကြောင့်သာလျှင် ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့မိန်းမရဲ့ လမ်းညွှန်မှုကို အဆုံး ထိအောင် မခံယူတော့ဘဲ လမ်းခွဲ သွားတာပါ။ သူ့ အဖို့တော့ ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမနဲ့ ချစ်ခဲ့တာဟာ အဆင့်တစ်ခုလိုပဲ အောက်မေ့ပြီး မေ့ပျောက် ထားလိုက် နိုင်ပါတယ်။

ယောက်ျားတွေဟာ ကလေး ဘဝမှာရော၊ လူလားမြောက်တဲ့ ဘဝမှာရော ခက်ခဲ ပင်ပန်းတဲ့ လမ်းတွေကို လျှောက်ခွင့်ရတာဟာ သူတို့အဖို့ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ် ထင်ပါတယ်။ မိန်းမတွေမှာတော့ သူတို့ ပါတ်ဝန်းကျင်မှာ မြူထွယ် ဖြားယောင်းနေတဲ့ အရာတွေနဲ့ ဝန်းရံခြင်း ခံနေရပါတယ်။ ဒါဟာ မိန်းမတွေအဖို့ ကံဆိုးတာပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

သူ့ဘေးမှာရှိတဲ့ လွယ်ကူသက်သာတဲ့ လမ်းတွေကို ဆင်းလာဖို့ သူ့ကို အရာရာက ဖိတ်ခေါ် မြူဆွယ် နေကြတယ်။ ကိုယ်သွားရမယ့် လမ်းကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းဖို့မလိုဘဲ ရှိပြီးသား နှင်းဆီခင်းတဲ့ လမ်းတွေမှာ အသာအယာလျှောက်လာဖို့ ဖြားယောင်းကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူလျှောက်လာခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် သူလျှောက်လာခဲ့တဲ့ လမ်းဟာ လွယ်ကူ သက်သာတဲ့လမ်း၊ နှင်းဆီ ခင်းတဲ့လမ်း၊ တံလျှပ်တွေ ထနေတဲ့ လမ်းကြီးပါကလား၊ တံလျှပ်ကို ရေထင်ခဲ့ပါ ပကောလားလို့ သတိရလိုက်တဲ့ အချိန်မှာတော့ သူ့အဖို့ အချိန် နှောင်းသွားပါပြီ။ ဒီလမ်းကို လျှောက်ခဲ့ ရတာနဲ့ပဲ သူ့မှာ ခွန်အားတွေက ကုန်ခန်း သွားခဲ့ပါပြီ။

စိတ်သရုပ်ခွဲ ပညာရှင်တွေ ပြောလေ့ရှိတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိသေးတယ်။ မိန်းမဟာ သူ့ချစ်သူထံ အဖေရဲ့ ကိုယ်ပွားကို ရှာတတ် သတဲ့လေ။ ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ အဖေတော်လို့ ဒီလို ဖြစ်ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာပါ။

သူ ကလေးမလေး ဘဝတုန်းက အဖေဟာ သူတို့ မျက်စိထဲမှာ အရောင်တွေ တောက်ပြီး အထင်ကြီးစရာ ဖြစ်နေခဲ့တယ်လေ။ ဒီပဉ္စလက် တန်ခိုးဟာ ယောက်ျားတိုင်း ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပဉ္စလက် တန်ခိုး မဟုတ်လား။

အမှန်ကတော့ မိန်းမဟာ လူတစ်ယောက်ကို အခြားလူ တစ်ယောက်ထံမှာ လူဝင်စား ဖြစ်တာကို အလိုမရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ တွေဖူးတဲ့ အခြေအနေ တစ်ခုကို ပြန်လည် တည်ဆောက်တတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

သူ ကလေးမ ကလေးတုန်းက တွေ့ကြုံ ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ကြီးပြင်း လာတဲ့အခါမှာ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ယူတဲ့ သဘောပါ။ မိန်းကလေးဟာ အိမ်နဲ့

<http://www.mmteashop.com>

မကွဲမကွာ ရှိနေ ခဲ့ရတယ်။ မိသားစု တစ်လျှောက်လုံး အတူ နေခဲ့ရတယ်။ ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းတဲ့ အရသာကို သူကောင်းကောင်း နားလည်တယ်။

အချစ်ဝင်လာတဲ့ ခါကျတော့ သူ့မှာ အဖေအစား ပြန်ရ လာတယ်။ ဆုံးရှုံး လွန်မြောက် သွားတဲ့ ကလေးဘဝ အစားပြန်ရ လာတယ်။ သူဟာ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ အမိုး ကလေး ပြန်လို ချင်တယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်တည်း လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ဖို့ နံရံကလေး ပြန်လို ချင်တယ်။ သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပေးမယ့် အခွင့် အာဏာပိုင်သူကို သူ လိုချင်တယ်လေ။

မိန်းမ တော်တော်များများမှာ ကလေးဘဝကစိတ်ကူးတွေ အမြဲလိုလို ခြောက်လှန့် နေတတ်ကြတယ်။ သူတို့ကို ကလေးရယ်၊ ကလေးမရယ်လို့ ခေါ်ရင် သဘော ကျတတ် ကြတယ်။ ဒီစကားလုံးတွေဟာ မိန်းမတွေရဲ့ နှလုံးသားကို ကိုင်လှုပ်တဲ့ စကားလုံးပါပဲ။ မိန်းမတွေဟာ အသက်ကြီးလာတာကို တော်တော် စိတ်ဆင်းရဲကြတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ကလေးဘဝကို သက်တမ်း ရှည်စေလိုတဲ့ သဘောနဲ့ သူတို့ အဝတ် အစားမှာ၊ အပြုအမူမှာ ကလေး ဆန်နေ ကြခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီအထဲမှာ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ ကလေးဆန်လိုက်ရပြီ ဆိုရင်တော့ သူတို့မှာ ပျော်လို့ မဆုံးနိုင်တော့ဘူးပေါ့။

<http://www.mmteeshop.com>

နွမ်းလျ တွေးတော ဝေးမောနေသော လိုမလေး

ကလေးဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ မိန်းကလေးဟာ အနိုင်ကျင့် ခံရတယ်။ ဟိုဟာ မလုပ်နဲ့၊ ဒီဟာ မလုပ်နဲ့ ဆိုပြီး ချုပ်ချယ်ခံရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာလည်း ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်မှု ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတယ်လေ။

မိသားစုနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ၊ စာသင်ခန်း ထဲမှာ၊ ကစားပွဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ အားကိုး ကျော်လွှားနိုင်တဲ့ သတ္တဝါ တစ်ခုလို့ ထင်နေ တာပါပဲ။ အပျိုဘော်ဝင်ရင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဝိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေရမယ် ဆိုတဲ့ အတွေးဟာ သူ့အဖို့ ဝေးလံတဲ့ အိပ်မက်တွေပဲ ဖြစ်နေသေးတယ်။

အဲ... အပျိုဘော်လည်း ဝင်ရော အနာဂတ်ဟာ သူ့ အနားကို ချဉ်းကပ်လာရုံသာ မဟုတ်တော့ဘဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို အတင်း ဝင်ရောက်ပြီး တိုက်အိမ် ဆောက်နေ တော့တာပါပဲ။ တကယ့် အမှန်ဘဝကို စတွေ့ တော့တာပါပဲ။ လူပျိုဘော် ဝင်စ ယောက်ျား ကလေးများကတော့ သူတို့ လူပျိုဘဝကို ရဲရဲကြီး ပြေးတွေ့တယ်။ အဲဒီဘဝကို သွက်လက်စွာ လှမ်းဝင် သွားကြတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းကလေး များမှာတော့ မမြင်နိုင်တဲ့ ဘဝသစ်၊ ကဏ္ဍသစ် ပွင့်လာမည့် အချိန်ကို ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ စောင့်စား နေကြရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ မိန်းမဘဝ ဇာတ်လမ်းဟာ အစပြုပြီး အချိန်က သူ့ကို အဲဒီ ဇာတ်စင်ဆီကို သယ်ဆောင် သွားတော့ တယ်။ မိန်းကလေးဟာ ကလေးဆန်တဲ့ အတိတ်က လွတ်မြောက် သွားပါပြီ။

ဒါပေမယ့် ပစ္စုပန်ဟာ သူ့အဖို့ အကူးအပြောင်းကာလ ဖြစ်နေသေးတယ်။ ဒီကာလ မှာ ခိုင်မာတဲ့ မျှော်မှန်းချက်တွေ၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ မရှိသေးဘူး။ ထွေရာစိတ်ကူးတွေပဲ

http://www.mmteeshop.com

ရှိသေးတယ်။ သိသည် ဖြစ်စေ၊ မသိသည်ဖြစ်စေ၊ နုပျိုတဲ့ သူ့ဘဝဟာ စောင့်ဆိုင်းရတဲ့ ကာလထဲမှာ ရောက်နေတယ်။ သူဟာ ယောက်ျားသားကို စောင့်ဆိုင်းနေပြီပေါ့။

လူပျိုပေါက် ကလေးဟာလည်း မိန်းမကို အိပ်မက် မက်တယ်။ မိန်းမအကြောင်းကို တွေးတယ်။ ဒါဟာ ဘာမျှ သံသယ ရှိစရာ မလိုပါဘူး။ လူပျိုပေါက်ဟာ မိန်းမကို တမ်းတ ပေးမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် အပျိုမကလေးက သူ့ဘဝထဲက အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု ထက်တော့ ပိုမှာ မဟုတ်ဘူး။

အပျိုမလေးဟာ သူ့ကံကြမ္မာကြီး တစ်ခုလုံးကိုလည်း လွှမ်းမိုး လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးတွေကျတော့ ဒီလို မဟုတ်တော့ဘူး။ လွတ်လပ်စွာ ကြီးပြင်း လာရသည် ဖြစ်စေ၊ အုပ်ထိန်းမှုတွေ အောက်မှာ ကြီးပြင်း လာရသည် ဖြစ်စေ၊ မိန်းကလေးတွေ ကျတော့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ကို ထွက်ပေါက် အဖြစ်၊ အားကိုး အားထားရာ အဖြစ် ၊ ခိုလှုံရာ အဖြစ် ယူဆခဲ့ကြတယ်။

သူဟာ ပါဆီးယတ်(စ်)၊ ဒါမှမဟုတ် စိန့်ဂျော့ရဲ့ တောက်ပ ဝင်းလက်နေတဲ့ မျက်နှာ၊ သူဟာ ကယ်တင်သူ၊ သူဟာ ချမ်းသာပြီး တန်ခိုး အာဏာရှိတဲ့သူ၊ လက်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်မှု ဘဏ္ဍာတိုက်ကိုဖွင့်ဖို့ သော့တွေကို ကိုင်ထားတဲ့သူ။ သူဟာ ရွှေမင်းသားကလေး။ သူ့ရဲ့ အယုအယ၊ အချောအမြူ၊ အထွေးအပိုက်ကို ခံလိုက် ရတယ်ဆိုရင် ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ ဘဝ ရေစီးကြောင်းကြီးထဲမှာ တပြိုင်တည်း မျောပါ သွားလိမ့်မယ်လို့ မိန်းကလေးထင်ခဲ့တယ်။ သူငယ်ငယ်က အမေ ရင်ခွင်မှာ ခိုမိ ခဲ့ရသလိုပေါ့လေ။

သူ့ချစ်သူရဲ့ နူးညံ့ချိုသာတဲ့ အမိန့်ပေးမှု၊ အာဏာပိုင်မှု အောက်မှာ သူစေလိုစေ၊ ခိုင်းလိုရာခိုင်း မပြုမငြင် လုပ်မယ်လို့ တွေးခဲ့တယ်။ သူငယ်ငယ်က အဖေ လက်မောင်း ကြားမှာ၊ ရင်အုပ်ကြားမှာ နေခဲ့ရတုန်းက လုံခြုံ စိတ်ချစွာ နေရတယ်လို့ ခံစားရသလိုပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပဉ္စလက် ဆန်တဲ့ အကြည့်တွေ၊ ပဉ္စလက်ဆန်တဲ့ အပွေအဖက်တွေကြောင့် ရင်တဖိုဖို ဖြစ်ရပြီး သူ့ရဲ့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်လာပြန်ရော။ မိန်းကလေးဟာ ဖိုရဲ့ သာလွန်မှု၊ ဖိုရဲ့ မြင့်မြတ် မှုကို အမြဲလိုလို အထင်ကြီး နေတတ်တယ်။ ဖိုသတ္တဝါတွေ ထဲမှာ ဒီလို သာလွန်မှုရှိတယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိတယ်လို့ မိန်းကလေးစိတ်ထဲမှာ ထင်တာဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ရူးရူးနှမ်းနှမ်း စိတ်ကူး တစ်ခုမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုထင်လာ ရတာဟာ စီးပွားရေးနဲ့ လူမှုရေး အကြောင်းတွေ ရှိတယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ ကမ္ဘာလောကရဲ့ အရှင်သခင် မဟုတ်လား။

ဒီတော့ အဲဒီ အရှင်သခင်ရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်ရတာဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရှိသမျှ အရာတိုင်းက မိန်းကလေးကို နှိုးဆော် သတိပေးတာပေါ့။ သူ့ မိဘကလည်း တိုက်တွန်းကြတယ်။ အဖေကလည်း သမီးရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ကြည့်ပြီး ဂုဏ်ယူ နေတယ်။ အမေကလည်း တောက်ပတဲ့ အနာဂတ်ကို မြင်နေတယ်။ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေက အားကျတယ်။ မနာလို တိုရှည် ဖြစ်ကြတယ်။

ကိုယ့်သူငယ်ချင်းဟာ ယောက်ျား အပီသဆုံး ဂရုစိုက်မှုကို ခံရတာကိုမြင်တော့ သဘောကျကြတယ်။ အားကျကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အမေရိကန် ကောလိပ် ကျောင်းတွေ မှာ လုံမလေး တစ်ယောက်ရဲ့ လူမှု အဆင့်အတန်းကို ကြည့်ရင် သူတို့ခွဲတဲ့ အတွဲ အရေ အတွက်နဲ့ တိုင်းထွာကြတာပေါ့။

အိမ်ထောင်ပြုတာဟာ ဂုဏ်ယူအပ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပါ။ ပြီးတော့ တခြား ကိစ္စ များလောက် ဗဟုသုတ ကိစ္စများတဲ့ အလုပ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အစွန်းအထင်း မရှိအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ အရာ၊ မိန်းမရဲ့ ချစ်သူအဖြစ်၊ မိခင်အဖြစ် တောင့်တတဲ့ စိတ်ဗီဇကို ဖြည့်စွမ်း ပေးနိုင်တာ ဆိုလို့ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီအချက်ကို မိန်းကလေးရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း သဘောပေါက်လေ့ ရှိကြတယ်။ မိန်းကလေး ကိုယ်တိုင်ကလည်း သဘော ပေါက်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အဖို့ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ အရေးကြီးတဲ့ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ရပ်လို့ ယူဆ ထားကြတာပဲ မဟုတ်လား။

မိန်းမရဲ့ အမြင်မှာ ယောက်ျားဟာ အခြားသူ တစ်ယောက်ကို ပြန်ဝင်စားထားတဲ့ သူ။ သူဟာလည်း ယောက်ျားအဖို့ အခြားသူ တစ်ယောက်က ပြန်ပြီး ဝင်စားထားတဲ့သူ။ အဲ့ဒီ လူဝင်စားတဲ့ အခြားတစ်ယောက်ဟာ သူ့အဖို့ အရေးကြီးတယ်လို့ မိန်းမက ထင်တယ်။ သူကတော့ အဲဒီ ဝင်စားသူနဲ့ စာရင် ဘာမျှ အရေးမကြီးဘူးလို့ ယူဆတယ်။

မိဘရဲ့ ရင်အုပ်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီလေ။ အမေရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်က လွတ်မြောက်ပြီလေ။ သူ့အနာဂါတ်ကို သူ ဖွင့်လှစ် ရတော့မယ်။ အပေါ်စီးရတဲ့ အောင်မြင် မှုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အရှင်သခင်ရဲ့ လက်ထဲကို ဝကွက် အပ်လိုက်ရတဲ့ အောင်မြင်မှု မျိုးပါ။

မကြာခဏ ပြောလေ့ ရှိကြတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိတယ်။ ဒီလို အိမ်ထောင်ပြုပြီး လင်ရဲ့ ဩဇာခံ ဖြစ်သွားတာနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားလေးတွေထက် ရုပ်ဝတ္ထုအရာ မှာရော၊ စိတ်ဓါတ်ရေး အရာမှာရော နိမ့်ကျသွားပြီတဲ့။ တစ်ပန်း ရှုံးသွားပြီတဲ့။ သူတို့နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း မပြုနိုင် တော့ဘူးတဲ့။ ဒီလိုနဲ့သူဟာ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲက ထွက်သွားရတာ။ ယောက်ျား တစ်ယောက် ဆီမှာ အရုံးပေးလိုက် ရတာဟာ သူ့ပင်ကိုက သိမ်ငယ်မှုကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး။ သူကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ၊ ကလေးမလေး ဘဝတုန်းက တွေ့ခဲ့ရတဲ့ အနိုင်ကျင့် ခံရမှုတွေကြောင့်သာလျှင် သူ့ဒီလို သိမ်ငယ် သွားခြင်းပါ။

<http://www.mmteashop.com>

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ အရွယ် ရောက်လာတာနဲ့ အပျိုဘော် ဝင်လာတာနဲ့ လုံမလေးရဲ့။ ခန္ဓာကိုယ် အနေအထားမှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာတော့ ရှိတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အရင်တုန်းကထက် နုနယ်လာတယ်။

အမျိုးသမီးတို့ရဲ့ ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းများဟာလည်း ထိလွယ်ခိုက်လွယ် ဖြစ်လာပြီး သူတို့ လုပ်ငန်းတွေဟာလည်း ပိုပြီး သိမ်မွေ့ ရှုပ်ထွေး လာကြတယ်။ ထူးဆန်းပြီး စိတ်ညစ်စရာ ကောင်းတဲ့ သူ့ရင်အုံကိုက ဝန်ထုပ်ကြီး တစ်ခုလို ဖြစ်လာတယ်။ အပြင်းအထန် ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားတဲ့ အခါများ ဆိုရင် ရင်သားက တုန်ယင်ပြီးနာတဲ့ အတွက် သူ့ရှင်ကြောင်း မိန်းကလေးကို သတိပေး နေသလိုတောင် ထင်ရတယ်။

မိန်းမ ဟော်မုန်းခါတ်တွေ မညီမျှမှုကြောင့် အာရုံကြော အားနည်းပြီး တုန်တုန် ယင်ယင်တွေ ဖြစ်တာတို့၊ စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်တာတို့ ဖြစ်လာတတ်တယ်။ ရာသီ ပန်းပွင့် ရတာဟာလည်း တော်တော်ပင်ပန်း ဆင်းရဲတဲ့ အလုပ်တစ်ခုပါ။ ခေါင်းကိုက်တယ်။ အလွန်အမင်း ပင်ပန်းအားကုန်တယ်။ ဗိုက်နာတယ်။

နေ့စဉ် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ကိစ္စတွေ လုပ်ရတာကို သိပ်ပင်ပန်း နေတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း မလုပ်ချင် မကိုင်ချင် ဖြစ်နေတယ်။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ အခက်အခဲတွေ ပေါ်လာတယ်။ အာရုံကြော အားနည်းတာများရင်၊ စိတ်တိုတာတွေ များရင် မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ တစ်ပိုင်း ရူးသွပ်တဲ့ ရောဂါတောင် ယာယီဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

အာရုံကြော ဖွဲ့စည်းမှု စနစ်ဟာ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓါတ်ဆိုင်ရာကို ဖြစ်စေ၊ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း နည်းလာတယ်။ သွေးလှည့်ပါတ် သွားလာမှုမှာလည်း အခက်အခဲတွေ ရှိလာတယ်။ မူးဝေတတ်ပြီး သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးဟာ မိန်းမဘဝနဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးကို ပိုင်းခြား ကာရံထားတဲ့ ပိတ်ကားကြီးလို ဖြစ်နေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သူဟာ မွန်းကျပ်ပြီး ကမ္ဘာ့ လောကကြီးနဲ့ အဆက်ပြတ် သွားတော့တယ်။ မိန်းကလေးဟာ ကြောက်လန့်ပြီး စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးဟာ လေးလံတဲ့ ဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးကြီး၊ သူ မထမ်း နိုင်လောက်အောင် လေးလံတဲ့ အရာကြီးလို့ ထင်လာတယ်။ သူဟာ ဝန်ထုပ်ကြီး အောက်မှာ ပိနေတယ်၊ ပြားနေတယ်။

လုံမလေးဟာ ကမ္ဘာ့လောကကြီး တစ်ခုလုံးနဲ့ သူစိမ်း တစ်ရံဆံ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ဘာသာသူ လူစိမ်း တစ်ယောက်လို ခံစားနေရတယ်။ သူ့ဘဝရဲ့ ပေါင်းစပ်မှုတွေဟာ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွား ကြတယ်။ လူတွေကို မှတ်မိပေမယ့် သတိ ကင်းစွာနှင့် မှတ်မိ နေတာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။

တကယ်လို့ သူ့ အတွေးအခေါ် ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားနိုင်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ ပျက်ပြား မသွားသေးဘူး ဆိုရင်လည်း ဒီစဉ်းစား ဉာဏ်တွေဟာ ကိုယ်ခန္ဓာ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက် လာတဲ့ ခံစားမှုတွေကို အကျိုးပြုဖို့ပဲ ဖြစ်တော့တယ်။ လုံမလေးရဲ့ အပျိုဘော် ဝင်စ အရွယ်မှာ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ ဒီအချက်တွေဟာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီထက် အရေးကြီးတာကတော့ ဒီအချက်တွေကို လုံမလေး ဘယ်လို သဘောထား သလဲ။ ဘယ်လိုမြင်သလဲ ဆိုတဲ့ အချက်ပါ။

ဆယ့်သုံးနှစ် အရွယ်ဟာ ယောက်ျားကလေးတွေ အဖို့ အဓမ္မမှုကို သင်ကြားချင်တဲ့ အရွယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်ဟာ သူတို့ သွေးသားဆူဖျိုးစ ပြုတဲ့ ပထမဆုံး အဆင့်ပေကိုး။ ဒီအရွယ်ဟာ သူတို့ရဲ့သွေးဆူစ အချိန်ကိုး။ အနိုင်ယူချင်စိတ် အားကြီးတဲ့ အချိန်၊ ပြိုင်ချင်ဆိုင်ချင် နိုင်ချင်တဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အရွယ်မှာပဲ လုံမလေးဟာလည်း ငယ်ငယ်က ကစားခဲ့ရတဲ့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ကစားနည်းတွေကို မကစားတော့ပဲ ရပ်စဲ လိုက်တဲ့ အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

တကယ်ကစားချင်ရင် လုံမလေးအဖို့ ကစားနည်းတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သိကြတဲ့အတိုင်း အားကစားဆိုတာ တမင် ဖန်တီး ပြုလုပ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေ အောက်မှာ အထူး လေ့ကျင့်ရတဲ့ အလုပ်မျိုး။ ဒီစည်းကမ်းတွေကို လိုက်နာရတဲ့ အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ အားကစားဟာ မလွတ်လပ်ဘူး။ စည်းကမ်း ကလေးတွေ များတယ်။ ဘဝမှာ အပိုလိုဖြစ်နေတယ်။ အားကစားပွဲ တစ်ခုကနေ လောကကြီး အကြောင်းကို ဘာမျှ ပိုမို သိနားလည် နိုင်လာတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အတ္တ အကြောင်းကို နားလည်လာတာ မဟုတ်ဘူး။

တစ်ယောက်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်တာ၊ မမျှော်လင့်ဘဲ တောင်အတက်ကို တက်လိုက် ရတာကမှ လောကကြီး အကြောင်းကို နားလည် နိုင်သေးတယ်။ အားကစား အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဟာ ပြိုင်ဘက်က မြေကြီးပေါ် တွန်းလှဲ ပစ်နိုင်တဲ့ ဆယ့်သုံးနှစ်သား ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြားမှုကို ဘယ်တော့မျှ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ပြီးတော့ ခုခေတ် တိုင်းပြည် တော်တော်များများမှာလည်း အမျိုးသမီးတွေ အားကစားမှာ သိပ်ပြီး ဝါသနာ မထုံကြတော့ပါဘူး။ နပန်းတို့၊ တောင်တက်တို့ စတဲ့ အားကစားတွေကို အမျိုးသမီးများအတွက် တားမြစ်ထားလေတော့ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းတယ်။ ထိခိုက်တယ် ဆိုရင်လည်း သက်သာတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန် မျိုးနဲ့ တွေ့ရ တာတွေ လောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းကလို နေရာတကာမှာ ပါဝင်ခြင်း၊ လူစွာလုပ်ခြင်း မရှိတော့ပဲ အခြေအနေ ပေးသလောက်သာ ပါဝင် လှုပ်ရှား ကြပါတော့တယ်။ လုံမ လေးတွေဟာ စူးစမ်းခြင်း မပြုဖို့၊ ရှာဖွေခြင်း မပြုဖို့၊ စွန့်စားခြင်း မပြုဖို့၊ ဖြစ်နိုင်တဲ့ နယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန် သွားခြင်း မပြုဖို့ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း ခံလာခဲ့ကြရတယ်။

အထူးသဖြင့် ယောက်ျားကလေးတွေအဖို့ မရှိမဖြစ်တဲ့ အရေးပါမှုနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှု စိတ်ဓါတ်ကို သူတို့ နားမလည် နိုင်ကြဘူး။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိန်းမ အချင်းချင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ကြတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်က ဒီလို နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ကြတာဟာ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှု၊ စိန်ခေါ်မှု ဆိုတာမျိုးတွေနှင့် မတူပါဘူး။

လူနှစ်ယောက် ကမ္ဘာကြီးကို စိုးမိုးဖို့ ယှဉ်ပြိုင် ကြတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်သေးရင် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် လက်လှဲ ကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ယေဘုယျ အားဖြင့်ပြောရရင် ကိုယ်က အနိုင်ရချင်၊ ကိုယ်ပိုင်စိုးချင်တဲ့ သဘောကိုပြတဲ့ အရိပ်လကဏာတွေပါ။ ဒီလိုပြိုင်ပွဲမျိုး၊ ဒီလိုဗိုလ်လုချင်တဲ့သဘောမျိုးဟာ လုံမလေးရဲ့ စရိုက်မဟုတ်ပါဘူး။ အထူး သဖြင့် အကြမ်းပတမ်း သဘောမျိုး ပါလာရင် ပိုပြီးတောင် ဝေးပါသေးတယ်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသား သူတွေရဲ့ လောကမှာ အကြမ်းပတမ်းမှုကို အမြဲ သုံးနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်လေမှသာ ရှိတတ်တာမျိုးပါ။ ဒါပေမယ့် အကြမ်း ပတမ်းမှုဟာ အရွယ်ရောက်သူတွေရဲ့ လောကကို အမြဲ ခြောက်လှန့် နေတတ်တယ်လေ။

ဖိုရဲ့ အပြုအမူ အများအပြားဟာ အကြမ်းပတမ်း လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်သဘောထား အခြေအနေကနေ ပေါ်ထွက်လာတာ ဖြစ်တယ်။ လမ်းထောင့်တိုင်းမှာ ရန်ပွဲဟာ အမြဲတမ်း စောင့်နေပြီး ခြိမ်းခြောက် နေတတ်တာကိုး။ စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ အတိုင်းလည်း ရန်ပွဲတွေဟာ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒီအခါမှာ ယောက်ျားဟာ သူ့ရဲ့ ယောက်ျားပီဇကို အခိုင်အမာ ပြဖို့ဆန္ဒကို လက်သီး ဆုပ်ထဲက သူ့ကိုယ်စား ရုပ်ကို သွားတွေတဲ့ အခါမှာ ယောက်ျားလေးတွေဟာ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု ရှိသွားပြီး သူ့ရဲ့ ပိုင်စိုးမှုကိုလည်း ယုံကြည်မှု ရှိသွားတတ်ပါတယ်။

မြသန်းတင့်

သူ့ကို စော်ကားလာတာနဲ့၊ သူ့ကို အနိုင်ကျင့်ဖို့ ကြိုးစားလာတာနဲ့ ဖိုသတ္တဝါတွေဟာ လက်သီးကို အားကိုး လာတော့တာပဲ။ ဒီအခါမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ဟာလည်း လက်သီးတွေရဲ့ အန္တရာယ် ကြားထဲမှာ ရောက်သွား ရတော့တယ်။ တခြားလက်သီးတွေက သူ့ လက်သီးကို မလွှမ်းနိုင်အောင် သူကြိုးစားတယ်။ သူတစ်ပါးအနိုင် မခံရအောင် သူ လုပ်တယ်။ သူ့ နှလုံးသားဟာ ယောက်ျားစိတ် ပေါက်လာတယ်။

အကြမ်းဖက်မှုဟာ လူတိုင်းအဖို့ သူ့ကိုယ်သူ သစ္စာရှိသလား၊ မရှိဘူးလား ဆိုတာကို ပြသတဲ့ သက်သေ သာဓကတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ မိမိ ခံစားချက်ကို ဖော်ပြတဲ့ သက်သေ အမှတ်အသား ဖြစ်လာတယ်။ ဖိုသတ္တဝါမှာ ဒီလို အကြမ်းဖက်ချင်တဲ့ ဆန္ဒမျိုးလုံးဝ မရှိပါဘူးလို့ ပြောခြင်းဟာ တကယ်ရှိနေတဲ့ အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ် ငြင်းဆိုတာပဲ ဖြစ်တယ်။

ဖိုသတ္တဝါ တိုင်းရဲ့ ကြွက်သား အစိုင်အခဲတိုင်းမှာ ဒေါသ ကိန်းအောင်းနေတယ်။ မခံချင်စိတ် ကိန်းအောင်းနေတယ်။ ဖီဆန်လိုစိတ် ကိန်းအောင်းနေတယ်။ မရှိဘူးဆိုရင် ဒါဟာ စိတ်ကူးယဉ် သက်သက်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ စိတ်အထင် သက်သက်သာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ခံစားချက် တစ်ခုခုကို ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ မှတ်သား ရေးချနိုင်ခြင်း မရှိရင် ဒါဟာ လူဖြစ်ရုံးတာနဲ့ အတူတူပဲ။

လူပျိုဘော်ဝင်စ ယောက်ျားလေးဟာ သူ့မှာ ခွန်အားရှိတယ်။ အကြမ်းပတမ်းကို လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတာကို ပြသဖို့ အခွင့်ရှိတယ်။ အပျိုဘော် ဝင်စ မိန်းကလေးများ ကျတော့ ဒါမျိုးတွေ ပြသခွင့် မရှိဘူး။ လူပျိုဖော်ဝင်စ ယောက်ျားလေးဟာ ကမ္ဘာလောကကြီးကို မေးခွန်းတွေ တစ်မေးတည်း မေးနေတယ်။

သူမကျေနပ်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို ဆန့်ကျင်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရှိနေတယ်။ ဒီအခွင့်အရေးကိုလည်း သူ အသုံးပြုတယ်။ အတည်ပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေး

<http://www.mmteashop.com>

ကတော့ လိုက်လျောရတယ်။ အရှုံးပေး ရတယ်။ ကမ္ဘာကြီးမှာ သူ မရှိလို့လည်း ဘာမျှ မဖြစ်ဘူး။ ကမ္ဘာလောကကြီးက သူ မပါဘဲနဲ့၊ ဘယ်ပုံ သဏ္ဍာန်မျိုးကို မဆို သူယုံကြည်ခြင်း မရှိဘူး။ မိန်းကလေးဟာ မစွန့်စားရဲဘူး။ မဖီဆန်ရဲဘူး၊ မတီထွင်ရဲဘူး။

ကြီးပြင်း လူလား မြောက်ကတည်းက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်၊ ဝေးဝေးကွာကွာ နေခဲ့ရပြီး နောင်မှာလည်း လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွင်းမှာ သူ့အတွက် သီးသန့် လုပ်ပေးထားတဲ့ နေရာလေး တစ်ခုမှာပဲ အချိန်ကုန် သွားရတယ်။ ရှိနေတဲ့ အရာတွေဟာ ဒီလိုပဲ သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး ဖြစ်သွားကြမှာလို့ သူထင်နေတယ်။

မိန်းကလေးဝယ်ဝယ်

မိန်းမတစ်ယောက်က ပြောဖူးတယ်။ သူငယ်ငယ်တုန်းက သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ အားနည်းချက်ကို သူ ကောင်းကောင်း သိခဲ့သည့်တိုင် ငါ့မှာ အားနည်းချက် မရှိဘူးလို့ မျက်စိ စုံမှိတ်ပြီး ငြင်းခဲ့ ဖူးတယ်တဲ့။ ဒီအားနည်းချက်ကို အသိအမှတ် ပြုလိုက်ရင် လုပ်စရာရှိတဲ့ နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတို့၊ ပညာရေး လုပ်ငန်းတို့ လုပ်ရဲတဲ့ သတ္တိ ကုန်ပျောက် သွားမှာ စိုးလိုတဲ့။

ဒါကြောင့်မို့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်လို နေလာတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူး သေးတယ်။ အားလည်း ကောင်းတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ယောက်ျား တစ်ယောက်လို အားသန်တယ်လို့ သူထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရုပ်က ယောက်ျားကလေး ရုပ် မဟုတ်ဘူး။ ချောတယ်။ ပြီးတော့လည်း ရာသီပန်း ပွင့်တဲ့အတွက် ဝေဒနာလည်း ခံရ တယ်။

သို့တိုင် သူ့ကိုယ်သူ မိန်းမပါကလား ဆိုတာကို သူသတိ မပြုဘူး။ ပြောစရာ ရှိရင်လည်း ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် ပြောချလိုက်တာပဲ။ လုပ်စရာရှိရင်လည်း ငြုန်းငြုန်းဒိုင်းဒိုင်း လုပ်ပစ် လိုက်တာပဲ။ တစ်ခုခုလုပ်တယ် ဆိုရင်လည်း ယောက်ျားလေးများ အတိုင်း သူက ရှေ့ဆုံးက။ နေတာထိုင်တာကလည်း ယောက်ျားကလေးလို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ။

လမ်းထဲမှာ ကလေး တစ်ယောက်ယောက်ကို မတရား အနိုင်ကျင့် နေတာမြင်ရင်၊ အသက်ရွယ်ကြီးတဲ့ သူတွေကို သရော်မော်ကား လုပ်နေတာမြင်ရင် ဆိုင်ဆိုင်မဆိုင်ဆိုင် အစော်ကား ခံရသူဘက်ကနေ လက်သီးနဲ့ ဝင်ထိုးပစ်တာပဲ။

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် အတွေ့အကြုံ တစ်ခုနစ်ခုလောက်ကြောင့် ခွန်အား၊ တစ်နည်းပြောရရင် လက်ရုံးရည်ဟာ သူ့ဘက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဖိုသတ္တဝါတွေ ဘက်မှာသာ ရှိတယ်ဆိုတာ သူသိသွားခဲ့တယ်။ သူက ခန္ဓာကိုယ်စွမ်းအား ဘယ်လောက်နည်းတယ်၊ အားနဲ့သူ ဖြစ်တယ် ဆိုတာလည်း သိရော စောစောက ရှိခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုတို့၊ သေချာမှုတို့ ဆိုတာတွေလည်း ပျောက်ကွယ်သွားတော့တာပါပဲ။

အဲဒီလောက်ကစပြီး သူဟာ မ၊ လောက ထဲကို ပြန်ရောက် လာခဲ့ပြီး တခြား မိန်းမတွေလို မိန်းမရဲ့ မှီခိုလိုမှု ငြိမ်သက်မှုကို လက်ခံ ခဲ့ပါတယ်။ တကယ်တော့ ကိုယ့်ခန္ဓာ ကိုယ့်ကို ယုံကြည် စိတ်ချခြင်း မရှိတော့တာနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ယုံကြည်မှု လျော့ပါး သွားတော့ တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကာယဗလကောင်းတဲ့ လူငယ်တွေ၊ လူတွေ့ရှေ့မှာ သူတို့ကြွက်သား အဖုအထစ်တွေကို ညှစ်ထုတ်ပြတာဟာ ဘာကြောင့်လဲလို့ စဉ်းစားလိုက်ရင် လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကို ကိုယ့်စိတ်ရဲ့ ဖော်ပြချက်၊ အခြေအနေရဲ့ ဖော်ပြချက်လို့ ယူဆကြတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကာယဗလ တောင့်တင်းတဲ့ ယောက်ျားလေးဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ပြီး ဂုဏ်ယူတယ်။ တစ်နည်း ပြောရရင် သူ့ကိုယ်သူ ကြည့်ပြီး ယောက်ျား မာနကို အတည် ပြုတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ကြည့် လိုက်တဲ့အခါမှာ သူတစ်ပါးထက် သာတယ်။ သူတစ်ပါးထက် ခွန်အား ရှိတယ်လို့ မြင်တယ်။ မိန်းကလေးမှာလည်း ဆန္ဒစိတ်ပေါ်လာ တာကို သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ဆန္ဒစိတ်မှာ အရက်က ဖုံးနေတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးဟာ ရှက်စရာတွေချည်း ဖြစ်နေတယ်။

သူငယ်ငယ် ကလေးဘဝတုန်းက သူ့ရဲ့အတွင်း ပစ္စည်းများနဲ့ ပက်သက်လို့ သူမယုံ မရဲဖြစ်ခဲ့ ရတာ၊ သူ့ရှက်ခဲ့ရတာတွေဟာ အရွယ်ရောက်လာလို့ ရာသီပန်း ပွင့်တဲ့အခါ

<http://www.mmteashop.com>

မှာလည်း ပြန်ပေါ်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့သာလျှင် မိန်းကလေးများဟာ ရာသီပန်း ပွင့်တာကို တစ်ဖက်မှာ ငါအပျိုဘော်ဝင်ပြီလို့ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားကြသော်လည်း တစ်ဖက်မှာ ငယ်ငယ်တုန်းက အစွဲကြောင့် ရှက်နေကြခြင်းဖြစ်တယ်။

ရာသီပန်း ပွင့်ရတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓါတ်ကြောင့် မိန်းမဟာ အားငယ်ပြီး ရာသီပန်း ပွင့်တာကို ရှက်ရွံ့ စိုးရိမ်နေကြတယ်။ တစ်ခါတစ်လေမှာ ရာသီပန်း ပွင့်တာကို ဘယ်အထိ စိတ်ညစ် ရသလဲ ဆိုရင် သွားစရာ လာစရာ ရှိတာကိုလည်း မသွားချင်၊ မလာချင်၊ ပျော်စရာ ရှိတာတွေကိုလည်း မပျော်ချင်တော့ဘဲ သူ့ကိစ္စ အတွက်ကိုပဲ စိုးရိမ် ပူပန်နေတာမျိုး၊ လူတွေထဲမှာ အရှက်ကွဲတော့မှာပဲ ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေ အမြဲဝင်လာ တတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို စိုးရိမ် စိတ်တွေ ပေါ်လာတဲ့ အတွက်ကြောင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းမှုထဲမှာ တုံ့ပြန်မှု၊ ရိုက်ခတ်မှုတွေ ပေါ်လာပြီး နဂိုက ရာသီပန်းပွင့်လို့ စိတ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေချိန်မှာ အဲဒီ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း တုံ့ပြန်မှု တွေကြောင့် ပိုပြီး စိတ်ညစ်လာရပြန်ပါတယ်။

စောစောတုန်းက မိန်းမစိတ်ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ လက္ခဏာတွေကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ အာရုံကြော အလုပ်လုပ်မှု စနစ်နဲ့ အင်ဒိုကရင်းအရည်များ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု နီးကပ်စွာ ဆက်သွယ်နေတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ပြောခဲ့ဖူးတယ်။

သူတို့နှစ်မျိုးဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြန်အလှန်ဩဇာပေးနေကြတယ်။ အပြန်အလှန် အထောက်အကူပြု နေကြတယ်ဆိုတာကိုလည်း ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်၊ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဟစ္စတီးရီးယားဆန်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် မိန်းကလေးရဲ့ စိတ်ဓါတ်ဆိုင်ရာ ဘဝနဲ့ ဇီဝကမ္မ ဗေဒဆိုင်ရာ ဖြစ်ပျက်မှုတို့ အကြားမှာ ကွဲပြားမှုရယ်လို့ မရှိဘဲ ရောထွေးနေကြတယ်။ အပျိုဘော်ဝင်စမှာ စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်တာတို့ ဘာတို့ဟာ တခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

ရာသီပန်းပွင့်လာခြင်း စတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ပြောင်းလဲမှုတွေကို တွေ့ရှိ လာတဲ့အခါမှာ သူ့ကိုယ်သူ သံသယ ဖြစ်တယ်။ နောက်တော့ ထိတ်လန့်စိုးရွံ့လာတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ နေမကောင်း ဖြစ်တာလို့ ထင်လာတယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သိမ်မွေ့ရှုပ်ထွေး လေတော့ အဲဒီလို အပြောင်းအလဲတွေကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာ အစိတ်အပိုင်းမှာလည်းပဲ သရိုးသရီ ဖြစ်တာတွေ၊ နေထိုင် မကောင်းဖြစ်တာလည်း အမှန်ပါပဲ။

ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ဆယ်ပုံလျှင် ကိုးပုံသော လူနာများဟာ နေမကောင်းဘူးလို့ ထင်နေသူများသာ ဖြစ်တယ်လို့ မီးယပ်နဲ့သားဖွားပါရဂူများက ပြောလေ့ရှိပါတယ်။ စမ်းသပ် ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဘာရောဂါမျှ ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေတယ်။

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း တွေ့ရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာ ကိုယ်လက် မအီမသာ ဖြစ်ရတာဟာ စိတ်ဓါတ်ကြောင့် ဖြစ်တာဆိုတာကို တွေ့ရတယ်။ အမှန်ကတော့ စိတ်ရောဂါ သက်သက်ပဲ ဆိုပါတော့။ မိန်းမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့ အရာဟာ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမဖြစ်ရလေခြင်းဆိုတဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ မိန်းမရဲ့ ဇီဝကမ္မဗေဒဆိုင်ရာ အခြေအနေဟာ အတားအဆီး ဖြစ်ခဲ့ ရတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကြောင့်သာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေ့နိုင်တယ်။ သူ့မှာ ရောဂါဝေဒနာ ရယ်လို့ မရှိခဲ့ရင် မိန်းမရဲ့ အာရုံကြောနဲ့ ဗာစက်မော်တာ မငြိမ်မသက် ဖြစ်မှုတို့ဟာ ယောက်ျားတွေနဲ့ သိပ်မထူးလှပါဘူး။ အတူတူလောက်ပါပဲ။

ယောက်ျားတွေမှာလည်း စိတ်အပြောင်းအလဲမြန်တာ၊ စိတ်တိုတာတွေ မကြာခဏ ရှိနေကြတာပဲ။ တစ်လမှာ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် ကိုယ်လက် မအီမသာ ဖြစ်တာကလေးဟာ ဘာမျှ ပြောပလောက်တဲ့ ကိစ္စတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တချို့မိန်းမတွေ ဆိုရင် ရာသီပန်း ပွင့်တာတွေကို ဘာမျှမဖြစ်တော့ဘဲ သွားလာမပျက်၊ အလုပ်အကိုင်မပျက် နေတတ် ထိုင်တတ်အောင် ရှိနေကြပါပြီ။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အထူးသဖြင့် ရာသီပန်းပွင့်တဲ့ ကိစ္စက အနှောင့်အယှက်ကြီး တစ်ခုဖြစ်နေတဲ့ မိန်းမများ ဖြစ်တဲ့ အားကစားမယ်များ၊ ခရီးသွားသူများ၊ ကချေသည်များ၊ အလုပ် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရသူများဆိုရင် ရာသီပန်း ပွင့်တဲ့ကိစ္စကို သာမန်လောက်ပဲ သဘော ထားပြီး အသွားအလာမပျက် နေတတ်ထိုင်တတ်နေကြပါပြီ။

သက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းတွေမှာလည်း မိန်းမတွေ မလုပ်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်း ရယ်လို့ မရှိ လှတော့ပါဘူး။ အားကစားမှာ ဆိုရင် အဆုံးစွန်သော ပန်းတိုင်ဟာ အားကစား ပစ္စည်း စသည်တို့ မပါဘဲ လူလုံးသက်သက် စွမ်းရည်ပြဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။

သူ့ပစ္စည်းနှင့်သူ၊ သူ့အားကစားနယ်ပယ်နှင့်သူ ဘယ်လောက် ကစားနိုင်သလဲ၊ ဘယ်လောက် အရည်အချင်း ရှိသလဲဆိုတာကို ပြနိုင်ဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဖယ်သာ ဝိတ်လက်ဝှေ့ ချန်ပီယံတွေဟာလည်း ဟဲဗီးဝိတ်တန်းက လက်ဝှေ့ချန်ပီယံလို ချန်ပီယံပါပဲ။ အမျိုးသမီး ရေခဲလျှောစီး ချန်ပီယံဟာလည်း သူ့ထက်မြန်တဲ့ အမျိုးသား ရေခဲလျှောစီး ချန်ပီယံထက် မန်မ့်ကျပါဘူး။

သူတို့နှစ်ဦးဟာ တူမှ မတူကြတာ။ ဘယ်မှာသွားပြီး နှိုင်းယှဉ်လို့ ရမှာလဲ။ အမှန်ကတော့ အမျိုးသမီး အားကစား နည်းတွေကို ကစားတဲ့ အမျိုးသမီး အားကစား မယ်များဟာ အမျိုးသားအားကစား သမားတွေထက်တောင် အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် နည်းပါ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမရဲ့ ပင်ကိုခန္ဓာအားနွဲ့မှုကြောင့် အကြမ်းပတမ်း တွေကိုတော့ လုပ်လို့ မရနိုင်ဘူးပေါ့။

သို့တိုင်အောင် မိန်းမရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အလှနဲ့ မျက်နှာအလှတို့ကို တခြား နည်းလမ်း များနဲ့ အသုံးချတတ်တယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ်ခန္ဓာအားနွဲ့မှုကို မေ့ပျောက် သွားနိုင်အောင် ကိုယ်ခန္ဓာ အားနည်းချက်ကို အစားထိုးနိုင်မှာပါ။

<http://www.mmteashop.com>

တကယ်လို့ တချို့မိန်းမတွေဟာ ရေကူးခြင်း၊ တောင်တက်ခြင်း၊ လေယာဉ် မောင်းခြင်း၊ ရာသီဥတုကြမ်းတွေထဲမှာ အကြမ်းပတမ်းခံခြင်း၊ စွန့်စားမှုများကို ပြုလုပ်ခြင်း စသည်တို့ကို လုပ်လာနိုင်ရင်လည်း စောစောကပြောခဲ့တဲ့ စိုးရွံ့မှုဆိုတာတွေဟာ အလိုလို ပြေပျောက် သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိန်းကလေးဆိုပြီး သိမ်ငယ်စိတ် ဝင်ရတာဟာ အများအားဖြင့်တော့ အထွေထွေ အခြေအနေတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ မိန်းကလေးဆိုတဲ့ သိမ်ငယ်စိတ် ကလေးဟာ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ရှိခဲ့တာ မှန်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အရွယ်ရောက်လာလို့ အထွေထွေ လူမှုအခြေအနေတွေနဲ့ ကြုံတွေ့လိုက်ရတဲ့ အခါမှာတော့ ငယ်ငယ်က ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ သိမ်ငယ် စိတ်တွေကို ပိုပြီးလေးနက်အောင် လုပ်ပေးနေသလို ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ကလေး ဘဝက ရခဲ့တဲ့ သိမ်ငယ်စိတ်ဟာ အတန်ကြာ ပျောက်ကွယ်နေပြီး အပျိုဘော်ဝင်စမှာ ပြန်ပြီး ပေါ်လာတတ်တယ်။

ဒီလို ပြန်ပေါ်လာတာနဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ အသိဉာဏ်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာလည်း နှေးကွေး သွားရတာပါပဲ။ အပျိုဘော်ဝင်စမှာ မိန်းကလေးများမှာ အသိဉာဏ် ပညာနဲ့ အနုပညာ ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့ အားနည်း သွားတတ်ကြတယ်လို့ မကြာခဏ ပြောလေ့ ရှိတယ်။

ဒီလိုဖြစ်သွားရတာကတော့ အကြောင်းတွေ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အများအားဖြင့် တွေ့ရတတ်တဲ့ အကြောင်းကတော့ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးမှာ သူ့အစ်ကိုတွေ၊ သူ့မောင်တွေ ရကြတဲ့ အားပေးမှုမျိုးကို မရခဲ့တဲ့ အချက်ပါပဲ။ မိန်းကလေးဟာ မိန်းမ ပီသရမယ်။ ဝိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိဖြစ်ရမယ်လို့ ပြောတတ်ကြတယ်မဟုတ်လား။

ဒီအထဲမှာ မိန်းကလေးပီပီ အိမ်မှု ကိစ္စတာဝန်တွေကလည်း များတော့ သူ့မှာ အနုပညာတို့၊ အသိဉာဏ်ပညာတို့ကို လေ့လာလိုက်စားဖို့ အချိန်မရတော့ဘူးပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါနဲ့ပက်သက်လို့ အမျိုးသမီး သင်တန်းကျောင်း၊ အမျိုးသမီး ဒါရိုက်တာတစ်ဦးက ပြောဖူးတာ ရှိတယ်။ မိန်းကလေးဟာ အလုပ်အကိုင်ရပြီး သူ့လစာနဲ့ သူ့အလုပ်နဲ့သူ ဖြစ်လာတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူရာဝင်စ ပြုလာတယ်။ အိမ်မှု ကိစ္စတွေကို မလုပ်ချင်တော့ပဲ ဖြစ်လာတယ်။

ဒါပေမယ့် ခက်တာက ဒီအလုပ်တွေက ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်လိုလည်း မရ ပြန်ဘူး။ အလုပ်ကနေပြီး ညနေအိမ်ပြန်လာတော့ ဖတ်ဖတ်မောလှပြီ။ ခေါင်းထဲမှာ အလုပ် ကိစ္စတွေကလည်း ပါသင့်သလောက် ပါလာသေးတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ သက်သာမယ် ထင်သလား။ ဘယ်မှာ သက်သာလို့လဲ။ အမေကခိုင်းလို့ ဝင်လုပ် ပေးရတာရှိတယ်။

မနက်တုန်းက တန်းလန်း ထားပစ်ခဲ့တဲ့ အိမ်အလုပ်တွေ ရှိသေးတယ်။ သူ့အဝတ် ဝီရီကို ရှင်းစရာ ရှိသေးတယ်။ ဒီတွင် စိတ်ညစ်လာပြီ၊ မောလာပြီ။ အိမ်အလုပ် တာဝန်တွေ ဘာမျှ မရှိတဲ့ သူ့မောင်တွေ၊ အစ်ကိုတွေကတော့ ဖိမ်ပေါ့။ ဒီတွင် မိန်းကလေးဟာ မကျေမနပ် ဖြစ်လာတော့တာပဲလို့ ပြောဖူးပါတယ်။

အမေတွေကလည်း အိမ်မှုကိစ္စတွေ၊ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးကိစ္စတွေကို မိန်းကလေးတွေ အပေါ်မှာ လွှဲလှေ့ရှိကြတယ်။ စစ်ကာလအတွင်းတုန်းက ဆိုရင် ကျွန်မ အတန်းမှာ တက်နေတဲ့ ကျောင်းသူတပည့်မ တော်တော်များများဟာ ကျောင်းစာအပြင် အိမ်အလုပ်တွေလည်း ကျုံးလုပ်ရလေတော့ ပင်ပန်းပြီးရောဂါတွေ ရကုန်ကြတယ်။ အမေကလည်း အမေပဲ။ ဆူပူကြိမ်းမောင်းတယ်။

သားငယ်ရဲ့လှုပ်ရှားမှု၊ သားငယ်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုတွေကို လေးစား အထင်ကြီးပြီး ကြည်ဖြူသလောက် သမီးငယ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကိုတော့ စောင့်ကြည့်တတ်တယ်။ အိမ်ထဲ

<http://www.mmteashop.com>

မှာပဲ နေစေတယ်။ သမီးငယ်ကိုယ်တိုင် ပျော်ရွှင်မှု ရှာတာတို့၊ သမီးငယ် ကိုယ်တိုင် အပျင်း ဖြေတာတို့ကို ခွင့်မပြုဘူး။

ပညာသင်ကြား စနစ်တွေကြောင့် မိန်းကလေးမှာ လွတ်လပ်ခွင့် နည်းပါးရတဲ့ အထဲမှာ ရှေးထုံး အစဉ်အလာတွေကလည်း မိန်းကလေးရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် ပြုကြတာတွေရှိသေးတယ်။ ညနေ လမ်းမမှာ လျှောက်လည်ကြည့်ရင် ဝိုင်းကြည့်တာ ခံရတယ်။ နောက်က လိုက်ကြည့်တာ ခံရတယ်။ ခြေလှမ်း ကျဲကြီး လှမ်းသွားရင်၊ သီချင်းဆိုရင်၊ စကားပြောရင်၊ ခပ်ကျယ်ကျယ်ရယ်ရယ် လမ်းမှာ လူတွေက ဝိုင်းအကြည့် ခံရတယ်။ ဘဝမှာအပူအပင်ကင်းမဲ့ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ရရမထားဘဲ လွတ်လွတ် လပ်လပ် ပျော်ရွှင်ခွင့်ရယ်လို့ မရှိသလောက်ပဲ။

ချုပ်တည်းရတာတို့၊ စောင့်စည်းရတာတို့ များလွန်းတဲ့အတွက် ချုပ်တည်းမှုဟာ သူ့ရဲ့ ဒုတိယစရိုက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့အတူ သူ့ရဲ့ အလိုလျောက် သဘာဝကျကျ နေထိုင် မှုဟာလည်း ပျောက်ကွယ် သွားတော့တယ်။ ရွှင်လန်းမြူးထူးမှုဟာ ပျောက်ကွယ် သွားပြီး စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုနဲ့ စိတ်ထွေပြားမှုတွေသာ ပေါ်လာခဲ့တယ်။

မိန်းကလေးတွေ စိတ်ထွေပြားပုံဟာ တော်တော် စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်။ မိန်းကလေးများဟာ သူငယ်ချင်း ပေါင်းသင်းရာမှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မကြာ ခင်မှာ ငြီးငွေ့ သွားလေ့ ရှိတတ်ကြတယ်။ မိန်းကလေးတွေဟာ အချင်းချင်း ကြာရှည် ပေါင်းသင်းလေ့ မရှိကြဘူး။

ယောက်ျားကလေး အဖော်များကို ရှာဖွေလာတာဟာ အဲဒီလို မိန်းကလေး အချင်းချင်း ကြာရှည် အပေါင်းအသင်း မလုပ်နိုင်လို့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကိုယ့်မှာ ပြည့်စုံခြင်း မရှိဘူး ဆိုတာကို သိလာတာနဲ့ သူ့မှာ အကြောက်တရားဟာ သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး သူ့လုပ်ငန်းတွေ အားလုံးမှာ ကြီးစိုး သွားတော့တာပါပဲ။ ကြီးကျယ်ထင်ရှားတဲ့ အောင်မြင်မှု

<http://www.mmteashop.com>

ကြီးတွေဟာ သူတို့အတွက် မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားကလေးတွေရဲ့ အတွက်လို့သာ ထင်လာတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးထားရမှာကို ကြောက်လာတယ်။ ၁၄ နှစ်အရွယ် ကလေးမလေးတွေဟာ သူတို့နဲ့ ရွယ်တူ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ယှဉ်လိုက် တာနဲ့ သူတို့က ယောက်ျားကလေးဆိုပြီး ယှဉ်ပြိုင်ရဲတဲ့စိတ် ပျောက်ကွယ် သွားကြတယ်။ ဒါနဲ့ ကြီးပြင်းလာတဲ့ အခါမှာတော့ အဲဒီ စိတ်ကြောင့် မိန်းကလေးဟာ ပျင်းရိသွားပြီး အလယ်အလတ်သာမန် အရည်အချင်းရှိတဲ့ အထဲက ဖြစ်သွားတယ်။ ထက်ထက်မြက်မြက် ဖြစ်မလာ တော့ဘူး။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက်ကို သူရဲဘော ကြောင်တယ်လို့ ဝေဖန်ပေမယ့် သူရဲဘော ကြောင်တယ်လို့ သူ့ကိုသွားပြောရင် ငါကတော့ မိန်းကလေးဆိုပြီး ပြန်ဖြေမှာပဲ။ ဒါဟာ ကလေး ဘဝကတည်းက အခြေအနေများကြောင့် မိန်းကလေးရဲ့ ရင်ထဲမှာ စွဲသွားတဲ့ မိန်းမစိတ် ဖြစ်သွားတော့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အပျိုပေါက်နှင့် နာစစ်ဆင်ဝါဒ

အရင်တုန်းက ပြောခဲ့သလို အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ အရှုံးပေးဝါဒ ဝင်နေ တတ်တယ်။ ဒီလိုအရှုံးပေးဝါဒ ဝင်ရတဲ့ အဓိက အကြောင်းကတော့ သူ့အနာဂတ် အတွက် သူ့ကိုယ်သူ တာဝန်ရှိတယ်လို့ မယူဆလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမရဲ့ ကံအကြောင်းတရား မိန်းမရဲ့ နောင်ရေးဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ဖော်မှုမှာ မတည်၊ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ရှေ့ဆောင်မှု၊ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ လမ်းညွှန်မှု အပေါ်မှာသာ တည်တယ်လို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက စွဲခဲ့လေတော့ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အရှုံးပေးဝါဒကို ချက်ချင်းမသိဘူး။

ငယ်ငယ်တုန်းက ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ကစားခဲ့ရာမှာ လုပ်သလို အနိုင်ယူချင် တာမျိုး ခိုးခိုးဒေါက်ဒေါက် ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် လုပ်ချင်ပြောချင်တာမျိုး ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို အပြုအမူတွေဟာ အဲဒီမိန်းကလေးအဖို့ ကျဆုံးဖို့ လမ်းစပျိုးတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

သိပ်ပြီး စိတ်ထားနူးညံ့တဲ့ မိန်းကလေးကအစ သိပ်ပြီး စိတ်ထားကြမ်းတမ်းတဲ့ မိန်းကလေး အထိပါပဲ။ ဒီအပျိုဘော်ဝင်စ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ကလေးဘဝက အပြုအမူတွေကို စွန့်ပစ် ခဲ့ရတော့မယ်လေ။ ယောက်ျားကလေးတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ အရင်တုန်းကလို ခိုးတူပေါင်ဖက် ဆက်ဆံခြင်းမပြုဖို့၊ အတင့်မရဲဖို့၊ မိန်းကလေးပီပီ သိုသိုသိပ်သိပ် ဆက်ဆံဖို့ အမေတွေကလည်း အဲဒီအရွယ် အရောက်မှာ ဆုံးမ လာခဲ့ကြတယ်။

တကယ်လို့ အဲဒီအရွယ်မှာ ယောက်ျားကလေးတွေနဲ့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းလိုပဲ ပေါင်းသင်းတာမျိုး ဖြစ်ဖြစ်၊ ရည်းစားထားတာမျိုးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်ကစတာမျိုး မဖြစ်ဖို့ လိုတယ်။ ယောက်ျားတွေဟာ စာတို့ ကဗျာတို့ တတ်တဲ့ မိန်းကလေးတို့၊ ဦးနှောက်

<http://www.mmteeshop.com>

ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတို့ကို သိပ်သဘောကျလေ့ မရှိဘူး။ အဲဒီလို မိန်းမမျိုးတွေကို ယောက်ျားတွေက လန့်တတ်ကြတယ်။

ဂျော့အဲလိယော့ပြောသလို ဝတ္ထုတွေထဲမှာ ဇာတ်လိုက်ချင်း အရည်အချင်း ပြိုင်ကြပြီဆိုရင် ယောက်ျားဆန်တဲ့ ယောက်ျားကို ဉာဏ်ရည်ရှိတဲ့ မိန်းမက အမြဲလို ရှုံးပြီး၊ သိပ်ပြီး အတွေးအခေါ်မရှိတဲ့ မိန်းမမျိုး၊ သိပ်ပြီး ပညာမတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးက အနိုင် ရသွားလေ့ ရှိကြတယ်။

ဂျော့အဲလိယော့ရဲ့ "မြစ်ကမ်းဘေးက စက်ရုံလေး" ဆိုတဲ့ဝတ္ထုမှာ ဉာဏ်ကောင်းပြီး ပညာတတ်တဲ့ မင်္ဂလာ သူ့ဘဝ လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းအောင် တစ်လျှောက်လုံး ကြိုးစား ခဲ့ပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ ကွယ်လွန် သွားခဲ့ရပြီး ဉာဏ်သိပ်မရှိတဲ့ ရုပ်ချောတဲ့ လူစီကသာ စတီဗင်နဲ့ ပေါင်းသင်းသွားရပါတယ်။

"မိုဟီကန်တို့၏ နောက်ဆုံး" ဆိုတဲ့ဝတ္ထုမှာလည်း ရဲရင့်တဲ့ ကလဲရာက ဇာတ်လိုက် နဲ့ ပေါင်းသင်းမသွားရပဲ မိုက်မဲတဲ့ အဲလစ်က ဇာတ်လိုက်နဲ့ ပေါင်းသင်းသွားရပါတယ်။ "မိန်းမငယ်များ" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ဂျိုးဟာ ဇာတ်လိုက် လော်ရီရဲ့ ကလေးဘဝ ကျောင်းသွားဖော်၊ ကစားဖော်သာ ဖြစ်ခဲ့ပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့ အေမိနဲ့ သူ့ဆံပင်ကောက်ကလေးတွေကိုသာ အရူးအမူးဖြစ်နေပြီး သူ့ကိုချစ်သွားပါတယ်။

မိန်းမဆန်ဖို့ဆိုရင် အားနွဲ့တဲ့ပုံမျိုး ရှိနေရမယ်။ ခိုကိုးရာမဲ့နေတဲ့ ပုံမျိုးလေး ရှိနေ ရမယ်။ နူးနူးညံ့ညံ့၊ သိမ်သိမ်မွေမွေလေး ဖြစ်နေရမယ်။ သူ့ကိုယ်သူ အလှခြယ်သဖို့တွင် မကဘူး၊ ဆွတ်ရင်ညွတ်တော့မယ့် ပုံမျိုး ရှိနေရမယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးသူတွေက သင်ပေးထားတဲ့ အတိုင်း၊ ဒီတိမ်း ညွတ်လွယ်တဲ့ သဘောကလေးကို မိန်းမတို့ရဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ သိက္ခာနဲ့ ဖုံးကွယ် ထားတတ်ရမယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ဝါမိန်းမပဲ၊ ဘယ်သူပဲဆိုတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘဝင်မြင့်တဲ့ ဟိတ်ဟန်မျိုးနဲ့ ဆိုရင် မိန်းမတို့ရဲ့ စွဲမက်စရာလေးတွေဟာ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်တယ်။

လုလင်ဟာလည်း လူ့ဘဝကြီးထဲကို လျှောက်လှမ်းပြီး ဝင်ရတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ နှစ်ယောက် လျှောက်လှမ်း ဝင်ကြရတဲ့ ခရီးကတော့ မတူကြဘူး။ လုလင်ဟာ လောကကြီးထဲကို လျှောက်လှမ်းတဲ့ နေရာမှာ လူတစ်ယောက် အနေနဲ့လည်း လျှောက်လှမ်းရတယ်။ ဖိုသတ္တဝါ တစ်ယောက် အနေနဲ့လည်း လျှောက်လှမ်း ရတယ်။

လုံမငယ်ဟာလည်း လူ့ဘဝထဲကို လျှောက်လှမ်းတဲ့နေရာမှာ လူတစ်ယောက် အနေနဲ့လည်း လျှောက်လှမ်းရတယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ မ, သတ္တဝါ တစ်ယောက် အနေနဲ့လည်း လျှောက်လှမ်းရတယ်။ ဒါပေမယ့် လုလင်အဖို့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ လျှောက်လှမ်း ရခြင်းနဲ့ ဖိုသတ္တဝါ တစ်ယောက်အနေနဲ့ လျှောက်လှမ်းရခြင်းမှာ ကွာခြားချက် မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် လုံမငယ် အဖို့ကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး။

သူ့အဖို့ လူသတ္တဝါ တစ်ယောက်အနေနဲ့ လောကကြီးထဲကို လျှောက်လှမ်း ဝင်ရခြင်းနဲ့ မသတ္တဝါ တစ်ယောက်အနေနဲ့ လောကကြီးထဲကို လျှောက်လှမ်း ဝင်ရခြင်း ကြားမှာ ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်မနေတော့ဘူး။ ကွာဟချက် ရှိနေတယ်။ ခြားနားချက်ရှိနေတယ်။ ကလေးဘဝတောင်မှပဲ သိပ်သိသာတဲ့ ခြားနားချက်ဖြစ်တယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု၊ လွတ်လပ်မှုနဲ့ အမှီခိုကင်းမှုတို့ကြောင့် လုလင်ဟာ လူမှုရေးအရ တန်ဖိုးကြီးလာပြီး ဖိုသတ္တဝါဆိုတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ရရှိလာခဲ့တယ်။ ရည်မှန်းချက်ကြီးမားတဲ့ စာရေးဆရာ ဘားလ်ဇက်တို့၊ ရက်စတီညက် စသည်တို့ဟာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ကျော်ကြားမှုနဲ့ ချမ်းသာတဲ့ မိန်းမတွေကို ရရှိဖို့ မျှော်မှန်းခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ဘဝမှာ သူတို့ဖြစ်ချင်တာက မိန်းမတွေကလည်း မြတ်နိုးရမယ်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ရှိရမယ်၊ တန်ခိုးအာဏာလည်း ရှိရမယ်ဆိုတဲ့ လူစားမျိုးတွေဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် လုံမငယ်အဖို့တော့ ဒီလိုမမျှော်မှန်းနိုင်ရှာပါဘူး။ သူ့ရဲ့လူသတ္တဝါအဖြစ်နဲ့ မသတ္တဝါ အဖြစ်ကြားထဲမှာ ကွာခြားချက် ရှိနေတယ်။ ပဋိပက္ခ ရှိနေတယ်။ လုံမလေးအဖို့ အပျိုဘော် ဝင်စအရွယ်ဟာ ဘာကြောင့်ခက်ခဲတဲ့ အရွယ်လဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့ အပိုင်း ဖြစ်လာရသလဲဆိုတာ ဒီအချက်ကိုကြည့်လိုက်ရင် သိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ထိ အပျိုဘော်ဝင်စ အရွယ်အထိ လုံမလေးဟာ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်မှု ရှိတဲ့သူ၊ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိတဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ဟော...ခု အပျိုဘော်ဝင်လာပြီလည်း ဆိုရော သူ့ရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ၊ သူ့ရဲ့သီးခြား လွတ်လပ်ခွင့်၊ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ခွင့် တို့ကို စွန့်လွှတ် လိုက်ရတော့တယ်။

မိန်းကလေးဟာ အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်တို့ကြားမှာ ရောက်သွားပြီး ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေ ရတော့တယ်။ နာတတ်တဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားရင်း အတိတ်ကလေး ဘဝကိုပဲ လွမ်းရမလား။ ရှေ့မှာ ရောက်တော့မယ့် အနာဂတ်ကို ကြောက်ရမလား ဆိုတဲ့ အသိကြားမှာ စိုးရွံ့ရုံတင် မကဘူး သူ့ရင်ထဲမှာ ပဋိပက္ခလည်း ပေါ်လာခဲ့တယ်။

အဲဒီပဋိပက္ခကတော့ သူ့ကိုယ်သူ လူရာဝင်တယ်လို့ ထင်တဲ့အထင်နဲ့ လူကြီးမိဘ တွေက သူ့ကို လူရာမသွင်းတော့ပဲ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် အုပ်ထိန်းတာကို မကျေနပ်မှု၊ အဲဒီ အထင်နဲ့ အဲဒီ မကျေနပ်မှုကြားက ပဋိပက္ခပါပဲ။

အဲဒီပဋိပက္ခကတော့ သူဟာလည်း လူတစ်ယောက်၊ သူဟာလည်း ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် ပြုနိုင်သူ တစ်ယောက်၊ လွတ်လပ်တဲ့သူ တစ်ယောက်ဆိုတဲ့ ငယ်ငယ် တုန်းက ရခဲ့တဲ့ အသိနဲ့ မိန်းမ သဘာဝ ပေါ်လာတဲ့ သဘာဝစိတ်၊ ပတ်ဝန်းကျင် လောကက သူ့ကိုငြိမ်သက်တဲ့ ဝတ္တုစွည်းလို သဘောထားပြီး သူ့ကိုဒီလိုနေထိုင်ဖို့ ဖိအားပေးမှုတို့ ကြားက ပဋိပက္ခပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သူ့ရဲ့ပင်ကိုသဘောကတော့ သူ့ကိုယ်သူ အရေးကြီးတဲ့ သူတစ်ယောက်အဖြစ် သူ့ကိုယ်သူ သဘောထားဖို့ သူ့စိတ်ကို ဘယ်လိုယုံမလဲ။ အဲဒါဟာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးရဲ့ စိတ္တပဒေသိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်ပါတယ်။ ငါ့ရဲ့ အတ္တစိတ်ကို ဘယ်လိုဖော်ပြ ရမလဲ။ ဒါဟာ အပျိုဘော် ဝင်စမိန်းမလေးရဲ့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ စိတ္တပဒေသိုင်ရာ ပြဿနာဖြစ်ပါ တယ်။

ဆန္ဒနဲ့စိတ်ပျက်မှု၊ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အကြောက်၊ ကလေးငယ်ရဲ့လွတ်လပ်မှုနဲ့ အပျိုဘော်ဝင်စ အရွယ်ရဲ့မလွတ်လပ်မှု၊ အဲဒီအရာတွေရဲ့ကြားမှာ သူဝေခွဲမရဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို မရေမရာ မပြတ်မသားဖြစ်နေတဲ့ ကြားမှာ လုံမငယ်က အရွယ် ရောက်လာခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ အပျိုဘော်ဝင်စ လုံမလေးက စိမ်းနေတဲ့ သစ်သီးတစ်လုံးရဲ့အရသာကိုပဲ ချဉ်စူးစူး ဖြစ်နေတတ်တယ်။

ဒီလို အခြေအနေမျိုးကို တုံ့ပြန်ရာမှာ ကလေးဘဝဟာ သူ့ရဲ့စိတ်နေသဘော ထားကို လိုက်ပြီး အမျိုးမျိုး တုံ့ပြန်တတ်ကြတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက မိခင်စိတ်မျိုးရှိတတ်တဲ့ သူနာပြု ဆရာမ စိတ်မျိုးရှိတတ်တဲ့ လုံမလေးဟာ အဲဒီလို သူ့ရဲ့ဘဝအရွယ် ကူးပြောင်းမှုကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်တတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်မှာ မိခင်စိတ်ရှိခဲ့တဲ့ အတွက် အမိန့်ဩဇာ ပေးချင်တဲ့ ဝီဇ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလိုအခါမျိုးမှာ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ဖိနှိပ်မှုကို တွန်းလှန် ဖိဆန်တာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာတင် သူဟာ အမိန့်ကို နှာခံခြင်း မပြုတဲ့သဘော၊ အရာရာ ဆရာ လုပ်ချင်တဲ့ သဘောတွေ လွှမ်းမိုးလာတတ်ပါတယ်။

ပြင်းထန်လာရင် မိန်းမစိတ်တောင် ပျောက်သွားပြီး ယောက်ျားလျာစိတ်တောင် ပေါက်လာ တတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ငယ်ငယ်က ဘာတာဝန်မျှ မယူခဲ့ရတဲ့ အစ်မကြီးတွေမှာ ဒီလို စိတ်ထားမျိုး ပေါ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အများအားဖြင့်တော့

<http://www.mmteashop.com>

လုံမငယ်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မ,သဘာဝကို လက်ခံကြတာပဲ များပါတယ်။ ခုခံမှုကတော့ နည်းနည်း ပါးပါးတော့ ရှိတာပေါ့လေ။

အပျိုဘော်ဝင်စ လုံမငယ်မှာ နောက်တစ်ချက် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ လုံမငယ်ရဲ့ လိင်စိတ်နိုးကြားမှု။ သူ့အလှပြင်မှုပဲ။ လိင်စိတ် နိုးကြားမှုနဲ့ အတူ ပြင်ဆင် မွမ်းမံသွားမှု၊ တစ်နည်း ပြောရရင် မိမိကို ယောက်ျားကလေးတွေ ဂရုစိုက်လာအောင် ဖြားယောင်းမှု ဆိုပါတော့။ ဒီနှစ်ခုဟာ ဆက်စပ်နေကြတယ်။

မိန်းကလေးဟာ လိင်စိတ် နိုးကြားခြင်း မရှိသေးရင် သူ့ကိုယ်သူလည်း အလှပြင်လေ့ မရှိဘူး။ ဒီအချက်ကို ဆေးပညာနှင့် စမ်းသပ်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ သိုက်ရွိုက် အကျိတ် အားနည်းနေတဲ့ သူ့ကို သိုင်းရွိုက် ဟော်မုန်းထိုးပေးတဲ့ အခါမှာ သူတို့ဟာ ပြီးရယ် လာကြတယ်။ အလှပြင်လာကြတယ်။ ပျော်ရွှင်လာကြတယ်။

ရုပ်ဝါဒ အဘိဓမ္မာကို လက်ခံတဲ့ စိတ်ပညာ ရှင်တွေကတော့ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်ခြင်း၊ အလှပြင်ဆင်ခြင်းဟာ သိုင်းရွိုက်အကျိတ်တွေက ထုတ်လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ပကတိစိတ် လို့တောင် ဆိုကြပါတယ်။

လုံမလေးတို့အဖို့ အချစ်စိတ်၊ သို့မဟုတ် လိင်စိတ်နိုးကြားစိတ်က သူ့ရည်ရွယ်ချက် တွေကို အောင်မြင်ဖို့ အသုံးပြုတဲ့အရာ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို သူ့ကိုယ်တိုင်တော့ သိတာ မဟုတ်ပါလူး။ လုံမလေးဟာ အပျိုဘော်ဝင်စမှာ ဖွံ့ဖြိုးလာတဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ပြီး တအံ့တဩ ဖြစ်နေပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ခါတိုင်းထက်နှစ်ဆ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုး လာတယ်လို့တောင် သူထင်လိုက် ပါသေးတယ်။ လုံမလေးဟာ အပျိုဘော် ဝင်လာတာနှင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ သူဟာ တစ်ထပ်တည်း မရှိတော့ဘဲ တစ်ယောက်စီ ဖြစ်လာတယ်လို့ သူ့ကိုယ်သူ ထင်ပါတယ်။ သူဟာ ပြင်ပက လူတစ်ဦးရယ်လို့ ထင်လာပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ရိုဇမွန်းလေးပန်ရဲ့ ဝတ္တုဖြစ်တဲ့ "ကပ္ပဲသို့ဖိတ်ကြားချက်" ဆိုတဲ့ဝတ္တုမှာ သူ့ကိုယ်သူ မသိတော့တဲ့ အော်လီဗီယာအကြောင်းကို ရေးထားပါတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အော်လီဗီယာက သူ့ကိုယ်သူ မှန်ထဲကို ပြန်ကြည့် လိုက်တော့ သူမသိဘဲ လူစိမ်း တစ်ယောက်ကို မြင်နေရပါတယ်။ အဲဒီမှန်ထဲက သူ့မြင်လိုက်ရသူဟာ သူ့ကို ရင်ဆိုင် လိုက်တဲ့ အတ္တပါပဲ။

အဲဒီဝတ္တုထဲက အော်လီဗီယာက မှန်ထဲမှာ သူ့ရုပ်ပုံကို မြင်လိုက်တော့ အံ့အားသင့် နေတယ်။ အံ့အားသင့်တာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူကလေး ဘဝတုန်းက လှချင်ပချင်တဲ့ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို မျှော်မှန်း ကြည့်ခဲ့တယ်။ ခု အဲဒီ မိန်းမပျိုဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေလို့ပါ။

အော်လီဗီယာက ကလေးဘဝက စိတ်ကူး မျှော်မှန်းချက်ကို မှန်ထဲမှာတွေ့လိုက် ရလို့ ကြည့်နူးရုံတင် မကဘူး သူ့အလှကို ပြန်ကြည့်ပြီးတော့လည်း ကျေနပ်သွားတယ်။ သူ့ရင်ညွန့် ကလေးကို လက်နှင့် ပွတ်မိတယ်။ ပြည့်ဝန်းတဲ့ သူ့လက်မောင်းတွေကို ငုံ့ကြည့် မိတယ်။ သူ့ရင်အုံ၊ သူ့ခြေထောက်တွေကို ငုံ့ကြည့်မိတယ်။ ဒီမှာတင် သူ့ကိုယ်သူ ကျေနပ် နှစ်သက် သွားတယ်။ သဘောကျသွားတယ်။

အပျိုဘော် ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ သည်လိုနဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒလို့ ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စွဲလမ်း နှစ်သက်တဲ့ စိတ်နဲ့ အခြားတစ်ပါးသော ယောက်ျားတစ်ယောက်

<http://www.mmteashop.com>

ထံမှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အပ်နှင်းလိုတဲ့ လိင်နိုးကြားမှုတို့ဟာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆန့်ကျင်ဖီလာ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဒီဆန္ဒနှစ်ခုဟာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးရဲ့ ရင်ထဲမှာ အမြဲလိုလို လွန်ဆွဲ နေတတ်ပါတယ်။ လိင်အရ ရင့်ကျက်မှု ရှိလာတဲ့ အခါမှသာလျှင် မိန်းကလေးရဲ့ ရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒဟာ ပျောက်ကွယ်သွား တတ်ပါတယ်။

စာရေးဆရာမ ကက်သရင်းမင်းစဖီးကလည်း သူ့ရဲ့ “နီဒါန်း” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုထဲမှာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးရဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ အစွဲအလမ်းနဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် ဆန္ဒဟာ အမြဲလိုလို ရောထွေး နေတတ်ကြတယ်ဆိုတာကို ရေးခဲ့ဖူးတယ်။

သူက အဲဒီဝတ္ထုမှာ ဒီလိုရေးခဲ့ပါတယ်။

“မီးဖိုခန်းတွင်းရှိသည့် မီးလင်းဖိုမှ မီးတောက် အရောင်ထဲတွင် ဘယ်ရယ်သည် ကြိုးပုခက် ကလေး တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ဂစ်တာတီး၍ သီချင်းဆိုနေခြင်းမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဖျော်ဖြေဖို့ ဖြစ်သည်။ မီးတောက်မှ မီးရောင်သည် သူ့ဖိနပ်ပေါ်၊ နီရဲသည့် ဂစ်တာအိုးပေါ်နှင့် ဖွေးဖြူသည့် သူ့လက်ချောင်းများပေါ်သို့ ဖြာကျနေ ကြသည်။

“ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်ရပ်ပြီး ငါ့ကိုယ်ငါ ပြန်ချောင်း ကြည့်လိုက်ရင် တော်တော် အံ့ဩစရာ ကောင်းမှာပဲ” ဟု သူ့တွေးနေသည်။ ဘယ်ရယ်သည် ဂစ်တာကို ပို၍ ခပ်ဖွဖွ ကလေး တီးနေသည်။ သို့ရာတွင် သီချင်း ဆိုခြင်း မပြုတော့။ သူ့ ဂစ်တာသံကို နားထောင် နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

“ ကြည့်စမ်း. . . ဘယ်ရယ်။ နင့်ကို ငါ ပထမဆုံး သတိထားမိ တုန်းက နင် တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နင် မသိ ခဲ့ပါကလား။ ခြေတံ လှလှကလေးတွေကို

<http://www.mmteashop.com>

ကြိုးပုခက် ပေါ်မှာ လွှဲတင်ထားပြီး ဂစ်တာ တီးနေလိုက်တာ။ ဒီရှုခင်းကလေးကို ငါဘယ်တော့မှာ မေ့တော့မှာ မဟုတ်ဘူး " ဟုတွေးနေလေ၏။ ထို့နောက် ဘယ်ရယ်သည် ခေါင်းကို ဝှေ့ယမ်းကာ နောက်သီချင်း တစ်ပုဒ်ကို ဆိုနေပြန်လေ၏။ ထိုစဉ် အပြင်ဘက်မှ ကျယ်လောင်သည့် တံခါးခေါက်သံ ပေါ်လာသည်။ အိမ်ဖော်ကလေး၏ နီရဲသော မျက်နှာ ပေါ်လာ၏။ ဘယ်ရယ်သည် အရေးကောင်းတုန်း လာနှောင့်ယှက်သဖြင့် စိတ်တိုသွားသည်။ ဘယ်ရယ်သည် မည်းမှောင်နေသည့် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ပြေးထွက်ကာ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက် နေသည်။ အို... သူ့စိတ်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်နေပါလိမ့်။ မီးဖိုစင်ပေါ်တွင် မှန်တစ်ချပ် ရှိသည်။

သူသည် နာရီခုံပေါ်တွင် လက်ထောက်ပြီး ဖျော့တော့သော သူ့မျက်နှာကို မှန်ထဲ တွင် ကြည့်လိုက်သည်။ ကြည့်စမ်း...သူ ဘယ်လောက် လှလိုက်ပါသလဲ။ သို့ရာတွင် ထိုအလှကို ကြည့်မည့်သူမရှိ။ မည်သူမျှမရှိ။ သူ့အပြုံးသည် တကယ် နှစ်လိုဖွယ် အပြုံး။ တကယ် ချစ်စရာအပြုံး။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် ပြုံးလိုက်ပြန်သည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ကိုးကွယ်မှုဟာ သူ့ခန္ဓာအလှကို ကျေနပ်လို့ ကိုးကွယ်တာ သက်သက် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ ပိုင်ဆိုင်လိုတဲ့ သူ့အတ္တ တစ်ခုလုံးကို ကိုးကွယ် လိုက်တာပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒိပ်မက်ထဲကချစ်သူ

ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ သူ့အတ္တကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် လာခဲ့တယ်။ အချို့ မိန်းကလေးတွေမှာ သူတို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ၊ သူတို့ စိတ်ကူးတွေကို ရေးမှတ် ထားတဲ့ မှတ်တမ်းကလေးတွေ၊ မှတ်စုကလေးတွေ ထားလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ သူတို့ရဲ့ စိတ်ကူးတွေ၊ သူတို့ခံစားချက် တွေကို ထုတ်ဖော်ချင်လို့ ဖြစ်တယ်။

မိန်းကလေးငယ်များဟာ သူတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ယမင်း ရုပ်ကလေးတွေနဲ့ စကားပြောခဲ့ သလို သူတို့ မှတ်စု စာအုပ်ကလေးတွေနဲ့ စကားပြောကြတယ်လေ။ သူတို့ အဖို့ အဲဒီ မှတ်စု စာအုပ် ကလေးတွေဟာ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းလည်း ဟုတ်တယ်။ တိုးတိုးဖော် တိုင်ပင်ဖက် ဆိုရင်လည်း မှန်တယ်။

အဲဒီ မှတ်စု စာအုပ်ကလေးတွေဟာ လူတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး သူ့ ခံစားချက် တွေကို ထုတ်ဖော်ပြောတယ်။ မေးခွန်းတွေ မေးတယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေ၊ ဆရာတွေ ဆရာမတွေကို ထုတ်ဖော် မပြောတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် တွေ၊ အတွေးတွေကို အဲဒီ မှတ်စု စာအုပ် စာမျက်နှာတွေပေါ်မှာ ထုတ်ရေးခဲ့တယ်။ အသက် ၁၂နှစ် အရွယ်ကစပြီး အသက် ၂၀ လောက်အထိ မှတ်စု စာအုပ်ကလေး ထားပြီး ရေးလေ့ ရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်အဖွင့်မှာ ဒီလိုရေးထားခဲ့တာကို တွေ့ရတယ်။

http://www.mmteeshop.com

မြသန်းတင့်

“ ငါဟာ မင်းရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်ကလေးပါကွယ်။
 လှပသေသပ်ပြီး လျှို့ဝှက်ထားတတ်တဲ့ မှတ်စုစာအုပ်ကလေးပါ။
 မင်းရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ပြောပြပါလေ။
 ငါဟာ မင်းရဲ့မှတ်စုဟာအုပ်ကလေးရယ်ပါ ”

တချို့ မိန်းကလေးတွေ ကျတော့လည်း သူတို့ရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်ရှေ့မှာ ဒီလို ရေးထားတာကို တွေ့ရတယ်။

“ ကျွန်မ ကွယ်လွန်မှ ဖတ်ပါ ” လို့ ရေးထားတတ်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း “ကျွန်မ ကွယ်လွန်တဲ့ အခါ မီးရှို့ပစ်ပါ” လို့ ရေးထားတတ်တယ်။

ဒါကိုထောက်ရင် မိန်းကလေးဟာ အပျိုဘော် မဝင်ခင်ကတည်းက လျှို့ဝှက် တတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်။ ဒီလျှို့ဝှက်တတ်တဲ့ သဘောဟာ အပျိုဘော်ဝင်တဲ့ အခါမှာ ပိုလို့ ကြီးမားလာတယ်ဆိုတာ သိနိုင်တယ်။ သူဟာ ငေးမောတွေးတောရင်း တစ်ယောက်တည်း အချိန်ကုန် နေတတ်တယ်။

ပြီးတော့ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ သူ့အတ္ထုကို သူ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို ထုတ်ဖော် ပြသလေ့မရှိပဲ ဖုံးကွယ်ထားတတ်တယ်။ မိန်းကလေးဟာ အဲဒီ သူ့ရဲ့အတ္ထုကို အစစ်အမှန်လို့ ထင်နေတယ်။ တကယ်ကတော့ သူ့အတ္ထုဟာ သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ၊ သူ့ မျှော်မှန်းချက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ရုပ်ပုံလွှာသာဖြစ်တယ်။

မိန်းကလေးဟာ သူ့စိတ်ကူးထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးလေး တစ်ယောက်လို့ ထင်နေတယ်။ အမှန်ကတော့ အများကမြင်တဲ့ သူ့နဲ့သူ့စိတ်ကူး ထဲမှာရှိတဲ့

<http://www.mmteashop.com>

ဇာတ်လိုက်မင်းသမီးလေး ရုပ်ပုံဟာ တော်တော်ခြားနားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးဟာ သူ့စိတ်ကူးထဲက ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး ရုပ်ပုံလွှာကို ကြည့်ပြီး သူ့ကိုယ်သူတော့ ကျေနပ် နေတာပဲ။

မိန်းကလေးဟာ သူ့ကိုယ်သူ သူများတွေထက် သာတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူများနဲ့ မတူ တစ်မူ ထူးခြားတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူဟာ သာမန်ထဲက မဟုတ်ပဲ ခြွင်းချက်ထဲမှာ ပါတယ်လို့ ထင်တယ်။ ခုသူ့မှာ သာမန် ရွက်ကြမ်း ရေကျိုဘဝမှာ ရှိနေပေမယ့် တစ်နေ့မှာ သူဟာ အများနဲ့မတူ ထူးခြားတဲ့သူ ဖြစ်လာမယ်လို့ သူ့ကိုယ်သူ မျှော်လင့်ထားတယ်။ ကျဉ်းမြောင်းပြီး ငြီးငွေ့စရာကောင်းတဲ့ သူ့ရဲ့ ကမ္ဘာလောကလေးထဲက နေပြီး သူဟာ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တွေထဲကို ထွက်ပြေးတယ်။

ဟုတ်တယ်...။ မိန်းကလေးဟာ အမြဲတမ်းလိုလို စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တွေ ထဲမှာ နေချင်တယ်။ အပျိုဘော်ဝင်စပြုလာတဲ့ အခါကျတော့ မိန်းကလေးရဲ့ စိတ်ဟာပိုပြီးတောင် စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တွေထဲမှာ နေချင်လာသေးတယ်။

အရွယ် ရောက်လာတာနဲ့ မိန်းကလေးဟာ သူ့ကိုမြောက်လှန့်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို ကဗျာဆန်တဲ့ အသွေးရောင်နဲ့ မွမ်းမံ ခြယ်လှယ် ကြည့်ကြတော့တာပါပဲ။

ဖိုသတ္တဝါကို ကြည့်မြင်တဲ့ အခါမှာလည်း အဲဒီ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ဘေးပတ်လည်မှာ လရောင်ရွန်းလဲ့ ဖြာကျနေတယ်လို့ ထင်လာတယ်။

ချစ်သူတို့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ ပန်းနုရောင် တိမ်တိုက်တွေ လွင့်မျောနေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ သူတို့ရဲ့ ညဟာ ကတ္တီပါ ညတွေလို့ ထင်လာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းကလေးဟာ သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျောက်ဖြူခန်းဆောင်၊ ကနုကမာပုံလို့ ထင်လာတယ်။ သူဟာ လှပတဲ့ နတ်သမီး ပုံပြင်တွေကို သူ့ကိုယ်သူ ပြောပြတယ်။ မိန်းကလေးဟာ ဒီလိုအမိပ္ပယ်မရှိတဲ့ လေလွင့်မှုထဲမှာ မျောပါနေတတ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီအချိန် အဲဒီအရွယ်မှာ သူ့အဖို့လောကကြီးမှာ တွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်နေတာကိုး။ နားခိုစရာ၊ မှီတွယ်စရာ မရှိပဲ ဖြစ်နေတာကိုး။

အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းကလေးကို လက်တွေ့ လုပ်ငန်းဘဝတွေ အလုပ်ခိုင်းကြည့်ရင် လည်း ဘာကိုမျှ မှန်မှန်ကန်ကန် လုပ်တတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အမှားမှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်နေမှာပဲ။ နှင်းမြူထဲမှာ နေရသလို ဝိုးတိုးဝါးတားပဲ ဖြစ်နေမှာပါပဲ။

လုလင်ပျို တစ်ယောက်ဟာကော အိပ်မက် မမက်ဘူးလား။ စိတ်ကူးမယဉ် တတ်ဘူးလားလို့ မေးစရာရှိတယ်။ အရွယ်ဝင်စ လုလင်ပျိုဟာလည်း စိတ်ကူးယဉ်ပါတယ်။ အိပ်မက် မက်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အိပ်မက်က မိန်းကလေးရဲ့အိပ်မက်နဲ့ မတူပါဘူး။ အိပ်မက်ထဲမှာ လုလင်ပျိုဟာတက်ကြွတဲ့ အခန်းက ပါတယ်။ စွန့်စားတဲ့ အခန်းကပါတယ်။

မိန်းကလေးကတော့ စွန့်စားရတာထက် အံ့ဩရတာကို ပိုနှစ်သက်တယ်။ စွန့်စား ရတာထက် အံ့ဩစရာကို ပိုပြီးသဘောကျတယ်။

မိန်းကလေးဟာ သူ့ပါတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လူတွေ အရာဝတ္ထုတွေကို ပစ္စလက် မီးအိမ်နဲ့ မီးရောင်ထဲမှာ ကြည့်သလို မြင်နေတယ်။ အရာအားလုံးကို လှပနေတယ်လို့ ထင်နေတယ်။ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ်က လှုပ်ရှားတက်ကြွတဲ့ အခန်း ကဏ္ဍက မပါရသည့် တိုင် ကိုယ်မှာ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတယ်ဆိုတာကို ပြချင်တယ်။ အစွမ်းသတ္တိ လိုချင် တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ခန္ဓာကိုယ် အလှကိုပြုပြီး ယောက်ျားတွေကို ထမ်းပိုးတပ်ချင်တယ်။ သူ့ဩဇာ အောက်မှာ ထားချင်တယ်။

မြသန်းတင့်

ဒီမှာတင် မိန်းကလေးဟာ စိတ်ကူးယဉ်တော့တာပါပဲ။ အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲမှာတင် နေထိုင် တော့တာပါပဲ။ လက်တွေ့ ကမ္ဘာကြီးကို သူ မေ့ပစ်ချင်တယ်လေ။ စာရေးဆရာမ မားဂရက် အီးဗတ် ရေးတဲ့ “ အပျိုဘော် ဝင်စ ” ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ သူက ဒီလိုရေးခဲ့တယ်။

“အတန်းထဲသို့ ရောက်လျှင် ကျွန်မသည် စာကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ ကျွန်မစိတ် များသည် တခြားသို့ ရောက်နေကြပါသည်။ အတောင်ပေါက်ပြီး အိပ်မက်တိုင်းပြည်သို့ ပျံသန်း သွားကြပါသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ကျွန်မသည် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သတိမရတော့ပါ။ အတန်းထဲတွင် ရှိနေသည်ကို သတိရလာသည့် အခါတွင်မှသာ ကျွန်မသည် ကျွန်မအတန်း ထဲက ထိုင်ခုံတွင် ရှိနေသည်ကို ပြန်၍သိလာပါသည်”

ဒါကတော့ လက်တွေ့ဘဝကို မေ့နေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အကြောင်းကို မိန်းကလေး စိတ်ကျမ်းပြု ဆရာက ရေးသွားတာပါ။ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ စိတ်လေပြီး သူ့စိတ်ကူး အိပ်မက်ထဲမှာ နေတတ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါ။

တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ စိတ်ကူးယဉ်တာဟာ သိပ်ကိုလွန်သွားပြီး စင်တီမီတာနီးယား လို့ ခေါ်တဲ့ စိတ်ကစဉ်ကလျား ရောဂါတောင် ဖြစ်တတ်သေးတယ်လို့ စိတ်ကုဆရာဝန် များက ဆိုကြပါတယ်။ စိတ်ကုဆရာဝန် တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ မင်းကိုးစတီးက သူ့ကျမ်းတစ်စောင် မှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အကြောင်းကို ဒီလိုရေးခဲ့ပါတယ်။

“မာရီသည် ထက်မြက်၍ စိတ်ကူးယဉ်တတ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူမသည် ဆယ့်လေးနှစ် အရွယ်တွင် အပျိုဘော်ဝင်စပြုသည်။ စိတ်တင်းကျပ် မှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရပြီး တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ့ကိုယ်သူ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အထင် ရောက်တတ်သည်။ စိတ်ထသည့် အခါများတွင် သူ့ကိုယ်သူ စပိန်ဘုရင်မကြီးဟု ပြောသည်။ အမိန့်တွေ ပေးတတ်သည်။ သီချင်းဆိုသည်။

<http://www.mmteashop.com>

မာရီသည် မွေတာလာခါနီးတိုင်း ထိုသို့ ဖြစ်တတ်သည်မှာ နှစ်နှစ်လောက် ကြာသည်။ ထို့နောက် ရှစ်နှစ်လောက် ပျောက်သွားသည်။ ထိုအတောအတွင်း မာရီကို ကြည့်ရသည်မှာ ငေးငေးဝိုင်းဝိုင်း ဖြစ်နေပြီး အမြဲတမ်းလိုလို စိတ်ကူးယဉ်နေကာ တွေဝေ ငေးမောနေတတ်သည်။ သူ့ဘဝကို သူ မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။ နာကြည်းနေသည်။

အသက် နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်လောက် အရောက်တွင် မာရီ၏ အခြေအနေမှာ ပိုဆိုးလာ သဖြင့် ဆေးရုံတစ်ခုတွင် တက်ရောက်ကုသသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်သည့်အခါ တွင်လည်း ဘာမျှကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခြင်း မရှိချေ။ သို့ဖြင့် မာရီသည် သူ့မိသားစုအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် မာရီကို စိတ်ရောဂါကု ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ရတော့သည်။ မာရီသည် ဘာကိုမျှလည်း စိတ်ဝင်စားဟန် မတူတော့ပြီ။ သို့ရာတွင် တစ်ခါတစ်ရံတွင်ကား (ယင်းမှာ မွေတာလာချိန် ဖြစ်ဟန် တူသည်) အဝတ်အစားတို့ကို လှပစွာ ဝတ်သည်။ အနီးသို့ ရောက်လာသည့် ဆရာဝန်များကို ပြီးပြသည်။ အများအားဖြင့် မြူဆွယ် သွေးဆောင်သည့် အပြုံးမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင်မူ မာရီသည် ပြန်၍ငြိမ်သက် သွားလေတော့သည်။ သူ့ပုံပန်း သဏ္ဍာန်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ပြီ။ ဖြစ်သလို ဝတ်စားလျက်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အဝတ် အစားများကို ချွတ်ပစ်တတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း ဆန်းဆန်းကျယ်ကျယ် လက်ဝတ်ရတနာ များကို ဝတ်ဆင်သည်။ မုန့်သေတ္တာပုံးထဲက သံဖြူပြားကလေးကို လိပ်ချွေးပြီး ခေါင်းပေါ်မှာ မကိုင်းလုပ် ဝတ်သည်။ ဖဲကြိုးတွေကို လက်ဝတ်ရတနာအဖြစ် ဝတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း သူ့ဘဝအကြောင်းကို ပြန်ပြောကာ သူသည် ယမင်းရုပ် ကလေးများနှင့် ကစားနေသော ကလေးငယ် တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ်

<http://www.mmteashop.com>

စိတ်ကူးယဉ် ကမ္ဘာကြီးထဲတွင် နေသော ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ သူသည် ဘဝများစွာ နေထိုင်နေသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ နေသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ ဘုရင်မ ဖြစ်လိုက်၊ သူတောင်းစား ဖြစ်လိုက်၊ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီး ဖြစ်လိုက်၊ ကလေးမကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်လိုက်ဖြင့် ဘဝ အမျိုးမျိုးတွင် ရောက်နေသည်ဟု ထင်ကြောင်း၊ သူ့တွင် ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော အိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိပြီး ထို အိမ်ကြီးထဲတွင် ဧည့်ခံပွဲများ မကြာခဏ ကျင်းပတတ်ကြောင်း၊ သူသည် ယောက်ျားများစွာ ရခဲ့ဖူးကြောင်း၊ သူနှင့်ရသည့် ယောက်ျားများမှာ ရေတွက်ခြင်းပင် မပြုနိုင်တော့ကြောင်း၊ သူ့တွင် တစ်ခါက မိတ်ဆွေတွေ အများကြီးရှိခဲ့ကြောင်း၊ ပန်းတွေ၊ ရေမွှေးတွေ၊ သားမွှေး အင်္ကျီတွေ၊ အဖိုးတန်ရတနာတွေ လက်ဆောင် ပေးကြကြောင်းဖြင့် ပြောတတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင်လည်း မာရီက စိတ်ကုဆေးရုံမှ ဆရာဝန်များသည် သူ၏ ယောက်ျားများ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့တွင် ကလေးတွေအများကြီး ရှိကြောင်း၊ ကလေး တစ်ယောက်၏ အဖေမှာ ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်လည်း ပြောတတ် သည်။ ဤသို့ဖြင့် မာရီသည် သူ့စိတ်ထဲတွင် ရှိသည့် စိတ်ကူးတွေကို တကယ်အဟုတ် လုပ်ပြီး တွေ့ရာတွေကို ပြောနေတတ်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အချက်တွေက တကယ့်ဘဝကြီး၊ တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေကို ရင်မဆိုင်ရဲတဲ့၊ သူ့ရဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ ဥဗ္ဗကလေးထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ပေါက်ကရ အတွေးတွေ စိတ်ကူးတွေဖြစ်ပါတယ်။

မာရီရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကတော့ အဆုံးစွန် ရောက်သွားတဲ့အတွက် စိတ်ကု ဆေးရုံကို ရောက်သည်အထိ ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။

မိန်းကလေးဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို သူတစ်ယောက်တည်းကသာ စွဲလမ်းရုံတင် မကဘူး တခြားသူတွေကလည်း စွဲလမ်းစေချင်တယ်။ ဒီတော့ သူဟာ သူ့အပေါင်းအသင်း

သူ့သူငယ်ချင်းတွေ ဘက်ကို လှည့်လာတော့တယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းကဆိုရင် သူ့မိသားစု အပြင် သူ့ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ယောက်ကိုရှာပြီး အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းရဲ့ ချစ်ခင် စွဲလမ်းမှုကို ကြည့်ပြီး သူ့ကျေနပ်တယ်။

အထူးသဖြင့် သူ့ရဲ့လိင်နှင့်ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်တွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ မိန်းကလေးဟာ သူ့အတ္တကိုသာမက သူ့သူငယ်ချင်းရဲ့ကိစ္စတွေကိုလည်း စိတ်ဝင်စားလာခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝပြဿနာများကို ကိုယ့်ဘဝပြဿနာများနဲ့ ချိန်ထိုး ကြည့်တတ် လာခဲ့တယ်။

“ယူနီဖောင်းဝတ်ထားတဲ့ မေဒီလျှံ” ဆိုတဲ့ ဘော်ဒါ ကျောင်းသူကလေးတွေ ကြောင်းကို ရေးထားတဲ့ ဝတ္ထု၊ ကိုးလက်ရဲ့ “ကလော်ဒီနေး” ဝတ္ထုတို့မှာ ဖတ်ကြည့်ရင် ဒီ သဘောတွေကို ပိုပြီး ထင်ရှားစွာ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမကူခြေ

ယောက်ျားကလေးဟာ သူ့ကိုပြုံးပြက် တောက်ပစေတယ် အရောင် တောက်စေ တယ်လို့ မိန်းကလေးထင်တယ်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ သူ့ကိုစိုးရွံ့ ထိတ်လန့် စေတယ်။ ယောက်ျားလေးတွေက ဂရုစိုက်တဲ့အတွက် သူ့သဘောကျတယ် ဂုဏ်ယူတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ သူတို့ကိုကြောက်နေတယ်။ ဒီခံစားချက်နှစ်ခုဟာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ပဋိပက္ခဖြစ်စေတဲ့ ခံစားချက်တွေဖြစ်တယ်။

ဒီဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေတဲ့ ခံစားချက်နှစ်ခုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားလေးကို တုံ့ပြန်တယ်။ ယောက်ျားကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက သူ့ကို ခြောက်လှန့်နေတဲ့ ဖိုဓာတ်ကို သူ ခပ်ဝေးဝေး ခပ်ကင်းကင်း နေတယ်။ သူ တိတ်တိတ်ပုန်း သဘောကျနေတဲ့ ယောက်ျား လေးရဲ့ အရှိန်အဝါကိုတော့ သူ့ဆီးကြို လက်ခံတယ်။ ဒီနှစ်ခုကို တစ်ကန့်စီ သူခွဲထားလေ့ ရှိတယ်။

ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်း အပေါင်းအဖော်တွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ မိန်းကလေး ဟာ ရှက်တတ်တယ်။ ပြတ်တောင်းတယ်။ ဒါက ယောက်ျားကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဖိုဓာတ်ကို ကြောက်လို့ ဒီလိုဆက်ဆံတာ။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ အဲဒီ ဖိုသတ္တဝါ ဆိုတဲ့ ရွှေမင်းသားလေးကို သူ့အိပ်ယာဘေးမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ရုပ်ရှင်ပိုစတာထဲက ဇာတ်လိုက် မင်းသားလို့ ထင်တယ်။ သူ သူ့ရဲ့ကောင်းလို့ ယူဆတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ ရွှေမင်းသားလေးဟာ သူနဲ့ အလှမ်းကွာနေတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူနဲ့ တစ်စိမ်းတရံဆံ ဖြစ်နေတယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒီလို အချစ် စိတ်ကူးယဉ်တာမျိုးက ဘာမျှတော့ ပြသနာ မရှိလှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်လေမှာ ဖြစ်တတ်တာက မိန်းကလေးဟာ ဒီလိုကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူ ရွှေမင်းသားလေးကို စိတ်ကူးယဉ်တာမျိုး မဟုတ်ပဲ

http://www.mmteeshop.com

မြသန်းတင့်

ရုပ်လည်း မချော၊ ပညာဂုဏ် အဆင့်အတန်း ဂုဏ်ကျာခြားတဲ့ ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးတဲ့ သူ တစ်ယောက်ယောက်ကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ချစ်နေတတ်တယ်။

တကယ်တော့ ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီး ယောက်ျားလေးတွေဟာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးရဲ့ ကမ္ဘာလောက မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့ကမ္ဘာ လောကရဲ့ အပြင်ဘက်က လူတွေ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ မိန်းကလေးဟာ အဲ့ဒီလိုလူတွေကို သိပ်ကြည်ညိုပြီး အဝေးကနေ တိတ်တိတ်ပုန်း ချစ်နေတတ်တယ်။ သူ့ကို အထင်ကြီးလေးစား ကိုးကွယ်နေတတ်တယ်။

အဲဒီအချစ်မှာ တဏှာပေမ သဘောမပါတဲ့ အတွက် သိပ်တော့ ရှက်စရာမရှိ ပါဘူးလေ။ သူရွေးချယ် ကြည်ညိုလေးစားပြီး ချစ်နေတဲ့သူဟာ ရိုးသားတတ်တဲ့သူ၊ နိမ့်ချ တတ်တဲ့ သူဆိုရင် မိန်းကလေးအဖို့ အန္တရာယ်တောင် ကင်းသေးတယ်။ ဒီလို မဖြစ်နိုင်တဲ့ သူ၊ ကိုယ်နဲ့ အလှမ်းကွာတဲ့သူကို ရွေးချယ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ အတွက် မိန်းကလေးဟာ အချစ်ကို ဒြပ်မဲ့တဲ့အရာ၊ ဝေးလံတဲ့အရာ၊ စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ရပ်အဖြစ် သဘောထားနိုင်ပြီး သူ့အဖို့လည်း အန္တရာယ်ကင်းပြီး လုံခြုံစိတ်ချရတယ်။

ဒီလို စိတ်ကူးယဉ်မှုကြောင့် သူ့မှာ ကျိတ်ဆွေးရတာ၊ တိတ်တခိုး မျှော်လင့်ရတာ၊ စိတ်နာရတာ၊ စိတ်ကောက် ရတာလေးတွေတော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါက သူတကယ် ဖြစ်တာ မဟုတ်ပဲ ကိုယ့်ဘာသာ ကျိတ်ဖြစ်နေတာမျိုး။ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာကတော့ သူ့ ဇာတ်လိုက်ဟာ သူနဲ့ အနေဝေးလေလေ မိန်းကလေးအဖို့ ပိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်စရာ၊ စွဲမက်စရာ ကောင်းလေလေ ဖြစ်နေတတ်တဲ့ အချက်ပဲ။ ကိုယ့်ကို နေ့တိုင်း စန္ဒယားသင်ပေး နေတဲ့ စန္ဒယားဆရာကို အမှတ်ပြုပြီး စိတ်ကူးနှင့် မြင်ထားတဲ့ သူ့ဇာတ်လိုက်၊ သူ့ သူရဲကောင်းကတော့ သည်ထက် အများကြီး ချောမောခန့်ညား နေတတ်တယ်။ သည်ထက်ပိုပြီး ယောက်ျားပီသ နေတတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အရေးကြီးတာကတော့ သူ့ရဲ့စိတ်ကူးယဉ်မှုထဲမှာ လိင်သဘော၊ သွေးသားတောင့်တမှု သဘောတွေဟာ အချိန်တော်တော်ကြာ တည်ရှိနေတတ်တယ်။

အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ သည်နည်းအားဖြင့် တကယ့် အတွေ့အကြုံကို ရှောင်ရှားနေခြင်းဖြစ်တယ်။ တကယ့်အတွေ့အကြုံကို ရင်မဆိုင်ပဲ စိတ်ကူးထဲမှာချစ်သူရှာပြီး တကယ့်ဘဝက ထွက်ပြေးနေတယ်။ သည်နည်းအားဖြင့် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး တစ်ခါတစ်လေမှာ စိတ်ကူးနဲ့ လက်တွေ့ ဘဝကိုတောင် ခွဲခြားမသိတော့ပဲ ရောထွေး သွားတတ်တာတွေလည်း ရှိတယ်။

ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီးပြီး ကိုယ်တစ်ခါမျှ စကားမပြောဖူးတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို ဒီလိုစိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ပြီး သဘောကျနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အကြောင်းကို ဟိန်းရစ်ဒိုက်ထရစ်ချ်က ရေးဖူးတယ်။

အဲဒီ မိန်းကလေးဟာ သူနဲ့ အဲဒီ အမျိုးသားတွေကြပုံ၊ စကားပြောကြပုံ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြန်ခေါ်ကြပုံကို နေ့စဉ် မှတ်တမ်း ရေးထားတယ်။ အဲဒီ ယောက်ျားလေးရဲ့ ပြန်စာတွေကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ပြန်ရေးတယ်။

သူဟာ ဒါတွေကို ဘာဖြစ်လို့ လုပ်နေသလဲ။ တကယ့် အတွေ့အကြုံကို ကြောက်လို့၊ အဲဒီ အတွေ့အကြုံကို ရှောင်ရှားချင်တာနဲ့ ဒီလို လုပ်ခြင်းဖြစ်တယ်။ သူ့အဖြစ် ကတော့ နည်းနည်း လွန်တာပေါ့လေ။ ဒါကြောင့် သူ့ အဖြစ်မျိုးကို ရောဂါ တစ်မျိုးလို့တောင် ဆိုရမယ် ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအဖြစ်မျိုးကတော့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်မျိုးစဉ်ပါ။ အနည်းနဲ့အများပဲ ကွာခြားပါတယ်။ ဟိန်းရစ် ဒိုက်ထရစ်ချ်ရေးပြတဲ့ မိန်းကလေးမျိုးကတော့ လွန်လွန်းသနော် လို့ ပြောရမယ့် အစားထဲမှာပါတာပေါ့။

<http://www.mmteeshop.com>

နာစစ်ဆပ်ဝါဒလို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သက် စွဲလမ်းမှုကြောင့် အပျိုဘော် ဝင်စမှာ ဒီလို စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်တွေထဲမှာ နေကြတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ရှိသလို ပိုပြီး လက်တွေ့ကျတဲ့ မိန်းကလေးတွေလည်း ရှိတယ်။ သူတို့ဟာ မိဘမောင်ဖွားရဲ့ အုပ်ထိန်းမှု စောင့်ရှောက်မှု အောက်က ရုန်းထွက်လာခဲ့ကြပြီး သူတို့ ဘာသာလွတ်လပ်မှု ရှာကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ အဲ့ဒီ လွတ်လပ်ခွင့်ကို လက်လွတ်စပယ် သုံးမိတတ်ကြတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ထင်ပါရဲ့။ အများကြိုက်ဝတ္ထုတွဲ၊ ရုပ်ရှင်တွေထဲက ဇာတ်လမ်းကို ကြည့်လိုက်ရင် ကောင်မလေးက ရည်စားခပ်များများ၊ ခပ်ဟော့ဟော့၊ ဘယ်သူ့ စကားကိုမျှ နားမထောင်ဘူး။ သူ လုပ်ချင်ရာလုပ်တယ်။ နောက်တော့ ဉာဏ် အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ လူ တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ပြီး သူ့ကို ဆုံးမကြ။ ဒါကတော့ ကလီရှေးလို့ခေါ်တဲ့ သမားရိုးကျ ဖော်နည်းကားနဲ့ ရေးတဲ့ ဝတ္ထုတွေမှာ တွေ့ရတတ်တာမျိုး။

ဥပမာအားဖြင့် မအိမ်ဒီဆေးဂါးရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကိုပဲ ကြည့်ပါ။ အဲ့ဒီဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက်ဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ အဖေက သိပ်အလိုလိုက်လွန်းတော့ အဖေကို စိတ်ပျက် တယ်။ အဖေနဲ့ နေရတာ မပျော်ဘူး။ ဒါနဲ့ အလွန် စည်းကမ်းကြီးတဲ့ ကြီးတော်ကိုသဘော ကျပြီး ခင်တွယ် သွားတယ်။ ဂျူလီယန်ဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်တယ်။ ဂျူလီယန်က အမှန်တရားတွေကိုချည်း ပြောတတ်တယ်။ ဒီတော့ ကောင်မလေးက စိတ်ဆိုး တယ်။ မခံချင်ဘူး။

ဒါပေမယ့် ဂျူလီယန်ကတော့ သူ့အပေါ်မှာ သဘောထားမှန်မှန်နဲ့ သူ့ကိုပြုပြင်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ နောက်တော့ ကောင်မလေးက အကျင့်ပျက်နေတဲ့ လူချမ်းသာတစ်ယောက် နဲ့ ရသွားတယ်။ ကောင်မလေးဟာ မပျော်ဘူး။ ဂျူလီယန်ကိုပဲ အမှတ်ရနေတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ အဘိုးကြီးသေပြီး မှဆိုးမ ဖြစ်တော့မှပဲ သူ့ရဲ့လမ်းပြ သူ့ရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့ ဂျူလီယန်ရဲ့ အချစ်ကို လက်ခံပြီး ချစ်သူနှစ်ယောက် ပေါင်းကြရတယ်။

မြသန်းတင့်

လာလူစီ အဲလကောရဲ့ မယားကောင်း ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုရှိသေးတယ်။ အဲဒီဝတ္ထုက ဂျိုးဆိုတဲ့ မိန်းကလေးက ဇွတ်တရွတ် ထင်မိထင်ရာ လုပ်တတ်တယ်။ နောင်မှာ သူနဲ့ လက်ထပ်မည့် သူ့ချစ်သူကို သူ့ချစ်တယ်။ တစ်ခါတော့ ဂျိုးရဲ့ အမှားတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့ချစ်သူက သူ့ကိုအပြစ်ဆိုတယ်။

အမှန်က အမေရိကန် အမျိုးသမီးဟာ တော်တော်ခေါင်းမာ လေ့ရှိတယ်။ တော်တော်တန်တန်ကို အရှုံးမပေးတတ်ဘူး။ အလျော့မပေးတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟောလိဝုဒ် ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာတော့ ဒီလိုခေါင်းမာတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့ရည်းစားက ဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့ယောက်ျားက ဖြစ်ဖြစ် ဆုံးမပဲ့ပြင်လို့ လမ်းမှန်ရောက်သွားတဲ့ ပုံမျိုး ပြလေ့ ရှိတယ်။ မိန်းမကို တစ်ချက်နှစ်ချက် ရိုက်လိုက်တာ၊ ဒါမှမဟုတ် တင်ပါးကို ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ရိုက်လိုက်တာဟာ အချစ်စခန်းဖွင့်တဲ့ သဘောလို့ ဒါရိုက်တာ ဆရာများ ထင်ကြလေသလား မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် အမှန်မှာတော့ စံပြအချစ်၊ စိတ်ကူးယဉ် အချစ်ကနေပြီး တဏှာပေမ အချစ်၊ လိင်အချစ်ကို ကူးပြောင်းရတဲ့ ကိစ္စဟာ သူတို့ ရုပ်ရှင်တွေ ထဲမှာ ရိုက်ပြသလောက် လွယ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမတော်တော်များများဟာ သူ့စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်ပြီး ကြိုက်နေတဲ့လူ၊ ချစ်ခင် နှစ်သက်တဲ့ လူကို သတိထားပြီး ချဉ်းကပ်လေ့ ရှိပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ခပ်ဝေးဝေး နေလေ့ ရှိပါတယ်။ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ သူ့အထင်ကြီးနေတဲ့ ယောက်ျားလေး က သူ့ကို လိမ်လည် လှည့်ဖြားသွားမှာ စိုးလို့ပါ။

အကယ်၍ ဇာတ်လိုက်၊ သူ့ရွှေမင်းသားလေးက သူ့အချစ်ကို တုံ့ပြန်ပြီး လက်တွေ့ အတွေ့အကြုံ အဖြစ် ပြောင်းလဲ ပစ်တယ်ဆိုပါစို့။ အဲဒီအခါမှာ မိန်းကလေးဟာ သူ့ကို လန့်သွားပြီး သူ့စိတ်ကူးတဲ့ ဇာတ်လိုက်ဟာ ဇာတ်လိုက် မဟုတ်တော့ဘဲ သူလိုကိုယ်လို

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သာမန် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။ အိုင်တွေရင် ခြေဆေး၊ မိန်းကလေးတွေရင် ငမ်းချင်တဲ့ သာမန် ဖိုသတ္တဝါတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။

ဒါနဲ့အတူ သူ့စိတ်ကူး အိပ်မက်ဟာလည်း ပျက်ပြယ်ပြီး မိန်းကလေးဟာလည်း သူ့ကိုစက်ဆုပ် မုန်းတီးသွား တတ်တယ်။ မှန်ပါတယ်။ တချို့ မိန်းကလေးများ ကျတော့လည်း ပြည်တည်တည် နိုင်လွန်းတယ်။ ကလူ၏သို့ မြူ၏သို့ မူရာတွေ များလွန်းတယ်။ သူတို့ကတော့ သူတို့ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်လို့ ထင်တဲ့ ယောက်ျားလေးတွေကို ဆွဲဆောင်ဖို့ပဲ စိတ်ကူးကြတယ်။

သူတို့သဘောကျတဲ့ ယောက်ျားကလေးက အချစ်ကို လက်တွေ့ ပြတာကို ကြောက်လည်း မကြောက်ဘူး။ မုန်းလည်း မမုန်းဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကလည်း စိတ်ဝင်စားတဲ့ ယောက်ျား ကလေးက သူတို့ကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားဟန် ပြလာရင် သူတို့လည်း စိတ်ပျက် သွားတတ်ကြတယ်။

အဲဒီယောက်ျားကလေးကို သူ စိတ်ဝင်စားသွားတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ ယောက်ျားကလေးဟာ သူ့နဲ့ လှမ်းကွာတယ်၊ ဝေးကွာတယ်လို့ ထင်တဲ့အတွက် သူ စိတ်ဝင်စားတာ။ ခုတော့ အဲဒီ ယောက်ျားကလေးက သူ့ကိုပိုပြီး စိတ်ဝင်စားနေတာကို မြင်ရတော့ သူ အထင်ကြီးတဲ့ ယောက်ျားကလေးဟာလည်း တခြားယောက်ျားကလေး လိုပါပဲ ဆိုပြီး အထင်သေးသွား တတ်ကြတယ်။

နောက်ဖြစ်တတ်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ အမြင့်ကို မျှော်မှန်းတဲ့ မိန်းကလေး၊ မဖြစ်နိုင်တာကို မျှော်မှန်းတဲ့ မိန်းကလေးဟာ လိုတာမရဖြစ်ပြီး မလိုတာကို ရတတ်တယ်။ ဆိုလိုတာက ကိုယ်မျှော်မှန်းထားတဲ့ သူ့နဲ့မချစ်ဘဲ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းကို ပိုးနေတဲ့၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့သူနဲ့ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းကလေးဟာ မိန်းမစွဲသူ ဒွန်ဂျန်းလို လူတွေကို သဘောကျတတ်တယ်။ အဲဒီလို လူတွေကို ချစ်တတ်တယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီလို လူမျိုးကို သူတို့အကြာကြီး အုပ်စိုးထားပြီး တခြားမိန်းမတွေ ကြာကြာ မလွှမ်းမိုးနိုင်တဲ သူ့ကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်တဲ့ အတွက် မိန်းမတွေ ကြားထဲမှာ ဂုဏ်ယူတတ်တယ်။ ကိုယ်မအောင်မြင်ဘူး ဆိုတာ သိပေမယ့် အဲဒီလိုလူ ခြေငြိမ်သွားအောင်၊ ယဉ်ပါးသွားအောင် လုပ်နိုင်တယ်လို့ သူ့မျှော်လင့်ထားတယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ (ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သက် စွဲလမ်းမှု) နဲ့ သူ့ရဲ့ လိင်အတွေ့အကြုံတို့ဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင် ဖီလာဖြစ်နေကြတယ်။ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ (ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စွဲလမ်း နှစ်သက်မှု)ကြောင့် မိန်းကလေးဟာ တစ်ဖက်မှာ သူ့ကိုယ်သူ ကြွေရုပ်လေးလို အလှထားချင်တယ်။

သူ့အလှကို လူတွေက ဝိုင်းဝန်း အမြတ်တန်း ထားတာကို သဘောကျနေတယ်။ ယောက်ျားတွေက သူ့ကို စိတ်ဝင်စားတာကို သဘောကျနေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို လိင်သဘောအရ ဆက်ဆံတာ၊ သူ့ကို ကစားစရာ အရုပ်ကလေးအဖြစ် သဘောထားတာ မျိုးကိုတော့ သူမကြိုက်ဘူး။

မိန်းကလေးဟာ အပျိုဘော်ဝင်လာတာနဲ့ အရှက်ကို နားလည်လာပြီ။ အဲဒီအရှက်နဲ့အတူ ယောက်ျားမြင်ရင် မူရာမာယာ လုပ်ချင်တာ၊ မာနကြီးချင်တာစတဲ့ ခံစားချက်တွေ ရောထွေး နေတတ်တယ်။ ယောက်ျားကလေးတွေက သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင် ဘဝင်လည်း မြင့်သွားတယ်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ ရှက်ပြီး ဘယ်လို နေရထိုင်ရမှန်း မသိဖြစ်သွားတယ်။ မိန်းကလေးဟာ သူ့မြင်စေချင်တာကိုပဲ မြင်စေချင်တယ်။ သူပြတာကိုပဲ လူမြင်စေချင်တယ်။

မျက်လုံးဆိုတာကလည်း အခက်သားကလား။ မြင်တတ်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူမပြချင်တာ၊ သူမမြင်စေချင်တာကို မြင်တော့သူရှက်တယ်။ ဥပမာ ပါးမှာရှိတဲ့

<http://www.mmteashop.com>

အမာရွတ်ကလေးကို သူမမြင်စေချင်ဘူး။ ဒါကိုသူ မွမ်းမံ ဖုံးအုပ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြည့်တဲ့သူက မြင်သွားတယ်။ ဒီတော့ မိန်းကလေးမှာ ရှက်ရပြန်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အကြည့်ခံရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ကျေနပ်ပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာ ရှက်နေတာကိုတွေ့ရင် ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ယောက်ျားကလေးတွေ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြတယ်။

မိန်းကလေးဟာ အင်္ကျီလက်ပြတ်ကလေးကို ဝတ်ပြီး ပခုံးသားကို လှစ်ပြတယ်။ ထဘီတိုတိုက ဘေးဝတ်ပြီး ခြေသလုံးသားနဲ့ ခြေထောက်တွေကို ပြတယ်။ သူတို့ပြထားတာကို တခြားသူတွေက ကြည့်ရင် မျက်နှာကလေး နီရဲသွားတယ်။ ရှက်သွားတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ယောက်ျားတွေကို ဖမ်းစားနိုင်တဲ့ အတွက် သူကြည်နူး သွားတယ်။ ကျေနပ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ပခုံးသားနဲ့ သူ့ခြေထောက်တွေ၊ ခြေသလုံးတွေကို ပြသလိုက်တဲ့ အတွက် မြင်ရသူ ယောက်ျားရဲ့ စိတ်မှာ ရမ္မက်ကို နှိုးဆွတဲ့ သဘောမျိုး ရောက်သွားတယ် ဆိုရင်တော့ မိန်းကလေး နောက်ပြန်ဆုတ်တယ်။ ပြန်ဝတ်သွားတယ်။ ကြောက်လည်း ကြောက် တယ်။ စက်ဆုပ်သွားတယ်။

ယောက်ျားတို့ရဲ့ ရမ္မက်ဟာ မိန်းကလေးအဖို့ တစ်ခါတလေမှာ လက်ဆောင်ဖြစ်ပြီး တစ်ခါတစ်လေမှာ ကျူးလွန်မှု တစ်ခုဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဖမ်းစားချင်ရင် ဖမ်းစားနိုင်တယ်လို့ စဉ်းစားမိတိုင်း မိန်းကလေးဟာ သူ့အောင်မြင်မှုအတွက် ဂုဏ်ယူတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီယောက်ျားတွေ မက်မောတဲ့အရာဟာ သူ့မျက်နှာ၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၊ သူ့အသား၊ သူ့ရုပ်ရည်ပါကလားလို့ သတိရသည်အထိ သူ့အောင်မြင်မှုကို သူ့ကျေနပ်နေတတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီအပိုင်းကစပြီး မိန်းမတို့ရဲ့ ကုန်ကြွေးဆိုတာ ဝင်လာပြီ။ ကုန်ကြွေးဆိုတာမျိုးဟာ အရဲတင်းဆုံး ဆိုတဲ့ မိန်းမတွေ၊ ပရောပရည် လုပ်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမမျိုးတွေကိုတောင် လိုက်ပြီးဟန့်တား နှောင့်ယှက်တတ်တဲ့အရာ ဖြစ်တယ်။ မိန်းကလေး ငယ်ငယ်ကလေး တစ်ယောက်ဟာ မသိ နားမလည်လို့ ရဲတင်းလွန်းတတ်တယ် ဆိုပါတော့။ နောက်မှ သူပြုမှု လိုက်ပုံဟာ ရဲတင်းလွန်းလှပါ တကား။ မိန်းကလေးဆိုတာ ဒီလိုလုပ်ဖို့ မကောင်းပါကလား ဆိုတာကို သိသွားတယ် ဆိုပါစို့။ ဒီလိုသိသွားတာနဲ့ သူဟာထိတ်လန့်သွားပြီ။ ရှက်သွားပြီ။

မျက်လုံး အကြည့်လောက် ထက်မြက်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ပါတဲ့အရာ မရှိဘူး။ မျက်လုံး အကြည့်ဟာ အဝေးမှာရှိတယ်။ အဝေးကနေပြီး ကြည့်နေတုန်းမှာတော့ သိက္ခာရှိတယ်။ ကုန်ကြွေး ရှိတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဝေးမှာရှိတဲ့ မျက်လုံးအကြည့်ဟာ အကြည့် ခံရတဲ့ အရာဝတ္ထုကို တဖြည်းဖြည်း ဝါးမျိုလာတယ်။

ဒီမှာတင် အတွေ့အကြုံ မရှိသေးတဲ့ မိန်းကလေး၊ ရင့်ကျက်ခြင်း မရှိသေးတဲ့ မိန်းကလေးဟာ အဲဒီမျက်လုံး အကြည့်ရဲ့ ညွတ်ကွင်းက လွတ်အောင် ရုန်းထွက်တယ်။ ရုန်းထွက်လို့ မရတဲ့ အခါကျတော့ လက်လျော့ပြီး အကြည့်ခံလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ချက်ချင်း သတိ ပြန်ထိန်းလိုက်ပြီး သူ့အကြည့် ခံလိုက် ရတဲ့အတွက် သာယာတဲ့စိတ်ကို ပြန်ထိန်းတယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ပွေဖက်ချောမြူတဲ့ အတွေ့တစ်မျိုးကို ခံစားရသလို ထင်လာမိတယ်။ ဒီအတွေ့ဟာ တစ်ခါတစ်ခါမှာ သာယာသလိုလိုရှိပြီး တစ်ခါတစ်ခါ မှာလည်း ကြောက်စရာကောင်းသလို စိတ်ထဲမှာ ထင်လာတယ်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ယားကျိကျိ ဖြစ်လာတယ်။ ရယ်ချင်လာတယ်။

ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့လိုက်ရတဲ့ အခါမှာလည်း ဒီဖြစ်စဉ်အတိုင်း ပါပဲ။ ပထမ အနမ်းခံလိုက်ရတော့ လန့်သွားတယ်။ နောက်တော့ ရယ်ချင်လာတယ်။ သူ့ကို

အလျော့ပေး လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အလျော့သာ ပေးလိုက်ရတယ် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အလျော့ ပေးလိုက်ရတိုင်း အလွယ်တကူတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ငြင်းဆန် ပြီးမှ အလျော့ပေးလိုက် ရတာဖြစ်တယ်။ အနမ်းခံလိုက်ရတယ်။

အပျံ့သင်စ

မိန်းကလေးတွေဟာ အညှာ လွယ်တယ်လို့ ပြောလေ့ရှိကြတယ်။ အညှာ လွယ်တယ်လို့ ဆိုပေမယ့် အဲဒီ မမှည့်သေးတဲ့ သစ်သီး (အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေး) ဟာ ဖိုသတ္တဝါတွေရဲ့ ရန်ကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်တတ်ပါတယ်။

အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးကို တချို့က တစ်ပိုင်းရိုင်း တစ်ပိုင်းယဉ်နေတဲ့ သတ္တဝါ ကလေးလို့ တင်စား ခေါ်လေ့ရှိကြတယ်။ ဥပမာအနေနဲ့ ကိုးလတ်ရဲ့ ဝတ္ထုတွေထဲမှာ တွေ့နိုင်တယ်။ ကိုးလတ်ရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှာ ဗင်ကာဆိုတဲ့ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးကလေး တစ်ယောက်ပါတယ်။

ဝတ္ထုထဲက ဗင်ကာဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ဉာဏ်ထက်မြက်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဧကရီတစ်ပါးလို သူလွှမ်းမိုးနိုင်တယ်။ အပေါင်း အသင်းတွေ အပေါ်မှာ ဩဇာရှိတယ်။ အရည်အချင်းရှိတယ်။ လုပ်ရည် ကိုင်ရည်လည်း ရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်မှာ ဘယ်လိုပဲ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်တယ် ဆိုပေမယ့် အခြား တစ်ဖက်မှာတော့ ဗင်ကာဟာ ဖိုသတ္တဝါကို စိတ်ဝင်စားတယ်။ ယောက်ျားကလေးတွေ အကြောင်းကို သိချင်တယ်။ ယောက်ျားကလေးတွေ အကြောင်းကို စပ်စုတယ်။ ဖိုသတ္တဝါနဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်ကူးယဉ်ချင်တယ်။ ဗင်ကာဟာ ဆူးချုံထဲကို လိမ့်ကျဖူးတယ်။ သစ်ပင်ပေါ် တက်ဖူးတယ်။ ပုစွန်လိုက်ဖမ်းဖူးတယ်။

ဒါပေမယ့် သူနဲ့ကစားဖက် ဖီးလိက လက်ကို ပထမဆုံး လာကိုင်တဲ့ အခါမှာတော့ ဗင်ကာဟာ ရင်တွေ ခုန်နေတယ်။ ဆူးချုံထဲကို လိမ့်ကျခဲ့ဖူးတဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ

<http://www.mmteeshop.com>

ဖိုသတ္တဝါရဲ့ အတွေ့အထိ ခံလိုက်ရတဲ့ အခါမှာ ခန္ဓာကိုယ် သက်သက်မဟုတ်တော့ပဲ အသွေးအသားနဲ့ ဖွဲ့ထားတဲ့ ပစ္စည်း အစုအပေါင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သိသွားတယ်။

ဘယ်လိုပဲ အကြမ်းခံနိုင် ခံနိုင် မိန်းမဟာ မိန်းမပဲ ဆိုတာကို သဘောပေါက်သွားတယ်။ ဒီတွင် သူ့မှာ လိင်စိတ် နိုးကြားလာပြီး လှချင်ပချင် လာတယ်။ မိန်းမ ဆန်ချင်တယ်။ ဆံပင်ကို အလှထုံးဖွဲ့တယ်။ မျက်နှာကို နံ့သာခြယ်တယ်။ အလှအပတွေကို ဝတ်ဆင်တယ်။

တစ်ခါတလေမှာ ဖိုသတ္တဝါကျအောင် မူနွဲ့ဟန်တွေတောင် လုပ်ပြသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ ကျတော့လည်း သူဟာ သူ့အတွက် အသက်ရှင် နေတာဖြစ်ပြီး တခြား သူတွေ အတွက် အသက်ရှင်နေတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောသလိုလို လှလှပပ ဝတ်ဆင်ခြင်း မပြုတော့ပြန်ဘူး။ အဲဒီ အချိန်မျိုးမှာ ဗင်ကာဟာ သူနဲ့ မလိုက်တဲ့ ကိုးရိုး ကားရား အင်္ကျီကြီးတွေကို ဝတ်၊ ညစ်တီးညစ်ပတ်နေပြန်ရော။

ဖိုသတ္တဝါတွေ သဘောကျအောင် နေတာဟာ ရှုံးပေးတယ်လို့ ထင်မိပြန်ရော။ ခုလို ထင်လာတော့ သူ့လက်ချောင်းတွေမှာ မင်တွေ စွန်းပေနေအောင် လုပ်တယ်။ ကပိုကရို ညစ်တီးညစ်ပတ် ဝတ်စားပြီး ဖြစ်သလိုနေတယ်။ ဒီလိုဂျစ်ကန်ကန် သဘော ထားကို မြင်တော့ သူ့ဘာသာသူ မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေတယ်။

ဘာကြောင့်များ ဖိုသတ္တဝါတွေ စိတ်ဝင်စားအောင် သူ့ကိုယ်သူ အလှပြင် ခွဲတာပါလိမ့် လို့လည်း နားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအဆင့်မှာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ ကလေးငယ်ငယ် တစ်ယောက် ပြန်မဖြစ်ချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကလေး ငယ်ငယ်တစ်ယောက် မဖြစ်ချင်လို့ အရွယ်ရောက်တဲ့ လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ချင် သလားဆိုတော့ ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးပြန်ဘူး။ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ ကလေးစိတ် ဝင်လိုက်၊ လူကြီးစိတ် ဝင်လိုက်။

<http://www.mmteashop.com>

တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ကလေးမလို ဖြစ်လိုက်၊ အပျိုမလေးလိုဖြစ်လိုက်နဲ့ သူ့စိတ်ဟာ ပြောင်းလဲနေပါတယ်။ သူဟာ အမြဲလိုလို ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် အားမရ မကျေနပ် ဖြစ်နေတယ်။ ကိုးလတ်ရဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဗင်ကာဟာ အဲဒီလို စိတ်အခြေအနေ ရောက်နေ တာကို တွေ့ရတယ်။

ဒီစိတ္တဗေဒဟာ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးတွေရဲ့ အပြုအမူကို သိချင်၊ နားလည် ချင်ရင် အဲဒီအချက်ကို သိနား လည်ရေးဟာ သော့ချက် ဖြစ်ပါတယ်။ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ သဘာဝတရားကြီးနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းက သူ့ကို ပေးထား လိုက်တဲ့ ကံကြမ္မာကို လက်မခံဘူး။

ဒါပေမယ့် လက်မခံလို့ လုံးလုံးပစ်ပယ်နိုင်သလားဆိုတော့ ဒီလိုလည်း မပစ်ပယ် နိုင်ကြပြန်ဘူး။ သူ့မှာ ကလေးစိတ် တစ်လှည့်၊ အပျိုစိတ် တစ်လှည့် ဝင်နေတော့ ကမ္ဘာ လောကကြီးကို ခုခံဖို့ စည်းလုံးတဲ့ ခွန်အား မရှိတော့ဘူး။ တစ်ခါတလေမှာ ကလေးစိတ် ဝင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ဖြစ်ချင်တာက အပျိုကြီး။ တစ်ခါတလေမှာ အပျိုကြီး စိတ်ဝင် နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက အရွယ် မရောက်တရောက် ကလေးသာသာ အရွယ် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အပျိုကြီးစိတ် အပြည့်မရှိဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ကျီးမမည်၊ ကြက်မရောက် အောက်ကလီအာ ဖြစ်နေတာပေါ့။ ကလေးစိတ်ပဲ ပေါ်ပေါ်၊ အပျိုကြီးစိတ်ပဲ ပေါ်ပေါ် သူ့မှာ စိုးရိမ်မှုတော့ ရှိနေတာချည်းပဲ။

မိန်းကလေးဟာ သူ့အတိတ်နဲ့ လမ်းခွဲရမှာကို ကြောက်နေတယ်။ မိန်းကလေးဟာ ဖိုသတ္တဝါကို တောင့်တတယ်။ လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဖိုသတ္တဝါက သူ့ကို သားကောင် ကလေးတစ်ကောင် အဖြစ် သဘောထားတာ အသုံးချတာမျိုးကို မခံနိုင်ဘူး။ ဆန္ဒရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆန္ဒရှိတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ အကြောက်ပိုပြီး မာယာတွေ များလာတယ်။ မရိုးသား မှုတွေ ပေါ်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ငြင်းဆန် တတ်လာတယ်။ ကြောက်ခြင်းနဲ့ စိုးရိမ်ခြင်း ကြားမှာ ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေတတ်တယ်။

လှောင်ပြောင် ရယ်မောခြင်းဟာ အရွယ်ရောက်စ မိန်းကလေးတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲမှာ သုံးလေ့ရှိတဲ့ လက်နက် တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းသူကလေးတွေနဲ့ အလုပ်သမားကလေး တွေဟာ တစ်ခါတလေမှာ စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းကလေးတွေ၊ အချစ်ဇာတ်လမ်း ကလေး တွေကို ပြောပြီး တခစ်ခစ် ရယ်မောနေကြတာကို တွေ့ဖူးကြလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။

အနားမှာ ဖိုသတ္တဝါ တစ်ယောက်ဖြတ်သွားရင်၊ ဒါမှမဟုတ် ချစ်သူ အတွဲတွေကို တွေ့ရင် တစ်ခစ်ခစ်နဲ့ ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်မောတာ ကလေးတွေကိုလည်း တွေ့ဖူးကြပါ လိမ့်မယ်။ မိန်းမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြောင်လှောင်တာ၊ ဖိုသတ္တဝါတွေကို လှောင်ပြောင်တာ၊ အချစ်ဝင်နေတဲ့ သူတွေ ကိုကြည့်ပြီး ရယ်တာ။ အဲဒီ ရယ်သံတွေထဲမှာ ဖိုသတ္တဝါကို ပမာ ပခန်းပြုတဲ့ သဘောတွေ ပါပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရှက်ရွံ့ ဖုံးကွယ်တာလည်း ပါပါတယ်။

အဲဒီအရွယ်မှာ မိန်းကလေးတွေဟာ အပြောအဆို နည်းနည်း ကြမ်းပြီး ရယ်ရင် လည်း ကျယ်ကျယ် လောင်လောင် ရယ်တတ် လာကြတယ်။ တချို့မိန်းကလေးတွေ ဆိုရင် စကားတွေဟာ ကြမ်းတမ်းသလို လူကြီးတချို့မှာ မကြားခုံသလိုတောင် ဖြစ်တတ် ပါသေး တယ်။

သူတို့ကတော့ ဘာမျှ ကောင်းကောင်း နားမလည်ကြသေးတော့ ဒါတွေကို ဒီလောက် အရေးထားကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တချို့ဆိုရင် သူငယ်ချင်းချင်း လိင်ကိစ္စ အကြောင်းတွေကို ပြောတတ် ကြပါသေးတယ်။ ဒီလိုပြောတာဟာ သူတို့မှာ ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကို ဖြေဖျောက်ဖို့ ပြောကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် စကားလုံး ကြမ်းတမ်းတာ ရယ်တာတို့၊ လှောင်ပြောင်တာ တို့ကို လောကကြီးဟာ ခုခံတဲ့ လက်နက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ အရွယ်ရောက် သူတို့ရဲ့ စိန်ခေါ်မှု ဖြစ်ပါတယ်။ အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဖောက်ပြန်မှု ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ အရွယ်ရောက်စ မိန်းကလေးဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိန်ခေါ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း ထူးဆန်းတဲ့ စားသောက်မှုတွေ၊ အစားအသောက် အလေ့အကျင့်တွေနဲ့ ပြတတ်ပါတယ်။ ဥပမာ ခဲတံက ခဲဆံကို စားပစ်တာမျိုးတို့၊ ဝေဖာမုန့် တို့ကို စားပြတာမျိုးတို့၊ ပုစွန်ကို အရှင်စားပစ်တာတို့၊ အက်စပရင်တွေ အများကြီး စားတာ မျိုးတို့ လုပ်ပြတတ်ပါတယ်။

ဒါတွင် မကဘူး။ သကြားခဲတို့၊ ရှာလကာရည်တို့ကိုလည်း မြည်းကြည့်ပါတယ်။ မကြာခဏဆိုသလို မိန်းကလေးဟာ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် သဘောကျတတ်တယ်။ စိတ်ဝင် စားတယ်။ လူကြည့်လိုက်တော့ ကောင်မလေး ချောချောကလေးရယ်။ ဒါပေမယ့် တခါတလေ စိတ်ရိုင်းဝင်လာရင် ပိုးမွှားကလေးတွေကို သတ်ချင်သတ်ပစ် တတ်တယ်။ ပုရွက်ဆိတ်ကလေးကို နင်းပြီးခြေပစ်တတ်ကြတယ်။

တစ်ခါတလေမှာ စိတ်ရိုင်းကလေးတွေ ဝင်လာရင် ပါးစပ်က ဖရုသဝါစကို ထွက်ချင်တာ၊ ရက်စက်ချင်တာ၊ ကြမ်းတမ်းချင်တာ ကလေးတွေဟာ အပျိုဘော်ဝင်စမှာ တွေ့ရတတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးဟာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာတာ၊ ဓမ္မတာဆင်းတာ၊ ယောက်ျားလေးတွေကို ကြောက်ရွံ့ မုန်းတီးလာတာ၊ လိင်စိတ်နိုးကြားပြီး သဘာဝတွေ ပြောင်းလာတာကို သူမကျေနပ်၊ နားမလည် နိုင်ဘူး။ စက်ဆုပ်တယ်။ ဒီမှာတင် ဒီခံစားချက်ကို စောစောကပြောခဲ့တဲ့ အမူအရာတွေ၊ ညစ်တီးညစ်ပတ် ပြောတာတွေ၊ ဖရုသဝါစ ပြောတာတွေ၊ ရက်စက် ချင်တာတွေ ပေါ်လာပြီး အဲဒီအပြုအမူ တွေကို လိုက်လုပ်တော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းကလေးဟာ သူ့ အပျိုဘော်ဝင်စ ဘဝကို “မဟုတ်ဘူး။ ငါဟာ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိဘူး။ အလျင်တုန်းကလိုပဲ” ဆိုပြီး အတင်းငြင်းဆန် ကြည့်တဲ့သဘောပါပဲ။ “ငါဟာ လစဉ် သွေးဆင်း ရမှာဆိုတော့ ဒီသွေးကို ဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲ။ ငါဟာ သွေးကို မကြောက်ဘူး။ ခြစ်မိကုတ်မိလို့ သွေးထွက်တဲ့ ဒဏ်ရာက ထွက်လာတဲ့သွေးကို စုပ်ပြရဲတယ်။ လစဉ် သွေးဆင်းတဲ့ ကိစ္စကြီးကို ငါဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ” လို့ ကိုယ်ဘာသာကိုယ် အားတင်းတဲ့ သဘောနဲ့ ဒီအပြုအမူကို လုပ်နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အပျိုဘော်ဝင်စ အရွယ်မှာ မိန်းမတို့ရဲ့ ကိစ္စကြီးကို ကြောက်ကြ တယ်။ အံ့ဩကြတယ်။ ဒီတော့ ဒီအကြောက်၊ ဒီအံ့ဩမှု၊ ဒီထိတ်လန့်မှုကို ဖြေဖျောက်တဲ့ သဘောနဲ့ အားတင်းတဲ့ သဘောနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တဲ့ နည်းတွေကို လုပ်လေ့ ရှိကြပါတယ်။ ကိုယ့်ပေါင်ကို ဘရိတ်ခါးနဲ့ ခြစ်ပစ်တာ၊ ကိုယ့်အရေပြားကို စီးကရက်မီးနဲ့ တို့ကြည့်တာတို့ကို လုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

အမှန်တော့ ဒီနည်းတွေကို သုံးရတာကတော့ စောစောက ပြောခဲ့သလို လိင် အတွေ့အကြုံကို တောင့်တနေလို့ ဖြစ်ပြီး၊ တစ်ဖက်ကတော့လည်း အဲဒီ အတွေ့အကြုံကို သူဆန့်ကျင် ကန့်ကွက်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းကလေးဟာ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ကို ရောက်လာရင်ပဲ သူ့မှာ ကျော်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ စမ်းသပ် စစ်ဆေးမှုကြီးတွေက အများကြီး ရှိနေပါပြီ။ အပျိုဘော် ဝင်လာတာ၊ လစဉ် မေ့တာပေါ်တာ၊ လိင်စိတ် နိုးကြားလာတာ၊ ပထမဆုံး သွေးသား တောင့်တတဲ့ ဆန္ဒ ပေါ်လာတာ၊ ပထမဆုံး အာသာဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာတာ၊ အဲဒီဆန္ဒကို ကြောက်လန့်တာ၊ စက်ဆုပ်တာ၊ နားမလည်နိုင်တာ စတဲ့ အဆင့်တွေကို ဖြတ်သန်း ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီအဆင့်တွေကို ကျော်ဖြတ် ခဲ့ရတာကို သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူး။ သူ နှလုံးသား ထဲမှာ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူဟာ သူ့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဂရုတစိုက် သိမ်းဆည်းထားတတ် လာခဲ့ပါတယ်။ မိန်းကလေးဟာ ဒီလိုနဲ့ လျှို့ဝှက် တတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဟန်ဆောင် တတ်လာခဲ့တယ်။ လိမ်ညာ ပြောတတ်လာခဲ့တယ်။ ဒါတွေဟာ သူ့ကို မိန်းမဘဝက သင်ကြားပေးလိုက်တဲ့ အရာတွေပါပဲ။ ဥပမာအားဖြင့် သူ့ဓမ္မတာကိစ္စကို သူ ဖုံးကွယ်ဖို့၊ ဟန်ဆောင်ဖို့၊ လိမ်ညာဖို့ ဖြစ်လာရတာဟာ မိန်းမဘဝက ဖန်တီး ပေးလိုက်လို့သာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မတာလာစဉ်မှာ သုံးတဲ့ ဝွမ်းလိပ်ကို ဝှက်ရတာ၊ သူ့ရဲ့ မိန်းမကိစ္စကို ဖုံးဖိ ရတာတွေဟာ သူ့ကို လိမ်ညာတတ်အောင်၊ ဟန်ဆောင်တတ်အောင်၊ ဖုံးကွယ်တတ်အောင် သင်ပေး လိုက်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ စာရေး ဆရာမကြီး ကက်သရင်းအန်းပေါထားရဲ့ “ကျင့်ဝတ်ဟောင်း” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုတိုကလေးထဲမှာ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ် တစ်ပိုက်က အမေရိကန်ပြည် တောင်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ မိန်းမပျိုလေးတွေ အကြောင်းကို ရေးသားပါတယ်။ အဲဒီမှာ မိန်းကလေးတွေ ကပွဲကို သွားစရာရှိတယ်။ သွားလည်း သွားချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက ဓမ္မတာကလည်း လာနေတယ်။

ဒီတော့ သူတို့ ဘာလုပ်ကြသလဲ။ ကပွဲ တက်နေရင်း ဓမ္မတာ မလာအောင် ကာကွယ်တဲ့ အနေနဲ့ ရှောက်ရည်နဲ့ ဆားကို ဖျော်သောက် ထားရပုံ၊ သူတို့ မျက်လုံးတွေ၊ မျက်ကွင်းတွေ ညိုနေတာကို လူပျိုလေးတွေ မြင်သွားပြီး ရိပ်မိမှာကို စိုးရိမ်ပုံ၊ အနံ့အသက် ရမှာကို စိုးရိမ်ပုံ စတာတွေကို ရေးထားပါတယ်။

အဲဒီကပွဲတက်တုန်းမှာ မိန်းကလေးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ရွှေမင်းသမီးကလေးလို့ ထင်စေချင်တယ်။ ယောက်ျားတွေ ပိုင်းပိုင်းလည်နေတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို ခံချင်တယ်။ နတ်သမီးလေးလို့ ထင်စေချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ဓမ္မတာကိစ္စကို တွေ့သွား သိသွားရင် သူတို့ အထင်သေးသွားမှာ၊ စိတ်ပျက်သွားမှာကို သူစိုးရိမ်တယ်။

မိန်းကလေးတွေမှာ လိမ်ညှာတတ်တဲ့ သဘော ဝင်လာရပုံကလည်း ဒီလိုပါ။ မိန်းကလေးက သူ့ကိုယ်သူ အများက အာရုံစိုက်တဲ့ ပစ္စည်း၊ အထူးသဖြင့် စွဲလမ်းစရာ ကောင်းတဲ့ အရာ တစ်ခု အဖြစ် သူ့ကိုယ်သူ အမြဲ ဖန်တီး ထားရမယ် မဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်မချဘူး။ သူ့မှာ ချို့ယွင်းချက်တွေ ရှိတယ်။ ဝက်ခြံတွေ သိပ်များ နေတယ်။ မဲ့ခြောက်တွေ ထင်းနေတယ်။ အသားအရေကလည်း တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ် စသည်ဖြင့် ပေါ့လေ။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ မိန်းကလေးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပြုပြင်ရတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိတ်ကပ်တို့၊ ဆံပင်တုတ်တို့၊ ရင်တုတ်တို့၊ တင်တုတ်တို့ အခုအခံတွေ လုပ်ရတယ်။ တကယ်တော့ ဒါတွေဟာ လိမ်ညှာထားတာတွေပဲ မဟုတ်ဘူးလား။ မျက်နှာ ထားကိုလည်း တမင် ချို့ထားရတယ် မဟုတ်လား။ ရယ်ချင်လည်း တကယ် စိတ်ပါလက်ပါ ရယ်တယ် ထင်ရအောင်၊ ပြုံးရင်လည်း တကယ်ပြုံးတယ်လို့ ထင်ရအောင် လုပ်တတ်ရမယ် မဟုတ်လား။ မိန်းကလေးဟာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတဲ့ ပန်းကလေး တစ်ပွင့်ပုံမျိုး ဖြစ်နေ ရမယ်။ ဆွတ်ရင် အဆင်သင့် ညွတ်ပေးမယ့် သစ်သီးမှည့် ကလေးတစ်လုံးလို သဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်နေရမယ်။

ယောက်ျားသား ဆိုတာမျိုးကလည်း အဲဒီလို အမြူကလေးတွေကို သဘော ကျတတ် ပေသကိုး။ ယောက်ျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အမြူခံချင်တယ်လေ။ ကလူ၏သို့ မြူ၏သို့ လုပ်တာမျိုးတွေကို သဘောကျ တယ်လေ။ မမူတတ်၊ မနွဲ့တတ်တဲ့ မိန်းကလေး မျိုးကို ယောက်ျားကလေးက စိတ်မဝင်စား ကြဘူးလေ။

အမူအနွဲ့ကလေးတွေ ရှိတဲ့ သူ့ကိုမှ၊ အဲဒီလို ညွတ်ကွင်းကလေးတွေ ရှိမှ မိန်းကလေးဟာ ဆွဲဆောင်မှု ရှိတယ်လို့ ယောက်ျားတွေက ထင်တတ်ကြတယ်။ မိန်းကလေးဟာ အဲဒီလို ဗန်းပြနေသော်လည်း သူဟာ သူ့အတွက် သားကောင် တစ်ကောင် ကို ချောင်းနေတာဖြစ်တယ်။

မိန်းကလေးဆိုတာ သားကောင်ကို ဖမ်းအုပ်ရတဲ့ အမျိုးအစား မဟုတ်တော့ ကိုယ့် ထောင်ချောက်ထဲကို ဝင်အောင် အသာပဲစောင့်နေရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ညွတ်ကွင်းကို အားကိုး ရတယ်။ ယောက်ျားလေးကို ချစ်တာတောင်မှ ချစ်တယ်ဆိုပြီး စတင်ပြောနိုင်တဲ့ အခွင့် အရေး မရှိဘူး။

ဒီတော့ ကိုယ်က ချစ်လာပြီဆိုရင် စောစောက ပြောသလို ညွတ်ကွင်းကို ပြင်ရတယ်။ မြိုးထောင်ရတယ်။ ငါးကို စောင့်ရတယ်။ အဲဒီမှာတင် မိန်းမဆိုတာ ကောက်ကွေ့ တတ်တယ်၊ သစ္စာမဲ့တယ်၊ မာယာများတယ်၊ ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ် ဆိုပြီး ယောက်ျားတွေက စွပ်စွဲလာကြတော့တာပါပဲ။

မိန်းကလေးနှင့် ပန်းပွင့်မိုးတိမ်

မိန်းကလေးဟာ လျှို့ဝှက်တတ်တယ်။ စိတ်လှုပ်ရှား လွယ်တယ်။ ပြင်းထန်တဲ့ အတွင်း ပဋိပက္ခတွေရဲ့ သားကောင် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အထက် တစ်နေရာမှာ ပြောခဲ့ပြီ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ဆန်းကြယ်ရှုပ်ထွေးမှုတွေဟာ မိန်းကလေးကို ကြွယ်ဝရင့်သန်လာစေတယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ အတွင်းသဏ္ဍာန်ဟာ သူ့မောင်ငယ်၊ သူ့အစ်ကိုငယ်တွေထက် ပိုပြီး နက်ရှိုင်းစွာ ဖွံ့ဖြိုး လာခဲ့တယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့စိတ် ခံစားချက်တွေကို ယောက်ျား ကလေးတွေထက် ပိုပြီး အာရုံစိုက်တယ်။ ပိုပြီး သတိထားတယ်။

ယောက်ျား ကလေးတွေကတော့ အပြင်ပန်း စိတ်ဝင် စားစရာတွေကို စိတ်ဝင်စား နေသလောက် မိန်းကလေးတွေကတော့ အပြင်ပန်း အရာဝတ္ထုတွေကို စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိပဲ သူ့ရဲ့ အတွင်းစိတ်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စား နေတတ်တယ်။ လောကကြီးကို မကျေနပ်တဲ့ စိတ်တွေ ပိုပြီး များလေ့ရှိတယ်။

မိန်းကလေးဟာ သူ့ရဲ့ အတွင်းသဏ္ဍာန်၊ သူ့စိတ်ကို သူပြန်ကြည့် တယ်လို့ ဆိုပေမယ့် အလွန်အကြူး လေးလေးနက်နက် တွေးတောတာမျိုးတွေကိုတော့ ရှောင်တယ်။ သူ့ အပေါင်းအသင်းတွေကို သူ့ကိုလိမ်တာညာတာတွေကို သူ့အလိုလို သိနေတတ်တယ်။

မိန်းကလေးဟာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိတ်နှစ်ခွ ဖြစ်နေတာကို သူ့ဘာသာ သိတယ်။ ယောက်ျားကလေးများလို ရဲလွန်း၊ ပျော်လွန်းလို့လည်း မဖြစ်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ သူ့ကို ချုပ်ချယ်နေတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ အစဉ်အလာကို တော်လှန် ဆန့်ကျင်ချင်တဲ့ စိတ်ကလည်း ရှိနေတော့ သူ့ အနေအထားဟာ နှစ်ခွဖြစ်နေတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းကလေးဟာ ဒီလိုသူ့ရဲ့ မရေရာတဲ့ နှစ်ခွဲ အနေအထားကို သူ့နေ့တိုင်း ခံစားနေမိတယ်။ ဒီတော့ သူ့မှာ စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြီး ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင် နေတာပဲ တတ်နိုင်တော့တယ်။

မိန်းကလေးဟာ ဒီလောက် လွတ်လပ်လွန်းတော့ ဒီလွတ်လပ်မှုကို မကောင်းတဲ့ ဘက်မှာ အသုံးပြုသွားနိုင်တယ် ဆိုတာကို သတိထားဖို့ လိုတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးရဲ့ တည်ငြိမ်မှု၊ မိန်းကလေးပီပီ ဝိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေတတ်မှုဟာ အလွန် အဖိုးထိုက်တန်တယ် ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ ခံယူတတ်တဲ့ အစွမ်းကို ထက်မြက် လာစေပါတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းကလေးဟာ အနစ်နာခံတတ်ကြတယ်။

ရိုဖွန်လဲမင်းရဲ့ ဝတ္ထုတွေထဲက အမျိုးသမီး ဇာတ်ဆောင်တွေဟာ ရက်ရောပြီး သဘောထား ကြီးလွန်းတဲ့အတွက် တော်တော် ထင်ရှားကြတယ်။ “ဝေ့ဝေ့ ကပွဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း” ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ ဝတ္ထုထဲမှာ ဇာတ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ အော်လီဗာဟာ အပျိုပေါက်ကလေး။ ကပွဲကို ရောက်သွားတော့ ခြေလှမ်းမလှမ်းတတ် လှမ်းတတ်နှင့် ရှက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေတယ်။

ကပွဲခန်းမကြီးထဲကို ရောက်တော့ မျက်လုံးကလေး ကလယ်ကလယ်နဲ့ သူဝင်ရမယ့်၊ ဖြတ်သန်းရမယ့် ကမ္ဘာ့ လောကကြီးကို ရင်တခုန်ခုန်နဲ့ လှမ်းပြီး အကဲခတ်နေတယ်။ သူ့နဲ့လာပြီး တွဲကတဲ့ ယောက်ျားပျိုတွေက စကားတွေ တတွင်တွင် ပြောနေတာကို သူ့ဂရုစိုက် နားထောင်တယ်။ သူတို့ မေးတာတွေကိုလည်း ဖြေလိုက်ရသေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အော်လီဗာဟာ သူတို့တစ်တွေ၊ ယောက်ျားပျိုတွေရဲ့ ပဲ့တင်သံ တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ရတယ်။ ယောက်ျားပျိုတွေ စကားကို သံယောင်လိုက်ပေးတဲ့ အသံတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ရိုဇ်မွန်လဲမင်းရဲ “ဖုန်ထူသော အဖြေ” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ဆောင် ဂျူးဒစ်ဟာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ကလေးဆန်တုန်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ကလေးလို ပျော်ချင်ပါးချင် ရွှင်မြူးချင်တုန်း ရှိသေးတယ်။ ကလေးအကျင့်ကလေး မပျောက်ချင် သေးဘူး။

ဥပမာ - ညဆိုရင် သူတို့ ခြံနားနားက ဖြတ်စီးသွားတဲ့ ချောင်းကလေးထဲမှာ ကိုယ် တုံးလုံးချွတ်ပြီး ရေချိုးချင်တယ်။ တောတောင်ရေမြေ သဘာဝ ရှုခင်းတွေကို ချစ်တယ်။ စာအုပ်တွေကို ချစ်တယ်။ အလှအပတို့ကို မြတ်နိုးတတ်တယ်။ ဘဝကို ခုံမင်တယ်။ အတ္တ မဆန်ဘူး။ မလိမ်တတ်ဘူး။ ယောက်ျားတွေက တစ်ဆင့် ကိုယ့်အတ္တကို ချီးမြှောက်ခြင်းမပြု ဘူး။

ဂျူးဒစ်ဟာ ချစ်မိရင်လည်း ရိုးရိုးသားသား စွဲစွဲမြဲမြဲ ချစ်တတ်တယ်။ သူသဘော ကျတဲ့ သူဆိုရင် ဂျူးဒစ်ဟာ ချစ်လိုက်မိတော့ တာပဲ။ ယောက်ျားကလေးရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ချစ်သူအပေါ်မှာ ရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ သူငယ်ချင်း အပေါ်မှာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလို သူငယ်ချင်းတို့၊ ချစ်သူတို့ကို ချစ်ပေမယ့် ၊ သူတို့ကို အလိုလိုက်ပေမယ့် ဂျူးဒစ်ဟာ သူ့ဘဝ ပန်းတိုင်ကို မျက်ခြေပြတ်မခံဘူး။

မာဂရက်ကင်နဒီရဲ့ “ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသော နတ်မိမယ်” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုထဲက တက်ဇာကတော့ သူတို့နဲ့ ပြောင်းပြန်ပါ။ အစတုန်းကတော့ သူလည်း အင်မတန်ရိုးပြီး တစ်ဘက်သားကို အင်မတန် ဦးစား ပေးတတ်သူပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်ကျတော့ သူဟာ သူပင်ကို စိတ်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းသွားတယ်။ ကိုယ်ကအနိုင် လိုချင်တယ်။ ဟန်ဆောင် တတ်လာတယ်။ အပေါ်ယံတွေကို သဘောကျလာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားကလေးတွေထက် သဘာဝ အလှကိုလည်း ပိုလို့ ချစ်တတ်ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို စာရေးဆရာမ ကိုးလတ်က သူ့ရဲ့ “ဆီပို”ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ဒီလို ရေးခဲ့ပါတယ်။

“ကျွန်မသည် အရက်ဦးများကိုလည်း ချစ်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် ခြင်းတောင်း ကလေးကို ဆွဲကာ သဲလမ်း ကလေးအတိုင်း မြစ်ဆိပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့ပါသည်။ မြစ်ကမ်းနားတွင် စတော်ဘယ်ရီသီးများနှင့် ဆီးသီးများ ရှိပါသည်။ မနက်၇နာရီ ဆိုတော့ အရာ အားလုံးသည် ပြာမှောင်ရီဝေလျက်ရှိပြီး စိုစွတ်မှုနိဝါးနေကြပါသည်။

ကျွန်မသည် ပိန်းပိတ်နေသည့် နှင်းတောတွင်းထဲသို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရာ ကျွန်မ၏ နားရွက်များနှင့် နှာသီးဖျားပေါ်တွင် နှင်းတွေသီးနေပါသည်။ ယင်းမှာ ပီတိတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ မနက်ခင်း လေညင်း၊ ပထမဆုံးငှက်၊ တပြိမ်းငြိမ်း ထွက်ပေါ်လာသော နေဝန်းကြီး။

ကျွန်မသည် စတော်ဘယ်ရီများနှင့် ဆီးသီးများကို အားရပါးရ စားပြီးနောက် စမ်းချောင်း ကလေးထဲမှ ရေကို အဝ သောက်လိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် တောအုပ်တွေကြား ထဲတွင် လျှောက်သွားပြီးမှ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်” လို့ ရေးထားပါသည်။

မေရီဝက်စ်ကလည်း ကျေးလက်ရဲ့ ရှုခင်းကိုတွေ့တဲ့ အခါမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေ၊ ပီတိတွေကို ဒီလို ရေးပြ ခဲ့သေးပါတယ်။

“အိမ်ကြီး တစ်အိမ်လုံး ဆူညံ ပွက်လော ရိုက်လျက်ရှိပြီး သူ့ အာရုံကြောများ ပြတ်ထွက် တော့မတတ် တင်းလာသည့်အခါ၌ အင်းဗားသည် တောင်ကုန်းအထက်က တောအုပ် ကလေးဆီသို့ တိတ်တဆိတ်ထွက်ကာ လာခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ ဒေါမားသည်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

တရား ဥပဒေဖြင့် အသက်ရှင်လျက် ရှိသလို သစ်တောကြီးသည်လည်း ဖောဖြင့် အသက်ရှင် နေသည်ဟု ထင်မိသည်။

အင်းဗားသည် သဘာဝကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သတိထားမိရာက သဘာဝအလှ တစ်မျိုးကိုလည်း သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။ သူ့အဖို့ သဘာဝကြီးသည် လှပသောအရာတို့ မတော်တဆ လာရောက် ပေါင်းစည်းထားသည့် အရာကြီးတစ်ခုမဟုတ်၊ စနစ်တကျ ပေါင်းစည်းထားသော အရာ၊ လေးနက်တည်ငြိမ်သော ကဗျာအလင်္ကာ တစ်ပုဒ်ဟု ထင်လာခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွက် ဝင်းပနေသော အရာသည် ကြယ်ပွင့်များ မဟုတ်ပဲ အလင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်လာခဲ့သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မွှေးနေသော အရာသည် ပန်းပွင့်များ မဟုတ်ဘဲ အလှတရားဖြစ်သည်ဟု ထင်မိသည်။

ထိုသို့ စဉ်းစားလိုက်မိသည်နှင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးသည် တုန်သွားကာ ကြက်သီး တွေ တဖြန်းဖြန်းထလာခဲ့သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဘာသာတရားဆိုင်ရာ ထုံးတမ်း တစ်ခုကို လုပ်နေသည်ဟု ထင်မိသည်” တဲ့။

ဒီစာပုဒ်တွေကတော့ မိန်းကလေးဟာ သဘာဝကို ဘယ်လောက် ချစ်သလဲ၊ သဘာဝကို ဘယ်လိုခုံမင်မက်မော သလဲဆိုတာကို ပြတဲ့ စာပုဒ်တွေဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တင် မကဘူး။ စာရေးဆရာမကြီး အယ်မလီဗရစ်နှင့် အင်နာဒီချူအီလီ တို့ဟာလည်း ငယ်ငယ် ကလေးတည်းက သဘာဝအလှကို ခုံမင်သွားခဲ့ကြတာပါပဲ။

မိန်းကလေးဟာ သဘာဝအလှကို ဘာဖြစ်လို့ ခုံမင်မက်မောရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီအလှမှာ ကြည်မွေ့ ရတာလဲ။ ဒါကတော့ လူသားတွေဟာ ဒီလိုချည်းပါပဲ။ သဘာဝ အလှကို ချစ်တာဟာ ကျားရယ်၊ မရယ် ခွဲခြားနေလို့ ဘယ်ရမလဲလို့ ပြောစရာရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် မတူပါဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းကလေးဟာ အုပ်ချုပ်မှုတွေ၊ အခွင့်အာဏာတွေရဲ့ အောက်မှာ နေရတော့ ကျဉ်းကြပ် လှပါပြီ။ ဒါကြောင့် အဲဒီ အကျဉ်းအကျပ်တွေက ထွက်ပြေးပြီး ခိုလှုံရာတစ်ခု အနေနှင့် သဘာဝအလှကို ချစ်တာပါ။ အိမ်မှာ အမေရှိတယ်။ ထုံးစံလေ့တွေ ရှိတယ်။ စည်းကမ်းတွေ ရှိတယ်။ အိမ်အလုပ် တာဝန်တွေ ရှိတယ်။ မိန်းကလေးဟာ အဲ့ဒါတွေ အောက်မှာ ပိနေတယ်။

ဒီတော့ အဲဒီ အတိတ်၊ အဲဒီဘဝက ထွက်ပြေး ချင်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ဧကရီ ဖြစ်ချင်တယ်။ မဟေသီ ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်မှာဆိုတော့ လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ နေရတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ စည်းကမ်းကို လိုက်နာရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအရာတွေကို စွန့်ပယ်ပြီး သူ့ လွတ်မြောက်ရေးကို ရှာတာဖြစ်တယ်။ သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ရှာတာဖြစ် တယ်။ တောအုပ်ထဲ ရောက်တော့ သစ်ပင်တွေ၊ ပန်းပွင့်တွေ၊ ငှက်တွေပဲ ရှိတော့တယ်။ လူရယ်လို့ သူပဲရှိတော့တယ်မဟုတ်လား။

သူဟာ မိသားစုက လွတ်မြောက်လာပါပြီ။ ဖိုသတ္တဝါတွေ ဆီကလည်း လွတ်မြောက် လာခဲ့ပြီ။ ငှက်ကလေးတွေလို ပန်းပွင့်ကလေးတွေလို၊ သစ်ပင်ကလေးတွေလို၊ မြက်ပင် ကလေးတွေလို လွတ်လပ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ မိန်းကလေးဟာ တောအုပ်ထဲ ရောက်တော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတဲ့ ချောင်းကလေးတွေကို တွေ့ရပါ တယ်။

ဒီတော့ အထီးကျန်ဆန် တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ သူ့ဝိညာဉ်နဲ့ အတူတူပါ ကလေးလို့ ထင်မိတယ်။ ကျယ်ပြန့်တဲ့ လွင်ပြင်ရောက်ပြီး မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကြီးကို မြင်ရတဲ့ အခါကျတော့ လွတ်လပ်ပြီး အတိုင်းအဆမရှိ ကျက်စားနိုင်တဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်နဲ့ တူပါကလေးလို့ ထင်မိတယ်။

သူ့ကိုယ်တိုင်ဟာ အဲဒီလို အတိုင်းအဆမရှိတဲ့ နယ်ကြီးတစ်နယ်လို့ ထင်လာ ခဲ့မိတယ်။ သူဟာ အဲဒီလမ်းတွေအတိုင်း လျှောက်ပြီး မသိသေးတဲ့ အနာဂတ်ဆီသို့

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သွားနိုင်တယ်။ တိမ်တွေကို စီးပြီး လိုရာကို လွင့်နိုင်တယ်။ မိန်းကလေးဟာ ရတနာအပေါင်း တို့ရဲ့ ဧကရီဖြစ်တယ်။

အလင်းရောင်အပြက်၊ ရေတံခွန်အဖြာကို ကြည့်ပြီး ဖျော်နိုင်တယ်။ သူတစ်ခါမျှ မတွေ့ ဖူးသေးတဲ့၊ မခံစား ဖူးသေးတဲ့ ပီတိကို ခံစားနိုင်တယ်။ ကန်ရေပြင်က လှိုင်းဂယက် ကလေးတွေ နေ့ခြည်ပြောက်တိ ပြောက်ကျားတွေကို ကြည့်ပြီး နှလုံးသားက ကြည်လင် ချမ်းမြေ့ ရပါတယ်။

အရောင်အသွေးနှင့် ရနံ့တွေဟာ ထူးဆန်းပြီး နားမလည်နိုင်တဲ့ ဘာသာစကား တစ်မျိုးကို ပြောလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါပေမယ့် စကားတစ်လုံးကတော့ တော်တော်ကလေးကို ကြည်လင် ပီသတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီစကားလုံးကတော့ တည်ရှိခြင်း၊ နေထိုင်ခြင်း၊ ရှင်သန်ခြင်း၊ ဘဝဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေပဲ။ ဒီစကားတွေက စာအုပ်တွေထဲမှာတင် ရှိတဲ့ဒြပ်မဲ့တဲ့ စကားလုံးတစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီစကားလုံးဟာ ကြွယ်ဝတဲ့ အဆီးအတားပါတဲ့၊ အနာဂတ်ကို ပြောတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားလာတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်လာရတာဟာ မိန်းကလေး အလိုလို သဘောပေါက်လာပါတယ်။

အစတုန်းကတော့ သူ့ကိုယ်လက် အင်္ဂါတွေ ကြီးထွား ဖွံ့ဖြိုးလာတာကို ကြည့်ပြီး အပျိုပေါက် မိန်းကလေးဟာ ရှက်ကြောက်နေတယ်။ မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုလို တောရိပ်မြိုင်ခြေ သဘာဝ အလှတွေကြားထဲကို ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ သူ့ ခန္ဓာဟာ ရှက်စရာတစ်ခု မဟုတ်တော့ဘဲ ဂုဏ်ယူစရာ တစ်ခု ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မိန်းကလေးဟာ အလိုလို သဘောပေါက်လာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းကလေးဟာ တောရပ်မြိုင်ခြေတွေထဲက သစ်ပင်တွေ၊ ပန်းပင်တွေမှာ သစ်ရွက် ကလေးတွေ နဝေလာတာ၊ ပန်းပွင့်ကလေးတွေ ဖူးပွင့် လာတာကိုကြည့်ပြီး သူ့မှာလည်း ဒီလို မျိုးပွားနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို သတိပြုမိလာတယ်။

သစ်ပင်တွေ၊ ပန်းပင်တွေ၊ သစ်ရွက်တွေဟာ သူ့လိုပဲ လူ့လောကကြီးကို စည်ပင်အောင် အကျိုးဆောင် နေကြတယ်ဆိုတာကို သူ့ကိုယ်သူ သတိထားမိလာတယ်။ သူဟာ ပန်းပွင့် လာရတော့မယ် ဆိုတာကို သူ သိလိုက်တယ်။ အသွေးအသားဟာ ညစ်ညမ်းတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။

သူဟာ တောအုပ်၊ သစ်ပင်၊ ပန်းပင်၊ အကိုင်းအခက်တစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ မြေကြီးနဲ့ အကန့် အသတ်မရှိတဲ့ သိစိတ်ထဲမှာ အမြစ်တွယ်သွားတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။

မိန်းကလေးဟာ သဘာဝကို ကျော်ပြီး ပိုပြီးဝေးလံ၊ ပိုပြီး တောက်ပတဲ့ အစစ်အမှန် တစ်ခုကို ရှာဖွေနေတယ်။ သူဟာ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်တဲ့ ပီတိတွေထဲ ရောက်အောင် သူ့ကိုယ်သူ ဖြေလွတ်လိုက်ချင်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ အပျိုဘော် ဝင်စမှာ စိတ်တွေ ထွေပြားပြီး လွင့်ချင်ရာ လွင့်နေတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သူဟာ အပျိုဘဝ၊ မိန်းမဘဝကို အသာတကြည်နဲ့ လက်ခံ လိုက်ရတော့တယ်။

သို့တိုင်အောင် မိန်းကလေးဟာ အရွယ်ရောက်လာသည်အထိ အမေရဲ့ဩဇာ၊ အမေရဲ့ တန်ခိုး အရှိန်အဝါ အောက်ကတော့ မလွတ်နိုင်သေးဘူး။ တကယ်တော့ သူ မကြိုက်ဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင် မကြီးကြပ်ရတာကို မကျေနပ်ဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

သူကိုယ်တိုင်က အိမ်ထောင်ကြီးတစ်ခုကို ထိန်းသိမ်းပြီး သားသမီးတွေကို မွေးမြူစောင့်ရှောက် ချင်တဲ့ ဆန္ဒဟာ မသိစိတ်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတာကိုး။ ဒီတော့ အမေက သူ့အပေါ် ဆရာလုပ်တာကို မကြိုက်ဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် နောက်မှာတော့ အမေနဲ့ပြိုင်နေတာ၊ အမေ့ကို ယှဉ်ပြိုင်ရတာဟာ မကောင်းဘူးဆိုတာကို သူ့ဘာသာသူ သိလာတယ်။

အထူးသဖြင့် ကိုယ့်အောက်က မောင်လေးတွေ၊ ညီမလေးတွေ မွေးလာရင် သူ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်။ အမေ့ရဲ့နေ့၊ အမေ့ရဲ့အချိန်၊ အမေ့ရဲ့ခေတ်ဟာ ကုန်ဆုံးသွားပြီး သူ့ခေတ်၊ သူ့အချိန်ကို ရောက်ပြီလို့ သူထင်လာတယ်။

ပြီးတော့ ကလေးငယ်တွေကို အမေက မွေးမယ့်အစား သူကိုယ်တိုင် မွေးချင်လာတယ်။ အပြင်ကိုထွက် အလုပ်လုပ်ရတာကို သဘောကျလာတယ်။ အိမ်ကိုပြန်ရတာကို သူ စိတ်ပျက်လာတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ လွတ်လပ်တဲ့၊ အမှီအခိုကင်းတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အဖြစ် လူပုံအလယ်မှာ ရပ်ပြချင်တယ်။

ဒီလိုနှင့် မိန်းကလေးဟာ တဖြည်းဖြည်း ရင့်ကျက် လာခဲ့ရတယ်။ ဒီလို ရင့်ကျက်တဲ့ အခါကျတော့ ငယ်ငယ်တုန်းကလို စိတ်ကူးယဉ်မှုတွေ နည်းသွားပြီး အိမ်ထောင်ရေးကို စဉ်းစားတယ်။ လက်တွေ့ ဘဝကို ပိုပြီးစဉ်းစားလာတယ်။

အချစ်ထက် အိမ်ထောင်ရေးကို လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားရာမှာလည်း ငယ်ငယ်တုန်းကလို အရောင်အဝေါတွေ တောက်နေတဲ့ သူ့မျိုးမှ၊ ဘယ်လိုလူမျိုးမှ၊ ဘယ်လိုချမ်းသာမှ၊ ဘယ်လောက် ရုပ်ချောမှ၊ ဘယ်လောက် ပညာတတ်မှ ဆိုတဲ့ အရောင်အဝါတွေကို ထည့်မစဉ်းစား တော့ဘူး။ လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားလာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူလိုချင်တာက လောကအလယ်မှာ တင့်တောင့်တင့်တယ် နေနိုင်ရေးပဲ။ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၊ မိန်းမ တစ်ယောက်၊ အိမ်ရှင်မ တစ်ယောက်အဖြစ် သူ မားမား မတ်မတ် ရပ်တည် နိုင်ရေးပဲ။

စာရေးဆရာမ ဗာဂျီနီယာဂုဗ်ရဲ့ “လှိုင်းများ” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ကျေးလက်က လူချမ်းသာရဲ့ သမီးမိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အတွေး၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မျှော်မှန်းချက်ကို ဒီလိုရေးပြခဲ့တယ်။

“နေ့လည်ကျရင် မောင် ရောက်လာ တော့မယ်လေ။ ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက် ပျော်စရာ ကောင်းသလဲ။ ဟော်လီဟော့ ပန်းပွင့်တွေကြားမှာ ပျားပိတုန်းတွေက ဝဲလို့။ သူက တောင်တမာပင်ကြီးအောက်မှာ ရပ်လို့။ သူက တစ်ခွန်းပြောရင် ငါကလည်း တစ်ခွန်းပြောရ မှာပေါ့။ ပြီးတော့မှ ငါ့ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ စကားတွေကို ပြောရမယ်။

“တို့နှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျရင် သားသားလေး၊ မီးမီးလေးတွေ မွေးရမယ်။ အိမ်ဖော်တွေ ထားမယ်။ လယ်အတွက် နောက်ထပ်လူတွေ၊ သူရင်းငှားတွေ ငှားမယ်။ သိုးကလေးတွေ နေထိုင် မကောင်းဖြစ်ရင် မီးကင်ပေးဖို့ မီးဖိုကလေးတစ်ဖိုလည်း လုပ်ရမယ်။ မီးဖိုထဲမှာ ဝက်ပေါင်ခြောက်တွေ ကင်ထားရမယ်။ ကြက်သွန် တွေကို အခြောက်လှန်းထားရမယ်။ အမေငယ်ငယ်က မီးဖိုထဲမှာ အလုပ်များနေသလို ငါလည်း မီးဖိုထဲမှာ အလုပ်လုပ်ရမယ်”

မိန်းကလေးရဲ့ စိတ်ကူး၊ မိန်းကလေးရဲ့ အတွေးတွေပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းကလေးနှင့် သူသူငယ်ချင်း

အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်လို့ မေရီဝက်ရဲ့ “အဖိုးတန်အရိုး” ဆိုတဲ့စာအုပ်မှာ ပရစမ်းဟာ ဒီလို တွေးခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်တော့မျှ အိမ်ထောင်မပြုပဲ တစ်သက်လုံး အပျိုကြီး လုပ်နေ ရတော့မည် ဆိုသည့် အချက်သည် ကြောက်စရာ ကောင်းသလိုလိုတော့ ရှိသည်။ မိန်းကလေးများသည် အိမ်ထောင်ပြုကြ၏။ သူတို့ အိမ်ထောင်ပြုသည့် အခါတွင် အိမ်ကလေး တစ်လုံးရမည်။ သူတို့ အိမ်ဦးနတ်များ ပြန်လာသည့်အခါတွင် ကြိုဆိုရန် အတွက် မှန်အိမ်ကလေး တစ်လုံး ရှိရမည်။ ပြတင်းပေါက်တွင် တင်ထွန်းရန် ဖယောင်းတိုင် ကလေး ဖြစ်ဖြစ် ရှိရမည်။

ထိုအခါတွင် အဝေးမှ ပြန်လာသည့် အိမ်ဦးနတ်သည် ပြတင်းမှ မီးရောင်ကို မြင်သည့် အခါတွင် “ကြည့်စမ်း ငါ့မိန်းမက ဖယောင်းတိုင်ကလေး ထွန်းပြီး ငါ့ကို ကြိုနေ ရှာတယ်” ဟု တွေးပေလိမ့်မည်။ အဘွားအိုဘီဂီဒါသည် သူတို့ကြင်စဉ်း ဇနီးမောင်နှံအတွက် ကြိုးခုတင်ကလေးတစ်လုံးကို ရက်ပေးလိမ့်မည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုကြိုးခုတင်ကလေးပေါ်တွင် သားသား၊ မီးမီးလေး ရောက်လာ လိမ့်မည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရိုသေလေးမြတ်စွာဖြင့် ကင်ပွန်းတပ် မင်္ဂလာဖိတ်စာကို ပေးပေလိမ့်မည်။ ပျားဘုရင်မအနီးတွင် ပျားတွေအုံနေသလို အိမ်နီးချင်းများသည် ရောက်လာကြကာ အမေ့အနီးတွင် ဝိုင်းအုံနေကြလိမ့်မည်။ တစ်ခုခု အဆင်မပြေ ဖြစ်သွား ခဲ့လျှင်တော့ “ကဲ... ဘယ်နှယ့်လဲ၊ ပရစမ်း။ ဆတ်ဆော့တဲ့ ကောင်မ။ ခုတော့သိပြီ မဟုတ်လား” ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးမိပေလိမ့်မည် လို့ရေးထားပါတယ်။

အလုပ်လုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ အလုပ် မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်သည်ဖြစ်စေ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနေသည် ဖြစ်စေ၊ မိန်းကလေး တော်တော်များများဟာ

<http://www.mmteeshop.com>

အရွယ် ရောက်လာတာနဲ့၊ ယောက်ျားရဖို့ ကိစ္စဟာ အရေးကြီး လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်လာ ပါတယ်။

အဲဒီမှာ မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း နှစ်ဦးဟာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြစ်မြင်လာ တတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို စိတ်ထားမျိုးဟာ မိန်းကလေး အချင်းချင်းရဲ့ သူငယ်ချင်း စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေပါတယ်။ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းဟာ သူ့နေရာသူ စွန့်လွှတ် ခဲ့ရပြီပေါ့။

မိန်းကလေးဟာ သူငယ်ချင်းကို အပေါင်းအဖော်လို့ မမြင်တော့ဘဲ ပြိုင်ဘက်လို မြင်လာခဲ့ပြီပေါ့။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူးတယ်။ သူက ကဗျာလေးတွေ၊ စာညွန့် ကလေးတွေ ရေးပြီး သူ့ကိုယ်သူ အထီးကျန် မင်းသမီးကလေးလို့ တင်စား သုံးနှုန်းပြီး သူ့သူငယ်ချင်းကို အရင်တုန်းကလို မချစ်တော့ဘူးတဲ့။

ကိုယ့်သူငယ်ချင်းက သူ့ချစ်သူကြားမှာ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီသူငယ်ချင်းက ရုပ်ချောပြီး ပါးနပ် ထက်မြက်ရင်လည်း အဲဒီ သူငယ်ချင်းက သူ့ချစ်သူကို လုမှာကို စိုးရိမ် ကြောက်လန့် လာတယ်။ လောကမှာ သူ့ချစ်သူအကြောင်း၊ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းကိုပဲ စဉ်းစားနေတော့ မိန်းကလေးရဲ့ မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်းလာခဲ့တယ်။

မိန်းကလေးဟာ အတ္တဆန်လာပြီး ရိုင်းပျ လာတတ်တယ်။ သူ့ချစ်သူ၊ သူ့မျှော်လင့် နေသူ၊ ရွှေမင်းသားကလေးက ပေါ်တော်မူ လာခဲ့ရင်လည်း ငြီးငွေ့ပြီး စောင့်ရတာကြာလို့ နာကြည်း ခါးသီး သွားတတ်တယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ အပြုအမူ စိတ်နေစိတ်ထားဟာ အခြေအနေပေါ်မှာ တည်ပြီး ပြောင်းလဲ သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ ခေတ်မှာတော့ မိန်းကလေးဟာ သူ့ နောင်ရေး

<http://www.mmteashop.com>

ကို ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ ပုံအပ် ထားရတာမျိုး သိပ်မရှိတော့ဘဲ ကိုယ် ကံကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးနိုင်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်လာပါပြီ။

မိန်းကလေးဟာ အားကစားတို့၊ စာပေတို့၊ ဂီတတို့၊ လူမှုရေး ကိစ္စတို့ကို စိတ်ဝင် စားလာခဲ့တယ် ဆိုရင်တော့ ယောက်ျားတွေကို စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်း သွားတတ်ပါတယ်။ စိတ်ကူးယဉ်တာတွေ၊ စိတ်လေတာတွေဟာ နည်းနည်း လျော့သွားတတ်ပါတယ်။ ဒါတောင်မှပဲ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားလေးတွေလောက် လွတ်လပ်မှု မရသေးတဲ့ အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်းရာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နားလည် သဘောပေါက် ရာမှာ အခက်အခဲ ရှိပါသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် လွတ်လပ်ပါတယ်၊ ခေတ်မီပါတယ်၊ ပညာတတ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတွေမှာတောင် သူ့ဘဝမှာ ချစ်သူအတွက်၊ အချစ်အတွက် နေရာကလေး တစ်နေရာကိုတော့ ချန်ပေးထား တတ်ပါတယ်။ ပြင်ပလုပ်ငန်းတွေကို သိပ်စိတ်ဝင်စား နေရင် အချစ်အကြောင်းကို လုံးဝခေါင်းထဲက ဖျောက်ထားရင် သူ့မှာမိန်းမ မပီသဘူးလို့ မသိစိတ် ထဲမှာ ထင်နေတတ်ကြပါတယ်။

အဲဒီလို မိန်းမ ပီသချင်တဲ့စိတ်၊ လှပချင်တဲ့ စိတ်တွေ ဝင်လာပြန်တော့ ကိုယ် လုပ်ရမယ့် အလုပ်၊ ကိုယ့်ပညာရေး၊ ကြီးပွားရေးမှာ နည်းနည်း အတားအဆီး ဖြစ်လာ တတ်ပြန်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ တစ်ဖက်မှာ ကိုယ့်အောင်မြင် ကြီးပွားမှုကို လုပ်နေရသလို၊ အခြားတစ်ဖက်မှာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိန်းမပီသအောင် မိန်းမတို့ရဲ့ အလှကျသရေ ညှိုးနွမ်းမသွားအောင် လုပ်ရသေးတယ်။ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ့်အလုပ်မှာလည်း တော်အောင်၊ ကျောင်းသူ ဆိုရင်လည်း ကျောင်းစာမှာ တော်အောင် လုပ်ရသလို တစ်ဖက်မှာလည်း ကိုယ့် အလှ၊ ကိုယ့်အသွင်အပြင်ကို ဂရုစိုက် ရပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဥပမာ-ကျောင်းသားနဲ့ ကျောင်းသူ ဆိုပါတော့။ ကျောင်းသားတွေကတော့ တွေးချင်ရာ တွေးနေတယ်။ တခြား အရာတွေကို အာရုံဝင်စားချင်ရင် ဝင်စားနေနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် ကျောင်းသူမှာတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးလေ။ မိန်းကလေးရဲ့ အတွေးဟာ သူ့ရုပ်ဆင်း သဏ္ဍာန် အကြောင်း တွေးနေတတ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်... အချစ်အကြောင်း၊ ယောက်ျားလေးတွေ အကြောင်း တွေးနေ တတ်တယ်။ ကျောင်းစာကို ကျက်တယ် ဆိုရင်လည်း တကယ် လိုအပ်တဲ့စာ၊ တကယ်အရေးကြီးတဲ့ စာမျိုးကိုပဲ ကျက်မှာပဲ။

ဒီလို ပြင်ပလုပ်ငန်းတွေကို ယောက်ျားလေးတွေလောက် အာရုံ မစိုက်နိုင်တာ၊ ယောက်ျားလေးတွေလောက် အချိန်မပေးနိုင်တာဟာ ကိုယ်ခန္ဓာဖွဲ့စည်းမှုကြောင့် ဖြစ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ စောစောကပြောခဲ့သလို မိန်းမသားမှာ ကိုယ့်ရုပ်ဆင်း သွင်ပြင် လှပ တင့်တယ်ရေး ဆိုတဲ့ အခြား စိတ်ဝင်စားမှု တစ်ခုရှိသေးလို့လည်း ဖြစ်တယ်။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျပြုပြီး နောက်မှာ သူဝါသနာပါတဲ့ ဂီတတို့၊ စာပေတို့၊ သက်မွေးမှု လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင် လိုက်စားနိုင်သေးတယ် ဆိုရင်တော့ အဲဒီ အမျိုးသမီးဟာ တော်တော် စွမ်းရည်ရှိတဲ့ အမျိုးသမီးလို့ ဆိုရပေလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ့မှာ အိမ်ထောင် တာဝန်တွေ များပြားလာပြီကိုး။

ဒါကြောင့်မို့ အမျိုးသားက အမျိုးသမီးအပေါ်ပိုပြီး အခွင့်အရေးတွေ ရှိနေသေး သရွေ့၊ အမျိုးသမီးများ တကယ်တမ်း တူညီမှုကို မရသေးသရွေ့၊ အမျိုးသားဟာ အမျိုးသမီးကို ဇနီးအနေနဲ့ ဖြစ်စေ၊ အငယ်အနှောင်း အနေနဲ့ ဖြစ်စေ၊ လက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ထုတ် နေသရွေ့၊ မိန်းကလေးဟာ သူ့ဘဝ တိုးတက်ရေးမှာ အတားအဆီး၊ အနှောင့် အယှက်တွေကို တွေ့နေရဦးမှာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မောင်တစ်ကျိပ်ပင် ရှိလင့်ကစား

လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း ကိစ္စဟာ လူ့ အဖွဲ့အစည်းကြီးက အမျိုးသမီးတွေကို အစဉ် အလာအားဖြင့် ပေးခဲ့တဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဆိုတဲ့ စကားလို ဘယ်အမျိုးသမီးဖြစ်ဖြစ် အရွယ်ရောက်ရင် အိမ်ထောင်ပြုကြတယ်။ အိမ်ထောင် ပြုလိုစိတ် ပေါ်ပေါက်လာကြပါတယ်။

အပျိုအအိုဆိုတဲ့ ခွဲခြား သတ်မှတ်မှုဟာ အိမ်ထောင်ပြုခြင်း မပြုခြင်းကို အစွဲပြုပြီး ခေါ်ဝေါ် ကြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်က အိမ်ထောင်ပြုတာကို စိတ်ကုန်ခန်းသည်ဖြစ်စေ၊ ပြုချင်လျက်နှင့် မပြုရတာကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် လုံးဝကို အိမ်ထောင် ပြုချင်တဲ့ကိစ္စကို ဂရု မထားလို့ဖြစ်စေ၊ ဘယ်လိုကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် အပျိုအအိုဆိုတဲ့ ဝေါဟာရဟာ အဲဒီ အိမ်ထောင် ပြုခြင်းကို အမှီပြုပြီး ခေါ်တဲ့စကားဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ သို့မဟုတ် လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းအကြောင်းကို နည်းနည်း ဆွေးနွေးချင်ပါတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ မိန်းမဟာ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ကျွန်ပြုခံရတဲ့ သတ္တဝါ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် စီးပွားရေးမှာ အမျိုးသမီး အခန်းကဏ္ဍဟာ အရေးကြီးတဲ့ အခန်းကို ပါလာတာနဲ့အမျှ၊ စီးပွားရှာဖွေရာမှာ အမျိုးသမီးဟာ လွတ်လပ်ပြီး ရင်ပေါင် တန်းလာနိုင်သည်နှင့် အမျှ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေး စနစ်များ၊ သဘောထား များဟာလည်း ပြောင်းလဲ သွားတတ်ကြတယ်။

အရင်တုန်းကတော့ အမျိုးသမီး စီးပွားရေးမှာ အရေးမပါတဲ့ ကဏ္ဍ၊ တစ်နည်း ပြောရရင် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး အရေးမပါတဲ့ ကဏ္ဍမှာ ရှိနေခဲ့တဲ့အတွက် သူဟာ ယောက်ျားရဲ့ ခြယ်လှယ်ခံ၊ သွေးစုပ်ခံ၊ ကျွန်ပြုခံရတဲ့ အဆင့်မှာ ရှိခဲ့ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးမှာလည်း ယောက်ျားကသာ အသာစီးရပြီး အမျိုးသမီးကတော့ သူ့ရွေးချယ်ခံ ရောင်းကုန် ပစ္စည်း ဘဝမျိုးမှာသာ ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် စီးပွားရေးကဏ္ဍမှာ အမျိုးသမီးဟာ ရှေ့တန်းကို ရောက်လာတာနဲ့ အတူ လက်ထပ်ထိမ်းမြား စနစ်ဟာလည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့တယ်။

အရင်တုန်းကလို ယောက်ျားရဲ့ အရွေးချယ်ခံ ပစ္စည်း မဟုတ်တော့ဘဲ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဟာ လွတ်လပ်ပြီး တန်းတူညီမျှတဲ့ လူနှစ်ဦးရဲ့ သဘောတူညီချက် အရ လွတ်လပ်စွာ တွဲဖက်ထားတဲ့ ပေါင်းစည်းမှုတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ပဋိညာဉ်ပြုထားတဲ့ သူနှစ်ဦးရဲ့ တာဝန်နဲ့ အခွင့်အရေးတွေဟာ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများ ဖြစ်လာပြီး သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အပြန်အလှန် လေးစားကြရမယ့် ကိစ္စတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဖောက်ပြားမှုဟာ နှစ်ဖက်စလုံးအတွက် ပဋိညာဉ်ကို ဖောက်ဖျက်မှု ဖြစ်တယ်။

ပဋိညာဉ်ကို တစ်ဦးက ဖောက်ဖျက်လာခဲ့ရင် ဖောက်ဖျက်ခံရသူဘက်က ကွာရှင်းပြတ်စဲခွင့် ရလာတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ အမျိုးသမီးဟာ လူမှုအဆင့်အတန်းမှာလည်း အောက်ကျ ကျန်ရစ်ပြီး သူ့ရဲ့အလုပ်ဟာ သားမွေးခြင်းဆိုတဲ့ ပြန်လည်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းသာ ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ အမျိုးသမီးရဲ့ လူနေမှုပညာ၊ အဆင့်အတန်း စသည်တို့ဟာ မြင့်မားလာပြီး သူ့ရဲ့အလုပ်ဟာလည်း ပြန်လည် ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုကိုသာ မကတော့ဘဲ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းမှာပါ အရေးပါ လာခဲ့တယ်။

နိုင်ငံတော် အစိုးရတို့၊ အလုပ်ရှင်တို့က အမျိုးသမီးတွေကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် ကာလများမှာ စရိတ်ကစတွေ ထောက်ပံ့ထားတဲ့ အတွက်၊ မီးဖွားမိနဲ့ မီးဖွားပြီးချိန်တို့မှာ လစာ အပြည့် ခွင့်ရက်တွေ ပေးထားတဲ့ အတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးမှာ သူ့အခန်းဟာလည်း အရေးကြီးတယ် ဆိုတာကို သက်သေပြပြီးသားဖြစ်နေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

နောင်အနာဂတ်မှာ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး ဘယ်ပုံ သဏ္ဍာန်မျိုးတွေနဲ့ ပေါ်ပေါက်လာမလဲ ဆိုတာကတော့ နောက်ဖြစ်ထွန်းလာမယ့် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ အပေါ်မှာလည်း မှီနေပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မဟာဗိုဝါဒ(ဝါ) ယောက်ျားက မိန်းမ အပေါ်မှာကြီးစိုးတဲ့ ဝါဒကတော့ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်လို့နေပါပြီ။

ဒါပေမယ့် မိန်းမတွေရဲ့ အမြင်နဲ့ပြောရရင် ဒီနေ့ခတ်ဟာ မဟာဗိုဝါဒ လုံးဝ ပျောက်ကွယ် သွားခြင်းတော့ မရှိသေးပါဘူး။ တစ်ဖက်မှာ မဟာဗိုဝါဒ လွတ်မြောက်ရေးကို ရှေးရှုနေတဲ့ ကူးပြောင်းရေးကာလပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထုတ်လုပ်ရေးမှာ အမျိုးသမီးရဲ့ အခန်းကဏ္ဍဟာလည်း လုံးလုံးလျားလျား ရှေ့တန်းကို ရောက်မလာသေးဘဲ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပဲ ရှိနေပါသေးတယ်။

လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးကိစ္စဟာ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့အဖို့ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးစီ ထွက်ပါတယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးနှင့် ပက်သက်လို့ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ အမြင်များဟာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတူကြပါဘူး။ ရှေးအစဉ်အလာတွေ ကျန်နေသေးတဲ့ အခါကျတော့ လက်ထပ်တဲ့ ကိစ္စလို့ ဆိုသည့်တိုင် လုံးဝတန်းတူညီမျှမှုကိုတော့ မရကြသေးပါဘူး။

ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးအရ၊ လူမှုရေးအရပြောရရင် ယောက်ျားဟာလွတ်လပ်တဲ့ အမှီအခို ကင်းတဲ့၊ လုံးဝ ပြည့်စုံတဲ့ သတ္တဝါ တစ်ဦးဖြစ်နေတယ်။ သူဟာ ကုန်ထုတ်လုပ်သူဖြစ်တယ်။ အစုအတွက် ထုတ်လုပ်ပေးတဲ့သူ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကို အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း အသိအမှတ် ပြုကြတယ်။ မိန်းမကတော့ ထုတ်လုပ်သူမဟုတ်ဘဲ ပြန်လည်ထုတ်လုပ် သူနဲ့ အိမ်တွင်းမှာအောင်းရပြီး အလုပ်လုပ်ရသူဖြစ်လေတော့ သူ့အဆင့်အတန်း၊ သူ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ ယောက်ျားရဲ့ အဆင့်အတန်း၊ ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာလောက် မြင့်မားခြင်း မရှိဘဲ နိမ့်ကျနေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အချို့ ရှေးဟောင်းမူလ အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ဆိုရင် ကိုယ့်ဘဝ ရပ်တည်ရေး အတွက် ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်း မပြုနိုင်တဲ့ လူပျိုများသည်ပင်လျှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဝိုင်းပယ်ခြင်းကို ခံကြရတယ်။ ဒါဟာ ထုတ်ကုန်(ဝါ) ထုတ်လုပ်ရေး စွမ်းဆောင်နိုင်သူကို လူ့အဖွဲ့အစည်းက ဘယ်လောက် အရေးတကြီး ထားတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို ပြသနေတယ်။

ဒီတော့ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးမှာ ပါဝင်နေတဲ့ ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို အလိုရှိတယ်။ တချို့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တွေမှာဆိုရင် လယ်သမားတစ်ယောက်အဖို့ ဖြစ်နေတယ်။ ယောက်ျား အများစုဟာ ကိုယ်ထမ်းရွက်နေတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက် ဆိုသလို မိန်းမရဲ့ခေါင်းပေါ်တင်ပြီး မျှဝေပေးလိုကြတယ်။ သွေးသား တောင့်တမှုအရ တည်ငြိမ်တဲ့ ဖို-မ ဆက်ဆံရေးဘဝကို လိုချင်ကြတယ်။ ကိုယ့်မျိုးဆက်ကို ထားပစ်ခဲ့ချင်ကြတယ်။ နိုင်ငံတော်ကလည်း သူ့ကို မျိုးနွယ် တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး အတွက် အလိုရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဟာ သူ့အမျိုးသမီးကို သူ့ဘာသာ သူ ရွေးချယ်ခြင်း မပြုသေးဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ လင်ယောက်ျားနဲ့ ဖခင်ရဲ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့အတွက် ဖိုသတ္တဝါတို့ရဲ့ အစုကနေပြီး သူ့ကို ပထမဆုံး ခွင့်ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒီမှာတင် မိန်းမဟာ လက်အောက်နှင့် ကျေးကျွန်အဖြစ် ဖခင်တွေနဲ့ ယောက်ျား တွေ ကြီးစိုးတဲ့ အိမ်ထောင်စုမှာ ပါဝင်လာရတော့တယ်။

မိန်းမဟာ ဖိုသတ္တဝါ တစ်ဦး (ဖခင်) ကနေပြီး အခြားသော ဖိုသတ္တဝါ တစ်ဦး (ခင်ပွန်းလောင်း) ရဲ့ လက်ထဲကို လွှဲပြောင်း ပေးအပ်ခြင်း ခံရတော့တယ်။ ရှေးဟောင်း လူ့အဖွဲ့အစည်း တုန်းကဆိုရင် အမျိုးသမီးဟာ ကုန်ပစ္စည်း တစ်ခုသဖွယ် ရောင်းချခြင်း၊ လဲလှယ်ခြင်း ခံခဲ့ရတယ်။ အစုတစ်ခုနှင့် တစ်ခု ဆက်ဆံကြတဲ့အခါ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကား ကြတဲ့အခါမှာ မိန်းမကို ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလို ထည့်သွင်းတွက်ချက်ပြီး လဲလှယ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒီသဘောနဲ့ အငွေ့အသက်ဟာ ဒီနေ့ခေတ်ထိအောင် ကျန်ရှိ နေသေးတာကို တွေ့မြင် နိုင်တယ်။ တခြားကို မကြည့်ပါနဲ့။ ယောက်ျားလေးကို ပစ္စည်း တင်တောင်းနိုင်တဲ့ အမျိုးသမီး ဒါမှမဟုတ် အမွေများများ ဆက်ခံရရှိတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ဂုဏ် အဆင့်အတန်း ရှိတဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ စေ့စပ်တဲ့ အခါမှာလည်း ဇနီးလောင်းနှင့် ခင်ပွန်းလောင်းတို့ ကြားမှာ ပဋိညာဉ်ပြုရတာမဟုတ်ပဲ သတို့သမီးရဲ့ အဖေ ယောက္ခမ လောင်းနဲ့ သမက်လောင်းတို့ရဲ့ ကြားမှာ ပဋိညာဉ် ပြုရတာဖြစ်တယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ခွင့်ဟာ လွန်စွာ ကျဉ်းမြောင်းပြီး အကန့် အသတ်၊ အချုပ်အချယ်တွေ များလွန်းနေတယ်။ အပျိုဆိုတဲ့ဂုဏ်၊ အထီးဆို ယင်ဖိုမှ မသန်းသေး ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဟာလည်း မြင့်မြတ်သန့်ရှင်းတဲ့ စရိုက်လက္ခဏာ ရှိသည့်တိုင် မိန်းကလေးကို ကပ်ပါးပိုးမွှားလို လွတ်လပ်မှု ကင်းစေတယ်။

ဒီတော့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အဖို့ သူ့ဘဝတည်ဖို့ကို သက်သေပြနိုင်ဖို့၊ သူလူ ဖြစ်ရကျိုး နှပ်အောင်လုပ်ဖို့ လွတ်လပ်တဲ့ သတ္တဝါ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ် ဆိုတာပြဖို့ တစ်နည်း ပြောရရင် မိဘမောင်ဖွားတွေရဲ့ အုပ်ထိန်းမှု၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ တင်းကျပ်တဲ့ စည်းမျဉ်းတွေက လွတ်အောင် ရုန်းထွက်ဖို့အတွက် တစ်ခုတည်းသော နည်းလမ်းဟာ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ နည်းလမ်းပဲ ရှိတော့တယ်။ မိန်းကလေးဟာ အကြောင်းနှစ်ချက်ကြောင့် အိမ်ထောင်ပြုရတယ်။ ပထမ အချက်ကတော့ မိန်းကလေးဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးအတွက် သားသမီးတွေ မွေးဖွားပေးရမယ်။ ရှေးခေတ်က စပါးတားနိုင်ငံလို၊ ခုခေတ်သစ်မှာ နာဇီနိုင်ငံတို့လို နေရာမျိုးမှာဆိုရင် မိန်းကလေးတိုင်းဟာ သားကောင်း မိခင်ဖြစ်ရမယ်လို့ နိုင်ငံတော်က တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲပြီး ချုပ်ကိုင်လာခဲ့ကြတယ်။ ရှေးခေတ် လူ့ အဖွဲ့အစည်း မှာတော့ ဒီလိုဥပဒေတွေ၊ ပညတ်ချက်တွေနဲ့ ထိန်းချုပ်ခြင်း မပြုသည့်တိုင် မိန်းမဟာ လင်ယောက်ျား ရှိရမယ်လို့တော့ တောင်းဆိုခဲ့ကြတာချည်းပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါကြောင့်မို့ တံခွန် မရှိသောရထား၊ လင်မရှိသော မိန်းမတို့ မောင်တစ်ကျိပ်ပင် ရှိလင့်ကစား လင်မရှိသော မိန်းမသည် အချည်းနှီး ဆိုတဲ့ စကားတွေ ပေါ်ခဲ့တာပါ။ နောက် တစ်ကြောင်း။

လူ့အဖွဲ့အစည်းက မိန်းမကို ပေးထားတဲ့ အဓိက တာဝန်ဟာ လင်ယောက်ျား အပေါ်မှာ ပြုစုဖို့၊ မယားဝတ်ငါးပါး ကျော့ပွန်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ မယားဝတ် ငါးပါးဆိုတာ လင်ယောက်ျားက တောင်းဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ လူ့အဖွဲ့အစည်းက တောင်းဆိုတာ ဖြစ်တယ်။ လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက သတ်မှတ်ပေးတာဖြစ်တယ်။

အဲဒီဝတ်တွေကို ကျော့ပွန်ရင် လူ့အဖွဲ့အစည်းက အဲဒီဇနီးမယားကို မယားကောင်း တစ်ယောက်ရယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ မယားက သူ့တာဝန်ကို ကျော့ပွန်တဲ့ အခါမှာ သူ့အဖို့ အခွင့်အရေးတွေကိုလည်း လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးက သတ်မှတ် ပေးခဲ့ပါတယ်။

ယောက်ျားဟာ အိမ်ထောင်မှု ပဋိညာဉ်ကို သူထင်တိုင်း ချိုးဖောက်ခြင်းမပြု ရပါဘူး။ အများပြည်သူ ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်မှားက ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပြုမှသာလျှင် ယောက်ျားဟာ ဇနီးကို ကွာရှင်းနိုင်တယ်။ သို့မဟုတ် ပစ်ပယ်နိုင်တယ်။ သို့တိုင်အောင် ယောက်ျားဟာ ဇနီးကို လျော်ကြေး အဖြစ် မယားကို ငွေကြေးထောက်ပံ့ ကူညီရမယ်။ မယားစရိတ် ပေးတဲ့ စနစ်၊ သို့မဟုတ် ထုံးတမ်းဟာ ရှေးခေတ် အီဂျစ်ပြည် ဘောခိုရီးမင်း လက်ထက်ကတည်းက ရှိခဲ့တာပဲ။

အဲဒီတုန်းက မယားအများယူတဲ့ စနစ်ကို အနည်းနှင့် အများဆိုသလို လက်ခံခဲ့ ကြတယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ကျွန်မတွေ၊ ကိုယ်လုပ်တော်တွေ၊ အငယ် အနှောင်းတွေ၊ ပြည့်တန်ဆာတွေနဲ့ အိပ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ တရားဝင် မယားရဲ့

<http://www.mmteashop.com>

ပိုင်ခွင့်ကိုတော့ လေးစား လိုက်နာရတယ်။ သူ့အပေါ်မှာ မတရား ပြုမူခဲ့ရင်၊ မှားယွင်းခဲ့ရင် မိန်းမဟာ သူ့ဖခင် အိမ်ကို ပြန်နိုင်တယ်။ ကွာရှင်းခွင့် တောင်းနိုင်တယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးဟာ မိန်းမနှင့် ယောက်ျား နှစ်ဦးစလုံးတို့ အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးလည်း ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ အကျိုးခံစားခွင့်လည်း ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားတဲ့ ကိစ္စဟာ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး နှစ်ဦး စလုံးမှာတော့ အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးတည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

လက်ထပ်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ မိန်းကလေးအဖို့ လူအဖွဲ့အစည်းနဲ့ ရောနှော ပေါင်းသင်းခြင်း ဖြစ်တယ်။ လက်ထပ်မယ့်သူ မရှိတဲ့ မိန်းကလေးဟာ လူမှု ရေးအရာ ကြည့်ရင် အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး ဖြစ်လိုမှုလို့ မြင်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့သာလျှင် အမေတွေဟာ သူတို့ သမီးတွေအတွက် အိမ်ထောင်ဖက်ကိုရှာပြီး လိုက်စပ်နေကြတာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုနှစ်အတွင်းမှာ မိဘက လိုက်စပ်ပေးတဲ့ ကိစ္စမျိုးဟာ တော်တော်ရှား သွားပါပြီ။

မိဘတို့ ဝတ္တရားရှိသည်နှင့် အညီ

လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုနှစ်ကတော့ မိဘတွေဟာ သမီးကိုတောင် မတိုင်ပင်တော့ဘဲ သူတို့က ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ယောက်ျားပျိုနဲ့ သမီးကို လွှတ်ပေးလေ့ ရှိကြပါတယ်။ သမီးကို အသိမပေး ခင်မှာ လူငယ်ချင်း တွေဆုံပေးတဲ့ သဘောဆိုပါတော့။

ဒီလို လေ့ထုံးစံ ထွန်းကားလာပုံကို အင်မလီဖိုလာရဲ့ ဝတ္ထုထဲက ဒီလို ရေးသား ထားပါတယ်။

မအိမ်ဂျေဆာရန်းသည် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း “အလကား ဖြစ်ကုန် ပါပြီအေ... အားလုံး အလကား ဖြစ်ကုန်ပါပြီ” ဟု ညည်းနေသည်။ ဖခင်ဖြစ်သည် မွန်စီယာဂျေဆာရန်းကမူ “ဟင်း”ဟု သက်ပြင်း ရှည်ကြီးတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

မအိမ်ဂျေဆာရန်းသည် မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ အသံစူးစူးဖြင့် “နေစမ်းပါဦးအေ... ညည်း ဒီလောက်မျှ နားမလည် ဘူးလား။ ခုဆိုရင် ညည်းကို ယောက်ျားကလေး ခုနစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ပေးပြီးပြီ။ ခုနစ်ယောက်စလုံးနဲ့ အဆင်မပြေဘူးဆိုတော့ မင်္ဂလာပွဲ ခုနစ်ပွဲ ပျက်သွားတာနဲ့ အတူတူပဲအေ?”

မအိမ်ဂျေဆာရန်းသည် ပို၍ စိတ်တိုလာဟန်ဖြင့် သမီးဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ကာ...

“ငါ ပြောနေတာ ကြားရဲ့လား။ ခုကိစ္စကိုကော ညည်းဘယ်လို လုပ်လိုက် ပြန်တာလဲ ”

ဘာသာလည် မိမိပြောရမည့် အလှည့်ဟု သတိရလိုက်၏။

http://www.mmteeshop.com

“ဒါကတော့ သမီး ဘယ်သိမလဲ မေမေရဲ့။” ဟု ညည်းလိုက်သည်။

“ကောင်လေးက လက်ထောက်ညွှန်မှူးအော့။ အသက်ကလည်း သုံးဆယ်တောင် မရှိသေးဘူး။ ရှေ့မှာလည်း တက်လမ်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ လခဆိုရင် မှန်မှန်အပ်မယ့် ကောင်လေး။ ပြီးတော့ လခကလည်း နည်းတဲ့ လခမဟုတ်ဘူး။ မက်လောက်တဲ့ လခ။ မိုက်လိုက်တာအေ...။ အစတုန်းက ငါ့သမီး တော်လှတော်လှနဲ့ ခုတော့ ယောက်မမြင်းစီး ထွက်လာတယ်ပေါ့။ ညည်းလည်း တခြားကောင်မတွေနဲ့ ဘာထူးသေးလို့လဲ”

“မထူးရအောင် သမီးက ဘာတွေလုပ်နေလို့လဲ”

“ဘာတွေ လုပ်နေရမှာလဲ။ ကောင်လေးနဲ့တွဲက နေတုန်းက ညည်းကဆင်ဝင် ဧည့်ခန်းကလေး ဘက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဝင်သွားပြီး ပျောက်သွားရတာလဲ”

ဘာသာက စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့်...

“ဪ... မေမေက ဒါပဲသိတာကိုး။ သမီးနဲ့ သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ဟို ချောင်ကလေးနား ရောက်တော့ သူက လူကို နသားပါယား လုပ်တာကိုး။ သမီးကို ဒီလို ဒီလို အတင်းဖက်ပြီး နမ်းတော့ သမီးလည်း ကြောက်ကြောက်နဲ့ သူ့ကို ကုလားထိုင်တွေ ကြားထဲ တွန်းပစ်တာပေါ့”

အမေမှာ ပို၍ စိတ်ဆိုးလာလေပြီ။

“ဘာဖြစ်တယ်။ ညည်းက တွန်းပစ်ခဲ့တယ်။ . . . ဟုတ်လား. . . ။ မိုက်လှချေလားအေ။ ညည်း တော်တော် မိုက်ပါကလား။”

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

“မေမေက တွန်းပစ် ခဲ့တာလောက်ကိုပဲ သိတာကိုး။ သူက သမီးနောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်နေတာ ကိုတော့ ထည့်မပြောဘူး။”

“ဟင် . . . သူက တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ် ဟုတ်လား။ သေပါတော့ အေ။ ကြည့်စမ်းပါဦးတော်။ ကျုပ်တို့ကဖြင့် သူ့ကို ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး နားလည်အောင် ဆိုပြီး ဘော်ဒါကိုပို့ ကျောင်းထားခဲ့တယ်။ ခုတော့ ဘော်ဒါကလည်း ဘာတွေများ သင်လွှတ် လိုက်တာလဲ မသိဘူး။”

“တံခါးနောက်ကွယ်မှာ ရည်းစားနဲ့ချိန်းပြီး နမ်းဖို့လောက်ပဲ သင်လိုက်သလား မသိဘူး။ ခုလည်း မိဘကို ဘာတွေ လာပြောနေမှန်း မသိဘူး။ သူ့ကို အတင်း ဖက်နမ်း တာတို့၊ ကောင်လေးကို ကုလားထိုင်တွေကြားထဲ တွန်းပစ်ခဲ့တာတို့ကို လာပြောနေပြန်ပြီ။ မင်္ဂလာပွဲကို လက်လွတ်ပြန်ပြီပေါ့ ဟုတ်လား။”

မဒမ်ဂျေဆာရန်းသည် ဒေါသကို အနိုင်နိုင် ချုပ်တည်းကာ ဘာသာဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“ကဲ...ခုတော့ ကိစ္စပြီးပြီမဟုတ်လား မရွေစာ။ ညည်းလောက်မိုက်တဲ့ မိန်းကလေး တွေဖူးပေါင်အေ။ ညည်းမှာ ရတနာပုံ ဆိုက်မယ့်ကိန်းကြီး ကြိုနေပါလျက်နဲ့ လွဲခဲ့ တာကတော့ ညည်းထိုက်နဲ့ ညည်းကံပဲ။ ခုတော့ တခြားနည်း သုံးပေဦးတော့။ ဒီမှာ သမီးရဲ့၊ မေမေကလည်း ငယ်ရာက ကြီးလာတာပဲ။ မိန်းကလေးတို့ရဲ့ အတတ်ပညာကို ပြောပြမယ် နားထောင်။ ယောက်ျားကလေးနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ကိုယ်က လိုက်လျောတဲ့ သဘောကို ပြရမယ်။”

“သူ့ကိုကြည့်ရင်လည်း ကြင်နာမြတ်နိုးတဲ့ အကြည့်မျိုးနဲ့ ကြည့်ရမယ်။ ကိုယ့်ဘက်က လက်လွန်ခြေလွန် မလုပ်မိအောင် သတိပြုရမယ်။ သူက ထိကပါးရိကပါး

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

လုပ်လာရင် မသိသလို အသာကလေး ငြိမ်နေရမယ်။ စကားတစ်လုံးတည်းနဲ့ ပြောရရင် လင်တစ်ယောက်ကို မြူးထောင်ဖမ်းရမယ်အော့ သိရဲ့လား”

“အမှန်ကတော့ ငါ့သမီးကို ပြောလို့သာ ပြောရတာပါလေ။ ငါ့သမီးက ဒီလောက် ထူတဲ့အထဲက သမီး မဟုတ်ပါဘူး။ ကဲ . . ကဲ . . ငိုမနေနဲ့တော့။ လာ . . . မေမေ့အနားကို။ မော့ကြည့်စမ်း။ ယပ်တောင်ကလေးကို အောက်ကိုချလိုက်။ ဒီတော့ . . သူက ကုန်းကောက် ပေးလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ကလည်း အကောက်၊ သူကလည်း အကောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်မိ လိမ့်မယ်။ လက်ချင်းထိမိ လိမ့်မယ်။ ခါးကြီးကို တောင့်ဖထားနဲ့လေ။ ခါးကလေးကို နွဲ့ပြီးလျှောက်။ ယောက်ျားဆိုတာ ရိုးရိုးကြီးကို မကြိုက်ဘူးအော့။

“ပြီးတော့ သူက နယ်ကျူးတော့မယ် ဆိုရင် ဘယ်တော့မျှ အူတူတူ အတတ လုပ်မနေနဲ့ မှတ်ထား။ ယောက်ျား ဆိုတာ ကျူးလွန်ပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်လက်ထဲရောက်ပြီ ကိုယ်ပိုင်ပြီလို့ပဲ အောက်မေ့လိုက်တော့။”

အမေက တစ်ညလုံး သြဝါဒတွေ ပေးနေသော်လည်း ဘာသာသည် ထိုစကားကို မကြားနိုင်။ သူ့စိတ်သည် လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းလျက်ရှိရာ ရှက်ကြောက်သည့် စိတ်ကသာ ကြီးစိုးလျက် ရှိလေ၏။

အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးကျတော့ သူမဟာ တစ်လျှောက်လုံး စီမံရာကိုခံတဲ့ အမျိုးအစားထဲမှာ ပါလာတယ်။ သူ့ကို လူကြီးမိဘတွေက အိမ်ထောင် ချပေးပါတယ်။ ဒီလို လူကြီး မိဘပေးစားပြီး လက်ထပ်ရတာမျိုးဟာ ချစ်လို့ကြိုက်လို့ လပ်ထပ်ရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ ဘဝတည်ရှိမှုကို အသိအမှတ်ပြုအောင် အကျယ်ချဲ့ယူတာ၊ အတည်ပြုချက် ယူရတာမျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့အခါမှာ မိန်းကလေးဟာ လူ့လောကကြီးမှာ သူ့ရဲ့ဝေစုကို ရရှိ သွားပါတယ်။ ယောက်ျားဟာ သူ့ကို ထင်သလို စွန့်ပစ် မထားနိုင်တော့ဘူး။ ဒီလို စွန့်ပစ် မသွားနိုင်အောင် သူ့ကို တရားဥပဒေက အကာအကွယ် ပေးထားတယ်။ အဲ. . . တစ်ခုတော့ ရှိရဲ့။

မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားရဲ့ လက်အောက်ခံ ဖြစ်သွားရတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ပူးတွဲ အင်တာပရိုက်စ် လုပ်ငန်းမှာ ယောက်ျားဟာ စီးပွားရေးအရ အကြီးအကဲ ဖြစ်သွား ပေးတာကိုး။ ဒါကြောင့်မို့ လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ ပါတ်ဝန်းကျင်အမြင်နှင့်ကြည့်ရင် ယောက်ျားဟာ သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ပူးတွဲအင်တာ ပရိုက်စ်လုပ်ငန်းကို ခေါင်းဆောင်နေတယ်။ ကိုယ်စားပြုနေ တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားရဲ့အမည်ကို ခံယူရတယ်။ (မြန်မာ အမျိုးသမီးများနှင့် ကွဲပြားချက်)။ ယောက်ျားရဲ့ ဘာသာတရားကို ခံယူရတယ်။ ယောက်ျားရဲ့ မိသားစု အတန်းအစား၊ ယောက်ျားရဲ့အသိုင်းအဝိုင်းကို ဝင်ရတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားရဲ့ ကိုယ်ခွဲဖြစ်လာတယ်။ ယောက်ျားအလုပ် ရှိရာကို လိုက်နေရတယ်။ ယောက်ျားရောက်တဲ့ အရပ်ကို လိုက်နေရတယ်။ သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ ဆိုပါတော့။ မိန်းကလေးဟာ သူ့အတိတ်နဲ့ အနည်းအများ ဆိုသလို ပြတ်ပြတ် တောင်းတောင်း လမ်းခွဲရပြီး ယောက်ျားရဲ့ စကြဝဠာကြီးထဲမှာ ဝင်ရောက်ရတယ်။

မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ပုံအပ်ခဲ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့ အပျိုစင် ဘဝကို ပေးခဲ့ရတယ်။ တင်းကျပ်တဲ့ သစ္စာကို စောင့်စည်းခဲ့ရတယ်။ အပျိုစင်ဘဝက တရားဝင် ရခဲ့တဲ့ ပိုင်ခွင့်တွေ အားလုံးနီးပါး ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ ရောမတရား ဥပဒေကဆိုရင် ဇနီးမယားဟာ လင်ယောက်ျားရဲ့ လက်ထဲကို လုံးဝပုံအပ်ပြီး သမီးလို သဘောထားရတယ်။

၁၈ ရာစုနှစ် အစတုန်းကဆိုရင် ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲတဲ့ စာရေးဆရာ တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဘိုနဲက ဇနီးမယားဟာ လင်ယောက်ျားရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ကလေးနဲ့ မိခင်ဆက်ဆံရေးမျိုး

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဖြစ်သင့်တယ်လို့တောင် တောင်းဆိုခဲ့သေးတယ်။ ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတိုင်ခင်တုန်းက ဆိုရင် ပြင်သစ် ဥပဒေအရ မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို လုံးဝ သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေရမယ်။ နာခံရမယ်လို့ တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

ခုထက်ထိလည်း ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ မိန်းမဟာ နေရာ တော်တော်များများမှာ ပိုင်ခွင့်တွေ ဆုံးရှုံးပြီး ယောက်ျားရဲ့ လက်အောက်ခံပဲ ဖြစ်နေပါသေးတယ်။ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စ တွေမှာဆိုရင်တော့ မပြောနဲ့တော့။ ယောက်ျားက အငယ်အနှောင်းတွေ ယူနေတာကို သည်အတိုင်းပဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေရတယ်။

ယောက်ျားဟာ ထုတ်လုပ်သူ အလုပ်သမား ဖြစ်လေတော့ သူဟာ မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်း အပြင်ဘက်နှင့် ဆက်သွယ်ရတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲကို သွားရတယ်။ သူ့အနာဂတ် အတွက် လောကကြီးထဲကို တိုးဝင်ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ယောက်ျားဟာ အဆင့်မြင့်ကိုရောက်သူဖြစ်တယ်။ မိန်းမကတော့ အိမ်တွင်းမှာပဲ အဆင့်နိမ့် သတ္တဝါအဖြစ် တကုပ်ကုပ် အချိန်ကုန် ရတော့တယ်။

လူ့ဘဝဆိုတာ နိမ့်တဲ့အဆင့်နဲ့ မြင့်တဲ့ အဆင့်ဆိုပြီး နှစ်ပိုင်း ကွဲနေတယ်လေ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း နိမ့်တဲ့ အဆင့်နဲ့ မြင့်တဲ့အဆင့်ကို ကြုံတွေ့ နေရတတ်တယ်။ ရှေ့ကို တိုးတက်ဖို့ အတွက် လက်ရှိဘဝကို တည်မြဲအောင် ထိန်းသိမ်း ထားရတယ်။ အနာဂတ်ကို သွားချင်ရင် အတိတ်နှင့် ပေါင်းစပ်ပေးရမယ် မဟုတ်လား။

အခြားသူများနဲ့ ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတည်ပြုချက်၊ တစ်နည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတ္တအတွက် နေရဦးမယ် မဟုတ်လား ဒီတော့ ဘယ်သတ္တဝါတွေ မှာပဲဖြစ်ဖြစ် သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်းမှာ ဘဝ တည်မြဲတိုးတက်မှု ဆိုတဲ့ ဘက်နှစ်ဘက်ရှိတယ်။ ဒီဘက်နှစ်ဘက်ဟာ ခေါင်းနဲ့ပန်းလို ပေါင်းစည်းနေကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဘဝတည်မြဲမှုနဲ့ တိုးတက်မှုဆိုတဲ့ အရာနှစ်ခု ပေါင်းစည်းနေတဲ့ သဘောကို လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စထဲမှာ အကျုံးဝင်ဖွဲ့စည်းနေတာကို သွားတွေတယ်။ ယောက်ျားဟာ ပရလုပ်ငန်းတွေ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းတွေ၊ ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ရင်း အဆင့်မြင့်ဘုံထဲကို ရောက်သွားခဲ့ရတယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် သူဟာ အချိန်နဲ့ စကြဝဠာကြီးထဲမှာ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် တိုးချဲ့နေရတယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက်တယ်။ ဒီလို တိုးချဲ့ရင်း၊ လှုပ်ရှားရင်း၊ ပင်ပန်း နွမ်းနယ်လာတဲ့အခါ သူဟာ နေအိမ်ကလေး တစ်ခုကို ရှာဖွေလာတယ်။ အဲဒီမှာ အပန်းဖြေတယ်။ နားခိုတယ်။ လောကကြီးအလယ်မှာ ကျောက်ဆူးချ ရပ်နားတယ်။ သူ့နေအိမ်ဟာ ဘဝပင်လယ်ကြီးမှာ ကျောက်ဆူးချ ရပ်နားတဲ့ ဆိပ်ကမ်းပဲပေါ့။

ညနေချမ်းအချိန်တွေမှာ သူဟာ ချစ်ဇနီးအနားမှာ ထိုင်လို့၊ ဇနီးသည်က ကလေး ငယ်တွေကို ထိန်းလို့၊ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံ ရှာဖွေခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို စောင့်ရှောက်လို့၊ ဇနီးရဲ့ တာဝန်ဟာ ပြင်ပလုပ်ငန်း မရှိတဲ့အိမ်တွင်းမှာ အိမ်ကို စနစ်တကျဖြစ်အောင် စည်းကမ်း တကျရှိအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။

မိန်းမရဲ့တာဝန်ဟာ နေအိမ်ကို စီစဉ်တကျဖြစ်အောင်၊ စည်းကမ်းတကျဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ဖို့ဖြစ်တယ်။ သူ့တာဝန်ဟာ မျိုးနွယ်ကို အစဉ်ပြန့်ပွားအောင်လုပ်ဖို့ဖြစ်တယ်။ နေ့ရက်တွေရဲ့ နရီစည်းချက်ကို ဟန်ချက်ညီအောင် လုပ်ပေးဖို့၊ နေအိမ်ကို သာယာအောင် လုပ်ဖို့၊ အိမ်တံခါးကို သော့ပိတ် မပိတ်ကြည့်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားမှ တဆင့်သာလျှင် ပြင်ပလောကကြီးနဲ့ တွေ့ရသူဖြစ်တယ်။

ဒါဟာ အစဉ်အလာရှိခဲ့တဲ့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်တယ်။ အစဉ် အလာရှိခဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်တယ်။ ခုခေတ်အထိ နေရာတော်တော် များများမှာ ဒီလကဏာအချက်တွေဟာ ကျန်နေသေးတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပထမအချက်အားဖြင့် ယောက်ျားကလေးထက် မိန်းကလေးဟာ လက်ထပ်ဖို့ ကြင်ဖော်ကို ရွေးချယ်ဖို့ ကိစ္စမှာ လူကြီးမိဘများရဲ့ စီမံမှု၊ အတင်းအကျပ်လှုပ်မှုကို ခံနေရ သေးတယ်။ ခုထက်ထိ မိန်းမတွေ ဝင်ဆွဲခြင်းမပြုနိုင်တဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းတွေ၊ လူမှုအလွှာတွေ ရှိနေသေးတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် လယ်ယာ အလုပ်သမားတွေကြားထဲမှာ အိမ်ထောင်မရှိတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ခွေးဝင်စား ဖြစ်နေသေးတယ်။ အမျိုးသမီးဟာ အဖေနှင့် အစ်ကိုတွေ၊ မောင်တွေရဲ့ ကျေးကျွန် တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေသေးတယ်။ အဖေရဲ့အိမ်မှာ သူ့ဟာ ကပ်ပါး ပိုးမွှား တစ်ကောင်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။

လက်ထပ်လိုက်တဲ့ အခါမှာတော့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်သွားပေမယ့် နေအိမ်တစ်ခုရဲ့ အရှင်သခင်မတော့ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ပြင်သစ်ပြည်မှာ လူကြီးမိဘက စီစဉ်ပေးတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူကြီးမိဘက နေရာချပေးတဲ့ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးဟာ ယနေ့ထက်တိုင် တည်ရှိ နေသေးတယ်။ အထူးသဖြင့် ရှေးဆန်တဲ့ ဘူဇာလူတန်းစား ဂုဏ်ကြီးရှင် ကြေးရတတ်တွေ ကြားထဲမှာ ယခုထက်တိုင် ဒီစနစ်ဟာ တည်ရှိနေသေးတယ်။

အော်ပရာပြဇာတ်ထဲမှာ နပိုလီယန်ရဲ့ သင်္ချိုင်းဗိမာန်ဘေးက ပန်းခြံထဲမှာ၊ ကပ္ပဲမှာ၊ အပန်းဖြေပင်လယ် ကမ်းခြေမှာ၊ လက်ဖက်ရည်ပွဲမှာ မိန်းကလေးဟာ ဆံပင်ကို သေချာစွာ ထုံးဖွဲ့၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို အလှပြင်ပြီး သူ့အလှကို ဗန်းပြရတယ်။

မိဘတွေက သူတို့သမီးကို ပွဲထုတ်ကြတယ်။ သူ့သမီးနဲ့ တခြား ယောက်ျားပျိုတွေ ဆက်ဆံပုံကို အကဲခတ်ကြတယ်။ ညည်းကို ပွဲထုတ်ခဲ့ဖူးပေါင်းများလှပြီ။ နောင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အစွဲလည်း ထုတ်ရသေးတယ်။ တို့ကိုချည်းပဲ အားကိုးမနေနဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

ညည်းကိုချည်း ပွဲမထုတ်နိုင်တော့ဘူး။ တို့မှာ သမီးငယ်တွေရဲ့ အလှည့်လည်း ရှိသေး
တယ်လို့ မိဘတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေက ပြောနေသလိုပဲ။

အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ချင်ပေမယ့်

အမေက နောက်တစ်ခါ ဆိုရင်တော့ ညီမလေး အလှည့်ပဲ။ သမီးကြီးဆုံး ဖြတ်ပေးတော့လို့ ပြောတတ်တယ်။ ဒီလိုနှင့် သမီးကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း ဟိုင်းတာနဲ့အမျှ သူ့အဖို့ အခွင့်အရေးဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း နည်းလာတော့တယ် ဆိုတာကို သိလာ ခဲ့ရတယ်။ ဟိုင်းလာပြီပေါ့။

ဟိုင်းလာတာနဲ့အမျှ သူ့ကို ချစ်ရေးဆိုခဲ့တဲ့သူ အရေအတွက်၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့ကို လက်ထပ်ဖို့ ကမ်းလှမ်းသူ အရေအတွက်ဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း နည်းလာတော့တယ်။ သူဟာ သိုးတစ်အုပ်နဲ့ အလဲခံရတဲ့ အာရပ်တောင်ပေါ်သူ လုံမလေး တစ်ယောက်လို ရွေးချယ်ဖို့ အလွန် လမ်းနည်းပါးသွားပြီး သူများရွေးမှ၊ သူများက စင်တော်ကောက်မှ ထင်ပေါ်မယ့် ဘဝမျိုး ရောက်သွားပြီပေါ့။

“စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်းမရှိ၊ ဂုဏ် အဆင့်အတန်းလည်း မရှိတော့သော ထိုအပျို ဟိုင်းများ အဖို့သော်ကား ရေငုံနှုတ်ပိတ်လုပ်ကာ ပေါ်လာမည့် အခွင့်အရေးကို စောင့်ဖမ်း ရန်သာ ရှိပေတော့သည်” လို့စာရေးဆရာ ကိုးလတ်က ရေးခဲ့ပါတယ်။

အထက်တန်းလွှာ အသိုင်းအဝိုင်းများမှာတော့ ဒီလောက်ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း မကျပဲ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးလေ့ရှိကြတယ်။ မိန်းကလေးများဟာ အမေ တွေရဲ့ အကဲခတ်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေ ရှေ့မှောက်မှာပဲ ယောက်ျားကလေးတွေနဲ့ ရင်ပေါင် တန်း လုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့်ရှိကြတယ်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်နှင့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်ကြားမှာ မအိမ်လက်ပလေက ဘယ်လ်ဂျီယံ လူလတ် တန်းစား မိန်းကလေးတွေထဲမှာ လွတ်လပ်စွာ အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်ခွင့် ပြသနာနဲ့

http://www.mmteeshop.com

မြသန်းတင့်

ပက်သက်လို့ စစ်တမ်း တစ်စောင်ကောက်ပြီး သုတေသနပြုခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ သုတေသန ပြုချက်ကို နည်းနည်းကောက်နုတ်ဖော်ပြချင်ပါတယ်။

သူ့စစ်တမ်းအရ ၁၉၃၅ ခုနှစ်မတိုင်မီတုန်းက ဘယ်ဂျီယံ လူလတ်တန်းစား အမျိုးသမီးတွေထဲမှာ လူကြီးမိဘ စီစဉ်ပေးတဲ့ ထိမ်းမြားမှုတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပေမယ့် ဓလေ့ဟာ ပျောက်ကွယ်သွားသတဲ့။ သူတို့ဆီမှာတော့ ရိုမန်ကက်သလစ်ဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခါတိုင်းဆိုရင် သူတို့ရဲ့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှု ကိစ္စတွေကို လူကြီးမိဘတွေက သော်လည်းကောင်း၊ ဗရင်ဂျီဘုန်းကြီးတွေက သော်လည်းကောင်း၊ စာပေးစာယူ အဆက် အသွယ်ဖြင့် သော်လည်းကောင်း စီစဉ်လေ့ရှိကြပါတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူတို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး ကိစ္စဟာ လူမှုဆိုင်ရာ ပဋိညာဉ် ပြုတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ (မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ ထုံးတမ်းဥပဒေတွင်မူ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေး ကိစ္စသည် မူလကတည်းက လူမှုပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။)

သူ့စစ်တမ်းအရ ဘယ်လ်ဂျီယံ လူလတ်တန်းစားတွေထဲမှာ လူမှုပဋိညာဉ်တစ်ရပ် အနေနဲ့ အိမ်ထောင်ဖက် ရွေးချယ်သူဟာ ၄၄ရာခိုင်နှုန်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်၊ ဒါမှမဟုတ် ကျောင်းသွားဖော် ကျောင်းသွားဖက်မို့လို့ အိမ်ထောင်ကျသွားကြတာ ၂၂ရာခိုင်နှုန်း၊ အသိအကျွမ်း ဖြစ်လို့ လည်ရင်းပတ်ရင်း ရင်းနှီးသွားလို့ အိမ်ထောင်ကျသွားတာက ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကလေးဘဝတည်းက ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ပြီး အိမ်ထောင် ကျသွားတာတွေကတော့ အလွန် နည်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအထဲမှ အိမ်ထောင်ဖက် ပြုကြသူများရဲ့ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကြားကတော့ အများအားဖြင့် ငွေရေးကြေးရေးဟာ အဓိက အခန်းက ပါတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိဘတွေထဲမှာတော့ ၄၈ရာခိုင်နှုန်းက သမီးတွေကို အိမ်ထောင်ပြုပေးချင်ကြပြီး ၁၇ရာခိုင်နှုန်းကတော့ သူတို့သမီးတွေကို အပျိုဘဝမှာပဲ နေစေချင်ကြသတဲ့။ မိန်းကလေးတွေထဲမှာတော့ သိပ် အိမ်ထောင်ပြုချင်တာက ၃၈ ရာခိုင်နှုန်းရှိတယ်။ မအောင်မြင်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အမျိုးအစား တစ်ကိုယ်တည်း အပျိုကြီးလုပ်ချင်သူက ၂၇ရာခိုင်နှုန်း ရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒါဟာ ဘယ်လ်ဂျီယံပြည် လူလတ် တန်းစားတွေထဲက ကောက်ယူထားတဲ့ စစ်တမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြင်သစ်ပြည်မှာတော့ ဒီလို သေသေချာချာ ကောက်ယူထားတဲ့ စစ်တမ်းမျိုး မရှိသေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပြင်သစ်ပြည်က လူလတ်တန်းစား အခြေအနေ တွေဟာ အတူတူလောက် ဖြစ်နေတာမို့ စာရင်းကောက်ယူရင်လည်း အလားတူအဖြေမျိုးပဲ ပေါ်ထွက် လာနိုင်တယ်လို့ မျှော်လင့်ရတယ်။

စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပြီး ဒါမှမဟုတ် စီစဉ်ပြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ ပြင်သစ်ပြည်မှာ တော်တော်များပါတယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပြင်သစ်ပြည်ဟာ အများဆုံးတောင် ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ ဒီလို ကိစ္စမျိုးမှာ အောင်သွယ် လုပ်ပေးနေကြတဲ့ ကလပ်တွေလည်း အများကြီးရှိပြီး တော်တော်လည်း စီးပွားလမ်း ဖြောင့်ကြပါတယ်။ တခြားမကြည့်နဲ့.. သတင်းစာတွေထဲမှာ သတို့သမီး အလိုရှိသည်၊ သတို့သားအလိုရှိသည် ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာတွေကို ကြည့်ရင် ဒီအချက်ကို သိနိုင်ပါတယ်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာလိုပဲ ပြင်သစ်ပြည်မှာလည်း မိခင်တွေ၊ အသက်ကြီး သူတွေ အမျိုးသမီး မဂ္ဂဇင်းတွေက မိန်းကလေးတွေကို ယင်ဖမ်း စက္ကူနှင့် ယင်ဖမ်းသလို လင်ဖမ်းတဲ့ အတတ်ပညာကို သင်ပေးကြပါတယ်။ အဲဒီ အတတ်ပညာဟာလည်း ငါးများတဲ့ အတတ်ပညာလို အမဲလိုက်တဲ့ အတတ်ပညာလို ကျွမ်းကျင်မှု ရှိဖို့လိုတဲ့ အတတ်ပညာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အမျိုးသမီး မဂ္ဂဇင်းတွေဟာ မိန်းကလေးတွေကို အကြံပေးလေ့ရှိတဲ့ စကားတွေ ရှိပါတယ်။ သိပ်အမြင့်ကို မလှမ်းပါနဲ့။ သိပ်အချိန်ကိုလည်း မမှန်းပါနဲ့။ လက်တွေ့ကျပါ။ စိတ်ကူး မယဉ်ပါနဲ့။ ဣန္ဒြေရမှုထဲမှာ ဆန္ဒ တောင့်တမှုကိုလည်း နည်းနည်းစွက်ပါ စတဲ့ အကြံဉာဏ်မျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းကလေးများ သိပ်ပြီး လက်ထပ်ချင်လာရင် အဲဒါကို ယောက်ျားတွေက သံသယ ဖြစ်လာတတ် ကြပါတယ်။ သိပ်ပြီး လက်ထပ်ချင်နေတဲ့ မိန်းကလေးတွေကို ယောက်ျားလေးတွေက မယုံသင်္ကာ ဖြစ်လေ့ ရှိကြပါတယ်။ ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက် အဖို့ မိန်းကလေးရဲ့ အလိုက်ကို ခံရတာ၊ ထောင်ပြီး အများခံရတာလောက် စိတ်ပျက် စရာကောင်းတာ မရှိဘူးလို့ ဘယ်ဂျီယံ လူငယ်လေး တစ်ယောက်က ညည်းပြလိုက်တဲ့ အကြောင်းကို မဒမ်လက်ပလေရဲ့ စစ်တမ်းထဲမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ ယောက်ျားဟာ သူတို့ကို ညွတ်ကွင်း ထောင်ဖမ်းတတ်တာ မျိုးဘေးက လွတ်အောင်ကြိုးစားပြီး ရုန်းထွက်လေ့ ရှိကြပါတယ်။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ဟာ တော်တော်လေး ကျဉ်းမြောင်းပါတယ်။ သူဟာ လက်မထပ်ဘဲ လွတ်လပ်စွာ နေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကို သဘောပေါက်နားလည်မှ သူ့ရွေးချယ်မှု ဟာလည်း လွတ်လပ်တဲ့ ရွေးချယ်မှုဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မိန်းကလေးဟာ အိမ်ထောင်ဘက် အဖြစ်ရွေးချယ်ဖို့ စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ပျက်တာရော၊ တွက်ချက်ရတာရော၊ သိက္ခာ ဆယ်ရတာတွေရော အများကြီး ကျော်ဖြတ် ရပါတယ်။ ဒီလိုကျော်ဖြတ်ပြီးမှ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ် တော့မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချဖြစ်ပါတယ်။ လွယ်လွယ်နှင့် ချရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

သူစဉ်းစားနေတဲ့ အမျိုးသားဟာ ကျန်းမာရေးအရ၊ ဂုဏ် အဆင့်အတန်းအရ တန်းဝင်ပြီ ဆိုရင် သူ့ကိုလက်ခံ လိုက်တော့ တာပါပဲ။ ချစ်တာ မချစ်တာကို မစဉ်းစား နိုင်တော့ပါဘူး။

မိန်းကလေးဟာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးကို လိုချင် တောင့်တနေပေမဲ့ တပြိုင်နက် တည်းမှာ အိမ်ထောင်ပြုရာမှာကို ကြောက်နေတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ ယောက်ျားလေးထက် မိန်းကလေးမှာ ပိုပြီး အကျိုးများတဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်လေတော့ သဘာဝ ကျစွာပဲ မိန်းကလေးက ယောက်ျားကလေးတွေထက် ပိုပြီး လိုလားတောင့်တ တတ်ကြတာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ အိမ်ထောင်ပြုတာ မိန်းကလေးအတွက် အကျိုးများသလို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတာ တွေလည်း အများကြီးပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ခြင်းဟာ မိန်းကလေးကို သူ့အတိတ် ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးနဲ့လုံးဝ အဆက်ပြတ်သွားစေလို့ပါပဲ။

အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးများဟာ သူတို့ရဲ့ ဖခင်အိမ်များကို ခွဲခွာသွားရမှာကို တော်တော် ဝန်လေး တတ်ကြပါတယ်။ အိမ်ထောင် ပြုဖို့ရက် နီးကပ်လာလေလေ၊ ဖခင်ရဲ့အိမ်နဲ့ ခွဲရမှာကို စိုးရိမ် ကြောင့်ကြတတ် လေလေ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။ ညှုရိုးဆစ်ရောဂါ အစပြုတာဟာ အဲဒီ အချိန်မျိုးဖြစ်တတ် ပါတယ်။

ယောက်ျား ကလေးများအဖို့လည်း သူတို့မှာ တာဝန်သစ်တွေကို ထမ်းရတော့မယ် ဆိုပြီး အဲဒီအချိန်မှာ ဝန်လေး ဆုတ်ဆိုင်းသလို ဖြစ်နေတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားတွေထက် မိန်းကလေးများမှာ ဒီစိုးရိမ်စိတ်၊ ကြောက်စိတ်ဟာ ပိုကဲတတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

တစ်ခါတလေမှာလည်း မိန်းကလေးများ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ကြောက်တဲ့စိတ်ဟာ လိင် အတွေ့အကြုံကို ကြောက်လို့၊ အပျိုဘော်ဝင်စမှာ ကိုယ်ခန္ဓာ အပြောင်းအလဲ၊ သွေးသား အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို စိုးရိမ်ပြီး အိမ်ထောင် ပြုရမှာကို ကြောက်တဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါသေးတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် အပျိုရည်ပျက်မှာကို ကြောက်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အများအားဖြင့်တော့ မိန်းကလေးတွေ အိမ်ထောင်ပြုရတာကို ကြောက်တာဟာ လူစိမ်း တစ်ယောက်ထံမှာ ဘဝကို ပုံအပ် လိုက်ရမှာမို့လို့၊ မိသားစုနှင့် ခွဲရတော့မှာမို့လို့၊ ကိုယ်တစ်သက်လုံး နေလာခဲ့ရတဲ့ အိမ်နဲ့ ခွဲရတော့မှာမို့လို့ ကြောက်နေကြတာက ပိုများပါတယ်။

တခြားရှောင်လွှဲစရာ အကြောင်းမရှိလို့ လက်ထပ်တာမျိုးပဲ ဖြစ်စေ၊ ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်က တိုက်တွန်းလို့ လက်ထပ်ရတာမျိုး ပဲဖြစ်စေ၊ တခြားသော ငွေရေးကြေးရေး၊ နေရေး ထိုင်ရေး ကိစ္စတွေကြောင့် မရှောင်မလွှဲသာ လက်ထပ်ရတာပဲဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ကိုယ် တိုင်က မိခင်ဘဝနဲ့ အများသူငါ ဘဝမျိုးကို အားကျလို့ပဲဖြစ်စေ၊ အာကြောင့်ပဲ လက်ထပ် လက်ထပ် အိမ်ထောင်ကျတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းမှာ အိမ်ထောင်ပြုတာကို စိတ်ထဲကကျိတ်ပြီး ဆန့်ကျင်နေတာ၊ သူ့ရဲ့ အတွင်းသန္တာန်မှာ ကျိတ်ပြီးဆန့်ကျင် နေတာမျိုးတော့ ရှိတတ် တယ်။

အဲဒီလိုရှိတာကို မမေ့ဖျောက်နိုင်ရင်တော့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဘဝခရီးဟာ ခက်ခဲတဲ့ ခရီး ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ညှိနှိုင်းလို့မရတဲ့ တစ်ဖက် စောင်းနင်း အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်လာနိုင်တယ် ဆိုတာကိုတော့ သတိပြုဖို့လိုပါတယ်။

အဲဒီတုန်းကတော့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အချစ်ပေါ်မှာ အခြေတည်ခဲ့ ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ထင်ပါရဲ့။ “ဖရွိုက်” က “လင်ယောက်ျားတို့ မည်သည် ကိုယ့်

<http://www.mmteashop.com>

ချစ်သူ၏ နေရာတွင် လူစား မျှသာဖြစ်၏။ ကိုယ့်ချစ်သူ မဟုတ်ပေ” လို့ ပြောခဲ့တာပဲ ထင်ပါ
ရဲ့။ ကိုယ့်ချစ်သူ မဟုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင် ပြုခဲ့တာလည်း မတော်တဆ
ဖြစ်လာ ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ တည်ဆဲ လူမှု စနစ်ကြီးက ဒီအတိုင်းဖြစ်အောင် တွန်းပို့ နေခဲ့
တာကိုး။

ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမတို့ရဲ့ လိင်မှုနဲ့ စီးပွားရေးအရ ပေါင်းဖော်မှုဟာ လူ့ အဖွဲ့အစည်း
ကြီး အတွက် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေလေတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်လာခဲ့ကြတာပေါ့။ ဒီနေ့ခေတ်
တိုင်အောင် အဖအုပ်စိုးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ဆိုရင် မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားကလေး
တို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မြင်တောင် မမြင်ဖူးခဲ့ကြဘဲ အဖရဲ့ ရွေးချယ်ပေးမှု
အရ အိမ်ထောင် ပြုကြရဆဲပါ။ ဒီတော့ အချစ်ကို အခြေတည်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဆိုလို့
ဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါတော့မလဲ။ ပြောစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့။

အဲဒီလို လူ့အဖွဲ့အစည်း များမှာတော့ ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို ယူတယ်။ (မိန်းမက
ယောက်ျားကို ယူတာ မဟုတ်ဘူး။) မိန်းမတွေ အများကြီးထဲ ကိုယ်ကြိုက်ရာကို ယောက်ျား
က ရွေးယူတာ ဖြစ်တယ်။ မိန်းမရဲ့ အကြိုက်ကို ရွေးတာမဟုတ်ဘဲ ယောက်ျားက သူ့
အကြိုက်ကိုရွေးတာဖြစ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ကြင်စဉ်း

ဆယ့်ကိုး ရာစုနှစ် အတွင်းမှာတော့ ပြင်သစ် လူလတ်တန်းစားတွေရဲ့ သဘောထား အမြင်ဟာ နည်းနည်း ပြောင်းလဲ လာခဲ့ပါတယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးကို ထိန်းသိမ်းဖို့၊ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ဖို့ ကြိုးပမ်းမှုတွေ ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း အတွေးအခေါ်မှာ ပုဂ္ဂလိကဝါဒ ထွန်းကားဖွံ့ဖြိုး လာခဲ့တဲ့အတွက် ဖင်းမင်းနစ်ဇင်းလို့ ခေါ်တဲ့ ကုတ္တိယဝါဒကို ချိုးနှိမ်ဖို့ဆိုတာ အခက်အခဲရှိလာခဲ့တယ်။

စိန့်ဆိုင်မွန်၊ ဖိုရီးယား၊ ဂျောဆင်း စတဲ့ ရိုမန်းတစ်ဝါဒီ ဂိုဏ်းသားတွေဟာ လူတိုင်းမှ ချစ်ပိုင်ခွင့် ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှေ့တန်းတင် ကြွေးကြော် လာခဲ့တယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း ပြုတဲ့နေရာမှာ အရင်တုန်းက ပစ်ပယ်ထားတဲ့ အချစ် ကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားရမယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းဆိုတာဟာ လူကြီး သဘောတူရုံနှင့် မဖြစ်ဘူး။ လူငယ်တွေ၊ ကာယကံရှင်တွေ ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ချစ်ခင် စုံမက်မှုတို့လည်း ပါရမယ်လို့ တောင်းဆို လာခဲ့ကြသည်။ အဲဒီ အချိန်လောက် အတွင်းမှာပဲ “လင်ချစ်၊ မယားချစ်” ဆိုတဲ့ အယူအဆ ပေါ်လာခဲ့တာပါပဲ။ လင်ချစ်မယားချစ် ဆိုတဲ့ အယူအဆက တခြားမဟုတ် ပါဘူး။ လူကြီးမိဘတွေက ပေးစားလို့ ယူခဲ့ကြရပေမယ့် အိမ်ထောင်ကျသွားပြီး လင်ရယ် မယားရယ်လို့ ပေါင်းသင်သွားကြရင် ချစ်သွားကြတာပါပဲ ဆိုတဲ့ အယူအဆဖြစ်ပါတယ်။ ဘောလ်ဇက်က “ပြင်သစ် လူလတ်တန်းစား၏ အိမ်ထောင်ရေး စနစ်နှင့် အချစ်သည် အခြေခံ အားဖြင့် မတူ ကွဲပြားခြားနားသော အရာဖြစ်သည်” လို့ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

သူဆိုလိုတာက ပြင်သစ် လူလတ်တန်းစားရဲ့ လူကြီးမိဘတွေ၊ သို့မဟုတ် ပွဲစားတွေ၊ သို့မဟုတ် ဗရင်ဂျီဘာသာဝင် ဘုန်းကြီးတွေ ရွေးချယ်ပြီး အိမ်ထောင် ချပေးခဲ့တဲ့

<http://www.mmteeshop.com>

စနစ်ဟာ အချစ်နဲ့ တခြားစီဖြစ်တယ်။ အခြေခံအားဖြင့် ခြားနားတယ်လို့ ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့်သူက အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၊ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ နှစ်ဖက် ပြောဆို ဆွေးနွေးပြီး လုပ်ကြတဲ့ ပဋိညာဉ် တစ်ခုဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားတွေက မိမိတို့ မျိုးဆက်များ ထုတ်လုပ်ရေး အတွက် တရားဝင် ဖြစ်အောင်လုပ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်း တစ်ခုဖြစ်တယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းမှာ အချစ်ဟာ ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အရာအဖြစ် ရောက်နေ ရတယ်လို့ သူက ယူဆပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ပြင်သစ်လူလတ် တန်းစားရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး စနစ်နဲ့ အချစ်ဟာ တခြားစီ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အချစ်နဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ပေါင်းစပ် ပေးရေးကိစ္စက တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒသနဆရာကြီး ကီယာကီးဂါဒွဲက အချစ်ဟာ အလိုလျောက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အရာဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်ရေးကတော့ ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပက်သက်လို့ နည်းလမ်းပေး လမ်းပြ လုပ်ကြတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ကျမ်းတွေ အများအပြား ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီ စာအုပ်တွေ ထဲမှာ လင်နဲ့မယားဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သဟဇာတ ဖြစ်အောင် ဘယ်လို အလျော့အတင်း လုပ်ကြရမယ်ဆိုတာကို ရေးခဲ့ကြပါတယ်။

စိတ်ကု ဆရာဝန်နဲ့ ဆရာဝန်အများဟာလည်း “အိမ်ထောင်ရေး အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်များ” အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ လင်ယောက်ျား ပြုလုပ်သူကလည်း မိန်းမကို ဖိုမ ဆက်ဆံရေး အရာသာကိုပေးနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို သိထားသင့်တယ်လို့ ယူဆနေ ကြတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

အမှန်ကတော့ လင်နဲ့မယား ဖိုမ ဆက်ဆံရေး အရသာကို ပေးနိုင်တဲ့အရာဟာ သျှတ္တရ ကျမ်းတွေက ညွှန်တဲ့နည်းနာတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ လင်ယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ အိမ်ထောင်ရေး ကျမ်းတွေ၊ သျှတ္တရ ကျမ်းတွေကို အလွတ်ရနေရုံနဲ့ ဇနီးချစ်အောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

စိတ်ဓါတ်ဆိုင်ရာ အခြေအနေ ကောင်းမွန်မှသာလျှင် ဇနီးဟာ ကိုယ့်အချစ်ကို တုံ့ပြန် တတ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးအစဉ်အလာ ရှိခဲ့တဲ့ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေး ထုံးစံ ဓလေ့များဟာ ဒီအချက်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလေ့ မရှိကြပါဘူး။

အမှန်ကတော့ ကြင်စဉ်း ဇနီးမောင်နှံများမှာ ဖိုမဆက်ဆံရေး အသီးအပွင့်ကို ခံစားနိုင်ဖို့ အတွက် နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ စိတ်အခြေအနေဟာ လွန်စွာအရေးကြီးပါတယ်။

အရင်တုန်းက အမိအုပ်စိုးတဲ့ ရှေးဟောင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒါမှမဟုတ် အမိအုပ်စိုးတဲ့ မျိုးတူစုများမှာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခါနီး မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ အပျိုဖြစ်ရမယ် ဆိုတဲ့ တောင်းဆို သတ်မှတ်ချက်မျိုး မရှိခဲ့ဘူး။ မရှိတဲ့အပြင် အချို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းများမှာ ဆိုရင် လက်ထပ်ခါနီး အမျိုးသမီးများကို ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှု အကြောင်းများကြောင့် လက်မထပ်ခင်မှာ အပျိုရည် ပျက်အောင်တောင် တမင်လုပ်ကြရသေးတယ်။

ခုထိလည်း ပြင်သစ်ပြည် အချို့သော ကျေးလက်ဒေသများမှာ လက်မထပ်မီ အပျိုဖြစ်ရေး၊ မဖြစ်ရေးဟာ ပဓာန မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ရှေးဟောင်း အယူအဆဟာ ကျန်ရှိနေသေးတာကို တွေ့ရတယ်။ အချို့သော အရပ်ပျက်မများဆိုရင် အပျိုစစ်စစ်တွေထက် တောင် လင်တစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ ရနိုင်သေးတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် မိဘတွေရဲ့ တာဝန်ကတော့ သတို့သမီးကို သူ့ ခင်ပွန်းလောင်းထံကို ပေးအပ်ရာမှာ အပျိုစစ်ပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ နားလည် ထားကြတယ်။ ယောက်ျားဘက်က ကြည့်ရင်လည်း သူ့ဇနီးလောင်းရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်မှာ သူတစ်ပါးရဲ့ မျိုးစေ့ ပါလာတာမျိုး အဖြစ် မခံနိုင်ဘူးပေါ့။

သူနဲ့ပေါင်းစပ်ရမယ့်၊ သူပိုင်ဆိုင်ရမယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကို သူတစ်ယောက်တည်းပိုင်ပဲ ဖြစ်ချင်တာပေါ့။ အပျိုစစ် တယ်ဆိုတာ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ အရပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ဘာသာတရား အရပဲ ကြည့်ကြည့်၊ ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုနဲ့ပဲ ကြည့်ကြည့်၊ အလွန်တန်ဖိုးရှိတဲ့ အရာဖြစ်တယ်လို့ ယခုထက်တိုင် အသိအမှတ် ပြုနေကြဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ မင်္ဂလာဦးညဟာ လွန်စွာ ရင်ခုန်ရပါတယ်။ အစဉ်အလာအရ မိမိတို့ နှစ်ဦးရဲ့ ဖိုမဆက်ဆံရေးကို စကို လူပုံအလယ်မှာ လူမှုရေး အခမ်းအနား တစ်ခုအဖြစ်နဲ့ ကျင်းပ ခဲ့ကြပြီးပြီ။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ မျက်လုံး အစုံပေါင်းများစွာရဲ့အလယ်မှာ အကြင် လင်မယား ဆိုပြီး အကြည့်ခံခဲ့ကြရပြီးပြီ။

ဒါပေမယ့် မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့ဟာ သူတို့ရဲ့ အိမ်ခန်းထဲကို ရောက်တဲ့အခါ မှာတော့ လူမှုရေး ထုံးစံတွေကို လိုက်နာနေကြတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်တို့ မဟုတ်တော့ဘဲ လွတ်လပ်တဲ့ လူသားတွေ၊ တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်သွား ကြတယ်။ သူတို့ အပွေအဖက်တွေကိုလည်း ဘယ်မျက်လုံးကမျှ လိုက်လံ ကြည့်ရှုခြင်း မရှိကြတော့ဘူး။

စာရေးဆရာမ ကိုးလတ်ဟာ သူ့အသက် ဆယ့်သုံးနှစ် လောက်တုန်းက မင်္ဂလာဆောင် တစ်ခုကို ရောက်သွားပါတယ်။ ရောက်ပြီး ခဏအကြာမှာ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်က ကြင်စဦး ဇနီးမောင်နှံတို့ အိပ်ကြမယ့် မင်္ဂလာအိမ်ခန်းကို လိုက်လံ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပြပါတယ်။ ဒီမှာ အပျိုကလေး တစ်ယောက်အနေနဲ့ မင်္ဂလာအိပ်ခန်းကို သူဘယ်လို ကြောက်ရွံ့ တဲ့ပုံ၊ ဘယ်လိုခံစားရပုံကို ရေးထားပါတယ်။

“ကြင်စဦးတို့၏ အိပ်ခန်းပါကလား။ ခပ်မြင့်မြင့်၊ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း၊ နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ကြီးကို ကန့်လန့်ကာ ကာထားသည်။ ခုတင်ပေါ်တွင် ငန်းမွေး သွတ်ခေါင်းအုံးများကို ဆင့်စီထားသည်။ ထိုအိပ်ရာသည် ချွေးနံ့တွေ၊ အမွှေးနံ့တွေ၊ လူနံ့တွေ၊ စားသောက် ဖွယ်ရာရနံ့တွေ မွန်နေသော တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးရာ နေရာဖြစ်သည်။ မကြာမီ ကြင်စဦး ဇနီးမောင်နှံတို့သည် ဤနေရာသို့ ရောက်လာကြပေတော့မည်။ ကျွန်မသည် ထို အကြောင်းကို ယခင်က မတွေ့မိခဲ့ပါ။

ကိုးလတ်က လှပခမ်းနားတဲ့ လူမှုရေး အဆောင်ယောင်တွေ၊ မင်္ဂလာ အခမ်းအနား နဲ့ ကန့်လန့်ကာ ကာထားတဲ့ ခုတင်ကြီးပေါ်က အဟိတ် တိရစ္ဆာန် သဘောဆောင်တဲ့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်မှုတို့ ကွာခြားပုံကို ကြည့်ပြီး ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေတယ်။ တအံ့ တဩ ဖြစ်နေတယ်။

တကယ်ကတော့ မင်္ဂလာ အခမ်းအနားဆိုတာဟာ မိန်းမကို လူတစ်ယောက် အဖြစ် (အရင်တုန်းက ပစ္စည်း တစ်ခုအဖြစ်၊ ကျွန် တစ်ယောက်အဖြစ် သဘော ထားကြတယ်) သဘောထားတဲ့ အခါကျတော့မှ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းအဖြစ် သဘောထား တော့မှ ခေါ်မတိုင်းနဲ့ ရောမတိုင်းတို့မှာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

လက်ထပ်ခြင်း အချစ်အတွတ်လား . . . လုံခြုံမှုအတွတ်လား

ပစ္စည်း ဥစ္စာကြောင့် လက်ထပ်ခဲ့ကြရတဲ့ ဇနီးမောင်နှံတို့ဟာ နောင်မှာ တဖြည်းဖြည်း ချစ်လာ ကြလိမ့်မယ်။ ဇနီးမောင်နှံအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ကြတဲ့ အတွက် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်လာကြဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေလည်း ရှိတယ်လို့ တချို့ကယူဆကြတယ်။

ဒီလိုယူဆခြင်းဟာ ရှာကြံ ဖြေသိမ့်တာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့လည်း ပြောကြသေးတယ်။ လက်တွေ့ ကိစ္စတွေ၊ လူမှုရေးကိစ္စတွေ၊ လောကဝတ် ကိစ္စတွေနဲ့ ချည်နှောင်ထားခြင်းခံရတဲ့ လက်ထပ်ပြီး ဇနီးမောင်နှံတို့ဟာ သူတို့အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဖိုမဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ကြ လိမ့်မယ်လို့လည်း ပြောတတ်ကြပါသေးတယ်။ ဒါဟာလည်း သိပ်အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ စကားဖြစ်ပါတယ်။

အချစ်ကြောင့် လက်ထပ်ကြတာမဟုတ်ဘဲ စည်းစိမ် ဂုဏ်ရှိန် တွေကြောင့် လက်ထပ် သင့်တယ်လို့ ရှေ့နေ လိုက်သူများက ပြောကြ ပြန်သေးတယ်။ လက်ထပ်တိုင်းလည်း ပျော်ရွှင်မှုကို ရကြတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့လည်း ဆိုကြ ပြန်သေးတယ်။ သူတို့အကြောင်း ပြချက်ကတော့ ဒီလိုပါ။

မိန်းကလေးဟာ စိတ်ကူးယဉ် အချစ်နဲ့ ချစ်တဲ့အတွက် ဖိုမအချစ်ဘက်ကို တိမ်းညွတ်ခြင်း မဖြစ်တတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ ပလေတိုးနစ် အချစ်ကို ကိုးကွယ်မှု၊ သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်၊ သူ့ရဲ့ ငယ်နစဉ်က စိတ်ဝင်စားမှုတွေဟာ လင်မယားဘဝ နေ့စဉ်ဘဝနဲ့ လိုက်လျောခြင်း မရှိတဲ့အပြင် ကြာလာတော့ ဒီစိတ်ကူးယဉ်မှု တွေဟာလည်း ကုန်ဆုံး ပျောက်ကွယ် သွားတတ်ကြတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

ဒါကြောင့်မို့ အချစ်နဲ့ တည်ဆောက်တဲ့ အိမ်ထောင်များမှာ ပျော်ရွှင်မှုကို မရ တတ်ဘူးလို့ သူတို့က အကြောင်းပြကြတယ်။ တကယ် ရိုးသားစွာ ဖိုမ အချစ်ဘက်ကို တိမ်းညွတ် သည့်တိုင် ဒီတိမ်းညွတ်မှု ဟာလည်း ကြာကြာ မခံတတ်ဘူးလို့ ဆိုကြတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ကိုးလတ်က သူ့ရဲ့ “လေလွင့်သူ” ဝတ္ထုမှာ ဒီလိုရေးခဲ့ပါတယ်။

“အဆုံးမရှိသော အချစ်ကန္တာရကြီးထဲတွင် ဖိုမချစ်သည် အလွန်သေးငယ်သော အခန်းမှသာ ပါဝင်၏။ ထိုကန္တာရကြီးထဲတွင် ဖိုမ အချစ်မီးပုံကလေးသည် ပထမသော တောက်ပ ထိန်လင်းသော အရောင်ကို ပေးနိုင်သည် မှန်ပါ၏။ ထိုမီးရောင်ကြောင့် အစ ပထမတွင် ဘာကိုမျှ မမြင်နိုင်ပဲ ဖြစ်တတ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုမတည်မြဲသော မီးပုံ အနီးတွင် အန္တရာယ်များ ရှိတတ်ပေသည်။ မသိနိုင်သော အရာများ ရှိတတ်သည်” လို့ ရေးထား ခဲ့ပါတယ်။

ဖိုမအချစ်ဟာ လက်မထပ်မီ ကတည်းက ရှိခဲ့သည့်တိုင်၊ သို့မဟုတ် ဟန်းနီးမွန်း ကာလ အတွင်းမှာ နီးကြားလာသည့်တိုင် ဒီအချစ်ဟာ စိတ်ကူးယဉ် ပျောက်ကွယ် သွားတတ် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖိုမအချစ်မှာ တစ်ဦးအပေါ်မှာ တစ်ဦး သစ္စာရှိဖို့တော့ လိုပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အချစ်ဝင်နေကြသူ နှစ်ဦးရဲ့ ဖိုမဆန္ဒဟာ တစ်သီး ပုဂ္ဂလ ဆန်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ တစ်ယောက်နေရာမှာ အခြားတစ်ယောက်နဲ့ အစား မထိုးနိုင်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ရန်လိုခြင်း၊ စိတ်ကုန် ခန်းခြင်း၊ ဥပေကာ ပြုခြင်း တို့ကြောင့်လည်း ဒီဖိုမ ဆန္ဒဟာ ပျောက်ကွယ် သွားနိုင်ပါတယ်။ တစ်ဖက်မှာလည်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မိတ်ဆွေသဖွယ် သိပ်လေးစားလွန်းရင်၊ အထင်ကြီး ကိုးကွယ်လွန်းရင်လည်း ဒီဆန္ဒဟာ ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ရမ္မက်စိတ်ဟာ “ အခြားသူ ” ဆီကို သွားနေတဲ့ လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ လင်နဲ့ မယားတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမှုမှာ အဓိကကျတဲ့ လက္ခဏာချက်ဖြစ်ပါတယ်။ လင်နဲ့မယားဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်အဖို့ “တစ်ဦးတည်း” လိုလို ဖြစ်နေတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ပါပဲ။

နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ကိုယ်တည်း လိုလို၊ တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်း လိုလို ဖြစ်လာတဲ့ အခါကျတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ အပေးအယူ သဘောရယ်လို့လည်း မရှိတော့ဘူး။ တစ်ယောက်က နာတယ်။ တစ်ယောက်က သာတယ်။ တစ်ယောက်က ရှုံးတယ်။ တစ်ယောက်က နိုင်တယ်ဆိုတာမျိုးလည်း မရှိတော့ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့နှစ်ဦးဟာ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ကြသည့်တိုင် မကြာခဏ ဆိုသလို မလုံမလဲ ဖြစ်တတ်ကြပြီး ရှက်ရွံ့ နေတတ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့နှစ်ဦးကြားမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ယုယတဲ့ အပြန်အလှန် ဆက်ဆံရေးတွေ ပျောက်သွားပြီး ပြုနေကျကိစ္စ တစ်ခုကို အာသာပြေအောင် ဆောင်ရွက်တယ်လို့ မသိ စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ပြီး ယုယကြင်နာမှု၊ ယဉ်ကျေးမှု နည်းပါး လာတတ်ကြပါတယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်လည်း စိတ်ဆန္ဒကိုဖြေဖျောက်ဖို့ ပစ္စည်းတစ်ခုလိုပဲ သဘော ထားကြပါတယ်။

အမှန်တကယ်တော့ ဆန္ဒတစ်ခုကို တိရစ္ဆာန်သဖွယ် ဖြေဖျောက်တာဟာ လူရဲ့ ပင်ကိုမှာ ရှိတဲ့ လိင်စိတ်ကို မဖြေဖျောက် နိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့သာလျှင် ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပြီးတဲ့ နောက်မှာ မကောင်းမှုတစ်ခုကို လုပ်လိုက်ရသလို နောင်တ ရနေတတ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကာယ ပေါင်းဖော်ခြင်းဟာ အိမ်ထောင်ရေးဘဝ ပျော်ရွှင်မှုမှာ အဆုံး စွန်သော ရည်မှန်းချက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဆုံးစွန်သော ရည်မှန်းချက်ကို လားရာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

နည်းလမ်း တစ်ခုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီကိစ္စဟာ ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် တွေထဲက အဖြစ်အပျက်ငယ် တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်း ပြောရရင် ကိုယ်ကာယ ပေါင်းဖော်မှု ကိစ္စဟာ ဘာနဲ့မျှ မဆိုင်ဘဲ သီးခြား လွတ်လပ်မှု ကိစ္စတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချို့က စေ့စပ်ထားတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို အချစ် မပေးသင့်ဘူး။ ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုကိုသာ ပေးသင့်တယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ သဘောကတော့ အချုပ် အနှောင် အတွင်းမှာ နေထိုင်ရတဲ့ မိန်းကလေးကို တည်ငြိမ်တဲ့ ဟန်ချက်မျိုးကို ပေးစွမ်း သင့်တယ် ဆိုတဲ့ သဘောပါ။ တစ်နည်း ပြောရဦးမယ်ဆိုရင် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အချိန်မှာ မိန်းကလေးကို လုံခြုံမှု ပေးရတယ် ဆိုတဲ့သဘောပါ။

အထူးသဖြင့် ဒီအယူအဆမျိုးဟာ လူလတ် တန်းစားတွေထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လေ့ ရှိပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ရှေ့ တိုးတက်ကြီးပွားဖို့ ချမ်းသာဖို့ မဟုတ်ဘဲရိတ်တဲ့ အခြေအနေ ကလေးကို ပျက်စီး မသွားဖို့ လက်ရှိ အခြေအနေက လျော့ကျ မသွားဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ချမ်းသာတဲ့ လူလတ်တန်းစား တစ်ယောက် အဖို့ကတော့ သူ့ဘဝမှာ သက်တောင့် သက်သာလည်း ရှိတယ်။ အတော်အသင့်လည်း စည်းစိမ်ရှိရှိ နေနိုင်တယ်။ လောကကြီးမှာ ဘာကိုမျှ ပူပင် ကြောင့်ကြမှု မရှိဘူး။ ဒီလိုနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး နေသွားပြီး ဘဝ ရည်ရွယ်ချက် ရယ်လို့လည်း ကြီးကြီးမားမား မရှိတော့ဘဲ ဇရာပိုင်းကို ရောက်လာတယ်။

ဇရာပိုင်း ရောက်တော့လည်း တုံးလုံးစာ ပက်လက်စာ ကလေးကလည်း အဆင်သင့် ရှိတယ်။ ဒါဟာ သူတို့ပြောတဲ့ “ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှု” ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးက ခေါမ ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြတဲ့ အက်ပီးကျူးရတ်နဲ့ ဇီနိုတို့က ဒီသဘောမျိုးကို တွင်တွင် ဟောခဲ့ ကြပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ သူတို့ရဲ့ အယူအဆဟာ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်စ ပြုနေကြပါပြီ။ ကိလေသာ လောကကြီးမှာ လက်ရှိ အခြေအနေ ကလေးကို တစ်သမတ်တည်း ထိန်းသိမ်းထားရမယ် ဆိုတာလည်း။ လိုလည်း မလိုလား အပ်ဘူး။ ယောက်ျားဆိုတဲ့ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ တာဝန်ဟာ လှုပ်ရှားဖို့ဖြစ်တယ်။ ထုတ်လုပ်ဖို့ဖြစ်တယ်။ စကြဝဠာနဲ့ ပေါင်းစည်းဖို့ ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ထုံးတမ်းစဉ်လာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားမှုကတော့ မသတ္တဝါကို ဒီလို အခွင့်အရေးတွေ မပေးဘူး။ ဖိုသတ္တဝါနဲ့ အတူ ဒီအလုပ်တွေကို လိုက်လုပ်ဖို့ ပြဌာန်းမထားဘူး။ မသတ္တဝါရဲ့ အလုပ်ဟာ တစ်နေရာတည်းမှာ အတွင်းမှာ နေထိုင်ဖို့ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ အဝန်းအဝိုင်းထဲမှာ ပိတ်လှောင်နေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တည်ငြိမ်တဲ့ ဟန်ချက်ညီမှုကလေးကို တည်ဆောက်ဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကို အတိတ်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းအဖြစ် ထိန်းသိမ်းထားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကာကွယ်ထားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် သူမဟာ တည်ငြိမ်တဲ့ လူရှိသေ ရှင်ရှိသေရှိတဲ့ အခြေကျမှုကို တည်ဆောက်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် သူမဟာ မယားကောင်းရဲ့ဝတ်၊ မယားကောင်းရဲ့ ယုယကြင်နာမှုကို ပြသဖို့ ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ အိမ်နံရံ လေးဖက်အတွင်းမှာ သူဟာ စီမံခန့်ခွဲတယ်။ သူ့လောက ကလေးထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ ပိတ်လှောင် ထားတယ်။ အဲဒီလောက ကလေးထဲမှာ နောင်လာမယ့် ကာလအတွက် လူမျိုးနွယ်ပြန့်ပွားရေးကို လုပ်ဆောင်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ကြီးစိုး လွှမ်းမိုးမှုကိုတော့ ရှောင်လို့ မရပေဘူး။ အစဉ်အလာ ဟောင်းတွေကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ မိမိတို့၏ ဘုန်းလက်ရုံးကို ပြသခြင်းစတဲ့ နည်းလမ်းများနဲ့ ဖိုသတ္တဝါဟာ ထာဝရဘုရားရဲ့ အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်နေကြတယ်။

တိုင်းပြည်နိုင်ငံရဲ့ အကျိုးကို သယ်ပိုးနေတယ်။ ယဉ်ကျေးမှုကြီး ဆက်လက် ပြန့်ပွားရေး အတွက် လုပ်ဆောင်နေတယ်လို့ ယူဆလာခဲ့ကြတယ်။

ဒါကြောင့် ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုဆိုတာ ယောက်ျားရဲ့ တာဝန် ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင် နိုင်အောင် ယောက်ျားကို ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ကြ တယ်။ အမျိုးသမီးများဟာလည်း အိမ်ရဲ့ တာဝန် ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင် နိုင်အောင် ယောက်ျားကို ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းလို့ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ကြတယ်။

အမျိုးသမီးများဟာလည်း အိမ်ရဲ့ နယ်နိမိတ် အပြင်မှာရှိတဲ့ အဲဒီ ရည်ရွယ်ချက်ကို နားလည် သဘောပေါက် ကြရမယ်လို့ အစဉ်အလာအရ ယူဆလာခဲ့ကြတယ်။ ယောက်ျား၊ မိန်းမနဲ့ စကြာဝဠာ (ပြင်ပကမ္ဘာကြီး) ကြားမှာ ဆက်သွယ် ပေးကြတဲ့ ကြားလူဖြစ်တယ်လို့ ယူဆ လာခဲ့ကြတယ်။

မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို လောကကြီးကို နားလည်လာအောင်၊ တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင် အောင်၊ ဖန်တီးနိုင်အောင် အားပေး ကူညီသူဖြစ်တယ်။ အားဖြည့်ပေးသူ ဖြစ်တယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ လက်ထဲကို သူ့ဘဝကို ပုံအပ်ရမယ်။ ဒီလို ပုံအပ်တဲ့အခါမှာ ယောက်ျားဟာ သူ့ဘဝကို အဓိပ္ပာယ်ရှိအောင် ဖန်တီးပေးလိမ့်မယ်။

ပျားဘုရင်မဟာ သူ့ပျားအုံးထဲမှာ ကြီးစိုးသလို မိန်းမဟာလည်း သူ့အိမ်အတွင်းမှာ အရှင်သခင် ဖြစ်ရမယ်။ မိန်းမဟာ ဇနီးမယားဖြစ်ရမယ်။ မိခင်ဖြစ်ရမယ်။ အိမ်ရဲ့အရှင်သခင် ဖြစ်ရမယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းဟာ သူ့ဘဝ အသက်ရှင်ရေးအတွက် အားဆေး၊ သူ့ဘဝရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ရမယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါတွေကတော့ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေး ကိစ္စမှာ အများက လက်ခံထားကြရတဲ့ စံတွေဖြစ်တယ်။ ဒီလို မျှော်မှန်း စိတ်ကူးထားတဲ့ စံတွေဟာ လက်တွေ့မှာ ဘယ်လို ဖြစ်လာ ကြသလဲ ဆိုတာကို နည်းနည်းဆန်းစစ် ကြည့်ချင်ပါတယ်။

ရှင်ဘုရင်ရဲ့ ရွှေနန်းတော်ကြီးမှာ ဖြစ်စေ၊ တဲအိုပျက်မှာဖြစ်စေ၊ ဘယ်နေရာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုဆိုတာ ကိုင်တွယ်ပြုလို့ မရတဲ့ခြင်မဲ့ ပစ္စည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုင်တွယ်ပြုလို့ ရတဲ့အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်နံရံလေးဖက် အတွင်းမှာ မိသားစု ကလေးတစ်ခုဟာ တိတ်တဆိတ် တည်ရှိနေတဲ့ ကလောင် စည်းကလေးတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် ယူနစ်ကလေး တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

ဖြတ်သန်း လွန်မြောက်သွားတဲ့ မိမိတို့ရဲ့ မိသားစုရဲ့ အတိတ်ကို မျိုးရိုးစဉ်လာ သုံးခဲ့တဲ့ ပရိဘောဂတွေ၊ ဘိုးဘေးတို့ရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေနဲ့ ဖော်ပြထားကြပါတယ်။ အဲဒီ အတိတ်ဟာ အနာဂတ် အလားအလာကို ဖော်ပြ ထားကြပါတယ်။ မြို့ထဲမှာ သီးပင်စားပင် တွေကို အလှည့်ကျ သူ့ရာသီနှင့်သူ သီးပွင့်ပေးခြင်း အားဖြင့် ရာသီတွေဟာ လှည့်ပတ် သွားလာ နေကြပါတယ်။

နွေဦးပေါက်လာတာနဲ့ မနှစ်နွေဦးတုန်းက ပွင့်ခဲ့ကြတဲ့ ပန်းကလေးတွေဟာ ပြန်ပွင့် လာကြပြီး ဆောင်းဦးပေါက်တာနဲ့ မနှစ်ဆောင်းဦးတုန်းက စခဲ့တဲ့ အသီးကလေးတွေဟာ ပြန်ပြီး သီးလာတတ်ကြပါတယ်။ အချိန်နဲ့ ဟင်းလင်းပြင်ဟာ အဝေးကိုဝါးလုံးထို ပျံသန်း ထွက်ပြေးသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သတ်မှတ်ထားတဲ့ စက်ဝိုင်းအတွင်းမှာ လှည့်ပတ် နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မြေယာကိုအမှီပြုရတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းမှာ အိုးနဲ့အိမ်၊ မီးဖိုနဲ့ အိမ်အကြောင်း ဖွဲ့ဆိုခဲ့တဲ့ စာပေတွေ အမြောက်အများကြီးပါ။ ဟင်နရီဘောဒိုးရဲ့ . . . “လာမေဆန်” မှာဆိုလို့ ရှိရင် လူလတ်တန်းစားတို့ရဲ့ တန်ဖိုး တွေကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ အတိတ်ကို

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သစ္စာရှိရမယ်။ ပွင့်လင်းဖြောင့်မတ်ရမယ်။ မိသားစုနဲ့ ဇာတိမြေကို ချစ်ရမယ် စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်စာပေမှာပဲ ကြည့်ကြည့် အမျိုးသမီးဟာ မိသားစု ယူနစ်ကလေးရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို ဖန်တီးပေးသူ ဖြစ်လေတော့ အိမ်အကြောင်းကို ဖွဲ့တဲ့ ကဗျာဆရာ များဟာလည်း အမျိုးသမီးတွေပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ အိမ်ဟာ ဖခင်အုပ်စိုးမှုရဲ့ ခန့်ညားထည်ဝါမှုတွေ ပျောက်ပျက် သွားကြပါပြီ။ ယောက်ျားတွေ အများစုအတွက် အိမ်ဟာ နေစရာ နေရာတစ်ခု အဖြစ်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ အတိတ်မျိုးဆက်ကို အောက်မေ့ သတိရတာမျိုးတွေ မရှိတော့ပါဘူး။ အနာဂတ် မျိုးဆက်အတွက် အခြေချထားတာမျိုးရယ်လို့လည်း မရှိတော့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအိမ်ကို ရှေးအစဉ်အလာရှိခဲ့တဲ့ အိုးအိမ်နှင့်တူအောင် လုပ်နေတာကတော့ အမျိုးသမီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ “ကင်နရီရိုး” ဝတ္ထုမှာ စတိုင်းဘက်က ဘွိုင်လာအိုး အဟောင်းကြီးထဲကို ပြောင်းရွှေ့ လာကြတဲ့ လင်မယား နှစ်ယောက်အကြောင်း ရေးထားပါတယ်။

မယားက အဲဒီ ဘွိုင်လာအိုးကြီးထဲမှာ ကြမ်းခင်း ကော်ဇော်တွေခင်း၊ ခန်းဆီးတွေ တပ်ပြီး ပြင်ဆင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ယောက်ျားက တို့အခန်းမှာ ပြတင်းပေါက်မှ မရှိတာ ဘာဖြစ်လို့ ခန်းဆီး တပ်နေဦးမှာလဲလို့ ကန့်ကွက်ပါတယ်။

ဒီအဖြစ်အပျက်ကလေးဟာ မိန်းမရဲ့ဗီဇကို ဖော်ပြ လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သာမန် ယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ မိမိ ပါတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အသုံးပြုဖို့ တန်ဆာ ပလာတွေလို့ သဘောထားပြီး သူတို့ရဲ့ အသုံးကျမှုကို လိုက်ပြီး နေရာချထားပါတယ်။ သူ့အဖို့တော့ ဒီလိုထားတာဟာ စီစဉ်တကျရှိတယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် အမျိုးသမီးကတော့ သူဒီလို နေရာချထားတာဟာ ဖရိုဖရဲထားတယ်လို့ မြင်ပါတယ်။ ယောက်ျားက စီးကရက်ဘူးကို လက်လှမ်းမီတဲ့ နေရာမှာထားတယ်။ စာရွက် စာတမ်းများကို သူလိုချင်တဲ့အခါ ရနိုင်တဲ့ နေရာမှာ ထားတယ်။ ကလောင်တံကို စားပွဲပေါ်မှာ တင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမကတော့ ဒီလိုထားတာကို ပစ္စလက်ခပ် ထားတယ်လို့ မြင်တယ်။ ဒါဟာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျားတို့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ အမြင်ချင်း ခြားနား နေကြပုံပါပဲ။

မိန်းမနှင့် အိမ်

မိန်းမတစ်ယောက်၊ အထူးသဖြင့် လက်ထပ်ပြီးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ မီးဖိုချောင်နဲ့ အိုးအိမ်ကို ဖန်တီးတတ်ရမယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် နွေးထွေးမှု၊ ကြည်နူးမှု၊ ပျော်ရွှင်မှုကို ပေးနိုင်ရမယ်။ ဒီလိုပေးနိုင်ဖို့ ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်တွေမှာ ယုံကြည်မှု ရှိဖို့ လိုတယ်။

ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ကို ငါဘာကြောင့် ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေသလဲဆိုတာ သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်။ ယောက်ျားသားကတော့ သူ့ပါတ်ဝန်းကျင် လောကကို ချက်ချင်း စိတ်ဝင်စားလေ့ မရှိဘူး။ စိတ်ဝင်စားတယ် ဆိုရင်လည်း သာမန်လောက်ပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ့မှာ အပြင်လောကကြီး ရှိနေတာကိုး။

မိန်းမသားမှာတော့ လင်ကိစ္စ၊ သားကိစ္စ၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေထဲမှာ နစ်မြုပ်နေရ တော့တယ်။ ဒီတော့ မိန်းမသားဟာ ကိုယ်နေရတဲ့ ပါတ်ဝန်းကျင် ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို ပျော်စရာ ကောင်းအောင် ဖန်တီးပေးဖို့ လိုလာတယ်။ ကိုယ်နေရတဲ့ အကျဉ်းထောင်ကြီးကို ပျော်စရာ ဘုံပိမာန်ကြီး တစ်ခုဖြစ်အောင် ဖန်တီးဖို့ လိုလာတယ်။

သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါဆိုပြီး လင်နောက်ကို လိုက်ခဲ့တယ်။ အိမ်သစ်ကို ပြောင်းခဲ့ရတယ်။ အစဉ်အလာမို့လို့ သူ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ရပေမယ့် အိမ်သစ်ထဲမှာ တံခါး ပိတ်ပြီး အိမ်ရှင်မ လုပ်ရတာ၊ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ တကုပ်ကုပ်နှင့် ချက်ပြုတ်ရတာ၊ အိမ်မှု ကိစ္စတွေကို လုပ်ရတာတွေကိုတော့ ဝန်အလေးသား။ ဟုတ်တာပေါ့။ အပျိုဘဝတုန်း ကတော့ လောကကြီး တစ်ခုလုံးဟာ ကိုယ့်နယ်မြေ၊ ကျေးလက် ကွင်းပြင်ကြီးတွေဟာ ကိုယ်ကျက်စားရတဲ့ နေရာ၊ တောအုပ်ကြီးတွေဟာ ကိုယ်လှည့်ပတ် သွားလာတဲ့ နေရာ၊ ဟော...ခုတော့ အိမ်ထောင်ကျပြီး အိမ်ရှင်မ ဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်လောကဟာ ကျဉ်းမြောင်း သွားပြီလေ။ ကိုယ့်ဟင်းလင်းပြင်ဟာ အကန့်အသတ်တွေ ရှိလာပြီလေ။

http://www.mmteashop.com

သဘာဝအလှဆိုတာမျိုးဟာ အရင်တုန်းကလို တောပန်းရိုင်းတွေ မဟုတ်တော့ဘဲ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့မှာ စိုက်ထားတဲ့ ပန်းအိုးထဲက ပန်းပွင့်လောက်ပဲ ရှိတော့တယ်။ မျှော်မဆုံး နိုင်အောင် ရှိနေတဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းတွေ အစား အိမ်နံရံတွေပဲ ရှိတော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကန့်သတ်ချက်တွေ၊ ဒီကျဉ်းမြောင်း မူတွေကိုတော့ ကျော်လွန်ရ ပေလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်အိမ်နံရံ လေးဘက်ကလေး အတွင်းမှာ ကိုယ့်အင်အားနှင့် ချိန်ပြီး ကမာလောကကလေး တစ်ခုဖြစ်အောင် ဖန်တီး ရပေလိမ့်မယ်။ ကိုယ်တတ်နိုင် သလောက် ပြင်ပကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့တူအောင် ဖန်ဆင်းရလိမ့်မယ်။

ပန်းဆိုရင်လည်း ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ပန်းမျိုးကို ရှာစိုက်လို့၊ ကိုယ်မရောက်ဖူးတဲ့ ဝေးလံတဲ့တိုင်းပြည်က ပန်းချီကားကို ချိတ်ထားတာမျိုးလည်း ရှိမယ်။ သဘောကတော့ သူ့ ပါဝင်ဝန်းကျင်မှာ သူ့အပျိုတုန်းကလို စိတ်ကူးယဉ်စရာ ကြည့်မောစရာတွေ ပျော်စရာတွေ ဖန်တီး ထားရလိမ့်မယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် ကမာသစ်ကလေးတစ်ခုကို ထူထောင် ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ကမာသစ်မှာ သူ့လင်သားဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး၊ သူ့သားငယ်သမီးငယ်တွေဟာ သယ်ယူ သွားလို့ရတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ ရှိနေတဲ့ သူ့ရဲ့အနာဂတ်ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။

အဲဒီအခါမှာ အိမ်ဟာ ကမာလောကကြီးရဲ့ ဗဟိုချက်မ ဖြစ်ရမယ်။ ကမာလောက ကြီးရဲ့ တစ်ခု တည်းသော အစစ်အမှန် အရာဝတ္ထု ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ ဒသနဆရာ ခီလာဒွဲက အိမ်ဟာ တန်ပြန် စကြာဝဠာကြီးတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် အပြိုင်စကြာဝဠာကြီးတစ်ခု ဖြစ်ရမယ် လို့တောင် ပြောခဲ့တယ်။

အိမ်ဟာ ခိုလှုံရာ ရိပ်မြုံရိပ်သာစခန်း၊ သိုက်မြုံလှိုလှိုကု၊ ဝမ်းကြာတိုက်ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီနေရာဟာ ပြင်ပအနာရယ်တွေ ကင်းဝေးတဲ့ အကာအကွယ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ရင် ရှုပ်ထွေးပွေလီတဲ့ ပြင်ပ ကမ္ဘာလောကကြီးဟာ အစစ်အမှန်မဟုတ်တဲ့ နေရာကြီးလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အထူးသဖြင့် ကိုယ့်အိမ်သားတွေချည်းသာ ကျန်ခဲ့ပြီး ပြတင်းပေါက်တွေကို ပိတ်လိုက်တဲ့ အခါမှာ အိမ်ရှင်မဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဧကရီတစ်ပါးလို ခံစားလာရလိမ့်မယ်။ နေ့ခင်း တုန်းကတော့ ပြင်ပကိစ္စတွေ၊ ဧည့်သည်တွေ၊ ပြင်ပဆက်သွယ်မှုတွေနဲ့ အနှောင့်အယှက်တွေကို တွေ့နေရတယ်။ ပြင်ပကြောင်တောင် နေရောင်ကြီးကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတယ်။

ကိုယ့်အိမ်သားချည်းပဲ ကျန်ခဲ့လို့ တံခါးတွေကို ပိတ်ပြီး မီးရောင်အောက်မှာ ကိုယ့်ဘဝကို စိုးပိုင်ရ၊ စိုးပိုင်နိုင်တဲ့အဖြစ်ကို ပြန်ရောက်သွားပြီး မီးအုပ်ဆောင်းအောက်က မီးရောင် လက်နေသလို သူ့စိတ်သန္တာန် အတွင်းမှ အရောင်ဟာလည်း ဖြာထွက်ပြီး တစ်အိမ်လုံး ထွန်းလင်း စေလိမ့်မယ်။ လောကကြီးမှာ သူတို့ ကမ္ဘာအရာ အားလုံးဟာ သူ့အိမ်ထဲမှာ လာရောက် စုဝေးနေတယ်လို့တောင် ထင်ရတယ်။

သူ့အိမ်ထဲမှာရှိတဲ့ ဇာခန်းဆီး၊ ကြမ်းခင်း၊ ကော်ဇော၊ မီးအုပ်ဆောင်း၊ ကြွေပန်းအိုး၊ ကတီပါအုံး စတဲ့ အရာများဟာ အနည်းနဲ့ အများဆိုသလို သူ့ရဲ့ အာရုံခံစားမှုကိုတော့ နှစ်သိမ့် ဖြေဖျော်ပေးနေတာ အမှန်ပဲ။ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အိမ်ထဲမှာရှိတဲ့ အပြင်အဆင် အမွမ်းအမံတွေဟာ သူ့ရဲ့ ဇာတိစိတ်၊ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုစိတ်၊ သူ့ရဲ့ အရည်အသွေးကို ဖော်ပြနေကြတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီအရာတွေကို သူဝယ်ခဲ့၊ သူရွေးခဲ့၊ သူဖြစ်ခဲ့၊ သူဖန်တီးပေးခဲ့ ပေတာကိုး။ ဒီအရာတွေဟာ သူ့ရဲ့အတ္တကို ကိုယ်စားပြုထားတဲ့ အရာတွေဖြစ်တယ်။ ဒီအရာတွေကိုကြည့်ပြီး ဧည့်သည်က သူဟာ ဘယ်လောက် အဆင့်အတန်းမြင့်သလဲ၊ မမြင့်ဘူးလဲ၊ ဘယ်လောက် အဆင့်အတန်း ရှိသလဲ၊ မရှိဘူးလဲ ဆိုတာကို အကဲဖြတ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အိမ်ဟာ သူ့ရဲ့ လူမှု ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး တန်ဖိုးတွေကို ဖော်ပြတဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ အတ္တကို ကိုယ်စားပြုထားတဲ့နေရာဖြစ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အိမ်ဖော်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ မိန်းမသားဟာ သူ့အိမ်ကို သူ့ကိုယ်ပိုင် စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်အောင် လုပ်ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင် အိမ်ကိုကြီးကြပ်ရမှ ကျေနပ်ပါတယ်။ အိမ်ဖော် ရှိသည့်တိုင် အိမ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင် ထိမ်းသိမ်းပြုပြင်တယ်။ မီးဖိုထဲမှာ ရှိတဲ့ အိုးခွက် ပန်းကန်လေးတွေ ပြောင်လက်နေတာ၊ အဝတ်အစားတို့ အိပ်ယာခင်းတို့ ခန်းဆီးတို့ သန့်ရှင်း ဖြူဖွေးနေတာ၊ ပရိဘောဂ တောက်ပြောင်နေတာဟာ သူ့လက်ရာတွေ ပဲပေါ့။

ဒီလို အလုပ်ကလေးတွေကို သူလုပ်တာဟာ စိတ္တဗေဒ ဘာသာနဲ့ကြည့်ရင် သူ့ရဲ့ အရည်အချင်း၊ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဖန်တီးမှုကို ပြချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သန့်ရှင်းတယ်ဆိုတာ ညစ်ပတ်တဲ့ အရာကို သန့်အောင် လုပ်ရတာ၊ ရှင်းလင်း လှည်းကျင်းတယ် ဆိုတာ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေတဲ့အရာကို ရှင်းလင်းရတာဆိုတော့ ဒီလုပ်ငန်းထဲမှာ တီထွင်ဖန်တီးတဲ့သဘော ပါနေပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီလုပ်ငန်း ကလေးတွေကို လုပ်တာဟာ စိတ်ပညာ သဘောနဲ့ ကြည့်ရင် မိန်းမသားရဲ့ တီထွင် ဖန်တီးချင်တဲ့ စွမ်းအားကို မသိမသာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြတာ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။ အဲ. . . ဆင်းရဲတဲ့ အိမ်ထောင်များမှာတော့ မိန်းမသားမှာ ဒီကျေနပ်မှုကို မရနိုင်ဘူးပေါ့။ သူတို့ရဲ့ တီထွင်ဖန်တီးမှု စွမ်းအားကို ကောင်းကောင်း မပြနိုင်ရှာဘူးပေါ့။ သူက ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစား ပြင်ဆင်သည်ဖြစ်စေ အိမ်ခေါင်း ကလေးဟာ အိမ်ခေါင်းကလေးပဲ ဖြစ်နေမှာပါပဲ။

အိမ်မှုကိစ္စဗဟိုရဆိုတာ ကြည့်တော့သာ ဘာမျှမဟုတ်ပေမယ့် တော်တော်စိတ် ပင်ပန်း လူပင်ပန်း ဖြစ်ရတဲ့ အလုပ်ပါ။ ဒါကို မိန်းမသားတွေ ကောင်းကောင်း နားလည်ပြီး အစဉ်အဆက် ပြောလေ့ ရှိကြပါတယ်။ အလုပ်ကလည်း အသစ်အဆန်း ရယ်လို့ မရှိပဲ နေ့စဉ် ဒီအလုပ်နဲ့ပဲ ပြန်သံသရာလည်နေတော့ ငြီးငွေ့စရာလည်း အလွန်ကောင်းပါတယ်။

သန့်ရှင်းအောင် လျှော်ဖွပ်၊ တိုက်ချွတ်ထားတာတွေဟာ နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ညစ်ပတ် သွားပြန်ရော။ အဲဒီတော့ နောက်တစ်ခါ တိုက်ရချွတ်ရပြန်ရော။ ဒီလိုနဲ့ အိမ်ရှင်မ အလုပ်ဟာ သံသရာလည်နေတယ်။ ဒီလိုနှင့် အိမ်ရှင်မ အလုပ်ဟာ ဖတ်ဖတ်မောရ တော့တယ်။ သူ့မှာ ကောင်းတာတွေကို ဖန်တီး ထုတ်လုပ်ချိန် မရတော့ပဲ မကောင်းတဲ့ အဟောင်းတွေကို လိုက်ပြင်နေရတာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ရတော့တယ်။

ကျောင်းသူလေး တစ်ယောက်ကဆိုရင် သူ့ရဲ့ စာစီစာကုံးထဲမှာ ကျွန်မတစ်သက် ဘယ်တော့မျှ အိမ်သန့်ရှင်းရေး ကိစ္စတို့ကို လုပ်မည် မဟုတ်ပါလို့တောင် ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူကတော့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတို့ ဘာတို့ ဆိုတာ ရှေးတုန်းကလို တစ်ဖားဖား ဖြစ်နေမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်တာကိုး။

တစ်နေ့တော့ သူ့အမေ ပန်းကန်တွေ ဆေးနေတာကို မြင်တော့မှ သူလည်း အမေ့လိုပဲ ပန်းကန်တွေ ဆေးသွားရမှာ ပါလား ဆိုတာ သဘောပေါက်သွားတယ်။ မိန်းမသားတွေ အဖို့တော့ စားတာ၊ အိပ်တာ၊ သန့်ရှင်းအောင် လုပ်ရတာတွေဟာ တစ်ရပ်ပတ်ပတ် ဖြစ်နေတော့မှာပဲ။ ဖုန်မှုန့်နဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို တိုက်ဖျက်လိုက်ရတဲ့ တိုက်ပွဲဟာ ဘယ်တော့မှ ပြီးဆုံးတယ်လို့ မရှိပဲကိုး။ အဝတ်လျှော်တာ၊ မီးပူတိုက်တာ၊ တံမျက် လှည်းတာ၊ အဝတ်စီရိုထဲက အဝတ်တွေကို ထုတ်ပြီး ဖုန်တွေကို ခါရတာ ဒီလို ပျက်စီး ယိုယွင်းတာတွေကို မပျက်စီးအောင် လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်တွေဟာ ဘဝကို မခံစား နိုင်အောင် လုပ်ထားတဲ့ အတားအဆီးတွေ ဖြစ်နေတယ်။ အပြုအလုပ်နှင့် အဖျက်အလုပ် ရယ်လို့ ရှိတဲ့အနက် အိမ်ရှင်မဟာ အပြုအလုပ်ကို လုပ်ချိန် ကောင်းကောင်းမရဘဲ အဖျက် အလုပ်ကို တားဆီးရတာနှင့်ပဲ အချိန်ကုန်နေတယ်။

ဒီနေရာမှာ သူ့အလုပ်ကို ဒဿနစကားနှင့် ပြောရလျှင် မင်းနေးခစ်ဝါဒီ အလုပ်လို့ ပြောရမယ် ထင်တယ်။ မင်းနေးခစ် ဝါဒဆိုတာကတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ လောကမှာ

အကောင်းဆုံး ဆိုတာ သူ့ဘာသာသူရှိတဲ့ အရာမဟုတ်ပါဘူး။ အဆိုးကို တိုက်ဖျက်ပြီးမှ ရှိလာတဲ့ အရာမျိုးလို့ ယူဆတဲ့ အယူအဆမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမသားဟာ လောက သစ်ကြီးကို ဖန်တီးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့နေရာဟာ အိမ်ထဲမှာပဲရှိတယ်။ ပြောင်းလဲရွှေ့လျား ခြင်း မပြုပဲ ရှိနေတယ်လို့ ယူဆခဲ့ကြပြီး သူ့အလုပ်ဟာလည်း မကောင်းတာကို တိုက်ဖျက် နေရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဖုန်မှုန့်၊ အစွန်းအထင်း၊ အညစ်အကြေး၊ ရွံ့စက်တို့ကို တိုက်ဖျက်နေပေမယ့် တကယ်မှာတော့ ဒီအရာတွေကို တိုက်ဖျက်နေခြင်းမျှသာ မဟုတ်ပါ။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ကို တိုက်ဖျက်နေခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ စေတနာနတ်ဆိုးနှင့် နပန်းလုံးခြင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ချက်ပြုတ်ခြင်းသည် ကဗျာ

မိန်းမဟာ အပြုသဘောဆောင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ချိန်ရယ်လို့ သိပ်မရှိတဲ့ စောစောက ပြောခဲ့သလို အမှိုက်သရိုက်ဆိုတဲ့ ရန်သူတွေကို နှိမ်နင်း ရှင်းလင်းနေရတာနဲ့ပဲ အချိန် ကုန်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ မကြာခဏ ဆိုသလိုပဲ အိမ်ရှင်မဟာ အဲဒီလုပ်ငန်းကို အရူးမကြီး တစ်ပိုင်းလို လုပ်နေရတယ်။

တစ်ခါတစ်လေမှာ သူတို့ကြည့်ရတာဟာ အဲဒီ အိမ်မှုကိစ္စ တွေနှင့် လုံးထွေး ရစ်ပတ် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အရူးမကြီး သဖွယ်တောင် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို အရူးမကြီး တစ်ပိုင်းဖြစ်နေတဲ့ အိမ်ရှင်မဟာ ညစ်ပတ်မှု အပေါ်မှာ သူ့ရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ တိုက်ပွဲကြီးကို ကြေညာတိုက်ခိုက်ရင်း လောကကြီးမှာ ဒီလောက်ပဲ အညစ်အကြေး ပေါရ သလားဆိုပြီး အညစ်အကြေးကို ဖြစ်နေတဲ့ အရာတိုင်းကို သူပြစ်တင် မောင်းမဲခြင်း ပြုတော့ တာပါပဲ။

လူတစ်ယောက် အိမ်ထဲဝင်လာရင် သူ့မျက်လုံးတွေဟာ အပြစ်ရှာတဲ့ အမြင်နှင့် တောက်ပလာပြီး အပြစ်ကို လိုက်ရှာနေတော့ တာပါပဲ။ ကလေးဝင်လာလို့ရှိရင်လည်း “ အင်း.. မင်းတို့ ခြေထောက်တွေကို စင်အောင်သုတ်ခဲ့။ ကော်ဇောကို ဘာဖြစ်လို့ နင်းခြေပစ် နေရတာလဲ။ ခန်းဆီးပြနေတာကို ဘာဖြစ်လို့ သွားဖြဲ နေရတာလဲ။ သူ့ဘာသာသူ နေပါစေလား” စသည်ဖြင့် မာန်မဲတော့တာပါပဲ။

သူ့အိမ်သားတွေ အားလုံးကိုလည်း အသက်ကိုတောင် ပြင်းပြင်း မရှူစေချင်တဲ့ ပုံမျိုးပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူတို့ လှုပ်ရှားသမျှ၊ ပြုမူသမျှဟာ သူ့အဖို့ နောက်က လိုက်ရှင်းပြီး အကျိုးမဲ့တဲ့ အလုပ်တွေနဲ့ အချိန်ကုန်ရမှာကို ကြောက်နေလို့ပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ ချုပ်ချယ် တတ်လာတယ်။ ကိုယ့်ကိစ္စနဲ့ ကိုယ် ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်နေတယ်။ အပြစ်ရှာတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ကြည့်လာတတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီမှာတင် အိမ်ရှင်မလည်း မိန်းမရဲ့ ကျက်သရေတွေ ပျောက်ဆုံးကုန်တော့တာပါပဲ။ သူဟာ အရာရာကို သတိ ထားလွန်းပြီး ဇီဇာ များလာတယ်။ သူဟာ နေရောင်ကိုလည်း မလိုချင် တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ နေရောင်ထဲမှာ အင်းဆက် ပိုးမွှားတွေ၊ ဘက်တီးရီးယားတွေ၊ ဖုန်တွေ ပါလာမှာ စိုးလို့တဲ့။

ပြီးတော့ နေရောင်ကြောင့် ပိုးခန်းဆီးတွေ အရောင်လွင့်ကုန်မှာ စိုးလို့တဲ့။ နေရောင်ကြောင့် ကူရှင်တွေ ဆေးရောင် ပြယ်ကုန်မှာ စိုးလို့တဲ့။ သူဟာ လေကို မွှေးအောင် လုပ်တဲ့ နာပယ်သလင်းတွေကို ဖျန်းတယ်။ သူဟာ စိတ်တိုလာပြီး ကကျည်ကကြောင် ကျလာတယ်။ လူတိုင်းကို ရန်လိုလာတယ်။

ကျန်းမာပျိုရွယ်တဲ့ မိန်းမငယ်တစ်ဦးဟာ ဒီလို စိတ်ညစ်ညူးဖွယ် ကောင်းတဲ့ ဘဝ မျိုးကို ဘယ်မှာ နှစ်သက်မက်မော ပါမလဲ။ ဒီလို ကကျည်ကကြောင်ကျတာ၊ ဒီလို ပြာလောင် ခတ်တာ၊ ဒီလို ဂျီကျတာမျိုးဟာ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားနေတဲ့ မိန်းမတွေ၊ အဘွားကြီးတွေ၊ အိမ်ထောင်ထိန်း မိန်းမကြီးတွေ၊ အလိမ်အညာခံရတဲ့ ဇနီးတွေ၊ စိတ်ထား ဆိုးပြီး အာဏာရှင်ဆန်တဲ့ ယောက်ျားက မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အထီးကျန် ပိတ်လှောင်ထားခံ ရတဲ့ မိန်းမတွေနဲ့သာ ထိုက်တန်တဲ့ အဖြေမျိုးမဟုတ်လား။

မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူးတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက သိပ်ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့ မိန်းမ။ ကြောနေအောင် ငြီးလိမ်းပြီး ကောင်းကောင်းနေတတ်တဲ့ မိန်းမ။ မနက်ငါးနာရီ ထိုးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ယာကထ၊ ရေမိုးချိုး၊ အလှပြင်ပြီး နေပြီ။ နောက်တော့ ချမ်းသာတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ရပြီး သူ့ကို ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ကြီး တစ်ဆောင်မှာ ပစ်ထားတယ်။ သူကတော့ အပျော်အပါးပဲ လိုက်နေတာပေါ့။

နောက်တော့ အဲဒီမိန်းမဟာ အားအားရှိတိုင်း သူ့အိမ်ကို သန့်ရှင်း၊ သူ့အိမ်ကို အလှပြင်တာနဲ့ အချိန်ကုန်နေတယ်။ သူ့မှာ အိမ်ထောင်သည် ဘဝရဲ့ပျော်ရွှင်မှုရယ်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

လို့လည်း သိပ်မရှိတော့ သူ့အာရုံဟာ တခြားဘက်ကို ရောက်သွားတာပေါ့။ အချို့သူတွေ အရက်စွဲသွားသလို၊ သူလည်း သူ့အိမ်ကြီးကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်တာ၊ အလှပြင်တာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ပြီး ဒီအလုပ်ကို ဆေးလိပ်၊ အရက်စွဲသလို စွဲသွားတော့ တော်တော်တန်တန် လူဟာ မနေရက် မနေရဲဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါလည်း ရူးသွပ်ခြင်းတစ်မျိုးပေါ့။

အမျိုးသမီးဟာ သူ့ကိုယ်သူတောင် မေ့နေပြီး အဲဒီအလုပ်နဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေတယ်။ အိမ်မှုကိစ္စ ဆိုတာလည်း အလွန်အများသား မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဘဝက ထွက်ပြေးချင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ အိမ်မှုကိစ္စဟာ ခိုလှုံနားနေရာ ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။

အဝတ်လျှော်ရတာတို့၊ ကြမ်းတိုက်ရတာတို့၊ ဆေးကြောရတာတို့ထက်စာရင် ချက်ပြုတ်ရတာ၊ ထမင်းပွဲ ပြင်ရတာတို့က အပြု လက္ခဏာ ဆောင်ပြီး အရွှင်လန်းဆုံး အချိန်မှာ ဈေးသွားရတယ်။ လမ်းမှာ၊ ဒါမှမဟုတ် လှေကားရင်းမှာ တစ်ဖက်ခန်းက အခန်းဖော် ဈေးသွားဖော်နဲ့ တွေ့ရင် အတင်းအဖျင်းကလေး ပြောနိုင်သေးတယ်။

အားလူးခွံသင်ရင်း၊ ဟင်းရွက်ခြေရင်းလည်း အပျင်းပြေတယ်။ အနည်းဆုံး တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေရတာကို သက်သာစေတယ်။ အိမ်တွင်းပုန်း ခေါင်းမြီး ခြံရတဲ့ မဟာမေဒင် အမျိုးသမီးတွေ အဖို့ဆိုရင် ရေခပ်ရတာကိုက စွန့်စားခန်းကြီး တစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်။

စတိုးဆိုင်တွေမှာ၊ ဈေးဆိုင်တွေမှာရှိတဲ့ အမျိုးသမီး အချင်းအချင်းလည်း သူတို့ အိမ်မှု ကိစ္စတွေကို ပြောတတ်ကြတယ်။ ဒီလို စကားမျိုးတွေဆိုတာ ယောက်ျားတွေနဲ့ ပြောလို့ နားမလည်နိုင်ဘူးလေ။ သူတို့ မိန်းမချင်းသာ နားလည်နိုင်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဒီလိုပြောရတာကို သူတို့မြိန်ရည်ယှက်ရည် ရှိကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဈေးဝယ်တာဟာလည်း တော်တော်ပျော်စရာ ကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သူတို့တွေ့လာ ရတယ်။ အန်ဒရေဂျီက မဟာမေဒင် အမျိုးသမီးများဟာ လောင်းကစားတာကို မသိလည်းမသိ၊ နားလည်းမလည်ကြတဲ့ အခါမှာ ဈေးဝယ်တာကို တွေ့တော့ အဲဒီလို ဈေးဝယ်ရတာကို သူတို့ ပျော်ကြတယ်လို့ ရေးဖူးပါတယ်။

သူက အဲဒီ လေ့ထုံးစံကို ကုန်သွယ်ယဉ်ကျေးမှုလို့ ခေါ်ထားပါတယ်။ ဈေးဝယ်တဲ့ အခါမှာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အကောင်းဆုံးသစ်သီးကို ဈေးအနည်းဆုံးနဲ့ ဆစ်လိုက်တယ်။ ဈေးသည်က သူ့ပစ္စည်းကို ဒီလောက်ဈေးနဲ့ မရောင်းချင်ဘူး။ ပိုလိုချင်တယ်။

ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ ကိုယ်ဆစ်တဲ့ဈေးနှင့် ပေးလိုက်ရတယ်။ ဒါဟာ လောင်းကစားနည်း တစ်မျိုးလို ပျော်စရာ ကောင်းနေတယ်။ ဒီမှာ အိမ်ရှင်မဟာ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ ဈေးခြင်းတောင်းကို ဆွဲပြီး ကြည်နူးစိတ် အပြည့်နဲ့ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။

ဓာတ်ငွေနှင့် လှုပ်စစ်ဓာတ်ဟာ မီးရဲ့ ချစ်စရာ ကောင်းပုံကို အဆုံးသတ် ပစ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျေးလက်တွေ မှာဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေဟာ ယခုထက်တိုင် ခြောက်သယောင်း နေတဲ့ သစ်သားထင်းစထဲက ရှင်သန်တောက်ပတဲ့ မီးတောက်တွေ ထွက်လာတာကို ကျေးလက်က အမျိုးသမီးတွေ ယခုထက်တိုင် သိနေကြသေးတယ်။

မီးလျှံတွေ တောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ထမင်းဟင်းချက်တော့ အမျိုးသမီးဟာလည်း ပဉ္စလက် ပညာသည် တစ်ဦး၊ မှော်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သွားတော့တယ်။ ကြက်ဥကလေးကို ခေါက်လိုက်တာမျိုး၊ အာလူးကလေးကို ဆီပူထဲ ထည့်လိုက်တာမျိုး စတဲ့ အလွန်ရှင်းလင်း လွယ်ကူတဲ့ လှုပ်ရှားမှုကလေး တစ်ခုကြောင့် ခြပ်ပစ္စည်းတွေဟာ ဟင်းလျာတွေ ဖြစ်သွား ကြတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

ဒီအင်္ဂါရက် ပညာတွေ့ထဲမှာ စွဲလမ်း နှစ်သက်စရာ ရှိနေတယ်။ ဒီအချက်အပြုတ်တွေ ထဲမှာ ကဗျာရှိနေတယ်။ အိမ်ရှင်မဟာ အချိန်ကာလကို ဆားတို့ သကြားတို့နဲ့ ကျော့ကွင်း ထောင်ဖမ်းပြီး အချဉ်သနပ်လုပ် ထိန်းသိမ်း ထားလိုက်တယ်။

ရှင်သန်တဲ့ဘဝကို စဉ်အိုးကလေးတွေထဲမှာ ပိတ်လှောင် ထားလိုက်တယ်။ ချက်ပြုတ်ခြင်း အတတ်ဟာ တွေ့ရှိမှု တစ်ခုဖြစ်ပြီး ဖန်တီးမှု တစ်ခုလည်း ဖြစ်တယ်။ အရသာရှိတဲ့ ကိတ်မုန့် တစ်လုံး၊ ဒါမှမဟုတ် ကြွပ်ကြွပ်ကလေး ဖြစ်နေတဲ့ မုန့်ကလေးတစ်ခုကို အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်လိုက်တဲ့ အတွက် မိန်းမဟာ အထူးကျေနပ် ရောင့်ရဲမှု တစ်ခုကိုရသွားတယ်။ လူတိုင်းမှ ဒီလိုမလုပ်တတ်ကြဘဲကိုး။ ဒါမျိုးဆိုတာ သူ့ပါရမီနဲ့သူမှ လုပ်နိုင်ကြတာကိုး။

ဒီမှာလည်း မိန်းကလေးဟာ အသက်ကြီးတဲ့ အမေ၊ အဒေါ်၊ အစ်မ တို့ထံက အတုခိုးပြီး သူတို့ကို မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးတယ်။ ဂျုံနယ်ပေးတယ်။ အာလူးအခွံ သင်ပေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တခြားသော သူတို့လည်း အိမ်ရှင်မများလိုပဲ ထပ်ပြန် တလဲလဲ၊ ထပ်ကာ တလဲလဲ လုပ်လာတဲ့ အခါမှာတော့ သူတို့လည်း ပျင်းရိ ငြီးငွေ့ သွားကြတယ်။

ထပ်ကာထပ်ကာ လုပ်ရတဲ့ အလုပ်အတွက် မီးဖိုချောင်ရဲ့ ပျော်စရာ ကလေးဟာ ပျက်စီး သွားကြတယ်။ မကြာခင်က ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ လေ့လာချက်များအရ အိမ်ရှင်မများရဲ့ အိမ်ထောင်မှု ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်းဟာ ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်ပတ်ကို နာရီ သုံးဆယ် လောက် ရှိတယ်ဆိုတယ်။

ဒါဟာ ရုံးတက်နေတဲ့ အလုပ်သမား တစ်ယောက်ရဲ့ တစ်ပတ်လုပ်ချိန်ရဲ့ လေးပုံသုံးပုံနှင့် ညီမျှတယ်။ ဆင်းရဲတဲ့ မိခင် တစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ တစ်ချိန်လုံး အလုပ်နဲ့လက်နဲ့ မပြတ်တော့ဘူးပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမဟာ သူလုပ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုတိုင်းကို အဆုံးစွန်သော ရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ်လို့ သဘောထားလေ့ ရှိတယ်။ ဆိုလိုတာက သူလုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခု (ဥပမာ- ခေါင်းအုံးစွပ် တစ်ခု၊ ကိတ်မုန့်တစ်လုံး၊ ပန်းစိုက် အလှပြင်ဆင်မှုတစ်ခု) ဟာစားသုံးဖို့၊ လူတွေ အသုံးပြုဖို့ လုပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု မဟုတ်ဘဲ သူ့ဘာသာသူ အဆုံးစွန် ရည်ရွယ်ချက် ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ထင်မှတ်နေတယ်။

အထူးသဖြင့် သူ့မှာ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရလေ အဲဒီလို ထင်တတ်လာလေပဲ။ ပစ္စည်းတစ်ခုကို အသုံးပြုဖို့လို့ မယူဆဘဲ ထိန်းသိမ်းဖို့လို့ ယူဆထားတဲ့ အကျင့်ဟာ သူ့မှာ စွဲနေတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် သူပင်ပင်ပန်းပန်း တိုက်ထားတဲ့ကြမ်းပြင်ကို ယောက်ျားနဲ့ ကလေးတွေက ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်ဆိုပါစို့။ ဖိနပ်တွေနဲ့စီး တက်နင်း တယ် ဆိုပါစို့။ သူ့မှာ ရင်ကျိုးမတတ်ဖြစ်နေရပြီ။

ကြမ်းခင်းကော်ဇော ပေမှာစိုးလို့ အဲဒီကြမ်းခင်းကော်ဇောကို မသုံးရက်ဘဲ သိမ်းထားတယ်။ အချဉ်သနပ်ကို မစားရက် လောက်တက် မှိုတက် ဆိုသလို မကောင်း တော့ဘဲ ဖြစ်သွားပြီး လွှင့်ပစ် လိုက်ရတာမျိုးတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဧည့်ခန်းမှာ ဆိုရင်လည်း မနင်းရက်လို့ ဧည့်ခန်းကို သော့ခတ် ပိတ်ထားတာမျိုးတွေ ရှိတယ်။

အဲဒီလိုကြာလာတော့ သိုလှောင်ထားတဲ့ ရိက္ခာပစ္စည်းဟာ ပိုးဟပ်စားလိုစား၊ ကြွက်ကိုက်လိုကိုက်၊ မှိုတက်လိုတက်၊ ခြစားလိုစား၊ ပိုးတောက်လိုတောက်နဲ့ မကောင်းတော့ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ ကျောက်တုံးတွေနှင့် ပန်းပုထုဆစ်ထားတဲ့ အိမ်မက်တွေ မဟုတ်ဘူး။ ပျက်စီးယိုယွင်းနိုင်တဲ့ အရာတွေနဲ့ လုပ်ထားတာ။ စားစရာ ပစ္စည်းတွေလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။

ဒါလီရဲ့ ပျော့တွဲနေတဲ့ နာရီရုပ်များလို အိတ္တိုပြီး ပျက်စီးသွားနိုင်တယ်။ အပေါ်ယံ အားဖြင့် ကြည့်ရင်တော့ မဖောက်မပြန် မပျက်စီးနိုင်သလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် အထဲမှာ ပိုးလောက် တို့ရှိနေပြီး။ တစ်နေ့မှာ ပုပ်သိုးရိ၍ သွားနိုင်တယ် မဟုတ်လား။

ဒီလိုနဲ့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ အိမ်ရှင်မဟာ သူပြုပြင်ဖန်တီးတဲ့ အရာများလိုပဲ မှီခိုတွယ်တာတဲ့ စိတ်တွေ ဝင်လာတယ်။ အဝတ်ဟာ မီးလောင် ပေါက်ကွဲ သွားတယ်။ အကြော်ဟာ တူးသွားတယ်။ ပန်းကန်ဟာ ကွဲသွားတယ်။ ဒီအရာကလေး တွေဟာ အိမ်ရှင်မအဖို့တော့ ဘဝပျက်သလောက်၊ ကမ္ဘာပျက်သလောက် အရေးကြီးတယ်။

ဒီလိုနဲ့ သူ့လောကဟာ တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်းသည်ထက် ကျဉ်းမြောင်း သွားရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အိမ်ရှင်မ ထုတ်လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ အိမ်မှုတာဝန် တွေထဲက ထွက်လာတဲ့ အရာတွေကို အသုံးကျစွာ အသုံးချပစ်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

သူဖန်တီးပေးလိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ အိမ်သားအားလုံး ပျော်ရွှင်မှု၊ ဝလင်မှု၊ ကြည်နူးမှုကို ရစေတယ်ဆိုတာ အိမ်ရှင်မ သိအောင်၊ အိမ်ရှင်မ သဘောပေါက်အောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။ အောင်မြင်တဲ့ ဟင်းလျာတစ်ပွဲကို စားပွဲပေါ်မှာ တင်ပေးလိုက်နိုင်ရင် ချက်ပြုတ်တဲ့ သူ့ရဲ့အောင်ပွဲခံလိုက်ရတဲ့ အချိန်ဟာ ဆိုက်ရောက်လာတော့ တာပဲ။

လင်ယောက်ျားနဲ့ သားသမီးတွေက အားရဝမ်းသာနဲ့ စားကြသောက်ကြ၊ ကုန်ခန်းအောင် လုပ်ပစ် လိုက်ကြရင် ချက်ပြုတ်ခြင်း အင်္ဂုရတ်ပညာ အတတ်ဟာလည်း ဆက်လက် တိုးတက်လာပြီး အစားအစာတွေဟာလည်း အသွေးအသား၊ အဆီအနှစ်၊ အာဟာရ ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteeshop.com>

ညွှန်ကြားခြင်းခင်း လှလှလေးထားတာထက် အသက်ရှင်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေကို တောင့်တင်း ခိုင်မာလာအောင် လုပ်တာက ပိုလို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ချက်ပြုတ်သူ အိမ်ရှင်မရဲ့ အားထုတ်မှုဟာ အနာဂတ်ကို ဦးတည်သွားနေပါတယ်။

အိမ်ရှင်မ ချက်ပြုတ်သူဟာ ကိုယ့်အာရုံထဲမှာ နစ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်မနေဘဲ အနာဂတ်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ချက်ပြုတ်သူ တစ်ယောက်ရဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ မတည်ဘဲ ထမင်းစားပွဲနှင့် ပါတ်ဝန်းကျင်ရှိ စားသောက် သူတို့ရဲ့ ပါးစပ်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အတည်ပြုချက်ကို ရရှိဖို့လိုပါတယ်။ သူတို့က နောက်ထပ် စားချင်လှချည်ရဲ့လို့ တောင်းဆိုလာဖို့ လိုပါတယ်။

အားလူးကြော်ဟာ ကိုယ်ယောက်ျားအတွက် ဖြစ်ဖို့လိုပါတယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျား ဟာ အားလူးကြော်အတွက် မဖြစ်စေ သင့်ပါဘူး။ ဖြစ်တတ်တာက ကိုယ့်ယောက်ျားအတွက် အားလူးကြော် ပေးတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အားလူးကြော်တွေ မကုန်မှာစိုးလို့ ကိုယ့်ယောက်ျားကို ကျွေးရတာမျိုးတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျားအတွက် အိမ်ကိုပြင်ဆင်တာမဟုတ်ဘဲ အိမ်ကိုလှပဖို့အတွက် ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့လစာကို ဖြန့်ပစ်တာမျိုးတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteaeshop.com>

ညဉာဏ်အဖွဲ့ထိပ်က သဘာပတိ

မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျားရတဲ့ လခကို ကိုယ်တိုင်ကိုင်တွယ်ပြီး ခန့်ခွဲချင်တယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် အိမ်ရဲ့ သာယာမှု ကို ဖန်တီးပေးချင်တယ်။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ပျော်ရွှင်မှု၊ သားသမီးတွေရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို ဖန်တီးပေးချင်တယ်။

တစ်ခါတစ်လေမှာ အဲဒီလိုလားချက်တွေ၊ ဆန္ဒတွေပြည့်စုံတဲ့ အတွက် စိတ်ချမ်းသာရတယ်။ ကြည်နူးရတယ်။ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားကလည်း ဒီသဘောကို နားလည်ပြီး သူ့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို ဖြည့်စွမ်းတယ် ဆိုရင်ပေါ့လေ။ ယောက်ျားကိုယ်တိုင်က အိမ်နဲ့ မိသားစုကို ဦးစားပေးနေရာမှာ ထားတယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ။

ကလေးတွေကလည်း မိဘရဲ့ အလိုကို နားလည်ပြီး မိဘရဲ့ အကြိုက်ကို ဆောင်တယ် ဆိုရင်ပေါ့။ မိဘရဲ့ စရိုက်၊ မိဘရဲ့ အစဉ်အလာ၊ မိဘရဲ့ အတိတ်ကို သဘောပေါက် နားလည်ပြီး မိဘ စိတ်ချမ်းသာအောင် နေထိုင်တယ် ဆိုရင်ပေါ့။

ဒီလို အချိန်မျိုးမှာဆိုရင် မိန်းမဟာ ကြည်နူးရတယ်။ ချမ်းမြေ့ရတယ်။ ဒီလို အချိန်မျိုးမှာ ဆိုရင် အိမ်ကို အုပ်စိုးတဲ့မိန်းမ၊ ညဉာဏ်မင်းပိုင်းကို အုပ်ချုပ်ရတဲ့မိန်းမကို အထွတ်အထိပ်လို့ အသိအမှတ်ပြုရာ ရောက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လက်ထပ်ထိမ်မြားမှုဟာ ဒီနေ့မှာ သေဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ လူနေမှု စနစ်များရဲ့ အကြွင်းအကျန် ပစ္စည်းဖြစ်နေတယ်။ ဇနီးရဲ့ အနေအထားဟာ အရင်တုန်းကလို ကျေးဇူးတင် မခံရဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ လူမှုတာဝန်၊ အိမ်မှုတာဝန်တွေ ကတော့ အရင်လို များမြဲများနေပေမဲ့ အရင်တုန်းကလို အခွင့်ထူးတွေ၊ ဂုဏ်ပြုမှုတွေ မရတော့ဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒီနေ့ခေတ်မှာ ယောက်ျားတွေကလည်း တည်ငြိမ်မှု ကလေးရသွားအောင်၊ နားခိုစရာ ကလေးရသွားအောင်၊ အခြေတကျ ဖြစ်သွားအောင် မိန်းမယူပြီး လက်ထပ်ကြတာ။ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ကျတော့ အနှောင်အဖွဲ့ကို ခံချင်ကြတာမဟုတ်ဘူး။ သူက အိုးအိမ်နဲ့ မီးဖိုကလေး လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် ကျတော့ အနှောင်အဖွဲ့ကို ခံချင် ကြတာမဟုတ်ဘူး။ သူက အိုးအိမ်နဲ့ မီးဖိုကလေးလိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် ကျတော့ အဲဒီအိုးအိမ်နဲ့ မီးဖိုကလေးရဲ့ ချည်နှောင်ထားတာကို မခံချင်ဘဲ လွတ်လပ်ချင်တယ်။

ယောက်ျားဟာ အခြေတကျ ကျောက်ချနေလိုက်ပေမဲ့ သူစိတ်ထဲမှာတော့ သူဟာ လေလွင့်သူတစ်ယောက် ဆက်လက်ဖြစ်နေဆဲပဲ။ အိမ်အတွင်းမှာ သာယာချမ်းမြေ့တာကို သူအထင်မသေးပေမဲ့ အဲဒီအိမ်တွင်း သာယာချမ်းမြေ့မှုဟာ သူ့အဖို့ အဆုံးစွန်သော ရည်မှန်းချက် မဟုတ်ဘူး။

အိမ်တွင်းမှာ အဲဒီလိုပဲ သာယာချမ်းမြေ့ပြီး နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ဒီလိုအခြေအနေမျိုး ကိုချည်း နေရဖန်များတော့ ယောက်ျားဟာ ပြီးငွေ့လာတယ်။ အသစ်အဆန်းကို ရှာလာတယ်။ စွန့်စားမှုကို လိုချင်လာတယ်။ ကျော်လွှားရမယ့် ခုခံဆန့်ကျင်မှုကို တွေ့ချင်လာတယ်။ ဒီလိုထပ်ချည်း တလဲလဲတွေ့နေရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က သူ့ကို ဆွဲခေါ် သွားမယ့် အပေါင်းအသင်းတို့၊ မိတ်ဆွေတို့ကို တောင့်တလာတယ်။

ကလေးတွေကတော့ အဖေထက်တောင် ဆိုးလိမ့်မယ်။ သူတို့လည်း မိသားစု နယ်နိမိတ်ရဲ့ အပြင်ဘက်ကို ထွက်ပြေးချင်ကြတယ်။ သူတို့အဖို့ ဘဝဟာ အိမ်ထဲမှာမရှိဘူး။ တခြားမှာ ရှိတယ်။ ရှေ့မှာ ရှိတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ ကလေးဟာ အမြဲတမ်းလိုလို ကွဲပြားခြားနားတဲ့အရာကို လိုက်လံရှာဖွေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အမေက အိမ်ထဲမှာ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိတဲ့ စကြာဝဠာကြီးတစ်ခု၊ စဉ်ဆက်မပြတ်တဲ့ စကြာဝဠာကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ယောက်ျားနဲ့ ကလေးတွေက ဒီအခြေအနေကို ကျော်လွန် သွားချင်တယ်။ သူဖန်တီးသမျှဟာ လင်ယောက်ျားနဲ့ ကလေးတွေ အဖို့ ရိုးအီနေတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုသာ ဖြစ်နေတယ်။

ဒါကြောင့်မို့သာလျှင် မိန်းမဟာ အိမ်မှာ စည်းကမ်းကို လိုက်နာအောင် သူ့အမိန့် ဩဇာကို တည်အောင် လုပ်နေရတာပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့သာလျှင် အိမ်ရှင်မဟာ တစ်ခါ တစ်ရံမှာ ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်တဲ့ မိထွေးအဖြစ်ကို ရောက်သွားရတာပေါ့။

ဒီနည်းအားဖြင့် အိမ်မှု ကိစ္စတွေကိုချည်း ကုန်းလုပ်နေရတဲ့ အိမ်ရှင်မ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့် မရှိဘဲ ဖြစ်လာတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး အတွက် တိုက်ရိုက်အကျိုး မပြုနိုင်ဘဲ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ အိမ်တွင်းမှုအလုပ်ဟာ သူ့အနာဂတ် ဘဝကိုလည်း ဘာမျှ တိုးတက် ပြောင်းလဲအောင် လုပ်မပေးဘူး။ ဘာကိုမျှလည်း လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြုနိုင်တဲ့ အရာမျိုးလည်း ထုတ်လုပ်မှု ဖန်တီး မပေးဘူး။ သူများတွေကို မှီတည်ပြီးမှ သူ့အလုပ်ဟာ ဂုဏ်ရှိလာရတယ်။

ယောက်ျားနဲ့ ကလေးတွေမှ တစ်ဆင့်သာလျှင် သူ့ရဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ဟာ လူသိရတယ်။ ထင်ရှားရတယ်။ အိမ်ရှင်မဟာ ဘယ်လောက်ပဲ တော်သည်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်လောက်ပဲ လေးစား ခံရသည်ဖြစ်စေ၊ သူဟာ လက်အောက်ခံပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒုတိယလူပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကပ်ပါး ပိုးမွှားပဲ ဖြစ်နေရတယ်။ ယောက်ျားကတော့ နိုင်ငံသားဖြစ်တယ်။ ထုတ်လုပ်သူဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ လင်ယောက်ျား ဖြစ်တယ်။ မိန်းမမှာတော့ ဇနီးပဲ ဖြစ်ရတယ်။ နောက်လိုက်ပဲ ဖြစ်ရတယ်။ သူ့အလုပ်ကလည်း သူ့ကိုမိန်းမရဲ့အခြေအနေက ကယ်တင်ခြင်း မပြုနိုင်ဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းကလေးဟာ ကလေးအရွယ်မှ အပျိုဖော်အရွယ်သို့ အကူးမှာ အကျပ်အတည်း တစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ အပျိုဘော်ဝင်စ ဘဝမှနေပြီး လူကြီးအရောက်မှာ ပိုပြီးပြင်းထန်တဲ့ အကျပ်အတည်း တစ်ခုကို နောက်ထပ်တွေ့ရပြန်တယ်။

ဖိုမကိစ္စကြောင့် စိတ်ထဲမှာ လှုပ်ရှားပြီး အနှောင့်အယှက်တွေ ပေါ်ရတဲ့အပြင် အဆင့် တစ်ခုကနေ တစ်ခုကို ပြောင်းရတဲ့အတွက် ပေါ်ရတဲ့ အနှောင့်အယှက်တွေကလည်း ရှိသေးတယ်။ ဂျာမန် ဒသနဆရာ နစ်ရှေးက အိမ်ထောင်ပြုခါစ မိန်းကလေးစိတ်မှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပုံမျိုးကို ဒီလိုရေးခဲ့ပါတယ်။

"အိမ်ထောင်ကျလိုက်သဖြင့် မိုးကြိုးထိလိုက် သကဲ့သို့ ဘဝ၏ အစစ်အမှန်များကို သိမြင်လာခြင်း၊ အချစ်နှင့် အရှက်တို့ စသည် ခံစားချက်တို့သည် ပဋိပက္ခဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရခြင်း၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်နှင့် အဟိတ်

တိရစ္ဆာန်စိတ်တို့ ပေါင်းစည်းမိသည့်အတွက် တစ်ပြိုင်တည်းတွင် သနားခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ တပ်မက်ခြင်းစသည့် စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းတို့ကို တွေ့ရှိလာသည့် အတွက် (မိန်းကလေး၏ စိတ်ထဲတွင်) ဘယ်အရာနှင့်မျှ နှိုင်းယှဉ်၍မရနိုင်သော ဝိညာဉ် ရှုပ်ထွေးမှု တို့သည် ပေါ်ပေါက်လာကြကုန်၏ လို့ရေးခဲ့ပါတယ်။

လက်ထပ်ပြီးစ ဇနီးမောင်နှံတို့ဟာ ဟန်းနီးမွန်း ထွက်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်ရတယ်။ အဲဒီ ဟန်းနီးမွန်းကာလ စိတ်လှုပ်ရှားမှုဟာ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရခြင်း၊ ဝိညာဉ် ရှုပ်ထွေးခြင်းတို့ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း မေ့ပျောက် ဖုံးကွယ်ဖို့ ရည်ရွယ်ခြင်းပါတယ်။ ဟန်းနီးမွန်း ထွက်လာတဲ့ မိန်းမငယ်ဟာ သီတင်းပတ် အနည်းငယ်ကြာအောင် နေ့စဉ် ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ဝေးကွာသွားတယ်။ လူမှု ကိစ္စ နှောင်ကြီးတွေဟာ ယာယီအားဖြင့် ပြတ်တောက်သွားခဲ့ကြတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းမငယ်ရဲ့ အနေအထားဟာ ဟင်းလင်းပြင်မှာရော၊ အချိန် ကာလထဲမှာရော ပျောက်ဆုံး သွားတယ်။ အစစ်အမှန် လောကကြီးနဲ့ ဝေးကွာ သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အနွေးနှင့် အမြန်ဆိုသလိုပဲ မိန်းမငယ်က သူ့ရဲ့ လောကဟောင်းကို ပြန်လည် ဝင်ရောက် ရတော့မယ်။ သူ့ရဲ့အိမ်သစ်မှာ စိတ်မလှုပ်ရှားဘဲ ဝင်ရောက်ရတယ်လို့ ဘယ်တုန်းမျှ မရှိခဲ့ဖူး ပါဘူး။

မိဘရဲ့အိမ်ကို တွယ်တာမှုဟာ မိန်းကလေးမှာ ပိုပြီး ခိုင်မြဲတယ်။ အဲဒီ တွယ်တာမှုကို ဖြတ်တောက်ပြီး မောင့်မျက်နှာ တစ်ရွာမှတ်ထင်ပြီး လိုက်လာခဲ့ရတဲ့ အခါကျတော့ အားငယ်တယ်။ မိဘ အနှောင်အဖွဲ့က လွတ်မြောက်ပြီဆိုတဲ့ မှူးဝေမှုကိုလည်း နာကျင်စွာ ခံစားရတယ်။ အပျိုဘဝကတည်းက လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ခဲ့ဖူး တယ်ဆိုရင်တော့ ဒီအပြောင်းအလဲကို ဒီလောက် သတိထားမိချင်မှ ထားမိ ပေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်တတ် တာက မိန်းကလေးဟာ ဘယ်လောက်ပဲ လွတ်လပ်မှုကို လိုချင်သည်ဖြစ်စေ၊ သူ ကာလ ကြာမြင့်စွာ သိခဲ့၊ ယုံကြည်ခဲ့သူတွေနဲ့ ခွဲခွာလာရတဲ့ အတွက်တော့ စိတ်ထိခိုက်ရတာ အမှန်ပဲ။

တော်တော်ကို ထက်သန်ပြည့်ဝတဲ့ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ဘဝတစ်ခုကသာလျှင် သူ့ကို အဲဒီ စိတ်အရှုပ် အထွေးတွေ၊ အဲဒီ အားငယ်မှုတွေ၊ အဲဒီ စိတ်ထိခိုက်မှုတွေက လွတ်ကင်းအောင် လုပ်ပေး နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒီလို ဖိုမဆက်ဆံ ဘဝမှာတောင် အစမှာတော့ ကျေနပ် ရောင့်ရဲခြင်း ဖြစ်တာထက် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်တာက များလိမ့်မယ် ထင်တယ်။

ဟန်းနီးမွန်းဘဝ ဖိုမကိစ္စမှာ ပထမဆုံး သူတို့ပြန်ပုံဟာ သူ့ အပျိုဘော်ဝင်စ ရာသီပန်း ပွင့်တာကို တုံ့ပြန်ပုံမျိုးနဲ့ တူတယ်။ သူ့ရဲ့ မိန်းမဘဝကို ဖွင့်ပြလိုက်တဲ့အတွက် အံ့သြဝမ်းသာလည်း ဖြစ်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ကိစ္စဟာ မကြာခဏ ထပ်ကာ

<http://www.mmteashop.com>

တလဲလဲ ဖြစ်နေဦးမှာ ပါလားလို့ တွေးမိတိုင်း စက်ဆုပ်ခြင်းလည်း ဖြစ်တယ်။ လက်ထပ်တဲ့ အခါမှာလည်း အလားတူ တုံ့ပြန်တတ်တယ်။

တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ လွတ်လပ်သွားလို့ အို သွားတဲ့ အတွက်လည်း စိတ်လှုပ်ရှား ရတယ်။ စွန့်စားရတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ရတဲ့အခါမှာ အစမှာ စိတ်လှုပ်ရှားရတယ်။ နောက်တော့ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်တဲ့အတွက် စိတ်ညစ်ရတယ်။

ကဲ... ခုတော့ မိန်းကလေးဟာ လက်ထပ်ပြီးပြီ။ သူ့ရှေ့မှာ တခြား အနာဂတ် မရှိတော့ဘူး။ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာ့ လောကကြီးမှာ ဒီအနာဂတ် တစ်ခုနှင့်ပဲ စခန်း သွားရတော့မယ်။ သူလုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေကိုလည်း သူသိပြီ။ သူ့အမေ လိုပဲပေါ့။ နေ့စဉ် ဒီပြုဖွယ်ကိစ္စကို ထပ်ကာတလဲလဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့။

ဇနီးတစ်ယောက် အနေနှင့်တော့ သူ့တာဝန်သစ်တွေကိုလည်း တွေ့ရတော့မယ်။ ရင်ဆိုင် ရတော့မယ်။ သူ့ယောက်ျားဟာ အာဏာရှိသူ တစ်ယောက်၊ ဉာဏ်ပညာရှိသူ တစ်ယောက်၊ လောက အကြောင်းကို နားလည်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့်တိုင် သူနှင့် ဖိုမ ကိစ္စကို ဆက်ဆံ လိုက်ကြတဲ့အတွက် ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ အနည်းနှင့် အများတော့ လျော့ကျ သွားတယ်။ သူ့ကို အဖေလို အစားမထိုးနိုင်ဘူး။

အမေလိုတော့ မပြောနှင့်တော့။ မိန်းကလေးဟာ အနည်းနှင့် အများဆိုသလို သူစိမ်း ပြင်ပြင်တစ်ယောက်၊ ဆွေမတော် မျိုးမတော်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်သစ်ကို လိုက်လာခဲ့ရတယ်။ ကလေးငယ် အဖြစ်မဟုတ်ဘဲ ဇနီး တစ်ယောက်အနေနဲ့ တစ်နေ့မှာ မိခင်လောင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ အိမ်သစ်မှာ လူစိမ်းတစ်ဦးနဲ့ နေထိုင်ရတယ်။ ဒါတွေကို တွေးလိုက်တိုင်း တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကြောက်သလိုလို ဖြစ်မိတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အမေတို့ အဖေတို့အိမ်က တစ်သက်လုံး စွန့်ခွာလာခဲ့ရပြီ။ သူ့မှာ အခြားရွေးချယ်စရာ အနာဂတ်ရယ်လို့ မရှိတော့ပြီ။ အေးစက်တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အထီးကျန် နေရပြီ ဆိုတာ တွေကို တွေးမိတိုင်း စိတ်အားငယ်ရတယ်။ ညှိုးနွမ်းရတယ်။

ဒီခံစားချက်တွေကို တော်လစတိုင်းရဲ့ ဇနီးသည်ဖြစ်တဲ့ မြို့စား ကတော်လေးက သူ့ရဲ့ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းမှာ ပီပီပြင်ပြင် ရေးခဲ့တယ်။ မြို့စားကတော်ဟာ မိန်းကလေးငယ်တို့ရဲ့ ထက်သန်မှုမျိုးနဲ့ နာမည်ကျော် စာရေးဆရာကြီး တော်စတိုင်းကို လက်ထပ်ခဲ့တယ်။ လက်ထပ်လို့သာ လက်ထပ်ခဲ့ရတယ်။ တော်လစတိုင်းရဲ့ အတိတ်ကိုလည်း သူမသိဘူး။ တော်လစတိုင်းရဲ့အထုံဝါသနာကိုလည်း သူနားမလည်ဘူး။

ပြီးတော့ သူဟာလည်း တော်လစတိုင်း တွေဖူးတဲ့ ပထမ မိန်းမ မဟုတ်ဘူး။ သူဟာ တော်လစတိုင်းရဲ့ အတွင်းစိတ်ကို နားမလည်နိုင်ဘူး။ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးကိစ္စကိုလည်း သူ စက်ဆုပ်တယ်။ ဒီအထဲမှာ သူ့ယောက်ျားက စိတ်တိုတတ်တယ်။ ချစ်ခင်ယုယမှု နည်းတယ်။ ဒီတွင် သူ သေချင်တယ်။ အသက်ရှင်နေလို့ ဘာထူးမှာလဲလို့ ထင်လာတယ်။

သူဟာ အိမ်မှာ မနေတော့ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ အပြင်ကို လျှောက်ထွက်နေသလဲ။ အိမ်မှာ ဘာမျှ လုပ်စရာ မရှိဘူး။ ပျော်စရာမရှိဘူး။ မက်မောစရာ မရှိဘူး။ အိမ်မှာနေရတာဟာ သိပ်ပြီးငွေစရာ ကောင်းနေတယ်။ ဝတ္တုရေးဆရာ ကိုးလတ်နှင့် မာစယ်ပရီဗိုဗ်တို့ကလည်း အဲဒီလို ဘဝမျိုးကို ရေးခြယ် ပြခဲ့ကြဖူးတယ်။ စိတ်ကုဆရာဝန် ဂျင်းနက်ကလည်း ဒီလိုဖြစ်ရင် နောင်မှာ အာရုံကြောထိခိုက်တဲ့ရောဂါမျိုး ရလာနိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့ကြတယ်။

လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းဟာ မိန်းကလေးအဖို့သာ အကျပ်အတည်း တစ်ခု ဖြစ်ရုံမကဘူး။ ယောက်ျားအဖို့လည်း အကျပ်အတည်း တစ်ခုပါပဲ။ ယောက်ျားတွေမှာလည်း

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အိမ်ထောင် ကျတဲ့ အချိန်လောက်ကစပြီး စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်တဲ့ ရောဂါမျိုးတွေ ရလာနိုင်တယ်။

မိသားစုကို မခင်တွယ်ဘဲ ကိုယ့်ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကိုပဲ ခင်တွယ်မျိုးတွေ ရှိနေတတ်တယ်။ ယောက်ျားသားဟာ ကလပ်တို့၊ အသင်းတို့၊ အလုပ်ရုံတို့၊ အဖွဲ့တို့ ဘာတို့မှာ ပိုပြီး အချိန်ကုန် နေတတ်တယ်။ ဒါကတော့ လူပျိုဘဝမှာ သူ့ရဲ့ အထီးကျန် ဘဝကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ပါ။

ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင် ကျလာတဲ့အခါမှာ သူဟာ လူကြီးဘဝကို စတင် လာခဲ့ပါတယ်။ လင်မယား သွေးဆူတုန်း အချိန်ကလွဲလို့ ကျန်အချိန်တွေမှာ ငြီးငွေ့လာတတ်တယ်။ မိန်းမက လင်ကို ချုပ်ချယ်လာတယ်။ တာဝန်တွေကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေးလာတတ်တယ်။

အသက်ကွာခြားမှု၊ ပညာအရည်အချင်း ကွာခြားမှု၊ အဆင့်အတန်း ကွာခြား မှုကြောင့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အပြန်အလှန် နားလည်မှု ကင်းမဲ့ လာကြတယ်။ သူတို့ နှစ်ဦးဟာ ရင်းနှီးသော်လည်း သူစိမ်း တရံဆံများ ဖြစ်နေကြတယ်။ အရင်တုန်းက သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ချောက်ကမ်းပါးကြီး ခြားနေခဲ့တယ်။

အဲဒီတုန်းက မိန်းကလေးဟာ ဘာမျှ နားမလည်ဘဲ လူလား မြောက်ခဲ့ရတယ်။ သူ့မှာ အတိတ်မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားကလေးက လောကကြီးအကြောင်းကို သိသင့် သလောက် သိနေပြီ။ ကိုယ့်မယားရယ်လို့ ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့လောကကြီးအကြောင်း သင်ပေးရတော့မယ်။

အချို့ ကတော့လည်း ဒီသိမ်မွေ့တဲ့ လုပ်ငန်းကို ကောက်လုပ်နိုင်ကြတယ်။ အချို့ ကျတော့လည်း ပိုပြီးအမြင်ကျယ်တဲ့အတွက် သူ့ရဲ့ ကြင်ရာလောင်း အကြားမှာ ခြားနား နေတဲ့ ကျယ်ပြန့်တဲ့ ချောက်ကမ်းပါးကြီးကို ကြည့်ပြီး စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အိအိဝါတန်က “သူမရဲ့ အပြစ်ကင်းသောခေတ်” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ၁၈၇၀ပြည့်နှစ် လောက်က အမေရိကန် သတို့သား တစ်ယောက်နဲ့ ကြင်ရာလောင်းကို ကြည့်ပြီး ဒီလို ရေးခဲ့တယ်။

“သူမ၏ ရှင်းလင်းသော နဖူးပြင်၊ လေးနက်တည်ငြိမ်သော မျက်လုံးများနဲ့ အပူအပင် မရှိသည့် အပြစ်ကင်းသော နှုတ်ခမ်းတို့ကို ကြည့်၍ သူသည် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေ သည်။ သူနေထိုင်၍ သူယုံကြည်သည့် လူနေမှုစနစ်ကြီးက မွေးထုတ် ပေးလိုက်သည့် ထိုမိန်းမငယ်သည် ဘာကိုမျှ နာမလည်သည့်တိုင် သူ့ထံမှ အရာရာကို မျှော်လင့်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် ဘယ်လောက်များ သိကြပါသနည်း ”

ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ခေတ်မှာတော့ သတို့သားနဲ့ သတို့သမီးတို့ရဲ့ ကြားထဲက ကွာဟ ချက်ဟာ အဲဒီ ခေတ်တွေတုန်းက လောက်တော့ မကြီးတော့ပါဘူး။ မိန်းကလေး တွေကလည်း ဟိုခေတ်တွေ တုန်းကထက် ခေတ်မီလာတယ်။ ပိုပြီး အကြားအမြင်နဲ့ ပြည့်စုံ လာတယ်။ ဘဝအကြောင်းကို နားလည်လာကြတယ်။ ဒါတောင်မှ တစ်ခါတစ်ခါမှာ မိန်းကလေးက ငယ်နေသေးတဲ့ အတွက် ပြဿနာဖြစ်ရတာတွေ ရှိတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရင့်ကျက်မှု ရေချိန်ချင်း မတူကြတော့ အခက်အခဲတွေ ရှိတယ်။ ယောက်ျားကလေးလို နက်နက်မတွေ့။ ယောက်ျားရဲ့ အပေါင်းအဖော်တွေက ရင့်ကျက်တဲ့ စကားကို ပြောကြတဲ့ အခါမှာ သူနားမလည်နိုင်ဘဲ ဒုက္ခဖြစ်ရတယ်။

သူသည် ကျွန်မထက် များစွာ အသက်ကြီးသည်။ လေးနက်သည်။ ကျွန်မမှာ အသက် ငယ်သူဖြစ်၍ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေချင်သည်။ ကပွဲတွေ တက်ချင်သည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်မ မည်သူနှင့် ကပွဲတက်ရမည်နည်း။

<http://www.mmteashop.com>

“အဘိုးကြီးနှင့် ရသည့်အတွက် ကျွန်မပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရာရာအားလုံးသည် အိုမင်း ရင့်ရော်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ကျွန်မ၏ နနယ်ပျိုရွယ်သော အာသီသတို့သည် ထိုပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အံ့မကျဘဲ ဖြစ်နေသည်” လို့ လက်ထပ်ပြီး တစ်နှစ်အကြာမှာ တော်လတိုင်းရဲ့ ဇနီးက ရေးခဲ့ပါတယ်။

မြသန်းတင့်

လျှာနှင့်သွား

များသောအားဖြင့် လင်ယောက်ျားတွေဟာ သူတို့ရဲ့ မိန်းမတွေကို ကလေး သာသာလို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ ဒီလို ထင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း မိန်းမသိအောင် ပြတတ် ကြတယ်။ ဒီမှာတင် မိန်းမဟာ မခံချင်ဖြစ်တယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိဘအိမ်က ထွက်လာ တုန်းကတော့ မောင့်မျက်နှာ တစ်ရွာမှတ်ထင် ခဲ့တာပေါ့။ ယောက်ျားဟာ သူတို့ လမ်းညွှန် လမ်းပြ လုပ်ပေးတဲ့သူပေါ့။

ဒါပေမယ့် အိမ်ပြင်ကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာ သူ့ကိုလည်း လူကြီးသူကြီး တစ်ယောက်လို သဘောထား စေချင်တယ်လေ။ တစ်ခါတလေမှာ သူဟာလင်ယောက်ျား အပေါ်မှာ ကလေးလို နွဲ့ချင်တယ်။ တစ်ခါတစ်လေမှာ လူကြီးလို ဆက်ဆံချင်တယ်။ အသက်ကြီးတဲ့ ယောက်ျားများဟာ ကိုယ့်မယားကို သူ့အလိုကျ ထားနိုင်အောင် လုပ်ရတာ တော်တော် ခက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မောင်နဲ့မယ်ဟာ အသက်ချင်းသာ မကွာကြဘူး ဆိုရင်တော့ ဒီလိုပဋိကွ မရှိသည့်တိုင် သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ကြီးပြင်းလူလား မြောက်လာပုံချင်း မတူညီကြတဲ့ အတွက် ပဋိပက္ခ တစ်မျိုး ပေါ်လာတတ် ပြန်သေးတယ်။

မိန်းကလေးဟာ မိန်းကလေးတွေရဲ့ သိက္ခာမျိုးနဲ့ ကြီးပြင်း လာခဲ့ရတယ်။ ယောက်ျား ကလေးကလည်း သူ့ရဲ့ ယောက်ျားဝါဒ၊ ယောက်ျား အတွေးအခေါ်၊ ယောက်ျား မာနတွေနဲ့ ကြီးပြင်း လာခဲ့ရတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် နားမလည် နိုင်ကြတာဖြစ်ပြီး သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပဋိပက္ခတွေ ပေါ်လာ တတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

လက်ထပ်လိုက်ပြီ ဆိုတာနဲ့ ထုံးစံအားဖြင့် မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ လက်အောက်ခံ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အကြင်လင်မယား ဆက်ဆံရေးမှာ ပြဿနာ တက်ပြီဆိုရင် မိန်းမ ဘက်ကစပြီး ပေါ်တတ်တယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားတယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စက တစ်ပြိုင်နက် တည်းမှာ ဖိုမကိစ္စနဲ့ လူမှု ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး ကိစ္စတို့ တစ်ခါတည်း ရောထွေး ယှက်တင် ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စဖြစ်တယ်။

လက်ထပ်တဲ့ ကိစ္စဟာ သက်ဆိုင်သူ နှစ်ဦးရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဖိုမကိစ္စ သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ သူတို့နှစ်ယောက်၊ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လူမှုကိစ္စလည်း ဖြစ်နေတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားတဲ့ ကိစ္စဟာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စလည်း ဖြစ်တယ်။ အများနှင့်ဆိုင်သော လူမှုရေးကိစ္စ လည်းဖြစ်နေတယ်။

ဒါဟာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားမှုရဲ့ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင်နေတဲ့ လက္ခဏာနှစ်ရပ်ပဲ။ မိန်းမဘက်က ကြည့်ရင် ဒီအချက်ဟာ ပိုလိုတောင် ထင်ရှားနေသေးတယ်။ မိန်းမရဲ့ မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် သူ့ယောက်ျားဟာ ယောက်ျား အရည်အချင်းရှိတဲ့ အိမ်ဦးနတ်ဖြစ်တယ်။ အဖေကို အစားထိုးနိုင်တဲ့ သူဖြစ်တယ်လို့ သူထင်တယ်။

သူ့ယောက်ျားဟာ စောင့်ရှောက်သူ ဖြစ်တယ်။ ရှာကျွေးသူ ဖြစ်တယ်။ ဆရာ ဖြစ်တယ်။ လမ်းညွှန် ဖြစ်တယ်။ မိန်းမဟာ သူ့အရိပ်ထဲမှာ နေဖို့ပဲဖြစ်တယ်။ သူဟာ တန်ဖိုး တွေကို ထိန်းသိမ်း ထားသူဖြစ်တယ်။ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်သူဖြစ်တယ်။

သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ လူမှုရေးဆိုင်ရာ သက်သေ ပြယုဂ်ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင် နက်တည်းမှာ သူ့ယောက်ျားဟာ ရှက်စရာ ကောင်းတဲ့၊ အရိုင်းဆန်တဲ့၊ မလျော်ကန်တဲ့၊ ရှက်စရာကောင်းတဲ့၊ စိတ်လှုပ်ရှား စရာကောင်းတဲ့ ရှောင်တခင်ကြိုတဲ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုမှာ သူနဲ့အတူ မျှဝေခံစားသူဖြစ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မကြာခဏဆိုသလိုပဲ ဇနီးသည်ဟာ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားကို ချစ်ဟန်ဆောင် တတ်တဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတတ်ပါတယ်။ သူ့အပေါ်ကို လွှမ်းမိုးလာတဲ့ ယောက်ျားကို မကျေမနပ် ဖြစ်တတ်တဲ့ အခါတွေလည်းရှိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ သူဟာ ယောက်ျားရဲ့ ဩဇာပေး လွှမ်းမိုးမှုကို တတ်နိုင်သမျှ ခုခံဖို့ ကြိုးစားလာတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတတ် ပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် လက်ထပ်ပြီး ဟန်းနီးမွန်း ကာလအပြီးမှာ လင်နဲ့မယားကြားမှာ အနှောင့်အယှက် ကလေးတွေ၊ စိတ်သဘောကွဲလွဲမှု ကလေးတွေကို တွေ့လာ ရတတ်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ အမှီအခိုကင်းမှု၊ လွတ်လပ်မှုကို ပြန်လည်ရယူဖို့ ကြိုးစားလာတော့ တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကြိုးစားလို့သာ ကြိုးစားရတယ် သိပ်တော့ လွယ်တဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားက ကိုယ့်ထက်လည်း အသက်ကြီးတယ်။ ယောက်ျားဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကလည်း ရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့ တရားဥပဒေအရ အိမ်ထောင် ဦးစီးလည်း ဖြစ်သေးတယ် ဆိုတော့ သူ့ထက် လူမှုရေး အရ အသာစီး ရနေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်မှုကို ထူထောင် ရတာဟာ သိပ်တော့လွယ်တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။

တခြားအရာတွေ မသာသည့်တိုင် ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်ထက်ဉာဏ်ပညာ အဆင့်အတန်း အရ အသာရတဲ့ သဘောမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ သူက ကိုယ့်ထက် စာပို သင်ဖူးတယ်။ လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံ ပိုရှိတယ်။ ကိုယ့်ထက် ဗဟုသုတရှိတယ်။

အရွယ်ရောက်ပြီ ဆိုကတည်းက သူက ကမ္ဘာကြီး အကြောင်းကို သိတယ်။ စိတ်ဝင်စားတယ်။ (အေးလေ... ဒါက သူ့ အလုပ်ပေကိုး) သူက တရားဥပဒေ အကြောင်းကို သိတယ်။ နိုင်ငံရေး အကြောင်းကို သိတယ်။ အသင်းအဖွဲ့ တစ်ခုခုမှာ ပါတယ်။ အစစ်အမှန်ကို သိတယ်။ သာမန် ယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ တွေးခေါ် ဆင်ခြင်နိုင်အား ရှိတယ်။ အချက်အလက်ကို သိချင်တယ်။ ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းကလေး တော်တော်များများမှာတော့ ဒီလို အရည်အသွေး မရှိတတ်ကြဘူး။ တချို့ မိန်းကလေးတွေ ကျတော့လည်း စာပေတို့ဘာတို့ ဖတ်ဖူးချင် ဖတ်ဖူးမယ်။ ဟောပြောပွဲတွေ ဘာတွေကိုလည်း သွားပြီး နားထောင်ကောင်း နားထောင်ဖူးမယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့မှာ အထွေထွေ ဗဟုသုတဟာ အဆင့်အတန်းမြင့်တယ်လို့ မခေါ်နိုင် သေးဘူး။

ဒီတော့ သူတို့မှာ ဆင်ခြင်တုံတရားကို ကောင်းကောင်း လက်ကိုင် မပြုနိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဆင်ခြင်တုံတရား အားနည်းတာဟာ စိတ်ဓာတ်ရေးရာ ချို့ယွင်းလို့ မိန်းမက ဦးနှောက်ဖွံ့ဖြိုးမှု အားနည်းလို့ ဖြစ်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အတွေ့အကြုံ နည်းသေးလို့ ဖြစ်တယ်။

မိန်းမအဖို့တော့ တွေးခေါ်ခြင်းဟာ အပျင်းပြေနည်း တစ်မျိုးဖြစ်တယ်။ လက်နက် ကိရိယာ မဟုတ်ဘူး။ တချို့ အမျိုးသမီးတွေဟာ အသိဉာဏ်ဆိုင်ရာ နည်းနာအားနည်းလို့ ဖြစ်တယ်။ တချို့ဆိုရင် အရည်အချင်းမရှိတဲ့ သာမန်ယောက်ျားတွေက သူတို့အပေါ်မှာ လွှမ်းသွား တတ်ကြတယ်။ အမှားကိုတောင် အမှန်လုပ်သွားတတ်ကြတယ်။

ယောက်ျားတို့ လက်ထဲမှာ ယုတ္တိဗေဒဟာ အနိုင်အထက်ပြုမှုတစ်မျိုး၊ စဉ်းလဲတဲ့ ရက်စက်မှု ပုံသဏ္ဍာန် တစ်မျိုး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်ထက်လည်း အသက်ကြီး၊ ပညာလည်း တတ်ဆိုရင်တော့ သူချည်းပဲ အရာရာလွှမ်းမိုး သွားတတ်ပြီး မိန်းမရဲ့ ထင်မြင်ချက်၊ မိန်းမရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို နည်းနည်းလေးမျှ အလေးမထား တော့ဘဲ ဖြစ်သွားလေ့ ရှိတော့တယ်။ သူကသာ မှန်တယ်ဆိုတာကို အမြဲတမ်း သက်သေ ထုတ်နေတော့တာပဲ။

ဒါပေမယ့် မိန်းမကလည်း သူ့လိုသာ ရေလည်အောင် မပြောတတ်ပေမယ့် ကိုယ်မှန်နေတယ် ထင်တာကို လျှော့မပေးချင်ဘူး။ ခေါင်းမာနေတယ်။ ယောက်ျားကလည်း

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သူသာ မှန်တယ်ဆိုတာကို အတင်းပြောနေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လင်မယားကြားမှာ နားလည်မှု မရှိဘဲ ဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။

မိန်းမရဲ့ ရင်ထဲမှာ အမြစ်တွယ်နေတဲ့ ခံစားချက်တွေ၊ အတွေးတွေကို ယောက်ျားက နားလည်အောင် မကြိုးစား တော့ဘူး။ မိန်းကလည်း ယောက်ျားရဲ့ ယုတ္တိဗေဒ ဆင်ခြင်တဲ့ တရားနောက်ကွယ်မှာ ဘယ်လောက် စေတနာမျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကို သိဖို့ မကြိုးစား တော့ဘူး။ ဒီတော့ မိန်းမဟာ ဘာဖြစ်သလဲ၊ တိတ်ဆိတ်နေတယ်။ မျက်ရည်နှင့် မိတ်ဖွဲ့မယ်။ ပေါက်ကွဲမယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ယောက်ျားကို တွေ့ရာပစ္စည်းနှင့် ပစ်ပေါက်မယ်။

တစ်ခါတလေမှာ မိန်းမလုပ်သူဟာ သူ့ရဲ့တိုက်ပွဲကို ဆက်တိုက်ဖို့ ကြိုးစားပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မကြာခဏဆိုသလို သူမ သိက္ခာရှိရှိ အရှုံးပေးလိုက် ရတာတွေလည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း မလှမပ အရှုံးပေးလိုက် ရတာတွေလည်း ရှိတယ်။

နော်ဝေပြဇာတ်ဆရာကြီး အီပဆန်ရဲ့ “ယမင်းရုပ်အိမ်” ဆိုတဲ့ ပြဇာတ်ထဲက “နိရာ” လို့ပေါ့။ အဲဒီ ပြဇာတ်ထဲမှာ နိရာက “အစစ အရာရာကို ရှင့် အကြိုက်ချည်းပဲ စီမံနေတာပဲနော်။ ဒီတော့ ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ရှင်ကြိုက်သမျှကို ကျွန်မက လိုက်ကြိုက်နေရတော့ မှာလား။ ဒါမှမဟုတ် ရှင်ကြိုက်သလို ကြိုက်တဲ့ပုံစံမျိုး ဟန်ဆောင်နေရတော့မှာလား။ ကျွန်မဖြင့် ဘယ်လို နေရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ရှင်ကြိုက်သလို လိုက်ကြိုက်တဲ့ အခါလည်းကြိုက်၊ ဟန်ဆောင်တဲ့ အခါလည်းဆောင် လုပ်နေရတော့မှာ ထင်ပါရဲ့” လို့ ပြောခဲ့တယ်။

ဒီအတိုင်းပါပဲ။ မိန်းမဟာ ပျင်းရိလို့ဖြစ်စေ၊ ကြောက်လို့ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်မစဉ်းစား တတ်တော့လို့ ဖြစ်စေ၊ အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် ပြသနာများစွာမှာ ယောက်ျားရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို ကိုယ့်ထင်မြင်ချက်လို လုပ်ပြီး နေရတော့မယ့် သဘောမျိုး ဖြစ်နေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ပြသနာတွေနဲ့ ပတ်သတ်လို့ ထင်မြင်ချက် ပေးရာမှာ ယောက်ျားကိုပဲ ကိုယ်စားလှယ် လွှဲအပ်ရတော့မယ့် ပုံမျိုး ဖြစ်နေတယ်။

မိန်းမဟာ ဒီလို ကိုယ်ပိုင် ထင်မြင်ချက်ကို မဖွဲ့စည်းတဲ့ အလေ့အထဟာ တော်တော်စွဲမြဲ နေတယ်။ ခေတ်ပညာလည်းတတ်၊ ယဉ်ကျေးမှု အဆင့်အတန်းလည်းရှိ၊ လွတ်လွတ် လပ်လပ်နေလည်း နေထိုင်တတ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ပြောဖူးတယ်။

သူဟာ သူ့ထက် အဆင့်မြင့်တယ်လို့ ထင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ် လုံးလုံးပေါင်းလာ ခဲ့တယ်တဲ့။ ယောက်ျားသေသွားတဲ့ အခါမှာ သူ့ယုံကြည်ချက်၊ သူ့အနေအထိုင်၊ သူ့ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ သိပ်ကို စိတ်ဆင်းရဲ ရတယ်လို့ ပြောဖူးပါတယ်။ ခု သူ့ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ရတဲ့ အခါမှာတောင် သူ့ ယောက်ျားဆိုရင် ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်မှာပဲလို့ စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်လို့ ရတယ်တဲ့။ မိန်းမများဟာ ဒီလောက်တောင် မှီတွယ်တတ်တဲ့ သတ္တဝါဖြစ်ပါတယ်။

ထုံးစံအားဖြင့် ယောက်ျားဟာ လမ်းညွှန်သူဖြစ်ရတာ၊ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ဖြစ်ရ တာကို ကျေနပ်ပါတယ်။ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ အီဗဆန်ရဲ့ “ယမင်းရုပ်အိမ်” ပြဇာတ်ထဲမှာ နိရာ ယောက်ျားက သူ့မိန်းမ နိရာကို ပြောခဲ့သလိုပေါ့။

အဲဒီပြဇာတ်ထဲမှာ နိရာရဲ့ ယောက်ျားက “ဒီမှာ.. မိန်းမ၊ အစစ အရာရာ ငါ့ကို မှီခိုပါကွ။ မင်းကို အကြံပေးမယ်။ လမ်းပြမယ်။ မင်းဟာ ခုလို အားနွဲ့လို့ ပိုပြီး ချစ်စရာ ကောင်းနေတာ။ မိန်းမဆိုတာ အားနွဲ့သူ မဟုတ်လား။ ဒီအားနွဲ့ တာလေးကို မြင်အောင် မကြည့်တတ်ရင် ငါလည်း ဘယ်မှာ ယောက်ျား ပီသတော့မှာလဲ။ ငါ့မှာမင်းကို ကာကွယ်ဖို့ အတွက် အတောင်တွေ ပေါက်နေတာ မဟုတ်လား ” လို့ ပြောပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ယောက်ျားဟာ ညရောက်တော့ အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ နေ့လယ်တုန်းက သူ့နဲ့ ပြိုင်ဖက်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့တယ်။ အထက်လူကြီးက ဆူတာကြိမ်းတာ ခံခဲ့ရတယ်။ တစ်နေ့လုံး ကိုယ်ကချည်း ခံခဲ့ရတဲ့ အခါလည်း ရှိတယ်။ မောမောပန်းပန်း ရုန်းကန်ရတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတယ်။ ဒီလို တစ်နေ့ကုန် အချိန်ကုန်ခံပြီး ညနေခင်း အိမ်ကိုပြန်လာတဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်က အရှင်သခင်ဖြစ်ချင်တယ်။ ကိုယ်ကအားကြီးသူ ဖြစ်ချင်တယ်။

အိမ်ရောက်တော့ နေ့လယ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို ပြန်ပြောတယ်။ သူငြင်းခုံခဲ့ရာမှာ ဘယ်လောက် မှန်တယ်ဆိုတာ ပြောပြတယ်။

သူ့ဇနီးကို ဒီလိုပြောပြခြင်းဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုကို ခိုင်မာအောင် လုပ်ချင်တယ်လေ။ သတင်းစာကို ကိုယ်တိုင်ဖတ်ပြုပြီး သတင်းစာထဲမှာပါတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ဝေဖန်ပြတယ်။

သူ့ရဲ့အာဏာပိုင်မှုကို တိုးချဲ့ဖို့အတွက် မိန်းမရဲ့ ပညာဗဟုသုတ တစ်ဘက်က အားနည်းမှုကို အကျယ်ချဲ့တယ်။ မိန်းမကလည်း သူ့လက်အောက်ခံ ဘဝကို အနည်းနှင့် အများဆိုသလို အသာတကြည်နဲ့ လက်ခံတယ်။ ယောက်ျားက အခြားတစ်ပါးကို သွားနေတဲ့ အချိန်မှာ အိမ်ထောင်ကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲပြု ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ရှေ့တန်းကို တက်ရတဲ့အခါကျမှသာ မိန်းမဟာ သူ့မှာရှိတဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ကိုယ်တိုင် သိရှိ လာပြီး တအံ့တဩ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ယောက်ျားမရှိတဲ့ အချိန်မှာ မိန်းမဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ လူမှု ဆက်ဆံရေးကိစ္စ တွေကို ကြီးကြပ်ရတယ်။ ကလေးတွေကို သွန်သင်ဆုံးမတဲ့ ကိစ္စတွေကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်လာရတယ်။ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ကိုယ်တိုင်ချမှတ်လာရတယ်။ သူတို့ရဲ့ အိမ်ဦးနတ် ပြန်ရောက်လာပြီး သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်မှုတွေကို အားလုံး ပြန်ရပ်သိမ်းလိုက်ရတဲ့ အခါ သူ့ရဲ့နဂို

<http://www.mmteashop.com>

နေရာကို ပြန်သွားရတဲ့ အခါမှာ မိန်းမဟာ မနေတတ်မထိုင်တတ် သလိုတောင် ဖြစ်နေ တတ်သေးတယ်။

ယောက်ျားကို ကြိုတင်တဲ့ မိန်းမ

လက်ထပ် ထိမ်မြားခြင်းဟာ ယောက်ျားကို နယ်ချဲ့ဝါဒ ကျင့်သုံးအောင် လှုံ့ဆော်ပေးတယ်။ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလိုတဲ့ စိတ်ဟာ လူတိုင်းမှာ ရှိတတ်တဲ့ ပကတိစိတ် ဖြစ်တယ်။ ကလေးကို အမေက ကြီးစိုး လွှမ်းမိုးထားချင်တယ်။ ဇနီးသည်ကို လင်ယောက်ျားက ကြီးစိုး လွှမ်းမိုးချင်တာဟာ ကမ္ဘာ့ လောကကြီးမှာ အနိုင်ကျင့်မှုတွေကို ဖြစ်ပေါ်အောင် အားပေးတာနဲ့ အတူတူပဲ။

ယောက်ျားဟာ ဇနီးသည်ကို ချစ်မြတ်နိုးရုံ၊ ဇနီးသည်ရဲ့ အကြိုက်ကို လိုက်ရုံနဲ့ မလုံ လောက်ဘူး။ အကြံပေးသူ လမ်းညွှန်သူလည်း ဖြစ်ရမယ်။ သူဟာ အမိန့်တွေကို ထုတ်တယ်။ အရှင်သခင်လို ပြုမူတယ်။ ယောက်ျားဟာ သူ ငယ်ငယ်တုန်းက ခံစားရတဲ့ မကျေနပ်ချက်တွေ၊ ကြီးလာမှ တွေ့ရှိခံစားရတဲ့ မကျေနပ်ချက်တွေကို စုပြုံမျိုသိပ် ထားပြီး ဇနီးနဲ့ အိမ်သူအိမ်သားတွေ အပေါ်မှာသာ ပေါက်ကွဲပြီး တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်အာဏာတွေ သုံးတတ်တယ်။

အိမ်မှာ အနိုင်ကျင့်တယ်။ အာဏာ ပါဝါသုံးတယ်။ တစ်ချက်လွှတ် အမိန့်တွေ ပေးတယ်။ မာမာထန်ထန် ဆက်ဆံတယ်။ ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းတယ်။ စားပွဲကို လက်နှင့် ထုတယ်။ ဒီလို ဆက်ဆံရေးမျိုးဟာ အိမ်ကဇနီးသည် အဖို့ နိစ္စဝူဝူ ကိစ္စဖြစ်နေတယ်။

သူပိုင်ခွင့်ကို သူ့အတင်း ဆုပ်ကိုင်ပြီး အတင်းအကျပ် သုံးနေတဲ့အတွက် ဇနီးသည်က နည်းနည်းပါးပါး သူ့သဘောနဲ့သူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ် လုပ်ကိုင် လာတယ် ဆိုရင်ပဲ သူ့ကို အာခံတာ၊ သူ့ကိုဖိဆန်တာလို့ ထင်လာတော့တာပါပဲ။ နောက်ဆုံး တော့ အသက်ရှုတာတောင် သူ အမိန့်ပေးမှ ရှုရတော့မယ်ပုံစံမျိုး ဖြစ်လာ တော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် ဘယ်ရမလဲ။ မိန်းမကလည်း ဖီဆန် ပုန်ကန်တာပေါ့။ အစတုန်းကတော့ မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အထင်ကြီးသေးတယ်။ လေးစားသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားက မတရားသဖြင့် လွှမ်းမိုး အနိုင်ကျင့်လာတဲ့ အခါမှာတော့ ယောက်ျားကို အထင်ကြီးတဲ့ စိတ်တွေဟာလည်း တဖြည်းဖြည်း လွင့်ပြယ်ပျောက်ကွယ် သွားတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ကလေးကလည်း သူ့အဖေဟာ ဘာမျှ ရေရာတဲ့ သူမဟုတ်ဘူး။ သေချာတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သူလိုကိုယ်လို လူတစ်ယောက်သာဖြစ်တယ်လို့ ထင်လာတယ်။ မိန်းမကလည်း သူ့ယောက်ျားဟာ အရင်တုန်းကလို အရှင်သခင်လို၊ အိမ်ဦးနတ်လို မထင်တော့ဘူး။ သာမန် လူတစ်ယောက်လိုပဲ ထင်လာတယ်။

သူ့အမိန့်အတိုင်း ထားရာနေ စေရာသွား အဖြစ်မျိုးမှာ ဘာဖြစ်လို့ ငြိမ်နေမှာလဲလို့ ထင်လာတယ်။ ယောက်ျားရဲ့ တာဝန်တွေကို ယူရတာဟာ မတရားဘူး။ ယောက်ျား တာဝန်ကို ထမ်းရတာဟာ စိတ်ညစ်ညူး စရာတာဝန်၊ မနိုင်ရင်ကန် တာဝန်ကို ထမ်းထား ရတာလို့ မြင်လာတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ သားကောင် လို့ထင်လာတယ်။ ကံဆိုးသူလို့ ထင်လာ တယ်။

ယောက်ျားရဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရပေမယ့် ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီး ဖြစ်လာတယ်။ ငြူစူ လာတယ်။ တစ်ခါတလေ မှာလည်း ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း အန်တုလာတယ်။ ယောက်ျား ကိုလည်း ပြန်ပြီးအနိုင်ကျင့် လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစား လာတယ်။

ထုံထိုင်းတဲ့ ယောက်ျားများသာလျှင် သူဟာဇနီးကို ပုံသွင်းလို့ ရနိုင်တယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ သူ့ဇနီးဟာ သူထားရာမှာ နေရမယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ မိန်းမဟာ လင်ယောက်ျား ပုံသွင်းတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ရတယ်လို့ ဘာလင်းဇက်က ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့်

<http://www.mmteashop.com>

နောက်စာမျက်နှာ အနည်းငယ်လောက် ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ဒါနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောတာကို တွေ့ရတယ်။

တွေးခေါ်စဉ်းစားရတဲ့ ကိစ္စမျိုး၊ ယုတ္တိဗေဒကို သုံးရမယ့် နေရာမျိုးမှာ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ အမိန့်၊ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ အာဏာပိုင်မှုကို လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အရေး ထားတဲ့ ကိစ္စမျိုး၊ သူနှင့်သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စမျိုးတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို အတိအလင်း ဆန့်ကျင်တော့တာပါပဲ။ ငယ်ငယ်တုန်းက သြဇာလွှမ်းမိုးမှုဟာ ယောက်ျားမှာထက် မိန်းမမှာ ပိုပြီး စွဲမြဲစွာ အမြစ်တွယ်နေတတ်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားထက် ကိုယ့်ရဲ့ ပုဂ္ဂလိကသမိုင်း၊ ကိုယ်ရဲ့ ပါတ်ဝန်းကျင် ဘောင်ကျဉ်းကျဉ်း ကလေးထဲမှာ နေရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ များသောအားဖြင့် မိန်းမဟာ ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက စွဲလမ်းခဲ့တဲ့ အစွဲတွေကို ရုတ်တရက် စွန့်လွှတ်ခြင်း မပြုတတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားဟာ သူ့နိုင်ငံရေး ယုံကြည်ချက်ကို မိန်းမပေါ်မှာ ရိုက်သွင်းလို့ ရချင်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမရဲ့ ဘာသာရေး ယုံကြည်ချက်၊ အစွဲအလမ်း စတာတွေကိုတော့ ပြောင်းလဲအောင် မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

မိန်းမဟာ ခေတ်နှင့်အညီ ထင်မြင်ချက် အသစ်တွေကို ဖွဲ့စည်းကောင်း ဖွဲ့စည်း မိမယ်။ ယောက်ျားရဲ့ နိုင်ငံရေးအယူအဆတွေ၊ သဘောတရားတွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေကို ကြက်တူရွေးရွတ်သလို လိုက်ရွတ်ပြီး ပဲ့တင် ထပ်ကောင်းထပ်မယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမဟာ အချို့ကိစ္စများမှာတော့ သူ့အယူအဆဟောင်း၊ သူ့ထင်မြင် ချက်ဟောင်းကို ဘယ်တော့မျှ စွန့်လွှတ်လေ့ မရှိတတ်ပါဘူး။

ဒီလိုခုခံမှုကြောင့် မိန်းမဟာ သူ့ထက် ဉာဏ်ပညာအရာမှာသာတဲ့ သူ့ယောက်ျားကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မှာ ဒီလို အစွဲအလမ်းရှိတဲ့ အခါမှာ သူ့

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ယောက်ျားဟာ သူ့ထက် ဉာဏ်ပညာအရာမှာ သာသည့်တိုင် သူ့ယောက်ျားကို နားမလည် နိုင်အောင် ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ဘင်အယ်ဒီဗဆင်နှင့် ရှော့တို့ရဲ့ စာပေတွေထဲမှာ တွေ့ရ တတ်သလို မိန်းမဟာ ပြီးငွေဖွယ် ကောင်းလွန်းတဲ့ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ခပ်ထိုင်းထိုင်း အတွေး အခေါ်တွေထက် သာလွန်သွားတဲ့ မိန်းမတွေလည်း ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။

တစ်ခါတလေမှာ ဖိုမကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ ယောက်ျားကို အလိုမကျတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် သူမအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးကြီးစိုးတဲ့ ယောက်ျားကို လက်စားချေချင်တဲ့ အတွက်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မိန်းမဟာ ယောက်ျား အထင်ကြီး တန်ဖိုး ထားတဲ့အရာတွေကို အထင်ကြီးတန်ဖိုးထားခြင်း မရှိဘဲ အဲဒါတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အရာတွေကို အထင်ကြီး တန်ဖိုးထားတတ်တာတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။

မိန်းမဟာ ယောက်ျားထက် အသာစီး ရချင်တဲ့အခါမှာ အမေ၊ အဖေ၊ အစ်ကို၊ အစ်မ စသည်ဖြင့် သူ့ယောက်ျားထက် သာတယ်လို့ ထင်တဲ့သူတွေရဲ့ အခွင့်အာဏာ ပိုင်မှုကို သွားပြီး အားကိုး လာတတ်ပါတယ်။ ယောက်ျား အပေါ်မှာ ဒီလိုလုပ်ဖို့ မကြိုးစား သည့်တိုင် ယောက်ျားရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ကြီးစိတ်ကို တိုက်ခိုက် လာတာ၊ ယောက်ျားရဲ့ မာနစိတ်ကို ကျိုးသွားအောင် လုပ်တာမျိုးတွေ လုပ်လာတတ်ပါတယ်။ ယောက်ျားကို စိတ်ဓါတ်အရ သိမ်ငယ်သွားအောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ယောက်ျားအပေါ်မှာ စိတ်ဓါတ်ရေးအရ အသာစီး မရနိုင်တော့ဘူး ဆိုတာ သိလာရင်လည်း မိန်းမဟာ ပရိယာယ်တစ်မျိုးနဲ့ တိုက်စစ်ဆင်လာတတ်ပြန်ပါတယ်။ ယောက်ျားက ယုယပြီး ပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်လာရင် အေးစက်စက် လုပ်ပြခြင်း၊ ယောက်ျားရဲ့ ဆန္ဒကို မလိုက်လျောဘဲ ငြင်းဆန်ခြင်း၊ စိတ်ကောက်ခြင်း၊ မူနွဲ့ပြခြင်း စသည့်

<http://www.mmteashop.com>

နည်းများနဲ့ ယောက်ျားဟာ သူ့ကိုအလျော့ပေးပြီး သူက အသာစီးရအောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။

ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း ယောက်ျားမှာ မနာလိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တခြားသူများနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီး နေပြခြင်း၊ တခြား ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မျက်နှာသာပေးခြင်း စတာ တွေနဲ့လည်း တိုက်စစ် ဆင်လာ တတ်ပါသေးတယ်။ ဒီလောက်ထိအောင် မလုပ်ရဲရင်လည်း ယောက်ျားက သူ့ကို ချော့မော့ နေတာတွေကို အေးတိအေးစက် လုပ်နေပြီး အဲဒါကို ဂုဏ်ယူ ကျေနပ် နေတတ်ပါသေးတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို သူ့ခိုင်ယာရီထဲမှာလည်း ရေး မှတ်ထားတတ်တယ်။

ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတို့ကို ဖွင့်ပြောတတ်တယ်။ လင်ရှိမိန်းမ တော်တော် များများဟာ သူတို့တကယ့်ဘဝမှာ မရခဲ့တဲ့ ဖိုမကိစ္စ ပျော်ရွှင်မှုကို အချင်းချင်း လုပ်ကြံပြောတတ်ကြတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် သူတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ဖိုမ ဘဝမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို မေ့ပျောက် ဖြေဖျောက် လေ့ရှိကြတာကို တွေ့ရတယ်။

တချို့မိန်းမတွေ ရှိသေးတယ်။ ယောက်ျားကို အမြဲတမ်း အနိုင်ယူချင်တဲ့ မိန်းမမျိုး။ သူတို့ဟာ ဖိုမကိစ္စမှာလည်း အေးစက်စက်နိုင်တယ်။ စကားပြောရင်လည်း အထက်စီးကျတယ်။ အပြုအမူကလည်း နိုင်ထက် ကလူကျတယ်။ တချို့မိန်းမတွေ ကျတော့လည်း ယောက်ျားကို အထင်သေးတယ်။

ယောက်ျားရဲ့ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်၊ ယောက်ျားရဲ့ အရည်အချင်း၊ ယောက်ျားရဲ့ ဝင်ငွေ ရှာနိုင် စွမ်းအားတွေကို တစ်ချက်ကလေးမျှ အကောင်းလည်း မပြောဘူး။ အထင်လည်း မကြီးဘူး။ တကယ်လို့ အထင်ကြီးတယ်ဆိုရင် လည်း ယောက်ျားရဲ့ဝင်ငွေ ဘယ်လောက် ရနိုင်သလဲဆိုတာကို ထည့်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒီနည်းအားဖြင့် ဖိုသတ္တဝါက သူတို့ထက် သာတယ်ဆိုတာကို ဖုံးကွယ်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်သေးတာပဲ ဆပြီး စိတ်ထဲမှာ နာသလိုလို ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အမှန်ကတော့ မိန်းမရဲ့သဘောထားက နှစ်ခွဲဖြစ်နေတာပါ။

မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို သူ့ရဲ့ ပန်းကန်ခွက်ယောက် ပစ္စည်းတစ်ခုလို ကိုင်တွယ် ခြယ်လှယ် တော့တာပါပဲ။ သူဟာလည်း အခြားအရာ ပစ္စည်းတစ်ခုလို မိန်းမရဲ့ကိုင်တွယ် ခြယ်လှယ်ခံရတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု ပါလားဆိုတာ ယောက်ျားထင်သွားအောင် ကြီးစိုးလွှမ်းမိုး တော့တာပါပဲ။

မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျားကို ရှင်သန်တက်ကြွတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု မဖြစ်စေချင်ဘူး။ သူကိုင်တွယ် ခြယ်လှယ်လို့ရတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုလောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်။ သူဟာ ယောက်ျားကို ဘဝတစ်ခု၊ ရှင်သန်မှုတစ်ခု မဖြစ်စေချင်ဘဲ အသက်ရှိနေတဲ့ သတ္တဝါ တစ်ကောင်လောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်။ စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်နေတဲ့ အရာတစ်ခု မဖြစ် စေချင်ဘဲ အတ္တဘော တစ်ခုလောက်သာ ဖြစ်စေချင်တယ်။

ယောက်ျားမှာ စိတ်ညစ် စိတ်ဆင်းရဲစရာ တွေလာရင် ဒီစိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ဆင်းရဲ စရာတွေဟာ အိမ်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ် ထိုင်မနေနိုင်ဘဲ ခြေရှည်လို့ ဖြစ်ရတယ်လို့ ထင်နေ ချင်တယ်။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုပဲ ထင်တတ်တယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို အိမ်ခန်း ကျဉ်းကျဉ်းလေး ထဲမှာပဲ ပိတ်လှောင်ထားချင်တယ်။

ယောက်ျားအပြင်ထွက်တာ၊ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့နေတာကို မကြိုက်ဘူး။ မိသားစုကို တိုက်ရိုက် အကျိုး မရှိတဲ့ အလုပ်တွေကို လုပ်တာမြင်ရင် သူစိတ်ဆိုးတယ်။ ယောက်ျားကို ရန်လုပ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ယောက်ျားကို ထိန်းနိုင်ချင်၊ ယောက်ျားကိုလည်း တစ်ဖက်က ကြိုးဆွဲချင်တဲ့ မိန်းမရဲ့ အလုပ်ဟာ ဘဝကို လှည့်ကစားရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်နေတယ်။ ဒီအလုပ် မအောင်မြင်တဲ့ အခါ မိန်းမဟာ စိတ်ညစ်ပြီး အာရုံကြော အားနည်းတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်တော့ တာပါပဲ။

လောကမှ မိန်းမတွေ ငိုလွယ်ရယ်လွယ်ဖြစ်တာ၊ အာရုံကြော အားနည်းတဲ့ အဆင့်ကို ရောက်ရတာဟာ အဲဒီ ကိုယ်မနိုင်တဲ့ နှစ်ခွ ကစားနည်းကို သွားကစားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝံပြအိမ်ထောင်ရေး

လင်တစ်ယောက် "ဖမ်း" ရတာဟာ အတတ်ပညာ တစ်ခုဖြစ်တယ်။ လင်ကို "ကိုင်တွယ်" ရတာဟာ အလုပ် တစ်ခုဖြစ်တယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းက ကျွမ်းကျင်မှု တော်တော် လိုတဲ့ လုပ်ငန်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ အစ်မ တစ်ယောက်က "ညည်းသတိ ထားနော်၊ ညည်းရဲ့ ယောက်ျားနဲ့ ရန်ဖြစ်ရင် အလုပ်ပြုတ်သွားနိုင်တယ် " လို့ သူ့ညီမကို သတိပေးပါတယ်။

ကိုယ့်ယောက်ျားနဲ့ ရန်ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စဟာ တော်တော်စွန့်စားရတဲ့ လောင်းကြေးဖြစ် ပါတယ်။ ရုပ်ဝတ္တုအရလည်း စွန့်စားရတယ်။ စိတ်ဓာတ် အရလည်း စွန့်စားရတယ်။ အိုးအိမ်ရဲ့ လုံခြုံမှု၊ ဇနီးရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ စတာတွေကို လောင်းကြေး ထပ်ရတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ လင်နဲ့ ရန်ဖြစ်တာဟာ အချစ်နဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို "ဒိုင်" ဆီမှာ အလျော် ပေးလိုက် ရတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

အိမ်ထောင်သက် ရလာတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ လိင် ဆွဲဆောင်မှု ဟာလည်း အားနည်းတဲ့ လက်နက်တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ဇနီးဟာ မကြာခင်မှာ တွေ့လာခဲ့ ရတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နေသားကျပြီး ရင်းနှီး သွားတဲ့အခါမှာ လိင် ဆွဲဆောင်မှုဟာ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

အလိုလေး... ဒီအထဲမှာ မိန်းမတွေကလည်း ပြည့်လို့ပါလား။ ကိုယ်က ငါးကင်၊ တခြားမှာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ငါးစိမ်းတွေကလည်း ပြည့်လို့ပါကလား။ သို့တိုင်အောင် ဇနီးဟာ သူ့ကိုယ်သူ့ စွဲမက်ဖွယ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားတယ်။ ယောက်ျား သဘောကျအောင် နေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ မိန်းမမာနက တစ်ဖက်၊ ယောက်ျားကို သဘောကျအောင် လုပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒက တစ်ဖက်၊ ဒီလို နှစ်ဖက်ကြားမှာ ဗျာများနေရတယ်။ မိန်းမရဲ့ မာနကြောင့် ကိုယ်က ဂုဏ်ခံတော့ အေးစက်စက် ဖြစ်တတ်တယ်။ တစ်ဖက်မှာ သူ့ရဲ့ဆန္ဒ ထက်သန်မှုဟာ ယောက်ျားကို ကျေနပ်အောင် လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိန်းမမာနကြောင့် ဖြစ်တဲ့ အေးစက်မှုနဲ့ ယောက်ျား သဘောကျ လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကြားမှာ ဗျာများနေရတယ်။ မိန်းမဟာ အကျင့်ပါနေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် အိမ်ထောင် သာယာအောင် လုပ်ရတာ၊ ယောက်ျား အစားကောင်း အသောက်ကောင်း ကြိုက်တာ၊ ယောက်ျားက ကလေးတွေကို ခင်မင်တွယ်တာမှုတွေကို ထည့်စဉ်းစားရတယ်။

မိန်းမဟာ အဝတ်အစား လှလှပပ ဝတ်ဆင်ခြင်း၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြုစုခြင်း အားဖြင့် ယောက်ျားကို ကျေးဇူးပြုတယ်။ အကြံဉာဏ် ပေးခြင်းဖြင့် ယောက်ျားကို ဩဇာ လွှမ်းမိုး နိုင်အောင် ကြိုးစားတယ်။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု မျက်နှာပန်း ပွင့်ရေး၊ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ အောင်မြင်ရေးတို့ အတွက် မိန်းမဟာ သူ တတ်နိုင်သမျှ ပါဝင် ကူညီဖို့ ကြိုးစားတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို "စီမံအုပ်ချုပ်ဖို့" အတတ်ပညာကို အစဉ်အလာ ထုံးစံတွေက သင်ကြားလိုက်တယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ ချို့ယွင်း အားနည်းချက် တွေကို သိပြီး အဲဒီ အားနည်းချက်တွေကို နားလည်ရမယ်။ သူ့ကို မြှောက်တန်တဲ့အခါ မြှောက်၊ ဝေဖန်သင့်တဲ့အခါ ဝေဖန်၊ အလျော့ပေးသင့်တဲ့အခါ ပေး၊ ဆန့်ကျင်သင့်တဲ့အခါ ဆန့်ကျင်၊ သတိ ထားသင့်တဲ့အခါ သတိထား၊ ခွင့်လွှတ်သင့်တဲ့အခါ ခွင့်လွှတ်ရမယ်။

ဒါတွေကို ထိုက်သင့်တဲ့ အတိုင်းအတာအရ ပြုလုပ်ရမယ်။ အထူးသဖြင့် သတိ ထားသင့်တဲ့ အခါ သတိထား။ ခွင့်လွှတ်သင့်တဲ့ အခါ ခွင့်လွှတ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို လုပ်ရတာဟာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အခက်ခဲဆုံး၊ အသိမ်မွေ့ဆုံး အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို သိပ်လည်း လွတ်လပ်ခွင့် မပေးသင့်ဘူး။ သိပ်လည်း မချုပ်ချယ်သင့်ဘူး။

မိန်းမဟာ သိပ်ပြီး သဘောကောင်း လွန်းရင်၊ အလိုလိုက်လွန်းရင် ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်လက်က လွတ်သွားတတ်တယ်။ ယောက်ျားက တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်အတွက် သုံးဖြုန်းနေတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ၊ တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်ကို ပေးလိုက်ရတဲ့ ဆန္ဒရမ္မက် တွေဟာ တကယ်တော့ ကိုယ့်ဆီက ယူသွားတာတွေပဲ မဟုတ်လား။

ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျားဟာ အငယ်အနှောင်းကို အခွင့်အာဏာတွေ လွဲအပ်ပေးလိုက် သလို၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးမှာ အငယ်အနှောင်းကို “ပွဲတက်မယား” နေရာပေးလိုက် သလို ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားကို နေရာတကာမှာ ချုပ်ချယ်လွန်းပြန်ရင်၊ အမြဲတမ်း သူ့ကို မယုံသင်္ကာဖြစ်သလို စောင့်ကြည့်နေပြန်ရင်၊ သူ့ကို ရန်လုပ်နေရင်၊ သူ့ အပေါ်မှာ တောင်းဆိုချက်တွေ သိပ်များ နေပြန်ရင်လည်း မဖြစ်သေးဘူး။ ကိုယ့်ကို စုံကန် ပစ်ခဲ့မှာ သေချာတယ်။

စီမံကိန်းရှိရှိနဲ့ စနစ်တကျ “ခွင့်ပြု ပေါ့လျော့ချက်တွေ ” ပေးတတ်ဖို့ သိပ်လိုတယ်။ ယောက်ျားက ကိုယ့်ကို နည်းနည်းပါးပါး လိမ်တာညာတာ ကလေးတွေ လုပ်ခဲ့ရင် တော်တော် တန်တန်ကို မမြင်ယောင် ဆောင်နေတတ် ဖို့လိုတယ်။ မသိယောင် ဆောင်နေ တတ်ဖို့ လိုမယ်။

ဒါပေမယ့် တခြား အချိန်များမှာတော့ မျက်လုံးကို ဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်နေ ရမယ်။ အထူးသဖြင့် အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်အလုပ်ကို ခိုးယူမယ်လို့ ထင်ရတဲ့ မိန်းမငယ်များကို သတိထား ကြည့်ရမယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျားကို ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ပြိုင်ဘက် တစ်ယောက်နဲ့ ဝေးသွားစေဖို့ အတွက် ဇနီးသည်ဟာ သူ့ကို အားလပ်ရက် ခရီးထွက်အောင်၊ ဒါမှမဟုတ် တခြား အာရုံပြောင်းမှု တစ်ခုခုရှိအောင် အခြေ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အနေကို ဖန်တီးပေးရမယ်။ အဲဒီလို လုပ်လို့ မအောင်မြင်ရင်တော့ ဇနီးသည်ဟာ ဝိုကြီးချက်မ လုပ်တာ၊ အာရုံကြော အားနည်းပြီး ငိုလိုက်ရယ်လိုက်လုပ်တာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်ဖို့ ကြိုးစားတာတွေ ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လင်မယား ရန်ဖြစ်ကြတာ၊ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အပြန်အလှန် စွပ်စွဲကြတာ မျိုးတွေ လုပ်လာရင်တော့ ယောက်ျားကို အိမ်က ထွက်ပြေး သွားအောင် လုပ်တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ အဲဒီအချိန်ဟာ ယောက်ျားစွဲမက်အောင် လုပ်ဖို့ အရေးကြီးဆုံး အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို အချိန်မျိုးမှာ ကိုယ်က အာဠာဝက တိုက်လိုက်တာဟာ ကိုယ့်ဘက်က အရှုံးပေါ်စေပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အဲဒီ ကစားပွဲမှာ အနိုင်ရချင်ရင် မိန်းမဟာ စိတ်ထိခိုက် စရာကောင်းတဲ့ မျက်ရည်နဲ့ ရဲရင့်တဲ့ အပြုံးကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပေါင်းစပ်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မြိမ်းခြောက် အကျပ်ကိုင်မှုနဲ့ မြူဆွယ်မှုကို ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် ပေါင်းစပ် ပေးတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အမှန် ပြောရရင်တော့ ဒီလိုလုပ်ရတာဟာ တော်တော် စိတ်ညစ်ညူးဖွယ် ကောင်းတဲ့ ပညာရပ်ပါပဲ။ ဒီလို ငိုလား၊ ရယ်လား လုပ်ရတာ တိတ်တဆိတ် မုန်းနေ၊ ကြောက်နေ ရတာဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ချို့ယွင်း အားနည်းချက်နဲ့ မာနကို မီးစင်ကြည့် ကစားရတာ၊ သူ့ကိုမြိမ်းခြောက်ရတာ၊ လိမ်ရညာရတာ သူ့ကို ကိုင်တွယ် အုပ်ချုပ်ရတာ စသည်တို့ဟာ တော်တော် စိတ်ညစ်စရာ ကောင်းတဲ့ အတတ်ပညာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီလိုဖြစ်ရတာတွေ အားလုံးဟာ "အိမ်ထောင်ပြုခဲ့လို့၊ လက်ထပ်ခဲ့လို့ ဖြစ်တယ်" လို့ပဲ မိန်းမဘက်က ဆင်ခြေ ပေးရတော့မှာပဲ။ သူ့မှာ အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးနိုင်တဲ့ အလုပ်အကိုင်ရယ်လို့ မရှိ၊ တရားဥပဒေ အကာအကွယ်လည်း မရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဆက်သွယ်မှုလည်း မရှိတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို ရောက်ရတာကိုး။ နာမည်ကိုတောင် ကိုယ် မပိုင်တော့ ဘဲကိုး။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ တစ်ခြမ်း ဖြစ်နေတာကိုး။ (လက်ထပ် သွားရင် ယောက်ျားရဲ့ နာမည် ခံရတဲ့ အဖြစ်ကို ပြောနေတာပါ။)

ယောက်ျားက ပစ်သွားတယ်ဆိုရင်လည်း မိန်းမမှာ သူ့ရဲ့အတွင်း အဖျဉ်းက အကူ အညီကိုလည်းမရ၊ အပြင်ပက အကူအညီကိုလည်း မရဘဲ မျက်နှာငယ်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ ရပါတယ်။ စာရေးဆရာကြီး တော်လစတိုင်းရဲ့ မိန်းမ ဆိုဖီယာ ယောက်ျားအပေါ်ကို မကိုင်တွယ် တတ်ဘူးလို့ အပြစ် ပြောရတာကတော့ လွယ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆိုဖီယာဟာ တကယ်လို့သာ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ကလေးတောင် ယောက်ျားနဲ့ ပေါင်းသင်းမနေရင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ သူ့ဘယ်သွားနေရမှာလဲ။ သူ့ကံကြမ္မာဟာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲ။ ဟုတ်ပါတယ်။ အပေါ်ယံ ကြည့်ရင်တော့ ဆိုဖီယာဟာ ယောက်ျား အပေါ်မှာ စိတ်ချမ်းသာမှု ဘာမျှမပေးနိုင်တဲ့ မုန်းစရာ မိန်းမတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့အပေါ်မှာ ပဒေသရာဇ်ကြီးလို ပြုမူပြီး ကျွန်လိုထားတဲ့ ယောက်ျားကို သူ့ဘယ်လို ချစ်နိုင် ပါ့မလဲ။ လင်နဲ့ မယားကြားမှာ သစ္စာရှိမှုနဲ့ မိတ်ဆွေသဖွယ် ဆက်ဆံရေးမျိုး ရှိဖို့အတွက် အရေးကြီးတဲ့ အချက်ကတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ လွတ်လပ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိရမယ်။ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတွေမှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တန်းတူမှု ရှိရမယ်။

ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဟာ စီးပွားရေး လွတ်လပ်မှုကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး တရားဥပဒေနဲ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အရလည်း အခွင့်သာမှုတွေ အများကြီး ရနေလေတော့ သူ့ဘက်ကလည်း ပဒေသရာဇ် တစ်ပါးလို ကျင့်ကြံပြုမူလာမှာ မွေတာပါပဲ။ ဒီလို ကျင့်ကြံ ပြုမူလာတယ်ဆိုရင် မိန်းမဘက်ကလည်း ပုန်ကန် ဆန့်ကျင်လာပြီး အသံတစ်မျိုး ထွက်လာတော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteeshop.com>

လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးကိစ္စမှာ ကြေကွဲစရာတွေ ရှိတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးဘဝမှာ မပြည့်စုံတာတွေ ရှိတယ် ဆိုတာ ဘယ်သူမျှ ငြင်းကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူအပေါ်မှာ တည်ပြီး ဖြစ်ကြတာလို့ လက်ထပ် ထိမ်းမြားရေးကို ကာကွယ်သူများက ပြောတတ် ကြပါတယ်။ ဥပမာပြရင် တော်လစတိုင်းဟာ “စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး” ဝတ္တကြီးရဲ့ အဆုံးမှာ စံပြ ဇနီးမောင်နှံ တစ်စုံတို့ရဲ့ ဘဝကို ရေးခြယ်ပြခဲ့တယ်။ ပီယာနဲ့ နာတာရှာတို့ရဲ့ ဘဝပါ။

နာတာရှာဟာ ငယ်စဉ်က ပျံတံတံ နန့်တန့်တန့် ကောင်မလေး။ စိတ်ကူးကလည်း ခပ်ယဉ်ယဉ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်ကျသွားတဲ့ အခါမှာ သူ့ကိုကြည့်ပြီး အားလုံး အံ့အား သင့်ကုန်ကြတယ်။ နာတာရှာဟာ အဝတ်အစား ကိုလည်း ဂရုမစိုက်တော့ဘူး။ အပေါင်း အသင်းကိုလည်း အလေး မမူတော့။ ပျော်ရွှင်မှုတွေကိုလည်း သတိ မရတော့ဘူး။ ယောက်ျားနဲ့ ကလေးတွေကိုပဲ လုံးဝ အာရုံစိုက်ထားလိုက်တော့တယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းက သူ့ကို စွဲမက်စရာ ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ ရွှင်လန်း တက်ကြွမှုမျိုး၊ ဘဝမီးလျှံမျိုး လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ပျာယီးပျာယာ ဩဇာပေးတတ်တဲ့ မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်။ ပီယာအပေါ်မှာလည်း မနာလို ဝန်တိုတတ်ပြီး စစ်စိတ် မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ပီယာကလည်း အရင်က အပေါင်းအသင်းတွေကို စွန့်ပြီး အိမ်လုပ်ငန်းနဲ့ မိသားစုကိုပဲ အာရုံစိုက်တဲ့ယောက်ျား တစ်ယောက်ဖြစ်လာတယ်။ သူရေးခြယ် ပြသွားတဲ့ အဲ့ဒီ ချစ်စရာ၊ ကြည်နူးစရာ ရုပ်ပုံလွှာကို သေသေချာချာ ဆန်းစစ် ကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်။

တော်လစတိုင်းက ပီယာနဲ့ နာတာရှာတို့ နှစ်ဦးဟာ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဝိညာဉ်လို ပေါင်းစည်း နေကြတယ်လို့ ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝိညာဉ်က ခန္ဓာကိုယ်ကို ခွဲသွားရင် ရုပ်ကလာပ်သာ ကျန်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်၍သာ ပီယာက နာတာရှာကို အချစ်ပြယ် သွားရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီ အိတ်လောရင့်စ်ဟာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ယောက်ျားဆိုတာ ဖောက်ပြား တတ်တယ်။ စိတ်အပြောင်းအလဲ ရှိတယ်ဆိုတာကို သူ လက်မခံပါဘူး။ သူ့ဇာတ်လိုက် ဒွန်ရာမွန်ဟာ သူ့ဝိညာဉ် တစ်ခုလုံးကို ပုံအပ်ခဲ့တဲ့ အိန္ဒိယ လူနီမလေး ထရီဇာကို အမြဲတစေ ချစ်နေ ရမယ်လို့ တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် ထူးခြားတဲ့၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်တဲ့၊ ထာဝရဖြစ်တဲ့ အချစ်ကို ယုံကြည်သူ တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကဗျာဆရာ အန်ဒရော့ရီတန်ကတော့ လက်ရှိ အခြေအနေများမှာ အချစ်ဟာ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင် မှားနေတယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ (အချစ်ဟာ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းကို ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်အဖြစ် ထားနေတယ် ဆိုတာဟာ မှားတဲ့သဘော) မှားတယ်ပဲ ပြောပြော မှန်တယ်ပဲ ပြောပြော လောလောဆယ်မှာတော့ ယောက်ျားတွေ ကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ လက်ခံထားကြပါတယ်။

ပီယာဟာ ကျန်းမာသန်စွမ်းသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး နဂိုကတည်းက ကာမဂုဏ် အာရုံတွေကို လိုက်စားသူဖြစ်တယ်။ ဒီလိုယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ တခြားမိန်းမတွေကို သွေးသား အရ တပ်မက်တယ်။ ဒီအခါမှာ နာတာရှာက မနာလိုဝန်တိုဖြစ်တယ်။

မကြာမီ သူတို့နှစ်ယောက် ဆက်ဆံရေးဟာ အဖုအထစ်တွေ ဖြစ်လာမယ်။ ဒီအခါမှာ သူ့ကို စွန့်ခွာ သွားမယ်ဆိုရင် နာတာရှာဟာ ဘဝပျက်မယ်။ တစ်ခါ ပီယာက လိမ်လည် လှည့်ဖျားမယ်။ မချစ်သောလည်း အောင့်ကာ နမ်းဆိုသလို မချစ်ဘဲနှင့် ပေါင်းသင်း နေရမယ် ဆိုရင်လည်း ပီယာအဖို့ ဘဝပျက်မယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း သူတို့ နှစ်ယောက် တစ်ဖက်တစ်ဖက် အပေးအယူလုပ်ပြီး စိတ်မပျိုတပါနဲ့ ဆက်လက်နေကြမယ် ဆိုရင်လည်း နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဆင်းရဲရမယ်။

ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ပီယာက စွန့်ခွားရင်လည်း နာတာရှာမှာ သားတွေ၊ သမီးတွေ ရှိသားပဲလို့ တချို့က ပြောကောင်းပြောမယ်။ ဒါပေမယ့် သားသမီးဆိုတာ အဆင်ပြေပြီး

<http://www.mmteashop.com>

ဟန်ချက်ညီနေတဲ့ အချိန်တစ်ချိန်၊ အခြေအနေ တစ်ခုမှာသာ ပျော်ရွှင်မှုပေးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် မိခင်ဖခင် စုံစုံညီညီ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ်နေတဲ့ အချိန် မှာသာ ကိုယ့်ကို ပျော်ရွှင်မှု၊ ကြည်နူးမှု ပေးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် လင်စွန့်ပစ်ခံရပြီး မနာလိုဝန်လိုဖြစ်တတ်တဲ့ မယားတစ်ယောက် အဖို့ တော့ သားသမီးဟာ အင်မတန်ကြီးလေးတဲ့ ဝန်ထုပ်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။ တော်လစတိုင်း ဟာ ပီယာရဲ့ အတွေး အခေါ်တွေကို အရမ်းကာရော သက်ဝင်ယုံကြည် တတ်တဲ့ နာတာရှာရဲ့ ဦးစားပေးမှုမျိုးကို ချီးကျူးအားကျပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ခြင်း ပြုရမယ်လို့ တောင်းဆိုတဲ့ အခြား တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဒီအိတ်လောရင့်စ်ကတော့ ပီယာလိုလူမျိုးကိုရော၊ နာတာရှာလို မိန်းမမျိုးကိုရော မနှစ်သက်ပါဘူး။ တခြား ယောက်ျားတွေရဲ့ အမြင်မှာတော့ လူ တစ်ယောက်ဟာ ကိုးကွယ်စရာ ရှံ့ရှပ်ထု တစ်ခုလို့ မြင်ကောင်း မြင်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ နတ်ဘုရား အစစ်တော့မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆတယ်။

အဲဒီလူကို သွား ကိုးကွယ်နေခြင်းဟာ သူ့ဘဝကို ကယ်တင်ရာ မရောက်ဘဲ ကိုယ့်ဘဝ ကိုပါ ဖျက်ဆီးရာ ရောက်တယ်လို့ ထင်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါက သူတို့ ယောက်ျားတွေ အမြင်ကိုး။ မိန်းမတွေကတော့ ဘယ်နှယ် လုပ်ပြီး ဒီလို မြင်နိုင်ပုံမလဲ။ ယောက်ျားတွေရဲ့ စွဲမက်စရာတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင်နေတတ်တယ်။

ဒီအခါမျိုးကျတော့လည်း ယောက်ျားတွေရဲ့အခွင့်အာဏာဟာ အပိုဖြစ်သွားတယ်။ မိန်းမဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဝေဖန်ရတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ရတယ်။ ယောက်ျားရဲ့ ကျိုးနွံသောပွဲတင်သံ တစ်ခုအဖြစ် မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဒါတွင်မကဘူး။ မိန်းမကို ကိုယ့်ရဲ့ ထင်မြင်ချက်တွေ၊ အယူအဆတွေကို အတင်း လက်ခံအောင် လုပ်တာဟာလည်း

<http://www.mmteeshop.com>

တော်တော်ကို နိမ့်ကျပါတယ်။ ယောက်ျားဟာ မိမိရဲ့ အယူအဆ တစ်ခုကိုမိန်းမ လက်ခံ စေချင်ရင် သူ့သာသာသူ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစား ရွေးချယ်နိုင်အောင် လုပ်သင့်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ယောက်ျားရဲ့ အတွေးခေါ်တွေ၊ သူ့နားမလည်တဲ့ အတွေးအခေါ် တွေကိုလည်း မိန်းမကို လက်ခံဖို့၊ ဒါမှမဟုတ် ငြင်းဆိုဖို့ မတောင်းဆိုသင့်ပါဘူး။ မိမိရဲ့ အတွေးအခေါ် တရားတွေဟာ တခြားသူဆီက ငှားထားတဲ့ အတွေးတွေ မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ကိုယ်ပိုင်သာ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

မိန်းမတိုဘက်မှ ရှေ့နေလိုက်ခြင်း

ပီယာ၊ နာတာရှာတို့စုံတွဲရဲ့ ပြောင်းပြန် နမူနာကတော့ တော်လစတိုင်းနဲ့ဆိုဖီတို့ စုံတွဲပါပဲ။ ဆိုဖီဟာ သူ့ယောက်ျားကို တော်တော် စိတ်ကုန်ခမ်းပါတယ်။ သူ့ယောက်ျားဟာ “ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ငြီးငွေ့စရာကောင်းတယ်” လို့ မြင်တယ်။

သူ့ယောက်ျားဟာ အနီးတဝိုက်မှာရှိတဲ့ ကျေးတောသူတွေနဲ့ ပျော်ပါးပြီး သူ့ကို လိမ်လည် လှည့်ဖျားနေတယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဆိုဖီဟာ မနာလို ဝန်တိုဖြစ်တယ်။ သေချင်လောက်အောင် ငြီးငွေ့တယ်။ ပျော်ရွှင်မှုရယ်လို့ ဘာမျှမရှိတဲ့ ကလေး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ကိုယ်ဝန် ဆောင်နေရတယ်။ သူ့ကလေးတွေကလည်း အချစ်ခတ်နေတဲ့ သူ့နှလုံးသားကို မဖြည့်နိုင်ဘူး။ ပျော်ရွှင်မှု ငတ်နေတဲ့ သူ့ဘဝကို စိုပြည်အောင် မလုပ်နိုင်ကြဘူး။ သူ့အဖို့ ယောက်ျားအဖို့လည်း အိမ်ဟာ လောကငရဲကြီးနဲ့ တူနေတယ်။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်ကြသလဲ။

နောက်ဆုံးမှာ ဆိုဖီဟာ အရှူးမကြီးလို ဖြစ်ပြီး စိုစွတ်နေတဲ့ သစ်တောထဲမှာ အဝတ်အစား မလုံမလဲနဲ့ အိပ်တာမျိုးတွေ၊ တော်လစတိုင်းဟာလည်း သူတို့တစ်သက်လုံး “ပေါင်းဖော် ခွဲတဲ့ဘဝကို” စွန့်ပစ်ပြီး အိမ်က ထွက်ပြေးတဲ့ အဘိုးအိုကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားတာမျိုးတွေ ဖြစ်လာခဲ့တော့တာပါပဲ။

မှန်ပါတယ်။ တော်လစတိုင်းရဲ့ အဖြစ်မျိုးကတော့ ခြွင်းချက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ လောကကြီးမှာ အဆင်ပြေ ဖြောင့်ဖြူး နေတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ၊ လင်နဲ့မယား အပေးအယူလုပ်ပြီး ညှိနေသွားကြတာတွေလည်း အများကြီးပါပဲ။

http://www.mmteashop.com

သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ်ကြဘဲ၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မလိမ်ညာကြဘဲ ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲ နေထိုင်သွားကြတာပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ရှောင်လို့မရဘဲ တွေ့နေရတဲ့ ကျိန်စာကြီး တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ငြီးငွေ့မှုပဲ။

ယောက်ျားဟာ သူ့မိန်းမကို မိမိရဲ့ပဲတင်သံ တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲလို့ အောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ၊ မိန်းမရော ယောက်ျားပါ မိမိတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် စကြာဝဠာထဲမှာ ကတုတ်ကျင်းတူးပြီး အခိုင်အလုံ သီးခြား နေကြသည်ဖြစ်စေ၊ လပေါင်းနှစ်ပေါင်း ကြာလာတဲ့အခါမှာတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ပြောစရာ စကားတွေ ကုန်ခမ်းသွားတတ် ကြတယ်။ လင်မယား နှစ်ယောက်ဟာ အဖွဲ့အစည်းကလေး တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။

သူတို့နှစ်ဦးဟာ အထီးကျန်ဖြစ်မှုကို မလွန်မြောက်နိုင်ဘဲ နောက်ဆုံးမှာ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်မှုကိုလည်း ဆုံးရှုံး သွားခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာ ပေါင်းဖော်လိုသာ နေရတယ်။ သူတို့ရဲ့ပေါင်း ဖော်မှုဟာ ရှင်သန်တဲ့ ပေါင်းဖော်မှု၊ ရှင်သန်တဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ အသေလို ဖြစ်နေတဲ့ ပေါင်းဖော်မှု၊ အသေလို ဆက်ဆံရေး ဖြစ်သွားကြတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အတွေးအခေါ် ကိစ္စမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အချစ်ကိစ္စမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဘာမျှ မပေးနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ဘာမျှ မရေရာတဲ့ စကားတွေ၊ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေတဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုတွေ၊ သတင်းစာကို လျှောက်လှန်ပြီး သမ်းဝေနေတာတွေ၊ နောက်ဆုံး အိပ်ရာထဲ ဝင်သွားကြရတာ တွေနဲ့ ပြည့်နက် နေတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ ညချမ်း ထောင်ပေါင်းများစွာကို ကုန်လွန်စေခဲ့ကြရတယ်။

တချို့က ပြောကြသေးတယ်။ ဒီလို နှစ်ယောက်သား တိတ်ဆိတ်နေခြင်းဟာ စကားလုံးတွေနှင့် ဖော်ပြလို့ မရအောင် နက်ရှိုင်းတဲ့ ရင်းနှီးမှုကို ဖော်ပြ နေတာဖြစ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

လင်မယား ဘဝဟာ ရင်းနှီးမှုကို ရစေတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် အမှန်းတို့၊ မနာလိုမှုတို့၊ နာကြည်းမှုတို့ကို သိုဝှက်ထားတဲ့ အိမ်ထောင်တွေမှာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ရင်းနှီးမှုရတာ ကတော့ ဘယ်လို လင်မယားမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရှိကြတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ရင်းနှီးမှုမျိုးနဲ့ စစ်မှန်တဲ့ လူသားချင်း ခံစားမှုမျိုးကိုတော့ ခွဲခြားဖို့လိုပါတယ်။

လင်မယားအချစ်ကို ရှေ့နေလိုက်သူများက လင်မယားချစ်ဟာ သမီးရည်းစား ချစ်ကို ပီပြင်အောင် လုပ်ပေးတယ်။ သမီးရည်းစားချစ်ကို အံ့ဩဖွယ် စရိုက်လက္ခဏာမျိုး ရှိလာအောင် လုပ်ပေး လိုက်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လင်မယား နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စိတ်ကုန်နေကြတယ်။

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်လည်း အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကင်းကွာလို့ မရကြဘူး ဆိုရင် ဒါဟာမှန်ကန်တဲ့ လူ့ ဆက်ဆံရေးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ တော်တော် သနားစရာ ကောင်းတဲ့ ဆက်ဆံရေးမျိုးပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

စံပြ အချစ်ဆိုတာမျိုးဟာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန် ချစ်ရမယ်။ အနှောင်အဖွဲ့ တွေနဲ့လည်း ကင်းရမယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် စံပြအချစ်ဟာ အပြန်အလှန်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ အမျိုးမျိုးသော အကျိုး ကျေးဇူးများကို မျှော်လင့်ခြင်းမျိုးလည်း မပါရဘူး။ ဒီလို အချစ်မျိုး သာလျှင် စံပြ အချစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

တော်လစတိုင်းဟာ ပီယာနို နာတာရှာတို့ လင်မယား ဆက်ဆံရေးဟာ ဖော်ပြလို့ မရနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ဝိညာဉ်တို့ ပေါင်းစည်းမှုမျိုးနဲ့ ပေါင်းစည်းနေတဲ့ ခိုင်ခံ့မြဲမြဲတဲ့ ဆက်ဆံရေးလို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကို တော်လစတိုင်းက တော်တော်တန်ဖိုး ထားပါတယ်။ ဒီအဆိုကို လက်ခံတယ်ဆိုရင် ဝိညာဉ်အဖို့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အရေးကြီးတဲ့ အရာလို ဖြစ်နေတယ်။ ဝိညာဉ်ဟာ အဓိကဆိုတဲ့ သဘောကို သက်ရောက်နေတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အိမ်ထောင်ရေးမှာ တစ်ယောက်က သဘောကျတာကို တစ်ယောက်က သဘောမကျ
သော်လည်း လက်ခံရ တယ်။ ညှိယူရတယ်။ သည်းခံရတယ်။

တခြားမပြောနဲ့၊ လင်နဲ့ မယားသည်ပင်လျှင် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
သဘောမကျ တာတွေရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် အချစ်ကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူး။ အချစ်ဟာ
ကိုယ့်ဆီက အပြင်ကို သွားနေတဲ့ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ အခြား လူတစ်ယောက်ကို
စေလွှတ်လိုက်တဲ့ ဇောတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ မိမိနဲ့မတူ ကွဲပြားခြားနားသော လူတစ်ယောက်
ဆီကို စေလွှတ်လိုက်တဲ့ စေတနာဖြစ်တယ်။ မြင်နေရတဲ့ ရည်မှန်းချက် တစ်ခုဆီ၊ အနာဂတ်
တစ်ခုဆီကို လွှတ်လိုက်တဲ့ စိတ်တစ်ခုဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်မှုကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဝန်ထမ်း ရတာဖြစ်တယ်။ မိမိ
အပေါ် အနိုင်အထက် ပြုမှုကို လက်ခံ ရတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလုပ်တာဟာ အချစ်
မဟုတ်ဘူး။ အမှန်း ဖြစ်တယ်။ မနှစ်သက်မှုဖြစ်တယ်။

လူ့ဆက်ဆံရေး တစ်ခုဟာ ကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက် ခံစား တွေ့ကြုံရမှ အဖိုး
တန်တယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကလေးတွေနဲ့ မိဘရဲ့ဆက်ဆံရေးဆိုပါတော့။ ကလေးတွေက
မိဘအပေါ် ဆက်ဆံရေးဟာ သူတို့ကလေးတွေ ကိုယ်တိုင်က သဘောပေါက်မှသာလျှင်
တန်ဖိုး ရှိလာတာဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် လင်မယား ဆက်ဆံရေးမှာတော့ နှစ်ဦးစလုံး တိုက်ရိုက် အတွေ့
အကြုံတွေကို ဖြတ်သန်းပြီး နောက်ကျမှ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တန်ဖိုး
မထားကြတော့ဘဲ ဖြစ်သွားသလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ထောင်တွေကွဲသွားကြရသလဲလို့
မေးစရာ ရှိလာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

လင်မယား ဘဝဟာ တော်တော်ရှုပ်ထွေးတဲ့ ဆက်ဆံရေးဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ဆက်ဆံရေးထဲမှာ ချစ်ခင်နှစ်သက်တာ၊ နာကြည်းတာ၊ မုန်းတာ၊ ချုပ်တည်း ထားရတာ၊ ဟန်ဆောင်ရတာ၊ ပြီးငွေတာ၊ မာနထားရတာ စသည်တို့ အကုန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ့်အချစ်ကတော့ အားလုံးကနေလွတ်လပ်နေတယ်။

လွတ်လပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အတွက်ကြောင့် အချစ်ဟာ အပြောင်းအလဲရှိတယ်။ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပြောင်းချစ် နေနိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး။ ညွတ်နူးတဲ့ စိတ်ဆိုတာ လက်ရှိအချိန်ကို ကျော်လွန်သွားတဲ့ ခံစားချက်တစ်ခုပေါ်လာတာကို ခေါ်တာ။

ဒါပေမယ့် ဒီလို ဆက်ဆံရေးမျိုးကို ဆက်လက် ထားရှိမလား၊ ဖြတ်တောက်ပစ်မလား ဆိုတာကတော့ လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းရဲ့ စိတ်နေသဘောထား၊ လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးချင်းရဲ့ အပြုအမူပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ ညွတ်နူးစိတ်ဟာ ပြင်ပချုပ်ကိုင်မှု များက ကင်းလွတ်ရင်၊ ပြင်ပ အကြောင်းတရားများက ကင်းလွတ်ရင် လွတ်လပ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။

ဒါပေမယ့် လင်မယားချစ်ကတော့ မျိုသိပ်မှုတွေ၊ လိမ်လည် လှည့်ဖျားမှုတွေကို ပေါ်ပေါက် စေနိုင်တယ်။ လင်မယားရဲ့ ရင်းနှီးမှုဟာ သူတို့နှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အမှန်တကယ် သိနားလည်ရေးကို တားဆီးထားပါ တယ်။ နေ့စဉ် ရင်းရင်းနှီးနှီး နေရတဲ့ အတွက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နားလည် လာကြတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့။ ပိုပြီး ကြင်နာလာကြတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့။

ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်မိန်းမကို သိပ်လေးစားလွန်းတဲ့ အခါကျတော့ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ် ဆိုင်ရာဘဝကို သိပ်စိတ်ဝင် စားမှု လျော့နည်း သွားတတ်ပါတယ်။ သူ့ဇနီးဟာ သူ့ကို ချစ်ရဲ့လား၊ ဖိုမဆက်ဆံရေးမှာ ကျေနပ်ရောင့်ရဲမှုကို ရရဲ့လား၊ သူ့စကားကို

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

နားထောင်ရတာ၊ လိုက်နာရတာ နှစ်ခြိုက်ရဲ့လား၊ ကြည်ဖြူရဲ့လား။ ဒီစကားမျိုးတွေကို ဇနီးကို သူမမေးရဲဘဲ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ သူဟာ မိန်းမကောင်း တစ်ယောက်ကို လက်ထပ် ခဲ့တာ၊ သူယူခဲ့တဲ့ မိန်းမဟာ လမ်းပေါ်က မိန်းမမဟုတ်ဘူး။ အမျိုးကောင်းသမီး။ ဒီတော့ ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်ဇနီးကို ဒီလိုမေးခွန်းမျိုးတွေကို မမေးရဲဘဲဖြစ်နေတယ်။ သူ့မိန်းမဟာ အကျင့်သိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ မိန်းမ၊ လင်ကို အိမ်ဦးနတ်သဖွယ် ကိုးကွယ်တဲ့မိန်းမ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်တဲ့ မိန်းမ၊ ပျော်ရွှင်တဲ့မိန်းမ၊ သူ့မိန်းမဟာ မိန်းမကောင်းတို့သာ တွေးတဲ့အတွေး ကို တွေးတဲ့မိန်းမ။ နေထိုင်မကောင်းတဲ့ လူမမာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကို ပြုစု ဂရုစိုက်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ၊ ဆရာဝန်ဆရာမတွေကို ကျေးဇူးတင် စကား ဆိုမယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အနားမှာ၊ နေ့မအား ညမအား ပြုစု စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ ချစ်ဇနီး ကိုတော့ ကျေးဇူးတင်စကား တစ်ခွန်း ဆိုဖော်မရဘူး။ သူ့ကိုတော့ ဘာကျေးဇူးတင်စရာ ရှိသလဲ။ ဒါဟာ သူ့ဝတ္တရားပဲလို့ လွယ်လွယ် ထင်လိုက်ကြတယ်။

လင်ယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်မိန်းမရဲ့ ကောင်းတဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ဘယ်တော့မျှ ချီးကျူးထိုက်တယ်လို့ မထင်ကြဘူး။ ဒါက ပတ်ဝန်းကျင် လူ့အဖွဲ့အစည်းက သင်ကြား ပေးလိုက်တာပဲ။ အိမ်ထောင်ရှင်ဆိုတာ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ အစဉ်အလာက ရှိခဲ့တာပဲ ဆိုပြီး လွယ်လွယ်သဘောထားလိုက်ကြတယ်။

ကိုယ့်မိန်းမ ဘယ်လောက်ပဲတော်တော် ကိုယ့်မိန်းမဟာ ရှေးဇာတ်တော်တွေထဲမှာ ပါတဲ့ မိန်းမမြတ်တွေရဲ့ အတန်းအစားထဲမှာ မပါဘူးလို့ ထင်တယ်။ ကိုယ့်မိန်းမက ကိုယ့်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိရင်လည်း ဒါကစောင့်ထိန်းရမယ့် ဝတ္တရားရှိလို့ စောင့်ထိန်းတာသာ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီလိုဖြစ်အောင် မိန်းမမှာ သူ့စိတ်ထဲက ဖောက်ပြန်တာတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်က ဖြားယောင်းမှုတွေကို ဘယ်လောက် ခုခံတွန်းလှန်ရသလဲလို့ မမြင်ဘူး။ သူလည်းလေ လောကီသားပေမို့လို့ မမြင်နိုင်ဘူး။ မိန်းမ စိတ်ရှည်ရတာ၊ ချုပ်တည်းရတာ၊ ဣန္ဒြေ ဆည်ရတာ၊ သန့်ရှင်းပြီး အစွန်းအထင်း မရှိအောင်နေရတာဟာ ခက်ခက် ခဲခဲနဲ့ရတာတဲ့ အောင်မြင်မှုတွေလို့ သူမမြင်နိုင်ဘူး။

မိန်းမရဲ့ အိပ်မက်တွေ၊ စိတ်ကူးတွေ၊ အတိတ်ကို ပြန်လွမ်းတာတွေ၊ ငယ်ငယ်ဘဝက ခံစားချက်တွေကို သူ လုံးဝနားမလည်ဘူး။ သူဟာ ကိုယ့်မိန်းမကို ကြင်နာကောင်း ကြင်နာမယ်။ သနားကောင်း သနားမယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမဟာ သီးခြား လွတ်လပ်တဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မမြင်ဘူး။ ဒီလိုမမြင်တဲ့အခါ ကျတော့ မိန်းမက ဖောက်ပြန်တဲ့ အပြုအမူကို တစ်စွန်းတစ်စ ပြလာခဲ့ရင်ပဲ ယောက်ျားဟာ အလန့်တကြား ဖြစ်ပြီး မိန်းမကို ကြီးလေးတဲ့ စွဲချက်ကြီးတွေ တင်တော့တာပါပဲ။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ပထမ အနှစ်နှစ်စာ

မိန်းမဟာ စာရိတ္တ ချို့ယွင်းသူ ဖြစ်ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ပြည့်စုံပြီး ခြောက်ပြစ်ကင်းတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ သိပ်မလွယ်ဘူး။ ရှေးက စာတွေထဲမှာ မိန်းမမြတ်တစ်ဦး ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ “လူလွန်သမီး” ဖြစ်မှရမယ်။ ရှေးစာဆိုတွေထဲမှာ ရှိတဲ့ မိန်းမမြတ်ဝင်စားမှ ဖြစ်နိုင်မယ်။

မိန်းမဟာ သူ့ဘာသာသူ လွတ်လပ်စွာတွေ့၊ လွတ်လပ်စွာ စဉ်းစား၊ လွတ်လပ်စွာ အိပ်၊ လွတ်လပ်စွာ တောင့်တ၊ လွတ်လပ်စွာ အသက်ရှူပြီး သူတို့ သဘောအလျောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ယောက်ျားတွေ စွဲမက်စရာမကောင်း တော့ဘဲ ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျား အပေါ်မှာလည်း ကောင်းကောင်း နားမလည်ဘူး။ မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ပကတိရုပ်၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ဇာတိရုပ်၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့ အတွင်းသဘောကို သိတယ်လို့ ထင်နေတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ် ယောက်ျားရဲ့ ဇာတိဟာ ယောက်ျားအချင်းချင်း ဆက်ဆံကြတဲ့ အခါမှသာ ပေါ်လာတတ် တာ မျိုးကလား။

ယောက်ျားဟာ အဝေးကို၊ အပေါ်ကို ပျံသွားတတ်တယ်။ ဒီအချက်ကို သဘော မပေါက်ရင် ယောက်ျားရဲ့ အတွင်း စိတ်ကိုလည်း နားမလည်နိုင်ဘူး။ မိန်းမတစ်ယောက် ပြောဖူး သလိုပေါ့။ “ကဗျာဆရာရဲ့ မိန်းမဖြစ်ရတာဟာ စိတ်ညစ်စရာပါရှင်။ အိမ်သာ တက်ပြီးတော့ ရေမဆွဲဘဲနဲ့ သည်အတိုင်း ထားချင်ထားခဲ့တာ” လို့သူက ညည်းဖူး ပါတယ်။ ကဗျာဆရာကတော့ ကဗျာဆရာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် သူ့ဇနီးဟာ အဝေးက ကဗျာဖတ်တဲ့ ပရိတ်သတ်လောက်တောင် သူ့ ကဗျာတွေကို စိတ်ဝင်စားမှု ရှိချင်မှ ရှိတတ်တာကိုး။ ဒါဟာလည်း မိန်းမရဲ့ အပြစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမမှာ သူ့ကဗျာတွေနှင့် ထိတွေ့ဖို့ အခွင့်အရေးမှ မရပဲကိုး။ သူ့ကဗျာ တွေကို လိုက်ပြီး ခံစားနိုင်ဖို့ အတွေ့အကြုံ၊ ရသအမြင်တို့မှ မရှိခဲ့ဘဲကိုး။ ယောက်ျားရဲ့ စိတ်မှာသာ သူ့မိန်းမက သူ့ကဗျာတွေကို ဖတ်ပြီး အရသာခံချင်ပေမယ့် မိန်းမကတော့ အိမ်မှုကိစ္စတွေနဲ့ပဲ ချာလပတ်လည်နေရတယ် မဟုတ်လား။

အဲ...တချို့သာ အခွင့်ထူးရတဲ့ မောင်နှံများမှာတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ တကယ့်ဘဝဖော် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ယောက်ျားရဲ့ လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ ပါဝင်ဆွေးနွေးမယ်၊ အကြံဉာဏ်ပေးမယ်၊ အလုပ်ထဲမှာလည်း မောင်တစ်ထမ်း မယ်တစ်ရွက် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်မယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်လုပ်ကိုင် ပေးတဲ့အတွက်၊ ဝင်ရောက် ကူညီတဲ့အတွက် ဒီအလုပ်ဟာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်တိုင်အလုပ်လို့ ထင်ရင်တော့ အမြင်မှားတာပဲ ဖြစ်မယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီကိစ္စဟာ ကိုယ်ကဘေးက ကူညီတာဖြစ်ပြီး အဓိက တာဝန်ရှိသူ အဓိက ဆောင်ရွက်သူကတော့ ယောက်ျားဖြစ်နေလို့ ပါပဲ။ ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပေးရာမှာ ပျော်ရွှင်မှုရဖို့၊ ကိုယ်ယောက်ျားကို ချစ်ရလိမ့်မယ်။ မချစ်ဘဲနှင့် သူ့အလုပ်ကို ပျော်ရွှင်စွာ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ဆိုတာ တော်တော်ခက်တယ်။ ကိုယ့် ယောက်ျားကို မချစ်ဘဲနှင့် သူ့အလုပ်တွေကို ဝင်လုပ်ပေးရင် စိတ်လည်းညစ်မယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ အချိန်တွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့လုပ်အားတွေလည်း အချည်းနှီးဖြစ်မယ်။

စာရေးဆရာကြီး ဘာလင်းဇက်က ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို ကျေးကျွန်လိုပြုမှု ဆက်ဆံပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဧကရီ ဘုရင်မ တစ်ပါးသဖွယ် ထင်လာအောင် လုပ်ပေးရမယ်လို့

မြသန်းတင့်

ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ယောက်ျားတွေဟာ ဘားလ်ဇက်ရဲ့ ဒီအဆို အမိန့်အပေါ်မှာ တော်တော် သစ္စာ ရှိကြတယ် ထင်ရဲ့။

သူတို့ကိုယ်သူတို့ မိန်းမရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကို ဘယ်လောက်ခံရကြောင်း၊ မိန်းမကို ဘယ်လောက် ကြောက်ရကြောင်း စသည်တို့ကို အကျယ်ချဲ့ ပြောတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာတော့ သူတို့ အကျယ်ချဲ့ ပြောနေတာ၊ လိမ်ပြောနေတာ၊ လုပ်ကြံ ပြောနေတယ် ဆိုတာကို သူတို့ဘာသာကောင်း ကောင်းသိတာပေါ့။

ဂျော့ဂျက်ဒီဗလန်ဟာ စာအုပ် တစ်အုပ်ပေါ်မှာ သူ့အမည်ရော၊ စာရေးဆရာ မေတားလင့်ရဲ့ အမည်ရော နှစ်ခုစလုံး ထည့်ရမယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ရေးတုန်းက သူလည်း ပါတယ်လို့ ပြောခဲ့တာတွေဟာ အဲ့ဒီလို ယောက်ျားက မိန်းမကို သူ့ကိုယ်သူ ဧကရီဘုရင်မ တစ်ပါးထင်အောင် လုပ်ပေးလို့ စိတ်ကြီးဝင်သွားတဲ့ အဖြစ်မျိုးပေါ့။

တကယ်ကတော့ မေတားလင့်ကလည်း သူတောင်းဆိုတဲ့ အတိုင်း ထည့်ပေး ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တကယ်ကတော့ ဒီစာအုပ်ဟာ သူ့မိန်းမနဲ့ ဘာမျှမဆိုင်ဘူး။ သူရေး တာပဲလို့ ယောက်ျားက ထင်ခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီစာအုပ်ကို ရေးဖို့ တိုက်တွန်းသူ၊ စိတ်ကူး ပေးသူက သူ့ဇနီးဖြစ်တာ မှန်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးတာက ဆုံးဖြတ်သူ၊ ရွေးချယ်သူ မဟုတ်လား။

မိန်းမဟာ ဗေဒင်ဆရာရဲ့ လက်ထဲက ရွဲလုံးကလေး တစ်လုံးပါပဲ။ နိမိတ်လောက် ကိုသာ ပြနိုင်တာပါ။ တကယ်ဟောရတာက ရွဲလုံး မဟုတ်ပါဘူး။ ဗေဒင်ဆရာပါ။ ဒီအတိုင်း ပါပဲ။ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်အောင်မိန်းမက တိုက်တွန်း အားပေးနိုင်တာမျိုး ရှိချင်ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်လုပ်တဲ့ အခါကျတော့ ယောက်ျားဟာ တခြားသူ တို့ကို တိုင်ပင်တာမျိုး၊ အကြံဉာဏ် တောင်းတာမျိုးတွေ လုပ်သွားတာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

တော်လစတိုင်းဟာ သူ့ဝတ္ထုတွေ ရေးစဉ်တုန်းက သူ့သမီးတွေက အချောကူးပေးတာ၊ စာမူတွေ ပြင်ပေးတာတွေကို လုပ်ပေးရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မိန်းမကတော့ စာအုပ်တွေကို ရေးရာမှာ သူဟာ အဓိကကျသူ၊ ခွဲခွာ မရသူလို့ ထင်နေတယ်။ တကယ်တော့ မိန်းမရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ လွတ်လပ်မှု၊ အမှီအခိုကင်းမှုဟာ သူ့ကိုယ်ပိုင် အလုပ်၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်တဲ့ အလုပ်သာလျှင်ဖြစ်ပါတယ်။

လူအမျိုးမျိုး အစားစားကို လိုက်ပြီး အိမ်ထောင်သည် ဘဝဟာလည်း ကွဲပြားခြားနားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အမျိုးသမီး တော်တော်များများ အဖို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ နေစဉ်ကြုံတွေ့ရတဲ့ဘဝဟာ သိပ်ကွဲပြား ခြားနားခြင်းမရှိ လှပါဘူး။ အတူတူပါပဲ။

မနက်လင်းလာရင် ယောက်ျားက အလုပ်ကို ထွက်သွားမယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ တံခါး ပိတ်ထွက်သွားသံကို ကြားတော့ ပျော်သွားတယ်။ သူ လွတ်လပ်သွားပြီလေ။ ကလေးတွေကလည်း ကျောင်းသွားကြပြီ။ အိမ်မှာ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ကျန်ခဲ့တော့တယ်။ တစ်ထောင်လောက်ရှိတဲ့ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စကလေးတွေကို စလုပ်ရတယ်။

လက်တွေ့ကသာ တလုပ်လုပ်နဲ့ အလုပ်များနေပေမယ့် စိတ်ကတော့ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေတယ်။ သူ့မှာရှိတဲ့ စီမံကိန်း ဟူသမျှဟာ မိသားစုဖို့ချည်းသာ ဖြစ်နေတယ်။ သူဟာ မိသားစုအတွက် အသက်ရှင်နေရသူ ဖြစ်တယ်။ သူတို့တစ်တွေ အိမ်ကို ပြန်လာတာနဲ့ စိတ်ထဲမှာ သက်သာရာ ရသွားတယ်။

သူ့ယောက်ျားက လက်ဆောင်အနေနဲ့ သူ့ပန်ဖို့ ပန်းကလေးတွေ ဝယ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ဒါတွေဟာ အလကားဟာတွေ ဖြစ်သွားပြီလေ။ ယောက်ျားကလည်း အိမ်ပြန် နောက်ကျလာတယ်။ မှန်မှန် မပြန်ချင်တော့ဘူး။ မိန်းမက တစ်နေကုန် ပြီးငွေ့စွာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

နေခဲ့ရတာကို လက်စားချေတဲ့ အနေနဲ့ မကြာခဏ ကကျည်ကကြောင် ကျလာတာကို လန့်နေတယ်။

ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ မြည်တွန် တောက်တီးတာ၊ ညည်းညူနေတာတွေကို အိမ်က မိန်းမက တစောင့်စောင့်နဲ့ လည်ပင်း တရှည်ရှည်နဲ့ဖြစ်အောင် လုပ်ရမလားဆိုပြီး ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းမှာကို လန့်နေတယ်။ သည်နည်းအားဖြင့် ယောက်ျားကို စိတ်ပျက်ကြောင်း ဖော်ပြတယ်။ သည်လိုမပြောသည့်တိုင် ယောက်ျားဘက်ကလည်း စိတ်ပျက်တာတွေ ရှိလာတယ်။

ရုံးအလုပ်ကလည်း ပင်ပန်းလာတယ်။ ကိုယ့်အိမ် ရောက်ရင် ကိုယ်အနားယူ အပန်းဖြေပုံက တစ်မျိုး၊ စားချင် သောက်ချင်တာက တစ်မျိုး၊ မိန်းမက ပြင်ဆင်ချက်ပြုတ် ထားတာက တလွဲ။ ညနေခင်းဟာ ပျင်းစရာ ကောင်းနေတယ်။ ငြီးငွေ့စရာကောင်းနေတယ်။ သတင်းစာလေး ဖတ်လိုက်၊ ရေဒီယိုလေးနားထောင်လိုက်၊ ရောက်တတ်ရာရာပြောလိုက်နဲ့။

အပေါ်ယံအားဖြင့် ရင်းနှီးသယောင် ရှိနေပေမယ့် သူတို့ နှစ်ဦးဟာ အထီးကျန် ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ငြီးငွေ့ဖွယ် ကောင်းစွာနဲ့ အချိန်ကုန်သွားပြီး မိန်းမကလည်း အိပ်ယာထ ဝင်ပြီး မောမောနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတယ်။ ယောက်ျားကလည်း ရေဒီယိုနားထောင်၊ စာဖတ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားကြတယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက် သူ့ယောက်ျား အလုပ်သွားလို့ တံခါးပိတ်သွား သံကိုပဲ မျှော်လင့်နေတယ်။ သူ ယောက်ျားမြန်မြန် အလုပ် သွားပါစေလို့ပဲ တောင့်တ နေမိတယ်။

ဒီငြီးငွေ့မှုကို ဖြေဖျောက်ဖို့အတွက် မိန်းမတွေမှာ အချို့သော နည်းလမ်းတွေ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနည်းလမ်းတွေကို လူတိုင်းရှာဖွေလို့ မရဘူး။ အထူးသဖြင့် အိမ်ထောင် ရေးဆိုတဲ့ နောင်ကြီးကြီးတွေ သိပ်ထူထဲတုတ်ခိုင်တဲ့ တိုင်းပြည်မျိုးမှာ မတွေ့နိုင်ဘူး။ ဒီလိုနဲ့

<http://www.mmteashop.com>

တချို့သော မိန်းမများဟာ အိမ်မှာ သြဇာအာဏာ အလွန်သုံးပြီး နေရာတကာ ပါချင်တဲ့ အုပ်ထိန်းသူ မိန်းမကြီးတွေ ဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။

တချို့ကျတော့လည်း ဖြစ်သမျှနဲ့ ကျေနပ် ရောင့်ရဲသွားပြီး မိသားစုရဲ့ ကျွန်မကြီး ဖြစ်သွား ရတော့တယ်။ တချို့ မိန်းမတွေ ကျတော့လည်း အပျိုဘော် ဝင်စတုန်းက ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ချစ်တဲ့ နာစစ်ဆပ် စိတ်ဓာတ်မျိုးဝင်ပြီး သနပ်ခါးခြေဆုံး ခေါင်းဆုံးလိမ်း၊ အိမ် အလုပ်ကလည်း ဘာမျှမလုပ်ဘဲ အလှပြင်စတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်သွား ရတော့တာ ပါပဲ။

အိမ်ထောင် ကျစ တုန်းမှာတော့ မိန်းမဟာ သူ့စိတ်ကူး၊ သူ့ မျှော်မှန်းချက်တွေနဲ့ သူ ပျော်နေတယ်။ အိပ်မက် မက်နေတယ်။ သူ့ယောက်ျားကို အထင်ကြီးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူ့ ယောက်ျားကို ခြွင်းချက်မရှိ ချစ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ယောက်ျားနဲ့ ခွဲလို့ မရအောင် အရေးပါတယ်။ နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ် ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆ တယ်။

အဲ... အိမ်ထောင်သက် နည်းနည်းရလာတဲ့ အခါ တကယ့် ပကတိစိတ်ဟာ ပြန်ပေါ်လာ တော့တာပါပဲ။ ကိုယ့် ယောက်ျားဟာ ကိုယ်မပါရင်လည်း အရေးမကြီးဘူး၊ ကိုယ် မရှိရင်လည်း အရေးမကြီးဘူး ဆိုတာကို သဘော ပေါက်လာတယ်။ ကလေး တွေကလည်း တစ်နေ့မှာ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် သွားကြမယ်ဆိုတာကို သိလာတယ်။ အဲဒီ အထဲမှာ ကျေးဇူး မသိတတ်တဲ့ ကလေးက ဘယ်နှစ်ယောက် ပါမယ်ဆိုတာ မပြောနိုင် သေးဘူး။

အိမ်မှာ သူ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်၊ အစွန့်ပစ်ခံ၊ လက်အောက်ခံ လူ တစ်ယောက်လို ခံစားရလာတယ်။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိတော့ဘဲ ဖြစ်လာတယ်။ ဘယ်လို အပျင်းဖြေရမှန်း မသိ ဖြစ်လာတယ်။ ကိုယ့် ဝါသနာလေးတွေ၊ ကိုယ့်စရိုက်

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

လေးတွေတော့ ရှိပါရဲ့။ ဒါလေးတွေကို ကောက်လုပ်ခြင်းဖြင့် စိတ်သက်သာမှု၊ အပျင်းပြေမှု၊ အထီးကျန် ဖြစ်မှု၊ ငြီးငွေ့မှု စတာတွေ သက်သာ စေတာတော့ မှန်ပါရဲ့။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ အရာတွေက လုံးဝ လွတ်မြောက်အောင်တော့ အဲဒီစရိုက်၊ အဲဒီ ဝါသနာ တွေကလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ရိုးသားတဲ့ စာရေးဆရာမ တိုင်းဟာ “အသက် သုံးဆယ် အတွင်း” က မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်နှောက်ကျိမှု၊ တိမ်းတိမ်းပွေပွေ ဖြစ်ခဲ့ မှုတွေကို ရေးခဲ့တာချည်းပဲ။

ကက်သရင်း မစဖီး၊ ဒေါ်ရသီပါကား၊ ဗာဂျီးနီးယားဝုဗ် တို့ရဲ့ ဝတ္ထုတွေထဲက ဇာတ်လိုက်တွေကို ကြည့်လိုက်ရင် ဒီအတိုင်း ချည်းပါပဲ။ အိမ်ထောင်ကျစ၊ မိမိလင် ပျိုမျစ် စတုန်းမှာတော့ သူတို့တစ်တွေဟာ ကြည်မွေ့စွာ တေးဆို ခဲ့ကြသပေ။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်သက် ရင့်လာတာနဲ့ အမျှ သူတို့ဟာ စိတ်ညစ်စရာတွေ တွေ့လာပြီး သောကနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ လာကြရတော့တာပါပဲ။

အိမ်ထောင် ပြုခြင်းကိစ္စမှာ ကြေကွဲစရာ အကောင်းဆုံး ကိစ္စကတော့ မိန်းမဟာ သူမျှော်လင့် တောင့်တနေတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို အိမ်ထောင်ရေးမှာ ရှာလို့ မတွေ့ရတော့တဲ့ အချက်ပဲ။ ဒါတင်မကဘူး အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ သူ့ဘဝကို ကြေမွ ပျက်စီးသွားစေတယ်။ ထပ်ပြန်တလဲလဲ လုပ်ငန်းတွေ၊ သမား ရိုးကျနေ့စဉ် အဖန်ဖန် ကြံတွေ့နေရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ထဲမှာပဲ စုံးစုံးမြုပ် သွားရတော့တယ်။

မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ ပထမ အနှစ် နှစ်ဆယ်ဟာ တော်တော် ပျော်စရာ ကောင်းပြီး တော်တော်ကြွယ်ဝတဲ့ အရွယ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ကာလ အတွင်းမှာ သူဟာ ကမ္ဘာကြီးကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဆယ် ကျော်လာတာနဲ့ သူဟာ အိမ် တစ်အိမ်ရဲ့ အရှင်သခင်မ ဖြစ်လာပြီး ယောက်ျားတစ်ယောက် ထာဝစဉ် နောင်ဖွဲ့ လိုက်ရ

<http://www.mmteashop.com>

တော့တယ်။ အတုပ်အနှောင် ခံလိုက်ရတော့တယ်။ ကလေး တစ်ယောက်ကို ရင်မှာပိုက်ပြီး ဘဝကို အနှစ်နှာ ခံလိုက်ရတော့တယ်။

တကယ့်အလုပ်၊ တကယ့်လှုပ်ရှားမှု အမိန့်တွေ ဖြစ်လာရတော့တယ်။ သူဟာ လင်နှင့် သားသမီးတွေကို ပြုစု စောင့်ရှောက်ပြီး သူ့ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်လွှတ် ခဲ့တဲ့အတွက် ချီးကျူး ဩဘာ ပေးတာတွေကို ခံရပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ လူနှစ်ယောက်ကို တစ်သက်လုံး ထိန်းသိမ်း ပြုစု စောင့်ရှောက်သွားရတာဟာ သူ့အဖို့ အကျိုးမရှိလှဘူးလို့ ထင်လာတတ်တယ်။

ဒီအတောအတွင်းမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေ့ထား နိုင်ရင်တော့ အကြောင်း မဟုတ် ဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီလို လုံးလုံး လျားလျား မေ့ထားဖို့ ဆိုတာကလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ ပိုပြီး ဆိုးတာက ကိုယ်က လင်နဲ့ သားသမီးတွေ အပေါ်မှာ သိပ်အရေးပေး တန်ဖိုး ထားလွန်းတော့ ကိုယ့်ချစ်မြတ်နိုးမှု၊ ကိုယ့်အရေး ပေးမှုဟာ လင်သားအဖို့ စိတ်ပျက် စရာ၊ ကုန်ခန်း စရာဖြစ်လာတတ်တယ်။

ဒီလို လက်ဝါးကြီး အုပ်မှုမျိုးဟာ နောက်မှာ အနိုင်ယူချင်တာမျိုး လွှမ်းမိုး ဩဇာ ပေးချင်တာမျိုး ဖြစ်လာပြီး ယောက်ျားကလည်း စိတ်ပျက် လာတတ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ယောက်ျားကလည်း မိန်းမရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု၊ မိန်းမက အစစ အရာရာ လက်ဝါးကြီး အုပ်မှုကို ရှောင်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတော့ တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မိန်းမ ဒီလိုဖြစ် လာအောင် ဘယ်သူ လုပ်ခဲ့သလဲ။ ယောက်ျားပဲ မဟုတ်လား။ သူပဲ ဧကရီ ဘုရင်မ တစ်ပါးလို မြှောက်စားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို လက်ထပ်ပြီ ဆိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ဝတ္တရား တွေကို ကျေပွန်ရမယ်၊ သူ့ရဲ့ အပေါ်မှာ သစ္စာရှိရမယ်လို့ တောင်းဆိုခဲ့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် သူကတော့ မိန်းမအပေါ်မှာ ဘယ်လောက်များ ဝတ္တရား ကျေပြန်ခဲ့ပါသလဲ။
ဘယ်လောက်များ သစ္စာ ရှိခဲ့ပါသလဲ။

မြသန်းတင့်

မိန်းမဟာ တေရီလား ကျေးကျွန်လား

ဇနီးကို လင်နိုင်တဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်၊ အစစ အရာရာ ဇီဇာကျယ်တဲ့ မိန်းမကြီး တစ်ယောက်၊ ကကျည်ကကြောင်ကျတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်၊ စိတ်ပျက်စရာ မိန်းမကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေး လိုက်တာဟာ တခြား အရာမဟုတ်ဘူး။ စောစောက ပြောခဲ့သလို ယောက်ျားရဲ့ နှစ်ဖက်ခွ သဘောထားကြောင့်ဖြစ်တယ်။

ယောက်ျားဟာ တစ်ဖက်ကျတော့ မိန်းမကို ကျွန်လို သဘောထားပြီး၊ တစ်ဖက်ကျတော့ မိန်းမကို သူ့ကိုယ်သူ ဧကရီ ဘုရင်မကြီး ထင်လာအောင် မြှောက်ပေး တတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် မိန်းမတွေဟာ အဆာကျယ်ပြီး လင်ကတောင် စိတ်ပျက်တဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်သွား ရခြင်းဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သူတစ်ဦးတည်းကိုသာ နတ်ဘုရားလို ကိုးကွယ်အောင် လုပ်ထားပြီး သူ့ကိုယ်သူတော့ အနှောင်အဖွဲ့ မရှိအောင်၊ လွတ်လပ်အောင် လုပ်ထားတယ်။

မိန်းမကို အိမ်မှုကိစ္စတွေနဲ့ ငြီးငွေ့အောင် လုပ်ထားပြီး သူ့ကို မငြီးငွေ့အောင် ဖျော်ဖြေတဲ့ အရာတစ်ခုအဖြစ် လုပ်ထားတယ်။ မိန်းမကို ခိုင်းစရာရှိလျှင်၊ အလိုရှိလျှင် အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် ခေါ်ထားပြီး တကျည်ကျည် မပူဆာအောင် လုပ်ထားတယ်။ မိန်းမကို ကိုယ်တစ်ဦးတည်း အတွက် (သားသမီးနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ အတွက် မဟုတ်) ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ သူကတော့ မိန်းမရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကို မခံနိုင်ဘူး။

မိန်းမကိုတော့ လင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဇနီးလို နေစေချင်တယ်။ သူကျတော့ ဇနီး တစ်ယောက်ရဲ့ လင်ယောက်ျားလို မနေချင်ဘူး။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမဟာ လက်ထပ်တဲ့ နေ့ကစပြီး သစ္စာဖောက်ခြင်း ခံရတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမရဲ့ ဘဝဟာ ချုံးချုံးကျ သွားရ တော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ သူ့ဘဝကို သစ္စာဖောက် ခံရမှုတွေနဲ့ တိုင်းထွာ ချိန်တွယ် ကြည့်တော့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

စာရေးဆရာ ဒီအိတ်စ်လောရင့်စ်ပြောတဲ့ ဖိုမ အချစ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ စကားဟာ တော်တော်မှန်တယ်။ သူက အပြန်အလှန် ပြည့်စုံရန် ကြိုးစားသော လူနှစ်ဦး၏ ပေါင်းဖော် မှုသည် တစ်နေ့တွင် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်သာ ကြုံတွေ့ ရမည်ဖြစ်၏လို့ ပြောခဲ့ ဖူးတယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ ခိုလှုံမှု တစ်ခုမဖြစ်သင့်ဘူး။ ကုသမှုတစ်ခု မဖြစ်သင့်ဘူး။

လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ ပြည့်စုံတဲ့၊ သီးခြားဖြစ်တဲ့၊ လွတ်လပ်တဲ့ လူနှစ်ဦးရဲ့ ပေါင်းစည်းမှုသာ ဖြစ်ရမယ်။ (ဆိုလိုတာက လင်နဲ့မယား နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တစ်ဦးတည်း အဖြစ် ပြည့်စုံပြီး လက်ထပ်တယ်လို့ မယူဆအပ်ဘူး။ သူတို့ နှစ်ဦးဟာ သီးခြား ပြည့်စုံတဲ့သူ၊ လွတ်လပ် အမှီအခိုကင်းတဲ့ သူနှစ်ဦးရဲ့ ပေါင်းစည်းမှု မျိုးသာ ဖြစ်သင့်တယ်။)

ပြဇာတ်ရေးဆရာကြီး အိဗဆင်ရဲ့ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ထဲမှာ ဇာတ်လိုက် နိရာက သူဟာ ဇနီးတစ်ယောက်နဲ့ မိခင်တစ်ယောက် မဖြစ်ခင်မှာ ပြည့်စုံတဲ့ လူတစ်ယောက် အရင် ဖြစ်ရမယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့ဟာ နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ တစ်ခု ဖြစ်တဲ့ ယူနစ် မဖြစ်စေရဘူး။

လင်ဖြစ်စေ တစ်ယောက်ယောက်ဟာ လူ့အဖွဲ့ အစည်းထဲမှာ ဘယ်သူ့ အကူအညီ ကိုမျှ မယူဘဲနဲ့ တစ်ဦးတည်း ရပ်တည်နိုင်မယ့် အနေအထား၊ တစ်ဦးတည်း ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက် နိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုး ရှိသင့်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် စီးပွားရေး အရ၊ လူမှုရေးအရ တွယ်တာတာမျိုး ဖြစ်မလာတော့ဘဲ တကယ့်ကို ချစ်လို့၊ တကယ့်ကို နှစ်သက်လို့၊ တကယ့်ကို ရက်ရော သဘောထားကြီးလို့ တွယ်တာခြင်းမျိုး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။

ဟန်ချက်ညီမျှတဲ့ အတွဲတစ်တွဲဟာ စိတ်ကူးထဲမှာ မရှိနိုင်တဲ့ ယူတိုးပီးယားတစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို စုံတွဲမျိုးဟာ အပြင်မှာ တကယ်ရှိပါတယ်။ တချို့လည်း အိမ်ထောင်ပြု

<http://www.mmteashop.com>

ထားတဲ့ ဇနီးမောင်နှံတို့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။ အများ အားဖြင့်တော့ အိမ်ထောင် ပြုခြင်းရဲ့ အပြင်ဘက် (တစ်နည်း အိမ်ထောင်မပြုတဲ့) အတွဲတွေ ကြားမှာ ပိုပြီး တွေ့ရ တတ်ပါတယ်။

တချို့ အတွဲတွေကတော့ ဖိုမ အချစ်ကြောင့် တွဲနေ မိကြခြင်း ဖြစ်ပြီး အသိုက်အဝန်း အပေါင်းအသင်းမှာတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တစ်သိုက်စီ၊ တစ်ဝိုင်းစီ၊ တစ်သင်းစီ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဖိုမကိစ္စမှာသာ ချည်နှောင်ထားကြ သော်လည်း တခြားကိစ္စ လူမှုရေး ကိစ္စတွေမှာတော့ လုံးဝလွတ်လပ်ကြပါတယ်။

တချို့ အတွဲတွေကျတော့လည်း ဖိုမ ဆက်ဆံရေးကို တားမြစ်ခြင်း မရှိတဲ့ မိတ်ဆွေများ အဖြစ် နေကြပါတယ်။ မိန်းမ တစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာ ပုံသဏ္ဍာန်လေးတွေ အမျိုးမျိုး ရှိနိုင်ပါတယ်။ အပေါင်းအဖော် သဖွယ် ဆက်ဆံရေး၊ ပျော်ရွှင်မှု၊ ယုံကြည်မှု၊ ချစ်ခင်မှု၊ ပူးပေါင်းမှု၊ အချစ် စတဲ့ကိစ္စတွေမှာ နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်အတွက် တစ်ယောက် ကြည်နူးစရာ၊ ပျော်စရာ၊ အားတက် စရာတွေ ဖြစ်ချင်ဖြစ် မယ်။ အိမ်ထောင်တွေ ပြိုကွဲ ပျက်စီးသွားတာနဲ့ ပက်သက်လို့ ပုထုဇဉ် တွေကို အပြစ် မတင်သင့်ပေဘူး။

အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ အစကတည်းက သဘာဝမကျဘဲ ပေါ်လာတဲ့ အဆောက်အအုံကြီး ဖြစ်တယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်တို့သည် သေတပန် သက်တစ်ဆုံး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး တာဝန်ကျေစွာ နေထိုင်ကြစေသတည်း။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဝတ္တရား နောင်ကြီးတို့ဖြင့် ချည်နှောင် ထားစေသတည်းလို့ ပြောတာဟာ ကြောက်ဖွယ် အမှုကြီး တစ်ခုဖြစ်တယ်။ ဟန်ဆောင်မှု၊ လိမ်လည်မှု၊ ရန်ငြိုးသို့မှု၊ စိတ် မချမ်းမြေ့မှု စသည်တို့ကို ပေါ်ပေါက်စေတဲ့ အရာဖြစ်တယ်။ လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း၊

<http://www.mmteeshop.com>

အိမ်ထောင်ပြုခြင်း စသည်တို့ဟာ ခုခေတ်မှာတော့ တော်တော်လေးတော့ ပုံသဏ္ဍာန် ပြောင်းလာကြပါပြီ။

ဒါပေမယ့် မောင်မယ်နှစ်ဦးစလုံး အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးနေတဲ့ ဖိနှိပ် ကြီးစိုးမှုကတော့ ရှိမြဲ ရှိနေသေးတာပဲ။ သဘောတရားအရာ ပြောရင်တော့ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ တန်းတူ ညီမျှ အခွင့်အရေး ရှိတယ်။ အခွင့်အရေး တူတယ်လို့တော့ ပြောနေကြတာပဲ။ ဟုတ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အရင် ခေတ်တွေကထက် မိမိ နှစ်သက်တဲ့သူကို လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ် ပိုင်ခွင့်တော့ ရှိလာ ကြတာမှန်ပါတယ်။ အမေရိကမှာလို လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ် ပိုင်ခွင့်တော့ ရှိလာကြတာမှန်ပါတယ်။

ယဉ်ကျေးမှုချင်း ကွာခြားတာ၊ အသက်ကွာခြားတာ စသည် တို့ဟာလည်း အရင် တုန်းကလောက် အရေးမကြီးတော့ဘူး ဆိုတာလည်း မှန်ပါတယ်။ ယောက်ျားကလည်း မိန်းမတောင်းဆိုတဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို အလွယ်တကူပဲ အသိအမှတ် ပြုလာကြပါတယ်။ ယောက်ျားတွေဟာလည်း အိမ်မှုကိစ္စတွေကို လုပ်ရာမှာ မိန်းမတွေနဲ့ အတူ ခွဲဝေလုပ်တာ၊ ဝင်ဈေး ဝယ်ပေးတာ၊ ကလေးကျောင်းပို့တာ၊ ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်ပေးတာ စသည်ဖြင့် မိန်းမတွေရဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို လုပ်ရာမှာ ခွဲဝေလုပ်ကိုင်လာကြပါတယ်။

ရေကူးခြင်း၊ တင်းနှစ်ရိုက်ခြင်း၊ ခရီးထွက်ခြင်း၊ ဘိုင်စကယ် စီးခြင်းစတဲ့ အပန်းဖြေ လုပ်ငန်းတွေ မှာလည်း သူတို့ အတူတူ ပါဝင် လုပ်ဆောင် လာကြပါတယ်။ မိန်းမဟာ သူ့ယောက်ျား ပြန်အလာကို တစ်နေ့လုံး လည်ပင်း တရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်မျှော် နေစရာ မလိုတော့ဘူး။

အပြင်ထွက်ပြီး ကစားပွဲကို ကြည့်နိုင်တယ်။ ကလပ်တို့ အသင်းတို့ကိုလည်း သွားလည် နိုင်တယ်။ ဂီတအသင်းတို့ ဘာတို့မှာ သွားပြီး တီးမှုတ်နိုင်တယ်။ အချုပ်

<http://www.mmteashop.com>

ပြောရရင် အိမ်ပြင်ကို ထွက်ပြီး အပျင်း ဖြေနိုင်တယ်။ ပိုက်ဆံရဖို့ ကိုယ်ပိုင် အလုပ်ကလေး ဘာလေး ထွက်လုပ် ချင်တယ်ဆိုရင်တောင် လုပ်နိုင်သေးတယ်။

ငယ်ရွယ်တဲ့ အိမ်ထောင်တွေကို ကြည့်လိုက်ရင် အချင်းချင်းကြားမှာ ပြည့်စုံတဲ့ တန်းတူ ညီမျှမှု အခြေခံပေါ်မှာ တည်ဆောက် ထားသလို ထင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားက စီးပွားရေး တာဝန်ကို ယူထား နေသေးသမျှ အဲဒီလို ပြည့်စုံတဲ့ တန်းတူညီမျှမှု ရှိတယ်လို့ ထင်ရတဲ့အထင် ဝုပ္ပလ္လာသမျှသာဖြစ်တယ်။ ဘယ်ရပ်ကွက်မှာ၊ ဘယ်မြို့မှာ နေမယ်ဆိုတာကအစ အစစအရာရာကို ဆုံးဖြတ်သူဟာ ယောက်ျားသာ ဖြစ်တယ်။

သူတို့ရဲ့ နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်းဟာလည်း သူ့ယောက်ျားရဲ့ ဝင်ငွေအပေါ်မှာ မှီတည် နေရတယ်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ စသည်တို့ဟာလည်း သူ့ရဲ့အသက် မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်အကိုင်ပေါ်မှာပဲ မှီနေရတယ်။ နိုင်ငံရေး၊ အသိပညာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကိုလည်း ယောက်ျားကသာ ဆုံးဖြတ်တယ်။

မိန်းမဟာ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်၊ ကိုယ်ပိုင် ဝင်ငွေရယ်လို့ မရှိလေတော့ ကွာရှင်းပိုင်ခွင့် ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာလည်း သဘောတရား အရ စာရွက်ပေါ်မှာသာ ရှိတဲ့ စကားလုံးဖြစ်နေတယ်။ မယားစရိတ်ဟာ အမေရိကန်လို တိုင်းပြည်မျိုးမှာသာ များများစားစား ရပေမယ့် ပြင်သစ် ပြည်လို နေရာမျိုးမှာတော့ ရယ်စရာ ကောင်းလောက်အောင် နည်းပြီး တစ်ခုလပ်မိန်းမဟာ ညှိုးငယ် နွမ်းပါးစွာနေရတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီမညီမျှမှုတွေထက် ဆိုးတဲ့အဆိုးဆုံး မညီမျှမှုကတော့ ယောက်ျားက သူ့ အလုပ်မှာ သူ့ရဲ့အတ္တကို ဖော်ပြတာမျိုးကို လုပ်နိုင်ပေမယ့် မိန်းမမှာတော့ သူ့အတ္တကို သူ့ရှာဖွေခွင့် မရတဲ့ အချက်ပဲဖြစ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ခေတ်သစ် အိမ်ထောင်စုတွေ၊ အထူးသဖြင့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုက အိမ်ထောင်စုတွေမှာ မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို ကျေးကျွန် အဖြစ် လျော့ချပစ်ခဲ့ တယ်လို့ မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ ဒါဟာလည်း အဆန်းအသစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ရှေးဟောင်းဂရိ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာတုန်းက ဇန်တီပီကြီးစိုး လွှမ်းမိုးမှုကို ခံရတယ်လို့ ပြောလေ့ ရှိကြတယ်။ ခုခေတ်မှာလည်း မိန်းမများဟာ ယောက်ျားတွေရဲ့ အလုပ်ထဲကို ဝင်ပါ တာမျိုးတွေ၊ စွက်ဖက် တာမျိုးတွေရှိတာ မှန်ပါတယ်။ တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အတွဲတစ်တွဲကို တွေ့ဖူးတယ်။

မိန်းမက သူ့ယောက်ျား အောင်မြင်မှု ရဖို့အတွက် ယောက်ျားကို အတင်း တွန်းထိုး လှုံ့ဆော်တယ်။ လိုက်စရာရှိရင် လိုက်ပေးတယ်။ သူ့ဇယားတွေကို ခွဲပေးတယ်။ အစား အသောက် စားတာက အစ ကြီးကြပ်တယ်။ စာကျက်ရာမှာတောင် ထိုင်စောင့် ကြည့်တယ်။ ယောက်ျား ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်တာ၊ အပန်းဖြေချင်တာတို့ကိုတောင် ခွင့်မပေးဘူး။ သူ့ခွင့်ပေးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်ရတယ်။ အမှန်ကတော့ သူ့ကို အချုပ်အနှောင်နှင့် ထားသလိုပါပဲ။

ဒီလို အနိုင်ကျင့်မှုမျိုး၊ ဒီလို လွှမ်းမိုးမှုမျိုးဟာ ခုခေတ်မှာ တော်တော်ခေတ်စား လာတယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ယောက်ျားဟာ မိန်းမရဲ့ တန်းတူညီမျှ ပိုင်ခွင့်ကို အသိအမှတ် ပြုတယ်။ ဒီတန်းတူ ညီမျှမှုကို အကောင်အထည် ဖော်ချင်ရင် သူမှသာ တစ်ဆင့် ဖော်နိုင်တယ် ဆိုတာ သိတယ်။ ဒီတော့ ယောက်ျားမှာလည်း သိသိကြီးနဲ့ ခံနေရတယ်။

သူ့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အနာခံပြီး မိန်းမရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို အသိအမှတ် ပြုရသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ရင်းက ကိုယ်လည်း ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ် ခံရတဲ့ အဖြစ်ကို ပြန်ရောက်သွားရတော့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အပြန်အလှန် အားဖြင့် မိန်းမဟာ ယောက်ျားအပေါ်မှာ နိုင်ချင်တာဟာ သူ့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို အလျော်ပေးချင်လို့ နိုင်ချင်တာဖြစ်တယ်။ သူ့ယောက်ျားရဲ့အောင်မြင်မှု၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့ အနာဂတ်၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့ ပျော်ရွှင်မှု စသည်တို့ဟာ သူ့ကြောင့်လို့ သူ ပြချင်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို လက်နက်သဖွယ် သုံးပြီး အနိုင် ယူတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုလုပ်တဲ့အတွက် သူ့အားနည်းချက်အဖြစ် ကျန်နေသေးတာပါပဲ။

မိန်းမတွေဟာ မကောင်းဘူးလို့ပြောပြီး မိန်းမ မှန်သမျှကို ဆန့်ကျင်နေတဲ့ မိန်းမမုန်း ဝါဒသမားတွေ ရှိသေးတယ်။ အယူအဆကတော့ သိပ်ပြီး ယုတ္တိ မကျလှပါဘူး။ ဘာဖြစ် လို့လဲဆိုတော့ မိန်းမဟာ လက်ထပ်လိုက်မှ၊ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်မှသာ အဆိပ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါ ဖြစ်သွားလို့ ပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေး စနစ်တွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အထွေထွေ အခြေအနေများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့သိပ်ကို လိုအပ်နေပါတယ်။

အနိပိးဆင်းမှုလား... မိခင်လောင်းလား

မိခင်ဘဝကို ရောက်တဲ့အခါ မိန်းမဟာ ဇီဝကမ္မဗေဒကိစ္စ ပြည့်စုံတယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ မိန်းမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်းပုံက မျိုးနွယ် ပြန့်ပွားရေးအတွက် သင့်တော်တဲ့ အဆောက်အအုံ ဖြစ်လေတော့ မိခင်ဖြစ်ရခြင်းဟာ မိန်းမရဲ့ သဘာဝ ဝတ္တရား ဖြစ်နေ တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သိကြတဲ့အတိုင်း လူဟာ အမြဲတမ်း သဘာဝ အလိုကိုချည်း လိုက်နေ တာ မဟုတ်ပါဘူး။

မျိုးနွယ် ထုတ်လုပ်ငန်းကို သဘာဝရဲ့ စီရင် ပြဌာန်းမှုအောက်က ဆွဲထုတ်ဖို့ ကြိုးစား ခဲ့ကြတာ ရာစု နှစ်ပေါင်း တစ်ခုလောက် ရှိသွားပါပြီ။ မျိုးနွယ် ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကို သဘာဝလက်ထဲက လုယူပြီး လူက သူ့ရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ ထားဖို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာလောက်ကတည်းက ကြိုးစားခဲ့ကြပါတယ်။

တချို့ တိုင်းပြည်တွေဆိုရင် ပဋိသန္ဓေ တားဆီးမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ သိပ္ပံနည်းကျ နည်းနာတွေကို တရားဝင်ပြဌာန်း ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ဘုရင်ဂျီဘာသာဝင် တိုင်းပြည် တွေမှာတော့ လျှို့ဝှက် ကျင့်သုံးခဲ့ကြပါတယ်။ ယောက်ျားတွေကတော့ အကာအကွယ်ကို သုံးကြတယ်။ မိန်းမတွေကတော့ သွားလာပြီးတဲ့အခါ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ သုက်ပိုး မကျန် ရစ်လေအောင် လုပ်ကြတယ်။

ပဋိသန္ဓေကို ဘယ်လို တားမလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ချစ်သူတွေ၊ အိမ်ထောင် ရှင်တွေကြားမှာ အငြင်း ပွားခဲ့ကြတယ်။ ယောက်ျားကလည်း အကာအကွယ် တို့၊ ဘာတို့ကို မသုံးချင်ဘူး။ မိန်းမကလည်း ကရိုကထ များတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပဋိသန္ဓေ တားတဲ့ နည်းလမ်းကို မသုံးကြတော့ဘဲ ရလာတဲ့ ပဋိသန္ဓေကို ဖျက်ချတဲ့ နည်းကို သုံးလာကြ တော့တာပါပဲ။ ပဋိသန္ဓေ တားဆေးကို တရားဝင် အသုံးပြုတဲ့ တိုင်းပြည်များမှာတောင် ဖျက်ချ တာကိုတော့ တရားဝင် ခွင့်ပြုခြင်း မရှိပါဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သားဖျက်ချာတာဟာ တော်တော် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ပြစ်မှုတစ်ခုလို့ ယူဆကြပြီး စကားထဲ ထည့်ပြောတာတောင် လွန်လှပါပြီ။ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အဖို့ ဆိုရင်လည်း မိန်းမ တစ်ယောက် မျက်နှာမြင်တုန်းမှာ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာတွေကို ရေးပြတာဟာ ဘာမျှအကြောင်း မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖျက်ချတဲ့ အကြောင်းကို ရေးရင် ယုတ်ညံ့ပြီး လူလောကကြီးကို ယုတ်ညံ့တဲ့ အမြင်နှင့် ကြည့်တယ်လို့ စွပ်စွဲခံရတတ်တယ်။

တချို့တိုင်းပြည်တွေမှာ သားဖျက်ချခြင်းကို ဥပဒေနှင့် ပိတ်ပင်ထားတယ်။ ဖျက်ချခြင်းဟာ အန္တရာယ် များတယ်လို့လည်း ယူဆကြတယ်။ (ဒါပေမယ့် ရိုးသားတဲ့ သမားတော်ကြီးများ၊ ဟန်မဆောင် တတ်တဲ့ သမားတော်ကြီးများကတော့ ဘာလင်မြို့က ဖိုမဆက်ဆံရေး သုတေသနဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါက်တာ မဂ္ဂနက်စ်ဟာရှီဖီးနဲ့ သဘောတူကြပါတယ်။)

သူက ဆေးရုံမှာ လိုအပ်တဲ့ ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုတွေကို ပြုလုပ်ပြီး တတ်ကျွမ်းတဲ့ ပါရဂူများနှင့် ပြုလုပ်တဲ့ ဖျက်ချမှုဟာ ပြစ်မှု ဥပဒေမှာဆိုထားတဲ့ အန္တရာယ် သက်ရောက်ခြင်း မရှိနိုင်ဘူးလို့ ပြောဖူးပါတယ်။ သားဖျက်ချ ရာမှာ အန္တရာယ်များတာဟာ တခြား ကြောင့်မို့ မဟုတ်ဘူး။ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း အခြေအနေတွေ ထဲမှာ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိတဲ့ သူတွေက ပြုလုပ်ပေးတဲ့ အတွက် အန္တရာယ် များနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။)

တချို့ကလည်း ဖျက်ချတာကို ဘာသာရေး ရှုထောင့်ကနေပြီး ကန့်ကွက်ကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဘုရင်ဂျီ ဘာသာမှာဆိုရင် ဒီအချက်ဟာ တော်တော်အပြစ်ကြီးတယ်။ ဘုရင်ဂျီဘာသာ အရဆိုရင် မမွေးသေးတဲ့ကလေး ငယ်မှာ ဝိညာဉ်ရှိတယ်။ ရေဖျန်း မခံရသေးဘဲ သူ့ဘဝကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်ရင် ကောင်းကင်ဘုံကို ဝင်ခွင့်မပေးဘဲ ပိတ်ပင် လိုက်တာနှင့်တူတယ်လို့ ယူဆတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

တစ်ဖက်မှာလည်း အယူသီးတဲ့ မဟာပုရိသဝါဒတွေ ရှိသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ ဘယ်အခြေအနေ မျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် သန္ဓေသား ဖျက်ချတာမျိုးကို မလိုအပ်ဘူးလို့ ယူဆတဲ့ အယူအဆဖြစ်တယ်။ အထင်ရှားဆုံးကတော့ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တုန်းက ရေးခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာရှိုင်းရဲ့ စာအုပ်ထဲက အယူအဆမျိုးဖြစ်တယ်။

သားဖျက်ချတာဟာ ရှက်စရာကောင်းတဲ့ အပြုအမူ တစ်ရပ် မျှသာမက ရာဇဝတ် ပြစ်မှု တစ်ခုလည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆေးပညာအရ ဆေးကုသဖို့ လိုအပ်လာတဲ့ အခါ မျိုးပင်လျှင် သားဖျက် ချတာမျိုးကို မပြုသင့်ကြောင်း၊ ဥပဒေအားဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရှိတာဟာ အမေရဲ့ကျန်းမာရေးနဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်သည့်တိုင် သား ဖျက်တာကိုလည်း လက်မခံ သင့်ကြောင်း၊ ကလေးအသက်ကို ရွေးမလား၊ အမေ့ အသက်ကို ရွေးမလားဆိုတာ ဘုရားမှအပ ဘယ်သူမျှ ဆုံးဖြတ် ပိုင်ခွင့် မရှိကြောင်း၊ သန္ဓေသားဟာ အမေပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်း မဟုတ်ကြောင်း၊ သန္ဓေသားဟာ အမေကို မှီတွယ် စားသောက် နေတဲ့ ကပ်ပါးသတ္တဝါတစ်ခု မဟုတ်ကြောင်း စသည်ဖြင့်ရေးထားတယ်။

ဒါတွေကတော့ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချတဲ့ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အမြင်တွေပါပဲ။ တချို့ ကလည်း ပြောကြသေးတယ်။ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချတာမှာ "လူတန်းစား" လက္ခဏာရှိတယ်တဲ့။ သူတို့ပြောတာကတော့ ပဋိသန္ဓေတားတဲ့ အယူအဆဟာ လူလတ်တန်းစားတွေ ထဲက ပေါက်ဖွားပြီး အဲဒီလူတန်းစားထဲမှာ ပျံ့နှံ့နေတဲ့ အယူအဆတစ်ခု ဖြစ်တယ်တဲ့။

အိမ်မှာ ရေချိုးခန်း အလွယ်တကူ ရှိတာဟာ ရေချိုးခန်း အလွယ်တကူ မရှိတဲ့ အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားများရဲ့ အခြေအနေထက်ပိုပြီး ပဋိသန္ဓေ သားဖျက်အောင် ဖန်တီး ပေးတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်တယ်တဲ့။ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားရဲ့ အိမ်မှာတော့ ရေချိုးခန်းမရှိ၊ ရေဘုံဘိုင် မရှိဆိုတော့ ဒီလိုအမှုမျိုးကို လွယ်လွယ်ကူကူ ကျူးလွန်ဖို့ ခက်ခဲတယ်တဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

အမှန်ကတော့ ဒါတွေဟာ အဓိက အကြောင်း မဟုတ်ပေမယ့် စီးပွားရေး အကြောင်း ဟာလည်း တစ်စိတ်တဒေသတော့ ပါပါတယ်။ တချို့ ဆင်းရဲသားများ ကျတော့လည်း ကလေး တစ်ယောက် တိုးလာရင် စရိတ်စကကြီးလေး လာတော့မှာမို့လို့ ဖျက်ချာ တာတွေရှိတယ်။

အိမ်မှာ နေစရာ ထိုင်စရာကလည်းကျပ်၊ အမေကလည်း အပြင်ထွက် လုပ်ရ၊ စီးပွားရေးကလည်း ကျပ်တည်းဆိုတော့ အဲဒီအလုပ်ကို လုပ်ဖြစ် ကြတော့တာပါပဲ။ အများ အားဖြင့်တော့ (ပြင်သစ်ပြည်မှာ ဆိုရင်) အိမ်ထောင်သည်များဟာ ကိုယ်ဝန် နှစ်ခါဆောင်၊ ကလေး နှစ်ယောက် မွေးပြီးရင် မွေးနှုန်းကို ကန့်သတ် ပစ်လိုက်တော့တာပါပဲ။

ဒီတော့ တစ်ဖက်မှာ ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ချပစ်တဲ့ စက်ဆုပ်စရာကောင်းတဲ့ အမေဟာ အခြား တစ်ဖက်မှာတော့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ နတ်တမန် ကလေးနှစ်ပါးကို ပုခက်လွှဲပေးတဲ့ မိခင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝင်ငွေနည်းတဲ့ အိမ်ထောင်များမှာတော့ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချတာတို့၊ သားဖျက်ချတာ တို့ဟာ တော်တော်ဆင်းရဲပြီး တော်တော် ဝေဒနာ ခံစားရတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီဝေဒနာကို ရင်ဆိုင်တဲ့နေရာမှာ အခြေအနေကိုလိုက်ပြီး ပြင်းထန်ပုံချင်း ကွဲပြား ခြားနားကြတယ်။ ထုံးတမ်း စဉ်လာအရ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့မိန်းမ၊ သို့မဟုတ် မပူမပင် မကြောင့်မကြန့် "အငယ်အနှောင်း" ဖြစ်ရတဲ့ မိန်းမတို့ အဖို့မှာတော့ ယောက်ျားရဲ့ ထောက်ပံ့မှု ရှိတယ်။ ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်း ရှိတယ်။ အခွင့်သာမူတွေ ရှိတယ်။

ပထမအားဖြင့် သူ့မှာ ဆေးဝါးကုသရေး အကြောင်းပြချက်နှင့် သားဖျက်ချတယ်။ တချို့ဆိုရင် သားဖျက်တဲ့ကိစ္စကို သာမန် သဘောထားလေ့ရှိတဲ့ ဆွစ်ဇာလန်လို တိုင်းပြည်

<http://www.mmteashop.com>

မျိုးကို ထွက်သွားတယ်။ ဒီနေ့လို ခေတ်မျိုးမှာဆိုရင် ဆရာဝန်တွေကလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်။

ဆေးဝါးတွေက လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်း ကိရိယာတွေကလည်း စိတ်ချရလေတော့ အဲဒီကို သွားကြတယ်။ တချို့ဒီလို တရားဝင်ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု မရတဲ့ တိုင်းပြည် မျိုးမှာ ကျတော့လည်း တိတ်တိတ်ပုန်း ရှာထား၊ ကျိတ်ရှာထားတဲ့ လိပ်စာ တစ်ခုဆီသွား၊ ငွေကောင်းကောင်း ပေးပြီး ကိစ္စပြီးအောင် လုပ်ကြတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် ကောင်းသတဲ့လေ။ အသားအရေကောင်းစေသတဲ့လေ။

ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံလည်း မတတ်နိုင်၊ ကိုယ့်မှာလည်း အထုပ်အထည်နဲ့ဖြစ်၊ အသိုင်းအဝိုင်းကလည်း မေးငဲ့စပြု ခံနေရတဲ့ ဆင်းရဲသူ မိန်းကလေးတွေ အဖို့ကျတော့ ဘယ်နှယ် လုပ်ကြမလဲ။ ပြင်သစ်ပြည်မှာဆိုရင် တစ်နှစ် တစ်နှစ်ကို အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးပေါင်း သုံးသိန်းလောက်ရှိတယ်။

လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ မွေးရတာထက် စာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆုံးစီရင်တာက တော်သေးတယ်။ ဖျက်ချတာက တော်သေးတယ်ဆိုပြီး မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ အများအားဖြင့်တော့ ချစ်သူက၊ သို့မဟုတ် အပျော်ကြံ့သူက သွေးဆောင်ဖြားယောင်းတာကို အဟုတ်ထင်လို့ ယုံမှတ်ပြီး ပုံအပ်ခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးတွေပေါ့။

တစ်ခါတလေမှာလည်း ဖြစ်တတ်တာက သူ့မှာမ ဖုံးနိုင် မဖိနိုင် ဖြစ်လာပြီဆိုတာကို ဖွင့်ပြော လိုက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ယောက်ျားလေး ကိုယ်တိုင်က ဒီကိစ္စကို ရှင်းပစ်ဖို့ သွေးဆောင် တတ်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ရှောင်ပြေးတတ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ မိန်းကလေးဟာ ကြားဖူးနားဝါနှင့် မဟုတ်ကဟုတ်က ဆေးတွေကိုစား၊ ဒီလိုစားရင်း ဘာမျှ မဖြစ်ဘဲ ကိုယ်ဝန်က သုံးလ၊ လေးလ၊ ငါးလလောက် ရှိလာရော။ အဲဒီအခါ ကျတော့မှ ဖျက်ချဖို့ လုပ်တော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ကုန်ရော။

<http://www.mmteeshop.com>

တောမှာဆိုရင် တချို့မိန်းကလေးတွေဟာ နားမလည် ပါးမလည်နဲ့ လှေကားပေါ်က ချော်ကျအောင် တမင်လုပ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် စပါးကျီမှာ ထားတဲ့ လှေကားပေါ်က ခုန်ဆင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် သူလိုချင်တဲ့ ရလာဒ်ကို မရရှာပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။ ရွာပြင် ခြံစည်းရိုးနားမှာ၊ ဒါမှမဟုတ် မြောင်းထဲမှာ သေနေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အလောင်းကို တွေ့ရတော့တာပါပဲ။

မြို့ကြီးတွေမှာတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ကူညီကြတယ်။ ကူညီတယ် ဆိုပေမယ့် မြို့မှာ လွယ်လွယ်ကူကူ လက်သည်တို့ ဘာတို့ ကလည်း ရှာမတွေ့ ပိုက်ဆံကလည်း မတတ်နိုင်တော့ မိန်းကလေးဟာ သူငယ်ချင်းကို ကျိတ်တိုင်ပင်ပြီး အကူအညီ တောင်းတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း သူကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စကို လုပ်တယ်

ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖျက်ချတဲ့ လက်ရေးတို စာရေးမကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူးတယ်။ အခန်းထဲ ရောက်သွားတော့ သွေးအိုင်ထဲမှာ သတိလစ်နေပြီ။ လေးရက်ရှိပြီတဲ့။ ရေလည်း မသောက်ဘူး။ အစာလည်း မစားရ။ ကိုယ့်အပြစ်နှင့် ကိုယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ ဆီကိုမျှလည်း အကူအညီ မတောင်းရဲဘဲ ကျိတ်ပြီး ဖြစ်နေတယ်။ အချိန် မီရုံကလေး ရောက်သွားလို့ အသက်မသေတာပေါ့။

ယောက်ျားတွေကတော့ ဖျက်ချတာကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ သဘောထားလေ့ ရှိကြပါတယ်။ မိန်းမဆိုတာ အာဝေဂီက ငါးမျိုးကို ခံစား ထိတွေ့ရမယ့် ထုံးစံအတိုင်း တွေ့ကြရတာပဲလို့ လွယ်လွယ်ပဲ သဘော ထားလိုက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းဟာ မိန်းမရဲ့တန်ဖိုးကို စွန့်လွှတ် လိုက်ရတယ် ဆိုတာကို သူတို့ နားမလည် နိုင်ကြဘူးပေါ့။ တကယ်တော့ ဖျက်ချတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ မိမိရဲ့တန်ဖိုး၊ မိန်းမရဲ့တန်ဖိုးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတာပါပဲ။

ဒီလို လုပ်ခြင်းဟာ သူ့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ စကြဝဠာကြီးကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးပစ်လိုက် ရတာနှင့် အတူတူပါပဲ။ ငယ်စဉ် တောင်ကျေးကလေး ကတည်းက မိန်းမဆိုတာ

ပဋိသန္ဓေ ဆောင်ရမယ်၊ သားမွေးရမယ်လို့ သင်ကြား ထားခဲ့ကြတယ်။ မိခင် ဘဝရဲ့ မြင့်မြတ်မှု၊ ကြီးကျယ် ခမ်းနားမှုတွေကို သူ့ကို သိဆိုပြခဲ့ကြတယ်။

ရာသီပွင့်ရတာ၊ နာမကျန်းဖြစ်ရတာ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းလောက်အောင် အိမ်တွင်းမှုလုပ် သိမ်းထုတ် သေချာကိစ္စကို ဆောင်ရွက် ရတာတွေစတဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ တစ်ပန်းရှုံးမှု မှန်သမျှတွေ အတွက် လူမျိုးဆက် ပြန့်ပွားဖို့ သားသမီး ရတနာ မွေးရခြင်း ဆိုတဲ့ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်တဲ့ အလုပ်ကြီးနှင့် အလျော် ပေးထားတယ်။ အဲဒီအခွင့်အရေးကြီးကို အလျော် ပေးထားတယ်။

ခုတော့ ယောက်ျားဟာ သူ့ရှေးရေး တိုးတက်မှု အတွက်၊ သူ့ချောင်ချောင်လည်လည် နေနိုင်ဖို့ အတွက် သူ့တာဝန် ပေါ့ဖို့အတွက် မိန်းမကို ဒီလောက်အဖိုးတန်တဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ အခွင့်အရေးကြီးကို စွန့်လွှတ်ခိုင်းနေပါ ပေါ့လား။

ဒီလို လွယ်လွယ် သဘောထားသူတွေ အတွက်တော့ ကလေးဟာ အဖိုးထိုက်အဖိုးတန် ရတနာတစ်ပါး မဟုတ်တော့ဘူး။ သားမွေးခြင်းဟာလည်း ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ တာဝန်ကြီး တစ်ခု မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီလို ကလပ်စည်းများ ပွားများလာခြင်းဟာ ဒုက္ခဝေဒနာကြီး၊ အနှောင့်အယှက်ကြီး၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို လူတွေအဖို့ သားဖွား ရခြင်းဟာ မိန်းမရဲ့ ချို့ယွင်းချက်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။

သားဖွားတာထက် စာရင် လစဉ် ရာသီပန်း ပွင့်လို့ ကရိကထ များရတာကမှ တော်သေးတယ်လို့ ယူဆကြသည်။ အပျိုပေါက် အရွယ်တုန်းကတော့လည်း အဲဒီ အနီစီးဆင်းမှုကို မြင်ပြီး ကြောက်လန့် ခဲ့ရတယ်။ ကြီးလာလို့ သားသမီး မမွေးချင်တဲ့ အခါမှာ တော့အနီ စီးဆင်းမှုကို မျှော်ရပြန်ရော။

<http://www.mmteeshop.com>

မိခင်လောင်းရဲ့ ပိတ္တဗေဒ

ကလေးဘဝကနေပြီး အပျိုပေါက်အရွယ် ရောက်သည်အထိ မိန်းကလေးဟာ မိခင်လောင်း ဘဝနဲ့ ပတ်သက်လို့ အဆင့် အမျိုးမျိုးကို ဖြတ်သန်း ခဲ့ရတယ်။ ကလေးဘဝ တုန်းကတော့ မိခင်လောင်း ဘဝဟာ သူ့အဖို့ အဆန်းတကြယ် ကိစ္စကြီးပေါ့။ ကစားစရာ နည်းတစ်မျိုးပေါ့။ ဒီယမင်း ရုပ်ကလေးဟာ သူ့ရဲ့ အနာဂတ်ကလေး ငယ်ပေါ့။ သူ့ကြီးကြပ် ပဲ့ပြင်ရမယ့် သူပေါ့။

အပျိုပေါက်ဘဝကို ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့ မိခင်လောင်း ဘဝဟာ သူ့အဖို့ သူ့ရဲ့ သန့်စင်မှုကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်လို့ ထင်မှတ်လာကြတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ အဲဒီမိခင် ဘဝကို သူ့ကြောက်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း အဲဒီမိခင် ဘဝကို သူ့တောင့်တတယ်။ အချို့ မိန်းကလေးတွေဟာ သူတို့ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရတဲ့ ကလေးငယ်တွေအပေါ်မှာ မိခင် တာဝန်တွေကို မယူရဘဲ မိခင်ရဲ့ အခွင့် အာဏာမျိုးကို သုံးချင်ကြတယ်။ မိခင်မဖြစ်ချင်ဘဲ မိခင်ရဲ့ အခွင့်အာဏာကို သုံးသွား ချင်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်ဖက်က မိခင်ရဲ့ အခွင့်အာဏာကို သုံးချင်ပေမယ့် အခြားတစ်ဖက်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမှာကို ကြောက်ကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ သူတို့ဟာ ဝမ်းဆွဲ ဆရာမများ၊ သူနာပြုများ၊ ကျောင်းဆရာမများ၊ တူတွေ တူမတွေကို ချစ်တတ်တဲ့ အဒေါ် အပျိုကြီးများ ဖြစ်သွား ကြတော့တယ်။ တချို့ကျတော့ လည်း မိခင်ဘဝကို မကြောက်ကြသည့်တိုင် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေချင်တာ၊ လွတ်လွတ် လပ်လပ် နေချင်တာနဲ့ပဲ အပျိုကြီးဘဝနဲ့ အရိုး ထုတ်သွားကြတယ်။ သူတို့မှာ လင်ကိစ္စ သားကိစ္စ အတွက် တာဝန် မယူချင်ဘူးလေ။

မကြာခဏ ဆိုသလိုပဲ မိန်းမများဟာ ယောက်ျားနဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်း မပြုတဲ့ နည်းနဲ့ ဖြစ်စေ၊ ပဋိသန္ဓေတားတဲ့ နည်းနဲ့ဖြစ်စေ ကိုယ်ဝန်မရှိအောင် ရှောင်လေ့

<http://www.mmteashop.com>

ရှိကြတယ်။ တချို့လည်း မီးဖွားရမှာကို မကြောက်သည့်တိုင် စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်မှုကြောင့် ကိုယ်ဝန်မရဘဲ ဖြစ်တတ်တာမျိုးတွေရှိတယ်။

အဲဒီလို အမျိုးသမီးတွေကို ဆေးစစ် ကြည့်လိုက်ရင် သူတို့မှာ အာရုံကြော အားနည်း နေတဲ့ ရောဂါမျိုးတွေ ရှိနေ တတ်တာကို တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ဝန် ရှိတာကို လိုလားသလား၊ မလိုလားဘူးလား ဆိုတဲ့အချက်ဟာ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်း ကိစ္စ အပေါ်မှာ ဘယ်လို သဘော ထားသလဲဆိုတဲ့ အချက်အပေါ်မှာ တည်နေတယ်။

မိန်းမဟာ ကိုယ်ဝန်ရှိလာတဲ့အခါမှာ ငယ်ငယ်တုန်းက မိခင်ဘဝနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေ၊ အပျိုပေါက် ဘဝတုန်းက ကလေးမွေးရမှာကို ကြောက်လန့် စိုးရိမ်တဲ့ စိတ်တွေဟာ ပြန်ပေါ် လာတတ်တယ်။ စိုးရိမ်မှု ပုံသဏ္ဍာန်တွေကတော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူကြပေဘူး။ လူကို လိုက်ပြီး စိုးရိမ်ပုံလည်း မတူနိုင်ကြဘူးပေါ့။

ကိုယ်က မိခင်အလှည့်ကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ့်အမေရဲ့ နေရာကို ပြန်ယူလာရတဲ့ သဘော ဖြစ်လာတယ်။ ဆိုလိုတာက မိန်းကလေးဟာ လုံးဝ လွတ်မြောက်ရေး ရသွားတယ်။ မိခင်အဖြစ်ကို တကယ် လိုလား တောင့်တရင် သူ ကိုယ်ဝန် ရလာတာကို ဝမ်းသာမယ်။

ဒီကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ပြီး သူကိုယ်တိုင် သတ္တိရှိရှိနဲ့ ကလေး တစ်ယောက်ကို မွေးမယ်။ ဒါပေမယ့် အမေရဲ့ ထိန်းချုပ်မှု အောက်မှာ ရှိနေသေးရင်တော့ သူ မီးဖွားဖို့ ကိစ္စ အဝဝကို အမေ လက်ထဲကို လုံးဝ ပုံအပ် တော့တာပါပဲ။ အဲဒီအခါမှာ ဘာဖြစ်သလဲ။ သူမွေးလိုက်တဲ့ ကလေးငယ်ကို ကိုယ့်သွေး ကိုယ့်သားလို့ မထင်တော့ဘဲ မောင်လေး ညီမလေးလို့ ထင်နေတတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

တချို့ မိန်းကလေးများ ဆိုရင် သားသမီး မွေးတာဟာ ကိုယ့်ကို မိခင်ရဲ့ အုပ်ထိန်းမှု အောက်က လွတ်မြောက်အောင် လုပ်ပေးတဲ့ အရာလို့ မထင်ဘဲ ကိုယ့်ကို ပြန်နားဖားကြိုး အတပ်ခံရတာ၊ ထမ်းပိုး အတပ်ခံ ရတာလို့ ထင်သွားပြီး ကြောက်နေတတ်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ရှိတုန်းမှာ ဒီလို စိုးရိမ်မှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာရင် ကိုယ်ဝန် ပျက်ကျသည်အထိ ဖြစ်စေနိုင်တယ်။

ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က အမေ့အပေါ်မှာ မနာလိုဝန်တိုတဲ့ စိတ်မျိုး၊ မနှစ်သက်တဲ့ စိတ်မျိုးရှိခဲ့ရင် မိမိရဲ့ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း တစ်နည်းနည်းနဲ့ ထိခိုက်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ဝန် ရှိစဉ်မှာ မိန်းကလေးနဲ့ သူ့အမေရဲ့ဆက်ဆံရေးဟာ အလွန်အရေးကြီးတယ်။

ကိုယ်နဲ့ အမေ့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ အရေးကြီးသလိုပဲ ကိုယ်နဲ့ ကလေးအဖေခင်ပွန်းသည်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာလည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ် ကာလမှာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ရင့်ကျက်ပြီး အမှီအခိုကင်းတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ မိမိ လုံးဝပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို လိုချင်တယ်။ မိမိတို့ နှစ်ဦးရဲ့ အားပေးထောက်ခံမှုကို လိုချင်တယ်။ ယောက်ျားက သူ့အပေါ်မှာ ဦးစားပေးမှသာလျှင် မိန်းမဟာလည်း သူ့သားသမီးအပေါ် ကလေးအပေါ်မှာ ဦးစားပေးမှာဖြစ်တယ်။

မိန်းမဟာ ကလေးလည်း ဆန်တယ်၊ ကြောက်လည်း ကြောက်တတ်တယ်ဆိုရင် ယောက်ျားက ပိုပြီးတော့တောင် အားပေးဖို့ လိုသေးတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ ဖြစ်တတ်တာက မိန်းကလေးက ငယ်လည်းငယ်သေးတယ် ကလေးတစ်ယောက် နှစ်ယောက်လည်း မွေးပြီးပြီဆိုရင် အထိတ်တလန့် ဖြစ်လာတတ်တယ်။

ဒီမှာတင် ယောက်ျားအပေါ်မှာ တောင်းဆိုချက်တွေ အများကြီး လုပ်လာတတ်တယ်။ သူကသိပ်ပြီး အစိုးရိမ်လွန် နေတော့ ယောက်ျားကို အိမ်က ဘယ်မျှ မသွားစေချင်ဘူး။ ယောက်ျားအလုပ်ထဲကို ဝင်စွက်တယ်။ အရေးမကြီးတဲ့ ကိစ္စကလေးတွေကို

<http://www.mmteashop.com>

ပုံကြီးချဲ့တယ်၊ သူ့ကို ဂရုစိုက်ဖို့၊ ကြင်နာပြုဖို့ သိပ်လိုလားတယ်။ ဒီမှာတင် ယောက်ျား ဟာလည်း စိတ်ညစ်ပြီး အိမ်က ထွက်နေတာမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ်ယောက်ျားကို ချစ်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်ရဲ့ ခံစားချက် တွေကို ယောက်ျားရဲ့ ခံစားချက်နဲ့ အတူဖြစ်အောင် ပုံသွင်း ပေးရမယ်။ မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ဝန်နဲ့ မိခင်ဘဝကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံကြိုဆို သလား၊ မကြိုဆိုဘူးလား ဆိုတဲ့ အချက်ဟာ ယောက်ျားရဲ့ အပေါ်မှာ ဘယ်လောက် အရေးပေးသလဲ ကြင်နာသလဲဆိုတဲ့ အချက်တွေဟာ အများကြီး စကားပြောတယ်။

တစ်ခါတလေ ကျတော့လည်း မိန်းမဟာ အိမ်ထောင်ရေးကို ခိုင်မြဲသွားအောင်၊ သူနဲ့ ယောက်ျားတို့ရဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးကို မြဲမြဲသွားအောင် လုပ်ဖို့အတွက် ကလေးကို လိုချင်တယ်။ ဒီမျှော်လင့်ချက် အောင်မြင်ရင် အောင်မြင်သလောက် ကလေးအပေါ်မှာ တွယ်တာတယ်။ ဒီမျှော်လင့်ချက် မအောင်မြင်ရင် ကလေး အပေါ်မှာလည်း တွယ်တာမှု လျော့ပါး သွားတာမျိုးတွေ ရှိတတ်ပြန်သေးတယ်။

မိန်းမဟာ ယောက်ျားအပေါ်မှာ မလို မုန်းထားဖြစ်နေရင် ကလေးအပေါ်မှာ သံယောဇဉ် ပိုတွယ်သွားပြီး အဲဒီကလေးကို သူ့ယောက်ျားနဲ့ ဝေးအောင် လုပ်ထား တတ်တယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်လည်း ကိုယ်မုန်းတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ရတဲ့ ကလေးဖြစ်တဲ့အတွက် ကလေးကိုပါ မုန်းနေတတ်တာမျိုးတွေ ရှိတတ်တယ်။

ပထမကလေး ကိုယ်ဝန်ရှိတုန်းက သူ့ယောက်ျားအပေါ်မှာ ဝေခွဲမရတဲ့ ခံစားချက်မျိုး (ချစ်သလား၊ မုန်းသလား ဆိုတာကို မဝေခွဲနိုင်တာမျိုး) ရှိတဲ့အတွက် သူ့မှာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး မအိမ်သာ ဖြစ်ရတယ်လို့ တော်စတိုင်ရဲ့ ဇနီးက သူ့ မှတ်တမ်းထဲမှာ ရေးဖူးတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း ဆိုတာ မိန်းမရဲ့ အတွင်း သန္တာန်ထဲမှာ ကပြနေတဲ့ ပြဇာတ်ကြီး တစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရချိန်မှာ မိန်းမဟာပိုပြီး ကြွယ်ဝ ချမ်းသာလာတယ်လို့လည်း ခံစားရတယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ ဆုံးရှုံး ရတယ်လို့လည်း ခံစားရတယ်။

သန္ဓေသားဟာ အနာဂတ်ကို ကိုယ်စား ပြုနေတဲ့အတွက် သန္ဓေသားကို ဆောင်ထား ချိန်မှာပဲ သူဟာ ကမ္ဘာကြီးလောက် ကျယ်ပြန့်တယ်လို့လည်း အထင်ရောက် နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုကြွယ်ဝ ချမ်းသာတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပဲ မိန်းမဟာ စိတ်ညစ်နေရ ပြန်တယ်။ သူဟာ ဘာမှ မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ထင်သွားတယ်။

သူ့ကိုယ်တွင်းမှာ ဘဝသစ် တစ်ခုဟာ အထင်အရှားပြနေပြီး သီးခြားကင်းလွတ်တဲ့ အရာတစ်ခု အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာတော့မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူဂုဏ်ယူတယ်။ ဝမ်းသာတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ အမည်မဖော်မပြနိုင် တဲ့အင်အားစုများရဲ့ ကစားစရာ ပစ္စည်းကလေး တစ်ခုအဖြစ် မြှောက်လွှင့် ကစားခံရတော့မှာပါ ကလားလို့လည်း သူခံစားနေရတယ်။

လက္ခဏာရေး သုံးပါးကို မြင်အောင်ရှုချိန် မှာလို မိမိခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ မမြဲတဲ့ သဘောကို အမြင်ဆုံး အချိန်ဟာ ကိုယ်ဝန်ရှိချိန်မှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သတိပြုသင့်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ကိုယ့်အလိုနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး ပျို့အန်ချင်တယ်။ မအီမသာဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကြီးဟာ အတ္တမဟုတ်ဘဲ အနတ္တသဘောကို ဆောင်တယ်ဆိုတာ ပိုလို့သဘော ပေါက်လာတတ်တယ်။

လက်မှုပညာသည် တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် အားသွန်ခွန်စိုက် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ ပြုလုပ်သူရဲ့ သဘော၊ အတ္တရဲ့ သဘောဟာ ရှိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် မိခင်လောင်း အချို့မှာတော့ ပြုလုပ်သူနှင့် ပြုလုပ်ခြင်း ခံရသူတို့ ပဋိပက္ခဟာ ရပ်စဲသွား တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိခင်နဲ့ကလေး နှစ်ဦးစလုံး (ပြုလုပ်သူနှင့် ပြုလုပ်ခံရသူ နှစ်ဦးစလုံး) ဟာ ဘဝစီမံရာ၊ ကံစီမံရာကို နာခံနေရတဲ့ အစုံတစ်စုံ ဖြစ်သွားကြတယ်။ သဘာဝကြီးရဲ့ ဖန်တီးမှုကြောင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေရတဲ့ မိန်းမဟာ အပင်နဲ့ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်နေတယ်။ အဆီခဲတွေ သိုမှီးထားရာ နေရာ ဖြစ်နေတယ်။ သားဖောက်စက် ဖြစ်နေတယ်။ ဥတစ်ဥ ဖြစ်နေတယ်။

သာမန်အားဖြင့် ကြည့်ရင် ဘဝဆိုတာဟာ တည်ရှိမှုတစ်ခုရဲ့ အခြေအနေ တစ်ရပ်သာ ဖြစ်တယ်။ အဲ... သားမွေးဖို့ ကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ရချိန်မှာတော့ ဘဝဟာ အပြုသဘော ဆောင်လာတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဖန်တီးမှုမျိုးဟာ လှုပ်ယှက်ခြင်း မရှိတဲ့ ဖန်တီးမှုမျိုးသာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ချို့မိန်းမတွေရှိတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် ရတာကို နှစ်သက်ပြီး မကြာခဏ ကိုယ်ဝန် လိုချင်ကြတယ်။ ကလေးကို နို့တိုက်ရတာကို ပျော်တယ်။ ကလေးက နို့ပြတ်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူတို့မှာ မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်တတ်ကြတယ်။ အဲဒီလို မိန်းမမျိုးတွေဟာ ကလေးများများ မွေးတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးတွေ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်။ ဥများများ အုတဲ့ ကြက်မမျိုးလိုပေါ့။

ဒီလို မိန်းမများကျတော့ သူတို့ရဲ့ လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်မှုကို ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုနဲ့ လဲလိုက်ချင်ကြတယ်။ (မိမိတို့ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရခြင်း၊ နို့တိုက်ခြင်း စသည့် သဘာဝလုပ်ငန်း များနဲ့ လဲချင်ကြတယ်) ပြန်လည် ထုတ်လုပ်ရေး ဖြစ်စဉ် (သားသမီး မွေးဖွားပြီး နို့ချိုတိုက်ကျွေး ရတဲ့အလုပ်)ဟာ စတင်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်ဟာ အမြစ်တွေ ဝေဖြာတဲ့ နေရာ၊ ရေသောက်မြစ် အပွင့်ဝေရာလို့ ထင်မှတ် လာတယ်။ နောက်ကလေး တစ်ယောက်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင် ရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ပထမကလေး နို့ပြတ်သွားတဲ့ နေရာမှာ အလျော်ရပြီ ဆိုပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်တတ် ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီမှာတင် သူဟာ ၁၀ ရေစီးထဲကို ပြန်ရောက်လာတယ်။ အရာဝတ္ထုတွေ အားလုံးနဲ့ ပြန်စုပေါင်း သွားတယ်။ အဆုံးမရှိတဲ့ မျိုးဆက်ပြန့်ပွားရေး ကြိုးမျှင်တန်းကြီးထဲမှာ ကွင်းဆက်တစ်ခု ပြန်ဖြစ်သွားတယ်။ အခြားသော အသွေးအသား အသစ်ကလေးတစ်ခု ဖွဲ့စည်းပေးတဲ့ အသွေးအသားတစ်ခု ပြန်ဖြစ်သွားတယ်လို့ ခံစားရတယ်။

သူ့ကိုယ်ဟာ ကိုယ်ဝန်ကြောင့် လေးလံလာတဲ့ အခါ၊ သူ့ရင်သားများဟာ ရောင်အန်းလာတဲ့ အခါမှာ သူဟာ ယောက်ျားရဲ့ ရင်ခွင့်ထဲမှာ ပေါင်းဖော်မှုကို ရှာခဲ့လို့ အကောင်အထည်၊ အထုပ်အထည် ဖြစ်လာပါကလား ဆိုပြီး ကျေနပ် အားရ သွားတတ် တယ်။ သူဟာ ကတ္တား (ပြုလုပ်သူ) တစ်ခုရဲ့ အောက်မှာ ပြုသမျှနုရမယ် ကမ္မ (ပြုလုပ် ခံပစ္စည်း) တစ်ခု မဟုတ်တော့ဘဲ ၁၀ဆိုတဲ့ အစစ်အမှန် တစ်ခုနဲ့ တန်းတူညီမျှ ဖြစ်သွားတဲ့ အရာ တစ်ခုပါလား ဆိုတာ သဘောပေါက်ပြီး ကျေနပ်သွားတယ်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကလေးငယ်အတွက် ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်ပိုင် ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်သွားတယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကလည်း သူပိုင်ဆိုင်မှုကို မြင့်မြတ်တဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု တစ်ခုအဖြစ် သဘောထားကြတယ်။ အရင်တန်းက ရမ္မက်ကို နှိုးဆွပေးသလို ဖြစ်စေခဲ့တဲ့ သူ့ရင်အုံကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှန်ပြနိုင်တော့မယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီရင်အုံဟာ ၁၀ရဲ့ အရင်းအမြစ် ဖြစ်နေတာကို။ ဘာသာရေး ပန်းချီ ကားတွေထဲမှာတောင် မယ်တော်မာရီဟာ သူ့ သားတော်ကို နို့ချို တိုက်ကျွေးဖို့ အတွက် ရင်အုံကို လှန်ပြီးထားတဲ့ ပုံကို တွေ့နိုင်သေးတယ် မဟုတ်လား။ သူ့ ကိုယ်ထဲမှာ အောင်းနေတဲ့ အတ္တဟာ အရှုံးပေးသွားပြီးတဲ့အတွက် မိခင်ဟာ သူ့ကိုယ်ပိုင် တန်ဖိုးရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်၊ တန်ဖိုးတစ်ခုဆိုတဲ့ အထင်နဲ့ ကျေနပ်ပျော်ရွှင် သွားတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါဟာအထင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မယ့်ရင်ဆင်သင့် ပြန်နှင်းပြီ

မိခင်ရယ်လို့ ဖြစ်လာတော့တာနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းက မိန်းမကို မြင့်မြတ်တဲ့ အသွင် သဏ္ဍာန် တစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်လာခဲ့ကြတယ်။ ဘဝနဲ့ ရင်းဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဘာသာရေး ပန်းချီ ကားတွေထဲမှာတောင် မယ်တော်မာရီဟာ သူ့သားငယ်ကို နို့တိုက်ဖို့ အတွက် ရင်အုံကို ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ ပုံတွေကို ရေးဆွဲ လာခဲ့ကြတယ်။ ဒါနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ မိန်းမရဲ့ အတ္တဟာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး လူမှုဂုဏ်သိက္ခာ အဖြစ် ပြောင်းသွားတယ်။ ဒါနဲ့အတူ သူဟာ အမေ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊ လူသား တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်၊ တန်ဖိုးတစ်ခု ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ အထင်ကို သူ ရရှိသွားခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါဟာ အထင်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ကလေး ဆိုတာ သူ့ဖန်တီးလို့ရတဲ့ ပစ္စည်း မဟုတ်လို့ပါပဲ။ ကလေးဟာ အမိရဲ့ ကိုယ်တွင်းမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဖန်တီးလာခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ မိခင်ရဲ့ အသားဟာ ကလေးငယ်ရဲ့ အသားကို ဖြစ်ထွန်း တိုးပွားစေရုံပဲ တတ်နိုင်ပါတယ်။

သူ့ကိုယ်သူ တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို မိခင်က တည်ဆောက်ပေးလို့ မရပါဘူး။ မိခင်က တည်ဆောက် ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တည်ဆောက် ပေးလို့လည်း မရပါဘူး။ လွတ်လပ်မှုထဲမှာ အစပြုခဲ့ရတဲ့ တီထွင်ဖန်တီးတဲ့ လုပ်ဆောင် ချက်များဟာ ကလေးဆိုတဲ့ ပစ္စည်းရဲ့ မရှိမဖြစ်တဲ့ အခြေခံ လိုအပ်ချက်ကို ပေးခဲ့ပါတယ်။

မိခင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ကလေးအဖြစ်ဖြစ် တည်လာရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတုန်းက ကလေးဟာ အလိုအလျောက် ဖြစ်လာတဲ့ ကလာပ်စည်း ကြီးထွား တိုးတက်မှု တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ သေခြင်း တရားလို သဘာဝမှာ ကပ်ပါလာတဲ့ အကြမ်းထည် သက်သက် တစ်ခုသာဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိခင်တစ်ယောက်က ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ် ကလေးတစ်ယောက်ကို ရချင်တာမျိုး ရှိကောင်းရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် မနက်ဖြန် သန်ဘက်ခါမှာ မွေးတော့မယ် ကလေးငယ်ကို တည်ရှိစေတော့၊ ဖြစ်စေတော့လို့ အတင်းလုပ်ယူလို့ ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ယျေဘုယျ ကျတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ ပစ္စည်း တစ်ခုအဖြစ် အဲဒီ ကလေးကို ဖန်တီးကောင်း ဖန်တီးနိုင်မယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ ပုဂ္ဂလကျတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ ဖန်တီးလို့တော့ မရနိုင်ပါဘူး။ (ကိုယ်က မောင်ဖြူ ဆိုတဲ့ ကလေးလေးကို မွေးမယ်။ ဒီရုပ်သဏ္ဍာန်နဲ့ ရှိစေလို့ ဖန်တီးလို့ မရဘူးဆိုတဲ့ သဘောကို ပြောတာပါ။) ဒီသဘောကို ကိုးလတ်ရဲ့ ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ထဲမှာ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးက ဒီလိုပြောထားပါတယ်။

“သူ(ကလေး)ဟာ ကျွန်မဘဝမှာ ဒီလောက် အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြည့်စုံလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ တစ်ခါမျှ မထင်ခဲ့မိဘူး။ သူ့ဘဝဟာ ကျွန်မခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှာ စတင်ခဲ့တာတော့ မှန်ပါရဲ့။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ အသက်ကို စွန့်ရသည်အထိ အဲဒီကလေးကို ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွား လာအောင် လုပ်ရမယ့်ဆိုတာလည်း မှန်ပါတယ်”

“ဒီလို လုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ သူဟာ ကျွန်မအသားထဲ အသွေးထဲကို ရောက်လာ ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မွေးဖွားလာခဲ့တယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် ကြည့်ရင် ကလေးဟာ ဘဝမှာ ကျွန်မ ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ ထင်စရာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တကယ်ကတော့ ဒီလို မဟုတ်ပါဘူး” လို့ သူ့ဇာတ်လိုက်က ပြောခဲ့ပါတယ်။

တစ်နည်း ပြောရရင်တော့ “ပြန်လည် ဝင်စားခြင်း” လျှို့ဝှက် ဖြစ်စဉ်ဟာ မိခင်တိုင်းရဲ့ ကိုယ်တွင်းမှာ နောက်တစ်ဖန် ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။ သူဟာ ကမ္ဘာလောက ကြီးထဲသို့ ရောက်မလာခဲ့ရင် သိစိတ်နဲ့ လွတ်လပ်မှုတို့ ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် အဖြစ်

သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လိုလုပ်မျှ သဘောပေါက် နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ (ဖြစ်တည်မှုမှာ အရင် ပေါ်ပေါက်ပြီး သိစိတ်ကနောက်မှ ပေါ်ပေါက်လာတယ်ဆိုတဲ့သဘော)

ဒီလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖန်တီးတဲ့ မိခင်ဟာလည်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဖန်တီးမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ထိန်းချုပ် နိုင်စွမ်းတော့ မရှိပါဘူး။ သူ့ဝမ်းကြာ တိုက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားနေတဲ့ အရာဟာ ဘယ်လို သဘာဝတွေရှိစေ၊ ဘယ်လို သဘောတွေ ရှိစေဆိုတာကို မိခင်ကလည်း ဖန်တီးနိုင်စွမ်း၊ ပြုပြင်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိပါဘူး။

ဒီလို မရေရာမှုကို မိခင်ဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှု နှစ်မျိုးနဲ့ ဖော်ပြလေ့ ရှိပါတယ်။ မိခင်တိုင်းရဲ့ စိတ်ထဲမှာ သူ့ကလေးဟာ သိစိတ်နဲ့ လွတ်လပ်မှုနဲ့ မွေးဖွားလာတဲ့ သူရဲကောင်း ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ကိုယ့်ဝမ်းကြာတိုက်ထဲမှာရှိတဲ့ ကလေးဟာ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ မပြည့်မစုံနဲ့ သရဲသဘက်လေး မွေးလာမှာကိုလည်း တွေးပြီးကြောက်တတ်ကြတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ အသွေးအသား ဆိုတာ ဖောက်ပြန်တတ်တဲ့ သဘော ရှိတယ် ဆိုတာကို သူသိတာကိုး။ သူ့ဝမ်းကြာ တိုက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ အရာဟာလည်း အသွေး အသား အခဲကလေး တစ်ခု ဖြစ်နေတာကိုး။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိခင်မှာ ဒီအတွေး နှစ်ခုအနက် တစ်ခုခု အထူးသဖြင့် အကောင်းဘက်ကို တွေးလေ့ရှိတယ် ဆိုတာမှန်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အများအားဖြင့်တော့ မိခင်ဟာ အဲဒီအတွေး နှစ်ခုကြားထဲမှာ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ နောက်စိုးရိမ်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ မျိုးနွယ်တို့ရဲ့ ဆုတ်လိုက်ဆန်းလိုက် စက်ဝိုင်းကြီးထဲမှာ ရောက်နေရတဲ့ မိခင်ဟာ ဇာတိနဲ့ မရဏဆိုတဲ့ ခံတွင်းကြီးထဲမှာ ဘဝကို အတည်ပြုချင်တယ်။ ဘဝကို ရှာချင်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အဲ့ဒီတင် အသေမပျောက်နိုင်တဲ့ အမတကို သူလုမ်းကြည့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ (သူမသိသော်လည်း ဟီဂဲလ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားရဲ့) အမှန်တရားကို ခံစားနေရတယ်။ ဟီဂဲလ်က “ကလေးများ မွေးဖွားခြင်းသည် မိဘများ သေဆုံးခြင်း ဖြစ်ပေ၏” လို့ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ပြီးတော့ “ကလေးသည် မိမိတို့၏ ရင်းမြင်မှ ခွဲခွာလာခြင်းဖြင့် သူ၏ဘဝကို ဖန်တီး ရရှိ၏။ ထိုအခါတွင် ထိုရင်းမြစ်သည် သေဆုံး ရပေတော့၏” လို့လည်း သူက ရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို သူ့ကိုယ်ထဲက ကိုယ်ပွားကို ထုတ်ပေး လိုက်ရတာဟာ မိခင်အဖို့ သူ့သေခြင်းကို ရင်ဆိုင် လိုက်ရတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။ မိန်းမတွေ ကလေး မွေးဖွားရမှာကို ကြောက်လန့် စိုးရိမ်တာဟာ ဒီသဘောကို ထင်ဟပ် ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးမွေးဖွား ရခြင်းဟာ သူ့အသက်ကို ဆုံးရှုံးစေတယ်လို့ သူ စိုးရိမ် ကြောက်လန့်မိပါတယ်။

ဒီတော့ ဆိုလိုချင်တာက ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အချက်ကတော့ အဲဒီလို နှစ်ခွသဘောထား ပေါ်ပေါက် လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမတွေဟာ ကိုယ်ဝန်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် နှစ်ခွ သဘောထား ရှိနေတာဟာ ဘာမျှ မဆန်းပါဘူး။ သဘာဝ ကျပါတယ်။

အဲ.. ကိုယ်ဝန်ရှိလာပြီး သန္ဓေသားဟာ အဆင့်ဆင့် ဖွံဖြိုး ကြီးထွား လာတာနဲ့ အတူ သူ့ရဲ့ သဘောထားဟာလည်း အခြေအနေကို လိုက်ပြီး ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ ဖြစ်စဉ်အစမှာ ကလေးက တကယ်မရသေးဘူး။ ကိုယ်ဝန် မရှိသေးဘူး။ စိတ်ကူးထဲမှာပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီတုန်းမှာ မိခင်လောင်းဟာ နောင်လပေါင်း အတန်ကြာမှ မွေးဖွားလာမယ့် ကလေးငယ် အတွက် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး အလုပ်များရပြီ။

ကလေးအတွက် ပုခက်ကလေးတွေ ရှာရပြီ။ မွေယာ ကလေးတွေ ချုပ်ရပြီ။ တကယ်ကတော့ သူ့ ကိုယ်တွင်းမှာ အနှောင့်အယှက် ပေးတဲ့ ရုပ်ဖွဲ့စည်းမှုကလေး တစ်ခု အတွက် တွေ့လာရတဲ့ အတွေ့အကြုံမျှသာ ရှိသေးတယ်။ ဘဝနဲ့ မွေးဖွားခြင်းကို ရှေ့နေ

မြသန်းတင့်

လိုက်ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဒီလို စိတ်ကူးယဉ် ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို အလိုလို သိတတ်ကြတယ်လို့ ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ အမှန်ကတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမဟာ သူ့မှာ ကလေးရတော့မယ် ဆိုတာကို အလိုလို သိလာရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မသေချာ မရေရာတဲ့ လက္ခဏာ ချက်တွေကို ကြည့်ပြီးမှသာ သူ့မှာ ကလေးရသွားတော့မှာ ပါကလား ဆိုတာကို သိလာရတာပါ။ သူ့မှာ မေ့တာ အသွေးအသာ ရပ်တန့်သွားတယ်။ ဝလာတယ်။ သူ့ရင်သားတွေဟာ နူးညံ့ပြီးလေးလံလာတယ်။ ပျိုချင်အန်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာတယ်။

တစ်ခါတလေမှာလည်း နေထိုင်ကောင်းဘူးလို့ ထင်လာတယ်။ ဆရာဝန်က အမှန်ကို ပြောလိုက်တဲ့ အခါကျမှသာလျှင် သူ သိလာပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုအဖြစ်က ကျော်လွန်သွားပြီ ဆိုတာကို သူ သဘောပေါက်လာပါတယ်။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ သူ့အသားထဲက ကြီးထွားမှုဟာ ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့တယ်။ အဲဒီကြီးထွားမှုဟာ သူနဲ့ ဘာမျှ မဆိုင်ဘူး။ သူ့ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီကြီးထွားမှုဟာ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ သူ ကိုယ်တွင်းမှာ နေရာယူလာတယ်။ သူဟာ မျိုးနွယ်တွေရဲ့ သားကောင် ဖြစ်လာခဲ့ရတယ်။

မျိုးနွယ်များဟာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ပြီး မသိနိုင်တဲ့ နိယာမတွေကို သူ့အပေါ်မှာ ချမှတ် လာခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို ထူးဆန်းတဲ့ ပြင်ပ အင်အားစုတွေရဲ့ လက်အောက်ခံအဖြစ်ကို ရောက်သွားတဲ့ အခါမှာ မိခင်လောင်းဟာ ကြောက်လန့် စိုးရိမ်လာတယ်။ မနက်အိပ်ယာထ မူးဝေခြင်း၊ အော့အန်ခြင်း စတာတွေဟာ အဲဒီအကြောက်ရဲ့ ပြင်ပလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

ဒီလိုဖြစ်လာတော့ အဲဒီအချိန်မှာ အစာအိမ်ကို ကျေညက်စေတဲ့ အရည်အချင်း များက တစ်မျိုးတစ်စုံ သဘာဝ ပြောင်းလဲသွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုတို့ ပြန်မှုမျိုးကို အခြားသော နို့တိုက် သတ္တဝါများမှာ မတွေ့ရတတ် ပါဘူး။ လူပြိုန်းမှာသာ တွေ့ရ တတ်ပါတယ်။ ဒါဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ဖြစ်ရတာဟာ တခြားကြောင့်မဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမရဲ့ ကိုယ်ထဲမှာရှိတဲ့ မျိုးနွယ်နဲ့ ပုဂ္ဂလ သဘောတို့ရဲ့ ပဋိပက္ခတွေကြောင့် ပေါ်ပေါက် လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ကလေး လိုချင်သည် ဖြစ်စေ ကလေးမွေးတော့မယ် ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဒီဖြစ်စဉ် ကို အပြင်းအထန် ဆန့်ကျင် ဖိဆန်လေ့ရှိပါတယ်။

စိတ်ပညာရှင် စတက်ကယ်က “အာရုံကြော အားနည်းနေသော အခါများ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်၏ အော့အန်မှုသည် ကလေးကို ငြင်းပယ်သည့် သဘောကို ဖော်ပြနည်း တစ်မျိုး ဖြစ်ပေသည်” လို့ ရေးသားခဲ့ဖူးပါတယ်။

ပြီးတော့ သူက ဒီလို ဆက်ရေးခဲ့ပါသေးတယ်။

“ကိုယ်ဝန်ရှိခြင်း၏ လက္ခဏာဖြစ်သော အော့အန်ခြင်း စသည်တို့ကို ကိုယ်ဝန် ရှိခြင်း၊ သန္ဓေသား ရှိခြင်းကို မနှစ် မမြို့သည့် စိတ် ခံစားချက်များ၏ လက္ခဏာများ ဖြစ်ကြောင်းကို စိတ်သရုပ် ခွဲပညာက ကျွန်တော်တို့ကို ထောက်ပြ ခဲ့ပေသည်” လို့လည်း ရေးခဲ့ ပါသေးတယ်။

“အိမ်ထောင်ရေး လက်စွဲကျမ်း” ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ ဒေါက်တာအားသပ်စပ်က အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ရေးပြခဲ့ပါ တယ်။ ဒါကို အောက်မှာ အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြလိုက် ပါမယ်။

“မဒမ်တီတွင် အော့အန်ခြင်း အပါအဝင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တို့တွင် ဖြစ်တတ်သည့် ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန်ဖြစ်မှုများကို တွေ့ရသည်။ သူ့အခြေအနေမှာ တော်တော်ဆိုးသည့် အတွက် ဆေးပညာ ကုသရေးနည်းလမ်းများဖြင့် သန္ဓေဖျက်ချရန် လိုအပ်လာသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုသို့ လုပ်မည်ဆိုသည့် အခါတွင် လူနာမှာ တော်တော် စိတ်ထိခိုက်နေသည်။ စိတ်သရုပ် ခွဲနည်းဖြင့် သူ့ကို လေ့လာ စစ်ဆေး ကြည့်သည့်အခါ၌ မဒမ်တီမှာ သူနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးပြီး ပထမ ကိုယ်ဝန်ကို မဖွားနိုင်သဖြင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော သူ့ သူငယ်ချင်းနှင့် သူ့ကိုယ်သူ (မသိစိတ်ထဲတွင်) ထပ်တူ ပြုထားကြောင်းကို တွေ့ရသည်။

ထိုအခါကျမှသာလျှင် ဖော်ပြပါ လက္ခဏာချက်များမှာ ပပျောက်သွားတော့သည်။ သို့ဖြင့် နှစ်ပတ်ကြာအောင် သူ့ကို စိတ်ကုနည်းဖြင့် ကုပြီးသည့်နောက်တွင် အော့အန်ခြင်းမှာ ဆက်လက် ရှိနေသေးသောလည်း စိုးရိမ်ရသည့် အခြေအနေတွင် မဟုတ်တော့ပြီ” လို့ သူက ရေးခဲ့ပါတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေမှာ ကလေးလည်း လိုချင်တယ်။ ကြောက်လည်း ကြောက်တယ် ဆိုတဲ့ နှစ်ခွဲ သဘောထားမျိုးတွေ ပေါ်လာတဲ့အခါမှာ ဝမ်းချုပ်တာတို့၊ ဝမ်းသွားတာတို့၊ ငြင်းပယ် ရုန်းကန်တာတို့ စတာတွေဟာ ပေါ်ပေါက် လာတတ်ပါတယ်။ ဒီလို လုပ်တဲ့အတွက် တစ်ခါတစ်ရံမှာ သားပျက်ကျတာမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။

အမှန်ကတော့ အလိုအလျောက် သားလျှော ကျတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးဟာ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်တာတွေ များပါတယ်။ အဲဒီဖော်ပြခဲ့တဲ့ လက္ခဏာချက်တွေကို အရေးတကြီး ထားလေလေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်ဂရုစိုက်လေလေ ဒါမျိုးတွေဟာ ဖြစ်တတ် လေလေပါပဲ။ ကိုယ်ဝန်ရှိလာရင် မိန်းမတွေဟာ ချဉ်ခြင်း တပ်လေ့ရှိကြတယ်။ အဲဒီ ချဉ်ခြင်း တပ်တဲ့ အရာတွေဟာ ကလေးဘဝတုန်းက ကိုယ်စွဲမက်ခုံမင်ခဲ့တဲ့ အရာမျိုးတွေ ဖြစ်လေ

<http://www.mmteashop.com>

ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် ကလေးဘဝတုန်းက ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ စားစရာမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်
ပါတယ်။

မိခင်ပျိုရဲ့ စိတ္တဗေဒ

ပဋိသန္ဓေ ဆောင်စဉ်ကာလမှာ မိန်းမငယ်တွေ ချဉ်ခြင်းတပ်ကြပုံမျိုးနဲ့ ပက်သက်လို့ မြို့စားကတော်ကြီး အဘရန်တေးက သူ့ရဲ့ “အမှတ်တရ မှတ်တမ်း” မှာ ဖော်ပြထားတာ ရှိပါတယ်။

အိမ်သူအိမ်သားများက ဂရုတစိုက် ကြင်ကြင်နာနာနှင့် ပြုစုကြသည့်အခါ၌ ပထမကိုယ်ဝန် ဆောင်စတွင် ဖြစ်လေ့ရှိသည့် လက္ခဏာ ချက်များဖြစ်သော မအီမသာဖြစ်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် အခြားသော ဝေဒနာများသည် တိုးလာခဲ့ပါသည်။

အခြားသူများအဖို့ မပြောတတ်သောလည်း ကျွန်မအဖို့မှာမူ ထိုအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မမှာ အမေ့ကြောင့် ထိုအဖြစ်ကို သတိထားမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် အမေနှင့် အတူထိုင်၍ ထမင်းစားကြစဉ် အမေက

“သမီး... ကိုယ်ဝန် ဆောင်တုန်းမှာ ဘာများ ထူးထူးထွေထွေ တောင့်တတာ ရှိသလဲ” ဟု ကျွန်မကို မေးပါသည်။

“ဟင့်အင်း... ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ အာသာမရှိပါဘူး . . .မေမေရယ်” ဟု ကျွန်မက ပြောပါသည်။

“အို... ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ။ တစ်ခုခုကိုတော့ ချဉ်ခြင်းတပ်ကြတာပဲ။ သမီး သတိမထားမိလို့ ဖြစ်မှာပါ။ နေဦး... ဒီလိုဆိုရင် ညည်းယောက္ခမနဲ့ တိုင်ပင်ရဦးမယ်” ဟု ပြောပါသည်။

<http://www.mmteashop.com>

မကြာမီ ခမည်းခမက် နှစ်ယောက် ကျွန်မကိစ္စအတွက် ခေါင်းချင်းဆိုင် နေကြပါသည်။ ကျွန်မ ခင်ပွန်းကလည်း သူ့အတွက် ဝက်ခေါင်း ကလေးနှင့် ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကို မွေးပေးမည်ကို စိုးရိမ် နေဟန်ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူက . . .

“လောရာ . . . မင်းဘာကို ချဉ်ခြင်း တပ်သလဲပြော.. အားမနာနဲ့”

ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ် ချဉ်ခြင်းတပ်ခြင်းသည်ကို ဖြည့်စွမ်း မပေးခဲ့သဖြင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့သည့် သူ့ မိတ်ဆွေအများကြီး တွေ့ခဲ့ ဖူးသည်ဟုတ် ပြောပြန်ပါသည်။ သူတို့ပြောဖန်များလာသော အခါတွင် ကျွန်မစိတ်ထဲတွင် ဘာလိုလို ဖြစ်လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဘာကို ချဉ်ခြင်း တပ်သလဲဟု ကိုယ်သာဘာကိုယ် ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါတယ်။ သို့ရာတွင် စဉ်းစား၍ မရပါ။ တစ်နေ့တွင်မူ နာနတ်သီး စားချင်စိတ် ပေါက်လာပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ကျွန်မသည် နာနတ်သီးကို ချဉ်ခြင်း တပ်နေကြောင်း သိလာရပါသည်။

ပထမသော် သာမန်လောက် အောက်မေ့သော်လည်း ရာသီ မဟုတ်သဖြင့် နာနတ်သီး ရှာမတွေ့သည့် အခါတွင်မူ ထိုချဉ်ခြင်းတပ်မှုမှာ ပို၍ ပြင်းပြလာကြောင်းကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုအာသာဆန္ဒ မပြည့်ခဲ့လျှင် သေသွား တော့မည်လားဟုပင် ထင်ရလောက်အောင် စိတ်ထဲတွင် တောင့်တ လာမိပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် နာနတ်သီး တစ်လုံးကို ရှာ၍ရလာခဲ့ပြီး ခွဲပေးပါသည်။ သို့ရာတွင် တကယ် စားမည်လုပ်သောအခါ ကျွန်မ မစားချင်တော့ပါ။ “ဟင့်အင်း... မစားချင်တော့ဘူး။ စားလို့လည်း မရဘူး” ဟုဆိုကာ ကျွန်မက ပန်းကန်ကို ခပ်ဝေးဝေးသို့ အထား ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ထိုမျှမက မခံနိုင်တော့သဖြင့် ပြတင်းပေါက်တွေကိုဖွင့်၊ အနံ့ပျောက်သွားအောင် ရေမွှေးတွေဖျန်း စသည်ဖြင့် လုပ်ရပါသည်။ ကျွန်မသည် ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ထိုအနံ့ကို ချက်ချင်းမှန်းသွားပါသည်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပို၍ ထူးဆန်းသည်မှာ ထို့နောက်မှစ၍ နာနတ်သီးကို မစားချင်တော့ လောက်အောင် ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်မှာ သိပ်ပြီး ကြင်ကြင်နာနာ ပြုစုခံရတဲ့ မိန်းမတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်ဂရုစိုက်နေတဲ့ မိန်းမတွေမှာ အဲဒီလို အော့နှလုံးနာတဲ့ စိတ်မျိုးတွေ အများကြီးပေါ်လာတတ်ပြီး ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် သိပ်ဂရုမစိုက်တဲ့ မိန်းမတွေ၊ ဂရုစိုက်မခံရတဲ့ မိန်းမတွေမှာ အလွယ်တကူ သက်တောင့်သက်သာ ရှိတတ်တာကို တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ မအမိစတေးဆိုရင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်တာဟာ သိပ်ကို လွယ်ကူသက်သာပါတယ်။ ကိုယ်ဝန် တစ်ခါ ဆောင်ရတာကို စကားပြောရတာ လောက်တောင် မပင်ပန်းဘူးလို့ အဆိုရှိပါတယ်။

ကိုယ်ဝန် ရင့်မာလာသည်နှင့်အမျှ မိခင်လောင်းနဲ့ သန္ဓေသားရဲ့ ဆက်ဆံရေး ဟာလည်း ပြောင်းလဲလာခဲ့ပါတယ်။ သန္ဓေသားက မိခင်ရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်မှာ အခြေတကျ ရှိသွားပြီလေ။ ကိုယ်အင်္ဂါ စနစ်နှစ်ခုဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အပြန်အလှန်၊ အပေးအယူသဘော နဲ့ ညှိနှိုင်းနေထိုင်လို့ ရသွားပြီဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

သူတို့နှစ်ဦးကြားမှာ ဇီဝဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းမှု ရရှိသွားတဲ့ အတွက် မိခင်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဟန်ချက် ညီအောင် ထိန်းသွား နိုင်ပြီပေါ့။ သူ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက် နေတယ်လို့လည်း မခံစားရ တော့ဘူးပေါ့။ သူ့ကို ဘယ်တစ်စုံ တစ်ယောက်မျှ ပိုင်ဆိုင်နေတယ်လို့လည်း မထင်ရတော့ဘူးပေါ့။ မထင်ရတဲ့အပြင် မိမိ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အသီးအပွင့်ကို ပိုင်ဆိုင်သူဟာ မိမိကိုယ်တိုင်ပါကလား လို့လည်း ထင်မှတ် သွားပြီပေါ့။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်စမှာတော့ သူက သာမန်မိန်းမ တစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ ကိုယ်တွင်းမှာ ရှိတဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သူ့စိတ်ညစ်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်မှာတော့ သူဟာ မိခင်လောင်းရယ်လို့ မှတ်မှတ်သား သားဖြစ်လာပြီး ခုလို နနယ်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သိမ်မွေ့ နေရတာကိုက မိခင်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေနဲ့ အမှန်လက္ခဏာတစ်မျိုးဖြစ် နေတယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက် သွားတော့တယ်။

သူ့ရဲ့အားနည်း နနယ်မှုဟာ ပိုပြီး ထင်ရှားလာလေလေ အရာရာကို ခွင့်လွှတ်နိုင် လာလေလေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ မိန်းမ တော်တော်များများဟာ ကိုယ်ဝန် ရင့်မာလာသည်နှင့် အမျှ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရလာကြတယ်။ သူတို့ အဖြစ်ကို သူတို့ ကျေနပ် ရောင့်ရဲလာကြတယ်။ နစဉ် အခါတုန်းကတော့ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် လုပ်ချင်ကြတယ်။

သို့တိုင်အောင် လူတွေရှေ့မှာ ဆိုရင် သူတို့ကိုယ် သူတို့ ရဲရဲ ဂရု မစိုက်ရဲဘူး။ ရဲရဲ မယုံရဲဘူး။ အဲ...ကိုယ်ဝန် ရင့်လာပြီဆိုတဲ့ အခါကျတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရဲရဲစစ်ဆေး ကြည့်လာရဲကြတယ်။ ရဲရဲဂရုစိုက်ရဲလာကြတယ်။ ဒီလိုနေဖို့၊ ဒီလိုဂရုစိုက်ဖို့ဟာ သူတို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဖြစ်လာပြီလေ။

သူတို့ကိုယ်သူတို့ ငဲ့ညှာနေတာဟာ သူတို့အတွက် မဟုတ်ဘဲ ဗိုက်ထဲက ကလေးငယ် အတွက်ဆိုတာကို သူတို့ဘာသာ သဘောပေါက် လာကြတယ်။ အလုပ် မလုပ်လို့လည်း အကြောင်း မဟုတ်တော့ဘူး။ တခြားသူတွေအတွက် မစဉ်းစားတော့ရင် လည်း အပြစ်ဆို စရာမရှိတော့ဘူး။

သူတို့ရင်ထဲမှာ မွေးထားတဲ့ အနာဂတ်အိမ်မက်ဟာ သူတို့ လက်ရှိဘဝကို အဓိပ္ပာယ်ရှိအောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ရှင်သန်ထကြွနေဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သူတို့မှာ အားလပ်ရက် ရသွားတယ်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးရဲ့အာရုံဟာ သူ့ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာပဲ ရှိနေတယ်။ သူ့ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကလေးငယ် ရှိနေတယ် ဆိုတာကို သိနေရတဲ့အတွက် သူ့မှာ ကုံလုံကြွယ်ဝ နေတယ်လို့ ခံစားနေရတယ်။ သမားတော် ဟယ်လင်ဒွီဂျက်ရဲ့ လူနာတစ်ယောက်က . . .

<http://www.mmteashop.com>

“ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိတာဟာ ဆောင်းတွင်းမှာ မီးလင်းဖို့ ကလေးတစ်လုံးနဲ့ နေရသလိုပဲ။ အဲဒီ မီးဖိုကလေးဟာ ကိုယ့်တစ်ယောက်တည်း အတွက်၊ ကိုယ်စိတ်တိုင်းကျ သုံးနိုင်ဖို့ အတွက်လို့ သိရသလိုပဲ။ တစ်နည်း ပြောရရင် နွေပူပူကြီးထဲမှာ အေးမြတဲ့ စမ်းရေ ကို ချိုးလိုက် ရသလိုပဲ။ ရင်ထဲမှာ အေးသွားတယ်” လို့ ပြောဖူးပါတယ်။

ဇနီးမယား တစ်ယောက် အနေနဲ့ တုန်းကတော့ သူဟာ ယောက်ျားအပေါ်မှာ မှီခို အားထား နေခဲ့ရတယ်။ ခုတော့ သူဟာ ယောက်ျားရဲ့ လိင်မှု ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတစ်ခု မဟုတ် တော့ဘူး။ မျိုးနွယ်ကို ပြန့်ပွားပေးသူ၊ ဘဝရဲ့ အလားအလာကို ကိုယ်စားပြုတဲ့သူ ဖြစ်လာ တော့တယ်။

ပဋိသန္ဓေရဲ့ နောက်ဆုံးအဆင့် ရောက်လာတဲ့ အခါမှာတော့ မိခင်နဲ့ ကလေးရဲ့ ကြားထဲမှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ခွဲခွာကြတော့မယ် ဆိုတဲ့နိမိတ်တွေ ထင်လာ တယ်။ မိခင်လောင်းဟာ ကလေးငယ်ရဲ့ ပထမဆုံးသော လှုပ်ရှားမှုကို ခံစားလာရတယ်။ ကမ္ဘာ လောကကြီးရဲ့ ထိတွေ့ခြင်း မရှိအောင် သူ့ကိုပိတ်လှောင်ထားတဲ့ သားအိမ်နံရံကို ကန်ကျောက်လိုက်တဲ့သူရဲ့ ကန်ကျောက်မှုကို ခံစားရတဲ့ အခါမှာ လူကိုလိုက်ပြီး ခံစားချက် အမျိုးမျိုး ပေါ်လာရတယ်။

တချို့ မိန်းမတွေမှာတော့ သီးခြားလွတ်လပ်တဲ့ သတ္တဝါ တစ်ခုရှိနေတယ်လို့ ကြေငြာတဲ့ အချက်ပြမှုကိုကြည့်ပြီး အံ့ဩနေတယ်။ အချို့ကကျတော့လည်း သူ့ကိုယ်ထဲမှာ သူမဟုတ်တဲ့ သူစီမံ တစ်ခုဆံ တစ်ဦးရှိပါကလား ဆိုပြီး မနှစ်မြို့ခြင်း ဖြစ်ရတယ်။

အထဲက သတ္တဝါက လှုပ်ရှားလာတာနဲ့ သန္ဓေသားနဲ့ မာတာမိခင်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာတို့ ပေါင်းစည်းမှုဟာ အနှောင့်အယှက် အဖျက်အဆီးတွေ ပေါ်လာတော့တယ်။ သားအိမ်ဟာ အောက်ကို လျှောကျလာတယ်။ မိန်းမဟာ ဖိအားကို ခံစားလာရတယ်။ တင်းမာမှု၊

<http://www.mmteashop.com>

အသက်ရှု ကျပ်မှုကို ခံစားလာရတယ်။ သူဟာ ယျေဘုယျ မျိုးနွယ်တစ်ခုကိုသာ ပိုင်ဆိုင် နေရတာ မဟုတ်တော့ဘဲ မွေးလာမယ့် ကလေးငယ် တစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်လာရတယ်။

အဲဒီ အချိန်အထိ ကလေးငယ်ဟာ စိတ်ကူးရှုပ်ပုံ တစ်ခုပဲ ရှိနေသေးတယ်။ မျှော်လင့်ချက် တစ်ခုပဲ ဖြစ်နေသေးတယ်။ ခုတော့ ကလေးငယ်ဟာ ခိုင်မာတဲ့ သက်ရှိ အစစ်အမှန် တစ်ခု ဖြစ်လာပြီပေါ့။ ပကတိ စစ်မှန်တဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်လာတာနဲ့ ပြဿနာ သစ်တွေဟာလည်း တိုးလာရပြီပေါ့။ သူ့ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးကူးပြောင်း မှုတိုင်းမှာ စိုးရိမ်စရာတွေ အများကြီး ပါလာတယ်။

မီးဖွားရခြင်းဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အသွင်ကို ဆောင်လာတယ်။ သူ့ အလှည့် ရောက်လာတာနဲ့ မိခင်လောင်းငယ်ငယ်က တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ ကြောက်စရာ အဖြစ်အပျက် တွေဟာ ပြန်ပြီး အသက်ဝင်လာကြတယ်။ သူ့မှာ အမှားတွေ၊ အပြစ်တွေ ရှိခဲ့ဖူးရင် အမေ့ရဲ့ ကျိန်စာဟာ သူ့အပေါ်ကို ရောက်လာပြီလို့ ထင်မိတယ်။

သူရင်လည်း သေပါစေ။ ဒါမှမဟုတ် ကလေးလေးရင်လည်း သေပါစေလို့တောင် ဆုတောင်း မိတတ်တယ်။ “စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေး” ဝတ္တကြီးထဲမှာ တော်စတိုင်းက ကလေး မွေးရမှာကို သေဒဏ် ခံရမလောက် ကြောက်တဲ့ ကလေးဆန်တဲ့ လီဇာ အကြောင်းကို ရေးထားတယ်။ တကယ်လည်း လီဇာဟာ မီးတွင်းမှာပဲ ဆုံးသွားခဲ့ရှာတယ်။

မီးဖွားစဉ်မှာ ခံစားရတဲ့ ခံစားချက်တွေကလည်း လူကိုလိုက်ပြီး အမျိုးမျိုး ကွဲပြား နေကြတယ်။ မိခင်ဟာ သူ့ရဲ့အတ္တ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ အသား အသွေးတုံးကလေးကို လိုလည်း လိုချင်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းများလည်း ကျူးကျော် ဝင်ရောက် လာသူနဲ့ မြန်မြန်ဝေးချင်တယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

သူ့စိတ်ကူး အိပ်မက်ကလေး အကောင်အထည် ဖော်လာပြီး လက်ထဲ ရောက်လာ တာကိုလည်း လိုချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ အိပ်မက်ကလေး အကောင်အထည် ပေါ်လာလို့ တွေ့ကြုံမယ့် တာဝန်သစ်တွေကိုလည်း ကြောက်နေတယ်။ ဒီခံစားချက် နှစ်ခုအနက် ဘယ်ခံစားချက်ပဲ အားသာသည်ဖြစ်စေ မိခင်လောင်းဟာ အဲဒီနှစ်ခု အကြားမှာ ဗျာများ နေတတ်တယ်။

မကြာခင် ဖြစ်လေ့ရှိတာကတော့ မိခင်လောင်းဟာ အဲဒီ ခံစားချက် နှစ်ခု အကြားမှာ ဒွိဟ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ သူဟာ မုန်တိုင်းထဲကို တစ်ယောက်တည်း ဖြတ်လာခဲ့တယ် ဆိုတာကို သူ့ရဲ့ အသိုက်အဝန်းဖြစ်တဲ့ အမေ၊ ခင်ပွန်း စသည်တို့ကိုလည်း သိစေချင်တယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ သူ့ကို ဒီလိုပြင်းပြတဲ့ ဝေဒနာမျိုးကို ပေးလိုက်တဲ့ ကမ္ဘာ လောကကြီးနဲ့ အတူ ဘဝနဲ့ သူ့မိသားစုတို့ အပေါ်မှာလည်း ငြူစူ စိတ်ဆိုးမိတယ်။ မိခင် လောင်းဟာ ဒီအဖြစ်ကို မကျေမနပ် ကန့်ကွက်တဲ့ သဘောနဲ့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက် နေတော့တယ်။

လွတ်လပ်တဲ့ စိတ်ထားရှိတဲ့ မိန်းမများ၊ အထူးသဖြင့် သူ့နာပြု ဆရာမများနဲ့ ယောက်ျားဆန်တဲ့ အမျိုးသမီးများကတော့ မီးဖွားမိမှာရော၊ မီးတွင်းမှာ တောင်တက် ကြွလှုပ်ရှားတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ပါလေ့ ရှိကြတယ်။ ကလေးဆန်တဲ့ မိန်းမများကတော့ မိခင်တို့၊ သားဖွားဆရာမတို့ရဲ့ လက်ထဲမှာ ငြိမ်သက်နေတတ် ကြတယ်။ တချို့ကတော့ ညည်းညူ အော်ဟစ်ခြင်း မပြုတာကို ဂုဏ်ယူကြတယ်။ တချို့ကတော့ ခိုင်းတာကို တစ်ခုမျှ မလုပ်ဘဲ ငြင်းဆန်တတ်ကြတယ်။

ချုပ်ပြီးပြောရရင်တော့ အဲဒီ အကြပ်အတည်းမှာ မိန်းမဟာ ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ ပက်သက်တဲ့ သူတို့ရဲ့ ယျေဘုယျ သဘောထားကို ဖော်ပြတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သူတို့ရဲ့ မိခင်ဘဝနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူတို့ရဲ့ သဘောထားကို ဖော်ပြ တတ်ကြတယ်။ တချို့က အောင့်အည်း သည်းခံတယ်။ တချို့က ခေါင်းမာပြီး ဇွတ်တရွတ် လုပ်ချင်တယ်။ တချို့က ငြိမ်သက်နေတယ်။ တချို့က တင်းမာ နေတတ်တယ်။

ဒီစိတ် အခြေအနေတွေကို လိုက်ပြီး မီးဖွားရတာမှာ ကြာတာတို့၊ အခက်အခဲ ရှိတာတို့ ပေါ်ပေါက် လာလေ့ရှိတယ်။ စိတ်ကြောင့် ရုပ်ဟာ ပြောင်းလဲသွားပြီး လွယ်ကူခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်း ဆိုတာတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။ အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန် အမတွေလိုပဲ မိန်းမဟာ လည်း သူ့ကို သဘာဝက ပေးထားတဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ရာမှာ အကူအညီရှိဖို့ လိုပါတယ်။

တောက လယ်သူမလေးတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ တစ်ယောက်တည်း အကူအညီ မရှိ ဘာမရှိနဲ့ မွေးရတော့ ကလေးငယ်ရင်လည်း ပျက်စီး သွားတတ်တယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် လည်း လူကြီးမှာ ကုသလိုမရတဲ့ ရောဂါမျိုးတွေ တစ်သက်လုံး စွဲကပ်သွားတတ်တယ်။

မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ကုတ္တိယ သဘာဝကို သဘောပေါက် လာစ အချိန်တုန်းက လွတ်လပ်မှု ရှိနေသေးတယ်။ ဒါက ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် လူမျိုးနွယ်တို့ရဲ့ ဖြစ်စဉ်မှာ သဘာဝနဲ့ အသဘာဝ၊ သဘာဝတရားနဲ့ လူပြုတဲ့ အမှုဟာ ဘယ်တော့မှ ခွဲလို့မရဘဲ ဒွန်တွဲ နေတယ် ဆိုတာကို ပြတယ်။

သဘာဝ အခြေအနေများအောက်မှာ ကုတ္တိယ သဘာဝ အကျိုးစီးပွားနဲ့ မျိုးနွယ်တို့ရဲ့ အကျိုးစီးပွားဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆန့်ကျင်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မကြာခင် ဆိုသလို မီးဖွားစဉ် အခက်အခဲ တွေလာတဲ့အခါ အမေအဖြစ် ဆိုးတွေ မတွေ့ ရလေအောင် အတွက် တတိယလူ (ဆေးဝါးအတတ် ပညာရှင်ကဖြစ်စေ၊ ခွဲစိတ် အတတ် ပညာရှင်က ဖြစ်စေ) ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

“သင်သည် သင်၏ လေးငယ်တို့ကို ဆင်းရဲဒုက္ခ ကြီးစွာဖြင့် မွေးဖွားရအံ့” ဆိုတဲ့ သမ္မာကျမ်းစာ လာတဲ့ အဆိုကို အနည်းနဲ့အများ သက်သက်သာသာ ခံယူနိုင်အောင် မေ့ဆေး အတတ်ပညာရယ်လိုက ပေါ်လာရတယ်။ ဒီအတတ်ပညာကို အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာ သုံးနေပြီး ပြင်သစ်ပြည်မှာ မကြာခင်က စတင်သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။

အင်္ဂလန်မှာတော့ ဒီသုံးစွဲခွင့် ဥပဒေကို ၁၉၄၉ခု၊ မေလက ပြဌာန်းခဲ့ပါတယ်။ ဒီနည်းလမ်းကို သုံးခြင်းကြောင့် မီးဖွားရာမှာ ဝေဒနာက ဘယ်လောက် သက်သာလဲ ဆိုတာကတော့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ ခက်ပါတယ်။ မီးဖွားရတာဟာ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီ ကြာတာ လည်းရှိ၊ နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်ပဲ ကြာတာလည်း ရှိတော့ အဲဒီ နည်းတွေကြောင့် သက်သာတယ်၊ မသက်သာဘူး ဆိုတာ ယေဘုယျ ကောက်ချက်ဆွဲဖို့က တော်တော်လေး ခက်ပါတယ်။

တချို့ မိန်းမတွေ အဖို့တော့ ယောက်ျားဖောင်စီး မိန်းမ မီးနေဆိုသလို မီးဖွား ရတာဟာ သက်စွန့်ဆံဖျား ကိစ္စကြီး တစ်ခုဖြစ်ပြီး တချို့မိန်းမတွေ အဖို့တော့လည်း တော်တော်လေးကို လွယ်ကူသက်သာပါတယ်။

မိခင်နဲ့ မွေးကင်းက ကလေးငယ်တို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ဘယ်လို ရှိသလဲဆိုတဲ့ ကိစ္စမှာလည်း လူကိုလိုက်ပြီး အမျိုးမျိုး ကွဲပြားခြားနား ကြပါတယ်။ တချို့မိန်းမတွေ ကျတော့လည်း ကလေးမွေးလိုက် ရတဲ့အတွက် သူတို့ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ဟာကျန်ခဲ့ပြီး မနေတတ် မထိုင်တတ် ဖြစ်နေတတ်ကြတယ်။

သူတို့အဖို့ ကလေးလေးကို မွေးထုတ် လိုက်ရတာဟာ ရတနာတစ်ပါးကို လုယူ ခံလိုက်ရသလို ခံစားရတယ်။ စီစီဆော့ဗစ်ရဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်မှာ “ပျားတို့စွန့်ပျံ၊ အထီးကျန်ရစ်၊ ပျားအုံအဖြစ်သို့” ဆိုပြီး မီးဖွားပြီးစ ခံစားချက်ကို ပျားတို့ စွန့်ပျံသွားတဲ့ ပျားအုံတစ်အုံနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ထားပါတယ်။ “သားငယ်မွေးလျှင်၊ ငါ့တွင်ဆုံးရှုံး၊ ဝမ်းဗိုက်လုံးသို့၊ ပျက်သုဉ်းရပြန်၊

<http://www.mmteashop.com>

ထီးတည်းကျန်ခဲ့” လို့ သားငယ်မွေးပြီးနောက် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပုံကို ဖွဲ့ထား ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ပျိုရွယ်တဲ့ မိခင်ဟာ သူ့ကိုယ်တွင်းက မွေးထုတ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်း ကလေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထူးဆန်းတဲ့ စူးစမ်းလိုစိတ်၊ သိလိုစိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်နေ တယ်။ ကိုယ်ကိုယ်ထဲက ကိုယ်အသွေးအသား ထဲက မွေးထုတ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်း ကလေးကို ပွေပိုက်ရင်း တအံ့တဩ အထူးအဆန်းဖြစ်နေတယ်။

ဒီထူးဆန်းတဲ့ ပစ္စည်းကလေးကို လူ့လောကထဲ ရောက်အောင် မိခင်ဟာ ဘယ်အခန်း ကဏ္ဍက ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ပါဝင်ခဲ့ပါသလဲ။ ဒါကို သူမသိပါဘူး။ ဒီကလေး ငယ်ဟာ သူ့သာမရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်မျှ မွေးဖွားလာခဲ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ဒီကလေးငယ်ဟာ သူ့ကို စွန့်ခွာသွားပြီလေ။ သူ့ဝမ်းကြာ တိုက်ထဲက ထွက်လာပြီး သူ့ကို စွန့်ခွာသွားတဲ့ ကလေးငယ်ကြည့်ရင်း နုပျိုတဲ့ မိခင်ဟာ အံ့ဩလည်းအံ့ဩတယ်၊ ဝမ်းလည်း နည်းနေတယ်၊ စိတ်လည်းပျက်နေတယ်။

သူဖြစ်စေချင်တာက အဲဒီမွေးကင်းစ ကလေးဟာ သူ့လက်လို၊ သူ့ခြေလို၊ သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်လို သူ့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်နေစေချင်တယ်။ ခုတော့ သူ့ဝမ်းကြာတိုက်က ထွက်လာတဲ့ ကလေးငယ်ဟာ ဝိုးတဝါးပါကလား။ သူ့နဲ့တခြားစီ ပါကလား။ သူ့ကို မသိပါ ကလား။ မမှတ်မိ ပါကလား။

သူ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခဲ့တုန်းက ဒီအသားအရေမျိုး၊ ဒီရုပ်လက္ခဏာမျိုးနဲ့ ကလေးလေးရယ်လို့ မသိခဲ့ရပါကလား။ တစ်နည်းပြောရရင် သူမပါဘဲနဲ့ သူ့ကိုယ်ဝန်ဆောင် ခဲ့ရတာပါကလား။ သူနဲ့ ဒီလူစိမ်းကလေးတို့ဟာ တူညီတဲ့ အတိတ် မရှိခဲ့ပါကလား။ သူဟာ လတ်စသတ်တော့ ဘယ်က ရောက်လာမှန်း မသိတဲ့ သူစိမ်း တရံဆန် တစ်ယောက်မျှသာ ပါကလား။

<http://www.mmteashop.com>

မိခင်ဟာ သူ့ကိုဆီးကြိုရာမှာ ဥပေက္ခာစိတ်ပေါ်နေတဲ့ အတွက် အံ့အားသင့်နေတယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဲ့စဉ် တုန်းကတော့ အဲဒီကလေးငယ်ဟာ သူ့စိတ်ကူးရုပ်ပုံထဲမှာ အကန့်အသတ် မရှိတဲ့အရာ၊ တုနှိုင်းမရတဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သပေါ့။ အမေဟာ သူ့ရဲ့မိခင်ဘဝကို တွေးပြီး ကြည်နူးမိခဲ့သပေါ့။

ခုတော့ သူက ပုလုကွေးလွေး သေးသေးကလေးရယ်၊ တသီးတခြား ဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂလ တစ်ခုရယ်၊ ခုတော့ တစာစာနဲ့ တောင်းနေတဲ့ မိခင်ကို မှီခိုအားထား နေရတဲ့၊ နူးညံ့တဲ့ အစစ်အမှန်ဖြစ်တဲ့ အရာကလေး တစ်ခုရယ်။

လောကကြီးထဲကို သူရောက်လာတဲ့အတွက် ပျော်တော့ပျော်ရပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ မွေးထုတ်လိုက်တဲ့ ကလေးငယ်ကလေးဟာ မှီခိုနေရတဲ့ ပုလုကွေး လွေးကလေး ဖြစ်နေတဲ့ အတွက်၊ သူ့စိမ်းတစ်ရံဆန် ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် အဲဒီအပျော်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းမှု ရောထွေး ယုတ်တင် ဖြစ်နေတယ်။

ထမင်းဆီဆမ်း ရွှေလင်ပန်းနဲ့ ပေးပါ

မိခင်ပျိုများဟာ မျက်နှာမြင်လိုက်ပြီးတဲ့ နောက်မှာ သူ့ရဲ့ ကလေးငယ်နဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်နေရာကနေ ကွဲကွာ ခွဲခွာသွားကြတယ်။ နောက်တော့ သူတို့ကို နို့ချို တိုက်ကျွေး ပြုစုရတယ်။ ဒီလို ပြုစုကျွေးမွေးတဲ့ အခါမှာ ရင်းနှီးတဲ့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန် ဆက်ဆံရေးကို ပြန်လည်ရရှိလာခဲ့ကြတယ်။

ဒီလို နို့ချို တိုက်ကျွေးပြုစုရတာဟာ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရတာထက်တောင် ပင်ပန်းလှပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးငယ်ကို ပြုစုခြင်းဟာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်က ရရှိခဲ့တဲ့ အားလပ်မှု၊ တည်မြဲမှု၊ ကြွယ်ဝမှု အခြေအနေကို ပိုပြီး ရှည်လျားအောင် လုပ်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကလေးမွေးလာတဲ့ အတွက် တာဝန်သစ်တွေကို ကြောက်လန့် စိုးရိမ်နေတဲ့ မိခင်ပျိုတွေလည်း အများကြီးပါပဲ။ ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ် တုန်းကတော့ သူ့ကိုယ်သူပဲ ဂရုစိုက်စရာ ရှိတယ်လေ။ တခြားဘယ်သူ့ ကိုမျှ ဂရု စိုက်စရာမလိုဘူးပေါ့။

ခုတော့ သူ့ဂရုစိုက်ရမယ့်၊ သူ့တာဝန်ယူရမယ့် သူ့ကို အသိအမှတ် ပြုဖို့က တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် ရှိနေတဲ့ သတ္တဝါကလေး ရောက်လာပြီလေ။ တချို့ မိခင်ပျိုတွေ ရှိသေးတယ်။ ဆေးရုံမှာတုန်းကတော့ သူ့ကလေးငယ်ကို ရွှင်ပြုံး ချောမြူလို့၊ ပွတ်သပ်ယုယလို့၊ သူ့မှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိသေးဘဲကို။ ဆေးရုံက တာဝန်ယူထားတာကိုး။

အဲ...အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာတာနဲ့ ကလေးဟာ သူ့အဖို့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးလို့ သူ ထင်လာတယ်။ ကလေးငယ်ကို ပြုစုရတာ၊ နို့ချို တိုက်ကျွေး ရတာတွေကိုလည်း စိတ်ညစ်တယ်။ တချို့ များဆိုရင် သူ့ရင်အုံ အလှပျက်မှာကိုတောင် ကြောက်ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

နို့သီးကလေးတွေ ကွဲအက်လာတာကို စိတ်ညစ်တယ်။ နို့အကျိတ်တွေ ကိုက်ခဲ နာကျင် တာကို စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ ကလေးငယ်က နို့စို့တာကို နာကျင်တယ်။ ကလေးငယ် က သူ့နို့ရည်ကို သောက်သုံးနေတာဟာ သူ့ရဲ့ ခွန်အားတွေကို စုပ်ယူ နေတယ်လို့ ထင်မိ တယ်။

သူ့ဘဝ၊ သူ့ပျော်ရွှင်မှုကို စုပ်ယူနေတယ်လို့ ထင်မိတယ်။ ကလေးငယ်ဟာ သူ့အဖို့ မင်းဆိုး တစ်ပါးနဲ့ တူနေတယ်။ သူ့ရဲ့ အသွေးအသား၊ သူ့ရဲ့အတ္ထု၊ သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ အဲဒီ သူစိမ်းတရံဆံ သတ္တဝါကလေးကို သူမနှစ်မြို့နိုင် ဖြစ်နေတယ်။

ဒီလိုဖြစ်ရတာမှာ တခြားအကြောင်းတွေလည်း ရှိပါသေးတယ် မိခင်ပျိုနဲ့ သူ့အမေ တို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကလည်း အကြောင်းတစ်ခု ပါပဲ။ မိခင်ပျိုဟာ သူ့ကလေးငယ်ကို ကူညီ ပြုစုပေးဖို့ တခြားကို အကူအညီတောင်းတယ်။ အထူးသဖြင့် သူ့အမေဆီကို အကူအညီ တောင်းတယ်။

အမေက သူ့ကလေးငယ်ကို ဝင်ပြီး ပြုစုပေးတဲ့အခါမှာ မိခင်ပျိုဟာ အမေ့ကို မနာလို တိုရှည် ဖြစ်ရပြန်တယ်။ ကလေးအဖေက သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လို ဆက်ဆံသလဲ။ ကလေးငယ်ကိုရော ဘယ်လို သဘောထားသလဲဆိုတဲ့ အချက်တွေကလည်း အကြောင်း တရားတွေပါပဲ။

မိခင်ပျိုဟာ သူ့ကလေးငယ်ကို ရတနာတစ်ခုလို သဘောထားသလား။ သူ့ကို အနှောင့်အယှက် ပေးနေတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး တစ်ခုလို သဘောထားသလား။ သူ့နှလုံးသားကို ရွှင်ပြုံးစေတဲ့ အရာတစ်ခုလို သဘောထားသလားဆိုတဲ့ ကိစ္စမှာ စီးပွားရေးနဲ့ စိတ္တဗေဒ ဆိုင်ရာ အကြောင်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

တချို့ မိခင်ပျိုများဆိုရင် မနှစ်သက်တဲ့ အပြင် ရင်သွေးငယ်ကို မုန်းတီးတဲ့ စိတ်တောင် ပေါ်တတ်ပါတယ်။ ကလေးငယ်ကို လျစ်လျူရှုထားတာ၊ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဆက်ဆံတာ စသည်တို့ဟာ ကလေးငယ်ကို မုန်းတီးမှုကိုပြတဲ့ လက္ခဏာချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

ထုံးစံအားဖြင့်တော့ မိခင်ပျိုဟာ သူ့တာဝန်ကို သူသိပြီး အဲဒီ မနှစ်သက်မှုကို ဖျောက်ဖျက်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ကိုယ့်ကလေးအပေါ်မှာ ဒီလိုစိတ်ထားမျိုး ထားမိလေခြင်း ဆိုပြီး နောင်တရပြီး စိုးရိမ်စိတ်တွေဝင်၊ အဲဒီကနေပြီး နောက်ထပ် ကိုယ်ဝန်ရမှာကို ကြောက်နေ တတ်တာမျိုးတွေ ဆက်ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ (ကလေးအမေကနေ ကလေးကို မနှစ်မသက် ဖြစ်နေတာမျိုး) အခြားသော ဆက်ဆံရေးများနဲ့ ကွာခြားတဲ့ အချက်ကတော့ ကလေးငယ်ဘက်က ဘာမျှ တုံ့ပြန်မှု မရှိတဲ့ အချက်ပါပဲ။ ကလေးငယ်ကတော့ ပြုံးမယ်၊ ဆော့မယ်၊ ငိုမယ်၊ တွတ်တီး တွတ်တာ ပြောမယ် ဒီလောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

ချစ်သလား၊ မုန်းသလား၊ တာဝန်ကြီးသလား၊ တာဝန်မဲ့သလား ဆိုတာကို ကလေးငယ် ဘာမျှ မသိရှာပါဘူး။ ဒီတော့ မိခင်သာလျှင်သူ နောင်တရပြီး စိတ်ဆင်းရဲ ရတယ်။ အများအားဖြင့် သားသမီးရရင် အိမ်ထောင်ရေး ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်မှု ရမယ်လို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ မိန်းမတွေ၊ လင်ယောက်ျား အပေါ်မှာ စိတ်ပျက်ကုန် ခမ်းနေတဲ့မိန်းမ တွေဟာ ကလေးကိုကြည့်ပြီး သူနဲ့ရတဲ့ ကလေး၊ သူ့သွေးဆိုပြီး ကလေးကို မနှစ်သက်ဘဲ ဖြစ်တတ် တာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် တော်စတွိုင်းရဲ့ ဇနီး ဆိုဖီတော်စတွိုင်း ဆိုရင် ဒီအတိုင်းပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါကြောင့် မိခင်ရဲ့ ပကတိ စိတ်ဆိုတာမျိုးဟာ တော်တော် ပြောရခက်ပါတယ်။ မိခင်ရဲ့ ပကတိစိတ် ဆိုတာက အခြားသော အဆင့်နိမ့် တိရစ္ဆာန်များမှာ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူမှာတော့ အခြေအနေကို လိုက်ပြီး အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သာမန်အားဖြင့် ပြောရရင်တော့ မိခင်ရဲ့ဘဝမှာ သားသမီး ရလာတဲ့ အတွက် ပိုပြီး ကြွယ်ဝလာပါတယ်။ ပိုပြီး မြင့်မြတ်လာပါတယ်။ ကလေးငယ်ဟာ သဘာဝကြီး တစ်ခုလုံးကို ဝင်စားထားသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးရဲ့ အသားအရေဟာ နူးညံ့ အိစက် နေတယ်။ ပူနွေးနေတယ်။ ပျော့ပျောင်းနေတယ်။

ကလေးဟာ မိခင်ပျိုအဖို့ သတ္တဝါကလေးတစ်ကောင် ဖြစ်တယ်။ အပင်တစ်ပင် ဖြစ်တယ်။ သူ့မျက်လုံးထဲမှာ မိုးစက်တွေ ရှိတယ်။ မြစ်ရှိတယ်။ ပင်လယ်ရဲ့ ကောင်းကင်ရဲ့ အပြာရှိတယ်။ ကလေးရဲ့ လက်သည်းကလေးတွေဟာ သန္တုခက်ကလေးတွေ ဖြစ်တယ်။ ပိုးသားလို လက်သည်း ကလေးတွေဟာ ရှည်လာတယ်။

ကလေးဟာ အသက်ရှင်နေတဲ့ ယမင်းရုပ် ကလေးဖြစ်တယ်။ ငှက်တစ်ကောင် ဖြစ်တယ်။ ကြောင်ကလေး တစ်ကောင်ဖြစ်တယ်။ "အသက်ကလေး၊ အချစ်ကလေး၊ ပူတူးတူးကလေး၊ ခွေးကလေး၊ ပူစီလေး" စသည်ဖြင့် အမေက ခေါ်တယ်။ အမေဟာ ချစ်သူတွေ သုံးလေ့ရှိတဲ့ စကားလုံးတွေကို သုံးတယ်။

ချစ်သူ တစ်ယောက်လိုပဲ ကလေးကို လုံးဝ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ ချစ်သူကို ပွေ့သလို ပွေ့တယ်။ ချစ်သူကို နမ်းသလို နမ်းတယ်။ သူ့ရင်ခွင့်ထဲမှာ အပ်ထားတယ်။ ကလေးငယ်ကို သူ့လက်မောင်း ကြားထဲမှာ နွေးထွေးအောင် လုပ်ပေးထားတယ်။

ကလေးက အသက်ကလေး နည်းနည်းရလာတဲ့ အခါကျတော့ မိခင်ရဲ့ စိတ်ဟာ လည်း နည်းနည်း ပြောင်းသွားတယ်။ ကလေးငယ်စဉ် တုန်းကတော့ ကလေးဟာ တခြား

<http://www.mmteashop.com>

ကလေးတွေလိုပဲ ယေဘုယျထဲကပဲ။ ကလေး တစ်ယောက်ပဲ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကလေးဟာ ယျေဘုယျ သဘောကနေ ပုဂ္ဂလသဘောကို ဆောင်လာတယ်။

ဩဇာပေးချင်တဲ့ မိခင်၊ အနိုင်ယူတတ်တဲ့ မိခင်မျိုးဆိုရင် ကလေးအပေါ်မှာ နည်းနည်း အေးစက် လာတယ်။ ကလေးနဲ့ မိခင်ရဲ့ ဆက်ဆံရေး ဟာလည်း ရှင်းလင်း လွယ်ကူခြင်း မရှိတော့ဘဲ ရှုပ်ထွေးလာတယ်။ ကလေးဟာ တစ်ဖက်မှာ အမေရဲ့ကလေး ဖြစ်နေပြီး အခြားတစ်ဖက်မှာတော့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခွဲ ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပွား ဖြစ်သွား တယ်။

အမေဟာ သူ့ရဲ့အတ္တကို ကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ထည့်ပေး လိုက်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးကလည်း သူ့စိတ်နဲ့သူ၊ သူ့အတ္တနဲ့ သူ့ပုဂ္ဂလရယ်လို့ ရှိနေတော့ အမေပြောတဲ့ အတိုင်း မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ဖီဆန်လာတယ်။ ကလေးဟာ ကလေးငယ်ပဲ ဖြစ်နေ သေးပေမယ့် အနာဂတ်မှာ ကြီးပြင်းလူလားမြောက် လာတော့မယ်။ လူကြီးဖြစ်လာ တော့မယ်။

ဒါကြောင့် အမေကသူလေးကို ရတနာတစ်ပါး၊ ပိုင်ဆိုင်မှု ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ပဲ ထင်နေသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ ကလေးဟာ သူ့အဖို့ ဝန်ထုပ် တစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ မင်းဆိုးတစ်ပါး ဖြစ်နေတယ်။

အမေကတော့ ကလေးအပေါ်မှာ ရက်ရောရတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာနေတယ်။ ပျော်နေတယ်။ ကလေးကို ကျွေးမွေး ပြုစုရတာ၊ ကလေးကို စောင့်ရှောက်ရတာ၊ ကလေးကို ပျော်အောင် လုပ်ရတာကို သူကျေနပ်နေတယ်။

သူဟာ ချစ်သူ တစ်ယောက်လို ကလေးအတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်နေတာကို မြင်ရတဲ့ အခါမှာ အမေဟာ ပျော်တယ်။ သူ့ဘဝ၊ သူ့အသက်ရှင်မှုဟာ

<http://www.mmteeshop.com>

ကလေးရဲ့ လိုအင် ဆန္ဒတွေကို ဖြည့်ဖို့ဖြစ်တယ်လို့ သူထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိခင်ရဲ့ အချစ်ဟာ တစ်ဖက်သက် ဖြစ်ရတဲ့အချစ်၊ ပိုပြီး ခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့ အချစ်၊ ခက်ခဲတဲ့အချစ် ဖြစ်ရတာကတော့ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ မိခင်ဟာ သူ့ရဲ့အချစ်ကို တုံ့ပြန်ခြင်း မခံရလို့ဖြစ်တယ်။

အမေဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်၊ သူ့ရဲ့ကောင်း တစ်ယောက်၊ လေးစားကြည်ညို ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နဲ့ ဆက်ဆံနေရတာ မဟုတ်ဘူး။ သေးငယ်ပြီး အလိုမကျတတ်တဲ့ အရာကလေး တစ်ခု၊ ထိခိုက်လွယ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေး တစ်ခုထဲမှာ မြုပ်နံ့ထားတဲ့ တွတ်တီးတွတ်တာ ပြောတတ်တဲ့ ဝိညာဉ်ကလေးဟာ မိခင်အဖို့ ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာ တန်ဖိုး ရယ်လို့ ဘာမှမရှိသေးဘူး။

အမေ့အပေါ်မှာလည်း ရုပ်ဝတ္ထုအားဖြင့် ဘာကိုမျှ ပြန်ပေးနိုင်သေးဘူး။ ကလေးနဲ့ ဆိုရင် အမေဟာ သူ့တစ်ဦးတည်း အထီးကျန်နေရသလို ဖြစ်နေတယ်။ သူကပေးရတဲ့ အတွက် ကလေးဆီက ဘာကိုမျှ ပြန်မျှော်လင့်လို့ မရနိုင်သေးဘူး။ ဒီလိုတစ်ဖက်သက် စွန့်လွှတ်မှု၊ ရက်ရောမှုကြောင့်သာလျှင် ယောက်ျားများက မိခင်ကိုဩဘာ ပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ မိခင်ဘဝဟာ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ချစ်တဲ့ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ၊ ပရဟိတစိတ်၊ စိတ်ကူးယဉ်မှု၊ ရိုးသားမှု၊ ဦးစားပေးမှု စတာတွေကို ပေါင်းစည်းထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခေတ်သစ် ယဉ်ကျေးမှုမှာ ကလေးကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ အန္တရာယ် တစ်ရပ်ကတော့ ကလေးမို့ခို အားထားရတဲ့ မိခင်ဟာ တစ်ခါတလေ စိတ်တိုင်းမကျ၊ မကျေမနပ် ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့ အချက်ပဲ။ အမေဟာ ဖိုမဆန္ဒအားဖြင့် အေးစက်နေမယ်၊ သို့မဟုတ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေမယ်။

လူမှုဆက်ဆံရေး အားဖြင့်လည်း သူဟာ ယောက်ျားထက် သိမ်ငယ်တယ်လို့ ထင်နေမယ်။ လက်ရှိဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ဘဝနဲ့ ပက်သက်လို့ရော၊ အနာဂတ်နဲ့ ပတ်သက်

<http://www.mmteashop.com>

လို့ရော၊ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေတာမျိုး ရှိနေမယ်။ အဲဒီအခါမှာ မိခင်ဟာ မကျေနပ်ချက်၊ ဒေါသအမျက်၊ နစ်နာချက်ဟူသမျှကို ကလေးအပေါ်မှာ စုပြုံလာတတ်တယ်။

မိန်းကလေးတွေ ငယ်ငယ်တုန်းက ယမင်းရုပ်ကလေးတွေကို ပွေ့တယ်၊ ဖက်တယ်၊ နှမ်းတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ဆိုးတုန်းမှာတော့ အဲ့ဒီယမင်းရုပ်ကလေးတွေကို ထုပစ်၊ ခြေပစ်တယ်၊ လွှင့်ပစ်တယ်။ ဒီအတိုင်းပါပဲ။ မိခင်ဟာ သူ့စိတ်ဆိုးနေတုန်းမှာဆိုရင် ကလေးအပေါ်မှာပဲ မဲတော့တာပါပဲ။

ကလေးကို ရိုက်နေတဲ့ မိခင်ဟာ ကလေးတစ်ယောက် တည်းကိုပဲ ရိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အားလုံးကို သိမ်းကျုံး ရိုက်နေတာ ဖြစ်တယ်။ ယောက်ျား အပေါ်မှာ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အပေါ်မှာ၊ လောကကြီး အပေါ်မှာ၊ သူ့ကိုယ်သူပေါ်မှာ ပြန်ပြီး လက်စားချေ နေတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလုပ်ခြင်းဟာ ကလေးအတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်တယ်။

ဒီအခါမျိုးမှာ သူ့ကို သင်ကြား ပေးနေချိန် မရတော့ဘူး။ ကိုယ်က ထမင်းအိုး တည်နေတယ်။ ကလေးကလာပြီး ဟိုဟာမေး သည်ဟာမေးနေတာက တစ်မျိုးဆိုတော့ သူ့မှာ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမျိုးမှာ အမေဟာ မပျော်နိုင်ဘူး။ ကလေးနဲ့ မကြည်နူး နိုင်ဘူး။

သူ့ကို ကလေးက အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်အောင် လုပ်ရတော့တယ်။ ကလေး ကြည့်လိုက်တော့ ပေရေလို့၊ ပန်းကန်တွေလည်း ကွဲလို့၊ စက္ကူတွေကို ဆုတ်ဖြထားတာ ကလည်း ပွစာတက်လို့၊ ကလေးဟာ သူ့ထင်တိုင်းကြုံနေပုံဟာ မိဘအတွက် အနှောင့် အယှက် ဖြစ်နေတယ်။ သူ့စိတ်ဝင်စားမှုနဲ့ မိဘတွေ့ စိတ်ဝင်စားမှုဟာ တခြားစီဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီအခါ မိဘတွေဟာ ကလေးငယ်ကို သူ့နားမလည်တဲ့ စွန့်လွှတ်မှုတွေကို အလုပ်ခိုင်းတော့ တာပါပဲ။ ရိုက်မယ်၊ ဆူမယ်၊ အခန်းထဲ ပိတ်လှောင်ထားမယ်။ ကစားစရာ

<http://www.mmteashop.com>

ကို သိမ်းထားလိုက်မယ် စသည်ဖြင့် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကွပ် ညှပ်တော့တာပါပဲ။ ကလေးဟာ ဒါတွေကို နားမလည်ဘူး။ ဒီတော့ ဖိဆန်မယ်၊ ငြင်းဆန်မယ်၊ အမေ ရှင်းပြတာတွေကို နားမလည်ဘူး။ အမေဟာ သူ့ရဲ့ အတွင်းစိတ်ထဲကို ထိုးဖောက်မှ မကြည့်နိုင်ဘဲကိုး။

သူ့စိတ်ကူး၊ သူ့အကြောက်၊ သူ့စိတ်ဝင်စားမှု၊ သူ့ဆန္ဒ စသည်တို့ဟာ စုပေါင်း ဖွဲ့စည်း မိသွားပြီး ကမ္ဘာကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ အမေဟာ အဲဒီ ကမ္ဘာလောက ကြီးထဲကို ဝင်မကြည့် နိုင်ဘူး။ အပြင်ကပဲ ကြည့်လို့ရတယ်။ အမေ့ရဲ့ စည်းကမ်း စည်းမျဉ်းတွေဟာ ကလေးအဖို့ နားမလည် နိုင်စရာတွေ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အရာတွေ ဖြစ်နေတယ်။

ကလေးဟာ ကြီးပြင်လာသည်အထိ ဒါတွေကို ကောင်းကောင်း နားမလည် နိုင်သေးဘူး။ အရင်တုန်းက အမေက ခွင့်မပြု ခဲ့တဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ကမ္ဘာ လောကကြီး ထဲကို သူ ဝင်ရောက်လာခဲ့တယ်။

သူ့ကိုဒီလို စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေနဲ့ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ်ရပါမို့လား ဆိုပြီး အမေ့ကို လှောင်တယ်။ အထူးသဖြင့် သားယောက်ျားလေး ဆိုရင် ပိုပြီးသိသာတယ်။ သားယောက်ျားလေးဟာ သူ့ရဲ့ ဖိုသဘာဝကြောင့် မာန်တက်နေပြီး မိန်းမသားတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ အမေကပေးတဲ့ အမိန့်ဩဇာကို ရယ်မော လှောင်ပြောင်ပစ်တယ်။ အမေက သားကို စာကျက်ဖို့ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေကသားရဲ့သင်္ချာပုစ္ဆာတွေကို မတွက်တတ်ဘူး။ ကျောင်းစာတွေကို နားမလည်ဘူး။ သူနဲ့အတူ အမိမလိုက်နိုင်တော့ဘူး။ တစ်ခါတလေမှာ အမေဟာ သားကိုပြောလို့ မရတဲ့အတွက် ဝိုမိတယ်။ မျက်ရည်ကျမိတယ်။ ဒါတွေကို ယောက်ျား လုပ်သူတွေကတော့ သိပ်နားမလည် နိုင်ကြဘူးပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

မိခင်တစ်ယောက်၏ ပီရောမီများ

မိန်းမတွေက ယောက်ျားတွေ အပေါ်မှာ အထင်ကြီးမှုရှိတဲ့ အတွက်ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ယောက်ျားတွေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း မိန်းမတွေထက် တကယ်အမှန်ပိုပြီး အခွင့်အရေး ရှိနေတဲ့ အတွက်ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ များစွာသော မိန်းမများဟာ ကိုယ်ဝန် ရှိလာပြီဆိုတာနဲ့ မိန်းကလေးမွေးမယ့် အစား ယောက်ျားကလေးကို ပိုပြီး လိုချင် တတ်ကြတယ်။ သားယောက်ျား ကလေးမွေးရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ မိခင်လောင်းတွေဟာ သူတို့ရင်ထဲမှာ ဟီးရိုးတစ်ယောက်ကို အိပ်မက် မက်တတ်ကြတယ်။ ဟီးရိုးကို အိပ်မက်မက်တယ်၊ စိတ်ကူးတယ် ဆိုကတည်းက ယောက်ျားကလေးပဲ ဖြစ်ရ တော့မှာပေါ့။

သား ယောက်ျားကလေး တစ်ယောက်ဟာ ခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အနုပညာရှင်ကြီး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ကမ္ဘာ့လောကကြီးကို သူစိတ်တိုင်းကျ ကွေးညွတ်လာအောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီအခါမှာ သားကြီးရဲ့ ဂုဏ်သတင်းကို အမေလည်း မျှဝေခံစား နိုင်ပြီ။ သားကောင်း မိခင်တစ်ယောက်အဖြစ် ဂုဏ်ယူနိုင်ပြီ။

သားကြီးဟာ အမေ မဆောက်ခဲ့တဲ့အိမ်ကို ဆောက်ပေးလိမ့်မယ်။ အမေ မဖတ်ခဲ့တဲ့ စာပေတွေ၊ ကျမ်းဂန်တွေကို ဖတ်လိမ့်မယ်။ အမေ မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ နယ်မြေ တွေကို အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ သားကြီးက တစ်ဆင့် အမေဟာ ကမ္ဘာ့ လောကကြီးကို ပိုင်ဆိုင်လိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီလို ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာဟာ သူတကယ် ပိုင်ဆိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့သားကြောင့် သာလျှင် သူ့သားမှ တဆင့်သာလျှင် အမေဟာ ဒီအရာတွေကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒီမှာ သားအပေါ် အမေရဲ့သဘောထား နှစ်ခွ ပေါ်လာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အမေနဲ့ သားရဲ့ ကြားမှာရှိတဲ့ ဆက်ဆံရေး နှစ်ခွသဘော၊ ဝိရောမိ အနည်းဆုံး ဆက်ဆံရေးတွေထဲက တစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ စိတ်ပညာရှင် ဖရွိုက်ကပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း ကိစ္စနဲ့ အချစ်ကိစ္စမှာလိုပဲ မိခင်အဖြစ်မှာလည်း မိန်းမဟာ ယောက်ျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါ အပေါ်မှာထားတဲ့ သဘောထားနဲ့ ပတ်သက်လို့ အတူတူလိုဖြစ် နေတယ်။ သံသယ သဘောထားမျိုးဟာ ရှိမြဲရှိနေတယ်။

ယောက်ျားဟာ မိန်းမထက် သာလွန်တယ် ဆိုတဲ့ မရွံ့မရဲ စိတ်ကလေးဟာ ရှိမြဲ ရှိနေတယ်။ တကယ်လို့ မိန်းမဟာ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဖြစ်စေ၊ အချစ်ရေးမှာဖြစ်စေ ယောက်ျားတွေ အပေါ်မှာ ရန်လိုတဲ့ သဘောမျိုး ရှိခဲ့ဖူးရင် သူ့ရဲ့ ကလေးငယ် အသွင်နဲ့ ရောက်လာတဲ့ ကျားသတ္တဝါ အပေါ်မှာ အနိုင်ယူတာ၊ လွှမ်းမိုး ဩဇာပေးရတာကို ကျေနပ် နှစ်သိမ့် နေတတ်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူဟာ ထောင်လွှားဝင့်ကြားတဲ့ ဖိုသတ္တဝါကို ကလဲ့စားချေတဲ့ အသွင် သဏ္ဍာန်နဲ့ ဆက်ဆံလေ့ ရှိပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် အမေဟာ သားငယ်ကို ခြိမ်းခြောက် တတ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ အမေဟာ ဒီလို စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်သူမျိုး မဟုတ်ဘဲ နူးညံ့တဲ့ စိတ်သဘောထား ရှိသူမျိုး ဖြစ်ရင်တောင် အမေဟာ သူ့ရဲ့ အနာဂတ် သူ့ရဲကောင်း၊ သူ့ရဲ့ အိပ်မက်ထဲက ဟီးရိုးကို သူ့ရဲ့ လက်ရှိအားနွဲ့တဲ့ ကလေးဘဝ၊ တစ်နည်းပြောရရင် အမေ့ အပေါ်မှာ မှီခိုနေရတဲ့ ဘဝကို ပြန်ပြီး သတိရသွားအောင် ကလေးကို ဆက်ဆံ ပြုတတ်ပါတယ်။

အမေဟာ သူ့သားငယ်ကို အကန့်အသတ်မရှိ ခွန်အားကြီးသူ၊ တန်ခိုးရှင်ကြီး ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ချို့တည်းမှာ သားငယ်ကို သူ့လက်ဖဝါးထဲ ထည့်ပြီး

<http://www.mmteashop.com>

ကမ္ဘာကြီး၊ လောကကြီးကို စိုးမိုးချင်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက် တည်းမှာလည်း သားကို သူ့ရှေ့မှာ ခူးထောက် ပေးစေချင်တယ်။

အမေဟာ သူ့သားငယ်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ စေချင်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်စေချင်တယ်။ လောဘကြီးစေချင်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ရဲတင်းစေချင်တယ်။ ငြိမ်သက် အေးချမ်းတဲ့ စိတ်ဓာတ် ရှိစေချင်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ မီးတောင်လို ပေါက်ကွဲစေချင်တယ်။

ဒီနည်းနဲ့ အမေရဲ့စိတ်ထဲမှာ သားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သဘောထားဟာ ဝိရောဓိတွေနဲ့ ပြည့်နေ တတ်တယ်။ ကစားဖော်တွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းကို ရှောင်စေချင်တယ်။ ဝေးဝေး ထားချင်တယ်။ တစ်ပြိုင်တည်းမှာ တစ်ယောက်တည်း လူတော မတိုးရဲမှာကို စိုးရိမ်တယ်။

ကစားခုန်စားလုပ်လို့ ကျိုးပဲ့သွားမှာကို ကြောက်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ လူပျော့ကလေး ဖြစ်မှာကိုလည်း စိုးရိမ်တယ်။ သူတစ်ယောက်တည်း ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့အတွက် သားကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု နည်းအောင် လုပ်တယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ စိတ်ဓာတ် ပျော့ညံ့သူဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်တယ်။

သူ့သားကို ချန်ပီယံ မဖြစ်မှာ၊ ပါရမီရှင်မဖြစ်မှာ၊ ဂုဏ်ယူစရာ ကောင်းတဲ့ စွန့်စားသူကြီး မဖြစ်မှာကို သူကြောက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သားရဲ့ အပေါ်မှာထားတဲ့ အမေရဲ့ သဘောထားဟာ နှစ်ဖက်ခွဲ သဘောကို ဆောင်နေတယ်။ ဝိရောဓိတွေနဲ့ ရောပြွမ်းနေတယ်။

အမေရဲ့ ဒီလိုဩဇာမျိုးဟာ သားအတွက် အများကြီး အန္တရာယ် ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ ဒီသဘောမျိုးကို စာရေးဆရာ မွန်သာလန်နဲ့ စာရေးဆရာ များစွာတို့က သူတို့ရဲ့ ဝတ္ထုတွေထဲမှာ ရေးဖွဲ့ပြခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကံအားလျော်စွာပဲ အစဉ်အလာနဲ့ ပတ်ဝန်း

<http://www.mmteashop.com>

ကျင်မှာ ရှိတဲ့ လူမှုအစုတွေရဲ့ အားပေးမှုကြောင့် သားငယ်ဟာ ဝိရောဓိတွေ ပြွမ်းနေတဲ့ အမေ့ရဲ့ ဩဇာအောက်က အလွယ်တကူ လွတ်မြောက်လာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ အမေဟာလည်း ဒီသဘောကို လက်ခံ လာခဲ့ပါတော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျားသတ္တဝါကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက် ရတဲ့တိုက်ပွဲဟာ မညီမျှတဲ့ တိုက်ပွဲ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို အမေ သိလာခဲ့တာကိုး။ ဒီမှာတင် အမေဟာ သားကောင်း မိခင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ကို ခံရတာမျိုးနဲ့ သူ့ကိုယ်သူနှစ်သိမ့်ပြီး သူ့သား စွမ်းစွမ်းတမံ အလုပ်တွေကို လုပ်တာကြည့်ပြီး ကျေနပ်နှစ်သိမ့် ရတော့တာပဲ။

အဲ... သမီးမိန်းကလေးကတော့ အမေ့ရဲ့ ဩဇာ၊ အမေ့ရဲ့ လက်မှာပဲ ကျရောက် သွားရတော့ တာပဲ။ ဒီမှာတင် အဖေ့ရဲ့ တောင်းဆိုမှုဟာ တစ်ဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားခဲ့တယ်။ သမီးကို အမေက သူတစ်ယောက်တည်း လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားတာကို မြင်လာရတဲ့အခါမှာ အဖေကလည်း ဒီသမီးငယ်ကို သူပိုင်ဆိုင်တာကို ပြချင် တတ်လာတယ်လေ။

ဒီနေရာမှာ အဖေနဲ့သမီး ဆက်ဆံရေးဟာ တော်တော်လေးကို ဝတ္တုဆန်သွား ပါတယ်။ အမေဟာ သူ့သမီးအပေါ်မှာ ယောက်ျား တစ်ယောက်ယောက်က လွှမ်းမိုး သွားတာ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ယောက်က အောင်နိုင်သွားတာကို မလိုလားဘူး။

သူ့သမီးဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပွားလို့ သူ့မြင်လာခဲ့တယ်။ ဒီမှာတင် သူ့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ နှစ်ခွပုံသဘောမျိုးတွေ၊ ဝိရောဓိတွေကို သမီးကိုရိုက်သွင်းတော့တာပါပဲ။ သူ့ကိုယ်ပွားဖြစ်တဲ့ သမီးက သူ့အလိုကျ လိုက်မလုပ်ဘဲ၊ သူ့သမီးရဲ့ ပင်ကိုဇာတိကို ပြုလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ သစ္စာဖောက်ပြီလို့ အမေ ထင်လာပါတော့တယ်။ ဒီမှာတင် သမီးနဲ့အမေ့ရဲ့ ကြားမှာ ပေါ်လာတဲ့ ပဋိပက္ခဟာ ပိုမိုပြင်းထန်တဲ့ အသွင်နဲ့ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

တချို့ မိန်းမတွေ ကျတော့လည်း ဘဝမှာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပြီး သမီးလေးကို သူ့ကိုယ်ပွား ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမယ်။ ဒါမှမဟုတ် အနည်းဆုံး စိတ်ညစ်ရတဲ့ သမီးကလေး မဖြစ်အောင် မွေးမြူမယ်လို့ စိတ်ကူးရခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့ သမီးလေးကို သူရခဲ့တဲ့ အခွင့်အလမ်းမျိုးတွေ သူမရခဲ့တဲ့ အခွင့်အလမ်းမျိုးတွေ ဖန်တီးပေးမယ်လို့ စိတ်ကူး ခဲ့ကြတယ်။ သူ့သမီးကလေးကို ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ လိုလေသေး မရှိအောင်၊ ပျော်ရွှင်တဲ့ ကလေးဘဝ၊ အပျိုဘဝကို ရအောင် မွေးမြူခဲ့ကြတယ်။

ကိုးလတ်က သူ့ဝတ္ထု တစ်ပုဒ်ထဲမှာ အဲဒီလို ချိန်ဆမှုတ တတ်တဲ့ မိခင်၊ ရက်ရော သဘောထား ကြီးတတ်တဲ့ မိခင် တစ်ယောက် အကြောင်းကို ရေးခဲ့ဖူးတယ်။ ကိုးလတ်ရဲ့ အဲ့ဒီ ဝတ္ထုထဲကဆီဒိုဟာ သူ့သမီးကို သိပ်ချစ်တယ်။ ဒီလိုချစ်ရာမှာ သမီးရဲ့လွတ်လပ်မှုကို ထိပါး နှောင့်ယှက်ခြင်း မပြုမိအောင် သတိထားတယ်။

သမီးငယ်ဆီက ဘာကိုမျှ တောင်းဆိုခြင်း မရှိဘဲ သမီးငယ်ရဲ့ ဘဝကို ပျော်ရွှင် မှုနှင့်ပြည့်စုံအောင် လုပ်ပေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ သမီးပျော်ရွှင်အောင် သူ့ နှလုံးသား ထဲက ပေးခဲ့ရ ပေတာကိုး။ သူ့နှလုံးသားက ထုတ်လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ သမီးငယ်ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှု ပျက်စီးသွားမယ် ဆိုတာကို သိတော့ သူ့သမီးငယ်ကို သူ့စိတ်တိုင်းကျ ပုံမသွန်း ရက်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

ဆီဒိုဟာ သူ့ရဲ့အတ္တကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး သမီးငယ် ကလေးရဲ့ ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့ရေး တစ်ခုတည်းကိုပဲ ဦးစားပေး လိုက်တော့တယ်။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပွားဖြစ်တဲ့ သမီးဖြစ်သူ ပျော်မှု သူပျော်တယ်။ ဒါကြောင့် သမီးပျော်ရွှင်မှု တစ်ခုတည်းကိုပဲ ကြည့်တယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်ဘက်က ကြည့်ရင်တော့ ဆီဒိုဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တယ်။ သူ့အတ္တကိုပဲ သူကြည့်တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိမ်းကား ရက်စက်တယ်လို့ ထင်မယ်ဆိုရင်

မြသန်းတင့်

ထင်စရာပဲပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီအခါမှာ ဘယ်သူ့ကို အန္တရာယ် ရှိလာပြန်သလဲ ဆိုတော့ သူချစ်တဲ့ သမီးငယ်ကို အန္တရာယ် ဖြစ်လာစေပြန်တယ်။

မဒမ်ဒီလာဝစ်ညီဟာ သူ့သမီးတွေကို အလိုလိုက်လွန်း၊ သမီးတွေရဲ့ အကြိုက်ကို လိုက်လွန်း၊ သမီးတွေကို ရှုဆိတ်လွန်း၊ သမီးတွေကို ပျော်အောင် ထားလွန်းတဲ့အတွက် သမီးတွေ ပျက်စီးသွားရသလိုပေါ့။

အမေက သူ့ကိုသိပ်ချစ်လွန်း၊ သိပ်အလိုလိုက် လွန်းတော့လည်း သမီးမှာ သိပ်အနေရ ကျပ်နေရတယ်။ အမေ့ရဲ့ အချစ်ဟာ သမီးအပေါ်မှာ ပိုင်စိုးပိုင်နင်း နိုင်လွန်း နေပါတယ်။ သမီးဟာ အဲဒီအချစ်လို ပြုစုယုယမှုမျိုးက လွတ်မြောက်ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မအောင်မြင်ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ သမီးဟာ အမေ့ရဲ့ ကြီးကြပ်မှု၊ ဂရုစိုက်မှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရပြီး လောကကြီးကို သူတစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ သတ္တိနည်းလာတယ်။ အမေ့အပေါ်မှာ မှီခိုလွန်းအား ကြီးလာတယ်။ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်တာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ အသက်သာကြီးလာပေမယ့် သူ့ဘဝဟာ ကလေးဆန်နေတယ်။

သူ့ကိုအမေက အလွန်နနယ်တဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာ ကလေးတစ်ခု၊ ပိုးကောင်လေး တစ်ကောင်လို တယုတယ စောင့်ကြည့် ထိန်းသိမ်း ပေးလွန်းခဲ့တာကိုး။ သမီးငယ်ကို မွေးမြူရာမှာ သမီးကို အန္တရာယ်အပေးဆုံး မွေးမြူနည်းကတော့ အချို့သော မိခင်များရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိပ်စက်တဲ့ အုပ်ထိန်းနည်းပါပဲ။

ဒီလိုပါ...။ တချို့မိန်းမတွေက သူတို့ မိန်းမဖြစ်ရတာဟာ လူဖြစ်ရုံတယ်။ ကျိန်စာမိလို့ မိန်းမ ဖြစ်ရတယ်လို့ ထင်ကြတဲ့ မိန်းမတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီလိုမိန်းမမျိုးဟာ ဒီလို အဖြစ်မျိုးမှာ အဖော်ရဖို့ အတွက် သမီး တစ်ယောက်ကို လိုချင်ကြပါတယ်။ သမီး

<http://www.mmteashop.com>

တစ်ယောက် ရလာရင်လည်း ငါ့လို ကျိန်စာမိတဲ့ သူတစ်ယောက်တော့လာပြီ ဆိုပြီး ကျိတ် ဝမ်းသာတတ်ပါတယ်။

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ အဲဒီလို သမီးကလေးကို လူ့လောကထဲ ခေါ်လာပြီး ကိုယ့်လိုပဲပြောကိုယ် မလုံမလဲ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ဒီမှာ သူ့ကိုယ်သူ သနားတဲ့စိတ်၊ နောင်တ သံဝေဂ ရတဲ့စိတ်ကို ပုံပန်းသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ တချို့မိခင်တွေက ကလေးအနားက တစ်ဖဝါးမှ မခွာတော့ဘဲ နေတတ်ကြပါတယ်။

သမီးအရွယ်ရောက်လို့ ဆယ့်လေးငါးနှစ် ရောက်သည်အထိ သမီးကို ညတခြားမှာ ခွဲမအိပ်စေဘဲ သူနဲ့အတူ အိပ်စေပါတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် အမေ့ရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ အချစ် မီးလျှံကြောင့် ကလေးငယ်ဟာလည်း ပျက်စီး သွားရတော့တာပါပဲ။

မိန်းမ တော်တော်များများဟာ သူတို့ရဲ့မိန်းမဘဝကို စက်လည်းစက်ဆုပ်ကြတယ်။ ကျေလည်းကျေနပ် ကြတယ်။ မိန်းမ ဘဝမှာ အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်ရတာ၊ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံး တာတွေကို မကျေမနပ် ဖြစ်ပြီး ဒီအခွင့်အရေးတွေကို စိတ်ထဲက မသိမသာ တောင်းဆို တတ်တာမျိုးတွေ ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ (နိမ့်တယ်လို့ ထင်နေတဲ့) မိန်းမဘဝကို ဖုံးကွယ်ရုပ်ဖျက်ဖို့ နည်းလမ်းကို ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်လို ပညာတတ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့တစ်တွေဟာ တကယ်တော့ စိတ်သဘောထားကြီးတာ မဟုတ်ပါဘူး။

သူ့မှာ သမီးကလေး မွေးလာရမလားဆိုတဲ့ မကျေနပ်စိတ်နဲ့ အမေဟာ သမီးကို အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ သံသယ၊ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ဝိရောဓိနဲ့ လက်ခံကြိုဆိုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငါ့သမီး ပညာကောင်းကောင်း သင်ရမယ်လို့ ပြောပြီး သူ့ရဲ့သိမ် ငယ်စိတ်ကို

<http://www.mmteashop.com>

ဖြေဖျောက်ဖို့၊ အလျော်ပေးဖို့အတွက် သူ့ရဲ့ကိုယ်ပွားဖြစ်တဲ့ သမီးကို အဆင့်မြင့်တဲ့ သတ္တဝါ တစ်ခု ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါတယ်။

တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ သူ့ခံစားခဲ့ရတဲ့ နစ်နာချက်တွေကိုလည်း သမီးကို မျှဝေ ခံစားခိုင်းပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ သမီးအပေါ်မှာ သူ့ကံကြမ္မာမျိုး သက်ရောက်အောင် တောင် လုပ်တတ်ပါတယ်။ အမေ့အတွက် ကောင်းတဲ့အရာ မှန်သမျှဟာ သမီးအတွက် လည်း ကောင်းတာပဲ။ အမေငယ်တုန်းက ဒီလိုပဲနေခဲ့ရတာ။

သမီးအလှည့်မှာလည်း အမေ့လို နေနိုင်ရမှာပေါ့လို့ သမီးကို သူ့ဘဝမျိုး၊ သူ့ခံစား ချက်မျိုး ရှိရမယ်လို့ အတင်းအကျပ် ပုံသွန်း တတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း အမေဟာ သမီးကို သူ(အမေ)နဲ့ တူမနေဖို့ သတိပေးပါတယ်။ သူ့နဲ့မတူအောင် လုပ်ပါတယ်။ ပုံသွန်းပါတယ်။

သမီးကို အခွင့်အရေးပေးတဲ့ အနေနဲ့ သူ့အတွေ့အကြုံမျိုးတွေကို အသုံးချဖို့ သင်ခန်းစာယူဖို့ သတိပေးတတ်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြည့်တန်ဆာမဟာ သူ့သမီးကို မယ်သီလရှင်ကျောင်းပို့တာမျိုး၊ စာမတတ် ပေမတတ် လယ်သူမကြီးဟာ သူ့သမီးကို ပညာ တတ်အောင် သင်ပေးတာမျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အမေ့ရဲ့ စိတ္တပေဒ

ဆားဗီညေးရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မိုက်မှားမိလို့ အရှက်ရခဲ့တဲ့ သမီးပျိုကို အမေက သည်လိုမြည်တွန် တောက်တီးပါတယ်။

“ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို ဖြစ်ရင်တော့ ညည်းကို ငါ့သမီးအဖြစ်က စွန့်ပစ်လိုက်မှာနော်။ ငါ့တုန်းကသာ မသိလို့ မိုက်မှားမိခဲ့တာ။ ယောက်ျားတွေကများ ညည်းကိုဖြားယောင်းရင် ဘယ်တော့မျှ သူတို့နောက်ကို လိုက်မသွားလေနဲ့။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆက်သွား။”

သူတို့ကို ယောင်လို့မှ လှည့်မကြည့် လိုက်လေနဲ့။ ညည်းကို ကြိုကြိုတင်တင် သတိ ပေးလိုက်ပါရဲ့။ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးကို ဘယ်တော့မျှ အရောက်မခံနဲ့။ ဒီဖြစ်မျိုး ဖြစ်လာ ခဲ့ရင်တော့ ညည်းကို သနားနေမှာမဟုတ်ဘူး။ ညည်းကိုမြောင်းထဲ ပစ်ချခဲ့မှာ”

ဒါဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက သမီးပျိုကို ဆုံးမတဲ့စကား။ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေးဟာ ကြီးပြင်း အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ အမေနဲ့သမီးရဲ့ တကယ့် ပဋိပက္ခဟာ စတင် လာတော့တာပဲ။ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း သမီးပျိုအမေ့ရဲ့ဩဇာက ရုန်းထွက်ပြီး သူ့လွတ်လပ်မှုကို သူထူထောင်ချင်တယ်။

အမေ့ဘက်ကကြည့်တော့ သမီးပျိုရဲ့ ဒီအပြုအမူဟာ သူ့အပေါ်မှာ ကျေးဇူးကန်း တာ၊ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးစွပ်တာလို့ မြင်တယ်။ ဒီမှာတင် အမေကလည်း သမီးငယ်ရဲ့ လွတ်လပ်လိုစိတ်၊ လွတ်မြောက်လိုစိတ်ကို လိုက်ပြီး ပိတ်ပင်တယ်၊ ဖိနှိပ်တယ်။

သမီးငယ်ကို သူ့ကိုယ်ပွား၊ သူ့ကိုယ်စား၊ သူ့ပုံတူဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းမတွေ အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုး ဩဇာပေးတာကို အရသာ တွေ့ကြတယ်။

http://www.mmteeshop.com

ကျေနပ်ကြတယ်။ အထူးသဖြင့် အမေတွေဟာ သမီးအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရတာကို ကျေနပ်ကြတယ်။

ဒီအခွင့်အရေး၊ ဒီအခွင့်အာဏာကို စွန့်လွှတ်ရမယ် ဆိုတဲ့အခါမှာ အမေဟာ တော်တော် စိတ်ဓါတ် ကျသွားတယ်။ သားသမီးကိုချစ်တတ်တဲ့ မိခင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သားသမီးအပေါ်မှာ ငြူစူတတ်တဲ့ မိခင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်မိခင်မဆို သားသမီးက လွတ်လပ်မှုကို ရှာလာတဲ့ အခါမှာ သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေဟာ ပြိုကွဲသွားခဲ့ရတယ်။ အမေဟာ မနာလိုဝန်တို ဖြစ်နေတယ်။

သူ့ဆီက သူ့သမီးကို လုယူသွားတဲ့ လောကကြီးကိုလည်း မနာလိုဝန်တို ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ဆီက လောကကြီး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို လုယူသွားတဲ့ သူ့သမီးကိုလည်း မနာလို ဝန်တိုဖြစ်နေတယ်။

ပထမတုန်းက အမေဟာ သမီးလေးနဲ့ အဖေတို့ ဆက်ဆံရေးကို ကြည့်ပြီး မနာလို ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာ အမေဟာ သူ့ယောက်ျားကို ယောက်ျားဟာ အပြင်ကို ထွက်မြဲ ထွက်နေတယ် ဆိုရင် အမေ စိတ်ညစ်တယ်။ အောင်မြင်ပြန်ရင်လည်း ကလေးစိတ် ဝင်ပြန်တယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် သမီးငယ်ကို စိတ်ကွက် မိပြန်တယ်။ အရင်တုန်းက သူ့အမေ ကို စိတ်ကွက် ခဲ့သလို ခုလည်း သမီးငယ်အပေါ်ကို စိတ်ကွက်မိပြန်တယ်။ အမေဟာ မျက်နှာ သုန်မှုန်ပြီး စိတ်အားငယ်နေတယ်။ တစ်ဖက်သားကို အထင်လွဲပြီး တစ်မျိုး မြင်နေ တတ်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ ပြင်သစ် အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ဟာ သမီးငယ်ကို သိပ်ချစ်တဲ့ သူ့ယောက်ျားကို မြင်တော့ နောက်များ ဒီနိုင်ငံခြားသားတွေနဲ့ အတူ မနေရပါစေနဲ့ ဆိုပြီး ရှိုက်ကြီးတင် ငိုတာကို တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်။

မကြာခဏဆိုသလို ဖြစ်တတ်တာက အဖေအချစ်ဆုံး ဖြစ်တတ်တဲ့ သမီးကြီးဟာ အမေရဲ့ အပြုငြင်ကို အခံရဆုံး ဖြစ်တတ်တယ်။ ခိုင်းစရာရှိရင်လည်း သမီးကြီးကိုပဲ ဖိခိုင်းတယ်။ သမီးကြီးရဲ့ အသက်အရွယ်က မပေးနိုင်တဲ့ အိန္ဒြေ သိက္ခာမျိုးကို အတင်း တောင်းဆိုပြီး ကွပ်ညှပ်တယ်။

သမီးကြီးဟာ ကိုယ်နဲ့ ပြိုင်ဘက် ဖြစ်လာလေတော့ သူ့ကို လူကြီးလိုပဲ သဘော ထားတယ်။ “ဘဝဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထု မဟုတ်ဘူးအော့။ ဘဝဟာ ပန်းခင်း ထားတဲ့လမ်း မဟုတ်ဘူးအော့။ လောကကြီးကို ရောက်လာတာဟာ ဖိမ်နဲ့ ချည်းနေဖို့ မဟုတ်ဘူးအော့” စတဲ့ အမေရဲ့ ငြူစူသံတွေကို ကြားလာရတယ်။

တစ်ခါတလေလည်း အမေဟာ သမီးကြီးကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာ ရိုက်တယ်။ ကဲ... မှတ်ပလားလို့လည်း ပြောလိုက်သေးတယ်။ တစ်နည်း ပြောရရင်တော့ သူဟာ ယခုထက်ထိ အပေါ်စီး ရနေသေးတယ် ဆိုတာကိုပြလိုက်တာပါပဲ။

သူဒီလို လုပ်တာကတော့ အမေဟာ ဆယ့်တစ်နှစ်၊ ဆယ့်နှစ်နှစ် အရွယ်လောက် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ သမီးကြီးအပေါ်မှာ တကယ် လွှမ်းမိုးနိုင်ခြင်း မရှိတော့လို့ ဇွတ်အားတင်းပြီး လုပ်နေတာမျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သမီးကြီးဟာ အိမ်ထောင်မှုတွေကို အသင့်အတင့် လုပ်နိုင် နေပြီ ဖြစ်တော့ သူလည်း မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီလေ။

သူ့မှာ ကြည်နူး ရွှင်လန်းမှုတွေ၊ စူးစမ်းစိတ်တွေ၊ အမြင်ကျယ်မှုတွေ ရှိလာတော့ သူဟာ မိန်းမကြီး တစ်ယောက်ထက် သာလွန်တဲ့ အဆင့်ကို ရောက်လာပြီလေ။ အမေ

<http://www.mmteashop.com>

ကလည်း သမီးကြီးရဲ့ မလောက၊ မ၊ သဘာဝတွေကို လွှမ်းမိုး ချင်လာတယ်။ အမေ ဖြစ်ချင်တာက သူဟာ ထူးခြားတဲ့မိန်းမ၊ အစားထိုးလို့မရတဲ့ မိန်းမဖြစ်ချင်တယ်။

ခုတော့ သမီးကြီးက သူ့နေရာကို ယူလာတော့ သူဟာ သာမန် အဆင့်ကို လျော့ကျသွားတယ်။ ဒီတော့ အမေက တခြားကိုသွားလို့ အိမ်မှာဖရိုဖရဲ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်နေရင် သမီးကြီးကို ဆူပူ ကြိမ်းမောင်း တော့တာပါပဲ။ သူမရှိတုန်း အိမ်မှာ သပ်သပ် ရပ်ရပ် စနစ်တကျ ဖြစ်နေရင်လည်း အမေဟာ သမီးကို သူ့ခြေရာကို နင်းလာပြီ ဆိုပြီး နည်းနည်း စိုးရိမ်လာတယ်။ ကြောက်လာတယ်။ သမီးဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်စား သူ့ကို အစားထိုး မယ့်သူ ဖြစ်လာမှာကို သူစိုးရိမ်တယ်။

သမီးကြီးဟာ သူ့ကိုယ်သူ အခြားတစ်ပါးသော သူတစ်ယောက်၊ မိန်းမ တစ်ယောက် ဆိုတဲ့ အသွင်လက္ခဏာတွေကို ပြုလာရင်လည်း အမေဟာ စိတ်ထဲမှာ မခံချင် ဖြစ်လာတယ်။ သူနဲ့သီးခြား ကင်းကွာနေနိုင်တဲ့ လွတ်လပ်တဲ့သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာ တာကို သူမခံချင်ဖြစ်နေတယ်။

တကယ်လို့ မိသားစုအထဲမှာ မတရားမှုတို့၊ ဖိနှိပ်မှုတို့ရှိလို့ သမီးကြီးက သူ့မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေကို ဖွင့်ဟ တိုင်ပင်ရင်လည်း အမေဟာ အဲဒီသူငယ်ချင်းတွေ အပေါ်မှာ မနှစ်သက်နိုင် ဖြစ်လာတော့တယ်။ သမီးကြီးကို အဲဒီသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ မတွေ့ဖို့၊ အပေါင်းအသင်းမလုပ်ဖို့ တားမြစ်ပိတ်ပင်လာတယ်။

သူတို့တစ်တွေနဲ့ ပေါင်းရင် သူ့သမီး ပျက်စီးမယ်၊ ဘာမယ် စသည်ဖြင့် အကြောင်း ပြုလာ တော့တာပါပဲ။ သူ့အဖို့ကတော့ သူ့ဩဇာမဟုတ်တဲ့ တခြားသူရဲ့ ဩဇာမှန်သမျှဟာ ဆိုးတယ်လို့ပဲ မြင်နေတယ်။ ဒါတင်မကဘူး။ အမေကသူနဲ့ရွယ်တူ မိန်းမတွေကိုလည်း မကြည်ဖြူနိုင်ဖြစ်လာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အထူးသဖြင့် သူ့သမီး ချစ်ခင်နေတဲ့ မိမိနဲ့ ရွယ်တူမိန်းမတွေ၊ အထူးသဖြင့် သမီးရဲ့ ဆရာမတွေ၊ သမီးသူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အမေတွေ အပေါ်မှာ မကောင်း မြင်လာတတ်တယ်။ ဒီလို သူ့စိမ်းကိုသွားပြီး ခင်မင်မိတာဟာ အထင်ကြီးတာဟာ မှားတယ်၊ ရယ်စရာ ကောင်းတယ်လို့ သမီးကိုပြောပြတယ်။

တစ်ခါတလေမှာ သမီးကြီးပျော်နေတာ၊ သမီးကြီးရယ်တာ၊ သမီးကြီးကစားနေတာကို မြင်ရင်ကြားရင် အမေဟာ စိတ်ထဲမှာ မနှစ်သက်နိုင် မကြိုက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သား ယောက်ျားကလေးတွေ ဒီလိုနေတာကို မြင်ရင်တော့ အမေဟာ အလွယ်တကူပဲ ခွင့်လွှတ်လိုက်တယ်။ သူတို့မှာ ဖိုသတ္တဝါတို့ရဲ့ အခွင့်အရေး ရှိပေသကဲ့။

ဒီလိုပဲ နေမှာပေါ့လို့ အလွယ်တကူပဲ လက်ခံလိုက်တယ်။ သားယောက်ျားကလေးကို သွားပြီးကွပ်ညှပ်ရတဲ့ ကိစ္စမျိုးဟာ မျှော်လင့်ချက် မရှိတဲ့ တိုက်ပွဲ၊ ကိုယ့်ဘက်က ရှုံးမယ့် တိုက်ပွဲဆိုတာကို သိလေတော့ အမေဟာ ဒီမျှော်လင့်ချက် မရှိတဲ့ တိုက်ပွဲကို မတိုက်တော့ဘဲ အစောကြီးကတည်းက အလျော့ပေးလိုက်ပြီလေ။

ဒါပေမယ့် သူ့လိုပဲ တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ သမီးကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ဆုံးရှုံး ခဲ့ရတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုးကို ဘာဖြစ်လို့ ခံစားရမှာလဲ။ သူက အိမ်ထဲမှာ တကုပ်ကုပ်နဲ့ မအားရအောင် အလုပ်များနေတဲ့ အချိန်မှာ သမီးက ဘာဖြစ်လို့ ပျော်ပါးမော်ကြွား နေရမှာလဲ။

ပြီးငွေစရာကောင်းတဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေထဲမှာ သူ့ကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး သမီးက အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်က ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ပြေးရမှာလဲ။ သူတစ်ခါ စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတဲ့ တန်ဖိုးတွေ၊ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို သမီးတစ်ယောက်တည်း ဘာဖြစ်လို့ ခံစားရမှာလဲ။

<http://www.mmteashop.com>

အမေဟာ အဲဒီလိုတွေ့ပြီး သမီးကို မနာလို ဝန်တိုဖြစ်တတ်တယ်။ သမီးကြီးလာ သည်နှင့်အမျှ ဒီမကျေနပ်မှုဟာ အမေ့နှလုံးသားကို ကိုက်ဖြတ်ဝါးစားနေတယ်။ နှစ်တွေ ပြောင်းလဲ လာသည်နှင့်အမျှ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က အိုမင်း ရင့်ရော်လာပြီး သမီးရဲ့ နပျိုတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာတယ်။

သမီးအတွက် အနာဂတ်ဟာပွင့်သွားပြီး သူ့အဖို့တော့ အနာဂတ်ဟာ လူယူ ခံလိုက် ရတယ်လို့ တကယ်ခံစား နေရတယ်။ သမီးပျိုတွေ စပြီး ပထမဆုံး ရာသီပန်းပွင့်တဲ့ အခါမှာ တချို့အမေတွေ စိတ်ကယောက်ကယက် ဖြစ်ရတာဟာ တခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ စိုးရိမ်မှု၊ အဲဒီခံစားမှုကြောင့်ဖြစ်တယ်။

သူ့သမီးငယ် မိန်းမကြီးတစ်ယောက်၊ တကယ့်မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လာ တာကို မနာလိုဝန်တို ဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ်ကတော့ အဘွားကြီးဖြစ်ပြီး နောက်နှောင် အသစ် ရောက်လာသူကတော့ ရှေ့မှာ အလားအလာ၊ အခွင့်အလမ်းတွေ တစ်ပုံကြီးနဲ့ဆိုတော့ သူခံစားရတယ်။

အမေဟာ အဲဒီ အခွင့်အလမ်းတွေကို မနာလိုဝန်တိုလည်း ဖြစ်တယ်။ မုန်းလည်း မုန်းတယ်။ သူ့မှာ ဒီအခွင့်အရေးတွေကို မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်သွားတော့ အမေဟာ အဲဒီ အခွင့်အရေးတွေကို တဖြည်းဖြည်း လျော့ပစ်တယ်။ ဖျောက်ဖျက်ပစ်တယ်။

ဒါနဲ့အတူ အမေဟာ သမီးကို အိမ်ထဲမှာ သွင်းထားတယ်။ စောင့်ကြည့်တယ်၊ မင်းမူတယ်။ သမီးကို တမင်တကာ ကိုးရိုးကားရာတွေ ဆင်ပေးမယ်၊ ပျော်ရွှင်ချိန် နည်းအောင် လုပ်ထားတယ်။ သမီးက နည်းနည်းလေး မိတ်ကပ် အလှပြင်လာရင်၊ နည်းနည်းလေး ဝတ်စား ဆင်ယင်လာရင်၊ နည်းနည်းလေး အပြင်အထွက် များလာရင် တအား ဖိပြီး ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းတော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

လောကကြီးကို မကျေနပ်သမျှ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကျေနပ်သမျှ သမီးအပေါ်မှာ မဲ တော့တာပါပဲ။ အမေဟာ သမီးငယ်ကို နှိမ်ဖိုကြိုးစားတယ်။ လှောင်ပြောင်တယ်။ မြည်တွန် တောက်တီးတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ သမီးနဲ့ အမေရဲ့ကြားမှာ မကြေညာတဲ့ စစ်ဖြစ်တယ်။

အများအားဖြင့်တော့ သမီးကနိုင်တာပဲ များတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ့ဘက်မှာ အချိန်ရှိနေတာကိုး။ အချိန်ကာလက စစ်ကူပေးနေတာကိုး။ ဒါပေမယ့် သမီးရဲ့ အောင်ပွဲဟာ အမှားကျူးလွန်မှုနဲ့ စွန်းထင်း နေတတ်တယ်။ အမေရဲ့ သဘောထား၊ အမေရဲ့ အပြုအမူကြောင့် သမီးငယ်မှာ တော်လှန် ဖိဆန်လိုတဲ့စိတ် ပေါ်လာရတယ်။ အမုန်းစိတ် ပေါ်လာရတယ်။

တစ်ခါတလေ အမေအနားမှာ မနေချင်လောက်အောင် ဖြစ်လာတတ်တယ်။ အမေ့ကို စိတ်နဲ့ပြစ်မှား မိတဲ့အတွက် နောင်တစိတ်ဟာ သူ့အနာဂတ်မှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး ဖြစ်သွားပြီး အသည်းမှာ စွဲသွားတတ်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ အမေဟာ သူရုံးပြီဆိုတာကို လက်ခံတယ်။

သမီးကြီးလာတဲ့အခါမှာ အမေနဲ့သမီးကြားမှာ အနည်းနဲ့ အများဆိုသလို အဆင်ပြေခြင်း မရှိတဲ့ ဆက်ဆံရေး ထူထောင်မိလျက်သား ဖြစ်သွားကြတယ်။ အမေဟာ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး စိတ်ညစ်သွားတော့တယ်။ သမီးမှာလည်း ကျိန်စာမိတဲ့သူလို စိတ်မချမ်း မသာ ဖြစ်ရတော့တယ်။

နောင်မှာ အသက်ကြီးတဲ့ အမေကြီးတွေနဲ့ သားကြီးသမီးကြီးတွေရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို ရေးပါဦးမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမှာ ပြောချင်တာကတော့ အမေတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝမှာ ကလေးတွေ အရေးကြီးတဲ့ အခန်းက ပါတဲ့အချိန်ဟာ ပထမ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပဲ ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့အချက်ပါ။

<http://www.mmteashop.com>

ကလေးသည် ပန်းပွင့်

မိခင်ဘဝနဲ့ ပတ်သက်လို့ မှားနေတဲ့အယူအဆ နှစ်ခုရှိနေတယ်။ တစ်ခုကတော့ မိခင်ဘဝဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို ပြည့်စုံအောင် သရဖူ ဆောင်းပေးလိုက်တဲ့ အရာ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆပဲ။ တကယ်ကတော့ ဒီအတိုင်းမဟုတ်ပါဘူး။

ပျော်ရွှင်ခြင်းမရှိတဲ့ ဘဝကို စိတ်ပျက်နေတဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့ မိခင်တွေ အများကြီးပါပဲ။ တော်လစတိုင်းရဲ့ ဇနီးဟာ ထင်ရှားတဲ့နမူနာ တစ်ခုပါ။ သူ့ဇနီးဟာ မွေး ခုတင်ပေါ်ကို ဆယ့်နှစ်ကြိမ်ထက် မနည်းရောက်ခဲ့ ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လောက ကြီးဟာ ဘာမျှအဓိပ္ပယ် မရှိတဲ့အကြောင်း သူ့အပါအဝင် လောကကြီးဟာ အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကို အမြဲလိုလို ရေးထားတာကို သူ့ မှတ်တမ်းတွေထဲမှာ တွေ့လေ့ ရှိပါတယ်။

ကလေးတွေနဲ့ နေရတာ၊ ကလေးတွေနဲ့သူ့ဟာ ခွဲခွာမရအောင် ဆက်စပ် နေတာကြောင့် သူ့မှာ၊ စိတ်ချမ်းမြေ့ရတယ်၊ ပျော်ရွှင်ရတယ်၊ သူ့ယောက်ျားရဲ့လှမ်းမိုးမှုကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ရာမှာ ကလေးများဟာ လက်နက်ကောင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာတွေကို သူ ရေးခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကလေးတွေ ရှိနေရုံနဲ့ လောကကြီးကို ငြီးငွေ့ စိတ်ပျက်နေတဲ့ ခံစား ချက်ဟာ ပျောက်ကွယ် သွားတာမဟုတ်ဘူးလို့ သူက ဆက်ရေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ဟာ တခြား လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ချင်ရင် လုပ်နိုင်တယ်လို့လည်း သူထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ့် လက်တွေ့ ကျတော့ သူ့အဖို့ ကလေးတွေကို ဂရုစိုက်ဖို့၊ သူတို့စားရေး၊ သောက်ရေး၊ နေရေး၊ ထိုင်ရေးတွေကို ပြုစုစောင့်ကြပ်ဖို့ထက် ဘာမှပိုမလုပ်နိုင်တာကို တွေ့လာရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

တကယ်ကတော့ ဒါတွေဟာ မိခင် တစ်ယောက်အဖို့ ပျော်စရာအလုပ်တွေပါ။ ကလေးတွေကို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်လာအောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်ချင်တယ်၊ မွေးမြူချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ အမြဲတစေ ပဋိပက္ခ ဖြစ်နေရတဲ့အတွက် သူ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ စိတ်တိုရတယ်။

သူ့ကလေးတွေ အပေါ်မှာထားရှိတဲ့ မိခင်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ သူ့ဘဝရဲ့ အစုအပေါင်း ထဲမှာ ပုံသဏ္ဍာန်ပေါ် လာခြင်းဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုတာက သူနဲ့ သူ့ယောက်ျားနဲ့ ဘယ်လို ဆက်ဆံရေးရှိကြသလဲ၊ သူ့အတိတ်က ဘယ်လိုလဲ။ သူ့အလုပ်အကိုင်က ဘာလဲ၊ သူ့စရိုက်က ဘယ်လိုလဲဆိုတဲ့ အချက်တွေပေါ်မှာ တည်ပြီး သူနဲ့သူ့ ကလေးတွေရဲ့ ဆက်ဆံရေး ပုံသဏ္ဍာန်ဟာ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းဖြစ်တယ်။

ကလေးဆိုတာ ထာဝရ အားဆေးတစ်မျိုး ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သူ့ အယူအဆဟာ မှားလည်း မှားတယ်၊ အဓိပ္ပယ်လည်း ကင်းမဲ့တယ်။ အထက်တစ်နေရာမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ကောက်နုတ် စိတ်ပညာ ဆရာဟယ်လင်ဒွိုက်ချ်ရဲ့ အယူအဆဟာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။

သူက မိခင်တို့ရဲ့ ဘဝကို သူ့ရဲ့ စိတ်ကုပညာ အတွေ့အကြုံနဲ့ ယှဉ်ပြီး ပြောသွားခဲ့ပါတယ်။ သူက မိခင်ဘဝဟာ အထွတ်အထိတ် အရေးကြီးကြောင်း၊ မိခင်ရဲ့ လုပ်ငန်း တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခြင်းဖြင့် မိန်းမဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နားလည် သဘောပေါက် လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောသွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခြွင်းချက်တစ်ခုတော့ ရှိတယ်တဲ့။

မိခင်ဟာ မိခင်ရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်ကို လွတ်လပ်စွာ လုပ်ဆောင်ရမှသာလျှင် မလွဲသာ မရှောင်သာလို့ မဟုတ်ဘဲ သူကိုယ်တိုင်က လိုလိုချင်ချင် ထမ်းဆောင်ချင်မှ သာလျှင် မိခင်ဘဝဟာ ပျော်စရာကောင်းတယ်၊ ပျော်ရွှင်မှုကို ရတယ်တဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

ပျိုရွယ်တဲ့ မိန်းမငယ်ဟာ မိခင်ရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်ဖို့ အတွက် စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ၊ ကျင့်ဝတ်ရေးအရ ရုပ်ဝတ္ထုဆိုင်ရာအရ လိုအပ်တဲ့ အခြေအနေတွေ ရှိရမယ်လို့ သူကပြောပါတယ်။ ဒီအခြေအနေမျိုးတွေ မရှိဘဲ မိခင်လုပ်ငန်းကို လုပ်ခြင်းဟာ ဆိုးတဲ့ အကျိုး သက်ရောက်မှုတွေ ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ၊ စိတ်ညှိုးငယ်နေတာ၊ နျူရီးဆစ် ဖြစ်နေတာတွေကို ပျောက်စေလိုတဲ့ သဘောနဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ရအောင် လုပ်သင့်တယ်လို့ ပြောတာဟာ ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်စေလိမ့်မယ်လို့ သူကထောက်ပြပါတယ်။

ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ကလေးရော မိခင်ပါ ပျော်ရွှင်မှုကို မရဘဲ စိတ်ဆင်းရဲကြရတယ်လို့ ဆိုတဲ့ သဘောပါ။ စိတ်ဓာတ်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာတဲ့၊ မိမိထမ်းဆောင်ရမယ့် တာဝန်တွေကို သတိပြုမိတဲ့ သူသာလျှင် မိခင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သူကပြောတယ်။

မကြာခဏ တွေ့ရတဲ့အတိုင်း အိမ်ထောင်ဖက်ကြတဲ့ မောင်နှံစုံတို့ဟာ မိမိမှာရှိတဲ့ အားကောင်းချက် (ကောင်းတဲ့အချက်) တွေမှာ သွားပြီး မပူးပေါင်းမိကြဘဲ အားနည်းချက် (ကောင်းတဲ့အချက်) သွားပြီး ပူးပေါင်းမိကြရင် အဲဒီလက်ထပ် ထိမ်းမြားမှုဟာ ကျိန်စာ သင့်တဲ့ ထိမ်းမြားမှုပါပဲ။

အဲဒီလို အိမ်ထောင်ရေးမှာ တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို လိုက်လျောပေးအပ်မယ့် အစား တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို တောင်းဆိုချက်တွေ တောင်းနေတော့တာပါပဲ။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ ကလေးတစ်ယောက် ရလာရင်တော့ ငြီးငွေ့တာတွေ ပြေပျောက်သွားမှာပဲ၊ အဆင်မပြေတာတွေ ပပျောက်သွားမှာပဲ၊ နွေးထွေးမှု ရှိလာမှာပဲ၊ အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးတစ်ခုတော့ ရှိလာတော့မှပဲ ဘာပဲ စသည်ဖြင့် မျှော်လင့်ခြင်းဟာလည်း တကယ်တော့ လှည့်ဖြားနေတာတစ်မျိုးပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ကိုယ်ကျိုးမငဲ့ဘဲ တခြားသူရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို လိုလားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် မှသာလျှင် ကလေးရလို့ ပျော်ရွှင်မှု ရနိုင်တယ်။ ကိုယ်ကျိုးကြည့်ပြီး တခြားသူရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို လုပ်မပေးချင်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်အဖို့တော့ ကလေးရသည့်တိုင် ပျော်ရွှင်မှုကို ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ့်ဘဝကို ကျော်ပြီး တခြားသူအကျိုး၊ တခြားသူရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို လိုလားတဲ့ မိန်းမမျိုးမှ သာလျှင် ကလေးရလို့ ပျော်ရွှင်မှုရနိုင်တာပါ။ ကလေးမွေးမြူတယ်ဆိုတာ စွန့်စားရတဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းကြီးမှာ မိခင်ဟာ မိမိကိုယ်ကို မေ့လျော့ပြီး တစ်ပါးသူရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဦးစားပေးရပါတယ်။

ဒါမှသာလျှင် ဒီလုပ်ငန်းကြီးများမှာလိုပဲ ကလေး မွေးမြူခြင်း ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်း ကြီးမှာလည်း ပင်ပန်းသလို ဖြေသိမ့် စရာတွေတော့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ စိတ်ကူးနဲ့ မှန်းဆတဲ့ အကျိုးအမြတ်တွေ မဟုတ်ပဲ ကလေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ချင်လို့ကို လုပ်ရတယ် ဆိုတဲ့ ဖြေသိမ့်မှုပါပဲ။

ဒီအကြောင်းနဲ့ ပက်သက်လို့ စိတ်ပညာကျမ်းဆရာ စတက်ကယ်က ရေးခဲ့ရာမှာ "ကလေးများသည် မအောင်မြင်သော အချစ်အတွက် အစားထိုးပေးသော အရာမဟုတ်ပေ။ ပန်းတိုင်မရောက်သော ရည်မှန်းချက်များအတွက်လည်း အစားထိုးသည့် အရာမဟုတ်ပေ။ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေသော ဘဝကို နေရာဖြည့်ရန်အတွက် ဖြည့်ပေးသော ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်း များလည်း မဟုတ်ပေ။

ကလေးများသည် တာဝန်တစ်ခုလည်းဖြစ်၍ အစွဲအလမ်း တစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေ သည်။ ကလေးများသည် အနှောင်အဖွဲ့ ကင်းသော အချစ်သစ်ပင်ကြီးပေါ်မှ ဖူးပွင့်လာသည့် ပန်းပွင့်များဖြစ်ပေသည်။ ကလေးသည် ကစားစရာ မဟုတ်ပေ။ မိဘများ၏ လိုအပ်ချက် များကို၊ စိတ်ကူးများကို ဖြည့်စွမ်းပေးသည့် ကိရိယာ တန်ဆာပလာများလည်း မဟုတ်ပေ။

<http://www.mmteashop.com>

ကလေးများသည် တာဝန်ဝတ္တရား ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့ကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သည့် လူသားများ ဖြစ်လာရန် မွေးမြူရပေမည်” လို့ ရေးခဲ့ပါတယ်။

ဒီတာဝန် (ကလေးလုပ်ငန်း)ဟာ သဘာဝကျတဲ့ လုပ်ငန်းမဟုတ်ဘူး။ သဘာဝကြီး ဟာ ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စများမှာသာ ဘယ်ဟာကိုလုပ်ရမယ်၊ ဘယ်ဟာကိုမလုပ်ရဘူးလို့ ဘယ်တော့မှ အမိန့်ပေးနိုင်ဘူး။ ခုကိစ္စက ကိုယ့်ဘာသာကို ရွေးချယ်တာ။ ကိုယ့်ဘာသာကို အပေးအယူလုပ်တာ။ ကိုယ့်ဘာသာကို ကတိသစ္စာထားယူတာ။ ကလေးယူတယ်ဆိုတာ လေးနက်တဲ့ တာဝန်ကြီးတစ်ခုကို လက်ခံယူတာ။

တကယ်လို့ မိခင်ဟာ ဒီတာဝန်ကို ရှောင်ကွင်းတယ် ဆိုရင် ဘဝတစ်ခု၊ လွတ်လပ်တဲ့၊ သီးခြားဖြစ်တဲ့ လူသား သတ္တဝါတစ်ခုရဲ့ အဖြစ်ကို ငြင်းပယ်တဲ့အတွက် အပြစ်သင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီတာဝန်ကို ယူရမယ်လို့သူ့ကို ဘယ်သူကမျှ အတင်းအကျပ် လုပ်ဖို့ မရနိုင်ပါဘူး။ လင်နဲ့မယားရဲ့ ဆက်သွယ်မှုမှာလိုပဲ ဆန္ဒအရသာ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ကလေးတစ်ယောက် မွေးခြင်းဟာ ထူးမြတ်တဲ့ အောင်မြင် စွမ်းဆောင်မှုကြီး ဖြစ်တယ်။ အခြားသောရောများထက် အရေးကြီးသော အရာဖြစ်တယ်လို့ မပြောသင့်ဘူး။ တချို့က ပြောလေ့ရှိကြတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက် ပျံတံတံ နန့်တန့်တန့်ဖြစ်တာ၊ နည်းနည်း ရှုပ်ပွေ့ချင်တာ၊ ရည်မှန်းချက် ကြီးတာလို့ ပြောကြပါတယ်။ တခါ မိန်းမတစ်ယောက် ကလေးလိုချင်တဲ့ အခါမှာလည်း ယောက်ျားရဲ့ အချစ်ကို မရလို့ အလုပ်အကိုင် မရှိလို့ သူ့ရဲ့ လိင်တူ ဆက်ဆံ လိုမှု သဘောတွေကို ပြေပျောက်အောင် လုပ်ချင်လို့ ပြောကြပြန်သေးတယ်။

ဒီစကားတွေဟာ ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်င် သဘာဝ ကျသယောင် ထင်ရပေမဲ့ အဲဒီ စကားနောက်ကွယ်မှာ အတုအယောင် ကျင့်ဝတ်၊ အတုအယောင် သိက္ခာတို့

<http://www.mmteeshop.com>

ပုန်းကွယ် နေပါတယ်။ ကလေးဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အစွန်ဆုံးသော ရည်မှန်းချက် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ ကုန်ပစ္စည်းကြော်ငြာတစ်ခုက စကားနဲ့ ဘာမျှ မခြားပါဘူး။

နောက်အမှားတစ်ခု ရှိသေးတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ကလေးငယ်ဟာ မိခင်ရဲ့ ရင်ခွင့်မှာသာ ပျော်ရွှင်မှုကို ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့စကား။ လောကမှာ သဘာဝကျကျတဲ့ မိခင်ရယ်လို့တော့ ဘယ်တော့မှ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သဘာဝကျစွာပဲ ကောင်းတဲ့ မိခင်တွေ ရှိသလို ဆိုးတဲ့ မိခင်တွေရှိတာပဲ။

ကလေးတွေအပေါ် ကျရောက်နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်နဲ့ ပတ်သက်လို့ စိတ်သရုပ်ခွဲ ပညာက ဖော်ထုတ်ခဲ့တဲ့ အမှန်တရား တစ်ခုကတော့ "ပုံမှန်စိတ်ထား" ရှိတဲ့ မိဘများက ကလေးအပေါ်မှာ ပေးနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ပါပဲ။ လူကြီးတွေမှာ စိတ်နေ စိတ်ထားမမှန်တာ၊ သိမ်ငယ်စိတ် အားကြီးတာ၊ ဘဝင်မြင့် အားကြီးတာ၊ တစ်ခုခုကို ထင်မိထင်ရာ ထင်တတ်တာ၊ နျူရီးဆစ်ဖြစ်တာ စသည်တို့ဟာ အဲဒီလူကြီးတွေရဲ့ မိသားစုဘဝမှာ အခြေခံ လာခဲ့ကြတာပါ။

မိဘနှစ်ဦး မသင့်မမြတ်ဖြစ်တာ၊ ကတောက်ကဆ ဖြစ်ကြတာ၊ အဆင်မပြေ ဖြစ်ကြ တာတွေဟာ ကလေးအတွက် မကောင်းတဲ့ အပေါင်းအဖော်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို မိသားစု ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေလာခဲ့ရတဲ့ ကလေးဟာ ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက စိတ်မှာ အမာရွတ်ကြီး ထင်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်သူတို့ ကြီးလာလို့ သူတို့မှာကလေးတွေ ရလာတဲ့အခါမှာလည် သူတို့ဟာ သူတို့ကလေးတွေကို အဲဒီစိတ်၊ သိမ်ငယ်စိတ်၊ အဲဒီပုံမှန်စိတ်တွေနဲ့ ဆက်ဆံကြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီကွင်းဆက်ကြီးဟာ အဆုံးမရှိ သွားတော့တာပါပဲ။ သမီးကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှ

<http://www.mmteashop.com>

ကျေနပ်မှုရတဲ့ အမေရဲ့သမီးဟာ သူ့သမီးတွေ ကျတော့လည်း အဲဒီလိုပြန်ပြီး နှိပ်စက်
ညှင်းပန်း တတ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သားစဉ်မြေးဆက် ပါသွားတတ်ပါတယ်။

သူကိုယ်သူ မေ့နိုင်တဲ့ အိမ်ရှင်မ

လူအများ လက်ခံထားကြတဲ့ သဘောတရား တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ တစ်ဖက်မှာ မိန်းမ(အမျိုးသမီး)ကို အထင်သေး အမြင်သေးဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ဖက်မှာ မိခင်တွေအဖြစ် လေးစား တန်ဖိုးထားကြတဲ့ အချက်ပဲ။ ဒီလိုနှစ်ခု သဘောထားဟာ မရိုးသားရာ ရောက်တယ်။

ကြည့်လေ...။ တစ်ဖက်မှာ မိန်းမကို အများနဲ့ဆိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ဝင်ခွင့်မပေးဘူး။ အမျိုးသားတွေ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ လုပ်ခွင့်မပေးဘူး။ မိန်းမဟာ နိမ့်ကျတယ်။ အရည်အချင်းမရှိဘူး။ စွမ်းဆောင်နိုင်မှုအား မဲ့တယ်ဆိုပြီး သူ့ကို လူရာဝင်ခွင့် မပေးဘူး။

ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်မှာတော့ လူသားတစ်ယောက်ကို ပုံသွင်းဖို့ဆိုတဲ့ လောကမှာ အနူးညံ့ဆုံး၊ အသိမ်မွေ့ဆုံး၊ အခက်ခဲဆုံး၊ အလေးနက်ဆုံး တာဝန်ကိုတော့ ပေးထားတယ်။ ဒါဟာ နည်းနည်းကလေးမှ သဘာဝမကျဘူး။ ကမ္ဘာမှာ ယဉ်ကျေးမှုအရ၊ ထုံးတမ်းစေလွှဲအရ၊ အစဉ်အလာအရ၊ ပညာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုတာဝန်နဲ့ ယောက်ျားတွေသာ ခံစားရတဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို မရဘဲ ဆုံးရှုံးနေရတဲ့ မိန်းမတွေ အများကြီးရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလို အငြင်းပယ်ခံရတဲ့ မိန်းမတွေရဲ့ ရင်ခွင့်ထဲကိုတော့ ကလေးတွေကို စုပုံ အပ်လိုက်သတဲ့။ ဒီအဖြစ်ကတော့ တော်တော်ကိုအံ့ဩဖို့ ကောင်းတယ်။ ယောက်ျား ကလေးများ ငယ်ငယ်တုန်းက သူတို့ရဲ့ သိမ်ငယ်စိတ်ကို ဖြေဖျောက်ဖို့ သူတို့ လက်ထဲကို ယမင်းရုပ် အပ်လိုက်တာက ဘာကိစ္စရှိသလဲ။ သူတို့က ယမင်းရုပ်ကလေးတွေ၊ အသက်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိန်းမတွေ လက်ထဲကိုတော့ အသွေးအသားရှိတဲ့ ကစားစရာကလေးတွေနဲ့ ကစားခိုင်းကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အခွင့်ထူးတွေကို ရလာရင် အဲဒီအခွင့်ထူးတွေကို တစ်လွဲအသုံး ပြုချင်ကြတယ်။ မိန်းမဟာလည်း သူရတဲ့ အခွင့်ထူးကို တစ်လွဲအသုံးပြုရင် ဘယ်နှယ့် လုပ်မလဲ။ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ခြွင်းချက်မရှိ ပျော်ရွှင်နေမှ၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အရိယာ သူတော်စင် ဖြစ်မှသာလျှင် သူရတဲ့ အခွင့်ထူးတစ်ခုကို အလွဲသုံးစားမလုပ်မိအောင် ချုပ်တည်း နိုင်ပေလိမ့်မယ်။

မိသားစုအုပ်ချုပ်မှုထက် နိုင်ငံတော် အုပ်ချုပ်မှုကို မိန်းမတွေ လက်ထဲကို လွှဲပေးဖို့ ကောင်းတယ်လို့ မွန်တက်စကျူးက ပြောခဲ့တာဟာ မှန်တယ်လို့ထင်တယ်။ အခွင့်အရေး ရရင် မိန်းမဟာလည်း ယောက်ျားလိုပဲ ဆင်ခြင်တုံ တရား ရှိပါတယ်။ လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ ဒြပ်မဲ့တွေးခေါ်မှုမှာ၊ စီမံကိန်းချလုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ မိန်းမဟာ သာပြီးတောင် ထက်မြက် ပါသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမမှာ ခက်နေတာက သူ့ရဲ့မိန်းမ အတိတ်က ရုန်းထွက်ဖို့ခက်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာ ဟန်ချက်ညီမှုကို ရအောင်လုပ်ဖို့ အခွင့်အရေး မရတဲ့ကိစ္စပဲ။ ယောက်ျားကတော့ အိမ်မှာထက် အလုပ်ထဲမှာ ပိုဟန်ချက်ညီပြီး ပိုပြီး ဆင်ခြင်တုံ တရားရှိတယ်။ လုပ်ငန်းမှာ သူ့တွက်ချက်မှုတွေ သင်္ချာတိကျမှုနဲ့ တွက်ချက်တယ်။

ဒါပေမယ့် အိမ်မှာ သူ့ဇနီး၊ သူ့သားသမီးနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာတော့ သူဟာ ယုတ္တိဗေဒ ကင်းတယ်။ လိမ်ညာတယ်။ စိတ် အပြောင်းအလဲမြန်တယ်။ အိမ်မှာ မိန်းမကို အနိုင်ကျင့်တယ်။ အလားတူပဲ မိန်းမရဲ့ ကလေးတွေအပေါ် အနိုင်ကျင့်မှုဟာ ပိုပြီး အန္တရာယ်များတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ သူ့ယောက်ျားရဲ့ အနိုင်ကျင့်တာကို ကာကွယ် ပေးနိုင်ပေမယ့် သူ့ကလေးတွေကျတော့ သူ အနိုင်ကျင့်တာကို မကာကွယ်နိုင် ကြဘူးလေး။ အမေက ညှာတာထောက်ထားပြီး သနားကြင်နာတတ်တဲ့ မိန်းမဖြစ်ရင်တော့ ကလေးအဖို့ မထောင်းတာလှပေဘူးပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

ကလေးဟာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့တဲ့ မိသားစုပါ။ ဒါမှမဟုတ် ဟန်ချက်ညီတဲ့ မိသားစုမှာ ရတနာတစ်ပါးလို့ အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ ပြုစုယုယ ခံရသည့်တိုင် အမေ့ရဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း တစ်ခုလုံးကို အပိုင် ရတာမဟုတ်ဘူး။ (အမေ့ရဲ့ ပြုစုယုယမှုကို အပြည့် ရတာ မဟုတ်ဘူး။) ကလေးဟာ အမေ့ကို သူ့ရဲ့ စကြာဝဠာထဲက အပြီးအပိုင် ဆွဲထုတ် နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။

အမေဟာ ကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်မယ်။ ကလေးကို အာဟာရ တိုက်ကျွေးမယ်။ ကလေးကို ပြုစုမယ်။ ဒါပေမယ့် အမေဟာ လွတ်လပ်တဲ့ လူသား တစ်ဦးအဖြစ် ကလေးကိုယ်တိုင် ဖန်းတီးနိုင်တဲ့ အခြေအနေ ထက်သာလွန်ပြီး ကောင်းအောင်ဖန်တီးပေးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။

ကလေးငယ်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ပုံသွင်း ပေးသည့်တိုင် ကာလနဲ့ ဒေသအားဖြင့် ပြောရရင် အမေဟာ ကိုယ်စား လုပ်ပေးနိုင်တာမျိုးသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အမေ့ကိုယ်တိုင် ကလည်း ကလေးကို ပုံသွင်းပေးရာမှာ အခြေအနေတွေအပေါ်မှာ မှီခို နေရတယ်။ ကလေးက အမေ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်တာ၊ အမေပြောတဲ့ စကားတွေကို နားမထောင်တာ စသည်တို့ကြောင့် အမေ့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေဟာ ပြိုကွဲခဲ့ရပြန်တယ်။

ဘဝမှာ ထပ်ပြန်တလဲလဲ လုပ်နေရတာ အသစ်အဆန်း တီထွင်ဖန်တီးတဲ့ အခွင့်ကို မရခဲ့တာ တို့ကြောင့် မိန်းမဟာ သိမ်ငယ်စိတ် ဝင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို တစ်နေရာမှာ ပြောခဲ့ ပြီးပြီ။ ဒီအထဲမှာ ကြီးပြင်းလူလား မြောက်လာလို့ အိမ်ထောင်ရက်သားကျ၊ ပဋိသန္ဓေကို ဆောင်လာ ရတဲ့တွက် မိန်းမမှာကန့် သတ်ချက်တွေ များလာပြန်တယ်။

ဒီနေ့ခေတ်ကျတော့ မိန်းမဟာ အခြားသောသူများ လုပ်တဲ့ အလုပ်တွေထဲမှာ ပါဝင် ဆောင်ရွက်လာချင်တာ၊ ရည်မှန်းချက်အသစ်တွေ၊ အောင်မြင်မှုအသစ်တွေ၊

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ရှာချင်လာတာ စတဲ့မျှော်မှန်းချိကတွေ ပေါ်လာခဲ့ကြတယ်။ ဘဝဟာ အဓိပ္ပာယ်မရှိရင် အဲ့ဒီဘဝ တစ်ခုကို နောက်ထပ်မွေးထုတ်ဖို့ ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

ခေတ်ကာလ အလျှောက်ရှိတဲ့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးနဲ့ လူမှုဘဝတို့မှာ ပါဝင် လှုပ်ရှားဖို့ ကြိုးစားခြင်းမရှိရင် သူဟာ မိခင်တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကလေး တစ်ယောက်ကို မွေးမြူရတာဟာ ကျွန်တစ်ယောက်ကို မွေးရတာမျိုး၊ စက်ရုပ်တစ်ခုကို ဆင်ရတာမျိုး၊ သားကောင်တစ်ယောက်ကို မွေးရတာမျိုးနဲ့ မတူဘူး။

ကလေးတွေကို အသင်းအပင်းက စောင့်ရှောက်၊ အမေကလည်း ပြုစု စောင့်ရှောက်တဲ့ အတော်အတန် စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ အမျိုးသမီးတွေအတွက် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်းဟာ မလွယ်ကူဘူးလို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့။ ကောက်စိုက်မဖြစ်စေ၊ ဓာတုဗေဒကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်စေ၊ စာရေးမဖြစ်စေ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီးများဟာ ပိုတောင်ကိုယ်ဝန်ရလွယ်ပါသေးတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သူတို့ဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ သိပ်ပြီး အရေးမထားနိုင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘဝအတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝတဲ့ မိန်းများဟာ မိမိတို့ရဲ့ သားသမီးများကို အများဆုံးပေးပြီး သားသမီးတွေဆီက နည်းနည်းပဲ တောင်းဆို တတ်ကြပါတယ်။ ရုန်းကန်ရင်း၊ ကြိုးစားရင် လူ့ရဲ့တန်ဖိုးကို နားလည် သဘာပေါက်လာတဲ့ မိန်းမများဟာ သာသမီးကို ကောင်းစွာ မွေးမြူတတ်သူများ ဖြစ်လာတတ်ကြပါသည်။

ဒီနေ့ခေတ်မှာ ဖြစ်နေသလို မိန်းမဟာ သူ့သားသမီးများရဲ့ ကောင်းရာကောင်းကျိုး ကို ဆောင်ရွက်ဖို့ဝတ္တရား ပျက်ကွက်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ဒါဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အလုပ်အကိုင်ကြောင့် အိမ်မှာ နေရတယ်လို့မရှိဘဲ နာရီပေါင်းများစွာ အပြင်ထွက် အလုပ် လုပ်နေရလို့ အိမ်ရဲ့ပြင်ပမှာ မိမိရဲ့ ခွန်အားများကို အသုံးချခဲ့ရလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမတွေရဲ့ အလုပ်လုပ်ရခြင်းဟာ ဒီနေ့ခေတ်မှာ ကျွန်စနစ် တစ်မျိုးလို ဆက်လက် တည်ရှိနေသေးတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်နေရတာပါ။ ဒီအထဲမှာ အိမ်ရဲ့ ပြင်ပမှာ ကလေးတွေကို စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ စနစ်၊ ပညာသင်ပေးတဲ့စနစ်၊ ထိန်းသိမ်းပေးတဲ့ စနစ်ကလည်း သိပ်မကောင်းသေးတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေပါသေးတယ်။ ဒါဟာ လူ့အဖွဲ့အစည်း အနေနဲ့ တာဝန်မကျေရာ လျစ်လျူပြုရာ ရောက်လှပါတယ်။

လင်နဲ့မယားတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေး၊ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးကိစ္စ၊ မိခင်ဘဝ စသည်တို့ဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်စပ်နေကြတဲ့ ကိစ္စတွေဖြစ်ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ အစိတ်အပိုင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမဟာ လင်ယောက်ျားနဲ့ ချစ်ခင်စုံမက်စွာ ပေါင်းစည်း မိတယ်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး လုပ်ငန်း တာဝန်ကြီးကိုလည်း အလွယ်တကူနဲ့ ထမ်းရွက်နိုင်ပါတယ်။

ကလေးတွေနဲ့လည်း ကြည်သာရွှင်ပျစွာ နေနိုင်ပါတယ်။ ယောက်ျားအပေါ်မှာ လည်း သည်းခံနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ပေါင်းစည်း ညီညွတ်မှုမျိုးဟာ ရဖို့တော့ ခက်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မိန်းမလုပ်ဆောင် ရတဲ့ တာဝန်များဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ညှိလို့မရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုးသမီး မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ မကြာခဏ ပါလေ့ရှိတဲ့ အကြံပေးချက်တွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ အိမ်ရှင်မဟာ အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စတွေကို လုပ်နေတုန်းမှာ လင်ယောက်ျား ဆွဲဆောင်မှုရှိအောင် ဘယ်လို နေရမယ်။ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်နဲ့ ပန်းကန်တွေ ဆေးနေတုန်း မှာ ဗိုက်ကြီးသည်ကြီးလို ကပျစ်ကညစ် မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လို သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှလှပပ ဝတ်စား နေရမယ်ဆိုတဲ့ အကြံဉာဏ်တွေကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ အကြံပေးချက်နဲ့အညီ ဘယ်လိုပဲနေနေ မိန်းမဟာ အိမ်မှုကိစ္စ တွေနဲ့ ချည်းပဲ ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။ မီးဖိုထဲ ကပျစ်ကညစ် ကသီကရီ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

လုပ်ရ၊ ကိုယ်ဝန်ကြောင့် ပုံပျက်ပန်းပျက် ဖြစ်ရဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ်နေတော့ ကြော့နေအောင် ကိုကိုတို့ သဘောကျအောင် လှလှပပကလေး အမြဲနေဖို့ဆိုတာ တော်တော်ခက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ယောက်ျားလေးနဲ့ ပလူးပလဲနေချင်တဲ့ မိန်းမများဟာ သူ့ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုကို ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့ ယောက်ျားရဲ့ ယုယမှုကို ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးပစ်တဲ့ သားသမီးတွေ အပေါ်မှာ စိတ်ကွက်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ မိခင်စိတ် သိပ်အားကြီးတဲ့ မိန်းမဆိုရင်လည်း ယောက်ျားက သားသမီးတွေကို တစ်ဦးတည်းပိုင် သဘောမျိုး လုပ်ထားတာမျိုးကို မနာလိုဝန်တို ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေး ကိစ္စအကြောင်းကို ပြောရအုံးမယ်။ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းတာ အလွန်မ ကောင်းသွားရင်လည်း ဘဝရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ကင်းဝေး သွားတတ်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကိုယ်က ကြမ်းကို ပြောင်ချောနေအောင် ဖယောင်း တိုက်ထားတယ်။ ဒီအခါမှာ ကလေးကို ကိုယ်ဖယောင်း တိုက်ထားတဲ့ ကြမ်းပြင်ရဲ့ ရန်သူလို မြင်တော့တာပါပဲ။

အိမ်ကိုလှပ သန့်ရှင်းအောင် ပြင်ဆင်ထားတဲ့ အိမ်မျိုးမှာ ကလေးတွေက ဆော့ကြ၊ ကစားကြတော့ ညစ်ပတ်ကုန်ရော။ ဒီအခါမှာ စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ အော်မိတယ်။ မြည်တွန် တောက်တီးသံတွေထဲမှာ ပျောက်သွားတတ်ပါတယ်။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ တစ်နေကုန် နေရတဲ့ မိန်းမဟာ ကြာလာတဲ့ အခါကျတော့ အာရုံကြော အားနည်းလာတာ၊ ဘယ်သူနဲ့မျှ အဆင်မပြေဘဲ အဆာကျယ်တဲ့ မိန်းမ ဖြစ်လာတာတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

အမြဲတမ်း ကိုယ့်ဘက်ကချည်း အရုံးပေါ်နေပြီး ကိုယ်က အနိုင်ရတဲ့ အခါမှာလည်း ကိုယ်ရတဲ့အနိုင်ဟာ အရုံးကြီး ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်အိမ်မှု ကိစ္စတွေ အားလုံးကိုလည်း ငြီးငွေ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ငြီးငွေ့လာတာမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အိမ်ထဲမှာချည်းပဲ တံခါးပိတ်နေရင် မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ဖြစ်တည်မှု၊ တည်ရှိမှုကို ထူထောင်ခြင်း မပြုနိုင်ပါဘူး။

လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်ကို အတည်ပြုဖို့ ထူထောင်ဖို့ နည်းလမ်းတွေ နည်းပါး သွားတော့တာပါပဲ။ တော်လစတိုင်းရဲ့ စစ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးထဲက နာတာရှာလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိသားစုဘဝထဲမှာ လုံးဝမြုပ်နှံ ထားလိုက်တယ်။ လင်ယောက်ျား အပေါ်မှာလည်း နိုင်လိုမင်းထက်လို့ ပြောရလောက်အောင် အလွန်အမင်း ဂရုစိုက်ပြီး ကွပ်ညှပ်တယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမမျိုး မဟုတ်ခဲ့ရင် ခေတ်သစ်မိန်းမဟာ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စတွေ၊ သားသမီးရေး ကိစ္စတွေက တစ်ဖက်၊ ကိုယ့်ရဲ့အတ္တတို့ မာနတို့က တစ်ဖက်နဲ့ အဲဒီ ပဋိပက္ခတွေ ကြားထဲမှာ နစ်မြုပ်သွားပြီး သာမန် မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်သွားတော့မှာပါပဲ။

နာတာရှာကတော့ အိမ်ရှင်မ၊ ဇနီးမယား၊ သားကောင်း မိခင်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တွေနဲ့ ပြည့်သူဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုဂုဏ်ပုဒ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတာဟာ တမင်ကြိုးစားလို့ အားထုတ်လို့ ဖြစ်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ မိသားစု၊ လင်ယောက်ျားနဲ့ အိုးအိမ် ထိမ်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရာမှာ သူ့ကိုယ်သူ မေ့သွားပြီး သူ့အတ္တပျောက်သွားလို့ ဖြစ်တာ။

ဒါပေမယ့် ခေတ်သစ် အနောက်တိုင်း သူတွေကတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ။ သူကတော့ သူ့မှာ အဲဒီဂုဏ်ပုဒ်တွေ ရှိစေချင်လို့ လုပ်တာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် ပင်ပန်းငြီးငွေ့ စရာကောင်းတဲ့ လူမှုဘဝမှာ သူ့ကိုယ်သူ မေ့ထားပြီး သူ့အတ္တ ပျောက်သွားလို့ဖြစ်တာ။ ဒါပေမယ့် ခေတ်သစ် အနောက်တိုင်းသူကတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ။ ဒီနည်းအားဖြင့် ပန်ပန်း ငြီးငွေ့ စရာကောင်းတဲ့ လူမှုဘဝမှာ သူ့ကိုယ်သူ ဖြေသိမ့်ရာကို ရှာနေခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမနှင့်အဝတ်အစား

မိသားစုဟာ ပိတ်ဆို့ထားတဲ့ အစုအဝေးတစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ အထီးတည်းရှိတယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ အခြားသော လူမှုအစုများနှင့် ဆက်စပ်နေတယ်။ အိမ်ဟာလည်း အဲဒီ မောင်နှံတို့ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေကို ဖော်ပြရာ၊ အဲဒီမောင်နှံတို့ရဲ့ အကျင့်စရိုက်ကို ဖော်ပြရာ နေရာဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ အိမ်ဟာ အခြားသူများရဲ့ အမြင်မှာ ရှုချင်စဖွယ် ရှိဖို့လိုတယ်။ အဲဒီ လူမှုဘဝကို စီစဉ်ညွှန်ကြားဖို့ကတော့ မိန်းမရဲ့တာဝန်သာ ဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားကတော့ အလုပ်တာဝန်နဲ့ ဝေခွဲမှုကို အခြေခံနိုင်တဲ့ ခိုင်မာမှုကြောင့် ထုတ်လုပ်သူဖြစ်လာခဲ့တယ်။

မောင်နှံတို့ဟာ သူတို့ရဲ့မိသားစုအရ အတန်းအစားအရ၊ အဝန်းအဝိုင်းအရ လူမှုအစု တစ်ခုဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ လူ့အဖွဲ့ အစည်းတစ်ခုမှာ အစုတစ်ခု အနေနဲ့ ပါဝင် နေတယ်။ ဒီအထဲမှာ မိန်းမရဲ့ ဆက်သွယ်မှုဟာ သန့်ရှင်းတယ်။ အဲဒီ လူ့အဖွဲ့အစည်း မိန်းမ ပါဝင် ဆက်သွယ်နေပုံဟာ သန့်ရှင်းတယ်။

ယောက်ျားကတော့ အပြင်ဘက် အလုပ်အကိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ နေရတာတွေ ရှိတော့ သူနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ရှုပ်ထွေးတယ်။ အပြင် လောကဟာ သူ့ရဲ့ လူမှုအဆင့်နဲ့ ကွာချင်ရင်လည်း ကွာနေတတ်တယ်။

မိန်းမကတော့ အပြင်အလုပ်ရယ်လို့ သိပ်မရှိတဲ့အတွက် အပြင်နဲ့ ဆက်ဆံစရာ မလိုဘူး။ မိမိနဲ့ တန်းတူရည်တူရှိတဲ့ လူချင်းကိုပဲ ပေါင်းနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာ အိမ်ထောင် ထိန်းသိမ်းချိန်ရတယ်။ အလည်အပတ် သွားချိန်ရတယ်။ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း၊ အိမ်နီးချင်း အိမ်တွေကို သွားလည်ချိန်ရှိတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီလို သွားလာ လည်ပတ်တာမျိုးဟာ လက်တွေ့ အကျိုးကျေးဇူးရယ်လို့ ဘာမှ သိပ်မရှိ လှပေမယ့် အရေးကြီးတယ်။ လိုအပ်တယ်။ အဲဒီ အသိုင်းအဝန်းမှာ မိန်းမဟာ သူ့ကိုယ်သူ အများ ဂရုစိုက်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရသွားတယ်။ အိမ်မှာ လင်ယောက်ျားနဲ့ သားသမီးများက တွေ့နေ မြင်နေကျဖြစ်လို့၊ သူ့အလှ၊ သူ့အဆင်အပြင်၊ သူ့ဝတ်စား ဟန်ကို သတိ မပြုမိကြပေမယ့် သူ့အလည်သွားတဲ့ အိမ်ရှင်မများကတော့ သတိ ပြုမိကြတယ်။

ဒီလို သွားရောက် လည်ပတ်ခြင်းဖြင့် အလည်သွားသူ အမျိုးသမီးမှာလည်း သူ့ အဆင်အပြင်ကို ဂရုစိုက်ကြတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရတယ်။ ဧည့်ခံတဲ့ အိမ်ရှင် မိန်းမမှာလည်း သူ့အိမ် ပြင်ဆင်ထားပုံကို ပြသခွင့်ရလို့ ဝမ်းသာကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရတယ်။ တကယ်တော့ မိန်းမရဲ့ လူမှုရေး တာဝန်ဟာ သူ့ကိုယ်သူရော သူ့အိမ်ကိုရော လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ပဲမဟုတ်လား။

ပထမအချက်အားဖြင့် မိန်းမဟာ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ နေရာတိုင်းမှာ လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ် ကောင်းအောင် လုပ်ရမယ်။ အိမ်မှာ ကိုယ့်အလုပ်ကို တကုပ်ကုပ် လုပ်နေတုန်း ကတော့ မိန်းမဟာ "အဝတ်" ဝတ်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် အပြင်ကို ထွက်တဲ့အခါမှာတော့ "ဝတ်စား ဆင်ယင်"ထားတယ်။

မိန်းမတွေရဲ့ ပွဲသွားပွဲလာ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ လုပ်ငန်း တာဝန် နှစ်ခုရှိတယ်။ တစ်ခုက အဲဒီမိန်းမရဲ့ လူနေမှု အဆင့်အတန်းကို ထုတ်ဖော်ပြသဖို့။ (လူနေမှု အဆင့် အတန်းလို့ ဆိုတဲ့ အထဲမှာ သူ့ရဲ့နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း၊ ဝင်ငွေနဲ့ သူကျင်လည်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းတို့ပါ ပါတယ်။)

နောက်တစ်ခုကတော့ မိန်းမတို့ရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လှချင်တဲ့ သဘာဝကို ဖော်ပြဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အဝတ်အစားဟာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ကိုယ့်အဆင့်အတန်းကို ပြတဲ့ ယူနီဖောင်း ဝတ်စုံတစ်မျိုးလည်း ဖြစ်တယ်။ နောက် တစ်ခုကတော့ အဆင်အပြင် တစ်ခုလည်း ဖြစ်တယ်။

ဆိုပါတော့...။ ဘာအလုပ်ကိုမျှ လုပ်မနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူ့ပင်ကို မူလ၊ သူ့အရှိကို ဖော်ပြနေတယ်လို့ ထင်တတ်တယ်။ သူမဟာ အိမ်အလုပ်ကို လုပ်ခြင်းဖြင့် အိမ်ကို လှပစေသလို၊ အိမ်ကို သူပိုင်ဆိုင် ပစ္စည်းအဖြစ် စိုးမိုးသလို သူ့ကိုယ်သူ အလှပြင်ခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်းဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်စိုးမိုး နေတယ်လို့ သူ့ဘာသာ သူထင်တတ်တယ်။

တစ်နည်း ပြောရရင်တော့ သူ့ရဲ့အတ္တက သူ့ကိုပြန်ပြီး စေခိုင်းတာပါပဲ။ လူမှုထုံးစံတွေက ရှိလာတဲ့ အခါကျတော့ မိန်းမဟာ သူ့ဆင်းပြင် သဏ္ဍာန်နဲ့ သူ့ရဲ့ မိန်းမဇာတိ၊ သူ့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုကို ထူထောင်လိုက်တာပါပဲ။ ယောက်ျားတွေ ဝတ်စားတာကတော့ ဒီလို ရည်ရွယ်ချက်မျိုး မရှိဘူး။ ယောက်ျားတွေ ဝတ်စားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က အများက သူ့ကို စိတ်ဝင်စား လောက်အောင် လုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ လှအောင် ဝတ်တာလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူများ ထက်သာကြောင်းကို ပြချင်လို့ဝတ်တာ။

ယောက်ျားဟာ သူ့ကို လူတကာက ချောပါပေ့ လှပါပေ့လို့ ဝိုင်းကြည့် ခံချင်တာမျိုး မရှိဘူး။ သူများထက် သာပါပေ့၊ ကျော်ပါပေ့လို့ ဝိုင်းအကြည့် ခံချင်တာမျိုး။ ရှင်းအောင် ထပ်ပြီး ပြောရရင် မိန်းမရဲ့ ရုပ်အဆင်းသဏ္ဍာန်ဟာ သူ့အတ္တရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်ချက်များ ဖြစ်တယ်။ ယောက်ျားရဲ့ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဍာန်ကတော့ သူ့အတ္တရဲ့ ရောင်ပြန် ဟပ်ချက် မဟုတ်ဘူး။

ရှိသေးတယ်. . .။

လူ့အဖွဲ့အစည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း မိန်းမရဲ့ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်ဟာ စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းရမယ်လို့ ယူဆထားတယ်။ ဖက်ရှင်အဝတ်အစား အသစ်တွေပေါ်တာဟာ

<http://www.mmteashop.com>

တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ မိန်းမဟာ မလွတ်လပ်ဘူး။ သူများကို မှီခိုနေရတယ်။ သူများရဲ့ အလိုကို ကြည့်နေရတယ်။ ယောက်ျားသားတွေရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒကို လိုက်ပါနေရတယ် ဆိုတာကို ပြသတဲ့ အမှတ်လက္ခဏာဖြစ်ပါတယ်။

လူ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ မိန်းမတွေရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို အားပေးနေတာ မဟုတ်ဘူး။ မိန်းမတွေရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကျဉ်းမြောင်းအောင် လုပ်ပေးနေတာနဲ့ အတူတူပဲ။ စကတ်ဟာ ဘောင်းဘီထက် သက်သောင့်သက်သာ မဖြစ်ဘူး။ ခုံမြင့်ဖိနပ်ဟာ လမ်းလျှောက်ရာမှာ အတားအဆီး ဖြစ်စေတယ်။

ဝတ်ရုံကြီးတွေ၊ ပွဲတက်ဖိနပ်တွေ ဝတ်ဆင်ရတာဟာလည်း တကယ်တော့ တော်တော် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တယ်။ အလှဆုံး အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့ ဦးထုပ်တွေ ဖိနပ်တွေ ဆိုတာဟာလည်း ဘာမှ ခိုင်တာမဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ ဒါတွေကို ဝတ်ဆင်နေကြသလဲ။ အဖြေက လှချင်လို့ပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းကလေးတွေဟာ အဝတ်အစား အသစ်အဆန်းတွေ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်း အသစ် တွေကို တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး အလဲအလှယ်လုပ် ဝတ်ဆင်နေကြတာပေါ့။ အဲဒီဆန္ဒဟာ ကလေးတုန်း ကတည်းက ရှိခဲ့တာ။

နည်းနည်း အရွယ်ကလေး ကြီးလာတဲ့ အခါကျတော့ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက် တော့ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ငယ်ငယ်တုန်းက ရှိခဲ့တဲ့ မှီခိုမှုကို ဖယ်ရှား ပစ်ချင်လာပြီ။ တွန်းလှန် ဖီဆန်ချင်တဲ့ စိတ်ဟာ ပျောက်သွားပြီး ငယ်ငယ်တုန်းကလို ပြန်လှချင်လာတယ်။ စွဲမက်စရာ ဖြစ်စေ ချင်လာတယ်။

မိန်းမဟာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ ပြင်ဆင် ခြယ်သခြင်းဖြင့် သဘာဝကြီးဆီကို ပြန်ရောက် လာတယ်။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ သဘာဝကြီးဆီကိုလည်း အတုအယောင်

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

အဆင်အပြင်တွေ ပြန်ယူလာခဲ့ရတယ်။ ယောက်ျားတွေအတွက် သူဟာ ပန်းတစ်ပွင့် ဖြစ်လာတယ်။

ရတနာတစ်ပါး၊ ပန်းတစ်ပွင့် ဖြစ်လာတယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားအပေါ်မှာ မေတ္တာ ရေစင် မဖျန်းခင် သိုးမွှေးရဲ့ နွေးထွေးနူးညံ့မှုကို မပေးခင်မှာ အဲဒီ အရာတွေကို သူ ကိုယ်တိုင်အတွက် ပထမ ယူတယ်။ သူ့ရဲ့ သူ့ မာယာပရိယာယ်၊ သူနဲ့ သူ့မို့အုံး၊ သူ့ပန်းကုံး တွေဟာ သူ့ဘရိကိတ်တွေ၊ သူ့ပုလဲသွယ်တွေ၊ သူ့အလှအပ ပစ္စည်းတွေလောက် သူနဲ့ မရင်းနှီးဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

အထက်တစ်နေရာမှာ ပြောခဲ့သလို မိန်းမရဲ့အလှပြင် ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်ဟာ အဆင်အယင်၊ အမွမ်းအမံ မျှသာ မကဘူး။ အဲဒီ အရာတွေဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ လူမှု အခြေအနေကိုလည်း ဖော်ပြနေတယ်။ သိပ်ပြီး လွန်လွန် ကျွံကျွံ ပြင်ဆင် ထားပြန် တော့လည်း တစ်မျိုး ဖြစ်သွားတတ်တယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် မိမိကိုယ်ကိုယ် မိမိ တဏှာရာဂရဲ့ သားကောင်အဖြစ် ရောင်းချတဲ့ ပြည့်တန်ဆာများသာလျှင် အလွန် အကျွံ ပြင်ဆင်လေ့ ရှိကြပါတယ်။ သူတို့ ကျတော့ ဘာလုပ်မလဲ။ ဆံပင်ကို ကုန်မရောင် ဆိုးမယ်။ ပန်းပွင့်တွေ ရိုက်ထားတဲ့ ဝတ်ရုံကို ခြုံမယ်။ ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်ကြီးကို စီးမယ်။ အောက်မှာ ပြောင်လက်နေတဲ့ ဖဲဝတ်စုံကို ဝတ်မယ်။ မိတ်ကပ်ကို ထူထူပိန်းပိန်းကြီး လိမ်းမယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီလို ပြောလိုက်လို့ ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင် ရုန်းမယ့် သူလို ရိုးတာကြီး ဝတ်စား ရမယ်လို့လည်း မဆိုလိုပါဘူး။ ဒီလို ပစ်စလတ်ခတ် ဝတ်ပြန်ရင်လည်း ယောက်ျားတွေက ဝတ်ကြောင်ကို လွတ်အောင်ရုန်းမယ့် သူလိုလို၊ ယောက်ျားရှာလိုလို၊ ဒါမှမဟုတ် ထင်ပေါ်အောင် တမင်လုပ်တဲ့ ခပ်ကြောင်ကြောင် မိန်းမလိုလို ထင်သွား ကြမှာ ပေါ့။

<http://www.mmteeshop.com>

ယောက်ျားတွေ သဘောကျအောင် မလုပ်ဘူးလို့ ငြင်းပယ်ခြင်းဟာ လူ့အဖွဲ့ အစည်းနဲ့ လောကကြီးကို အာခံရာ ရောက်သွားမှာပေါ့။ ဒီတော့ ကြောင်တောင်တောင် မဖြစ် စေချင်ရင် မိန်းမ ဆန်အောင်နေပါ။ အတင့် ရဲလွန်းခြင်းနဲ့ ရှက်တတ်ခြင်းကြားမှာ အလယ်အလတ် ကျကျ နေတတ်ထိုင်တတ်ဖို့ အစဉ်အလာ ထုံးစံတွေက သင်ကြား ထားတာတွေ ရှိပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံ အမျိုးကောင်းသမီးတို့ မည်သည် ရင်ကိုလုံအောင် ဖုံးရာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခြေသလုံးကို လုံအောင် ဖုံးရာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိမိ၏ နှစ်သက်စဖွယ်၊ ချစ်စဖွယ် အပြုအမူတို့ကို သိအောင် ပြုရာ၏ စသည်ဖြင့် မိန်းမသဘာဝတွေ ရှိပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးတို့မှာမူ ကျေးလက် ယဉ်ကျေးမှုများက သွန်သင် ခဲ့သည့်တိုင် အဆင်အယင်၊ အမွမ်းအမံတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာ၏တဲ့။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ မိန်းကလေး တို့သည် ထိုအဝတ်အစားတို့ အသားသည် ပါးရာ၏။ အရောင်အသွေးတို့ တောက်ပရာ၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် ပုံပန်းမကျသော ရှေးပုံစံများဖြင့် ဝတ်ရာ၏တဲ့။

အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးများ အဖို့မူ ထူထဲ၍ အရောင်ရှင်းသော အဝတ်အစား များကို ဝတ်လျှင် စွဲမက်စဖွယ် ပုံစံမျိုးကို ချုပ်သင့်ရာ၏တဲ့။ ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်များ တွင် အနက်ရောင်သည် ထင်းလွန်း၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရွယ်တွင် ထို အရောင် များကို ဝတ်လေ့မရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဒါက ရှေးကကျမ်းတွေမှာ ဆိုထားတဲ့ အဆိုအမိန့်တွေပါ။

ဒီဥပဒေတွေဟာ အလေးဂရုထားသင့်တဲ့ အဆိုတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အလွန် စည်းကမ်း တင်းကျပ်တဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း အပါအဝင် ဘယ် အသိုင်းအဝိုင်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိရန်ဆိုတဲ့ သဘောကတော့ အမြဲရှိနေပါတယ်။

မိန်းမနှင့်အလှ

မိန်းမတွေရဲ့ အလှပြင်ပစ္စည်းဟာ လူမှုရေးအရ အရေးကြီးတဲ့ လက္ခဏာ တစ်ရပ်ကို ဆောင်တယ်။ အဲဒီမိန်းမဟာ ပတ်ဝန်းကျင် လူ့ အဖွဲ့အစည်းကို သူ့ဘယ်လို သဘောထားလဲ၊ သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လို ဖော်ပြသလဲ ဆိုတာကို အလှပြင် ပစ္စည်းတွေကို ဖော်ပြနေတယ်။

အဲဒီမိန်းမဟာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သိပ် အလေးထား တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး ဖြစ်ရင်၊ တည်ဆဲ လူ့ အဆောက်အအုံကို နာခံ အလျော့ပေး တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး ဖြစ်ရင်၊ သူဟာ ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိ ဝတ်စား ဆင်ယင်လေ့ ရှိတယ်။ စတိုင်ကျကျ နေလေ့ရှိတယ်။ ဘယ်ပုံ သဏ္ဍာန်မျိုး တွေနဲ့ နေသလဲ ဆိုတာကတော့ စရိုက်ကို လိုက်ပြီး နည်းနည်းပါးပါး ကွဲပြား ကြတာမျိုးတော့ ရှိတာပေါ့။ တချို့က နုနုရွှေ ကလေးနေတယ်။ တချို့က အသိရ ခက်စွာ အကဲခတ် ရခက်စွာ နေတယ်။ တချို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း နေတယ်။ တချို့က မြီးမြီး မြိမြိ နေတယ်။ တချို့ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေတယ်။ တချို့ ကျွတ်ကျွတ် နေတယ်။ တချို့က ရဲရဲ တင်းတင်း နေတယ်။ တချို့က တိတ်တိတ် ဆိတ်ဆိတ် နေတယ်။

ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ အဲဒီ မိန်းမဟာ လောကကြီးကို အရွဲ့ တိုက်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး၊ လှောင်ပြောင် သရော်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုး ဆိုရင်တော့ ဘယ်လို ထုံးတမ်း စဉ်လာတွေကိုမျှ မလိုက်နာဘဲ သူ့နေချင်သလို နေပစ်လိုက်တော့တာပါပဲ။

ဝတ္ထု တော်တော်များများမှာ တွေ့ရ တတ်တာက အဲဒီလို လွတ်မြောက်သွားတဲ့ မိန်းမမျိုး တွေဟာ တခြားသော မိန်းမတွေနဲ့မတူ ကွဲပြားခြားနားအောင် ပြဖို့အတွက် အဝတ်အစားမှာ လျှပ်ပေါ်လော်လီစွာ ဝတ်ပြ တတ်ကြတယ်။ သူ့ကို ဖိုသတ္တဝါတွေ စိတ်ဝင် စားအောင် ခပ်ရဲရဲ ဝတ်ဆင်ပြတတ်တယ်။

http://www.mmteashop.com

မြသန်းတင့်

ဥပမာအားဖြင့် အီးဒစ်တာတန်ရဲ့ အပြစ် ကင်းသောခေတ် ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီး ဖြစ်တဲ့ တစ်ခုလပ် အမျိုးသမီးဟာ ဟိုတုန်းကလည်း ခပ်ပျံ့ပျံ့၊ ခပ်နုနုနုနု ဆိုတော့ ဝတ်တာစားတာမှာ တော်တော်လေး အတင့်ရဲတယ်။ ဝတ္ထုထဲမှာ သူ ပေါ်လာလာချင်း သိပ်ပြီး ဟိုက်တဲ့ လည်ဟိုက်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားတယ်။

အမျိုးသမီးဟာ ခပ်ငယ်ငယ်ဆိုရင် အသက်ခပ်ကြီးကြီး အမျိုးသမီးလို ဝတ်ချင် တယ်။ အသက်ကြီးကြီး ဆိုရင် အပျိုမကလေးလို ဝတ်ချင်တယ်။ ကြေးစား မိန်းမ ဆိုရင် မကြည့် ရဲစရာ မမြင်ရဲစရာ ဝတ်ချင်တယ်။

အမျိုးသမီးဆိုတာ မိမိတို့ရဲ့ လူမှု အဆင့်အတန်းနဲ့ အညီ တော်ရုံပဲ ဝတ်သင့် တယ်။ သို့တိုင်အောင် တချို့ အမျိုးသမီးများဟာ ဒီလို ကုန်ကြွေးရရ ဝတ်သည့် တိုင်အောင် အဝတ်အစားရယ်လို့ ဝတ်လာရင် နည်းနည်းပါးပါးတော့ ခပ်ဆန်းဆန်း ဝတ်ချင် ကြသူတွေ ချည်းပဲ။

အဝတ်အစားကို နည်းနည်းပါးပါး လိုတာထက်ပိုပြီး ပြင်ဆင် ဝတ်စားထားလိုက်ပြီ ဆိုကတည်းက အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုယ်သဏ္ဍာန် မပေါ်တော့ဘူး။ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားပြီ။ ခါးပတ်ပတ်မှာ၊ ဘရာစီယာ ဆန်းဆန်းဝတ်မှာ၊ ဆံပင်ဆိုးမှာ၊ မိတ်ကပ်လိမ်းမှာ၊ ကာခြယ်ဆိုးမှာ၊ မျက်နှာနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။

အရိုးဆုံးဝတ်စားထားတဲ့ မိန်းမပင်လျှင် ဝတ်စား ထားလိုက်တယ် ဆိုကတည်းက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်း သွားပြီး ဝတ်စား ပြင်ဆင် လိုက်တယ် ဆိုကတည်းက ရုပ်တုလိုလို၊ မင်းသမီးလိုလိုဖြစ်သွားပြီ။ တခြား မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။

<http://www.mmteashop.com>

ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက် မင်းသမီးလိုလို၊ ရုပ်တုလိုလို၊ တစ်ခုခုလိုလို ဖြစ်သွားပြီ။ ဒီတော့မှပဲ သူကလည်း ကျေနပ် သွားတော့တယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ တောက်ပ ခမ်းနားမှုထဲမှာ အားရ ကျေနပ်သွားပြီး တည်ငြိမ် သွားတယ်လို့ ထင်သွား တော့တယ်။

မာရီယူဘာစကာရှက် ရဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိထဲမှာ သူငယ်ငယ်က အလှပြင်ပုံကို စာမျက်နှာပေါင်းများစွာ ဖော်ပြထားတယ်။ သူ့အဝတ်အစား၊ သူ့အလှပြင် ပစ္စည်းတွေကို ရေတွက်ပြထားလိုက်တာကလည်း မနည်းပါဘူး။ အလှပြင်လိုက်တိုင်း သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပုံသဏ္ဍာန်တစ်မျိုး ပြောင်းသွားပြီး အသစ် ဖြစ်သွားသလို ခံစား လိုက်ရတယ်။ ဒီလို ခံစားလိုက်ရတဲ့ အခါတိုင်းလည်း သူ့ကိုယ်သူ နှစ်သက်တဲ့ စိတ်ဟာ အသစ်အသစ် ပြန်ဖြစ်လာတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သူ့စာအုပ်ထဲက ကောက်နုတ်ပြပါမယ်။

“ကျွန်မသည် အမေ၏ ရှောစောင်ကြီးကို ယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှောစောင် ထဲတွင် ကျွန်မ ခေါင်းဝင်ရုံသာ အပေါက်တစ်ပေါက် ဖောက်လိုက်ပြီးနောက် အနားများကို တွန့်လိုက်သည်။ ရှောစောင်သည် ကျွန်မရင်နှင့် ကျောပေါ်တွင် အတွန့်အခေါက် ကလေးများ သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်မသည် ရှောစောင်ခြုံထားသည့် ကျွန်မပုံကို မှန်ထဲတွင် ကြည့်ရင် သမ္မာကျမ်းစာထဲက အမျိုးသမီးတွေပုံမျိုး လိုလို၊ အရှေ့တိုင်းမှ မင်းသမီး တစ်ပါး ပုံမျိုးလိုလို ကျွန်မ ထင်ယောင်လာသည်။

ထို့နောက် ကျွန်မသည် ပါရီမြို့ အကောင်းဆုံး အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင်သို့ သွားကာ ကျွန်မ၏ ဂါဝန်ကို ချုပ်သည်။ ကျွန်မ၏ ဂါဝန်သည် ဝတ်လိုက်လျှင် တိမ်တိုက် တစ်တိုက်ကို ခြုံထားသလို ဖြစ်နေရမည်။ အပ်ချုပ်ဆိုင်က အင်္ဂလန်လုပ် ကတ္တီပါစ တစ်စကို

<http://www.mmteashop.com>

ကျွန်မ ကိုယ်ပေါ်တွင် ကပ်ပေး ကြည့်သည်။ ထိုကတ္တီပါစကြောင့် ကျွန်မသည် ပို၍ မြင့်သွယ် သွားသည်ဟုတ် ထင်မှတ်ရသည်။

နွေးထွေး၍ ဝဲကျနေသော သိုးမွှေးဝတ်ရုံကြီး ထဲတွင် ကျွန်မသည် ပန်းပုကျော် လီဖီဘရေး၏ ပန်းပုရုပ်တစ်ရုပ်နှင့် တူနေပေသည်။ ”

“မဒမ်ဒီနိုးဗေလ်” ဟာလည်း အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ရာမှာ သိပ် ဂရုစိုက်တဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ “အမှတ်တရ မှတ်တမ်း” ထဲမှာတော့ ဂါဝန် တစ်ခုခုကို ဝတ်ရာမှာ ပုံမကျ ပန်းမကျ ဖြစ်ရပုံကို ဖော်ပြထားပါတယ်။

“ကျွန်မသည် တောက်ပသော အရောင်မျိုးကို ကြိုက်တတ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တောက်ပသည့် ဆန့်ကျင်ဘက် အရောင်တို့ တွဲစပ်၍ ဝတ်ရသည်ကို သဘောကျပါသည် ဝတ်စုံတစ်ခုသည် ရှုခင်း တစ်ခုနှင့် တူပါသည်။ ကံကြမ္မာ လမ်းကြောင်း၏ အစတစ်စနှင့် တူပါသည်။ စွန့်စားခန်း တစ်ခု၏ ရှေ့ပြေးတစ်ခုနှင့် တူပါသည်။ သို့ရာတွင် ပုံမကျ ပန်းမကျ ချုပ်ထားသည့် ဝတ်စုံတစ်ခုကို ဝတ်လိုက်ရသည့် အခါတွင်မူ များစွာ စိတ်ဆင်းရဲရသည်” လို့ ရေးခဲ့ ဖူးပါတယ်။

မိန်းမဟာ ဘာဖြစ်လို့ အလှပြင်ဆင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို မက်မော တွယ်တာရသလဲ။ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ အလှပစ္စည်းတွေနဲ့ ပြင်ဆင်လိုက်ရင် သူဟာ ပြင်ပ လောကကြီးကိုရော သူ့ရဲ့အတွင်း အဖျာထွ သန္တာန်ကိုပါ ပြန်လည် ပြင်ဆင်နိုင်၊ ပုံသွန်း နိုင်တယ်လို့ ထင်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျာမန်စာရေးဆရာ “ကွမ်း” ရေးတဲ့ “ပိုးတုအင်္ကျီနဲ့ ကောင်မလေး” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထု တစ်ပုဒ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီကောင်မ လေးဟာ သားမွေးအဖြူနဲ့ ချုပ်ထားတဲ့ ဝတ်ရုံအင်္ကျီကို သိပ်ဝတ်ချင်တဲ့ အကြောင်း၊ သားမွေးအင်္ကျီနဲ့ နူးညံ့ အိစက်ပြီး အာရုံကို နှိုးဆွပေးတဲ့

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

နွေးထွေးမှုကို သူသဘောကျတဲ့ အကြောင်း ရေးထားပါတယ်။ သားမွေးအင်္ကျီကြီးကို ဝတ်လိုက် ရရင် သူ့စိတ်ထဲမှာ လုံခြုံ သွားတယ်လို့ ထင်တယ်။ တကယ့် အပြင်ဘဝမှာ မရနိုင်တဲ့ အလှကမ္ဘာကြီးနဲ့ ဘဝကမ္ဘာကြီးကို တွေ့ထိ ခံစားရတယ်လို့ ထင်တယ်။

မိန်းမဟာ အကြည့်ခံ အရာဝတ္ထု ဖြစ်လေတော့ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုယ် တန်ဖိုးဟာလည်း ဝတ်စား ဆင်ယင်ပုံ၊ ပြင်ဆင် ဖြီးလိမ်းပုံနဲ့ အနည်းအများ ဆိုသလို ဆက်စပ် ပတ်သက် နေရတာဟာ သဘာဝ ကျပါတယ်။ နိုင်လွန်ခြေအိတ် လှလှကို သူ သဘောကျတာ၊ လက်အိတ် လှလှတစ်ခုကို သူမြတ်နိုးတာ၊ ဦးထုပ်လှလှ တစ်ခုကို သူ ဆောင်းကြည့် ချင်တာ။ ပိုးခြေအိတ်ကလေးကို စွပ်ချင်တာဟာလည်း ဘာမှ နားမလည်နိုင်စရာ မရှိပါဘူး။

သူ့ရဲ့ ဂုဏ် အဆင့်အတန်း၊ သူ့ရဲ့အလှ၊ သူ့ရဲ့ အနေအထားကို ထိန်းသိမ်း ထားရေးဟာ သူ့ရဲ့အဓိက တာဝန်ဝတ္တရား မဟုတ်လား။ အမေရိကန်မှာ ဆိုရင် အလုပ် လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသမီး ကလေးတွေရဲ့ အသုံးစရိတ် တော်တော်များများဟာ သူတို့ အလှပြင်တာ၊ အဝတ်အစား ဝယ်တာမှာ တော်တော်ကုန်နေပြီ။ ပြင်သစ်မှာတော့ သူတို့ လောက် မများသေးဘူး။

သို့တိုင်အောင် ပြင်သစ်ပြည်မှာလည်း မိန်းကလေးတွေ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လှလှပပ ဝတ်စားထားရင် ပိုပြီး လူလေးစားပါတယ်။ သူ့အဖို့ အလုပ်ကောင်းကောင်း လိုချင်ရင် ရှားရှားပါးပါး ဆင်းဆင်းရဲရဲ ဘဝက မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပြနိုင်ရမယ် မဟုတ်လား။ ဒါမှလည်း အလုပ်ခန့် ကြတာကိုး။ စတိုင်ကျပြီး သပ်ရပ်တဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဟာ လက်နက် တစ်ခု၊ အလံ တစ်ခု၊ အကာအကွယ် တစ်ခု၊ ထောက်ခံစာ တစ်ခု မဟုတ်လား။

ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်ကနေပြီး ကြည့်ရင် ဒီလို ကောင်းကောင်း မွန်မွန် လှလှပပ ဝတ်စား ရတာဟာလည်း ဒုက္ခကြီး တစ်ခုပါ။ နှောင်ကြီးကြီး တစ်ခုပါ။ တစ်ဖက်မှာ ဒီလို

<http://www.mmteashop.com>

လှလှပပ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်တဲ့အတွက် အကျိုးကျေးဇူး ရှိသလို အခြား တစ်ဖက် မှာလည်း စရိတ်စက သိပ်ကုန်ကျပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ပေါ့။ ကုန်ပဒေသာ တိုက်ကြီးတွေမှာ ဆိုင်စုံထောက်က သားသား နားနား ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ရေမွှေး ပုလင်းခိုးနေတာ၊ ခြေအိတ် ခိုးနေတာ၊ အောက်ခံ ဘောင်းဘီ ခိုးနေတာကို မကြာခဏ ဖမ်းမိ နေတာပေါ့။ တချို့ အမျိုးသမီး တွေဆိုရင် ဒီလို ကောင်းကောင်း ဝတ်နိုင်ဖို့ အတွက် ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီး ကြရတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း "အငယ်" ဖြစ်ကြရတယ်။

အဝတ်အစား ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်ရတာဟာ အချိန်ယူရတယ် ဂရုစိုက် ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်တဲ့အတွက် ကောင်းကျိုး သက်ရောက် မှုတွေ ရှိသင့် သလောက်ရှိတယ်။ ပျော်စရာကောင်းတယ်။ ကြည်နူးရတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် မိသားစု စားစရိတ်ကို ခွဲဝေတဲ့ ကိစ္စမျိုး၊ ဈေးဝယ်ရတဲ့ ကိစ္စမျိုးမှာ ဆိုပါတော့။

စီမံကိန်း ချရတာတွေ၊ ဇယား ချကြည့်ရတာတွေ၊ သည်လမှာ ဘာဝယ်ပြီး နောက်လမှာ ဘာဝယ်မယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူး ရတာတွေ။ ဒါမျိုးတွေဟာလည်း တစ်နည်း အားဖြင့် ကြည့်ရင်တော့ ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ရင်ခုန်မှု ကလေးတွေပါပဲ။ အဝတ်အစားသစ် တစ်ခုဟာ အထိမ်းအမှတ်ပွဲ တစ်ခုနဲ့ တူတယ်။ မိတ်ကပ်လုပ်ရတာ၊ ဆံပင်ကို အလှပြင် ရတာဟာလည်း အနုပညာ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ရတာနဲ့ တူပါတယ်။

ဒီနေ့ဆိုရင် မိန်းမ တော်တော်များများဟာ အရင်တုန်းကထက် အမြင်ကျယ် လာကြပြီး သူတို့ကိုယ်သူတို့ အလှမပျက်အောင် ဂရုစိုက်တတ်ကြတယ်။ ကျန်းမာရေး အတွက် အစားအသောက်ကို မျှတအောင် စားတတ် လာကြတယ်။ အားကစား လေ့ကျင့် ခန်းတို့ ဘာတို့ကို လုပ်လာ တတ်ကြတယ်။ ကိုယ်အလေးချိန်ကို ထိန်းတတ် လာကြတယ်။ ကိုယ်အရေပြားကို ပြစ်မျိုးမဲ့ မထင်ဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်တတ် လာကြတယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အလှကို ဂရုစိုက်တတ်လာကြတယ်။ ခေတ်သစ်ရသပေဒဟာ မိန်းမကို အလှနဲ့ လှုပ်ရှား တက်ကြွမှုကို ပေါင်းစပ် တတ်လာအောင် လုပ်ပေးခဲ့တယ်။ မိန်းမဟာ လေ့ကျင့်ထားတဲ့ ကြွက်သားတွေ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိလာတယ်။ ဝတာကို ငြင်းဆိုလာတယ်။ ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့်ခန်း ပညာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေချာမှု၊ ယုံကြည်မှုဟာ ဘာသာရပ် တစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။

သူ့ရဲ့ မရေရာတဲ့ အသားစိုင့်တွေကနေ လွတ်မြောက်အောင် လုပ်လာနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို လွတ်မြောက်လာတဲ့ အတွက်ပဲ မိန်းမဟာ သူတစ်ပါး အပေါ်မှာ မှီခိုသူ ဖြစ်လာ ခဲ့ရပြန်တယ်။ ဟောလိဝုဒ ရုပ်ရှင်လောကမှာ ဆိုရင် မင်းသမီးဟာ သူ့ရုပ်ရည် ရှုပကာ အလှကို ဗန်းပြပြီး ထုတ်လုပ်သူ အပေါ်မှာ မှီခိုလာခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ မိန်းမဟာ ဒီနည်းအားဖြင့် အလှပြင်ခြင်း အားဖြင့် အောင်မြင်မှုများကို ရရှိခဲ့သည့်တိုင် အိမ်ကို အလှပြင်တဲ့ ကိစ္စမှာလို ကိုယ်ကို အလှပြင်ရတာဟာလည်း အချိန်ဆိုတဲ့ ရန်သူကြီးကို တိုက်ခဲ ရသေးတယ်။ ကိုးလတ်ရဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မှာ မိန်းမလှ တစ်ယောက်ရဲ့ ကျဆုံးပုံကို ရေးထားတာဟာ တော်တော် ကြေကွဲစရာပါပဲ။

“သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် နုငယ် ပျိုမြစ်မှု၏ ပြည့်ဖြိုးတင်းမာသော အသားစိုင့် မဟုတ် တော့ပြီ။ သူ့လက်မောင်းနှင့် ပေါင်တို့မှ ကြွက်သားတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည်လည်း လျော့ရဲ နေသည့် အရေအောက်မှ အဆီပြင်တို့ အထပ်ထပ်ဖြင့် ရစ်ပတ် နေကြပြီ။ သူမသည် စိတ်ဆင်းရဲ သဖြင့် သူ့ အချိန်ဇယားအတိုင်း လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သည်။

ညအိပ်ယာသို့ မဝင်မီတွင် ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် ကိုယ်ကို နှိပ်နယ်သည်။ သူ့ ခါးသိမ်သိမ် ကလေး တုတ်ခိုင် မလာစေရန်အတွက် ဆေးပညာ စာအုပ်များနှင့် ဖက်ရှင် မဂ္ဂဇင်းများကို ဖတ်သည်။ သစ်သီးရည်တို့ကို မှန်မှန်သောက်သည်။ အခါအားလျော်စွာ

<http://www.mmteashop.com>

ဝမ်းပျောဆေး စားသည်။ ပန်းကန် ခွက်ယောက်တို့ကို ဆေးကြောသည့် အခါတွင် ရာဘာ လက်အိတ် တို့ကို စွပ်သည်။

သူ၏အလုပ်မှာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် သူ၏အိမ်ကို အလှပြင်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ထိုအလုပ်နှစ်ခုနှင့်သာ အချိန် ကုန်နေတော့သည်။ ကြာသောအခါတွင် သူ ငြီးငွေ့ လာလေပြီ။ ကမ္ဘာလောကကြီးသည် ရပ်တန့် နေသလို ထင်လာတော့သည်။ အချိန် ကာလနှင့် အသက်အရွယ်၏ ပြင်ပတွင် တည်ရှိနေသလို ထင်လာတော့သည်။

ရေကူးကန်သို့ ရောက်လျှင် လှပစွာကူးနိုင်ရန် လေ့ကျင့်ခန်း စာအုပ်များကို ဖတ်သည်။ ဖက်ရှင် မဂ္ဂဇင်းများထဲမှ မကြာခဏ ပါလေ့ရှိသော အလှပြင်နည်း ဆောင်းပါး များကို ဖတ်သည်။ ဇာတ်လိုက် မင်းသမီး ဂျင်ဂျာရောဂျားက (ကိုယ်က မနက်တိုင်း ခေါင်းဖြီးတဲ့ ဝက်မှင်ဘီးနဲ့ ကိုယ့်ဆံပင်ကို အကြိမ်တစ်ရာ ငြီးတယ်။ ဘယ်လောက်မျှ မကြာပါဘူး။ နှစ်မိနစ် ခွဲလောက်ပဲ ကြာတာပါ။ ဒီလို လုပ်ဖန်များတော့ ကိုယ့်ဆံပင်လည်း ပိုးမျှင်လေးတွေလို ပျော့သွားတော့တာပေါ့) ဟုပြောဖူးသည်။ သူသည် ခြေကျင်းဝတ်များနှင့် ခြေသလုံးများ သေးသွယ်နေစေရန် လေ့ကျင့်သည်။ ဖနောင့်နှင့် ကြမ်းပြင်မထိစေဘဲ တစ်နေ့လျှင် အကြိမ်သုံးဆယ် ခြေဖျားထောက် လေ့ကျင့်သည်။ ထိုလေ့ကျင့်ခန်းသည် တစ်မိနစ်လောက်ပဲ ကြာသည်။

တစ်နေ့လုံးမှ တစ်မိနစ်လောက်ကလေး လုပ်ရတာ ဘာအရေးလဲ။ နောက် လက်သည်း များကို ဆီသုတ်လိမ်းသည်။ လက်ဖဝါးကို ရှောက်ရည်ပွတ်သည်။ ပါးပြင်ကို စထရော် ဘယ်ရီသီး ခြေပြီးပွတ်သည်။ "

<http://www.mmteashop.com>

အလှကြိုက်မတို့၏ ကျဆုံးခန်း

အလှပြင်တယ် ဆိုပေမယ့် အလှပြင်ရင်းနဲ့ ပြသနာတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။ ဘာလည်းဆိုတော့ အချိန်မှန် အလှပြင်ရတာကို ငြီးငွေ့လာတဲ့ ကိစ္စပဲ။ နိစ္စဓူဝ အလှပြင် နေရတော့ အလှပြင်ရတာကို ငြီးငွေ့ပြီး အဝတ်အစား ဝီရီကို ရှင်းလင်းရတဲ့ ကိစ္စပေါ့။

တချို့အေးစက်ပြီး စိတ်ပျက်လွယ်တဲ့ အမျိုးသမီးများ ကျတော့ ဖြစ်ပျက်တတ်တဲ့ သင်္ခါရ အတိုင်း ကိုယ်နေကိုယ်ဟန် ပျက်ယွင်းလာတာ၊ ရုပ်ကျလာတာကို မြင်ပြီး လူ ဘဝကြီးကို ကြောက်လန့် စက်ဆုပ် သွားတတ်ကြတယ်။ အချို့လူတွေ ပရိဘောဂ ပစ္စည်းတွေကို ထိန်းသိမ်းသလို၊ စည်သွတ် အစာဘူးတွေကို ထိန်းသိမ်းသလို သူတို့ တစ်တွေလည်း သူတို့ကိုယ်ကို သူတို့ ထိန်းသိမ်းတယ်။

ဒီလိုဘဝကို အပျက်မြင်လာတဲ့ အခါမှာ အဲဒီ အမျိုးသမီးတွေဟာ သူတို့ ဘဝကိုရော၊ အခြားသူများရဲ့ ဘဝကိုပါ ရွံ့မုန်း လာကြတယ်။ အစားအသောက် ကောင်းကောင်း စားမိပြန်ရင်လည်း ခန္ဓာကိုယ် အလှကို ပျက်စီး စေတယ်လို့ ထင်လာ တတ်ကြတယ်။ ဝိုင် အရက်အချိုကို သောက်ရင်လည်း အသားအရေကို ပျက်စီးစေတယ်လို့ ထင်လာ တတ်ကြတယ်။

နေရောင်ကလည်း အသားအရေကို ပျက်စီးစေတယ်လို့ ထင်လာကြတယ်။ အလုပ် လုပ်ပြန်ရင်လည်း ပင်ပန်း အားကုန်စေတယ်လို့ ထင်လာတတ်ကြတယ်။ အချစ်များ သွားရင်လည်း မျက်ကွင်းညှိပြီး မျက်ကွင်း ကျတယ်လို့ ထင်မြင် လာတတ်ကြတယ်။ အနမ်း များသွား ရင်လည်း ပါးတွေ နီရဲ လွန်းသွားတယ်လို့ ထင်လာတတ် ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အယုအယ အပွတ်အသပ်တွေ များရင်လည်း ရင်အလှကို ပျက်စီး စေတယ်လို့ ထင်လာ တတ်ကြတယ်။ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခြင်းဟာလည်း မျက်နှာနဲ့ ကိုယ်အလှကို ပုံပျက် ပန်းပျက် ဖြစ်စေတယ်လို့ ထင်လာ တတ်ကြတယ်။

ကောင်းပေညွန့်ပေဆိုတဲ့ ပွဲတက်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားတဲ့အခါမှာ ကလေးကလာ ကိုင်ရင် မိခင်ပျို တစ်ယောက် ဘယ်လောက် စိတ်ဆိုးသလဲ ဆိုတာကို တွေ့ဖူးကြမှာပေါ့။ "အမယ်လေး... သူ့လက်တွေက ညစ်ပတ်နေတာပဲ။ ငါ့ အဝတ်အစားတွေတော့ ပေရေ ကုန်ပါပြီ" လို့ပြောပြီး ကလေးကို အနားမလာဖို့ မောင်းလွှတ်နေတဲ့ မိခင်ပျိုတွေကို မြင်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။

သူ့ယောက်ျားနဲ့ ပရောပရည် နေတတ်တဲ့ မိန်းမတောင်မှပဲ ဝတ်ကောင်း စားလှလေးတွေ ဝတ်ထားတုန်း ယောက်ျားက လာပြီး ပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်ရင် မကြိုက်ချင်ကြဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီလို အခါမျိုးမှာ သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ ယောက်ျားတွေနဲ့ ရော မထိမိအောင် ကာထားတယ်။ ပရိဘောဂ ပစ္စည်း အသစ်ကျပ်ချွတ် ထိမိခိုက်မိ ပွန်းရုမိမှာ စိုးလို့ စက္ကူတွေ၊ အဝတ်တွေနဲ့ အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ထားသလိုမျိုးပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပဲ ကာကွယ် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်စေ၊ အချိန်တန်တော့ ခေါင်းထဲမှာ ဆံပင်ဖြူကလေးတွေ ပေါက်လာပြီ။ မျက်လုံးထောင့်စွန်းမှာ အရေကလေးတွေ တွန့်လာပြီ။ တစ်နေ့မှာ ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ မိန်းမတွေ မသိဘဲ နေပါလား။ သိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက်ပဲ စောင့်ထိန်းသည့်တိုင်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ဂရုစိုက်သည့်တိုင် မတော်တဆဖြစ်လာတာ ရှိလာတတ်တာပဲ။

ဝိုင်အရက် အဝတ်အစားပေါ် ဖိတ်ကျပါရော။ အဝတ်ပေါ်မှာ စီးကရက်မီးပွား ကျပါ လေရော။ ဒီမှာတင် ဧည့်ခံပွဲမှာ ပြီးရှင်ပျော်မြူး နေတဲ့ မမ စိတ်ညစ် သွားပြီလေ။ ပျော်မြူး

<http://www.mmteashop.com>

နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဘဝကနေပြီး လေးနက်ပြီး တင်းမာသွားတဲ့ အိမ်ရှင်မ အဖြစ်ကို ပြောင်းသွားတော့တယ်။

ဒီမှာတင် သူ့အလှပစွည်းဟာ မီးရှူးမီးပန်းများလို လွှတ်လိုက်ရင် အမြဲလှနေတဲ့ အရာ မဟုတ်ဘူး။ ပေါက်ကွဲသွားတဲ့ တောက်ပထိန်လင်းမှု တစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ ဝင်းခနဲ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပေးလိုက်တဲ့ ခမ်းနားမှုတစ်ခု မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို သူ သဘော ပေါက်သွားတယ်။ သူ့ အလှပြင် ပစ္စည်းတွေဟာ ကြွယ်ဝတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ၊ အရေးကြီးတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ၊ အရင်အနီးတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူချက်ချင်း သဘောပေါက်သွားတယ်။

ဒီလိုဖြစ်သွားရတာဟာ စွန့်လွှတ်လိုက်ရတာ။ ဒီအလှ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးသွားရတာ တကယ့် ဆုံးရှုံး ပျက်စီးမှုကြီး၊ အဝတ်အစားမှာ အစွန်းအထင်းတွေ၊ မျက်ရည်တွေ၊ မသေမသပ် ချုပ်ထားတဲ့ ဝတ်စုံ၊ ဆံပင်ပြင်ထားပုံက ကိုးရိုးကားယား။ ဒီအရာတွေဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်အဖို့ ပန်းအိုး တစ်လုံးကဲ့သွားတာ၊ အမဲသား တူးသွားတာထက် အရေးကြီးတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ အလှကြိုက်တဲ့ မိန်းမဟာ သူ ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ အလှပြင် ပစ္စည်း တစ်ခုလို့ ထင်သွားတတ်လို့ပဲ။ သူရှိမှ၊ သူပါမှ အဲဒီ ပတ်ဝန်းကျင်ဟာ ပိုလှပြီး ပိုကြည့်ကောင်း သွားမယ်လို့ ထင်တော့ ဒီလို ဖြစ်သွားတဲ့ အခါမှာလည်း သူ စိုးရိမ် တကြီး ဖြစ်သွား တော့တာပေါ့။

စက်ဆိုင်မှာ ဟိုဟာမကြိုက်ဘူး၊ ဒီပုံမဟုတ်ဘူး စကားများတာ။ ဟိုဟာ ပြင်ပေး ပါဦး ဆိုပြီး ကြေးများတာ။ ဦးထုပ်ဆိုင်မှာ ဟိုဦးထုပ်ကို မကြိုက်ဘူး။ ဒီဦးထုပ်က ဇာမပါဘူး ဆိုပြီး ပစ်ပစ်များတာ မျိုးတွေဟာ အလှပြင်ပစ္စည်းတွေ အပေါ်မှာ သူ့ဘယ်လောက် ဂရု ထားတယ် ဆိုတာကို ပြတဲ့ သက်သေ သာဓကတွေပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

သူသဘောကျတဲ့ ဝတ်စုံကို ဝတ်လိုက်ရပြီ ဆိုရင်တော့ သူဟာ သူ့ အိပ်မက်ထဲမှာ စိတ်ကူးထားတဲ့ ဧကရီ ဖြစ်သွား တော့တာပေါ့။ တကယ်လို့ သူ့ဝတ်စုံဟာ ပုံမကျ ပန်းမကျ ဖြစ်နေပြီ ဆိုရင်တော့ သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ လောကကြီးဟာ အကျဉ်း ခံထားရသူလို့ အားငယ်ပြီး စိတ်ညစ်နေတတ်တယ်။

“မော်ရီဘက်ရှူးကားဆက်” က သူ့ ကိုယ်နေဟန်ထား၊ မျက်နှာထား၊ စိတ်ထား တို့ဟာ သူ့အဝတ်အစား ပုံကျပန်းကျ ဖြစ်မဖြစ် အပေါ်မှာ မူတည် နေတယ်လို့ ပြောဖူး ပါတယ်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မဝတ်ရရင် တော်တော်တန်တန် ပွဲကို မသွားချင်ကြ တော့ဘူး။ အဝတ်အစားကို ဂရုမစိုက်ဘူး။ ကိုယ်ဝတ်ချင်သလို ဝတ်မယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမတွေမှာ တောင် သူတို့ရဲ့ နှာစစ်ဆပ်ဝါဒဟာ မပျောက်ပါဘူး။ လှလှပပတော့ အမြင်ခံချင်ကြတာ ချည်းပါပဲ။ အဲ . . . အဝတ်အစားကို နှစ်သက်တဲ့ မိန်းမတွေဆိုရင်တော့ မပြောနဲ့တော့။

သူတို့ကို ပုံမကျ ပန်းမကျ ဝတ်ဆင်ထားတာ၊ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် ဝတ်ဆင် ထားတာကို ဘယ်တော့မျှ လူမြင်ခံလေ့ မရှိဘူး။ သူတို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်စား ထားတာကို မြင်တဲ့ မျက်မြင် သက်သေကို လိုချင် ကြတာချည်းပဲ။ တော်စတိုင်းရဲ့ ဇနီးဟာ လက်ထပ်ပြီးလို့ ဆယ်နှစ်ကြာသည့် တိုင်အောင် သူ့ကို ယောက်ျားက လှတယ်လို့ ချီးမွမ်း ခံချင် တုန်းပဲ။

သူက ဖဲကြိုးကလေးတွေ၊ ဖဲပြားကလေးတွေကို သဘောကျတတ်တယ်။ ဆံပင် ကောက်တာကို ကြိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ဆံပင်တွေကို ကောက်ပြီး ဖဲကြိုးတို့ ဘာတို့ ဖွဲ့စည်းထားတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ဆံပင် ထုံးဖွဲ့ပုံကို သူ့ယောက်ျား အပါအဝင် ဘယ်သူကမျှ သတိ မထားမိကြတဲ့ အခါမှာ သူတော်တော် စိတ်ညစ်ပြီး ငိုချင်စိတ် ပေါက်မိပါသတဲ့။

ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ လင်ယောက်ျားဟာ သက်သေကောင်း တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက လင်ယောက်ျားရဲ့ လိုလားချက်ကလည်း နှစ်ခွ

<http://www.mmteashop.com>

သဘော ဆောင်နေ တတ်တယ်။ ကိုယ့်မိန်းမဟာ သိပ်ချော သိပ်လှနေရင် ယောက်ျားဟာ မနာလို ဝန်တို ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်မှာတော့ ဘုရင်ကင်ဒေါ်လေရဲ့ စိတ်မျိုး ဝင်တတ်တယ်။ (ရှေးခေတ်က လိုက်ဒီးယားပြည် ဘုရင်ကင်ဒေါ်လေဟာ သူ့မိဖုရား လှတာကို အင်မတန် ဂုဏ်ယူ တတ်ပါတယ်။ ကြွားတတ်ပါတယ်။ သူ့မိဖုရား ဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာကို ကြွားချင်လို့ မိဖုရားကို ကိုယ်လုံးတီးချွတ်ပြီး သူ့ဝန်ကြီး တစ်ပါးကို ပြသတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။)

ယောက်ျားဟာ မိန်းမချောတဲ့အတွက် သူကဝင်ပြီး ဂုဏ်ယူချင်တယ်။ ဒီလောက် ချောတဲ့ မိန်းမကို ရတဲ့ကောင်ဗျ ဆိုတဲ့သဘောပေါ့။ ဒါကြောင့် သူ့မိန်းမကို လှစေချင်တယ်။ ကျက်သရေ ရှိစေချင်တယ်။ အနည်းဆုံး အောင်မှတ်လောက်တော့ ရှိစေချင်တယ်။ တကယ်လို့ အဲဒီ စံချိန်တွေကို ရောက်မလာဘူး ဆိုရင်တော့ သူစိတ်ဆင်းရဲ ရတယ်။ လင်မယား ပြသနာ ပေါ်မလာဘူး ဆိုရင် ဒီအချက်ကို အကြောင်းပြပြီး လှောင်တယ်။

လင်မယားဘဝမှာ တဏှာပေမတန်ဖိုးနဲ့ လူမှုရေးတန်ဖိုးတွေ အခါခပ်သိမ်း တစ်ပြေးညီစွာ မဖြစ်တဲ့အခါတွေ ရှိတတ်တယ်။ ဝိရောဓိကို ဒီလိုဆိုတာကို ပြချင်လို့ အဝတ်အစား တောက်တောက်ပပ။ ဒါမှမဟုတ် ခပ်ဟော့ဟော့ ဝတ်စားထားတယ်ဆိုပါစို့။ တခြားမိန်းမက ဒီလို ခပ်ဟော့ဟော့ ဝတ်ရင် ကြိုက်ချင်ကြိုက်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်မိန်းမ ဝတ်တော့ တယ် မကြိုက်ချင် လှဘူး။

ဒီမှာတင် ကိုယ့်မိန်းမ အပေါ်မှာ တပ်မက်တဲ့ စိတ်ဟာ ကုန်ခန်းသွားတယ်။ တစ်ခါ ကိုယ့် မိန်းမက ရိုးရိုးဝတ်လို့ သဘောကျတယ်။ ဒါပေမယ့် ခပ်ဟော့ဟော့ မဟုတ်တဲ့ အတွက် ကိုယ့်မိန်းမက ဆွဲဆောင်မ မရှိသလို ဖြစ်နေတော့ ပြီးငွေ သွားတတ်တယ်။ ဒီလို

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

မြင်တဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ့်မိန်းမကို ကြည့်သလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို ဝတ်စားထားရင် လူတွေက ဘယ်လို ပြောမလဲဆိုတဲ့ အမြင်နဲ့ မြင်နေတတ်တယ်။

ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်မိန်းမ ဝတ်စားထားတဲ့ အခါမှာတော့ ကလက်လွန်းတယ်။ ကုန်ကြွေးရေ မရဘူးလို့ပြောပြီး တခြားမိန်းမက အဲဒီလို ဝတ်စားလာတဲ့ အခါ ကျပြန်တော့ သဘော ကျနေ ပြန်ရော။ ဒီမှာတင် မိန်းမဟာ အကြီးအကျယ် စိတ်ဆိုးတော့ တာပဲ။ ကိုယ် ဝတ်စား တုန်းကတော့ ယောက်ျားက သဘောမကျဘဲ သူများ ဝတ်စားထားတော့မှ သဘောကျ တာမျိုးကို ဘယ်မိန်းမမှ သည်းမခံနိုင်ဘူး။ အဲဒါမျိုးကို သူတို့ စိတ်အဆိုး ဆုံးပဲ။

ပြီးတော့ ယောက်ျားဟာ ကိုယ့်မိန်းမနဲ့ နီးကပ်လွန်းတော့ တော်တော်တန်တန်ကို မမြင်တော့ဘူး။ ဝေးလွန်းမှ မြင်ရတာ မဟုတ်ဘူး။ နီးလွန်းရင်လည်း မမြင်ရပြန်ဘူး မဟုတ်လား။ ယောက်ျားအဖို့ ကိုယ့်မိန်းမရဲ့မျက်နှာဟာ ဘာမှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိဘဲ အတူတူပဲ ဖြစ်နေတယ်။

ကိုယ့်မိန်းမ အပြင်အဆင် ပြောင်းလဲသွားတာ၊ ကိုယ့်မိန်းမ ဆံပင်ပုံစံ ပြောင်းလဲ သွားတာကိုလည်း ဘာမှ သိလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အပေါ်မှာ အလွန် ချစ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ လင်ယောက်ျား၊ ကိုယ့်အပေါ်မှာ အလွန် ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ချစ်သူတို့ပင်လျှင် မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အဝတ်အစား တွေကို သိပ်ပြီး သတိ ထားမိကြတာ မဟုတ်ဘူး။ အဝတ်အစားဟာ ယောက်ျားတွေ အပေါ်မှာ အောင်နိုင်ဖို့ လက်နက်ကောင်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်ပေမယ့် ယောက်ျားတွေ စွန့်ခွာ မသွားနိုင်အောင် တားဆီး ပေးနိုင်တဲ့ ကာကွယ်ရေး လက်နက်တော့ မဟုတ်ဘူး။

တချို့က ပြောကြ ပြန်သေးတယ်။ မိန်းမတွေ အဝတ်အစား လှလှပပ၊ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဝတ်ကြတာဟာ တခြားမိန်းမတွေက သူ့ကို မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်အောင် ဝတ်ကြတာတဲ့။ တစ်ဖက်သားက ကိုယ့်ကို မနာလိုဝန်တို ဖြစ်ပြီဆိုရင်

<http://www.mmteashop.com>

အောင်မြင်တဲ့ လက္ခဏာပဲ မဟုတ်လားတဲ့။ ပြောကြတယ်။ အမှန်ကတော့ အဝတ်အစား ကောင်းကောင်း ဝတ်တာဟာ သူများ မနာလို တိုရှည်ဖြစ်အောင် ဝတ်တာမဟုတ်ပါဘူး။

အဲဒီ မနာလိုမှု၊ အဲဒီ အားကျမှုကနေပြီး ကိုယ့်အလှကို အများက အသိအမှတ် ပြုတာ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ရွေးချယ်မှုကို အများက အသိအမှတ်ပြုတာ၊ တစ်နည်းပြောရရင် ကိုယ့်ကို အများက အသိအမှတ် ပြုတာကို ခံချင်တဲ့ အတွက် ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ပြခြင်းဖြင့် သူများ အပေါ်မှာ မှီခိုနေရတဲ့ အဖြစ်ကို ရောက်သွားတာတော့ မသိလိုက်ဘူး။

အိမ်ရှင်မတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ အိမ်တွင်းမှု လုပ်ငန်းတွေကို ဘယ်သူကမှ အသိအမှတ် မပြုသည့်တိုင် အနည်းဆုံး အိမ်အတွက်၊ မိသားစု အတွက်တော့ အသုံး ကျသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝတ်ကောင်း စားလှဝတ်ထားတဲ့ ခပ်ပျံ့ပျံ့ မိန်းမ အဖို့တော့ သူ့ အဝတ်အစား၊ သူ့ အပြင်အဆင်တွေဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆွဲဆောင်နိုင်ခြင်း မပြုတော့ဘူး ဆိုရင် သူကျဆုံး တော့တာပဲ။

ခပ်ပျံ့ပျံ့မိန်းမဟာ သူဝတ်စားထားတဲ့ သူ့အလှရဲ့ တန်ဖိုး၊ သူ့ကိုယ်တိုင်ရဲ့ တန်ဖိုးကို လိုက်ရှာ နေတယ်လေ။ ဒီလို ရှာချင်တဲ့ အတွက် သူ့ကိုလူတွေ ချီးမွမ်းခံရအောင်၊ သူ့ကို လူတွေက အသိအမှတ် မပြုတော့တာနဲ့ အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ် ကျတော့တာပါပဲ။

ဟင်... ဆံပင်ကြီးက ဘယ်လိုကြီးမှန်းလဲ မသိဘူး။ အကျိုးကလည်း ဘယ်လို ပုံမျိုး ကြီးလဲဆိုတဲ့ အသံမျိုးတွေကို ကြားလိုက်တာနဲ့ သူ စိတ်ထိခိုက် တော့တာပါပဲ။ ချီးမွမ်းတဲ့ စကားတစ်လုံးကို ကြားရတာဟာ သူ့ကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ပေးလိုက်သလို ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့တဲ့ စကား တစ်လုံးဟာလည်း သူ့ကို ပျက်စီး စေနိုင်ပါတယ်။

ပြီးတော့ နေရာတကာမှာ ဘက်ပေါင်းစုံမှာ သူ့ကို ချီးမွမ်း ရအောင်ကလည်း သူ့အမျိုးမျိုး ဝတ်စားပြရ၊ အမျိုးမျိုး ပြင်ဆင်ပြမှ ဖြစ်နိုင်တာမျိုး ဖြစ်လေတော့ ဒီလိုပြင်ဆင်

<http://www.mmteashop.com>

တာမျိုး တွေကို မလုပ်နိုင်တော့တဲ့ အခါမှာ သူဟာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှုကို မရတော့ပါဘူး။

ဒါဟာ အလှကြိုက် မမတွေ ကျဆုံးခန်းပါပဲ။ တချို့ မိန်းမချော မိန်းမလှတွေ စိတ်ကျ သွားပြီး သူတို့ဟာ လှလည်း မလှတော့ဘူး။ ဆွဲဆောင်မှုလည်း မရှိတော့ဘူးလို့ ဝမ်းပန်းတနည်း ဖြစ်သွားကြတာဟာ အဲဒီ အကြောင်းကြောင့်ပါပဲ။

အလှပြင်တယ် ဆိုတာ ပွဲတက်ဖို့နဲ့ ကြည့်ပျော် ရှုပျော်ဖြစ်ဖို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သူ့ အဝတ်အစား သစ်တွေကို ဝတ်ပြုပြီး ဧည့်ခံပွဲ တစ်ပွဲကနေပြီး တစ်ပွဲကို သွားချင်တယ်။ သူ့ကို တခြား မိန်းမတွေ မြင်စေချင်တယ်။ တခြား မိန်းမတွေထက် သာချင်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာ ကိုယ့်ယောက်ျားက ဧည့်ခံပွဲကို လိုက်နိုင်တာလည်း ရှိတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ မိန်းမက သူ့ လူမှု တာဝန်တွေကို လုပ်နေ ရတုန်းမှာ ယောက်ျားဟာ အလုပ်လုပ် နေရတာ များတယ်။ အဲဒီ ပွဲမျိုးတွေမှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြောစရာ စကားမရှိလို့ ပြီးငွေ စရာကောင်းပုံတွေ၊ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းပုံ တွေကိုတော့ ဝတ္တုရေး ဆရာတွေ မကြာခဏ ရေးခဲ့ကြပါပြီ။

ဥပမာအားဖြင့် အဲဒီပွဲမှာ မိန်းမတွေဟာ လူမှုရေးကြောင့်သာ ရောက်လာရတယ်။ ပြောစရာ စကား မရှိကြဘူး။ ရှေ့နေရဲ့ ဇနီးနဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ ဇနီးကြားမှာ ပြောစရာ အကြောင်း ရှာမရဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အဲဒီလိုပွဲမျိုးမှာ လာပြီး အိမ်မှာ ကလေးတွေ ဘယ်လို ဆော့တဲ့အကြောင်း၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေ ဘယ်လောက်များတဲ့ အကြောင်းကို လာပြော နေလို့လည်း ဘယ်ကောင်းပျံ့မလဲ။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီတော့ ဘာပြော ရသလဲဆိုတော့ ရာသီဥတု အကြောင်း၊ နောက်ဆုံးပေါ် ဖက်ရှင် စာအုပ်အကြောင်း၊ သူတို့ ယောက်ျားတွေ ဆီကကြားရတဲ့ ခေတ်အတွေးအခေါ်တွေ အကြောင်း လောက်ကိုပဲ ပြောကြရတာပေါ့။

မိန်းနဲ့ အတင်းအဖျင်း

ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးဘဝက ထုံးစံအရ လုပ်ရတဲ့ တာဝန်တွေထက် ပိုပြီး စိတ်ဝင် စားစရာ ကောင်းတယ်လေ။ ဧည့်ခံပွဲ တစ်ခုဟာ မိန်းမရဲ့ အိမ်ထဲကို ဧည့်သည်တွေ လာတာကို ကြိုဆိုရုံ သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီနေရာကို စွဲမက်စရာ ကောင်းတဲ့ ဘုံဗိမာန် တစ်ခု ဖြစ်အောင်လည်း ပြောင်းလဲ ပေးလိုက်တယ်။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပါတီပွဲတစ်ခု၊ အခမ်းအနား တစ်ခု ဖြစ်သွားတယ်။ အိမ်ရှင်လုပ်တဲ့ အမျိုးသမီးကလည်း သူ့ရဲ့ အဖိုးတန် ရတနာတွေကို ခင်းကျင်း ပြသတော့ တာပါပဲ။ သူ့ရဲ့ ငွေဖွန်းတွေ၊ ငွေခက်ရင်းတွေ၊ ငွေပန်းကန်တွေ၊ ဖန်ထည်တွေ၊ စားပွဲခင်းတွေ၊ လက်သုတ်ပုဝါတွေ စတဲ့ အသုံး အဆောင်တွေကို ထုတ်ပြီး ကျကျနန ပြင်ထားပါတယ်။

ပန်းအိုးတွေ၊ ပန်းအလှတွေကို ပြင်ထားပါတယ်။ စက္ကူပန်း အလှတွေကို စိုက်ထား ပါတယ်။ ပန်းအလှဟာ ခဏသာခံပြီး များစွာ အသုံးမကျ သည့်တိုင် အခြားသော ဖိမ်ခံ အလှအပ အဖိုးအတန် ပစ္စည်းတွေနဲ့ ဆင်ယင် ထားတာနဲ့စာရင် ပန်းအလှဟာ ဧည့်ခံပွဲကိုပိုပြီး မြိုင်ဆိုင် ကျက်သရေ တိုးစေပါတယ်။

ပန်းအိုးထဲက မကြာခင် သွေ့ခြောက် ညှိုးရော်သွားတော့မယ့် ပန်းပွင့်တွေဟာ မီးပုံပွဲတွေ၊ အမွှေးတိုင်တွေ၊ အမွှေးနံ့သာတွေ၊ လှူဖွယ် ပစ္စည်းတွေရဲ့ နေရာကို အစား ဝင်ယူပါတယ်။ စားပွဲပေါ်မှာတော့ စားသောက်ဖွယ် ချိုချဉ် ခဲဖွယ်များနဲ့ ဝိုင်အရက်တွေ ခင်းကျင်း ပြင်ဆင်ထားပြီး ပါပြီ။

သဘောကတော့ ဧည့်သည်များကို လက်ဆောင်များ တည်ခင်းရင်း သူတို့ကို စားပါ၊ သောက်ပါလို့လည်း ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့ သဘောပါ။ သူတို့ရဲ့ အလှူကို ဖိတ်ခေါ်နေတဲ့

<http://www.mmteashop.com>

သဘောပါ။ ဒီလိုနဲ့ ဧည့်ခံပွဲ၊ ထမင်းပွဲ၊ ညစာစားပွဲဟာ လေးနက်တဲ့ အခမ်းအနား တစ်ခုရဲ့ အသွင်ကို ဆောင်သွားပါတယ်။ “မစွက်ဒယ်လိုဝေး” ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုမှာ စာရေးဆရာမ ဗာဂျီနီယာဝုဇ်က ဧည့်သည် ဖိတ်ကျွေးတဲ့ ထမင်းပွဲ တစ်ပွဲရဲ့ မြင်ကွင်းကို ဒီလို ရေးပြ သွားပါတယ်။

“ဆင်နားရွက် တံခါးပေါက်မှနေ၍ ခါးစည်း အဝတ်စည်း၍ ဦးထုပ်ဖြူ ဆောင်းထားသည့် အိမ်ဖော်ကလေးများ အသံမမြည်ဘဲ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေ ကြသည်ကို မြင်ရသည်။ ထို့နောက် ထမင်းစားပွဲသည် အဆင်သင့်ဖြစ်လေပြီ။ ဖန်ခွက်များ၊ ငွေဖွန်း၊ ငွေခက်ရင်းများ၊ ပန်းကန်ပြား အောက်တွင် ခံသည့် ကတ်ပြားကလေးများ၊ သစ်သီး ပန်းကန်များ အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြသည်။

ညိုမောင်းသည့် မလိုင်နှစ်များက ငါးခွေးသျှာကို ဖုံးထားသည်။ ဟင်းချိုထဲတွင် ကြက်သား အတုံးများက ကူးခတ်နေကြသည်။ မီးလင်းဖိုတွင် မီးတောက်များက တောက်နေ ကြသည်။ ကော်ဖီနှင့် ပိုင်တို့သောက်ပြီးသည့် အခါတွင်မူ ရီဝေနေသော မျက်လုံးများ ရှေ့တွင် ပျော်စရာ ရုပ်ပုံတွေ ထင်လာကြသည်။ ထိုမျက်လုံးများမှာ တွေးတော ဆင်ခြင် နေသော မျက်လုံးများ၊ ဘဝကို ဂီတဆန်လာစေပြီး ပို၍ နက်ရှိုင်း သိရ ခက်လာ စေသော မျက်လုံးများဖြစ်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းမဟာ အဲဒီ လျှို့ဝှက်ချက် နက်နဲမှုတွေကို ကြီးမှူး ကျင်းပ ပေးရတဲ့ အတွက် ဂုဏ်ယူတယ်။ ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုနဲ့ ရွှင်လန်းမှု အပေါင်းကို သယ်ဆောင် ပေးသူ ဖြစ်ရတဲ့ အတွက် ဂုဏ်ယူတယ်။ ဒီလိုဧည့်သည်တွေ လာရောက် ဆုံဆည်းတာဟာ သူက တစ်ဆင့် ရောက်လာ ကြရတာမဟုတ်လား။

သူ့အတွက်ရော၊ ဧည့်သည်တွေ အတွက်ရော၊ သူ့ကြောင့် သူ့ကို သတိရစရာ အဖြစ်အပျက် ကလေးတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ သူဟာ ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ ပြေပြစ်မှု

<http://www.mmteashop.com>

တို့ကို ဖော်ဆောင်ပေးတဲ့ အလိုအလျောက် တည်ရှိနေတဲ့ ရင်းမြစ် တစ်ခု မဟုတ်လား။ အိမ်မှာ ဧည့်ခံပွဲကလေးတွေ၊ ပါတီပွဲကလေးတွေ လုပ်တာနဲ့ ပတ်သက်လို့ မစွက်ဒယ်လိုဝေး စဉ်းစားပုံကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာပါ။

အကယ်၍ သူ့မောင် တော်ပီတာက “လုပ်ပါ လုပ်ပါ။ ဧည့်ခံပွဲတွေ ပါတီပွဲတွေကို လုပ်ပါ။ ကိုယ်ဘာမျှ မပြောလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ပါတီတွေ ဧည့်ခံပွဲတွေ လုပ်တာ ဘာ အဓိပ္ပာယ် ရှိသလဲ။ အဲဒါတော့ ကိုယ်သိချင်တယ် ” ဟု မေးလာနိုင်သည်။ ထိုသို့ မေးလာ လျှင်တော့ ဒယ်လိုဝေးတွင် ခိုင်ခိုင်မာမာ ယုတ္တိယုတ္တာတွေနှင့် ဖြေစရာမရှိပါ။ ဖြေလျှင်လည်း မည်သူမျှ နားလည်နိုင်မည်မထင်ပါ။

“ဒါကတော့ မောင်ရယ်... ပူဇော်လှူဒါန်းတဲ့ သဘောပါ။ ပေးကမ်း ဝေမျှတဲ့ သဘောပါ။ ခင်တို့ မောင်တို့ မိတ်ဆွေထဲမှာ တစ်ယောက်က ဘေး ဝါးတားမှာ နေတယ်။ တစ်ယောက်က ကင်ဆင်တန်မှာ နေတယ်။ တစ်ယောက်က မေဖဲယားမှာ နေတယ်။ တစ်မြို့ထဲမှာ နေပေမယ့် တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာ ကွဲနေကြတယ် မဟုတ်လား။

သူငယ်ချင်းတွေ၊ မိတ်ဆွေတွေ ရှိလျက်သားနဲ့ မတွေ့နိုင်ကြဘူး။ ဘယ်လောက် စိတ်ထိခိုက် စရာ ကောင်းသလဲ။ ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းသလဲ။ ခုလို ခင်တို့ အိမ်မှာ ဧည့်ခံပွဲကလေးတွေ လုပ်တော့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဆုံကြရတာပေါ့။ သဘောကတော့ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတွေကို စုစည်းမိအောင်၊ တွေ့ရအောင် လုပ်တဲ့ ပူဇော်ပွဲ ကလေးတစ်ခုပါ။

ဘယ်သူ့ကို ပူဇော်တာလဲလို့ မောင်က မေးချင် မေးဦးမယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ ပူဇော်တာ မဟုတ်ဘူး။ ပူဇော်ချင်စိတ် ပေါ်လာလို့ ပူဇော်တာ သက်သက်ပဲ။ ကျွေးမွေး ချင်လို့၊ လှူဒါန်းချင်လို့၊ လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးချင်လို့ လုပ်တာပဲ။”

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ထိုအဖြေလွဲ၍ တခြား ဖြေစရာမရှိပါ။ ထိုဧည့်ခံပွဲမျိုးကို မည်သူမဆို လုပ်နိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့ လုပ်သူကိုမူ ဒယ်လိုဝေး သဘောကျပါသည်။ လုပ်ဖော်ရသဖြင့် ဝမ်းသာရပါသည်။

တကယ်လို့ အဲဒီ ဧည့်ခံပွဲကလေးဟာ ဘာကိုမှ ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိ။ လက်ဆောင်တို့၊ ဘာတို့ ပြန်ရဖို့ မျှော်မှန်းခြင်း မရှိ။ သူက အပြန်အလှန် ဖိတ်ကြား လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်လည်း မရှိဘဲ ကျွေးချင်လို့ကို ကျွေးတာဆိုရင် အဲဒီဧည့်ခံပွဲ၊ အဲဒီပါတီပွဲက မွန်မြတ် ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ခက်တာက လူမှုထုံးစံတွေ ပြောင်းလဲလာတဲ့ အခါကျတော့ အဲဒီလို ဧည့်ခံပွဲတွေဟာ ပကာသန အလုပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ လက်ဆောင် ပေးရတာတို့၊ ဧည့်ခံပွဲကို အဆင့်အတန်းပြတဲ့ သင်္ကေတ တစ်ခုဖြစ်အောင် လုပ်ရတာတို့ ရှိလာတယ်။ ဧည့်သည်ကလည်း သူဖိတ်ကျွေးတဲ့ ထမင်းပွဲမှာ ထမင်းသာ စားနေရပေမယ့် ကိုယ်ကလည်း တစ်ခါ ပြန်ကျွေးရအုံး မှာပါလားလို့ သတိရနေတတ်တယ်။

အိမ်ရှင်ရှေ့မှာသာ ထမင်းပွဲက ခမ်းနားလှချည်လား၊ ခမ်းခမ်းနားနားတွေ သိပ်လုပ်မနေ ပါနဲ့လို့ အားနာသယောင် ဘာယောင်ယောင် ပြောပေမယ့် ကိုယ့်ယောက်ျားနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း ပြန်လာတဲ့ အခါကျတော့ ကျွန်မတို့ကို ကြွားချင်တာလည်း ပါတယ် ထင်ပါရဲ့လို့ မဲရွဲပြီး ပြောတတ်တယ်။

ကြားဖူးသလောက် ပြောရရင် ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကာလအတွင်း တုန်းက ပေါ်တူဂီမြို့ ကလေး တစ်မြို့မှာ လက်ဖက်ရည်ပွဲ လုပ်ရင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မုန့်အစုံ ပြိုင်ကြတာ၊ ပန်းကန် အလှ ပြိုင်ကြတာတွေ များလွန်းလို့ ပိုက်ဆံ သိပ်ကုန်ကြသတဲ့။ နောက်တော့ မိန်းမတွေစုပြီး လက်ဖက်ရည်ပွဲ လုပ်ရင် ရိုးရိုးပဲလုပ်ရမယ်။ ကိတ်မုန့်တောင် မထည့်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချရသည်အထိ ဖြစ်လာသတဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီလိုကျင်းပတဲ့ ဧည့်ခံပွဲမျိုးဟာ ရက်ရော့တဲ့ သဘော၊ စေတနာပါတဲ့ သဘောတွေ ပျောက်သွားပြီး နောက်ဆုံးမှာ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အခမ်းအနား အတွက် ပြင်ဆင် ရတာတွေဟာ ဒုက္ခပိုလာတယ်။ ဖန်ထည်တွေ၊ စားပွဲခင်းတွေကို ပြင်ရမယ်။ ရှန်ပိန်တို့၊ အချို့ပွဲတို့ကို လောက်ငှအောင် လုပ်ထားရမယ်။

ဒီကြားထဲမှာ ပန်းကန်တွေ ကွဲသွားတာ ရှိတယ်။ ကုလားထိုင် ကူရှင်ကို မီးလောင် သွားတာ ရှိတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ပစ္စည်းတွေကို ဆေးကြော ပွတ်တိုက်ပြီး ပြန်သိမ်း ရမယ်။ အိမ်ရှင်မှာ ဒီအလုပ်ပိုတွေ လုပ်ရမှာကို လန့်နေတယ်။ ဒီအထဲမှာ အိမ်ရှင်အနေနဲ့ ခမယယ တောင်းပန် ခဲ့ရတာတွေ ရှိသေးတယ်။

အသားသည်ဆီမှာ အသား ကောင်းကောင်းရအောင် တောင်းပန် ခဲ့ရတယ်။ ထမင်းချက်ကို ချောရတယ်။ အိမ်စေကို ချိုသာရတယ်။ ဧည့်ခံပွဲမှာ တစ်ခုခုချို့ယွင်းသွားရင် မျက်မှောင်ကုတ်တဲ့ လင်ယောက်ျားမျက်နှာကိုလည်း ကြည့်ရသေးတယ်။ ဧည့်သည်တွေ အဆင်ပြေအောင်လည်း စီမံရသေးတယ်။ ပရိဘောဂတွေ ပြင်ဆင်ရ၊ ဝိုင်ကောင်းကောင်းကို လိုက်ရှာရစေတဲ့ အလုပ်တွေလည်း ရှိသေးတယ်။ သူ့ပါတီပွဲဟာ အောင်မြင်တဲ့ပွဲတစ်ပွဲ ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါမလားလို့လည်း နေရာတကာ ပူပန်ရသေးတယ်။

ရက်ရော့ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်ချ ယုံကြည်မှုရတဲ့ မိန်းမများသာလျှင် ဒီစမ်းသပ် မှုကြီးကို တည်ငြိမ်စွာ ကျော်လွှားနိုင်ပါတယ်။ အောင်မြင် သွားတယ်ဆိုရင်တော့ ကျေနပ် သွားတာ ပေါ့လေ။ ဒါပေမယ့် တော်တော်များများကတော့ မစွက်ဒယ်လိုဝေး လိုပဲ ဖတ်ဖတ်မော ကျန်ရစ် ခဲ့ကြတာပါပဲ။ ဧည့်ခံနှင့် အိမ်ရှင်ဟာ သိပ်ပြီး ပျော်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အလေးအနက် မထားပြန်ရင်လည်း သူ့ဧည့်ခံပွဲကို မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ အတွက် စိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ် ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ တတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သမိုင်းဆရာနှင့် လူမှုသိပ္ပံပညာရှင် မစ်ရှယ်လေးက မောင်နှံစုံတွဲတို့တွင် အဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက် မျှသာဖြစ်သည့် အမျိုးသမီးသည် အမျိုးသားထက် အထီးကျန် ဖြစ်နေရခြင်းမှာ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းပေသည်။ ယောက်ျားမှာ သွားလေရာတွင် အပေါင်းအသင်း၊ အဖော်အလှော်ကို တွေ့နိုင်၏။ အဆက်အသွယ် သစ်များကို အမြဲရနေ၏။

အမျိုးသမီးမှာကား မိသားစုမရှိသည်နှင့် ဘာမျှမဟုတ်တော့။ မိသားစုဆိုသည်မှာလည်း လွန်စွာ ကြီးလေးလှသည့် ဝန်ထုပ်ကြီး တစ်ခုသာ ဖြစ်ပေ၏။ ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ခုလုံးလည် သူ့ အပေါ်တွင် ပိကျလျက် ရှိပေသည်လို့ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

အမှန်ပါပဲ။ ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ နယ်နမိတ် အတွင်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ထီးတည်း နေရတဲ့ မိန်းမဟာ ရည်မှန်းချက် တစ်ခုကို သွားရှာရာမှာ ဒိုးတူပေါက်ဘက် နေရတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက် စိတ်မျိုးကို မခံစား ရရှာပါဘူး။ သူဟာ တစ်နေ့ကုန် အိမ်မှာ တစ်ယောက်တည်း နေရစ် ခဲ့ရပါတယ်။ အိမ်ထောင် ကျသွားတဲ့အတွက် မိသားစုနဲ့ ခွဲခဲ့ရတယ်။ ငယ်ငယ်က အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ကွဲခဲ့ရတယ်။

ဒီလို ဘဝဟောင်းကို ပြောင်းပြန် လှန်ပစ် လိုက်ရတဲ့ အခြေအနေမှာ အပေါင်းအဖော် အသစ်တွေ၊ မိသားစုတွေဆီက တစ်ခါတလေ လာတဲ့ စာကလေးတွေကလည်း သူ့ကို ဖြေသိမ့် မပေးနိုင်ပါဘူး။ ခုခေတ်မှာ အိုးအိမ်ရှားပါး လာတဲ့အတွက် ရခါစ ဇနီးမောင်နှံတို့ဟာ ယောက္ခမတွေနဲ့ အတူ နေရတတ်ပါတယ်။ ဒီလို မလွှဲမရှောင်သာ အခြားသူများနဲ့ အတူ နေရပေမယ့် သူတို့အဖို့ တကယ်စစ်မှန်တဲ့ အပေါင်းအဖော်ကိုတော့ သိပ်မရကြပါဘူး။

နောက်ထပ် မိတ်ဆွေတွေ တွေလာတာဟာ မိန်းမ တစ်ယောက် အဖို့ အဖိုးတန်တာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမချင်း မိတ်ဆွေ ဆက်ဆံရေးဟာ ယောက်ျားချင်း

<http://www.mmteashop.com>

ဆက်ဆံရေးနဲ့တော့ မတူပါဘူး။ ယောက်ျားတွေကတော့ သူတို့ အချင်းအချင်း ထင်မြင်ချက်တွေ ဖလှယ်ကြမယ်။ ဝါသနာ ပါရာကို ပြောကြမယ်။

ဒါပေမယ့် အသိုင်းအဝိုင်း ကလေးတစ်ခုထဲမှာ ကျဉ်းမြောင်းစွာ နေကြရတဲ့ မိန်းမအချင်းချင်း ကြားမှာတော့ သူတို့စိတ်ထဲမှာ မသိမသာ ရှိနေတဲ့ ပေါင်းဖော်မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ သူတို့ အချင်းအချင်း တွေလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူတို့က ဘုံပိုင်ဆိုင်တဲ့ မသဘာဝ၊ မစကြာဝဠာကြီးကို တခြားတစ်ယောက်မှာ ရှာကြည့် လိုက်တော့တာပါပဲ။

သူတို့မှာ ဆွေးနွေးစရာ ထင်မြင်ချက်တို့၊ အယူအဆတို့ ဆိုတာတွေလည်း မရှိတော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အတွင်းရေးတွေနဲ့ ထမင်းဟင်းချက်တို့ ကိစ္စတွေကိုပဲ ရောက်သွား ကြတော့တယ်။ သူတို့ဟာ ယောက်ျားတွေနဲ့ ခြားနားတဲ့ တန်ပြန် စကြာဝဠာကြီးကို ထူထောင်ဖို့ အတူကြိုးစားကြတယ်။

ယောက်ျားတွေထားတဲ့ စံတွေ၊ တန်ဖိုးတွေထက် ပိုပြီး အလေးချိန် စီးတဲ့ တန်ဖိုးတွေ၊ စံတွေ ထူထောင်ဖို့ ကြိုးစား လာကြတယ်။ သူတို့ကို တုပ်နှောင်ထားတဲ့ နောင်ကြီးတွေကို ခါချပစ်ဖို့ အားရှိလာတယ်။ ယောက်ျားတွေ ညံ့ဖျင်းပုံ၊ ယောက်ျားတွေ အဖြစ် မရှိပုံတွေကို ပြောပြီး ဖိုသတ္တဝါရဲ့ လိင် စိုးမိုးမှုတွေကို တွန်းလှန်ဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။

ယောက်ျားတွေ အလိုဆန္ဒ အားကြီးပုံ၊ ယောက်ျားတွေ စွမ်းအားမဲ့ ပုံကို လှောင်ပြောင် ပြောကြတယ်။ သူတို့ ယောက်ျားတွေ တစ်နည်းအားဖြင့် ဖိုသတ္တဝါ အားလုံးတို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်အရ ဉာဏ်ပညာအရ အားကြီးမှုကို လှောင်ပြောင် စိန်ခေါ်ကြတယ်။

သူတို့အချင်းချင်း အတွေ့အကြုံတွေကို နှိုင်းယှဉ် ကြည့်တယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတဲ့ ကိစ္စ၊ မီးဖွားရတဲ့ ကိစ္စ၊ သူတို့ ကျန်းမာရေး ကိစ္စ၊ ကလေးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေး

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ကိစ္စတွေကို နှိုင်းယှဉ် ပြောကြတယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမတိုင်းမှာ အိမ်တွင်းမှု ပြဿနာများဟာ လူ့ဇာတိလမ်းရဲ့ အဓိကကျတဲ့ ဇာတ်ကွက် ဖြစ်လာရတယ်။ သူတို့ရဲ့ အိမ်တွင်းမှု လုပ်ငန်းဟာ နည်းနာတစ်ခု မဟုတ်ဘူး။

ဟင်းချက်နည်း တစ်ခုခုကို ပေးတာမျိုး၊ ဘာနဲ့ ဘာစားရင် မတည့်ဘူး ဆိုတာမျိုး လေးတွေဟာ အသေးအဖွဲ့ စကားတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အစဉ်အလာ နှုတ်ပြော စကားပေါ်မှာ တည်ထောင်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့ သိပ္ပံပညာတစ်ခုကို ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ထိန်းသိမ်းနေတာ။ တစ်ခါတလေမှာ အကျင့်သိက္ခာ ပြဿနာတွေကို သူတို့ ပြောလေ့ ရှိကြသည်။

အမျိုးသမီးမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာထံ ပေးစားတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် သူတို့တစ်တွေ ဘာတွေ ပြောကြသလဲဆိုတာ အလွယ်နဲ့ ခန့်မှန်း ကြည့်နိုင်တယ်။ အမျိုးသားတွေဖတ်တဲ့ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ အထီးကျန် နှလုံးသားတို့ ဘာတို့ဆိုတဲ့ စာမျက်နှာတွေ ဘယ်မှာ တွေ့နိုင် မလဲ။ လူတွေက လောကကြီးထဲမှာ တွေ့ကြ ဆုံကြတယ်။ ဒါက သူတို့ လောကကြီး ပေကိုး။

မိန်းမတွေကတော့ သူတို့ရဲ့ အထူး နယ်ပယ်ကို သတ်မှတ်ရတယ်။ တိုင်းထွား ရတယ်။ စူးစမ်း ရှာဖွေ ကြည့်ရတယ်။ မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ ဆီကိုပေးတဲ့ သူတို့ စာတွေဟာ အလှပြုပြင်တာ၊ ထမင်းဟင်း ချက်ပြုတ်တာ၊ အပ်ချုပ် အလုပ်လုပ်တာ စတာတွေနဲ့ ပတ်သက် နေတယ်။

အဲဒီ ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြံ တောင်းတယ်။ စကား ပြောတာကိုလည်း ဝါသနာပါ။ ကိုယ်ထင် ပြတာကိုလည်း ဝါသနာ ပါလေတော့ မိန်းမတွေ ပေးတဲ့ အယ်ဒီတာထံ ပေးစားတွေထဲမှာ တစ်ခါတစ်ရံ တကယ် စိုးရိမ် သောကတွေကို သွားတွေ ရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ယောက်ျားတွေ လိုက်နာတဲ့ ထုံးစံတွေဟာ သူတို့နဲ့ မဆိုင်ဘူးဆိုတာ မိန်းမတွေ ကောင်းကောင်း သိတယ်။ တကယ်လို့ ယောက်ျားက သူကိုယ်တိုင် ရှုတ်ချထားတဲ့ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချတာတို့၊ ဖောက်ပြားတာတို့၊ အမှား တစ်ခုခု လုပ်တာတို့၊ သစ္စာ ဖောက်တာတို့၊ လိမ်ညာတာ တို့ကို လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းရင် လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယောက်ျားတွေက အလိုလို သိနားလည်ပြီး ဖြစ်တယ်လို့ မိန်းမသိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမတွေဟာ အချင်းချင်း သူတို့ ဘာသာစုပြီး စည်းကမ်းချက် ကလေးတွေကို လုပ်တတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်ပိုင် စည်းကမ်းချက် ကလေးတွေလို့ ဆိုပါတော့။ အထူးသဖြင့် မိန်းမတွေ လိုက်နာရမယ့် ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ စည်းကမ်းတွေ ပေါ့လေ။

သူတို့ မိတ်ဆွေတွေရဲ့ အပြုအမူ၊ အနေအထိုင်တွေကို မိန်းမချင်စုပြီး ဝေဖန်ကြတာ၊ ပြစ်တင်ကြတာ၊ တစ်နည်းပြောရရင် အတင်း ပြောကြတာဟာ မနာလို မရှုဆိတ် စိတ်ဓာတ် သက်သက်ကြောင့်ချည်း မဟုတ်ဘူး။ တခြား သူတွေအပေါ်မှာ ဝေဖန်ချက် ပေးနေတာဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ လိုက်နာရမယ့် အပြုအမူဆိုင်ရာ ထုံးတမ်း စည်းကမ်းတွေကို အချင်းချင်း မသိမသာ သတ်မှတ် ပေးနေတာဖြစ်တယ်။

ဒီလို စည်းကမ်းချက်တွေကို ချမှတ်နိုင်ဖို့ အတွက် မိန်းမဟာ ယောက်ျားတွေထက် စိတ်ဓာတ် ဆိုင်ရာ ပွင့်လင်းမှုကို ပိုလိုအပ်တယ်။ ဒီလို ဝေဖန်ခြင်းဖြင့် သူတို့ ကိုယ်တိုင်ရော၊ အခြား သူတွေရော ရှောင်သင့်ရှောင်အပ်၊ လိုက်နာသင့် လိုက်နာအပ်တဲ့ ထုံးစံလေ့တွေကို မသိမသာ ချမှတ် ပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။

မိန်းမချင်းချင်း ဆက်ဆံရေးမှာ အဖိုးတန်တဲ့ အရာကတော့ အချင်းချင်း ပွင့်လင်း မှုပဲ။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားနဲ့ တွေ့တဲ့ အခါမှာ အမြဲလိုလို မာယာဆောင်တယ်။ သူ့ အဆင့်

အတန်းဟာ လင်ယောက်ျားလောက် အရေးမကြီး ဘူးလို့ အများထင်အောင် ပြရာမှာ သူဟာ လိမ်ညာပြီး ပြတယ်။

အလှောင်အပြောင်၊ အပြုံးအမဲဲ ! အလှအပ၊ အဝတ်အစား၊ အမူအနွဲ့ စတဲ့ အနာဘဝ လေးဆယ်ကို ဆောင်တဲ့ နေရာမှာ သူလိမ်ညာတယ်။ ဒီလို မူယာမာယာ ဆောင်ရတဲ့ အတွက် သူကမှာ အမြဲလိုလို စိတ်တင်းကျပ်မှုဟာ မသိမသာ ရှိနေတယ်။

သူခင်ပွန်းနဲ့ဖြစ်စေ၊ သူ့ချစ်သူနဲ့ဖြစ်စေ ရှိနေစဉ်မှာ မိန်းမဟာ ငါဟာ ငါ့စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ် မဟုတ်ပါလားလို့ အမြဲ သတိရနေ တတ်တယ်။ သူ့ရဲ့ လက်နက်တွေ၊ တန်ဆာ ပလာတွေကို အရောင်တင်နေတယ်။ သူ့ အဝတ်အစားတွေကို သားနားအောင် လုပ်တယ်။ မိတ်ကပ်ကို ပြင်တယ်။ နည်းပရိယာယ်တွေကို ချမှတ်တယ်။

ဇာတ်စင်ပေါ်ကို မတက်ခင်မှာ ဇာတ်စင်ဘေးက အခန်းထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ ပြင်ဆင် တယ်။ လိမ်းခြယ်တယ်။ ဒီလို ပူနွေးပြီး သက်သောင့် သက်သာရှိတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သူ သဘော ကျတယ်။ လေးကေပယ် ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုထဲမှာ စာရေးဆရာမ ကိုးလတ်က အပ်ချုပ်လုပ်ရင်း သူတို့ အလုပ် အသေးအဖွဲ့ ကလေးတွေကို ပြောနေတဲ့ ကောင်မလေး နှစ်ယောက် အကြောင်းကို ရေးထားတယ်။ သူတို့ နှစ်ယောက်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ပြတဲ့အနေနဲ့ တခြား ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကတော့ သူ့ချစ်သူ ကောင်လေးနဲ့ တွေ့ခါနီးမှာ အလှပြင်နေတယ်။

သူ့ အခြေအနေကတော့ စောစောက ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေ လို သက်သောင့်သက်သာ စိတ်ပြေနပြေ မဟုတ်ဘူး။ လေးနက်နေတယ်။ အရေးကြီး နေတယ်။ မျက်ရည်တွေ ကျနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဝတ်စုံ လှလှကလေးကို မဝယ်ခဲ့မိလို့ နောင်တ ရနေတယ်။ ပိုးခြေစွပ် ရှည်လှလှကလေးကို ငှားရဦးမယ်။ ပန်းကလေးကို ပန်ရမလား။ မပန်ရ ဘူးလား ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ဦးမယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

အို... သူ့မှာ ပြဿနာတွေ အများကြီးပဲ။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာ မိန်းမချင်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အကူအညီပေးကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ လူမှုရေးပြဿနာတွေကို ဆွေးနွေးကြတယ်။ တစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ရဲ့ ခိုနားတွယ်ရာ သိုက်မြိုလို့ ယူဆကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သူတို့ပြောသမျှ၊ သူတို့လုပ်သမျှဟာ အစစ်အမှန်ဖြစ်တယ်။ အလိမ်အညာ မဟုတ်ဘူး။

သုံးပွင့်ဆိုင်အချစ်

မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာတယ် ဆိုတာ သူတို့ အချင်းချင်း အတူတူဖြစ်တယ်လို့ သဘောပေါက်ကြလို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလို သဘောပေါက်ကြတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပဲ သူတို့ အားလုံးဟာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မနှစ်သက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်ကြရပြန်တယ်။ အိမ်ရှင်မ တစ်ယောက်ဟာ ကိုယ်ယောက်ျားထက် သူ့အိမ်စေ မိန်းမနဲ့ ပိုပြီး ရင်းနှီး နေတတ်တယ်။

သူတို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖွင့်ပြောကြတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကြံရာပါတွေတောင် ဖြစ်နေ တတ်ကြ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ နှစ်ဦးကြားမှာ ရန်လိုတဲ့ သဘောဟာလည်း ရှိနေတတ်တယ်။ အိမ်ကြီးရှင် သခင်မဟာ သူကိုယ်တိုင် ဘာမျှ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသော်လည်း အလုပ်တစ်ခဲ အတွက် သူ့မှာ တာဝန် ရှိတယ်လို့ ထင်တယ်။

အဲဒီ အလုပ်အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ရှိရင် (အိမ်စေက လုပ်ပေးသည့်တိုင်) သူက ဝင်ပြီး ဂုဏ်ယူ တတ်တယ်။ "ဒီအိမ်မှာ ငါရှိပေလို့ပဲ။ ငါများ မရှိရင် ဘယ်လို နေကြလဲ မသိဘူး " လို့ အိမ်ရှင်မတွေ ပြောလေ့ပြောထ ရှိတာဟာ အဲဒီ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ တယ်။ အိမ်ရှင်မဟာ သူ့အိမ်စေမကို အပြစ်ရှာတတ်တယ်။

အိမ်စေမက အလုပ်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်၊ သေသေသပ်သပ် လုပ်ရင် ကိုယ့်ရဲ့ အရေးပါမှု လျော့သွားတဲ့ အတွက် အိမ်ရှင်မဟာ စိတ်တိုတော့ တာပါပဲ။ အလား တူပဲ အိမ်ရှင်မဟာ အိမ်မှာစာပြတဲ့ ဆရာမ၊ ကလေးထိန်းတဲ့ အာယား၊ သူနာပြု စသူတွေကို ရော၊ သူ့အလုပ်ကို ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးတဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ်တွေနဲ့ မိတ်ဆွေတွေကိုရော ဆီလို အပေါက် ရှာတတ်တယ်။ သူ့ စကားကို နားမထောင်ဘူး။ သူ့စိတ်တိုင်း ကျအောင် လိုက်

<http://www.mmteashop.com>

မလုပ်ကြဘူး စတဲ့ အကြောင်းပြချက် တွေပေါ့။ သူ့စိတ်တိုင်း ကျအောင် လိုက်မလုပ်ကြဘူး။ သူ့ဆန္ဒ ပြည့်အောင် မလုပ်ဘူး စသည့်ဖြင့်ပေါ့။

ဒါပေမယ့် တကယ်ကတော့ သူ့မှာ ဘာစိတ်ကူးမှ ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဘာဆန္ဒမှလည်း မည်မည်ရရ ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့စိတ်တိုင်း မကျတာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ တခြားလူတွေက သူလုပ်သလို သေသေသပ်သပ် ကျကျနန လိုက်လုပ်ကြလို့ သူ မကျေနပ် ဖြစ်နေတာ၊ မိန်းမတွေ ဇာနတ်ဘာယာများတယ် ဆိုတာ ဒါကြောင့်ပဲ။

အိမ်တစ်အိမ်မှာ ပူညံ့ပူညံ့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဒါကြောင့်ပဲ။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ အရည်အချင်းကိုပြဖို့ အခွင့်အရေး ကောင်းကောင်း မရတော့တာနဲ့ သူ့ဟာ အိမ်မှာ သူ့သာ အာဏာ အပိုင်ဆုံး၊ သူ့ဟာ ဩဇာ အရှိဆုံးဆိုတာ ပြချင် လာတော့တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒါတွေကတော့ အသေးအဖွဲ့ ကလေးတွေပါ။ မိန်းမချင်း ပြီးသူ ရန်ဘက်လို အကျိတ်အခဲကြီးနဲ့ ဖြစ်လေ့ရှိတာကတော့ အချစ်ရေးကိစ္စနဲ့ ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အပြိုင်အဆိုင် ကိစ္စတွေမှာပါပဲ။ ကလေးမလေးတွေက ဒီလိုပြိုင်ဘက်ဖြစ်လို့ အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်ကြလို့ ပြီးသူ ရန်ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းတွေကို တစ်နေရာမှာ ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။

ဒီလိုအဖြစ်မျိုးဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကလေးမ အရွယ်တင်သာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝ တစ်လျှောက် လုံးမှာလည်း ဒီအတိုင်း ဖြစ်သွား တတ်တာပါပဲ။ ခေတ်ဆန်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်၊ ဆိုရှယ်ကျတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်အဖို့ အလိုချင်ဆုံး အရာကတော့ သူ့ကို အများ တကာ ဝိုင်းဝန်း ချီးမွမ်း တန်ဖိုးထားတာပါပဲ။

သူ့မှာ ကျော်ကြားမှု အရိပ်ရောင် မှေးမှိန်သွားရင် သူ စိတ်ဆင်းရဲရတယ်။ တခြား မိန်းမ တစ်ယောက် ထင်ပေါ်သွားရင်၊ သူ့ထက် အရောင်အဝါ လင်းသွားရင် သူ စိတ်ဆိုး

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

တယ်။ အခြား မိန်းမရနေတဲ့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို သူလိုချင်တယ်။ ဟုတ်တယ်လေ....။ သူဟာ နေရာတကာမှာ သူများထက် သာချင်တာပေါ့။

ရိုးသားစွာ ချစ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူ့ချစ်သူရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ကြီးစိုးနေရရင် ကျေနပ်အောင်မြင်မှုတွေ ကျော်ကြားမှုတွေကိုလည်း နည်းနည်းလေးမျှ အားမကျဘူး။ သူတို့ ကျော်ကြားမှု၊ သူတို့ ထင်ပေါ်မှုတွေဟာ တကယ် အချစ်ရေးမှာ လာပြီး အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရင်၊ အန္တရာယ်မဖြစ်ရင် ကျေနပ်နေပြီ။

အမှန်ကတော့ ကိုယ်အင်မတန် ချစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းရဲ့ သစ္စာဖောက်မှုကို ခံလိုက်ရတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အကြောင်းဟာ ဝတ္တုတွေမှာသာ တွေ့ရတတ်တဲ့ အဖြစ်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်ကတော့ မိန်းမနှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခင်မင်ရင်းနှီး လာလေလေ သူတို့နှစ်ဦးကြား နှစ်ခွဲ သဘောထားဟာလည်း ပိုပြီး အန္တရာယ်ကြီးလာ လေလေပါပဲ။

သူငယ်ချင်းဟာ ချစ်သူရှိနေတဲ့ မိန်းမရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ခံရတော့ အဲဒီမိန်းမက အတွင်းရေးတွေကို ပြောပြတယ်။ သူ့နှလုံးသားကို ဖွင့်ပြတယ်။ သူ့ချစ်သူ အကြောင်းကို ပြောပြတယ်။ ဒီမှာတင် သူငယ်ချင်းကလည်း သူ့ချစ်သူကို စိတ်ဝင်စားလာတယ်။ သဘောကျ သလိုလို ဘာလိုလို ဖြစ်လာတယ်။

ဒီလို သဘောကျလာတော့ သူငယ်ချင်း အပေါ်မှာ သစ္စာ ရှိသင့်တယ်။ သူ့ရဲ့ ခံစားချက် တွေကို မျိုသိပ် ထားသင့်တယ်လို့ သူ့ကိုယ်သူ ဆုံးမတယ်။ သတိ ပေးပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြာလာတော့ ဘေးက ဇာတ်ရုံအဖြစ် လုပ်နေရတာကို မကျေမနပ် ဖြစ်လာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူလည်း အဲဒီ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ အဓိက ဇာတ်လမ်းဆိုတာတွေ ပေါ်လာ တော့တာပါပဲ။ တစ်ဖက်ရှိသေးတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းမ တော်တော်များများဟာ သူ့ချစ်သူ ရှိလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ခင်မင်နီးတဲ့ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတွေကို အမြော်အမြင်ရှိရှိ ရှောင်ကွင်းလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ တူညီတဲ့ ခံစားချက်တွေကို အပြန်အလှန်ယုံကြည်စွာ ထုတ်ဖော် ပြောလေ့ မရှိတာကိုး။

အဲဒီ ယောက်ျားအကြောင်းကို နှုတ်က ဖွင့်မပြောပြသည့်တိုင် သူဟာ သူတို့ ရင်ထဲမှာ ရှိနေတတ်တယ်။ နေမင်းရဲ့ အကြောင်းကို နှုတ်က ထုတ်မပြောပေမယ့် တို့ရင်ထဲ မှာတော့ ရှိနေကြတယ် ဆိုတဲ့ ဂျွန်ပါဆေရဲ့ ကဗျာထဲက လိုပဲပေါ့။

သူတို့ နှစ်ယောက်အကြားမှာ အိုင်တွေရင် ခြေဝင်ဆေးတဲ့ ယောက်ျားကို ကျိတ်ပြီး လက်စား ချေချင်စိတ်တွေ ပေါ်နေပေမယ့် သူ့ကိုကျိတ်ပြီး ကျိန်ဆဲရင် ကျိန်ဆဲနေပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ အဲဒီလူကို ကျိတ်ပြီး စောင့်နေတတ် ကြတယ်။ ယောက်ျားတွေနဲ့ မတွေ့ရတဲ့ နေရာမှာ သူတို့ ချည်းရှိနေတဲ့ နေရာမျိုးမှာတော့ မိန်းမတွေဟာ အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စတွေ စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းတဲ့ အရာတွေ၊ စိတ်ညစ်စရာတွေထဲမှာ ငြိမ်နေတတ်ကြတယ်။

အဲဒီလို အချိန်ကလေးမှာ သူတို့ဟာ အမေ့ရဲ့ လက်ကျန် ရင်ငွေ ကလေးနဲ့ နွေးနေ ကြသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို နေတာဟာ ခဏ ငုပ်လျှိုးနေခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာ သူဟာ ဗိုလ်ပုံ ပရိသတ်အလယ်မှာ တောက်ထိန်လင်းတဲ့ မီးရောင်တွေ ဝေနေတဲ့ ဧည့်ခန်းဆောင်ကို ရောက်မှာပဲဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ကိုယ့် ရေချိုးခန်းကလေး ထဲမှာ အေးအေးလူလူ သီချင်း ဆိုချင်ဆိုနိုင်မယ်။

တကယ်တော့ မိန်းမတွေဟာ အကျဉ်းကျခံ နေရတဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်များသာ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲမှာ ခံနိုင်အောင် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖေးမ ကူညီကြတယ်။ ထွက်ပေါက်ရအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် တကယ်တော့ သူတို့ အချင်းချင်း မကူညီနိုင်ပါဘူး။ သူတို့ကို ကယ်တင်မယ့် သူဟာ ဖိုသတ္တဝါသာ ဖြစ်တယ်။

မိန်းမ တော်တော်များများ အဖို့တော့ လက်ထပ်ပြီးသည့်တိုင် ဖိုသတ္တဝါရဲ့ လောကကြီးဟာ အရောင်အဝါတောက်ပပြီး နေပါသေးတယ်။ ယောက်ျားများကတော့ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ဆုံးရှုံး သွားရှာပြီပေါ့။ သူရရှိထားတဲ့ အမျိုးအစား နမူနာထဲမှာ ယောက်ျားရဲ့ အနှစ်သာရဟာ ကြော့ပြုန်း ပျက်စီးပြီး နိမ့်ကျသွားရတယ် ဆိုတာ ဇနီး တွေသွားတယ်။

ဒါပေမယ့် ယောက်ျားဟာ စကြဝဠာ အမှန်တရား ဖြစ်မြဲ ဖြစ်နေသေးတယ်။ အထွတ်အထိပ်ကျတဲ့ အာဏာပိုင် ဖြစ်မြဲဖြစ်နေ သေးတယ်။။ ယောက်ျားဟာ မျက်လုံး မျက်ဆံ၊ သားရဲ၊ ပျော်စရာ၊ စွန့်စားမှု၊ ကယ်တင်ရှင် ဖြစ်မြဲဖြစ်နေသေးတယ်။ ယောက်ျားဟာ တမလွန်ဘက်မှာ ဝင်စားစရာ ဖြစ်နေပြီး ပြဿနာ အားလုံးရဲ့ အဖြေ ဖြစ်နေသေးတယ်။

သစ္စာအရှိဆုံး ဇနီးဟာ ဒီအံ့ဩဖွယ် ဆန်းကြယ်မှုကို ဘယ်တော့မျှ စွန့်လွှတ်ခြင်း မပြုဘဲ သူ့ယောက်ျားဆိုတဲ့ သီးသန့်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂလ၊ သီးခြားဖြစ်တဲ့ နားခိုရာနဲ့ ငြီးငွေ့ဖွယ် ကောင်းတဲ့ ပူးပေါင်းမှုထဲမှာ အသာကလေး တံခါးပိတ် နေတယ်။ မိန်းမဟာ ငယ်ငယ် ကလေးတည်းက ရှေ့ဆောင် လမ်းညွှန်တဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို လိုနေခဲ့တယ်။

သူ့ယောက်ျားက အဲဒီ ရှေ့ဆောင် လမ်းညွှန်တဲ့အခန်းက ပါဝင်ကပြဖို့ ပျက်ကွက် လာခဲ့ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် ရှေ့ဆောင် လမ်းပြနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ကင်းမဲ့ လာခဲ့ရင်တော့ မိန်းမဟာ တခြား ယောက်ျား တစ်ယောက်ယောက်ဟာ အဖေဖြစ်ချင် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဦးကြီးတို့၊ ဦးလေးတို့ ဖြစ်ချင် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဆွေမျိုး နီးစပ်တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ တတ်တယ်။ မိတ်ဆွေဟောင်း တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သူတို့ အပေါ်သွားပြီး အားထား မှီခိုတတ်တယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

ဒါပေမယ့် မိန်းမရဲ့ စိတ်ချ ယုံကြည်ခြင်း ခံရသူ၊ မိန်းမကို ရှေ့ဆောင် လမ်းညွှန် နိုင်သူ ယောက်ျားတွေထဲမှာ အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းအားဖြင့် နှစ်မျိုး ရှိနေတတ်တယ်။ သူတို့ တစ်တွေကတော့ (ဘရင်ဂျီ) ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ ဆရာဝန်တွေပဲ။ (ဘရင်ဂျီ) ဘုန်းကြီး ကတော့ သူတို့ ဖွင့်ဟတိုင်ပင်တဲ့ အတွက် အဖိုးစား မပေးရဘူး။

ဘုရားကျောင်းက ဖွင့်ဟ ဝန်ခံချက်ပေးရာ အဆောင်ဟာ ဝန်ခံချက် ပေးသူရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် မှန်သမျှကို နားထောင်တယ်။ (ဘရင်ဂျီ) ဘုန်းကြီးအဖို့တော့ သူ့သိုးတွေကို သုဂတိ လမ်းအတိုင်း သွားအောင် ကြီးကြပ်ပေးဖို့ တာဝန်ရှိတယ်မဟုတ်လား။

အမျိုးသမီးတွေက လူမှုရေးကိစ္စ၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စတွေမှာ အများအပြား ပါဝင်လာ သည်နှင့် အမျှ (ဘရင်ဂျီ) ဘုန်းကြီးတွေရဲ့ တာဝန်ဟာလည်း ကြီးသည်ထက်ကြီးလာ တယ်။ လင်ယောက်ျား တော်တော်များများဟာ ဒီလိုသူတို့ရဲ့ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စမှာ ဘရင်ဂျီ သာသနာက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်တဲ့ အတွက် စိတ်ဆိုးကြတယ်။

လင်နဲ့မယား ပေါင်းဖော်တဲ့ နေရာမှာ ဘယ်လို ပြုမူနေထိုင်ရမယ်။ ကလေးတွေကို ဘယ်လို ပညာ သင်ပေးရမယ်။ လင်ယောက်ျားနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ဘယ်လို ဆက်ဆံရမယ် ဆိုတာတွေကို (ဘရင်ဂျီ) ဘုန်းကြီးက ဟောပြောသွန်သင် တတ်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ယောက်ျားရဲ့ ထံမှာ ဘုရားသခင် တစ်ပါးကို ရှာချင်တဲ့ မိန်းမဟာလည်း မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရား သခင်ကိုယ်စား ရောက်နေသူ (ဘရင်ဂျီဘုန်းကြီး) ရှေ့မှောက်မှာ ပီတိ ရှုန်းဝေစွာ ဒူးတုပ် ထိုင်ပြီး သူပြောသမျှကို ဘုရားစကားလို့ချည်း ထင်တော့တာပါပဲ။

ဆရာဝန်ကတော့ မိန်းမကို ကာကွယ်ပေးရတဲ့ အတွက် အခကြေးငွေ ယူတယ်။ သိပ်အတင့် ရဲတဲ့ မိန်းမမျိုး ဆိုရင်လည်း တံခါးကိုပိတ်ထားပြီး အဝင်မခံဘဲ ထားလိုက်တယ်။ သူ့ဆီကို မိန်းမတွေ လာတွေ့ ပုံကတော့ တစ်မျိုးပါ။ အလိုဆန္ဒကြီးတဲ့ မိန်းမတွေ အများဆုံး အလိုက် ခံရတဲ့ ယောက်ျားတွေထဲမှာ လေးပုံသုံးပုံဟာ ဆရာဝန်တွေဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ယောက်ျား တစ်ယောက်ရှေ့မှာ မိမိရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖွင့်လှစ် ပြသရတာဟာ အဲဒီလို မိန်းမတွေ အဖို့ ပြချင်စိတ်ကို ဖြေဖျောက်တဲ့ နည်းတစ်မျိုးပါပဲ။ ဒီလို မိန်းမမျိုးတွေ အကြောင်းကို စိတ်ပညာရှင် စတီကာယ်က သာဓကတွေ အများကြီး ပြပြီး ရေးသွားဖူးပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အပျိုကြီးတွေပါပဲ။

သူတို့ဟာ ဘာမဟုတ်တဲ့ အကြောင်းကလေးနဲ့ ဆရာဝန်ဆီ ရောက်လာပြီး သူ့ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို စစ်ဆေးကြည့် ချင်တယ်ဆိုပြီး လာတတ်တယ်။ “ဆေးကုသမှု ခံဖို့” ဘာဖို့ဆိုပြီး မီးယပ်သားဖွား ပါရဂူတွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် သွားပြတယ်။

ဘာကြောင့်ဖောက်ပြားရသလဲ

သူ့ခန္ဓာကိုယ် အလှကို မြင်လိုက်ရတဲ့ ယောက်ျား၊ သူ့စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ ခံစားချက်တွေကို သိသွားတဲ့ ယောက်ျားဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ် အလှကို စွဲမက် သွားလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ရဲ့ ဝိညာဉ်အလှကို နှစ်သက် သဘောကျ သွားလိမ့်မယ်လို့ မိန်းမတွေ ထင်လေ့ရှိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ တချို့ မိန်းမတွေ၊ အထူးသဖြင့် စိတ်ရောဂါ တစ်ခုခု၊ ခန္ဓာကိုယ် ရောဂါ တစ်ခုခု ရှိတဲ့ မိန်းမတွေဟာ သူတို့ကို ဆရာဝန်တို့၊ (ဘုရင်ဂျီ) ဘုန်းတော်ကြီးတို့က ချစ်ခင် နှစ်သက် သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်တတ်ကြတယ်။ စိတ်ရောဂါတို့၊ အနာရောဂါတို့ မရှိတဲ့ သာမန် မိန်းမ ဆိုရင်လည်း သူနဲ့ အဲဒီ ယောက်ျားရဲ့ကြားမှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ ဆက်သွယ်မှု တစ်မျိုး၊ နောင်ဖွဲ့မှု တစ်မျိုးရှိတယ်လို့ ထင်သွားတတ်ကြတယ်။

အဲဒီမှာတင် အမျိုးသမီးဟာ အဲဒီလူရဲ့စကား၊ အဲဒီလူရဲ့ ညွှန်ကြားချက် တွေကို ကျေကျေနပ်နပ် လိုက်နာတော့တာပဲ။ (ဂိုဏ်းဆရာ အတုတို့၊ ပျောက်စေ ဆရာအတုတို့၊ ဆေးဆရာ အတုတို့၊ ဗေဒင်ဆရာ အတုတို့ကို အထင်ကြီး ကိုးကွယ် တာမျိုးတွေဟာ အဲဒီလို အဖြစ်ကနေ စလာကြတာပါ။)

တချို့ ဇနီးမယားများ ကျတော့ ဒီလောက်တင် မကဘဲ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်လာ ကြတော့တယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးဟာ ကိုယ့်ယောက်ျားကို မညာချင်ဘူး။ သစ္စာမမဲ့ ချင်ဘူးဆိုရင် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် မဖောက်ပြန်သည့်တိုင် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး စိတ်ထဲက ဖောက်ပြန် လာကြတော့တာပါပဲ။

ယောက်ျားဆိုရင် ကြောက်တတ်တဲ့ အပျိုပေါက် ကလေးတွေ စိတ်ကူးယဉ်သလို စိတ်ကူးယဉ်ကြ တော့တာပါပဲ။ စိတ်ပညာရှင် စတက်ကယ်က အဲဒီလို မိန်းမ အမျိုး

<http://www.mmteashop.com>

အစားတွေ အကြောင်းကို တော်တော်များများ ရေးခဲ့ ဖူးပါတယ်။ သူပေးတဲ့ ဥပမာတစ်ခု ဆိုပါစို့။

အဲဒီမှာ အိမ်ထောင်ရှိ ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီး တစ်ဦးဟာ အဆိုတော် မင်းသား တစ်ယောက်ကို စိတ်ထဲက ချစ်နေတယ်။ အဲဒီမှာတင် မင်းသားဆီကို ပန်းစည်းတွေ ပို့ပေး တယ်။ စာတွေ ရေးတယ်။ သူ့ဓာတ်ပုံတွေကို ဝယ်သိမ်းတယ်။ သူ့ကို အိပ်မက် မက်ကြည့် တယ်။

ဒါပေမယ့် တွေ့ဖို့ အခွင့်အရေး ကြုံလာတဲ့ အခါမှာတော့ အဲဒီ အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးဟာ မင်းသားကို သွားမတွေ့ဘူး။ အမျိုးသမီးဟာ အဲဒီ အဆိုတော် မင်းသားကို လူ ကိုယ်တိုင် မလိုချင်ဘူးလေ။ သူ လိုချင်တာက သစ္စာရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မ အဖြစ်နဲ့ နေရင်း တစ်ဖက်က သူ့ကို အဝေးက ချစ်ရုံချစ်နေတာမျိုး လောက်ကိုပဲ လိုချင်တာ။

တခြား တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးကတော့ ရုပ်ရှင်မင်းသားကို ချစ်နေတယ်။ သူ့အခန်း တစ်ခန်းလုံးမှာ အဲဒီ ရုပ်ရှင်မင်းသားရဲ့ ပုံတွေကို အပြည့် ချိတ်ထား တယ်။ သူ့ဆီမှာ အဲဒီ ရုပ်ရှင်မင်းသား အကြောင်းကို ရေးထားတဲ့ ဆောင်းပါးတွေ၊ ဝေဖန် ချက်တွေကလည်း ဖိုင်တွဲကြီးတွေနဲ့ အပြည့်ပဲ။ အဲဒီ ရုပ်ရှင်မင်းသား ကွယ်လွန် သွားတဲ့ အခါမှာ အမျိုးသမီးဟာ သူ့ကိုရည်စူးပြီး တစ်နှစ်လုံးလုံး ဝမ်းနည်းကြေကွဲတဲ့ အထိန်းအမှတ် လုပ်တယ်။

ဇာတ်လိုက်မင်းသား ဗယ်လင်တီနို ကွယ်လွန်တုန်းက အမျိုးသမီးတွေ ဘယ်လောက် မျက်ရည်ကြဲခဲ့ ကြသလဲဆိုတာ သတိရကြ ဦးမှာပေါ့။ အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမတွေနဲ့ အပျိုမလေးတွေဟာ ရုပ်ရှင်မင်းသားတို့ ဘာတို့ကို ကိုးကွယ် တတ်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ အဲဒီ မင်းသားတွေရဲ့ ရုပ်ရည်၊ အဲဒီ မင်းသားတွေရဲ့ အပြောအဆို၊ အဲဒီမင်းသား

<http://www.mmteashop.com>

ရဲ့ ဟန်ပန်တွေကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စိတ်ထဲမှာ ပြန်တွေးရင်း သူတို့ အလိုဆန္ဒကို ဖြေဖြောက် တတ်ကြပါသည်။

ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ တကယ် အသက်ရှိ နေတဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးဟာ ဖိုမဆန္ဒ ပြည့်ဝသည် ဖြစ်စေ၊ အေးစက်သည် ဖြစ်စေ၊ စိတ်ပျက်ကုန်ခန်း နေသည်ဖြစ်စေ (လုံးဝ ပြည့်စုံတဲ့ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်တဲ့၊ သီးသန့်ဖြစ်တဲ့၊ ရှားပါးတဲ့ အချစ်မျိုးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်တဲ့ မိန်းမမျိုးမှ အပ) အမျိုးသမီး တော်တော် များများဟာ အဲဒီယောက်ျားတွေရဲ့ အထင်ကြီးတာ၊ သဘော ကျတာကို သဘောကျ တန်ဖိုးထားလေ့ ရှိကြတယ်။

လင်ယောက်ျားက ခါတိုင်း ကြည့်နေကျအတိုင်း ကြည့်လိုက်တာမျိုးဟာ သူ့အဖို့ သိပ်မထူးတော့ဘူးလေ။ သူလိုချင်တာက သူ့ကိုဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ အရှိန်အဝါမျိုး လျော့သွား ပြီးလေ။ သူလိုချင်တာက သူ့ကို လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်တဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံး မျိုးတွေကိုပဲ သူတောင့်တ နေတယ်။

သူဟာ သူ့ရဲ့ မှေးမှိန် ဖျော့တော့သွားတဲ့ ရုပ်ပုံလွှာတွေကို ပြန်ပြီး အရောင်ချယ်ဖို့၊ နှုတ်ခမ်းထောင့်မှာ သူ့ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်တဲ့ ပါးချိုင့်ကလေးကို ပြန်ပေါ်လာစေဖို့၊ သူ့ကိုယ်ပိုင် ဟန်ဖြစ်တဲ့ မျက်တောင်ကလေးတွေ တုန်ရင် လာစေဖို့အတွက် ဆန်းကြယ် လျှို့ဝှက်တဲ့ အကြည့်သစ်ကို လိုချင်နေတယ်။ သူ့ကို နှစ်သက်လိုလားသူ၊ သူ့ကိုချစ်ခင် သူ့ရှိမှ သူ ကိုယ်တိုင်ကလည်း နှစ်သက်စရာ၊ ချစ်စရာ ဖြစ်လာမယ်မဟုတ်လား။

တကယ်လို့ သူဟာ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အဆင်ပြေပြီး သာယာနေပါ လျှက်နဲ့ တခြား ယောက်ျားတွေရဲ့ အရေးပေးမှု၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်မှုကို လိုလား နေတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ဖိုမ ဆန္ဒကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ အတ္တမာနကြောင့် လိုလားနေတာ။ သူ့ရဲ့ အတ္တကို

<http://www.mmteashop.com>

ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် သူတွေထဲမှာ သူတို့ တစ်တွေကိုလည်း ပါစေချင်တဲ့ သဘောပါ။ သူဟာ ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိအောင် လုပ်မယ်။ စွဲလမ်းစရာ ကောင်းအောင်နေမယ်။

ပြီးတော့ တားမြစ် ပိတ်ပင်တဲ့ အချစ်မျိုးကို လက်တွေ့ မလုပ်ဘဲ စိတ်ကူးလောက် နဲ့ပဲ ကျေနပ်နေမယ်။ သူဟာ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း နေလို့ရတယ်။ ဒီလိုမနေဘဲ ဆန်းဆန်း ပြားပြား နေချင်ရင်လည်း သူ့ကို သဘောကျတယ်ဆိုတဲ့ ပုံမျိုးကို သူပြချင်တယ်။ သူမဟာ ယောက်ျား တော်တော်များများက ဝိုင်းဝန်း အရေးပေးတာမျိုး၊ စွဲလမ်းတာမျိုးကို လိုချင် တယ်။

သူဟာ အပျိုမလေး မဟုတ်တော့တဲ့ အတွက် အပျိုမလေးတွေလို ရှက်ကြောက် မနေ တော့ဘဲ ရဲရဲတင်းတင်း ဖြစ်လာတယ်။ သူ့တန်ဖိုးနဲ့ သူ့ အရှိန်အဝါကို ယောက်ျား တွေက အတည်ပြု ပေးအောင်၊ အသိအမှတ် ပြုလာအောင် လုပ်ပြချင်တယ်။

သူဟာ အိမ်က ယောက်ျားအပေါ်မှာ အောင်ပွဲခံပြီးလို့ ယောက်ျားပေါ်မှာ သစ္စာ မမဲ့ဘဲ အခြားတစ်ဖက်မှာ တခြား ယောက်ျားတွေရဲ့ စွဲလမ်းမှုကို လိုချင်တယ်။ အဲဒီ ကစား နည်းဟာ များများလည်း မြတ်စရာမရှိဘူး။ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ရှုံးစရာ သိပ်မရှိ လှဘူးလို့ သူယူဆတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်မတွေ ယောက်ျား တစ်ယောက်အပေါ်မှာ ကြာရှည် လေးမြင့်စွာ၊ သို့မဟုတ် အတော်အတန် ရှည်ကြာစွာ သစ္စာ စောင့်ကြည့် သိပြီးတဲ့ နောက်မှာ ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန် လုပ်လာကြတယ် ဆိုရင် ဒါဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ယောက်ျား အပေါ်မှာ ဒေါသ အမျက်ထားရာက ပေါ်ထွက်လာလို့ ဖြစ်လေ့ရှိတတ်တယ်။

စိတ်ပညာရှင် အက်ဒလားက ဇနီးက လင်ယောက်ျား အပေါ်မှာ သစ္စာမဲ့တာဟာ လင်ယောက်ျားကို လက်စား ချေချင်တဲ့ အတွက် နောက်လူဆီကို သွားကြတာ မဟုတ်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပါဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ပေါ့လေ။ မိန်းမှာ ကိုယ်ယောက်ျားကို အာခံချင်တဲ့ သဘောကတော့ အမြဲတမ်း ကိန်းဝပ် နေတတ်ပါတယ်။

လောကမှာ ယောက်ျားဆိုလို့ သူ တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိသတဲ့လား။ ယောက်ျားတွေမှ ပြည့်လို့။ သူ့ကို ကျွန်ခံဖို့ သူ့ကို ယူလာတာ မဟုတ်ဘူး။ သူက သူ့ကိုယ်သူတော့ လူပါးကြီး လူနပ်ကြီးပေါ့။ သူအူတာ၊ သူအတာတွေကို တစ်နေ့မှာ အထုပ် ဖြေပြလိုက်ဦးမယ် ဆိုတဲ့ မာန်ကလေးတွေ ရှိနေတတ်တယ်။

မိန်းကလေး ငယ်ငယ်များဟာ တစ်ခါတလေမှာ အမေကို တော်လှန် ပုန်ကန်ချင်လို့၊ မိဘကို မကျေနပ်လို့၊ မိဘစကားကို တွန်းလှန် ကြည့်ချင်လို့၊ သူ့မှာလည်း လုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိတယ်ဆိုတာကို ပြချင်လို့ ရည်းစား ထားပြတာမျိုးတွေ ရှိသလို၊ ဇနီးမယားမှာလည်း ကိုယ့်ယောက်ျားကို မကျေနပ်လို့၊ လက်စား ချေချင်လို့ နောက်လူ တစ်ယောက် ထားပြီး အဲဒီ နောက်လူကို အတွင်းရေးမှန်သမျှ ဖွင့်ပြောတာမျိုး၊ ယောက်ျားက သူ့အပေါ်မှာ ဘယ်လောက် အနိုင်ကျင့်တယ်လို့ ဖွင့်ပြောတာမျိုးတွေကိုလည်း လုပ်တတ်ပါသေးတယ်။

ဒီအခါမှာ နောက်လူက ပါးပါးနပ်နပ်နဲ့ သူ့အခန်းကို သူ့ကောင်းစွာ မကပြနိုင်ရင် အဲဒီ မိန်းမဟာ စိတ်ပျက်သွားလို့ နောက်လူကို စွန့်ခွာပြီး သူ့ယောက်ျားဆီကိုရင်လည်း ပြန်သွား တတ်တယ်။ သူ့မှမဟုတ်ရင်လည်း နောက်ထပ် လူသစ်တစ်ယောက်ကိုရင်လည်း ရှာတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမတွေ နောက်လူရှာတဲ့ အကြောင်းကတော့ အမျက်ဒေါသကြောင့်ထက် သူ့ရဲ့ ယောက်ျားကို စိတ်ပျက်တာကြောင့် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်သာ ပြုလိုက် ရပေမယ့် အချစ်ကို ရှာမတွေ့တာ၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ထင်ခဲ့သလို မဟုတ်ဘဲ အိမ်ထောင်ရေးမှာ မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းထွက်မကိုက် ဖြစ်တာတွေကို တွေ့ရတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးဟာ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမကို စိတ်ပျက် သွားအောင်လုပ်ခြင်း။

<http://www.mmteashop.com>

လွတ်လပ်မှုကို ဆုံးရှုံးစေခြင်း၊ ပုဂ္ဂလိက ခံစားချက်များကို ပပျောက်အောင် လုပ်ခြင်း စသည် တို့ကြောင့် မိန်းမဟာ ဖောက်ပြားမှု နယ်ပယ်ထဲကို ရောက်သွားရတယ်။

အပျိုဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ကဗျာအချို့ ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့ စာတမ်းတစ်ပုဒ်မှာ စာရေးဆရာကြီး မွန်တိန်းက ကျွန်ုပ်တို့သည် မိန်းကလေးများအား ငယ်ရွယ်စဉ် ကတည်းက ပင် အချစ်အတွက် လေ့ကျင့် သင်ကြား ပေးခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ ချစ်ခင်ဖွယ် ကောင်းပုံ၊ ဝတ်စား ဆင်ယင်ပုံ၊ အသိပညာ သင်ပုံ၊ စကားပြောဆိုပုံ စသည့် အားလုံးသော သင်ကြားမှု တို့သည် ထိုကိစ္စအတွက်သာ ရှေးရှုကြကုန်၏လို့ ရေးခဲ့ပါတယ်။ အိန်ဂျယ်ကလည်း . . .

“လင်ချစ် မယားချစ်ဟာ မယားရဲ့ စူးစမ်းလိုစိတ်ကို နိုးဆွပေးတာတော့ မှန်ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ အာသာ ဆန္ဒတွေကို ပြေပျောက်အောင် မစွမ်းဆောင် နိုင်ဘူးဆိုရင် မယားဟာ သူ့ရဲ့ ဖိုမ ကိစ္စပညာရေးကို တစ်ပါးသူရဲ့ အိပ်ရာထဲမှာ သွားရှာပေလိမ့်မယ်။

ဒါမှမဟုတ်လို့ ယောက်ျားက ဇနီးရဲ့ ဖိုမ ဆန္ဒဖြည့်စွမ်းမှု လောက်ကိုသာ ပေးနိုင်ပြီး တခြား အရာများဖြစ်တဲ့ အချစ်တို့၊ ကြင်နာမှုတို့၊ ယုယမှုတို့ကို မပေးနိုင်ရင် ဇနီးဟာ တခြား ယောက်ျားတွေနဲ့လည်း ဖိုမကိစ္စ ဖြည့်စွမ်းမှုကို ရှာကြံ လာပေလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ် လို့လည်း ဆိုတော့ ဒီလို ပျော်ရွှင်မှုမျိုး ဖိုမ ဆန္ဒဖြည့်စွမ်း မှုမျိုးကတော့ လူတိုင်းနဲ့ ရနိုင်ပေတာကိုး” လို့ ဆိုခဲ့ ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဇျောက်မထားခြင်း

လူကျင့်ဝတ် တရားတွေက လင်ငယ်နေတဲ့ ကိစ္စကို ရှုတ်ချကြတယ်။ ဘုဇွာ စာပေတွေ ထဲမှာ လင်ယောက်ျားရဲ့ အခန်းကဏ္ဍနဲ့ ပတ်သက်လို့ အကြီးအကျယ် အလေးပေး ဖော်ပြ ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လင် ယောက်ျားဟာ လူ့အဖွဲ့ အစည်းရဲ့ အမြင် (တစ်နည်း ပြောရရင် အခြား ယောက်ျားတွေရဲ့ အမြင်) မှာ သူ့ ပြိုင်ဘက် (ဇနီးနဲ့ ဖောက်ပြားသူ) ထက် တရားဝင် အခွင့်အရေး ရှိတဲ့အတွက် သူ့ကို ကာကွယ်ရမယ်၊ ထုံးတမ်း စဉ်လာ သက်သက်ကြောင့် သူ့ဘက်က လိုက်ရမယ် ဆိုတာကတော့ သိပ် အဓိပ္ပာယ် မရှိလှဘူးလို့ ထင်တယ်။

ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို လင်ကောင်း တစ်ယောက် ဟုတ်မဟုတ် ဆုံးဖြတ် ချင်ရင် လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ မျက်စိနဲ့ချည်း ကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အဓိကအားဖြင့် ဇနီးမယား အမြင်မှာ အရပ်ဆိုးနေတဲ့ အချက်ကြီး နှစ်ချက်ကို သွားတွေ့တယ်။ ပထမ အချက်ကတော့ သူ့ ယောက်ျားဟာ သူ့ရဲ့အပျိုစင်ဘဝကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သူ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။

အစဉ်အလာ အပျိုစင်မှာ စွဲနေတဲ့ အစွဲကြီး တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ တစ်ပြိုင်နက် တည်းမှာ သူဟာ သူ့ကို လင်ယောက်ျား (သတို့သား)က ကျူးကျော် ဖောက်ဖျက် ရုံသာ ဖောက်ဖျက်ပြီး လေးစားခြင်း မရှိတော့ဘူး ဆိုရင် အပျိုစင် (သတို့သမီး + ဇနီးမယား)ဟာ သူ့ယောက်ျားကို အထင်သေး သွားတော့တာပါပဲ။

ဒါကြောင့်မို့သာလျှင် ဇနီးမယား လင်ယောက်ျားရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ အေးစက် နေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အငယ်နဲ့ကျတော့ ဒီလို မဟုတ်တော့ဘူး။ အငယ်ဟာ သူ့ရဲ့ ပန်းဦးပန်းလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို အပျိုရေ ပျက်ယွင်းအောင် လုပ်ခဲ့သူလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူနဲ့ ကျတော့ ပိုပြီး ပွင့်လင်းလာတယ်။ ပိုပြီးနွေးထွေးလာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မင်္ဂလာဦးည ဘုန်းကလို ရိုးစင်း ရင်ဖို ရတာတွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ စိတ်ကူး ထဲက အချစ်နဲ့ သွေးသားက တောင့်တမှု၊ စိတ်ကူးယဉ် ခံစားချက်နဲ့ ဖိုမဆက်ဆံရေး ခံစားချက်တို့ ကြားမှာ ရှုပ်ထွေး ငဲ့ကွက် နေတာမျိုးလည်း မရှိတော့ဘူး။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ အငယ်ထားပြီ ဆိုကတည်းက ထားချင်လို့ကို ထားတာ။

ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်လို့ အရပ်ဆိုးတယ်လို့ သူထင်နေတဲ့ နောက်တစ်ချက် ရှိသေးတယ်။ မိန်းမဟာ အဲဒီယောက်ျားကို ရလာတာဟာ သူ့ရွေးချယ်မှုနဲ့ ရလာတာ မဟုတ်ဘဲ ဘေးက အောင်သွယ်လို့ ဖြစ်ဖြစ်၊ မိဘက ပေးစားလို့ ဖြစ်ဖြစ် ယူလာခဲ့ရတာ။ နောက်ဆုံးပိတ်မှာ မတတ်သာလို့ ယူလာခဲ့ရတာ။

ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ တကယ်သူချစ်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ပြီး ယူလာတယ် ဆိုရင် လည်း မိန်းမဟာ သူ့ကို အိမ်ဦးနတ် အဖြစ်၊ အရှင်သခင် အဖြစ် (သိစိတ် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည် ဖြစ်စေ) သဘောထား နေရတဲ့အတွက် သူ့စိတ်ထဲမှာ သိပ်ဘဝင် မကျချင်ဘူး။ သူတို့ ဆက်ဆံရေးဟာ အများအားဖြင့် ဝတ်ကျေတန်းကျေ ဆက်ဆံရေးမျိုး ဖြစ်နေတတ် တယ်။

မိန်းမကလည်း ဒါဟာ ကိုယ့်ဝတ္တရားဆိုပြီး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ မိန်းမရဲ့စိတ်ထဲမှာ သူ့ယောက်ျားဟာ အများအားဖြင့် မင်းဆိုးကြီးတစ်ပါး၊ ပေဒသရာဇ်ကြီး တစ်ဦးလို့ ခံစား လာရ တတ်တယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရနေတဲ့ ဆက်ဆံရေးကြောင့် ပင်လျှင် မိန်းမမှာ အငယ်ထားဖို့ စိတ်ကူးတွေ ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်တယ်။

မိန်းမ တစ်ယောက်အဖို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဟာ တာဝန်ဝတ္တရား။ အငယ် ထားခြင်းဟာ အပျော်ကိစ္စ။ အငယ်က တောင်းဆိုတဲ့အခါမှာ မိန်းမဟာလည်း အလျော့ပေး လိုက်ရ တော့တယ်။ အနည်းဆုံး အငယ်ရဲ့ အချစ်ကို မရသည့်တိုင် ရမ္မက်ဆန္ဒကိုတော့ ရမှာကိုး။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီမှာတင် သူတို့နှစ်ဦးဟာ တည်ရှိဆဲ ဥပဒေနဲ့ ထုံးတမ်းစေလေ့ကို ကျော်ဖြတ် လာခဲ့ကြတော့ တာပါပဲ။ အငယ်အဖို့ကလည်း အကြောင်း မဟုတ်ဘူးလေ။ သူ့မှာ သူ့နေ့စဉ် လုပ်ငန်းကို ဘာမျှ မထိခိုက်ဘူး။ သူ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း (လူမသိတဲ့ အတွက်) ထိခိုက်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး။ ဘာတာဝန်ကို မျှလည်း မယူရဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်လည်း အတူ နေစရာမလိုဘူး။

အလားတူပဲ... မိန်းမဟာ အငယ်နဲ့ တွေ့ရတဲ့အတွက် သူ့ရဲ့ တွေ့ရိုးတွေ့စဉ် ဘဝနဲ့ ရတယ်။ သူ့ကိုယ်သူတောင် တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်လို့ ထင်လာတယ်။ အချို့သော မိန်းမများ ဖောက်ပြား ကြတာဟာ အဲဒီလို အသစ်အဆန်းတွေမှာ ပျော်မွေ့သွားလို့ သူတို့လက်ရှိ အိမ်ထောင်ရေးကို ငြီးငွေ့နေတုန်းမှာ အသစ်အဆန်းကို တွေ့သွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အငယ်နဲ့ ကွဲသွားကြတဲ့ အခါမှာ သူတို့ဟာ စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားပြီးဘဝမှာ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်ကျန် ရစ်ခဲ့ ကြတော့တာပါပဲ။ စိတ်ပညာရှင် ဂျင်းနက်က မိန်းမတွေ ဘာကြောင့် အငယ်ထားကြလဲ ဆိုတာနဲ့ ကတ်သက်လို့ ဒီလို ရေးဖူးပါတယ်။

အသက် သုံးဆယ့်ကိုးနှစ်ရှိ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်မှာ သူနှင့်အတူ ငါးနှစ်ခန့် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည့် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်က စွန့်ပစ် သွားခဲ့သဖြင့် သူ့ဘဝတွင် မည်မျှ ထိခိုက် ခဲ့ကြောင်းကို ရေးဖူးပါသည်။ အသက် သုံးဆယ့်တစ်နှစ်ရှိ အခြားမိန်းမ တစ်ယောက်ကမူ အငယ်၏ စွန့်ပစ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသဖြင့် စိတ္တဇ ရောဂါပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူသည် သူ့အိမ်ထောင်ရေးကို ငြီးငွေ့ကြောင်း၊ သူ့ယောက်ျားသည် ဘာမျှ မသိကြောင်း၊ သူ့ကို အံ့ဩရင်ဖို မလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ အသိဉာဏ်ကလည်း ခေါင်းပါးလှကြောင်း၊ ရဲရင့်သူ၊ ဇဝနဉာဏ် ကောင်းသူ၊ ဆုံးဖြတ်စရာရှိလျှင် မြန်မြန် ဆုံးဖြတ် တတ်သူ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူ့ကို သဘောကျကြောင်းဖြင့် ပြောပါသည် လို့ရေးခဲ့ပါတယ်။

မြသန်းတင့်

တချို့မိန်းမတွေ ရှိသေးတယ်။ သူတို့ကတော့ အဲဒီလို အငယ်ထားရမှာ သိပ်ကို ပျော်တယ်။ ကမ္ဘာကြီးကိုတောင် မေ့သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် အတန်ကြာလို့ သူ့အငယ်က ပျော်ရွှင်မှုကို မပေးနိုင်တော့ရင်၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် လိပ်ပြာမလုံ ဖြစ်ပြီး အပေးအယူ မညီမျှကြတော့ဘူး ဆိုရင် နောင်တရ၊ စိတ်ပျက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူရော၊ အငယ်ကိုရော စက်ဆုပ် လာတတ်တော့တယ်။

ဒီတင် သူဟာ နောက်အငယ် တစ်ယောက်ကိုရှာ။ သူနဲ့ အဆင်မပြေ၊ နောက်အငယ် တစ်ယောက်ကို ရှာ။ သူနဲ့လည်း အဆင်မပြေ ဖြစ်ပြီး လွင့်သွား ရတော့ တာပါပဲ။ တချို့ မိန်းမများ ကျတော့လည်း ကိုယ့်အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေနဲ့၊ ဒီတုန်းမှာ အငယ်နဲ့ တွေ့ပြီး အဲဒီအငယ်ဟာ သူနဲ့ စိတ်ဆန္ဒ ကိုက်ညီသူ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူနဲ့ပဲ တစ်သက်လုံး စွဲမြဲ သွားတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ သူ့ယောက်ျားနဲ့ မတူတဲ့ စိတ်နေ သဘောထား ရှိတဲ့အတွက် အဲဒီ သဘောထား မျိုးကိုပဲ နှစ်သက် သွားတာမျိုးတွေ ရှိတတ် ပါတယ်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ သူ့မိသားစု လက်ထဲက သူ့ကို ကယ်တင်မယ့်သူ တစ်ဦးကို မျှော်လင့်လေ့ ရှိသလို၊ ဇနီးမယားဟာလည်း သူ့ကို အိမ်ထောင်ရေး ထမ်းပိုး ကြားအောက်က ဆွဲထုတ်သွားမယ့် အငယ် တစ်ယောက်ကို မျှော်လင့်တတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဖြစ်တတ်တာက အငယ်ဟာ နောင်မှာ တဖြည်းဖြည်း သွေးအေးသွားပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်က လက်ထပ်ယူဖို့လည်း ပြောရော ရှောင်ထွက် သွားတတ် တာမျိုးတွေ ရှိတယ်။ ဒီအခါမှာ သူတို့ ဆက်ဆံရေးဟာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားပြီး အမုန်းနဲ့ အငြိုးဖွဲ့ တတ်တဲ့ အဖြစ်ကို ရောက်သွား တတ်ကြပြန်တယ်။

ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်ဆံရေးဟာ ခိုင်မာ သွားပြီ ဆိုရင်လည်း သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး သဘောကို ဆောင်လာ ကြပြန်တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အိမ်ထောင်ရေး သဘောကို ဆောင်လာတာနဲ့ သူတို့နှစ်ဦးမှာ အိမ်ထောင်ရေးမှာ တွေ့တတ် တဲ့ ပြဿနာနဲ့ နောက်တစ်ခါ ပြန်ပြီး ကြိုကြ ရပြန်ပါတယ်။

စိတ်ညစ်ရတာ၊ မနာလို ဝန်တိုဖြစ်ရတာ၊ စိတ်ကောက်ရတာ၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် လှည့်စား ရတာမျိုးတွေ ရှိလာပြန်ပါတယ်။ ဒီမှာတင် မိန်းမဟာ အဲဒီ အနှောင် အဖွဲ့က လွတ်အောင် နောက်တစ်ယောက်ကို စိတ်ကူးမိပြန်ပါတယ်။

ဖောက်ပြားမှုဟာ အခြေခံအနေနဲ့ ထုံးစံ ဓလေ့တွေအရ အမျိုးမျိုး ကွဲပြား ကြပါ တယ်။ ခုခေတ် ယဉ်ကျေးမှု မှာတော့ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြားမှုဟာ ယောက်ျားထက် မိန်းမမှာ ပိုပြီး အပြစ်ကြီး လေးသလို ဖြစ်နေတယ်။ ခုယဉ်ကျေးမှုမှာ အဖ အုပ်စိုးတဲ့ အစဉ် အလာတွေက ထုနဲ့ထည်နဲ့ ကျန်နေသေးတော့ ယောက်ျား ဖောက်ပြားတာထက် မိန်းမ ဖောက်ပြားတာက ပိုလို့ အပြစ်ကြီးသလို ဖြစ်နေတယ်။

မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ကို အကဲဖြတ်ရာတွင် အလွန် မညီမျှသော အကဲဖြတ်ချက် ပေတကား၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်များကို စဉ်းစား ချင့်ချိန်ရာတွင် သဘာဝအတိုင်း အကဲဖြတ်ခြင်း မပြုဘဲ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားကို ကြည့်၍ အကဲဖြတ်တတ် ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဒုစရိုက် ကျူးလွန်ခြင်း အတူတူ မိန်းမ၏ ဖောက်ပြားမှုက ယောက်ျား၏ ဖောက်ပြားမှုထက် ပိုဆိုးသည်ဟု ပြောနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ တစ်ဖက်သတ် မြင်ကြသဖြင့် မိန်းမက ကျူးလွန်သည့် အခါတွင် သဘာဝက တောင်းဆို သည်ထက် ပို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆုံးဖြတ် နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

<http://www.mmteashop.com>

ဖောက်ပြားရသည့် အကြောင်းထက် ဖောက်ပြားမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ရလဒ်ကို ကြည့်၍ ပြင်းထန်စွာ ဆုံးဖြတ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်လို့ မွန်တီနီးက ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒါဖြင့်ရင် မိန်းမရဲ့ ဖောက်ပြားမှု အပေါ်မှာ ဘာကြောင့် ဒီလောက် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ဆုံးဖြတ် နေကြပါသလဲ။

မိန်းမက ဖောက်ပြားလိုက်တာနဲ့ မိသားစုထဲမှာ လူစိမ်းတစ်ယောက် ကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်ရှိနေပြီ။ ဒီတော့မိန်းမမှာ ချုပ်တည်း ထားရတာတွေ များတယ်။ မိန်းမဟာ လင်သား အပျော်အပါးလိုက်တာ တွေကို မမြင်ယောင်ပြုနေရတယ်။ သူကိုယ်တိုင် ဒီလိုနေလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး သတိနဲ့ အမြဲနေရတယ်။

ဒါတင်မကဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ အထင်သေးမှုကို မခံရသော်လည်း ဂရုစိုက် နေရတယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့အပေါ်မှာ မှီခိုနေရသူ၊ ယောက်ျားဟာ အရှင်သခင် မိန်းမဟာ ကျေးကျွန်၊ ယောက်ျားပိုင် ပစ္စည်းဆိုတဲ့ အစဉ်အလာ အယူအဆ တွေကြောင့် မိန်းမရဲ့ဖောက်ပြားမှုဟာ ယောက်ျားရဲ့ ဖောက်ပြားမှုထက် ပိုပြီး ဆိုးတယ်လို့ သတ်မှတ်ခံနေရခြင်းဖြစ်သည်။

<http://www.mmteashop.com>

စိတ်ပြောင်းချိန်

မိန်းမတို့နဲ့သာ သက်ဆိုင်တဲ့ အာဝဏီက တရားတွေက လွတ်မြောက်ခြင်းမရှိဘဲ ချည်နှောင်ခံထားရတာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်မိန်းမတစ်ဦးချင်းရဲ့ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိကတော့ ဇီဝဗေဒဆိုင်ရာတို့ရဲ့ ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုက အထိုက်အလျောက် လွတ်မြောက်နိုင်ပေမယ့် မိန်းမရဲ့ဇီဝကမ္မဗေဒဆိုင်ရာ ကံကြမ္မာမျိုးကွေးဟာ ယောက်ျားတို့ရဲ့ဇီဝကမ္မဗေဒဆိုင်ရာ ကံကြမ္မာမျိုးကွေးထက် ပိုပြီး အကွေ့အကောက်များတယ်။ အတက်အကျများတယ်။ အဖြတ်အတောက်များတယ်။

မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ သဘာဝက အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြား တစ်ခုကနေ တစ်ခုကို ပြောင်းတဲ့အခါ အဆင့် တစ်ဆင့်ကနေ နောက်တစ်ဆင့်ကို ကူးပြောင်းတဲ့ အခါမှာတော့ အန္တရာယ် ဖြစ်လောက်အောင်ကို ရုတ်ခြည်း နိုင်လှပါသည်။ ပြောင်းလဲပုံဟာ ကြီးမားလှပါတယ်။ ဒီအချက်ကို သူတို့ရဲ့ အကြပ်အတည်း ကာလလို့ ခေါ်နိုင်တဲ့ အပျိုဖော် ဝင်စအချိန်၊ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးနယ်ကို ဝင်စအချိန်နဲ့ သွေးဆုံးချိန်တို့မှာ သိပ်ကို သိသာ ထင်ရှားပါတယ်။

ဒီ အကျပ်အတည်းများဟာ ယောက်ျားတွေ တွေ့ကြုံရတဲ့ အကျပ်အတည်းတွေထက် ကြီးမားပြီး အဆုံးအဖြတ် အခန်းက ပါတတ်ပါတယ်။ တခြားကို မကြည့်နဲ့လေ။ ယောက်ျားများ အိုပြီဆိုရင် တဖြည်းဖြည်း မသိမသာ အိုသွားရုံပဲ။ မိန်းမတွေမှာတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာရှိတဲ့ မိန်းမ အရည်အချင်းတစ်ခု ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ် သွားတာ။

သွေးဆုံးချိန်မှာ သူမဟာ ဘာအသက်ကြီး သေးလို့လဲ။ နှိုင်းယှဉ်ချက် အားဖြင့် ကြည့်ရင် ခပ်ငယ်ငယ်၊ ခပ်ရွယ်ရွယ် ပဲရှိသေးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ သန္ဓေဆောင်နိုင်စွမ်း

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

မရှိတော့ဘူး။ ဒါနဲ့အတူ သူ့မှာ အနာဂတ် ပျောက်သွားရတော့တယ်။ အနာဂတ်မရှိဘဲ သူ့အသက်ကြီး ဘဝရဲ့ တစ်ဝက်ကို ဒီအတိုင်း နေသွားရတော့မယ်။

အန္တရာယ်များတဲ့ အရွယ်လို့ ပြောရတာဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း ဆိုင်ရာတွေမှာ အနှောင့်အယှက်တွေ ကမောက်ကမ ဖြစ်မှုတွေ ပေါ်ပေါက် လာလို့ ပြောရတာ။ ပေါ်လာပုံကလည်း အထူးသဖြင့် အိမ်မှု တာဝန်ဖြစ်စေ၊ ပြင်ပ တာဝန်ဖြစ်စေ၊ ပင်ပန်းပန်းပန်း လုပ်ရတဲ့ မိန်းများဟာ လစဉ်ကိစ္စ ပျောက်ကွယ် သွားတာကို သက်ပြင်းချပြီး ဝမ်းသာနိုင်ကြတယ်။

လယ်သူမ၊ ဒါမှမဟုတ် အလုပ်သမားဟာ အမြဲတမ်းလိုလို ကိုယ်ဝန်ရှိမှာကို စိုးရိမ် နေကြ ရတယ်။ နောက်ဆုံး ကိုယ်ဝန် မရှိနိုင်တော့ဘူးလို့ သိလာရတဲ့ အခါမှာ သူတို့ တော်တော် ပျော်သွားကြတယ်။

ဒီနောက်ဆုံးပိတ် ဆုတ်ခွာချိန် (သွေးဆုံးချိန်) မတိုင်မီ တုန်းကတော့ မိန်းမဟာ အိုမှာကို ကြောက်တယ်။ ရင့်ကျက်တဲ့ ယောက်ျားဟာ အချစ်ထက် အရေးကြီးတဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင်နေတတ်တယ်။ အချစ်တို့၊ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးကိစ္စ တို့ကို ငယ်ငယ်တုန်း ကလောက် ထက်သန်မှု မရှိတော့ဘူး။

ပြီးတော့ ယောက်ျားက အိုလာတယ် ဆိုပေမယ့် သူ့မှာ မိန်းမတွေလို ကြီးကျယ်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေ မရှိလှဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်နဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်က ပြောင်းလဲမှုဟာလည်း စွဲမက်စရာကောင်းတဲ့ အသွင်အပြင်ကို မဖျက်ဆီးနိုင်သေးဘူး။ မိန်းမကတော့ အသက် သုံးဆယ့်ငါးလောက် ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ငယ်ငယ်က သိုသို ဝှက်ဝှက်၊ ကျစ်ကျစ် လျစ်လျစ် နေခဲ့ရတာတွေ၊ ငယ်ငယ်က ရှိခဲ့တဲ့ အငုံ့စိတ်တွေဟာ ပျောက်ကွယ် သွားပြီး ဖိုမ ဆန္ဒ အပြင်းထန်ဆုံးလို့ ဆိုရမယ်ထင်တယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ဆိုင်ရာ တန်ဖိုးတွေကို ပုံအော လောင်းတဲ့ အချိန်ဟာလည်း ဒီအချိန်ပါပဲ။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်ယောက်ျားကို လွှမ်းမိုးထားနိုင်ဖို့၊ ကိုယ့် ယောက်ျား တခြားကို စိတ်လည် မသွားစေဖို့အတွက် ကိုယ်ကိုယ်ကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိအောင် လုပ်ဖို့ လိုလာတယ်။

ကိုယ့်ယောက်ျားကို ဆွဲဆောင်မှု မရှိတော့မှာ၊ မလွှမ်းမိုး နိုင်တော့မှာကို သူ သိပ်ကြောက်တယ်။ စိုးရိမ်တယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျားကို ဆွဲဆောင်မှု မရှိတော့ရင်၊ လွှမ်းမိုးခြင်း မပြုနိုင်တော့ရင် ဘယ်လိုများ ဖြစ်မလဲလို့ သူတွေးပြီး စိုးရိမ်နေတယ်။

တစ်ခါတုန်းက သူတို့ ယူဆခဲ့ရတဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ် အလှ ယိုယွင်း ပျက်စီးစ ပြုလာတာကို ဒီအတိုင်း အလျှော့ပေး နေရ တော့တယ်။ ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်နဲ့တော့ ဘယ် အလျှော့ပေးနိုင် မတုံး။ ဒီတော့ သူ ဘာလုပ်သလဲ။ သူတိုက်ပွဲ တစ်ပွဲကို တိုက်ရ တာပေါ့။ ဆံပင် ဖြူလာရင် ဆံပင်ဆိုးမယ်။ အသားအလှ ဆီတွေကို လိမ်းမယ်။ ပလတ်စတစ် ခွဲစိတ်မှု လုပ်မယ်။ အမျိုးမျိုးပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ ခဏပါပဲ။ ယာယီပါပဲ။ သေဆုံးနေတဲ့ နနယ် ပျိုမြစ်မှုကို နည်းနည်းကြာအောင် အချိန်ရွှေ့ ထားနိုင်တာ တစ်ခုပါပဲ။ အနည်းဆုံး ကိုယ့်မှန်ကိုယ် ပြန်လိမ်ညာ နိုင်ရုံလောက်ပါပဲ။

ငယ်ငယ်တုန်းက အလှဂုဏ် ကိုးခဲ့သူ၊ နနယ် ပျိုရွယ်မှုကို ကြည့်ပြီး ဝိတိဖြစ်ခဲ့ သူဟာ ကြီးလာတဲ့ အခါမှာ ပိုပြီး စိတ်ဆင်းရဲ လိမ့်မယ်၊ ပိုပြီး စိတ်ဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်လို့ တချို့က ထင်ကောင်းထင်ကြမယ်။ အမှန်ကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ့်အလှကိုယ် ပြန်ပြီး ယစ်မူးတဲ့ နာစစ် ဆပ်ဝါဒီဟာ သူ့ကိုယ်သူ သိပ်သတိ ထားလွန်း၊ ဂရုစိုက် လွန်းနေတော့ မရှောင်မလွှဲသာ တွေ့ရမယ့် အလှ ပျက်ယွင်းမှုကို ကြိုတင် မမြင်ခဲ့ဘူး။ ဆုတ်ခွာဖို့လည်း အဆင်သင့်ပြင် မထားခဲ့မိဘူး။ ဒီတော့ သူ့ဆီက

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းမတို့ရဲ့ အရည်အချင်းတွေ (ရာသီပန်း ပွင့်တာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တာ) စသည်တို့ ပျောက်ကွယ် သွားတဲ့အခါမှာ စိတ်တော့ ဆင်းရဲရတာပေါ့။

ဒါပေမယ့် သိပ်တော့ တအံ့တဩ မဖြစ်ပါဘူး။ မကြာခင်မှာ နေသား ကျသွား တတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေ့နေတဲ့သူ၊ မိသားစုကို သိပ်ဦးစား ပေးတဲ့သူ၊ အနစ်နာ ခံရတဲ့ သူကတော့ အဲဒီရုတ်တရက် အပြောင်းအလဲကြောင့် စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်။ ဟင်... ငိုဘဝမှာ ပျော်ချိန်ပါးချိန်ရယ်လို့တောင် မရှိလိုက်ပါ ကလားဆိုပြီး သူ့ကိုယ်သူ ပြန်စဉ်းစား လာတတ် ပါတယ်။

သူဟာ အရင်ကနဲ့မတူ၊ ရုတ်တရက် မူပြောင်းသွားတဲ့အတွက် အားလုံးက သူ့ကို ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့် နေကြတယ်။ သူ့ဘဝ စာရင်းစာအုပ်ကို ပြန်ကြည့်တယ်။ သူကချည်း ပေးခဲ့ရပြီး ရခဲ့တာက နည်းနေတယ်။ အဝင်ကနည်းပြီး အထွက်က များနေတယ်။ သူ့လက်ကျန် စာရင်းထဲမှာ သူ့အတွက် နည်းနည်းလေးပဲ ကျန်တော့တယ်။ ဘဝမှာ သူ့အတွက် ကွက်လပ်ကလေး နည်းနည်းပဲ ရှိတော့တယ်။ ကျဉ်းသွားပြီ။

တိုတောင်းပြီး စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းတဲ့ သူ့အဖြစ်ကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါမှာ မိန်းမဟာ အလှမ်းမမီ နိုင်သေးတဲ့ အနာဂတ်ကို ဝင်ရာ တံခါးပေါက်ကို ရောက်နေခဲ့တုန်းက မြီးကောင်ပေါက်မ ကလေး၊ အပျိုဖော်ဝင်စ ကောင်မလေး တစ်ယောက် အသွင်မျိုး၊ အမူအရာ မျိုးကို ပြန်ဆောင်လာခဲ့တယ်။

မြေးတို့ရဲ့ အဘွားဖြစ်၊ သားကြီး သမီးကြီးတွေရဲ့ အမေဖြစ်၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အလှတွေ၊ တင့်တယ်မှုတွေ၊ အသရေညှိုးနွမ်း စပြုနေတဲ့ ဆင်းရဲ ခေါင်းပါးလှတဲ့ သူ့ဘဝကို သူ့ရဲ့ ဝေဝါးပြီး ပီပီပြင်ပြင် မရှိတဲ့ မိန်းမဇာတိနဲ့ နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှစ်သိမ့်တယ်။ မိန်းမဆိုတာ ကံကြမ္မာရဲ့ လက်မှာ ဝကွက်အပ်ခဲ့ရပြီး ထားရာနေစေရာသွား နေခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။

<http://www.mmteeshop.com>

ငယ်ငယ်တုန်းက သူ့ဘဝဟာ အခွင့်အရေးတွေ လူယူခံခဲ့ရတဲ့ ဘဝ။ လိမ္မညာ ခံခဲ့ရတဲ့ ဘဝ။ နပျိုမှုကနေ ရင့်ရော်မှုကို မသိဘဲနဲ့ ရောက်သွားရတဲ့ ဘဝလို့ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ထင် လာတယ်။ သူ့လင်ယောက်ျား၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်၊ သူ့အပေါင်းအဖော် တွေဟာ သူနဲ့ ထိုက်တန်ခြင်း မရှိတော့ဘူး။

သူတို့ဟာ သူ့ကို နားလည် ခံစားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘူးလို့ သူထင်လာတယ်။ ဒီမှာတင် မိန်းမဟာ သူ့ထက်သာတယ်။ သူ့ထက်တော်တယ်လို့ ထင်တဲ့ အသိုက်အဝန်း ကနေ ဆုတ်ခွာ လာခဲ့ တော့တာပဲ။ သူမဟာ သူ့နလုံးသားထဲမှာ သိမ်းထားတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်နဲ့ အတူ သူ့ဘာသာသူ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေ တော့တာပဲ။

တကယ်လို့ သူ့မှာ စိတ်ချရတဲ့ တိုးတိုးဖော် တစ်ယောက် ရလာရင်လည်း သူ ခံစားချက် တွေကို ရင်ဖွင့်တယ်။ စကားတွေ ပြောတယ်။ နေ့စဉ်ညတိုင် သူ့အမှားတွေ၊ သူ့နှောင်တ တွေကို ပြန်သုံးသပ်တယ်။ မိန်းမငယ် ကလေး တစ်ယောက်ဟာ သူ့အနာဂတ် ဘယ်လိုများ ရှိလေမလဲလို့ တွေးတောသလို သူလည်းပဲ သူ့အတိတ်ဟာ ဘယ်လိုများ ရှိခဲ့ မလဲလို့ ပြန်စဉ်းစားတယ်။

ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့ သူ့အခွင့် အလမ်းတွေကို ပြန်နမြှော နေမိပြီး စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်း တွေကို ပြန်ပြောင်း တည်ဆောက် ကြည့်တယ်။ စိတ်ကု ဆရာဝန်မ ဟယ်လင်ဒွိုက်ရ်က အလို မတူဘဲနဲ့ အိမ်ထောင် ပြုခဲ့ရပြီး နောက်မှာ အိမ်ထောင်ပျက်သွား ရတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ်ကို ပြောပြခဲ့ဖူးတယ်။

အသက်လေးဆယ့်ငါးနှစ် ရောက်တော့ အဲဒီမိန်းမဟာ သူ့ပထမ အိမ်ထောင်ကို ပြန်စဉ်းစား မိရာက သူ့မှားလေခြင်းလို့ နောင်တရပြီး စိတ်ဓာတ် ကျနေခဲ့ရတယ်။ အဲဒီ စိတ်ကျ ရောဂါကြောင့် သူ့ဟာ စိတ်ကု ဆရာဝန်ဆီကို ရောက်လာခဲ့တာတဲ့။

<http://www.mmteashop.com>

အဲဒီအရွယ်မှာ ကလေးဘဝနဲ့ အပျိုဘက်ဝင်စက စိုးရိမ် သောကတွေဟာ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ မိန်းမဟာ အဲဒီ ငယ်နုစဉ်က အကြောင်းတွေကို ချည်းပဲ ပြန်ပြန် တွေးနေတတ်တယ်။ မိဘတွေ အကြောင်း ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ အကြောင်း ပြန်တွေး နေတတ်တယ်။ အကြာကြီး အိပ်ပျော်နေရာ ကနေ ပြန်နိုးလာသလို ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ စိတ်ညစ်ပြီး အားငယ်နေတတ်တယ်။

ဒါပေမယ့် မကြာခင်က ဆိုသလိုပဲ ပျောက်ဆုံးခဲ့ရတဲ့ သူ့ဘဝကို ပြန်ရဖို့ ကြိုးစားလေ့ရှိပါတယ်။ ဒီအခါမှာ သူဟာ သူ့စိတ်ညစ်တာ၊ စိတ်ဓာတ်ကျတာတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဘာမှ မဖြစ်လေဟန် စိတ်မညစ်လေဟန်၊ နောင်တမဖြစ်လေဟန် အပူရုပ်ကို ဟန်လုပ်ပြီး ဖုံးတတ်ပါတယ်။

အသက်ကလည်းကြီး၊ ရင့်ကျက်မှုကလည်းရတော့ ဒီလို လွယ်လွယ်နဲ့တော့ ဘယ်အရုံးပေး နိုင်မလဲ။ သူဟာ အရွယ်တင်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ နုနယ် ပျိုမြစ်တဲ့ ရုပ်သွင်ကို ဆောင်နိုင်တယ်။ စွဲမက်အောင် လုပ်နိုင်တယ်လို့ သူထင်နေတယ်။ သူဟာ ငယ်ငယ်တုန်းကလို ပြန်ပြီး လှုပ်ရှားနိုင်သေးတယ်လို့ ထင်နေတယ်။

ဒီတင် သူဟာ သနားစရာကောင်းတဲ့ ရေးကြီး သုတ်ပြာနိုင်မှုနဲ့ အချိန်နဲ့ ပျံသန်းမှုကို နောက်ပြန် လှည့်ဖို့ ကြိုးစား လာခဲ့တယ်။ သားသမီး မွေးဖွားတဲ့ မိန်းမမျိုး ဆိုရင်လည်း သူဟာ ကလေး တစ်ယောက်ကိုတော့ နောက်ထပ် မွေးနိုင် သေးတယ်လို့ ပြောလာတယ်။ သူ့ဘဝကို ပြန်လည်ရှင်သန်ဖို့ အတင်းကြိုးစားလာတယ်။

ခပ်ပျံပျံ မိန်းမမျိုးဆိုရင်လည်း အသက်ကြီးမှ ဝက်သက်ပေါက်ဖို့ ကြိုးစားလာတယ်။ အချိန်ရဲ့ ပျံသန်းမှုဟာ သူတို့ဆီကို ရောက်မလာဘူး။ ဇရာဟာ သူတို့ကို လက်ဖျားနဲ့မှ မတို့သေးဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းကလို နုပျိုပြီး အရွယ်တင် နေတုန်းပဲလို့ တခြား

သူတွေက ထင်လာအောင် လုပ်ပြကြတယ်။ ဘယ်လို လုပ်ပြသလဲ။ ငယ်အောင် နအောင် ဝတ်ကြတယ်။ ကောင်မလေးတွေလို အမူအရာတွေ လုပ်လာကြတယ်။

ဆံပင်ကို ငယ်ရွယ်သူတွေ ထားသလို ပြုပြင်လာကြတယ်။ ဇရာ ရောက်လာတဲ့ မိန်းမဟာ သူ့မှာ စွဲမက်စရာ မရှိတော့တာဟာ သူ့အသား အရေတွေ ညှိုးနွမ်း ခြောက်ခန်း သွားလို့တင် မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ အတိတ်၊ သူ့ရဲ့ အတွေ့အကြုံ တွေကလည်း သူ့ကို အိမ်က ကြက်မကြီး ဖြစ်အောင် လုပ်ပေး လိုက်တယ်ဆိုတာ သူ့သိတယ်။

သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ရုန်းကန် ခဲ့ရပြီးပြီ ချစ်ခဲ့ဖူးပြီ။ အလိုဆန္ဒ နောက်ကို လိုက်ခဲ့ဖူးပြီ။ သောကမှာ ရုန်းကန်ခဲ့ရပြီးပြီ။ ပျော်ခဲ့ရပြီးပြီ။ လွတ်လပ်မှုကို ခံစားခဲ့ဖူးပြီးပြီ။ ခုတော့ ဒါတွေ မရှိတော့ဘူး။

ဒီအဖြစ်တွေက သူ့ကို ရင့်ကျက်စေတဲ့ အရာတွေ၊ ဝါကြီးပြီ ဆိုတဲ့အသိကို ပေးတဲ့ အရာတွေ၊ ဒါကြောင့် ပြန်ငယ်ချင်လာတဲ့ အခါမှာ အဲဒီ အမှတ်သညာတွေ အသိတွေ အားလုံးကို စွန့်ပစ် လိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ ကုတ္တိသဘာဝကို အကျယ်ချဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ စွဲမက် စဖွယ်ဖြစ်အောင်၊ နှစ်လိုဖွယ် ဖြစ်အောင် လုပ်တယ်။

ဖိုသတ္တဝါနဲ့တွေ့ရင် အသံကလေး စာစာနဲ့၊ အမူအနွဲ့ ကလေးတွေ၊ အညှအချွဲ ကလေးတွေနဲ့ ပြောတယ်။ ကြည့်တော့လည်း မခိုတရို့လိုလို ဘာလိုလိုနဲ့။ အပျိုဖော်ဝင်စ ကောင်မလေးတုန်းက ပြောသလို ခရာတာတာပြောတယ်။ စကားပြောတာ မဟုတ်ဘဲ ဝါစာကမာ ပြောတယ်။ လက်ခုပ် လက်ဝါး တီးတယ်။ အသံထွက်ပြီး ရယ်တယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် ငယ်ငယ်တုန်းက လုပ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတို့ရဲ့ အနုဘဝလေးဆယ်ကို ပြန်ပြီး ကျင့်သုံး လာတော့ တာပါပဲ။ ဒီလိုလုပ်တဲ့ နေရာမှာ သူမဟာ ပွေလီ ဆန်းပြားတဲ့

<http://www.mmteashop.com>

စိတ်နဲ့ လုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ဘာသာသူ ရိုးသားစွာ လုပ်ခြင်းပါ။ စိတ်ဝင်စားမှု အသစ်၊
နေ့စဉ် လုပ်နေကျ ပုံစံဇယားထဲက ထွက်ချင်တဲ့ ဆန္ဒ၊ အသစ်ပြန်စချင်တဲ့ စိတ်တို့ကို
မွေးလိုက်တဲ့ အတွက် ဘဝကို အသစ် ပြန်စတယ်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရိုးရိုးသားသား
ထင်သွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အရောင်ပြယ်လွန်ခြင်း

ဒါပေမယ့် သူက ဘယ်လောက်ပဲ ဘဝကို အသစ်ပြန်စဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ဘယ်နှယ်လုပ် ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ဒီလိုနေခဲ့ရာမှာ မျှော်မှန်းချက်တွေ၊ အိပ်မက်တွေ၊ စိတ်ကူးတွေ ရှိခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခုကြီးလာတဲ့ အခါမှာ လောကကြီးမှာ ဘာရည်မှန်းချက်ထားစရာ ရှိတော့လို့လဲ။ ဘာမျှော်မှန်းဦးမှာလဲ။ နောက်ကျသွားပြီလေ။

ဒီတော့ သူ့မွမ်းမံတာတွေ၊ သူ့ငယ်ရုပ် ဆင်တာတွေ အားလုံးဟာ ကိုးရိုးကားယား မတင့်မတယ် ဖြစ်နေတယ်ပေါ့။ သူ့ရဲ့ ဇရာကို တိုက်ဖျက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ အလျော်ပေး လို့ရပါတယ်။ ခုပြောနေတဲ့ အသက်ကြီးပိုင်း ရောက်နေတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ကလေးဘဝနဲ့ အပျိုဘော်ဝင်စက ဆန္ဒတွေကို အချိန်မနှောင်းမီးမှာ အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ ကြိုးစား လိမ့်မယ်။

သူဟာ သူ့ရဲ့ စန္ဒယားဆီကို ပြန်သွားကောင်း သွားမယ်။ ပန်းပုတို့၊ စာပေတို့ကို ပြန်ကောက်ချင် ကောက်မယ်။ ခရီးသွားတာတို့ ဘာတို့ လုပ်ချင်လုပ်မယ်။ ရေလွှာ လျှောစီးကို သင်ချင်သင်မယ်။ နိုင်ငံခြား ဘာသာစကား တစ်ခုခုကို သင်ကောင်းသင်မယ်။

တစ်ခါတုန်းက ရှက်လို့၊ ကလက်တယ်လို့ ထင်မှာစိုးလို့ သူမလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ် တော်တော် များများကို ခုအရွယ် မနှောင်းခင် ကလေးမှာ အားပါးတရာ လက်ကမ်း ကြိုဆို မှာပဲ။ တစ်ခါတုန်းက သူ့စိတ်ရှည် သည်းခံ နိုင်ခဲ့တဲ့ လင်ယောက်ျားကို တော်တော်လေး ပြီးငွေ စိတ်ပျက်နေပြီ ဆိုတာကို ဝန်ခံမှာပဲ။ တစ်ဖက်မှာတော့ သူတစ်ခါက ချုပ်တည်း ထားခဲ့တဲ့ အရာတွေကို ဇက်ကုန် လွှတ်ပေးလိုက်မှာပဲ။ ယောက်ျားဆီကို အမျိုးမျိုး တောင်းဆို ချက်တွေ တင်မှာပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းမ တော်တော်များများမှာ မျက်နှာဖုံး တပ်တဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ တည်ရှိနေတဲ့ လိင်တူ ဆက်ဆံမှု သဘောထားတွေဟာ ထင်ရှားလာကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာတဲ့ အခါမှာ သူဟာ သမီးဘက်ကို လှည့်လာတယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း ဒီစိတ်ဓာတ်ဟာ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်း အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဆီကို ရောက်သွား တတ်တယ်။ သူ့ရဲ့ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ဘဝနှင့် ယုံကြည်ခြင်း တရားဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ စိတ်ပညာရှင် ရွမ်လမ်းဒေါကက သက်ဆိုင်သူ ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟ ဝန်ခံထားတဲ့ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုကို ဒီလို ရေးပြထားပါ တယ်။

“အမျိုးသမီးသည် အသက် ငါးဆယ်နားသို့ ရောက်နေလေပြီ။ အိမ်ထောင်သက် နှစ်ဆယ့် ငါးနှစ် ရှိပြီး အရွယ်ရောက်သည့် သားသမီး သုံးယောက် ရှိသည်။ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး အသိုင်းအဝိုင်းတွင်လည်း ထင်ရှားသူ ဖြစ်သည်။ လန်ဒန်သို့ ရောက်သည့် အခါတွင် သူနှင့် စိတ်ချင်းတူ၍ သူ့ထက် နှစ်ဆယ်လောက် ငယ်သည့် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကြသည်။ ထိုအမျိုးသမီးက သူ့ကို အိမ်သို့ အလည်ခေါ်သည်။

အမျိုးသမီးသည် အိမ်ရှင်သမီးက အားပါးတရာ ဖက်ယမ်း နမ်းရှုပ်နေသည်ကို သတိရသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင်မူ အမျိုးသမီးသည် အလန့်တကြားဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာ ခဲ့သည်။ သူ့တစ်သက်တွင် လိင်တူ ဆက်ဆံရေးဆိုသည့် အရာဟူ၍ ရှိကြောင်းကို ပထမဆုံး အကြိမ် သိလာခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးသည် သူ့အဖြစ်ကို တွေးကာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဝမ်းလည်း နည်းကာ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို သွားပြသည်” လို့ ရေးထားပါတယ်။

စိတ်ပညာရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ စတက်ကယ်ကလည်း သူ့တွေ့တဲ့ လူနာ တစ်ယောက် အကြောင်းကို ဒီလို ရေးထားပြန်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

"အိမ်ထောင်သက် အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ သားသမီးရှိသည့် အသက်လေးဆယ်ခန့် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်သည် အိမ်ထောင်ကို ငြီးငွေ့လာသည်။ သူ့ကို အားလုံးက အသိအမှတ် ပြုခြင်းမရှိ၊ နားလည်ခြင်းမရှိဟု ထင်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်သူသည် ယခင်က လုပ်ကိုင်နေကျ မဟုတ်သည့် အလုပ်များကို လုပ်လာ ခဲ့သည်။ ခရီးထွက်ခြင်း၊ ရေခဲလျှောစီး ခြင်းစသည်တို့ကို လုပ်သည်။ ဤတွင် အသက်သုံးဆယ်ခန့် လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ကာ ဖောက်ပြား မိတော့သည်" လို့ ရေးခဲ့ ပါတယ်။

အကျင့် သိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ဟာ အနေအထိုင် အပြောအဆို သိပ်ပြီး လျှပ်ပေါ် လော်လီလေ့ မရှိပါဘူး။ ထိန်းထိန်းချုပ်ချုပ် နေလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့တစ်တွေ စိတ်ထဲမှာတော့ ကျိတ်ပြီး ခံစား နေရတာတွေ ရှိပါတယ်။

ဥပမာ ကိုယ့်သားသမီးဆိုပြီး သားသမီးကို သိပ်ချစ်တာ၊ ငယ်ရွယ်တဲ့ ယောက်ျား ကလေးတွေကို တွေ့ရင် မျက်နှာသာပေးတာ၊ အရေးတယူ လုပ်ချင်တာ၊ တိတ်တိတ်ပုန်း သဘောကျ နေတာ၊ အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေး တစ်ယောက်လို သူဟာ သူ့ကို တခြား တစ်ပါးသော ယောက်ျားတစ်ယောက် မတော်တရော် လုပ်မှာကို အမြဲ စိုးရိမ်နေတတ်တာ စတဲ့ ခံစားချက်တွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

ဒီတင် သူ့စိုးရိမ်မှုနဲ့ သူ့ဆန္ဒတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ပဋိပက္ခဖြစ်ပြီး နူးရိုးဆစ်လို့ ခေါ်တဲ့ စိုးရိမ်လွန် ရောဂါ ဝင်လာတော့ တာပါပဲ။ ဒီအချိန်မှာ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ တကယ့် အခြေအနေတို့ဟာ ရောထွေးနေပြီး မဟုတ်ကို အဟုတ်လို့ ထင်တတ်တာ၊ အဟုတ်ကို မဟုတ်လို့ ထင်တတ်တာတွေ ရှိပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

အဲဒီအချိန်မှာ ဖြစ်တဲ့ ရင်တွင်းပဋိပက္ခဟာ အပျိုဘော်ဝင်စက ဖြစ်တဲ့ ရင်တွင်းပဋိပက္ခတွေ ထက်တောင် ပြင်းထန် ရှုပ်ထွေး ပါသေးတယ်။ အသက်ကြီးပြီး ဇရာပိုင်းကူးနေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ အချက်တစ်ခုကတော့ ဒီပါဇင်နယ်လိုက် ဇေးရှင်း လို့ခေါ်တဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရာမသွင်းတော့ဘဲ လူ့အောက်ကျပြီလို့ ထင်တဲ့ ခံစားချက်ပါ။ ဒီခံစားချက်ကြောင့် ရေရေရာရာရယ်လို့လည်း ဘာမျှ မလုပ်ချင်တော့ဘဲ ဖြစ်သွား တတ်ပါတယ်။ ရည်မှန်းချက်ရှိတဲ့ အလုပ်တို့ လက်တွေ့ကျတဲ့ အလုပ်တို့ကိုလည်း စိတ်မဝင်စားတော့ဘူး။

ဒီအကျပ်အတည်း အဆင့်မှာ အမျိုးသမီးဟာ သူများ ပြောသမျှကို အဟုတ်ထင် အားကိုးရှာ၊ နတ်ဆရာ ယောင်ယောင် ဘိုးတော် ယောင်ယောင်တွေကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ပြီး သူတို့ပြောသမျှ အဟုတ်ထင်တော့ တာပါပဲ။ အချုပ်ပြောရရင်တော့ လူလိမ် လူညာတွေ၊ သမားတု သမားယောင်တွေကို ဆည်းကပ်တော့တာပါပဲ။

ဒီလိုဖြစ်ရတာဟာ သူ့မှာ ဝေဖန်နိုင်တဲ့ စွမ်းအား မဲ့သွားလို့တင် မဟုတ်ဘူး။ သူ့မှာ အားကိုးရာမဲ့ နေလို့၊ တွယ်မိတွယ်ရာကို ကောက်တွယ်လိုက်တဲ့ သဘောလဲ ပါပါတယ်။ ဒီတော့ သူ့အဖို့ ဆေးလိုပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရင်တွင်း ပဋိပက္ခတွေကို ချက်ချင်း မဖြေရှင်း နိုင်တဲ့ အခါမှာ ယုတ္တိဗေဒကို အထင်သေး လာပါတယ်။

ဒီတော့ သူ့ဘာကို ယုံလာသလဲ။ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ အကြားအမြင်တို့၊ ထုံကူး တာတို့၊ တန်းခိုး ပြာဋိဟာတို့ ဆိုတာတွေကို ယုံလာပါတယ်။ ဒီမှာတင် သူဟာ အထက် ဆရာတွေ စေခိုင်းတဲ့အတိုင်း အကြားအမြင် ဆရာတွေ ပြောတဲ့အတိုင်း စီးပွားရေးတို့၊ လုပ်ငန်းတို့၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးတို့ စတဲ့ နယ်တွေ့မှာ လှုပ်ရှားတော့ တာပါပဲ။

အချုပ်ပြောရရင် သွေးဆုံးချိန် အကျပ်အတည်းဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ သဘာဝကို အပိုင်းနှစ်ပိုင်း ဖြစ်အောင် ပိုင်းပစ် လိုက်ပါတယ်။ တစ်ခုက အတိတ်ကို

အောက်မေ့ သတိရတဲ့ အပိုင်း၊ နောက်တစ်ပိုင်းက သူဟာ ဘဝသစ် တစ်ခုကို စရ တော့ မယ်လို့ ထင်လာရတဲ့ အပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အတူ သူမဟာ အဲဒီ အခန်းသစ်မှာ တက်တက် ကြွကြွ ပါဝင်ကပြဖို့အတွက် စိတ်အားထက်သန်နေတတ်တယ်။ အချစ်မှာရော၊ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ကိစ္စတွေမှာရော သူဟာ ပြန်လည် နိုးကြားလာတယ်။

ဒါတင်မကဘူး။ အနုပညာကိစ္စတွေ၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး ကိစ္စတွေမှာရော လန်းလန်း ဆန်းဆန်း ဖြစ်လာခဲ့ပြန်တယ်။ သူဟာ သေရာက ပြန်ရှင် လာခဲ့တယ်။ တမလွန်ကိုတောင် မြင်တယ်ဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ လောကကြီးကို စူးစူးရှရှ ကြည့်လာ ခဲ့တယ်။ တစ်ခါမျှ စိတ်မကူးမိတဲ့ အမြင့်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်လို့ ထင်သွားတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါက သူ့အထင်ပါ။ ကမ္ဘာကြီးက ပြောင်းသွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တောင်ထိပ်တွေဟာ အရင်ကလိုပဲ ရောက်ပေါက်နိုင်ခဲ့တဲ့ အရောတွေ ဖြစ်နေတုန်းပါပဲ။ သူရတယ် ဆိုတဲ့ အကြားအမြင်တွေဟာလည်း တကယ့် လက်တွေ့ကျတော့ အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ ခက်တဲ့ အရာတွေပါ။

ဒီမှာတင် အတွင်းအဇ္ဈတ္တမှာ စောစောက ရှိခဲ့တဲ့ အလင်းရောင်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ပြန်မှိန် သွားတယ်။ မှန်ထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ မနက်ကထက် သန်ခဲ့တာတွေ ပျောက်၊ စိတ်ဓာတ်ကျတာတွေ ရောက်လာတော့ တာပါပဲ။ တက်လိုက် ကျလိုက် ဖြစ်သွားတဲ့ ဒီနာရီ စည်းချက်ကို သူမရဲ့ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အဖွဲ့အစည်းများကလည်း ပြသနေပါတယ်။

မ,ဟော်မုန်းဓာတ်တွေ ဆုတ်ယုတ် လျော့ပါးသွားမှုကို အကျိတ်တွေရဲ့ ပိုမို လှုပ်ရှားက အလျော်ပေး အစားထိုးပေး လိုက်ပါတယ်။ ဒီလို စိတ်အခြေအနေတွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ပြောင်းနေတာဟာ စိတ်ဓာတ် ဆိုင်ရာကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းမရဲ့ ဂနာမငြိမ်မှုဟာ သူမရဲ့ အမြင်တိမ်းမှု၊ သူ့ရဲ့ ထက်သန် ပြင်းပြမှုတွေဟာ သူ့ရဲ့ အတိတ်ကို ပြန်လည်သောက ရောက်ရတုန်းမှာ နောက်ထပ် သောကတွေက ဖိစီး လာကြပြန်တော့ လကမြောက် အရုံးပေး လိုက်တော့တာပါပဲ။

မိန်းမရဲ့ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်မှုဟာ သူမရဲ့ အမြင်တိမ်းမှု၊ သူ့ရဲ့ ထက်သန် ပြင်းပြမှု တွေဟာ သူ့ရဲ့ အတိတ်ကို ပြန်လည်သောက ရောက်ရတုန်းမှာ နောက်ထပ် သောကတွေက ဖိစီး လာကြပြန်တော့ လက်မြောက် အရုံးပေးလိုက် တော့တာပါပဲ။

ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ သူ့အမှားတွေ၊ သူ့နှောင်တ တွေကိုချည်း ပြန်စဉ်းစား နေမိ ပြန်တယ်။ သူ့ဆွေမျိုးနဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေဟာ သူ့ကို မကောင်းကြံနေတယ်လို့ ထင်တယ်။ သူ့နဲ့ အတူနေတဲ့ ညီအစ်မတို့၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းတို့ ရှိရင်လည်း သူတို့ တစ်တွေဟာ သူ့ကို ဝိုင်းဝန်း မကောင်းကြံနေတယ်လို့ ထင်တတ်တယ်။

အထူးသဖြင့် သူ့ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အကြီးအကျယ်ကို မနာလိုဝန်တို ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အလိုလျောက် ပေါ်လာတဲ့ မနာလိုဝန်တို မှုများဟာ အသက် ငါးဆယ်နဲ့ ငါးဆယ့်ငါးနှစ် ကြားမှာ တော်တော်များပါတယ်။

တချို့မိန်းမများမှာ သွေးဆုံးချိန် ကယောက်ကယက် ဖြစ်မှုတွေဟာ ရပ်တန့် မသွားဘဲ ကွယ်လွန်သည်အထိ ရှိသွားတတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ် မအိုဘူးလို့ ထင်နေတဲ့ မိန်းမတွေ၊ အိုရမှာကို လက်မခံ ငြင်းဆန်တဲ့ မိန်းမတွေမှာ အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်တတ် တယ်။ သူ့မှာ အရည်အချင်းများ မရှိခဲ့ရင် မိန်းမဟာ အဲဒီအလှကို ထိန်းသိမ်းဖို့ တစ်လှမ်းပြီး တစ်လှမ်း ကာကွယ် တိုက်ပွဲ ဝင်လေ့ရှိပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမတစ်ယောက်မှာ ဘယ်အရွယ်မှာ ကာမဂုဏ် စိတ်ဆန္ဒတွေ လျော့နည်း သွားပါ သလဲလို့ မက်တားတစ်မင်းသမီးကို မေးတဲ့အခါမှာ သူက ဒါတွေ့ ငါလည်းမသိဘူး။ ငါက ခုမှ အသက်ခြောက်ဆယ့် ငါးနှစ်ပဲ ရှိသေးတာ လို့ပြောဖူးပါတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဇရာကို ရောက်တော့မယ် ဆိုရင် သဘောတူ လက်ခံ လိုက်တဲ့ နေ့ကစပြီး သူ့ အနေအထားဟာ တော်တော် ပြောင်းလဲ သွားပါတယ်။ အဲဒီလို လက်မခံမီ အထိတော့ သူဟာ သူ့ကို ပုံပန်းပျက်အောင် လုပ်နေတဲ့၊ သူ့ကို အလှ ပျက်ယွင်းအောင် လုပ်နေတဲ့ ကံကြမ္မာကို ခုခံလိုက်ပြီ ဆိုတော့ သူဟာ တစ်မူ ပြောင်းသွား တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။ အဘွားအိုကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။ အန္တရာယ် များတယ်ဆိုတဲ့ အရွယ်ကိုလည်း လွန်မြောက်သွားခဲ့ပြီပေါ့။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ဆိုလိုက်တဲ့အတွက် သူ့ဘဝဟာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိသွား ပြီလို့တော့ မထင်လိုက်ပါနဲ့။ အချိန်ကာလရဲ့ ဖိစီးမှုကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုတော့ ဘဲ အရုံးပေးလိုက်တဲ့ အခါမှာ အခြားတိုက်ပွဲတစ်ပွဲကို ဆက်တိုက် ရပြန်ပါတယ်။ အဲဒီ တိုက်ပွဲ ကတော့ ကမ္ဘာမြေကြီး ပေါ်မှာ နေရာကလေး တစ်နေရာရဖို့ ကိစ္စပါပဲ။

တစ်နည်း ပြောရရင် သူ့ကို လူတွေက အသိအမှတ် ပြုခံရဖို့ပါ။ ဘဝရဲ့ ဆောင်းဦး ရာသီနဲ့ ဆောင်းကျရာသီ ကျမှပဲ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သူ့ကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ နှောင်ကြိုးတွေက လွတ်မြောက် လာခဲ့တာပါ။ သူ့ပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းထား ရတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ကြီးကို အောက်ချဖို့အတွက် အသက်ကြီးတာကို အကြောင်းပြ အခွင့်ကောင်း ယူပါတယ်။

သူ့ယောက်ျားက ဘယ်လောက်ပဲ မာန်မဲခြိမ်းခြောက်သည် ဖြစ်စေ ဒါတွေကို သူ သိပ်မမူ တော့ဘူး။ ကိုယ့်ယောက်ျား အကြောင်းကို နှောကျောအောင် သိခဲ့ပြီလေ။ ယောက်ျားက ပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်လာရင်လည်း သိပ်မသာယာချင် တော့ဘူး။ ခပ်

<http://www.mmteashop.com>

ဖယ်ဖယ်ပဲ နေလိုက်တယ်။ သူ့ယောက်ျားဘေးမှာ အတူရပ်ရင်း သူ့ကိုယ်ပိုင် ဘဝကလေး၊ ကိုယ်ပိုင် ကမ္ဘာကလေးကို ဖန်တီးတယ်။

တစ်ခါတလေမှာလည်း ယောက်ျားကို မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်လို သဘောထားလိုက်တယ်။ တစ်ခါတရံမှာလည်း ကတောက်ကဆ ဖြစ်ရတယ်။ တကယ်လို့ သူက ကိုယ့်ထက် အကျမြန်ပြီး အဘိုးကြီး ဖြစ်သွားရင်လည်း သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ ကိစ္စအဝဝကို ကိုယ်ကပဲ စီမံ အုပ်ချုပ် ရတော့တယ်။

ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခေတ်ပေါ်ဖက်ရှင် အဝတ်အစားတွေ၊ အပြုအမူတွေကို တွန်းလှန်ပြီး ဘယ်သူက ဘာများပြောမလဲလို့ တွေးတော စိုးရိမ် နေတာတွေကို ဖျောက်ပစ်ရတယ်။ ခုတော့ သူဟာ လူမှုကိစ္စတွေ တော်တော် နည်းသွားပြီ။ အစားအသောက် လျော့စား ရတာတွေ နည်းသွားပြီ။ ကိုယ့်အလှအပကို ဂရုစိုက်ရတာတွေ နည်းသွားပြီ။

ကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင်လည်း သူတိုက် ဘာသာသူတို့ ရပ်တည်နိုင်ကြပြီ။ အိမ်ထောင် ကျတဲ့သူက အိမ်ထောင်ကျပြီ။ အိမ်ခွဲသူက ခွဲပြီ။ ဒီလိုတာဝန်တွေ ကင်းသွားတဲ့ အခါမှာ သူဟာ လွတ်လပ်မှုကို ရလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကံမကောင်း အကြောင်း မလှစွာပဲ မိန်းမတိုင်းရဲ့ ဇာတ်လမ်းမှာ မိန်းမသမိုင်း အစဉ်အဆက် ဖြစ်ခဲ့ ပျက်ခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ ထပ်ဖြစ်လာတယ်။ သူရတဲ့ လွတ်လပ်မှုဟာ အဲဒီ လွတ်လပ်မှုကို အသုံးချလို့ မရနိုင်တော့တဲ့ အချိန်ကျမှ ရတဲ့ လွတ်လပ်မှုဖြစ်နေတယ်။

ဒီလို ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဖြစ်လာရတာဟာ မတော်တဆ ဖြစ်ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ရှောင်လို့ မရအောင် ဖြစ်လာတာ။ အဖေအုပ်စိုးတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းဟာ မိန်းမရဲ့ လုပ်ဆောင်မှု ဟူသမျှကို အလုပ်ကျွေးပြုတဲ့ လုပ်ဆောင်မှု၊ သူတစ်ပါး စေခိုင်းမှုကို ပြုရတဲ့ လုပ်ဆောင်မှု အဖြစ် ရောက်အောင်လုပ်ပေးခဲ့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ထိရောက်မှု ကုန်ခန်းတဲ့ အချိန်ကျမှ မိန်းမဟာ ကျေးကျွန်ဘဝက လွတ်မြောက် လာခဲ့တယ်။ အသက်ငါးဆယ်နား ကပ်လာတုန်းက သူ့မှာ တန်ခိုး စွမ်းပကားတွေ အပြည့် ရှိသေးတယ်။ သူဟာ အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝတယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်တယ်။ ယောက်ျား များမှာ ဆိုရင်တော့ အဲဒီ အသက်အရွယ်ဟာ အမြင်ဆုံး နေရာကို ရောက်တဲ့ အချိန်၊ အရေးကြီးဆုံး ရာထူးကို ရောက်တဲ့အချိန်ပဲ။

သူ့အဖို့တော့ ဒီအချိန်ဟာ အနားယူတဲ့ အချိန်ပဲ။ ဒီအချိန်မှာ တစ်ယောက်ကိုပဲ ဦးစား ပေးမှုကို မရှိကြတော့ဘူး။ ဒီလိုနဲ့ အဲဒီ အချိန်လည်း ရောက်ရော မိန်းမဟာ အသုံးလည်း မဝင်၊ တရားမျှတမှုလည်း မရတော့ဘဲ သူ ဆက်လက် နေထိုင်ရမယ့် မျှော်လင့်ချက် မဲ့တဲ့ နှစ်ကာလတွေကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ဪ... ငါ့ကို ဘယ်သူကမျှ အလို မရှိတော့ပါကလား လို့ ညည်းမိတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ အခြေအနေမျိုးကို ချက်ချင်း လက်မခံနိုင် သေးဘူးလေ။ ချက်ချင်း အသား မကျနိုင် သေးဘူး။ ဒီတော့ တစ်ခါတလေမှာ လင်သားကို တွယ်တာမိတယ်။ ခါတိုင်းထက် ပြုစုယုယဖို့ ကြိုးစားခြင်းဖြင့် ယောက်ျားကို စိတ်ညစ်အောင်၊ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်အောင် လုပ်မိပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်သည်ဘဝရဲ့ ထုံးစံ ဇယားတွေဟာ ခိုင်မြဲတယ် မဟုတ်လား။ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ။ လင်သားအဖို့ သူဟာ အပိုလိုဖြစ်နေပြီ။ မလိုတော့ဘူး ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ဝင်လာတယ်။

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း လင်သားဟာ သူ့ရဲ့ ပြုစုယုယမှုကို မခံယူ ထိုက်ဘူးလို့လည်း ထင်လာ တတ်တယ်။ သူတိုနှစ်ဦး အတူနေရေးကို သေချာအောင် လုပ်ရတဲ့ ကိစ္စဟာ တစ်ယောက်တည်း အိုရတဲ့ ကိစ္စလိုပဲ တော်တော်ပင်ပန်းတဲ့ ကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ မိန်းမဟာ သားတွေ သမီးတွေ ဘက်ကိုပဲ ဦးလှည့် ရတော့တာပေါ့။

<http://www.mmteashop.com>

သူတို့ကတော့ လောင်းကစားပွဲ မပြီးသေးဘူးလေ။ ကံကြမ္မာ တံဆိပ်ကို အပြီး အပိုင် မနှိပ်ရသေးဘူး။ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ အနာဂတ်ဟာ သူတို့အဖို့ ပွင့်နေတုန်းပဲ။ သူမဟာ ကလေးတွေ သားတွေ သမီးတွေ အပေါ်မှာ ဘဝကို နှစ်မြုပ်လိုက်တယ်။ ဒီထဲမှာ အသက်ကြီး မှ သားသမီးရသူတွေက အဘွား ဖြစ်နေချိန်မှာ သူက အမေဘဝ မှာပဲ ရှိသေး တယ်။

ဒါပေမယ့် အများအားဖြင့်တော့ အရွယ်ရောက်တာကို မြင်ကြရတာ များပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သားတွေသမီးတွေ ကလည်း သူနဲ့လွတ်အောင် နေချင်တဲ့အချိန်၊ သူကလည်း သားသမီးတွေနဲ့ အတူ အုပ်အုပ်စီးစီး နေဖို့ စိတ်ဓာတ် အပြင်ထန်းဆုံး အချိန်ပါပဲ။

ဒီလိုပြန်ပြီး တွယ်တာ နောင်ဖွဲ့ရာမှာ သားအပေါ်မှာ တွယ်တာတာလား၊ သမီး အပေါ်မှာ တွယ်တာတာလား ဘယ်သူ့ အပေါ်မှာ တွယ်တာသလဲ ဆိုတာကို လိုက်ပြီး သဘောထားလည်း အမျိုးမျိုး ကွဲပြားသွားပါတယ်။ အများ အားဖြင့်တော့ သူဟာ အသက် ကြီးလာပြီး သူ့ကို လင်သားကရော၊ လူ့ အဖွဲ့အစည်းကပါ ချောင်ထိုးလာရင် သားအပေါ်မှာ တွယ်တာပြီး သားကို အားကိုး ရှာလာ တတ်တာများပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ သားဟာ သူ့ရဲ့ နက်ရှိုင်းမှုထဲက ရောက်လာတဲ့သူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် နေစဉ်က ဝေးလံတဲ့ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း စောင့်မျှော် နေရတဲ့သူ ဖြစ်နေ ပါတယ်။ မွေးကင်းစ သားငယ်ကလေးက အူဝဲလို့ အော်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့အဖေ မပေး နိုင်တဲ့ ရတနာတွေကို ကြံချပေးမယ့် ဒီလိုနေ့မျိုးကို သူ့မျှော်လင့်နေခဲ့တာ။

အဲဒီတုန်းကတော့ သူ့ကို ရိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဆေးကြောသန့်စင် ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေကို သူမေ့သွားပြီလေ။ သူ့နှလုံးသားအောက်မှာ သိုဝှက်ထားခဲ့တဲ့ ဒီလူ (သူ့သား)ဟာ ကမ္ဘာကြီးကို စိုးမိုးတဲ့ သခင်၊ မိန်းမ အပေါင်းကို အုပ်စိုးနိုင်တဲ့အရှင် ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။ ခု သူဟာ သူ့ကို အမေဆိုတဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ ဂုဏ်ရောင် ထွန်းပြောင်မှုထဲမှာ ထိန်းသိမ်းထားပြီး ပြုစုတော့မယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သားဟာ သူ့ရဲ့ ကယ်တင်ရှင်၊ သူ့ကို ကယ်မသူ၊ လွတ်မြောက်အောင်လုပ်ပေးသူ ဖြစ်လာတော့မယ်။ ဒါနဲ့အတူ သူဟာလည်း အားတက်လာတယ်။ စိတ်ထား နုပျိုလာတယ်။ သားနဲ့အတူယှဉ် လမ်းလျှောက်ရင်း သူ့ကိုယ်သူ အစ်မကြီးလို့ ထင်မိတယ်။

ယောက္ခမနဲ့ချွေးမ

မိန်းမတိုင်းဟာ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ယောက်ျားတိုင်းရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို ကိုယ့်နည်းနဲ့ကိုယ် နားလည်ကြပါတယ်။ ဇနီးမယားအဖို့ ကိုယ့်ယောက်ျားဟာ သူ့ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးအပေါ် အောင်နိုင်အောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့သူလို မြင်ချင်တယ်။

မိခင်အဖို့ သားကို အတိတ်က ကလေးဘဝတုန်းက အရွယ်ကို ပြန်ရောက်သွားပြီး သူ့ကို အကာအကွယ် ပေးချင်တယ်။ ပျိုရွယ်တဲ့ ဇနီးဟာ ကိုယ့်ယောက်ျားကို သူ့ဌေးကြီး၊ ထင်ရှား ကျော်ကြားသူကြီး ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အမေကတော့ သူ့သားက နနနယ်နယ် ကလေးရယ်။ အလုပ်တွေ သိပ်လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုပြီး ကာဆီးကာဆီး လုပ်တယ်။ ဒီတင် ချွေးမနဲ့ ယောက္ခမ ပြဿနာတက်ကြတယ်။

အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်ကြားက ပဋိပက္ခဟာ ကြီးလားတယ်။ ချွေးမမှာ ကိုယ်ဝန် ရှိလာ ခဲ့တယ်။ “သားသမီးများ မွေးဖွားခြင်းသည် မိဘများ သေဆုံးခြင်းသာဖြစ်၏” ဆိုတဲ့ စကားပုံ ရှိပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ သားသမီးမှာ ကလေးတွေ မွေးလာတော့ မိဘဟာ အလိုလို ချောင်ထဲ ရောက်သွားတော့တာပါ။ အစုန်ပဲရှိတယ်။ အဆန်မရှိဘူးဆိုတဲ့ စကားလိုပေါ့။

ဒါကြောင့်မို့ ချွေးမ၊ သမက်၊ ဒါမှမဟုတ် သား၊ သမီးမှာ ကလေးငယ် ရချိန်ဟာ အဲဒီ စကားကို အထင်ရှားဆုံး သက်သေပြချိန်ပဲ။ သားရဲ့အိမ်မှာ နေလိုက်မယ်လို့ မျှော်လင့် စောင့်စား လာခဲ့တဲ့ အမေအနေနဲ့ သူ့သားဟာ သူ့ကို ချောင်ထိုးလိုက်ပြီ၊ အမေ့ကို နောက်ခံ ဘဝ အမှောင်ထဲကို ပို့လိုက်ပြီ ဆိုတာ နားလည် လိုက်တယ်။ သူက ဘဝကို ရှိသမျှတွေ ပေးခဲ့ပါရဲ့။

ဒါပေမယ့် ဘဝကတော့ သူမရှိဘဲ ဆက်သွားမြဲ သွားလို့ပါတကား။ သူမဟာ အမေ မဟုတ် တော့ပါကလား။ ဇာတ်သိမ်း သွားပြီဖြစ်တဲ့ ခေတ်မရှိတော့တဲ့ လူတစ်ယောက်မှာပဲ

http://www.mmteashop.com

မြသန်းတင့်

တခြား ဘာမျှ မဟုတ်တော့ ပါကလား။ သူဟာ အထက်နဲ့ အောက်ကြားမှာ ကွင်းဆက် တစ်ခုသာပါ ကလား။ သူဟာ ထာဝရ ကိုးကွယ်ရာ ရုပ်တုများရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံက ပြုတ်ကျ လာခဲ့တယ်။

သူဟာ ဇာတ်သိမ်း သွားပြီဖြစ်တဲ့ ခေတ်မရှိတော့တဲ့ ဝေါင်းစင်းစင်း လူတစ်ယောက် မှာပဲ တခြား ဘာမျှ မဟုတ်တော့ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ရောဂါဗေဒ နမူနာ တစ်ခုအနေနဲ့ ပြရ မယ် ဆိုရင် အဲဒီ အချိန်မဟာ သူမမှာ အမှန်းစိတ်တွေ အများဆုံးအချိန်။ မဒမ်လေဖက်ဗရီနဲ့ ပြဿနာမှာလို ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ဖို့ အလွယ်ဆုံး အချိန်ပဲ။

(၁၉၂၅ ခုနှစ်တုန်းက အသက် ခြောက်ဆယ်ရှိတဲ့ မဒမ်လေဖက်ဗရီ ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီးဟာ ကိုယ်ဝန် ခြောက်လရှိတဲ့ သူ့ ချွေးမကို သတ်ပစ် ခဲ့ဖူးတယ်။ သူဟာ ထောင်တစ်သက် တစ်ကျွန်း ကျသွားပေမယ့် နောင်တရဟန် နည်းနည်း ကလေးမျှ မပြခဲ့ဘူး။ သူမဟာ သွေးဆုံးပြီးတဲ့ နောက်မှာ သားသမီးလိုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေပေါ်လာပြီး နျူရိုးဆစ် ရောဂါလို ဖြစ်သွားပါတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ အဘွားဟာ သူ့ရန်လိုစိတ်ကို ကျော်လွှား နိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါ တလေမှာ အဘွားဟာ ကလေးငယ်ကို သူ့သား တစ်ဦးတည်းက မွေးတဲ့ ကလေးလို့ ယူဆ တယ်။ (ချွေးမရဲ့ ကလေးမဟုတ်)။ အဲဒီ အမှတ်နဲ့ ငုံ့ထား မတတ်ချစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ချွေးမ ကလည်း သူ့ကလေးကို သူပိုင်ချင်တာပေါ့။ သူ ချစ်ချင်တာပေါ့။ ဒီမှာတင် အဘွားဟာ မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်ပြီး ကလေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ မနာလို စိတ်ရောတဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့ ချစ်လာခဲ့ပါတယ်။

အရွယ် ရောက်ပြီးဖြစ်တဲ့ သမီး အပေါ်မှာထားတဲ့ အမေ့ရဲ့ သဘောထားဟာ ပိုပြီး နှစ်ခွ သဘော ဆောင်သေးတယ်။ သားတုန်းကတော့ သခင်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ သမီး ကျတော့ သူနဲ့ သမီးပေါင်းထားတဲ့ နှစ်ကိုယ်ပွားလို့ ထင်ခဲ့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အထူးသဖြင့် အဂ္ဂိအာလန်ပိုးရဲ့ ပုံဝတ္ထုတွေနဲ့ အော်စကာဝိုင်းရယ်ရဲ့ ဒိုရီယန်ရရေး ရုပ်ပုံလွှာ ဝတ္ထုထဲကလို သမီးဟာ မူရင်းကို ဖျောက်ထားတဲ့ ကိုယ်ပွား တစ်ယောက်လို့ သူ ယူဆ တယ်။ ဒါ့ကြောင့် သမီး မိန်းကလေး မွေးလာခြင်းဟာ အမေကို အစ ဖျောက်လိုက် သလို ဖြစ်သွားတယ်။ အမေဟာ သမီးကို ကြည့်ရင် သူ့ကိုယ်သူ မေ့သွားပြီး သမီးဟာ သူ ကိုယ်တိုင် ပဲလို့ ထင်နေတယ်။

ဒါပေမယ့် အမေဟာလည်း ဆက်လက် အသက်ရှင် နေရဦးမယ် မဟုတ်လား။ ဒါ့ကြောင့် သမီးဟာ သူ့(မိခင်)ရဲ့ ဘဝကို တိမ်မြုပ် သွားအောင် လုပ်ပေးမယ့် သူလား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ကို (မိခင်)ကို တောက်ပ ရှင်သန်လာအောင် လုပ်ပေးမယ့် သူလား ဆိုတာ အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး သမီးပေါ်မှာ ထားတဲ့ အမေ့ရဲ့ သဘောထားဟာ ကွဲပြားလေ့ရှိပါတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ အမေက သမီးအပေါ်မှာ ထားတဲ့ သဘောထားဟာ ရန်လိုတဲ့ သဘော ရှိတတ်ပါတယ်။ သူ့အသက်နဲ့ ရင်းပြီး မွေးခဲ့ရတဲ့ ကျေးဇူး ကန်းသူ (သမီး)က အစားထိုးသွားမှာကို သူ လက်မခံဘူး။ ခပ်ပျံ့ပျံ့အမေက နုပျို လန်းဆန်းတဲ့ သမီး အပေါ်မှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထ ရှိတဲ့ မနာလို ဝန်တိုမှုမျိုးကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

မိန်းမတိုင်းဆီမှာ သူမုန်းတဲ့ ပြိုင်ဘက် တစ်ယောက်ကို တွေ့နေကျ ဖြစ်တဲ့ အမေဟာ သူ့သမီးဆီမှာလည်း သူ့ပြိုင်ဘက်ကို သွားတွေ့ပါတယ်။ ဒီမှာတင် အမေဟာ သူ့ သမီးကို မမြင်ကွယ်ရာမှာ ထားချင်တာတို့၊ လူရာ မသွင်းချင်တာတို့၊ ဘေးဖယ်ချင်တာတို့ ဖြစ်လာပါတယ်။

ပေးသင့်ပေးထိုက်တဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး အခွင့်အလမ်းတွေကို မပေးဘဲ ထားပါတယ်။ ဇနီးကောင်း တစ်ယောက် အဖြစ်၊ မိခင်ကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် သူ့ ကိုယ်သူ ဂုဏ်ယူလေ့ ရှိတဲ့အမေဟာ သမီးရှေ့မှာ စံပြုဖြစ်အောင် နေပြမယ့် ပလ္လင်ပေါ်က ကျမယ့် ကိစ္စကိုတော့ အကြောက်အကန် ငြင်းဆန်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူ့သမီးဟာ ကလေးလူမမယ်သာ ရှိသေးတဲ့ အကြောင်း၊ အိုးပုတ်တန်း ကစားတဲ့ အရွယ်သာ ရှိသေးတဲ့ အကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောတတ်ပါတယ်။ အမေဟာ သမီးကို “ထာဝရ ကလေးဘဝမှာ ” အကျဉ်း ချထားချင်ပုံ ရပါတယ်။

တကယ်လို့ သမီးက အရွယ်ရောက်လို့ အိမ်ထောင်ပြုချင်တယ် ဆိုရင်လည်း အမေက အိမ်ထောင်သည် ဘဝဟာ ဘယ်လောက် စိတ်ပျက်စရာကောင်းကြောင်း၊ အစက ဒါတွေကို မသိလို့ ယောက်ျားယူခဲ့တာ ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် စိတ်ပျက်လောက်အောင် ညည်းတွား ပြတတ်ပါတယ်။

ဒီလို တားမရလို့ သမီးက အိမ်ထောင် ပြုသွားရင်လည်း အမေဟာ သမီးရဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဘဝ သာယာဖြောင့်ဖြူးခြင်း မရှိအောင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက် တော့တာပါပဲ။ ယောက္ခမတွေ ဝင်ရပ်လို့ အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အိမ်ထောင်တွေ များလှပါပြီ။

ဒီလို ကြားဝင်တဲ့အတွက် မိန်းကလေး တော်တော်များများဟာ အမြဲ ဖြစ်သွား ရတာ၊ ကိုယ်ဝန် ပျက်ရတာ။ သားသမီးကို မွေးမြူ စောင့်ရှောက်ခြင်း မပြုတတ်တာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါတွေဟာ အမေ့ရဲ့ မကောင်းတဲ့ သြဇာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးတွေ ပျက်ပြားခဲ့ရပါတယ်။

သမီးဟာ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်၊ အထီးကျန်ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးတော့ အမေ့ရဲ့ စိုးမိုး ခြယ်လှယ်တဲ့ ရင်ခွင် ကြားမှာလာပြီး ခိုလှုံရာကို ရှာရတော့တယ်။ သမီးက အမေ့ရဲ့ သြဇာကို အာခံရင်လည်း သားအမိဟာ တကျက်ကျက် ဖြစ်ကြတော့ တာပါပဲ။ ဒီအခါမှာ အမေဟာ သမက်ကြောင့် ဒီလို ဖြစ်ရတယ်ဆိုပြီး သမက်ကို လှည့်ရန်ရှာ တော့တာပါပဲ။

သူ့ကိုယ်သူ သမီးနဲ့ပြိုင်၊ သမီးနဲ့ ထပ်တူပြုတဲ့ အမေဟာ သိပ်တော့ မဆိုးသေး ပါဘူး။ သူ လိုချင်တာက သူ့ရဲ့ ငယ်ဘဝကို ပြန်နေချင်တာ။ သူ့မှာ ရင့်ကျက်တဲ့ အတွေ့

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အကြံ ရှိနေလေတော့ ရင့်ကျက်တဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ပျိုရွယ်မှုကို ပေါင်းလိုက်ရရင် ဘယ်လောက် ပျော်စရာ ကောင်းမလဲလို့ သူတွေးတယ်လေ။

ဒီနည်းအားဖြင့် သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားတာ မဟုတ်ဘဲ အတိတ်ကို ပြန်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစား ကြည့်ပါတယ်။ သမက်ရွေးရင်လည်း ကိုယ်ငယ်ငယ်က လင်ရွေးခဲ့သလို ရွေးကြည့်တယ်။ တခြားထွေကေလာ စိတ်တွေ၊ ဖောက်ဖောက် ပြန်ပြန် စိတ်တွေ မရှိသည့်တိုင် သူ့အသည်းထောင့် တစ်နေရာမှာတော့ လက်ထပ်သူဟာ သမီး မဟုတ်ဘဲ သူဖြစ်တယ်လို့ မသိစိတ်ထဲ၊ အသည်းထောင့်ထဲမှာ ထင်နေတယ်။

သူ့သမီးတစ်ဆင့် အမေဟာ သူ့ရဲ့ ဆန္ဒဟောင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ ချမ်းသာလို့တဲ့ ဆန္ဒ၊ ကျော်ကြား လိုတဲ့ ဆန္ဒ၊ အောင်မြင်လိုတဲ့ ဆန္ဒတွေကို ဖြည့်ဆည်း တတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်တတ်တာက သမီးဟာ လင်ကောင်းကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် စောင့်ရှောက် မယ့်သူ ကောင်းကောင်းကိုလည်း ရရော အမေ့ရဲ့ စောင့်ရှောက်မှု အောက်က ရုန်းထွက်သွားပြီး အမေကို ဖိဆန် တော့တာပါ။

ဒီမှာတင် အစတုန်းက ရွှေသမက် ငွေသမက်လို့ ပြောခဲ့တဲ့ အမေဟာ သမက်ကို ရန်ရှာ တော့တာပါပဲ။ ကျေးဇူးကန်းကြတဲ့ အကြောင်းကို ညည်းပြီး သနားစရာ လုပ်ပြ တတ်ကြတယ်။ သူလည်းပဲ သူ့အလှည့်ကို ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ ရန်လိုတဲ့ အမေ ဖြစ်လာ ခဲ့ပါတယ်။

တချို့ အမေတွေကျတော့ ဒီအရေးကို မြင်တဲ့အတွက် သမီးတွေ အရွယ် ရောက်လာ နေတာကို မသိ ကျိုးကျွန်ပြုနေတတ် ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုနေတဲ့ အတွက် ပျော်ရွှင်မှုကိုတော့ မရကြပါဘူး။ အမေ တစ်ယောက်ဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ရက်ရော သဘောထား ကြီးမှုလည်း ရှိရမယ်။ သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့လည်း ကင်းရမယ်။ ဒါမှ

<http://www.mmteashop.com>

သာလျှင် သားတွေ သမီးတွေရဲ့ အနိုင်ကျင့်ခြင်းက လွတ်မယ်၊ ကိုယ်ကလည်း သူတို့ကို နိုင်ထက် ကလူပြုခြင်းက ရှောင်ကွင်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဘွားက မြေးတွေ အပေါ်မှာ ထားတဲ့ ခံစားချက်ဟာလည်း သမီး အပေါ်မှာ ထားတဲ့ ခံစားချက်ကို အကျယ်ချဲ့ ယူလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အဘွားဟာ သမီး အပေါ်မှာထားတဲ့ ရန်လိုမှုကို မြေးတွေအပေါ်ကို ပြောင်းတတ်ပါတယ်။ အချို့ အမေ တွေရှိတယ်။ မှောက်မှားမိတဲ့ သမီးကို ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခိုင်းတာ၊ ဒါမှမဟုတ် ကလေးကို တခြားမှာ သွားပစ်ထားဖို့ ခိုင်းတာမျိုးတွေ ရှိတတ်တယ်။

ဒီလို လုပ်တာဟာ အရှက်နဲ့ဂုဏ်သိက္ခာ ပြဿနာကြောင့်ချည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးကို ကလေးအမေ ဘဝကို မရောက်စေချင်လို့၊ တစ်နည်းပြောရရင် ကလေး အမေဘဝကို သူတစ်ဦးတည်း ခံယူချင်လို့လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့အမေများဆိုလျှင် တရားဝင်လက်ထပ်ထားတဲ့ သားသမီးကိုတောင် ကလေးကိုဝန်ဖျက်ချခိုင်းတာ၊ အမေ့နို့ကို မတိုက်ဖို့ပြောတာ၊ ကလေးကိုပေးပစ်လိုက်ဖို့ ပြောတာတွေ ရှိပါတယ်။

နောက်အမေ တစ်မျိုးကတော့ သူနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ပါ။ အမေဟာ သမီးနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ထပ်တူပြုပြီး သမီးက မွေးလာတဲ့ ကလေးတွေကို သမီး ချစ်တာထက်တောင် ပိုပြီးချစ်၊ ပိုပြီး တွယ်တာ နေတတ်ပါသေးတယ်။ သမီးကတော့ ဘယ်ကမှန်းမသိ ရောက်လာတဲ့ ပေါက်စန ကလေးတွေအတွက် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အဘွားကတော့ ပုံဝတ္ထုဟောင်းပေါ့။ မြေးတွေမွေးလာတော့ အဘွားဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနစ်နစ်ဆယ်ကို ပြန်ရောက်သွားတယ်။ သူလည်း မွေးခုတင်ပေါ်မှာ လှဲလျောင်း နေတဲ့ မိခင်ငယ်ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ကလေးဆီက မရနိုင်တော့တဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုကို ရလို့ ဝမ်းသာရတာ၊ ကြီးစိုး လွှမ်းမိုးရလို့ ဝမ်းသာရတာ စတဲ့အရသာတွေကို ပြန်ရလာတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

သွေးဆုံးပြီးတဲ့နောက် ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတဲ့ မာတာမိခင်ရဲ့သဘောဟာ ပဉ္စလက် တန်ခိုးနဲ့ ပြလိုက်သလို ပြန်ရောက်လာတယ်။ သူကမှ တကယ့်မိခင်၊ တကယ့်အမေဆိုပြီး ကလေးကိစ္စအဝဝကို ကိုယ်တိုင်စီမံခန့်ခွဲ၊ ကိုယ်တိုင်လုပ်ဆောင် တော့တာပဲ။ သူ့ကိုများ လုံးဝလွှဲအပ်လိုက်ရင် အဘွားဟာ မြေးငယ်အတွက် အရာအားလုံးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး အဲဒီကိစ္စထဲမှာပဲ နှစ်မြုပ်ထားလိုက်တော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဘွားဟာ ပလ္လင်ပေါ်က လိမ့်ကျသွားတယ်။

ဒီအထဲမှာ သူမနာလို ဝန်တိုဖြစ်တဲ့ ခမည်းခမက် (သမက်ရဲ့အမေ)နဲ့လည်း ခွဲဝေ ယူရသေးတယ်။ ပထမတုန်းကတော့ ကလေးငယ်ကို ချစ်တယ်။ ခုတော့ သူရန်လို ချင်လာတယ်။ အဘွား တော်တော်များများမှာ အဲဒီလို နှစ်ခွဲ သဘောဆောင်တဲ့ ခံစားချက်တွေ ရှိတတ်ပါတယ်။

သဘောထား တစ်မျိုးကတော့ သူတို့သမီးက မွေးထုတ်လိုက်တဲ့ ကလေးငယ်ကို ချစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြိုင်နက် တည်းမှာ ကိုယ်က မွေးတာမဟုတ်တဲ့ အတွက် သူများနဲ့ ဝေချစ်ရတဲ့ သူစိမ်း တစ်ရံဆံ ကလေးဆိုပြီး ရန်လိုချင်တယ်။ ဒီလို ရန်လို မိတဲ့အတွက် ရှက်တော့ ရှက်သားပေါ့။

ဒါပေမယ့် အဘွားဟာ မြေးတွေကို ချစ်သည့်တိုင် ပိုင်ဆိုင်မှုကို မလိုချင်ဘူး ဆိုရင်တော့ သူဟာ ကလေးတွေရဲ့ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ စောင့်ရှောက်တဲ့ မယ်တော် ဖြစ်သွား ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာတော့ အဘွားဟာ အခွင့်အရေး လည်းမယူဘူး။ တာဝန်ကို လည်း မယူတော့ဘဲ သူတို့ကို တကယ့်ရက်ရော သဘောထားကြီးတဲ့ မေတ္တာနဲ့ ချစ်ရာ ရောက်ပါတယ်။

သူတို့ရှိတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ကိုယ့်ရဲ့ အတ္တကို ဖြေသိမ့်ခြင်း မပြုဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ နာစစ်ဆပ် အိပ်မက်ကို အကောင်အထည် မဖော်ဘူး။ သူတို့ဆီက ဘာဆိုဘာမျှ

မြသန်းတင့်

မတောင်းဆိုဘူး။ သူတကယ်ချစ်တဲ့ အရာဟာ သူ့ကို မှီခိုနေကြတဲ့ အသွေး အသားနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ သတ္တဝါ ကလေးတွေကို ချစ်တာ။ သူတို့ကို ပညာပေးသူလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဆုံးမ ပဲ့ပြင်သူလည်း မဟုတ်ဘူး။

တချို့မိန်းမတွေမှာ သားသမီး မြေးမြစ် မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ အစဉ်အဆက် ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိတာမျိုး တွေရတတ်တယ်။ သားသမီးတို့ မြေးမြစ်တို့ စတဲ့ သဘာဝ အနှောင်အဖွဲ့တွေ မရှိတဲ့အခါမှာ သူတို့ တစ်တွေဟာ အနှောင်အဖွဲ့ အတုအယောင်ကို ဖန်တီး လာတတ်ကြတယ်။ လူငယ်တွေကို မိခင်မေတ္တာမျိုး ထားတတ် ကြတယ်။

ဒါကြောင့် “ငှါသားကလေး. . . ငှါသားကလေး” လို့ တချို့ အမျိုးသမီးတွေ ခေါ်တာဟာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို မိခင် မေတ္တာစိတ်ကို အစာကျွေးတာ ဖြစ်တယ်။ တချို့ အဘွားအရွယ် ကျတော့လည်း မြေးဆိုပြီး မွေးစား ကြပြန်တယ်။ တချို့ အရီး အပျိုကြီးတွေ၊ ထွေးလေး အပျိုကြီးတွေ ဆိုရင်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ။

သူတို့ဟာ သားသမီးလည်း မရှိ၊ မြေးလည်းမရှိတော့ သူတို့ရဲ့ အဘွားစိတ်၊ အဘွား ခံစားချက်ကို ဖြေသိမ့်ဖို့ ဒီလို မွေးစားကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မွေးစားတဲ့ မြေးဖြစ်စေ၊ မြေးအရင် ခေါက်ခေါက်ပဲ ဖြစ်စေ၊ သူ့ရဲ့အိုမင်း ယိုယွင်းနေတဲ့ နှစ်ကာလ တွေကို မေ့ပျောက်ပြီး သွားအောင်တော့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

ဒီမြေးငယ်တွေဟာ သူ့သွေး၊ သူ့သား ဖြစ်အောင်လုပ်လို့ မရနိုင်တော့ဘူး။ ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့မှာ အမောသာ အဖတ်တင်၊ စိတ်ဆင်း ရဲခြင်းသာ အဖတ်တင် ကျန်ရစ်တာပါပဲ။ အသက်ကြီးလာတဲ့ အမေရဲ့အဘွားဟာ သူတို့ရဲ့ ကြီးစိုးလိုမှုကို ချုပ်တည်း ထားတတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ဒေါသကို ဖုံးကွယ် ထားတတ်ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

နောက်ဆုံးတော့ သူတို့ဆီကလည်း ဘာအကူအညီမျှ မရတော့ပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ သူတို့ရှေ့မှာ အနာဂတ် သဲကန္တာရကြီးကို ရင်ဆိုင်ရတော့တယ်။ အထီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ နောင်တ သံဝေဂနဲ့ ပျင်းရိငြီးငွေ့မှုတို့ရဲ့ သားကောင်တစ်ကောင် ဖြစ်သွား ရတော့မယ်။

မိန်းမနဲ့ဇရာ

ဒီနေရာမှာ ဇရာကျနေပြီ ဖြစ်တဲ့ မိန်းမရဲ့ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းတဲ့ အဖြစ်ကို တွေ့ရပါတယ်။ သူဟာ လောကကြီးမှာ ဘာမျှ အသုံး မကျတော့ဘူး ဆိုတာ သဘော ပေါက်လာတယ်။ လူလတ်တန်းစား မိန်းမ တစ်ယောက်အနေနဲ့ အချိန်ကို ဘယ်လို ကုန်အောင် လုပ်ရ မလဲဆိုတဲ့ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ပြဿနာနဲ့ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ရင်ဆိုင် ခဲ့ရတယ်။

ဒါပေမယ့် ကလေးတွေကလည်း ကြီးပြင်းလာရော ယောက်ျားက အခြေတကျ ဖြစ်သွားပြီ။ သူ့မှာတော့ အချိန်တွေကို ဖြန့်စရာ ကျန်နေသေးတယ်။ ဒီမှာတင် ကြောက်စရာ ကောင်းတဲ့ ပျင်းရိ ငြီးငွေ့မှုကို ဖုံးကွယ်ဖို့ စိတ်ကူးပေါက်ရာ အလုပ်ကလေး တွေကို လျှောက်လုပ်တယ်။ ရွှေ့ခြည်ထိုးတယ်၊ တက်တင်းထိုးတယ်၊ သိုးမွှေးထိုးတယ်။ ဒါပေမယ့် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်းက အသုံးချဖို့ မဟုတ်ဘဲ အပျင်းပြေ လုပ်ရာက ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်လေတော့ တကယ့် အလုပ်မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ လုပ်လိုက် တဲ့ ပစ္စည်းကလည်း ဘာမျှ အရေးမကြီးဘူး။

တစ်ခါတလေမှာ ဘယ်လို အသုံးချရ မှန်းတောင် မသိတဲ့အခါတွေ ရှိသေးတယ်။ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ဆောင် ပေးလိုက်ရမလား၊ တစ်နေရာရာကိုပဲ လှူလိုက် ရမလား၊ အိမ်မှာ အလှ ထားမလားလို့ စဉ်းစားရတာလည်း အမော။ ကစားစရာ ပစ္စည်း လည်း မဟုတ်တော့ ဘာမှလည်း အသုံးမဝင်။ သိုးမွှေးထည် ကလေးသာ ပြီးသွားပေမယ့် စိတ်က အဆာမပြေဘူး။ ဟာလာဟင်းလည်း ဖြစ်နေတုန်းပါပဲ။

ဒီလို အပျင်းဖြေနည်းမျိုးကို ပါစကယ်က “အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ အပျင်းဖြေမှု” လို့ ခေါ်ခဲ့ ပါတယ်။ မိန်းမဟာ တက်တင်း ထိုးတဲ့အပ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကရုဇူးထိုးတဲ့ အပ်ကို ကိုင်ပြီး သူ့ခေတ်ရဲ့ ဘာမျှ ဘာအဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ အရာကို ရက်လုပ်နေပါကလား။

<http://www.mmteashop.com>

အလားတူပါပဲ။ ပန်းချီဆွဲတာ၊ ဂီတလိုက်စားတာ၊ စာဖတ်တာ စသည်တို့ဟာလည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပါပဲ။ အားနေတဲ့ မိန်းမဟာ ဒီအလုပ်တွေကို လုပ်နေခြင်းဖြင့် လောကမှာ ရှိတဲ့ ပညာရပ်တွေကို လိုက်စား နေတာရယ်လို့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ သူမရဲ့ ပြီးငွေ့မှုကို ဖြေဖျောက်ဖို့ ကြိုးစားနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အနာဂတ်ကို ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်း မရှိတဲ့ လုပ်ဆောင်မှု တစ်ခုဟာ အချည်းနှီးသော အရည်အချင်း တစ်ခုပါပဲ။ အားအားယားယား ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းမဟာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကောက်ဖတ်တယ်။ ပြီးတော့ ဘေးချ ထားလိုက်တယ်။ စန္ဒယားခုံကို ဖွင့်တယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ပိတ်လိုက်တယ်။ တက်တင်းပြန်ထိုးတယ်။ သမ်းဝေတယ်။ နောက်တော့ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်တယ်။

အမှန်ကတော့ လူမှု အပေါင်းအသင်း နယ်ပယ်မှာ သက်သာရာ၊ အပျင်းပြေရာကို ရှာပါတယ်။ အပြင်ကို ထွက်တယ်။ မိတ်ဆွေတွေ ဆီကို အလည် သွားတယ်။ မစ္စက်ဒယ်လိုဝေး လိုပဲ သူဟာလည်း သူ့အပျင်းပြေရေးကို အဓိက အရေးတကြီးထားတယ်။ မင်္ဂလာ ဆောင်တိုင်းကို သွားတယ်။ အသုဘတိုင်းကို လိုက်ပို့တယ်။ သူ့ကိုယ်ပိုင် ဘဝရယ် လို့ မရှိတဲ့ အခါကျတော့ အပေါင်းအသင်းကို မင်လာတယ်။

တစ်ခါတုန်းက ခပ်ပျံ့ပျံ့ မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ ဖူးလေတော့ သူဟာ အတင်းပြောသူ ဖြစ်လာတယ်။ လူတွေကို စောင့်ကြည့်ပြီးတော့ သူတို့ အနေအထိုင် တွေကို ဝေဖန် တော့တာပဲ။ သူ့ရဲ့ အသေလို ဖြစ်နေတဲ့ဘဝကို ကုစားဖို့အတွက် ဘေးပတ်ပတ်လည် လိုက်ပြီး အတင်းပြောတယ်။ ဝေဖန်မယ်။ အကြံဉာဏ်တွေကို ပေးမယ်။ မမေးဘဲနဲ့ သူ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ပြောမယ်။

တကယ်လို့သူ့မှာ ငွေကြေး တတ်နိုင်ရင် ဆလွန်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဆုံစည်းစရာ နေရာလေး တစ်ခုဖွင့်ပြီး တခြားသူတွေရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေ၊ ဆုံးရှုံးမှုတွေကို ပြောကြမယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဝေဖန်ကြမယ်။ တစ်ခါတလေမှာလည်း သူများအပေါ်မှာ ဆရာလုပ်မယ်။ ဩဇာပေးမယ်။ တကယ်ကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ဗဟို ဖြစ်ကြောင်းပြချင်လို့ အစားထိုး လိုက်တဲ့ လုပ်ရပ် တစ်ခုပါပဲ။

လူမှုရေး ကိစ္စတွေထဲမှာ တိုက်ရိုက် ပါဝင်စွက်ဖက်တဲ့ အခြား နည်းလမ်းတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။ ပြင်သစ်ပြည်မှာ ပရဟိတ အသင်းတို့၊ ဘာအသင်း ညာအသင်းတို့ ဆိုတာတွေ သိပ်မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် အမေရိကမှာတော့ အမျိုးသမီးတွေက ကလပ်မှာ ဆုံလေ့ ရှိကြတယ်။ ဘရစ်ချ်ဖဲ ကစားကြတယ်။ စာအုပ် ဝေဖန်ချက်တွေကို ဖတ်ကြတယ်။ စာပေ ဆုနှင်းပွဲ ကလေးတွေ ကျင်းပကြတယ်။ လူမှုရေး ကိစ္စတွေကို လုပ်ကြတယ်။

အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေ၊ အသင်းတွေရဲ့ သဘော သဘာဝကတော့ သူတို့လုပ်ချင်လို့ လုပ်နေတဲ့ အသင်းတွေပါပဲ။ သူတို့ ဖော်ပြထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ဆိုတာဟာလည်း တကယ်တော့ ယိုးမယ် ဖွဲ့ထားတာတွေ၊ အကြောင်းပြ ထားတာတွေ သက်သက်ပါ။ ဖြစ်နေပုံ ကတော့ ကက်ဖကာရဲ့ ပုံပြင်ထဲမှာ ရေးထားသလိုဖြစ် နေတယ်။

သူ့ပုံပြင်ထဲမှာ တကယ့်မျှော်စင်ကြီး တည်ဆောက်တော့မယ် ဆိုတော့ ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင် စားကြပါဘူး။ ဆောက်မယ်လို့ မှန်းထားတဲ့ နေရာမှာ အလုပ်သမား တန်းလျား တွေဆောက်၊ အိမ်တွေဆောက်၊ လမ်းတွေဖောက်ပြီး ပြင်ဆင်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရင်းမြစ်တွေ အားလုံးကို သုံးပစ်လိုက်တဲ့ မြို့ကြီးတစ်မြို့သာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။

အုပ်ချုပ်ရေး၊ စီးပွားရေးဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ အဲဒီမြို့ကြီး ဆောက်တာနဲ့ပဲ အားကုန် သွားတော့ ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ဟိုအမျိုးသမီးတွေ ထောင်တဲ့ ဟိုအသင်း ဒီအသင်း ဆိုတာတွေ ဟာလည်း အသင်းအဖွဲ့တွေ ထောင်တဲ့ကိစ္စမှာ သူတို့ အင်အားတွေ ကုန်ဆုံး သွားပြီး အချည်းနှီး ဖြစ်သွား တော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

သူတို့ အမှုဆောင်အဖွဲ့ကို ရွေးကောက်မယ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံ စည်းမျဉ်း ဆွဲမယ်၊ အချင်းချင်း ငြင်းကြ ခုံကြမယ်။ တစ်ဖက် ပြိုက်ဘက် အသင်းနဲ့ တိုက်မယ် ခိုက်မယ်။ ဒါနဲ့ လိုရာ မရောက်တော့ပဲ အားကုန်သွားတယ်။ သူတို့ ထောက်ပံ့တဲ့ သူတွေကို ဘယ်သူမျှ မထောက် ပံ့ရဘူး။ သူတို့ ပြုစုမယ့် လူမမာတွေကို ဘယ်သူမျှ မပြုစုရဘူး။ သူတို့ လက်ထဲမှာ သေချင် သေသွား ပေစေ။ တခြားအစု၊ တခြားအသင်းကို ခွင့်မပြုဘူး။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ အစုတွေရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် များဟာ ကောင်းတဲ့ ရလဒ်တွေ ကိုတော့ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုမှာဆိုရင် အမေအိုများရဲ့ အသင်းဟာ အလွန် ဩဇာရှိပါတယ်။ သူတို့ဘဝက ကပ်ပါးပိုးမွှားလို ဘဝမျိုးဆိုတော့ အဲဒီ ဘဝက ပေးလိုက်တဲ့ အားလပ်ချိန်တွေ အများကြီးရနေတယ်လေ။

အမေရိကန် မိခင်များနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာရေးဆရာနဲ့ လူမှုပညာ၊ သိပ္ပံပညာ၊ ဘာသာတရား၊ ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေး စသည်တို့ကိုလည်း နားမလည်။ သူတို့ ပါဝင် လှုပ်ရှားနေသည့် အဖွဲ့အစည်းတွင်လည်း စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိကြလို့ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ တကယ်ကတော့ သူတို့ တစ်တွေဟာ အသင်းအဖွဲ့တွေထဲမှာ ပါလို့သာ ပါနေတယ်။ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုဟာ ရှေ့နောက် အဆက်အစပ်ရယ်လို့ ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး။

လက်တွေ့ကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေလည်း ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး သူတို့ရဲ့ အကြိုက် စရိုက်တွေကို အလိုလိုက်ရုံ သူတို့ရဲ့ မနှစ်သက်မှုတွေကို ဖြေဖျောက်ရုံ သက်သက်လောက် လုပ်နေ ကြတာပါ။ ဥပမာအားဖြင့် သူတို့တစ်တွေဟာ စာအုပ်တွေကို ဝယ်နေတဲ့ အတွက် ယဉ်ကျေးမှုကို အထောက်အကူ ပြုပါတယ်။ စာဖတ်တဲ့ အတွက် အကျိုး ရှိသင့် သလောက်တော့ ရှိပါတယ်။

စာပေဆိုတာ အလုပ်အကိုင် တစ်ခုခုကို စီမံ ဆောင်ရွက် နေသူအဖို့ သူ့ကို နှစ်သိမ့် ကြည်နူးအောင် လုပ်ပေးနိုင်ရင် အဓိပ္ပာယ်ရှိပြီး ဂုဏ်သိက္ခာ တက်လာပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

စာပေကို လှူရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုနဲ့ ပေါင်းစပ် ပေးဖို့လိုတယ်။ အနုပညာ လက်ရာတွေကို တလွဲ သုံးပစ် ကြတယ်။

သူတို့အဖို့ ပန်းချီကားဟာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် မရှိတဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်လာတယ်။ ဂီတာဟာ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းတဲ့ အသံ ဖြစ်လာတယ်။ ဝတ္ထုဟာ ကရိုးရှေး တစ်ချောင်းထိုး ထိုးထားတဲ့ ကုလားထိုင် စွပ်လောက်မျှ စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းတဲ့အရာ ဖြစ်လာတယ်။

ကမ္ဘာမှာ ဘက်ဆဲလားဆိုတဲ့ အရောင်းရဆုံး ဝတ္ထုတွေ ပေါ်ထွက်လာတာဟာ အမေရိကန် အမျိုးသမီးတွေ ကြောင့်လို့ ဆိုရမယ် ထင်တယ်။ ဒီဝတ္ထုတွေဟာ အမျိုးသမီး တွေကို အပျင်းဖြေရုံတင် မကဘူး။ ထွက်ပေါက် တစ်ခုရှာတဲ့ အားအားယားယား အမျိုးသမီးတွေကိုလည်း အပျင်းဖြေ ပေးနေတယ်။

ဒီအကြောင်းကို ဖိလစ်ပိုင်လီက အောက်ပါ အတိုင်းရေးခဲ့ပါတယ်။

“သူတို့ (အမေရိကန် အဖွားအိုများ) သည် နိုင်ငံရေး သမားများအား ပြားပြားဝပ် လာအောင် ခြောက်လှန့် ကြ၏။ တရားဟော ဆရာများကို ခြိမ်းခြောက်ကြ၏။ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ များနှင့် ကျောင်းအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့များကို စိတ်ညစ်အောင် လုပ်ကြ၏။

သူတို့တွင် အလားတူ အသင်းတွေ အများကြီး ရှိသည်။ ထိုအသင်းများ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မိမိ ပတ်ဝန်းကျင်အား မိမိ အပျင်းပြေရန် အသုံးချခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဆန္ဒများ၊ ကိစ္စများအတွက် အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့မြို့၊ ပြည်နယ်တွင် ပြည့်တန်ဆာ ပပျောက်ရန် ကြိုးစားသည်။

ဘတ်စ်ကားလိုင်းများ၏ လမ်းကြောင်းကို အများပြည်သူ သက်သာ ချောင်ချီ ရေးအတွက် ပြေးဆွဲစေမည့် အစား သူနှင့် သူ့အသိုက်အဝန်း သက်သာ ချောင်ချီရေး

<http://www.mmteashop.com>

အတွက် ပြေးဆွဲစေရန် အားထုတ်သည်။ ပွဲဈေးများ နိဗ္ဗာန်ဈေးများ ဖွင့်လှစ်ကာ ရရှိသည့် အမြတ် ငွေများကို မနက်လင်းလျှင် ညက အသောက်များသွားသည့် ခေါင်းကိုက်နေသည့် ကော်မတီ လူကြီးများ အတွက် ဘီယာဝယ်ပေးသည်။

သို့ဖြင့် ကလပ်များသည် အမေရိကန် မိခင်အိုများအား အခြားသူများ၏ ကိစ္စများတွင် ဝင်ရောက် စွက်ဖက်ရန် များစွာသော အခွင့်အလမ်းတို့ကို ပေးလျှက်ရှိသည်” လို့ လှောင်ပြောင် ရေးခဲ့ပါတယ်။

ဒီလှောင်ပြောင် သရော်စာထဲမှာ အမှန်တွေ တော်တော်များများ ပါပါတယ်။ အဘွားကြီး တွေဟာ နိုင်ငံရေးကိုလည်း နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘောဂဗေဒဆိုတာ ဝေလာဝေး။ တခြား စက်မှုဆိုင်ရာ ကိစ္စဆိုတာတွေကို မပြောနဲ့တော့။ ဒီလို မသိတဲ့ အခါ ကျတော့ လောကကြီး အကြောင်း၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း အကြောင်းကိုလည်း ဘာမှ မသိတော့ဘူး ပေါ့။

သူတို့တစ်တွေ လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်း ဆောင်တာတွေကိုလည်း မသိကြတော့ဘူး။ အပြုသဘော ဆောင်တဲ့ အလုပ်တွေ အကြောင်းကိုလည်း နားမလည် ကြတော့ဘူး။ သူတို့ရဲ့ ကျင့်ဝတ်ဟာလည်း ဒဿနဆရာ ကန့်ရဲ့ သဘောတရားလို ဒြပ်မဲ့ဆန်ပြီး ပုံသေကျ လွန်းတယ်။

အဘွားအိုဟာ ဘဝ ဆုံးခါနီး ရောက်တော့ ပိုပြီး တည်ငြိမ် ရင့်ကျက်သွားတယ်။ သူ့ ဘဝတိုက်ပွဲကိုလည်း အရှုံးပေး လိုက်ပြီ။ အိုမင်း ကျဆုံးခါနီး ဖြစ်တဲ့အတွက် အနာဂတ်ကို တွေးပူ နေတာမျိုးလည်း မရှိတော့ဘူး။ လင်ယောက်ျား လုပ်သူကတော့ အများ အားဖြင့် သူ့ထက်ပို အသက်ကြီးတာပေါ့လေ။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အဘွားအိုက သူ့ယောက်ျား အဘိုးအို ယိုယွင်း ပျက်စီးနေတာကို တိတ်တဆိတ် ကျေနပ်မှုနဲ့ စောင့်ကြည့် နေတယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ လက်စား ချေနည်းပါပဲ။ ယောက်ျား သေသွားခဲ့ရင် အဲဒီ ဆုံးရှုံးမှုကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ ခံတယ်။ အသက်ကြီးလာရင် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက် ဆုံးရှုံးတဲ့အတွက် စိတ်ထိခိုက်ရသူက မိန်းမထက် ယောက်ျားက ပိုများ တယ်ဆိုတာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ အိမ်ထောင် ကျတုန်းကရော၊ အသက်ကြီးလာတဲ့ အခါမှာရော ယောက်ျားဘက်က ချည်းပဲ အသာစီးရပြီး အမြတ်ရခဲ့တာကိုး။ အထူးသဖြင့် အသက်ကြီး လာတဲ့အခါမှာ ဆိုရင် ယောက်ျားက ပိုပြီးတောင် အမြတ်ရသေးတယ်။ အဲဒီ အခါကျရင် သူတို့ရဲ့ စကြာဝဠာဟာ အိမ်ကလေးရဲ့ နယ်နိမိတ်ထဲမှာပဲ ရှိတော့တယ်လေ။ ပစ္စုပ္ပန် ဟာလည်း အနာဂတ်နဲ့ နယ်နိမိတ်ချင်း ထိမနေတော့ဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ဇနီး လုပ်သူသာလျှင် သူတို့ဘဝကို ကြီးစိုးနေပြီး သူတို့ရဲ့ဘဝ နာရီ စည်းချက်ကို ထိန်းထားတော့တယ်။ အပြင်လောက လုပ်ငန်း ဆောင်တာတွေကို စွန့်လွှတ် လိုက်တာနဲ့ ယောက်ျားဟာ လုံးဝ အသုံးမဝင်တော့ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ဇနီးကတော့ အနည်းဆုံး အိမ်ကို အုပ်ချုပ် နေရသေးတယ်။ သူဟာ လင်ယောက်ျား အတွက် လိုနေ သေးတယ်။ လင်ယောက်ျားကတော့ သူ့အဖို့ တကယ့်ကို အနှောင့်အယှက်၊ အတားအဆီး ဖြစ်နေ တော့တာပဲ။

အဘွား အိုကြီးများဟာ သူတို့ရဲ့ လွတ်လပ် အမှီအခိုကင်းမှုကို ဂုဏ်ယူလေ့ ရှိကြပါတယ်။ ခုမှပဲ ကမ္ဘာ့ လောကကြီးကို ကိုယ်ပိုင်မျက်စိနဲ့ ကြည့်မြင် နိုင်တော့တယ်။ အရင်တုန်းကတော့ ယောက်ျားရဲ့ မျက်စိနဲ့ချည်း လိုက်ကြည့် ခဲ့ရတယ်လေ။ အဲဒီတော့မှ သူတို့ဟာ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အလိမ်အညာ ခံခဲ့ရပါ ကလားဆိုတာ သဘောပေါက် လာတော့ တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

အခု အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာတော့ စိတ်ထားကလည်း တည်ငြိမ်သွားပြီး။ ရူးမူးတာတွေလည်း ပြေသွားပြီ။ တစ်ဖက်သား ပြောသမျှကို မယုံဘဲနဲ့ သံသယနဲ့လည်း ကြည့်တတ်လာပြီ။ ဒီလို ကြည့်တတ်တဲ့ အတွက် မကြာခင် ဆိုသလိုပဲ ပြင်းထန်စူးရှတဲ့ လှောင်ပြောင် သရော်မှုတောင် ပေါ်လာ တတ်ပါသေးတယ်။

အထူးသဖြင့် အဘွားဘဝကို နှောကြေခဲ့တဲ့ မိန်းမများဟာ ယောက်ျားတွေ အကြောင်းကို ယောက်ျားတွေ ထက်တောင် ပိုသိ နေတတ်ပါသေးတယ်။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားကို အများသူငါရှေ့မှာ တွေ့ရတဲ့ ပုံမျိုးနဲ့မဟုတ်ဘဲ သီးခြားဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်၊ အခြေအနေရဲ့ သားကောင် တစ်ယောက် ဆိုတာကို မြင်လာခဲ့တယ်။

ဒါတင်မကဘူး။ အဘွားအိုဟာ မိန်းမဆိုတွေ အကြောင်းကိုလည်း ကောင်းကောင်း သိသွားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မိန်းမဆိုတာ တခြားမိန်းမ တစ်ယောက်ကိုသာ ခွင်းချက် မရှိ ထုတ်ဖော် ပြောဆိုတတ် လို့ပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မိန်းမဟူသိ ထိုကုက္ကိုကား

ဂရိတွေရဲ့ ခေတ်ကနေပြီး ဒီနေ့ခေတ်အထိ မိန်းမတွေ အပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ စွဲဆိုချက်တွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေထဲမှာ တော်တော်များများ တူတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဘာကြောင့် တူနေကြသလဲ ဆိုတာလည်း နားလည်နိုင်ပါတယ်။ ဂရိတွေရဲ့ ခေတ်ကနေပြီး ဒီနေ့ ခေတ်အထိ မိန်းမတွေရဲ့ အခြေအနေဟာ အပေါ်ယံမှာ ပြောင်းလဲတယ်လို့ ဆိုနိုင်ပေမယ့် အဓိကကျတဲ့ အခြေအနေတွေဟာ ဘာမျှ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိလှပါဘူး။ အတူတူ ပါပဲ။

ဒါကြောင့် သူတို့အပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ စွဲဆိုချက်တွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေ ဟာလည်း အများအားဖြင့် အတူတူ ဖြစ်နေတာပေါ့။ အဲဒီ အခြေအနေများဟာ မိန်းမရဲ့ စရိုက် လို့ခေါ်တဲ့ အရာကို ဖန်တီးရာမှာ အဓိကအဆုံး အဖြစ်ကျတဲ့ အရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းမဆိုတာ အတ္တမှာ ပျော်မွေ့တတ်တယ်။ ကဏ္ဍကောစ လုပ်တတ်တယ်။ ဉာဏ်ကောင်းပြီး သေးဖွဲ တတ်တယ်။ အချက်အလက်တို့ တိကျမှုတို့နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အားနည်း တတ်တယ်။ ပန်းပြားပင်လို ယိမ်းယိုင်တတ်တယ်။ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်တွေ များတယ်။ ဇာတ်သဘင် ဆန်တယ်။ ကိုယ်ကျိုး ကြည့်တယ် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ပြောကြ တယ်။

အဲဒီအထဲမှာ မှန်သလောက် မှန်တာတွေလည်း ပါပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ဆိုတဲ့ ဆိုခဲ့တဲ့ သဘောတွေ ရှိနေတာဟာ မိန်းမ ဟော်မုန်းဓာတ်တွေကြောင့် မဟုတ် ပါဘူး။ ဒီလို ဖြစ်လာရတာဟာ အခြေအနေတွေက ပုံသွင်း ပေးလိုက်လို့ပါ။

ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ မိန်းမတို့ရဲ့ အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်လို့ နည်းနည်း ဆွေးနွေး ချင်ပါတယ်။ ပြောပြီးသားတွေကို ထပ်ပြောတာမျိုးလည်း ပါပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှသာလျှင်

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

မိန်းမရဲ့ အကြောင်းကို သူ့ရဲ့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနဲ့ သမိုင်းရေး အခြေအနေ များနဲ့ ဆက်စပ်ပြီး ကြည့်နိုင် ပါလိမ့်မယ်။

တစ်ခါတလေမှာ “မလောက” ဟာ ဖို စကြာဝဠာကြီးနဲ့ တော်တော်လေး ဆန့်ကျင် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမရဲ့ အဖွဲ့အစည်း၊ မိန်းမရဲ့ ကမ္ဘာဟာ ဘယ်တုန်းကမျှ သီးခြား လွတ်လပ် အမှီခိုကင်းတဲ့ ကမ္ဘာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကိုတော့ ထပ်ပြောချင်ပါတယ်။

သူတို့ဟာ အဝန်းအဝိုင်းကြီး တစ်ခုထဲက အစုကလေး တစ်ခုသာ ဖြစ်ပြီး ယောက်ျားတွေရဲ့ အုပ်စိုးမှုကို ခံရသူ၊ လက်အောက်ခံ နေရာကို ရရှိ ထားသူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အမျိုးသမီး ကလပ်တွေ၊ အသင်းတွေ၊ အဖွဲ့တွေဖွဲ့ပြီး တန်ပြန် စကြာဝဠာ တစ်ခုကို ထူထောင်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ တန်ပြန် စကြာဝဠာကို ဖိုသတ္တဝါတို့ရဲ့ စကြာဝဠာကြီးရဲ့ ဘောင်ထဲမှာ ထူထောင်ရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူတို့ အနေအထားဟာ တော်တော် ကပြောင်းကပြန် နိုင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဖိုလောကထဲမှာ ပါနေပြီး အဲဒီ လောကကို ယှဉ်ပြိုင် အန်တု နေတဲ့ လောကတစ်ခု (မလောက) မှာလည်း ပါနေတယ်။ ပြီးတော့ တခြား လောက တစ်ခုက ဝိုင်းရံထားတဲ့ ကမ္ဘာထဲမှာပဲ နေနေ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေရတယ် လို့ပဲ မရှိပါဘူး။ သူတို့ရဲ့သဘောလွယ်ကို ငြင်းဆန်မှုနဲ့ ယှဉ်တွဲကြည့်ရမယ်။

ဒီနေရာမှာ သူတို့ရဲ့ သဘောထားဟာ မိန်းမငယ် ကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ သဘောထား မျိုးနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင် တူပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမငယ်ကလေးတွေလို သဘောထား မျိုးကိုတော့ ကြာကြာ မထားနိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အသက်အရွယ် ရောက်တဲ့ မိန်းမများ အဖို့ ဘဝကို ရှာနေတယ် ဆိုတာဟာ စိတ်ကူး

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

အိပ်မက်တွေ၊ သင်္ကေတတွေနဲ့ နေနေရတာ မဟုတ်ဘဲ တကယ်အမှန် နေနေရလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့ လောကကြီးဟာ တစ်ခုလုံးအနေနဲ့ ခြုံကြည့်ရင် ဖိုသတ္တဝါ တို့ရဲ့ ကမ္ဘာ လောကကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မိန်းမကိုယ်တိုင် ကလည်း အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ တကယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးကို ပုံသွင်းခဲ့တာ၊ ကမ္ဘာကြီးကို အုပ်စိုးခဲ့တာ။ ဒီနေ့အထိ ကမ္ဘာကြီးကို လွှမ်းမိုးနေတာဟာ ယောက်ျားတွေပဲ မဟုတ်လား။ သူမ အဖို့တော့ ကမ္ဘာကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာတာဝန်မျှ မရှိဘူးလို့ ထင်တယ်လေ။

သူမဟာ အားနွဲ့တယ်၊ မှီခိုနေရတယ်ဆိုတာကို လက်ခံထား ကြပြီသား။ သူမဟာ အကြမ်းပတမ်း သင်ခန်းစာတွေကို မသင်ခဲ့ ရဘူး။ သူ့အစုရဲ့ အခြားသော အဖွဲ့ဝင်များ ရှေ့မှာ လေ့လာစရာ ပစ္စည်းတစ်ခု အဖြစ် ရပ်မပြခဲ့ဘူး။ သူ့အသား၊ သူ့အိုးအိမ် ထဲမှာတင် ပိတ်လှောင်ပြီး ပန်းတိုင်တွေကို ချမှတ် တန်ဖိုးတွေကို ဆုံးဖြတ်ကြတဲ့ လူမျက်နှာရှိတဲ့ ဘုရားသခင်တွေ ရှေ့မှာ အားနွဲ့သူ၊ စောင့်ဆိုင်းသူ၊ လှုပ်ရှားခြင်း ကင်းသူလို့ပဲ သူ့ကိုယ်သူ မြင်ခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမဟာ “တာဝရ ကလေးဖြစ်တယ်” ဆိုတဲ့ စကားပုံဟာ မှန်သင့် သလောက် မှန်တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ အလုပ်သမားတွေ၊ လူမည်း ကျေးကျွန်တွေ၊ ကိုလိုနီ တိုင်းပြည်က တိုင်းရင်းသားတွေကိုလည်း ကလေးကြီးတွေလို့ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ ဆိုလိုတဲ့ သဘောက တခြားလူတွေက သတ်မှတ်ပေးတဲ့ ဥပဒေ စည်းကမ်းတွေ၊ သတ်မှတ် ချက်တွေကို အစစ်အဆေး မရှိ၊ အမေးအမြန်းမရှိ လိုက်နာရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါ။

မိန်းမရဲ့ ဘဝကံ အကြောင်းဟာ လေးစားစွာ လိုက်နာ ခံလိုက်နာမှုပါ။ မိန်းမဟာ သူ့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတဲ့ အစစ်အမှန်ကို ကောင်းကောင်း နားမလည်ပါဘူး။ ဒီအရာ တွေဟာ သူ့မျက်စိထဲမှာ မှုန်ဝါးနေပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းမဟာ ရုပ်ခြင်ကို လွှမ်းမိုး အုပ်စိုးဖို့ အတွက် လိုအပ်တဲ့ နည်းပညာဆိုင်ရာ လေ့ကျင့် သင်ကြားမှု မရှိဘူးဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ သူမအဖို့ ဖမ်းယူ ဆုပ်ကိုင်တတ်ဖို့၊ ပိုင်နိုင်ဖို့ အတွက် ကိရိယာ တန်ဆာပလာတွေ မလိုဘူး။ ဒဿနဆရာ ဒဂါပြောသလို ကမ္ဘာ့လောကကြီးဟာ မိန်းမရဲ့ စိတ်ဆန္ဒနဲ့ ပန်းတိုင်တို့ အကြားမှာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာတွေနဲ့ စုပုံထားတဲ့ အစုအဝေးကြီး မဟုတ်ဘူး။

လောကကြီးဟာ မိန်းမအဖို့ ခုခံ တွန်းလှန်တဲ့ အရာ ဖြစ်တယ်။ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်တဲ့ အရာ ဖြစ်တယ်။ မိန်းမဟာ အဲဒီ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ ဥပဒေသတွေကို နာခံရတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် မိန်းမရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်ထဲ (ယောက်ျားရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက် မဟုတ်)မှာ လူသားတစ်ယောက် သန္ဓေ တည်လာရတယ် ဆိုတဲ့ လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်မှုဟာ သင်္ချာ ပါရဂူတွေမှ ညီမျှခြင်းချပြီး တွက်လို့ရတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။

ဒီ နက်နဲပြီး နားမလည်နိုင်တဲ့ နိယာမတရားကို သူ့ကိုယ်တွင်းမှာ တွေ့နေရတယ်။ လဝန်းရဲ့ နရီစည်းချက်ကို လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်နေတယ်။ မီးဖိုချောင်ဟာ သူ့ကို စိတ်ရှည်မှုနဲ့ လိုက်လျောမှု ရှိအောင် နေ့စဉ်နှင့် အမျှ သင်ကြား ပေးနေတယ်။

မီးဖိုချောင်မှာ အဂ္ဂိရတ်ပညာကို တွေ့နေရတယ်။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ မီးရှိတယ်၊ ရေရှိတယ်။ သကြား အရည်ပျော်အောင် စောင့်ရတယ်။ ဂျုံမှုန့်တွေ နပ်သွားအောင် စောင့်ရတယ်။ ပန်းကန်တွေ၊ အိုးခွက်တွေ ခြောက်အောင် စောင့်ရတယ်။ စင်ပေါ်က သစ်သီးတွေ မှည့်အောင် စောင့်ရတယ်။ အိမ်မှု ကိစ္စတွေဟာ သူ့အဖို့ အတတ်ပညာ ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေ ဖြစ်လာတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ အတတ်ပညာ ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများဟာ အလွန်အခြေခံကျပြီး အလွန်ငြီးငွေ့ စရာကောင်းပါတယ်။ ဒီ အတတ်ပညာတွေဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို

စက်ယန္တရား ဆိုင်ရာ ကြောင်းကျိုး သက်ရောက်မှု နိယာမ သဘောကို သင်ကြားပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ပြီးတော့လည်း ဒီနယ်ပယ်မှာပင်လျှင် အရာဝတ္ထုတွေကလည်း တည်ငြိမ်မှုမရှိဘဲ ပြောင်းလဲ တတ်ပါတယ်။ ရေနဲ့ လျှော်ဖွပ်တာကို ခံနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းရှိတယ်။ မခံနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းရှိတယ်။ ချွတ်လို့ရတဲ့ အစွန်းအထင်းတွေ ရှိတယ်။ ချွတ်လို့မရတဲ့ အစွန်းအထင်း တွေ ရှိတယ်။ အလိုလျောက် ကျိုးပဲ့သွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ရှိတယ်။ သစ်ပင်တွေပေါက်သလို ဘယ်ကမှန်း မသိပေါ်လာတဲ့ ဖုန်တွေရှိတယ်။

မိန်းမစိတ်ဓာတ်ဟာ မြေယာရဲ့ တန်ခိုးကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်တဲ့ မြေယာ ယဉ်ကျေးမှု စိတ်ဓာတ်ကို ဆက်ခံ ပြန့်ပွားတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ပဉ္စလက်ကို ယုံတယ်။ သူ့ရဲ့ အပြုခံ စိတ်ဓာတ်ကြောင့် သူ့အမြင်မှာ တောင့်တမှုဟာ စိတ်ဆန္ဒနဲ့ အကောင်အထည် ဖော်ရမယ့် ကိစ္စလို့ မမြင်တော့ဘဲ ပျော်မွေ့ရမယ့် ဆွဲဆောင်မှု တစ်ခု၊ စွဲမက်စရာ တစ်ခုလို့ ထင်လာတယ်။

သူ့ရဲ့ဘေးမှာ လှိုင်းလုံးတွေ၊ ရောင်ခြည်ဖြာထွက်မှုတွေ၊ ထူးဆန်းတဲ့ အရည်တွေ ဝိုင်းရံ နေတယ်လို့ သူထင်ပါတယ်။ သူဟာ တယ်လီပသီ၊ အကြားအမြင်ဗေဒင်၊ ဓာတ်ရောင်ခြည် ကုသမှု၊ အိပ်မေ့ပညာ၊ သီယိုဆိုဖီ၊ စားပွဲနတ်၊ အိပ်မက်၊ ပျောက်စေဆရာ စသည်တို့ကို ယုံပါတယ်။

သူ့ဘာသာတရား ယုံကြည်မှုထဲမှာ ရှေးဟောင်း အစွဲအလမ်းတွေ၊ ဥပါဒါန်တွေနဲ့ ပြည့်နေတယ်။ ဆေးဖဖောင်းတိုင်ကို ယုံကြည်တယ်။ ပူးပြီး ပြောတာတွေကို အဟုတ် ထင်တယ်။ သူတော်စင်တွေဟာ ရှေးက သဘာဝ နတ်ဒေဝတာတွေ ဝင်စားတာလို့ ထင်တယ်။ ဘယ်နတ်ကဖြင့် ခရီးသွားရာမှာ စောင့်ရှောက်တယ်။ ဘယ်နတ်ကဖြင့် မီးဖွား

<http://www.mmteashop.com>

ရာမှာ စောင့်ရှောက်တယ်။ ဘယ်နတ်ကဖြင့် ပစ္စည်းပျောက် ရှာပေးတယ် စသည်ဖြင့် ယုံကြည်တယ်။

သူဟာ လူထူးကို မအံ့သြပါဘူး။ သူ့ရဲ့ သဘောထားဟာ ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ဝင်စားခြင်း ဖြစ်တယ်။ တစ်ခုခုကို အောင်မြင်ချင်ရင်၊ စီးပွားရေးမှာ အောင်မြင်ချင်ရင်၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သာယာချင်ရင်၊ ပညာရေးမှာ အဆင်ပြေစေချင်ရင် အစဉ်အလာရှိခဲ့တဲ့ ရိုးရာ ပသမှုတွေကို လုပ်ပါတယ်။

မိန်းမဟာ အဲဒီလိုပုံစံကျ ဇယားထဲမှာ ဘာကြောင့် ကျင်လည် နေရသလဲ။ ဘာကြောင့် ဒါတွေကို ဆက်လက် ဖက်တွယ် နေရသလဲ။ ဒီအချက်ကို နားလည်ဖို့ သိပ်မခက်ပါဘူး။ အချိန်ဟာ သူ့အဖို့ သစ်ဆန်းတဲ့ သဘာဝ ဓာတ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမအဖို့ အချိန်ဟာ တီထွင်ဖန်တီးတဲ့ သဘောဆောင်တဲ့ စီးဆင်းမှုတစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မိန်းမဟာ ထပ်ပြန်တလဲလဲ ဖြစ်မှု၊ တဝဲလည်လည် ဖြစ်မှုထဲမှာ မျောပါ နေရလို့ပါ။ အနာဂတ်ဆိုတာ အတိတ်ကို ပွားထားတဲ့ အရာ၊ အနာဂတ်ဆိုတာ အတိတ်က ဖြစ်သလိုဟာတွေ ဖြစ်လာမယ့် အရာလို့ ထင်နေတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့အဖို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတဲ့ အလှည့်တိုင်း၊ ရာသီပန်းပွင့်တဲ့ အလှည့်တိုင်းဟာ အရင်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း ထပ်ဖြစ်တာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ အချိန်ရဲ့ စီးဆင်းမှု သဘောကို သူ သိပ်ဂရု မစိုက်မိတော့ဘဲ အားလုံးတူတူလို ဖြစ်နေတယ်။

အရင်တုန်းက ကိုယ်ဝန် ဆောင်ရတာနဲ့ ခု ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတာ၊ အရင်လက မွှာတာ လာတာနဲ့ ခုလ မွှာတာလာတာ ဒါတွေဟာ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု အတူတူဖြစ်နေတော့ အချိန်ရဲ့ သဘောကို သိပ်နားမလည်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီမှာ အချိန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ သူ

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

သဘော ပေါက်တာဆိုလို့ အချိန်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ပျက်စီး ယိုယွင်းမှုကို ဖြစ်စေပါ ကလားဆိုတာ လောက်ပဲ ရှိတော့တယ်။

အိမ်ထောင်ကျစ ဝယ်ထားတဲ့ ပရိဘောဂတွေဟာ အိုဟောင်းသွားပြီ။ အဝတ်အစား တွေကလည်း နွမ်းသွားပြီ။ သူ့မျက်နှာကလည်း ရင့်ရော်သွားပြီ။ နှစ်ကာလတွေနဲ့ အတူ ပြန်လည် ထုတ်လုပ် နိုင်စွမ်းအား တွေကလည်း တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါး ပျက်စီး သွားခဲ့ပြီ။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမဟာ အချိန်ဆိုတဲ့ အကြင်နာ ကင်းမဲ့တဲ့ အဖျက် စွမ်းအားကြီးကိုလည်း သိပ်မယုံ ချင်တော့ဘူး။

လက်တွေ့ကျတဲ့ လုပ်ဆောင်မှု ဆိုတာ ဘာလဲ။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ မျက်နှာပြင်ကို ပြောင်းလဲစေတဲ့ အရာဟာ ဘာလဲ။ ဒါတွေကို သူ့ဘာမျှ နားမလည်ပါဘူး။ သူမဟာ ကြီးမားပြီး ဝိုးတိုးဝါးတာ ဖြစ်နေတဲ့ တိမ်တိုက် ကြယ်စုကြီးထဲမှာ ရောက်နေသလို ကမ္ဘာကြီး အလယ်မှာ နစ်မြုပ်နေပါတယ်။ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ယုတ္တိဗေဒ အသုံးပြုပုံကိုလည်း သူ နားမလည် ပါဘူး။ မရှောင်မလွှဲသာ ကျင့်သုံးနိုင်တယ်လို့ စတင်ဒယ်က ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမဟာ ယုတ္တိဗေဒကိုသုံးဖို့ အခွင့်အရေး ရခဲ လှပါတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့ အသုပ်စုံ တစ်ခွက်လုပ်ဖို့ အတွက် ယုတ္တိဗေဒဟာ ဘာမျှ အသုံးမဝင်ပါဘူး။ သူရင်ဆိုင် နေရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ သူလိုနေရတဲ့ အလုပ်တွေဟာ ဖိုသတ္တဝါတို့ရဲ့ ကျိုးကြောင်း ဆင်ခြင် ဉာဏ်မျိုးနဲ့ လုပ်စရာမလိုတဲ့ အလုပ်တွေချည်းပါပဲ။

ဒီတော့ ယောက်ျားတွေရဲ့ အမြင်မှာ မိန်းမရဲ့ အတွေးဟာလည်း ဘာမှ ရေရာခြင်း မရှိတဲ့ စိတ်ကူး အိပ်မက်တွေလို ဖြစ်နေ တော့တာပေါ့။ သူမမှာ အချက်အလက် အမှန်တရား တွေကို နားလည်နိုင်တဲ့ စွမ်းအား မရှိပါဘူး။ စကားလုံးတွေနဲ့ အထင်တွေက လွဲရင်လည်း ဘာကိုမှ ဆုပ်ဆုပ်ကိုင်ကိုင် မရှိဘူး။

<http://www.mmteeshop.com>

ဒါကြောင့်မို့ ပြဿနာတွေ ပေါင်းစုံပြီး သပ္ပာယ်အူ ဖြစ်နေရင်လည်း သူ့အဖို့ကတော့ စိတ်ထဲမှာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မထိခိုက်လှပါဘူး။ မိန်းမဟာ သူ့လက်လှမ်း မမီတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ပြဿနာ၊ နက်နဲ မှုတွေကို ဘယ်တော့မှ စဉ်းစားပြီး တွေးပူလေ့မရှိပါဘူး။

အယူအဆတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ရှုပ်ထွေးသည်ဖြစ်စေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေ၊ ပါတီတွေ၊ နေရာတွေ၊ လူတွေ၊ အဖြစ်အပျက်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ ထွေးရော ယုတ်တင် ဖြစ်နေသည် ဖြစ်စေ မိန်းမဟာ ကျေနပ် ရောင့်ရဲနေပါတယ်။ သူ့ဦးခေါင်းဟာ ထူးဆန်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ရောပြွမ်း ပြည့်နှက်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အရာဝတ္ထုတွေကို ကြည်ကြည်လင်လင် မြင်ဖို့ ကိစ္စဟာ သူ့အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူဟာ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ ဩဇာအာဏာကို လက်ခံဖို့ သွန်သင် ခံခဲ့ရလို့ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမဟာ ဝေဖန်တာတို့၊ စူးစမ်းတာတို့ ၊ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်တာတို့ကို မလုပ်တော့ဘဲ ဒီအလုပ်တွေကို ကိုယ် ထက်မြတ်တယ်ဆိုတဲ့ ဖိုသတ္တဝါကို လွှဲအပ်လိုက်တော့တယ်။

သူ့အမြင်မှာ ဖိုလောကဟာ မရောက်နိုင်၊ မကျော်လွှားနိုင်တဲ့ နေရာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ နေရာကို ယူဆထားပါတယ်။ “ယောက်ျားတို့သည် ဘုရားသခင်များကို ဖန်တီး ကြပြီး မိန်းမများမှာ သူတို့ကို ကိုးကွယ် ကြကုန်၏” လို့ ဖရေဇာက ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းမနဲ့ယောက်ျား

ယောက်ျားဟာ အမျိုးမျိုးသော စနစ်များ၊ ကျင့်ဝတ်သစ်များ၊ ဥပဒေသစ်များကို တည်ဆောက် ဖွဲ့စည်း နိုင်တယ်လို့ သူ့ဘာသာ သူယုံတယ်။ ရှိနေတဲ့အရာ ကျော်လွှား နိုင်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ သမိုင်းဟာ သူက လုပ်တဲ့အရာလို့ သဘောထားတယ်။

ခေတ်အနောက်ကျဆုံး၊ အယူအသီးဆုံး ဆိုတဲ့ ယောက်ျားသည်ပင်လျှင် သူဟာ ပြောင်းလဲ လာတဲ့ ဆင့်ကဲ ဖြစ်စဉ်နဲ့ အညီ လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်အောင် နေထိုင် တတ်တယ်။ သူ့အတွေး အခေါ်ကိုလည်း ပြောင်းလဲ လာတဲ့အခြေအနေနဲ့ အညီ ညှိနှိုင်းတတ်တယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမကတော့ သမိုင်းမှာ ပါဝင်ခြင်း မရှိတဲ့ အတွက် သမိုင်းရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကိုလည်း နားမလည်ဘူး။

အနာဂတ်ကိုလည်း မယုံသင်္ကာရှိစွာ သံသယကြီးပြီး အချိန်ရဲ့ စီးဆင်းမှုကို ရပ်တန့် ပစ်ချင်တယ်။ အဖေ ထူထောင် ပေးခဲ့တဲ့၊ အစ်ကို ထူထောင်ပေးခဲ့တဲ့၊ လင်သား ထူထောင် ပေးခဲ့တဲ့ ရုပ်တု မြေကြီးပေါ် ပြုလဲသွားတာနဲ့ ကောင်းကင်ကို ဘယ်လို တန်ဆာ ဆင်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ နောက်ထပ်ရုပ်တု တစ်ခုကို ဘယ်လို တည်ဆောက်ရမှန်း မသိ တော့ဘူး။ ဒီမှာတင် သူဟာ ရှေးဟောင်း နတ်ရုပ်တုတွေကို အပြေးအလွှား သွားပြီး ကိုးကွယ် တော့တယ်။

အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေး စစ်ပွဲအတွင်းက မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေထက် ကျေးကျွန် စနစ်ကြီးကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းချင်တယ်။ ဘိုးဝါး စစ်ပွဲ ဖြစ်တုန်းက အင်္ဂလန်မှာ၊ ပါရီဘုံအဖွဲ့ ပေါ်တုန်းက ပါရီမှာ မိန်းမတွေဟာ စနစ်ဟောင်းကို အပြင်းထန်ဆုံး ကာကွယ်သူတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ အတက်ကြွဆုံးသူတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူတို့တစ်တွေ ငြိမ်သက်နေခဲ့ ရတာတွေ မလှုပ်မယှက် နေခဲ့ရတာကို ပြင်းထန်တဲ့ စိတ်နဲ့ အစားထိုး အလျော်ပေးချင် ကြဟန်တူတယ်လို့ ယူဆရပါတယ်။ သူတို့ ထောက်ခံ ယုံကြည်တဲ့ ဘက်က အောင်ပွဲရလာတာနဲ့ သူတို့ တစ်တွေဟာ ဝံပုလွေ အုပ်များလို လဲကျသွားတဲ့ ကျဆုံးသူဆီကို အတင်းဝိုင်းဆုံ လာကြတာပဲ။

ရှုံးသွားတဲ့ အခါမျိုးမှာလည်း သူတို့ဟာ စေ့စပ်ဖြန့်ဖြေရေးကို အကျောက်အကန် ငြင်းဆန် တတ်ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေဟာလည်း စိတ်ထဲပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေ ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ခေတ်မမီတော့တဲ့ အရေးတော်တွေကို ထောက်ခံ တတ်ကြပါတယ်။ ၁၉၁၄ခုနှစ်လောက် ရောက်သည့်တိုင် သူတို့ဟာ ဘုရင်ဝါဒ ထောက်ခံသူတွေ ဖြစ်နေတတ်ပြီး ၁၉၅၃ခုနှစ်မှာ မိန်းမတွေ ဒီလို စိတ်အား တက်ကြွ နေတာကို ယောက်ျားက ပြုံးပြီး အားပေးကောင်း အားပေးလိမ့်မယ်။

ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ ယောက်ျားက ထိန်းထိန်း ချုပ်ချုပ်နဲ့ မယုတ်မလွန် ပြောတဲ့ အယူအဆတွေကို သူက အပြင်းအထန်၊ အကြောက်ကအန် ပြောဆိုနေတာကို မြင်ရတော့ သဘောကျလို့ပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာ သူ့ အယူအဆကို ဒီလောက် အဓိပ္ပာယ် ကင်းမဲ့စွာ၊ ခိုက်မဲ့စွာ နားလည်ရမလားဆိုပြီး စိတ်ပျက်တာလည်း ရှိပါတယ်။

မိန်းမဟာ ဒီလိုပြင်းထန်တဲ့ သဘောထားမျိုးကို မြင့်မားတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု များနဲ့ မြင့်မားတဲ့ လူမှု အတန်းအစားတွေ ထဲမှာသာ ထားလေ့ ရှိပါတယ်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တော့ မိန်းမဟာ ဥပဒေကို ရိုသေ လိုက်နာတတ်ပါတယ်။ ဥပဒေဖြစ်လို့ လိုက်နာတာပါ။

သူ့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်က အကန်းသဖွယ် ဖြစ်နေလေတော့ ဥပဒေဆိုရင် လိုက်နာဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေ တော့တာပါပဲ။ မိန်းမရဲ့ အမြင်မှာ ခွန်အား ဗလဟာ အမှန်တရားလို့ ထင်နေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ ယောက်ျားတွေမှာ ရှိတယ်လို့ အသိအမှတ် ပြုထားတဲ့ အမှန်တရားဟာ တန်ခိုးအာဏာက ပေါ်ထွက်လာတယ်လို့ ယူဆလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါကြောင့်မို့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ခု ပြုလုပ်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အောင်နိုင် သူရဲ့ခြေရင်းမှာ ပထမဆုံး ဝပ်စင်းသူတွေဟာ မိန်းမတွေ ဖြစ်နေတာပါ။ ခြုံပြောရရင် မိန်းမတွေဟာ အရှိကို အရှိအတိုင်း လက်ခံသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အရည်အချင်း တစ်ခုကတော့ ကုန်ကြွေး ဆောင်နိုင်ခြင်း ပါပဲ။

ပွန်ပေမြို့ပျက်ကြီးကို တူးကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ ယောက်ျားတွေရဲ့ မီးလောင် ကျမ်းထားတဲ့ ရုပ်ကြွင်းများဟာ ဘေးရယ်ကို တွန်းလှန်နေတဲ့ဟန်၊ အန္တရာယ်က ထွက်ပေးဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ ဟန်တွေ တွေ့ရပြီး မိန်းမများရဲ့ ရုပ်ကြွင်းများကတော့ မြေကြီးကို မျက်နှာအပ်ပြီး ဝပ်တွားနေတဲ့ ဟန်ကို တွေ့ရပါသတဲ့။

သူတို့ဟာ မီးတောင်တွေ၊ မုန်တိုင်းတွေ၊ ရဲတွေ၊ ယောက်ျားတွေ၊ အုပ်စိုးသူတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခါမှာ စွမ်းအားမဲ့တယ်လို့ ထင်တတ်ကြပါတယ်။ “ကျွန်မတို့ မိန်းမသား ဆိုတာ အနာခံရဖို့ မွေးလာရတာ။ ဒါဟာ ကျွန်မတို့ ဘဝပဲ။ ဒီဘဝကို ဘယ်လိုလုပ် ပြောင်းပစ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ မိန်းမတွေက ပြောလေ့ရှိပါတယ်။

ဒီလိုခံနိုင်မှု၊ ကုန်ကြွေး စောင့်စည်းမှုကြောင့် မိန်းမတွေမှာ ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ အရည်အချင်း ဖြစ်တဲ့ စိတ်ရှည် သည်းခံခြင်းဆိုတဲ့ အရည်အချင်း ပေါ်လွင်လာတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ကိုယ်ခန္ဓာ နာကျင်တဲ့ ဝေဒနာကို ယောက်ျားတွေထက် ပိုပြီး ခံနိုင်ပါတယ်။

အခြေအနေက တောင်းဆိုလာရင် သူတို့တစ်တွေက စတိုးအစ်လို့ ခေါ်တဲ့ ဥပက္ခာ ဝါဒီတွေရဲ့ သတ္တိမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ ယောက်ျားကို ရှူးရှူးဒိုင်းဒိုင်း၊ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မလုပ်တတ်တော့ မိန်းမ တော်တော်များများဟာ ပျော့ညံ့တဲ့ ခုခံမှုကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လုပ်တတ်ကြပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူတို့ဟာ လင်ယောက်ျားများထက် အကျပ်အတည်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၊ ကံကြမ္မာဆိုး စသည်တို့ကို ဒူးပေနာပေ ခံနိုင်ကြပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေ စီးပွားရေးတို့ ဘာတို့ လုပ်ရင်လည်း ဇွန်ပဲကြီးတဲ့ အတွက် အံ့ဩစရာ အောင်မြင်မှုတွေကို ရတတ် ကြပါသည်။

“မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ တန်ခိုး စွမ်းပကားကို ဘယ်တော့မျှ လျှော့မတွက်ပါနဲ့” လို့ ပြောစမှတ် ပြုပါတယ်။ ရက်ရော သဘောထားကြီးတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်မှာ ဣန္ဒြေ စောင့်စည်း မှုဟာ စိတ်ရှည်သည်းခံမှု အသွင်နဲ့ ပေါ်တတ်ပါတယ်။ သူမဟာ ကျရောက် လာသမျှကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်ပါတယ်။

ဒီလို အန္တရာယ်ကျရောက် လာတဲ့အတွက် ဘယ်သူ့ကိုမျှလည်း အပြစ်မတင် ပါဘူး။ လောကဓံဆိုတာ ဒီလိုပဲလို့ ဖြေသိမ့်နိုင်ပါတယ်။ မာနကြီးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဣန္ဒြေ စောင့်စည်းနိုင်ပါတယ်။ မိန်းမဟာ ဖျက်ဆီးဖို့၊ အသစ် ဆောက်လုပ်ဖို့ထက် ထိန်းသိမ်းဖို့၊ ညှိနှိုင်းဖို့၊ လိုက်လျော ညီထွေဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ နေရာတကျ စီစဉ်ဖို့ အားသန် ပါတယ်။ သူတို့ဟာ တော်လှန်ရေးထက် စေ့စပ်ရေးနဲ့ ညှိနှိုင်းမှုကို သဘောကျပါတယ်။

၁၉ရာစုမှာတုန်းက မိန်းမတွေဟာ အလုပ်သမားတွေကို လွတ်လပ်အောင် လုပ်ရာမှာ တော်တော် အတားအဆီး၊ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ဟာ သပိတ် မှောက်မှာကို အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်မှာ၊ ဆင်းရဲမှာကို ကြောက်ရုံတင် မကဘူး။ မှားမှာကို ကြောက်ကြပါတယ်။

မိန်းမရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ ပျက်စီးလွယ်တဲ့ အရာနဲ့ ဆက်စပ် နေတတ်ပါတယ်။ ဒီအရာတွေကို ဆုံးရှုံး လိုက်တာနဲ့ သူမမှာ အားလုံး ဆုံးရှုံးသွားတော့ တာပါပဲ။ မိန်းမဟာ လွတ်မြောက်မှုကိုလည်း သိပ်အယုံအကြည် မရှိလှပါဘူး။ ဒီလို အယုံအကြည် မရှိတာ ကတော့ လွတ်လပ်မှုကို စမ်းသပ် မကြည့်ရသေးလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမဟာ သူလိုက်ရမယ့်

<http://www.mmteashop.com>

အန္တရာယ်များတဲ့ လမ်းတွေကို ရဲရဲရင့်ရင့်၊ ထက်ထက်သန်သန် မလျှောက်တာဟာ ဘာမျှတော့ အံ့ဩစရာ မရှိပါဘူး။ တကယ်လို့သာ သူ့အတွက် အနာဂတ်ဟာ ပွင့်လင်း လာလို့ရှိရင် သူဟာ အတိတ်ကို ဖက်တွယ်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမတွေဟာ လက်တွေ့ကျတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ တာဝန် ပေးအပ်ခြင်း ခံရရင် ရည်မှန်းထားတဲ့ ပန်းတိုင်ဟာ သူ့ရဲ့ အကျိုးစီးပွား ပါဝင်နေတယ်လို့ ယုံကြည်လာရင် မိန်းမဟာလည်း ယောက်ျားလို့ပဲ ရဲရဲရင့်ရင့်၊ သတ္တိရှိရှိနဲ့ လုပ်ဆောင်လေ့ ရှိပါတယ်။

မိန်းမတွေဟာ မတော်ဘူး၊ ပျင်းရိတယ်၊ ဦးနှောက်မရှိဘူး။ ပေါ့ပေါ့လွင်လွင် နေတတ်တယ်လို့ ပြောလေ့ရှိကြတယ်။ ဒီလိုအပြောခံရတာဟာ တခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ရဲ့မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဟာ လှောင်ပိတ်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမဟာ အလိုကြီးတယ်၊ အတ္တကြီးတယ်လို့လည်း ပြောကြပါတယ်။ မကြီးဘဲ နေနိုင်ရိုးလား။ သူတို့ကို အဲဒီ အတ္တဥခွံထဲမှာ လှောင်ပိတ်ထားခဲ့တာကိုး။

အနောက်ဆောင်မှာ နေရတဲ့ ငွေဝယ်ကျွန် မောင်းမ ကိုယ်လုပ်ဟာ နှင်းဆီပန်း ခြောက်နဲ့ နံသာထုံတဲ့ ရေချိုးကန်ကို မတောင့်တပါဘူး။ သူ့မှာ အချိန်ကုန်ဖို့ပဲ အရေးကြီး တာပါ။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ ပျင်းရိပြီး ငြီးငွေ့စရာကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီး ဂေဟာ (ပြည့်တန်ဆာ အိမ်တစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်၊ ကယ်ဆယ်ရေး စခန်းတစ်ခု ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်ပေါ့) တစ်ခုမှာ ကြာရှည်ကြာမျော နေလာရရင် သက်သက်သာသာ၊ စည်းစိမ်ရှိရှိ နေရာတစ်ခုမှာ ပြေးဝင်ခိုလှုံမှာ အမှန်ပဲ။

တကယ်လို့ သူဟာ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ကိစ္စကို လိုက်စားတယ်လို့ ဆိုရင်တောင် ဒီလို ဖြစ်ရတာဟာ သူ့ကို ချုပ်ချယ်ထားလို့ ဖြစ်တာပါ။ သူဟာ ဖိုမ ဆက်ဆံရေး ကိစ္စမှာ လည်း အလိုမပြည့်၊ ယောက်ျားကလည်း အနိုင်ကျင့်၊ မျက်နှာသာလည်း မရတော့ဘူး ဆိုရင် မူးယစ်စေတဲ့ ဝိုင်၊ အရသာရှိတဲ့ အစာ၊ ကတ္တီပါ၊ ရေရဲ့ အချောအမြူ၊ နေရောင်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ခြည်ရဲ့ အယုအယ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းမရဲ့ အထွေးအပိုက်၊ အငယ်အနှောင်းရဲ့ အပွတ် အသပ်တို့မှာ သာယာ သွားတတ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ မိန်းမဟာ လော်လီ ဖောက်ပြားတယ်လို့ ဆိုရင်တောင် ဒီလို ဖြစ်ရတာဟာ အဟိတ် တိရိစ္ဆာန်သဘာဝ ပေါ်လာအောင် အခြေအနေတွေက ဖန်တီး ပေးလိုက်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်ကတော့ အသွေးအသား တောင့်တမှုဟာ ယောက်ျား ထက် မိန်းမက ဘာမျှ ပိုတာမဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမဟာ ပေါ့ပေါ့လွင်လွင် နေတတ်တယ် ဆိုတာမှာလည်း စောစောက ပြောခဲ့သလို သူ့ကို ပိတ်လှောင် ထားလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြီးကျယ်တဲ့ အကြောင်းအရာ တွေကို စဉ်းစားခွင့် မရတဲ့အခါမှာ သေးငယ်တဲ့ ကိစ္စကလေးတွေကို အရေးတကြီး ထားနေ ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့မှာ နေကုန်နေခမ်း အချည်းနှီး အချိန်ကုန်ရတဲ့ အခါမှာ သူငြီးငွေ ပါတယ်။

ဒီမှာတင် သူဟာ သူ့ရဲ့အလှ သူ့ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကြောင့် စွဲမက်စရာ ကောင်းနေခြင်း ဖြစ်တယ်။ အခွင့်အလမ်းတွေ ရနေခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ထင်လာပါတယ်။ သူဟာ မကြာခင် ဆိုသလို ပျင်းရိနေတဲ့ အလုပ် အားနေတဲ့ပုံ ပေါ်နေပါတယ်။ သူလုပ်ရတဲ့ အလုပ်ဟာလည်း အချိန်ဖြုန်းရတဲ့ အလုပ်မျိုးတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အလုပ်ခိုင်း ကြည့်စမ်းပါ။ သူဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်လို ဖျတ်လတ် သွက်လက်ပြီး စေ့စပ်သေချာ တာကို တွေ့ရ ပါလိမ့်မယ်။ ယောက်ျား တစ်ယောက်လိုပဲ အဆင်းရဲခံ၊ ခြိုးခြံ နိုင်တာကို တွေ့ရ ပါလိမ့်မယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ပြောကြသေးတယ်။ မိန်းမဟာ ကျိုးနွံလွန်းတယ်။ အောက်ကျနောက်ကျ နိုင်လွန်းတယ်တဲ့။ မိန်းမဟာ သခင်ရဲ့ခြေရင်းမှာ ဝပ်စင်းဖို့ အဆင်သင့်တဲ့။ သူ့ကို ရိုက်တဲ့လက်ကို နမ်းတတ်တယ်တဲ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိန်းမဟာ တကယ့် မာန်မာန်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ အချစ်နာ ကျသူများ လို့ဆိုတဲ့ မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာတွေမှာ အညာခံရတဲ့ ဇနီးတွေ၊ အစွန့်ခံရတဲ့ ချစ်သူတွေကို ပေးထားတဲ့ အကြံဉာဏ်တွေကို မကြာခဏ ဖတ်ရတယ်။ အဲဒီအကြံ ပေးချက်တွေမှာ သိပ်အောက်ကျနဲ့ တောင်းပန် တိုးလျှိုးမှုကို လုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းတာတွေကို တွေ့ရ တတ်ပါတယ်။

မိန်းမဟာ ဘယ်လောက်ပဲ မာန်ကြီးသည် ဆိုစေ နောက်ဆုံးမှာတော့ ယေကျားက ပစ်ပေးတဲ့ အစအန၊ အပိုင်းအစိတ် ကလေးတွေကို ကောက်ပါတယ်။ မကောက်လို့ကော ဘာတတ် နိုင်မှာလည်း။ သူ့အဖို့ ယောက်ျားဟာ သူ့ဘဝ အသက်ရှင်ရေး၊ တည်မြဲရေး၊ သူ့ရှင်သန် ရေးအတွက် တစ်ခုတည်းသော အထောက်အကူ ဖြစ်နေချိန်မှာ ဒီအတိုင်းပဲ လုပ်ရ တော့မှာပေါ့။ ကျေးကျွန် တစ်ယောက်မှာ ဘယ့်နယ်လုပ်ပြီး လူ့ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိနိုင်ပါ့ တော့မလဲ။ နိမ့်ချသမျှ၊ နိပ်ကွပ်သမျှကို ခံရမှာပေါ့။ ကျေးကျွန်မ တစ်ယောက်အဖို့ အဲဒီ ဘဝက လွတ်ရင်ကို တော်လှပြီ။

ပြောကြ ပြန်သေးတယ်။ မိန်းမဟာ အညတရတဲ့။ ဘာမှ နားမလည်ဘူးတဲ့။ အောက်တန်း ကျကျပဲ နားလည်တယ်တဲ့။ အရာရာကို အသုံးကျမှု မကျမှုနဲ့ပဲ တိုင်းထွာ တတ်ကြတယ်တဲ့။ ဪ... ဘယ့်နယ်လုပ် အထက်တန်း ကျနိုင်ပါ့မလဲ။ ဘယ့်နယ်လုပ် ခမ်းနား နိုင်ပါ့မလဲ။

သူ့ဘဝက အချက်အပြုတ်နဲ့ အလျှော်အဖွပ်မှာပဲ တစ်လျှောက်လုံး အချိန်ကုန် ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်မှာ ကြီးကျယ် ခမ်းနားအောင် လုပ်ချိန်ရှိလို့လဲ။ ဘယ်မှာ ထက်မြက် တောက်ပအောင် လုပ်ချိန် ရှိလို့လဲ။ သူ့အဖို့ လူ့ဘဝကြီးမှာ ထပ်ပြန်တလဲလဲ

<http://www.mmteashop.com>

ဖြစ်ဖို့သာ အဓိက လုပ်နေရတယ် မဟုတ်လား။ ချက်ပြုတ်၊ လျှော်ဖွပ်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သားဖွား၊ ကလေးထိန်း။ ကဲ... ဘယ်မှာများ ဒီတစ်ရစ်ပတ်ပတ် သံသရာထဲက ထွက်အောင် လုပ်ချိန် ရှိလို့လည်း။

သူ့အဖို့ နောက်ထပ်ဘာမှ တီထွင်စရာမရှိ။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ဒါနဲ့ချည်း သံသရာ လည်နေတာ မဟုတ်လား။ သူ့မှာ ထွက်ပေါက်မရှိ။ ပန်းတိုင်မရှိ။ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ဒီလိုနဲ့ပဲ နေသား ကျလာတဲ့အခါမှာ သူဟာလည်း ရှိတာနဲ့ပဲ ရောင့်ရဲ နေရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ အရာဝတ္ထုတွေ အပေါ်မှာ မှီခိုနေရတယ်။ ယောက်ျားကလည်း သူ့အပေါ်မှာ မှီခို နေရအောင် လုပ်ထားတယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမဟာ မှီခိုရတဲ့ ဘဝကိုလိုက်ပြီး စေ့စေ့ကုတ်ကုတ် နေရတာ၊ မှီခိုရတဲ့ ဘဝကို လိုက်ပြီးတော့ လောဘကြီးတာတွေ ဖြစ်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ဘဝဟာ ပန်းတိုင်ကို မရောက်တော့ဘဲ နည်းလမ်းတွေနဲ့သာ အချိန်ကုန်နေတယ်။ အစားအသောက်၊ အဝတ်အထည်၊ အိုးအိမ်စတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေတော့တယ်။

မိန်းမဟာ ဒီလိုနဲ့ သူ့ အတ္တရဲ့ ဥဒ္ဓံထဲမှာ အိမ်ခေါင်းထဲမှာ မိသားစု အသိုက်အဝန်း ထဲမှာ ပိတ်လှောင် ခံထားရတော့ သူ့မှာ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ၊ အတ္တစိတ်၊ မာန၊ ဇီဇာကြောင်မှု၊ အူတိုမှု စတာတွေ နောက်ဆက်တွဲ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဒီအခါမှာ သူ့ ပိတ်လှောင် ခံထား ရတာကိုတော့ ထည့်မတွက်ကြပဲ ပိတ်လှောင်ခံရလို့ ပေါ်လာတဲ့ ရလဒ်တွေ (စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ အမြင်ကျဉ်းမှု၊ အတ္တစိတ်၊ နာစစ်ဆပ်ဝါဒ၊ မာန၊ အူတိုမှု) ရှိရ မလားလို့ အပြစ်တင် ကြတယ်။

သူဟာ အခြားသူများနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ အခွင့်အရေးတွေ အားလုံး အရပ်သိမ်း ခံထား ရတယ်။ သူ့မိသားစု အသိုက်အဝန်းထဲမှာတင် နေရတော့ အပြင်လောကရဲ့ အဆက်အသွယ် တွေနဲ့ ကင်းဝေးပြီး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု သွေးစည်းမှုတို့ကို နားမလည်

<http://www.mmteashop.com>

ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သူမဟာ သူတွေ့နေကျ ဖြစ်တဲ့ နယ်ပယ်မှာပဲ ကုတ်ကပ်နေပြီး အဲဒီ နယ်ပယ်မှာပဲ အုပ်စိုး လွှမ်းမိုးတော့တယ်။ အဲဒီနယ်ပယ်က ရာယ်များတဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာကိုပဲ သူကျင့်သုံးတော့တယ်။

မိန်းမနဲ့ ဖိဆန်မှု

တံခါးတွေကို ဘယ်လောက်ပဲ သော့ခတ်သော့ခတ်၊ ပြတင်းပေါက်တွေကို ဘယ်လောက်ပဲ လုံအောင်ပိတ်ပိတ်၊ မိန်းမဟာ သူ့အိုးအိမ်မှာ လုံခြုံမှုအပြည့်အဝ ရတယ်လို့ မထင်ဘူး။ သူ့ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာ သူ့အဝေးကနေ လေးစားရတဲ့ ဖိုစကြာဝဠာကြီး ဝိုင်းရံနေတယ်။ အဲဒီဖိုစကြာဝဠာကြီးထဲကို စွန့်စားပြီးလည်း မသွားရဲဘူး။

အတတ်ပညာဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှု၊ ခိုင်မာတဲ့ ယုတ္တိဗေဒ၊ ရေရာတဲ့ ပညာ ဗဟုသုတ တို့ကလည်း မရှိလေတော့ သူမဟာ ကလေးငယ်လို၊ အရိုင်းအစိုင်းလို အန္တရာယ်များတဲ့ လျှို့ဝှက် နက်နဲမှုတွေနဲ့ ပတ်လည်ဝိုင်းနေတယ်။ ဖြစ်နိုင်တာနဲ့ မဖြစ်နိုင်တာ ရယ်လို့ မခွဲတတ်တော့ဘူး။ ဘာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် သုံးဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတယ်။

သူများ ပြောသမျှ နားထောင်တယ်။ သူကလည်း ကောလာဟာလတွေကို ပြောတယ်။ အထိတ်တလန့် ဖြစ်တယ်။ အားလုံး အေးဆေးငြိမ်သက် နေချိန်မှာတောင် သူ့မှာ သောက ဖြစ်နေတယ်။ ညမှာ နီးတစ်ဝက် ပျော်တစ်ဝက်နဲ့ အိပ်ရာထဲမှာ လဲလျောင်း နေရန်မှာ သူ့ရဲ့ နားနေမှုကို ခြောက်အိပ်မက်တွေက ဝင်ရောက် နှောက်ယှက်ကြတယ်။

ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းမဟာ စိတ်ထား ပျော့ညံ့လာခဲ့တယ်။ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်တော့ သောက ရောက်လာတယ်။ စိတ်ညစ်လာတယ်။ သူ့ယောက်ျားနဲ့ သားကတော့ ကိစ္စ တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ရာမှာ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်ရာမှာ စွန့်ပြီး လုပ်တယ်။ သူတို့စီမံကိန်း၊ သူတို့ စည်းကမ်းတွေ အတိုင်း လိုက်နာတယ်။ မထင်မရှား မှုန်ဝါးဝါးဖြစ်တဲ့ အထဲကပဲ သေချာတဲ့ လမ်းကို ရှာတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဒါပေမယ့် မိန်းမကတော့ ရှုပ်ထွေး ဝေဝါးမှုနဲ့ အမှောင်ထဲမှာ စမ်းတဝါးဝါး ဖြစ်နေတယ်။ ဘာမျှမလုပ်တော့ ဒီလို နေနေကျ ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ စိတ်ကူးထဲ မှာတော့ ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရာ မှန်သမျှဟာ အတူတူအရေးကြီးတဲ့ အစစ်အမှန်တွေလို့ ထင်နေတယ်။

ရထားဟာလည်း လမ်းချော်နိုင်တာပဲ။ စစ်ဆင်ရေးဟာလည်း တစ်ခုခု မှားနိုင် တာပါပဲ။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဟာလည်း အရှုံးပေါ် နိုင်တာပဲ။ သူမရဲ့ မည်းမှောင်တဲ့ စားမြုံ့ ပြန်မှု ထဲမှာ (ပြန်လည် တွေးခေါ်မှု ထဲမှာ) သူ ကြိုးစား လေ့ကျင့်တဲ့ အရာကတော့ သူ့ရဲ့ အစွမ်း အားမဲ့မှု တစ္ဆေကြီးပါပဲ။

သူ့ရဲ့ စိုးရိမ်သောကဟာ အရှိအရှိ အတိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့ လောကကြီးကို ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်လို့ ထင်ရင်၊ ပြုလဲတော့မယ်လို့ ထင်ရင် ဒါဟာ တခြားကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူကိုယ်တိုင် ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ပျော်ရွှင်မှု မရလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ချိန်လုံး လိုလိုပဲ သူဟာ ဣန္ဒြေသိက္ခာ မရှိနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

သူဟာ သူ့အလိုနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး လုပ်ရတဲ့ အခါတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲ ရတယ်ဆိုတာ သူ ကောင်းကောင်း သိနေတယ်။ သူဟာ အရာကိစ္စ ပေါ်လာရင် လူရာသွင်း တိုင်ပင်ခြင်းခံရသူ မဟုတ်မှန်း သိတယ်။ သူဟာ ပုန်ကန် ဖိဆန်ခြင်း မပြုရဲဘူး။ သူဟာ စိတ်မပါဘဲ အလျှော့ ပေးရတယ်။ သူ့ရဲ့ သဘောထားဟာ အမြဲလိုလို တစ်ဖက်သားကို အပြစ်မြင်နေတယ်။

မိန်းမတွေ စိတ်ချ ယုံကြည်စွာ ဖွင့်ဟ ပြောဆိုတာကို ကြားရသူများ (ဆရာဝန်များ၊ ဗရင်ဂျီ ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ လူမှုရေး အလုပ်သမားများ)ဟာ မိန်းမတွေ ပြောတဲ့ စကားသံဟာ ညည်းညူ တိုင်တန်းသံ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သတိထားမိကြတယ်။ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေ ကြားမှာဆိုရင်လည်း မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ဒုက္ခတွေကို ဖွင့်အန် တော့တာပဲ။ မိန်းမ အားလုံးဟာ သူတို့ကံကြမ္မာ၊ သူတို့လောကနဲ့ ယေဘုယျ အားဖြင့် ယောက်ျားတွေ အကြောင်းကို ပြိုင်တူ ရင်ဖွင့်ကြတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

လွတ်လပ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်မအောင်မြင်မှုအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်တယ်။ သူ့ဘာသာသူ တာဝန်ယူတယ်။ ဒါပေမယ့် မိန်းမမှာတော့ ဖြစ်သမျှဟာ သူ့ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ အခြားလူများကြောင့် ဖြစ်ရတဲ့အတွက် မိန်းမသောကရောက်သမျှဟာ အခြားသူများရဲ့တာဝန်ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ ရူးသွပ်တဲ့ စိတ်ပျက်မှုဟာ ကုရာနထွိပါ။ ညည်းတွားနေတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် အတွက် အဖြေရှာပေး လို့လည်း အချည်းအနီး ပါပဲ။ သူမဟာ စွမ်းအားမဲ့ ဒေါသ အမျက်တွေနဲ့ပဲ နေသွားပါတယ်။ တကယ်လို့ အပြောင်းအလဲ လုပ်ဖို့ ပြောရင် သူဟာ လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ပြီး ဒါကတော့ နောက်ဆုံး ကောက်ရိုး တစ်မျှင်ပဲလို့ ပြောတတ် ပါတယ်။

သူ့ဒုက္ခတွေဟာ သူပြတဲ့ အကြောင်း ပြချက်တွေထက် လေးနက် ကြီးကျယ် ပါတယ်။ သူ့ဒုက္ခတွေဟာ လောကကြီးကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်လို့ သူယူဆတယ်။ လောကကြီးဟာ သူမရှိဘဲ၊ သူမပါဘဲ ဖြစ်နေပြီး သူ့ကို ဆန့်ကျင် ဝိုင်းပယ်နေတယ်လို့ သူထင်တယ်။

သူဟာ ကလေးဘဝနဲ့ အပျိုဘော် ဝင်စကတည်းက လောကကြီးကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သူဟာ ကတိတွေရခဲ့တယ်။ သူ့ကံကြမ္မာကို ယောက်ျားရဲ့လက်ထဲမှာ သူဟာ ကတိတွေ ရခဲ့တယ်။ သူ့ကံကြမ္မာကို ယောက်ျားရဲ့လက်ထဲမှာ ဝကွက်အပ်ခဲ့ရင် အဆတစ်ရာပြန်ပြီး အကျိုးခံစားရတယ်လို့ ကတိစကားရှိခဲ့တယ်။ ခုတော့ သူအလိမ်ခံလိုက်ရပြီဆိုတာ သိလိုက်ပြီ။

သူဟာ ဖိုစကြာဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးကို စွဲချက် တင်လိုက်ပြီ။ အမျက်ဒေါသဟာ မှီခို အားထား မှုရဲ့ ပြောင်းပြန်တစ်ဖက် ဖြစ်ပါတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ အစစ အရာရာကို ပေးလိုက်ရင် ဘယ်တော့မှ အကုန်အစင် ပြန်ရ ရိုးထုံးစံ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိန်းမဟာ ဖို

<http://www.mmteashop.com>

စကြာဝဠာကြီးကို လေးစားသမှု ရှိဖို့လည်း ဝတ္တရားရှိပါတယ်။ သူဟာ ခေါင်းပေါ်မှာ အမှီတစ်ခုမရှိရင် လုံခြုံတယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သူဟာ မင်နီမီယန်သဘောထားကို ထားလာပါတယ်။ (မင်နီမီယန် ဆိုတာ ခရစ်နှစ် ၂၀၀ကျော် လောက်က ပါသျှားပြည်မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ဒဿန ဆရာကြီး တစ်ဦးပါ။) အဆိုးနဲ့ အကောင်းဟာ တစ်သီး တခြားစီရှိတဲ့ ဆရာတွေ ဖြစ်တယ်။ အဆိုးထဲက အကောင်း မပေါ်နိုင်ဘူး။ အကောင်းထဲက အဆိုး မထွက်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆတဲ့ အယူဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းမဟာ မျက်ရည် လွယ်တတ်ပါတယ်။ ဒီလို မျက်ရည် လွယ်ရတဲ့ အကြောင်း ကတော့ သူ့ရဲ့ ဘဝဟာ မျိုသိပ် ထားရတဲ့ အကောင်အထည် မပေါ်တဲ့ စွမ်းအားမဲ့တဲ့ ဖီဆန်မှု အပေါ်မှာ အခြေခံ တည်ဆောက်ထားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။

ဇီဝ ကမ္မ ဗေဒသဘောနဲ့ ပြောရင် မိန်းမဟာ ယောက်ျားလောက် အာရုံကြော ထိန်းချုပ်မှု မကောင်းဘူး။ ပြီးတော့ သူသင်ကြား ခဲ့တာလည်း ငိုစရာရှိရင် ငိုပစ်လိုက်ဖို့ သင်ကြား လာခဲ့တာလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ မိန်းမ ငိုတာဟာ အစဉ်အလာ သင်ကြားခဲ့တာ ကြောင့်လည်း ဖြစ်တယ်။ ထုံးစံလေ့ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကို သက်သေပြရရင် ရှေးတုန်းက လူကြီးတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဘင်ဂျာမင်ကွန်း စတင့်တို့၊ ဒေးဒီးရော့ဆိုတဲ့ လူကြီးတွေဟာ စိတ်ထိခိုက်ရင် မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ် ကျအောင် ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြတယ်လို့ အဆိုရှိပါတယ်။ နောက်ကျတော့မှ ယောက်ျား ဆိုတာ မျက်ရည် မကျရဘူး ဆိုတဲ့ ဖက်ရင်ပေါ်လာပြီး မငိုကြတော့တာတဲ့။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေကို အသာထား။

တကယ့်အဖြစ်ကတော့ မိန်းမဟာ လောကကြီးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် စိတ်ပျက် ကုန်ခန်းတဲ့ သဘောကို ထားဖို့ အမြဲ အဆင်သင့် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ သူဟာ လောကကြီးကို ဘယ်တော့မျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း လက်မခံ ခဲ့လို့ပါ။

ယောက်ျားကတော့ လောကကြီးကို လက်ခံတယ်။ သူ့မှာ ဘယ်လိုပဲ ကြမ္မာဆိုးတွေ တွေ့သည့်တိုင် သူ့သဘောထားကို ပြောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရင်ဆိုင်မှာပါ။ အရုံးပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မိန်းမတစ်ယောက်ကို စကြဝဠာကြီးဟာ ရန်လိုတတ်တဲ့ အကြောင်း၊ သူ့ ကံကြမ္မာဟာ တရားမျှတခြင်း မရှိတဲ့ အကြောင်းကို သွားပြောရင် အလွယ်တကူ လက်ခံ လိုက်မှာပဲ။ ဒီလို လက်ခံပြီးရင် သူဟာ သူ့ရဲ့ အသေချာဆုံးသော ရိပ်မြုံ့ကို ပြေးဝင် ခိုလှုံမှာ ပါပဲ။ အဲဒီ ရိပ်မြုံ့ကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင်ပေါ့။

သူ့မျက်နှာပေါ်က ပူနွေးတဲ့ မျက်ရည် စီးကြောင်းရာတွေ၊ နီရဲနေတဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ပူနွေး သောကရောက်ရာတဲ့ သူ့ ဝိညာဉ်ကို သက်သေထူနေတဲ့ အရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်ရည်တွေဟာ သူ့ပါးပြင် ပေါ်မှာတော့ အေးမြနေပါတယ်။ သူ့လျှာပေါ်မှာ အငန်ဓါတ် ပျောက်နေပါတယ်။ သူ့အဖို့ ခါးသီးသော်လည်း နူးညံ့တဲ့ ယုယနှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်နေပါတယ်။

သူ့ရဲ့မျက်နှာဟာ ကြင်နာသနားတတ်တဲ့ မျက်ရည် စီးဆင်းမှု အောက်မှာ လောင်ကျွမ်း နေပါတယ်။ မျက်ရည်တွေဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ မကျေနပ်ချက်ဖြစ်ပြီး တစ်ချိန်တည်းမှာ အေးမြတဲ့ ချောမြူ ယုယမှုလည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ မျက်ရည်တွေဟာ မိန်းမရဲ့ အဆုံးစွန်သော ဆင်ခြေ ဖြစ်ပါတယ်။

မိန်းမရဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ လေပြင်းလို ရုတ်ခြည်း ပေါ်လာတတ်ပြီး အထိတ် တလနဲ့ တွေ့နဲ့ ဖြေညွတ်လိုက်တဲ့ အခါမှာ တိုင်ဖုန်း မုန်တိုင်းတွေ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။ မျက်ရည်တွေဟာ ဧပြီမိုးဖွဲ ကလေးတွေ ဖြစ်ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ကို အေးမြတဲ့ ရေပန်း ရေမွှား ကလေးတစ်ခု ဖြစ်အောင်လည်း လုပ်ပေးပါတယ်။ မုန်တိုင်းထန်တဲ့ ကောင်းကင် ဖြစ်အောင်လည်း လုပ်ပေးပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

မျက်ရည်တွေကြောင့် သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ ပိတ်ဖုံးသွားပြီး မြူတွေ ဆိုင်းသွားပါတယ်။ နောက်တော့ မမြင်ရတော့ဘဲ မိုးသီးမိုးပေါက်တွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ အမြင်ကွယ်ပျောက် သွားပြီး သဘာဝ အရာဝတ္ထုတွေရဲ့ ငြိမ်သက်မှုကို ပြန်ရောက်သွားပါတယ်။ ယောက်ျားက သူမကတော့ ရုတ်တရက် အရှုံး မပေးသေးဘဲ တဝဲလည်လည် ဖြစ်။

နောက်တော့ သူမဟာ ကျောက်တုံးတစ်တုံးလို နှစ်သွားတယ်။ နှစ်သွားတယ်။ စုန်းစုန်း မြုပ်သွားတယ်။ သူမဟာ သူမကို တွေးတောနေတဲ့ ယောက်ျားကို ရှောင်ပါတယ်။ ရေတံခွန် တစ်ခုရှေ့မှာ ရောက်သလို စွမ်းအား မဲ့သွားတယ်။ ဒီလို ဖြစ်နေပုံမျိုးဟာ မတရားဘူးလို့ ယောက်ျားက ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူကတော့ စကတည်းကိုက ဒီ တိုက်ပွဲဟာ မတရားဘူးလို့ ထင်ခဲ့တာပါ။

သူ့လက်ထဲမှာ မျက်ရည်မှအပ တခြား ထိရောက်တဲ့ လက်နက် ရယ်လို့မျှ မရှိခဲ့ဘဲကိုး။ ဒီမှာတင် သူမဟာ ပဉ္စလက်ကို သုံးရ တော့တာပါပဲ။ သူ့ရှိုက်သံကြောင့် ဖိုသတ္တဝါကို စိတ်ထိခိုက် စေတယ်ဆိုရင် ဒီလို စိတ်ထိခိုက်စေတဲ့ အတွက်ပဲ ရှိုက်ငိုတဲ့နည်းကို သုံးရ တော့တာပါပဲ။

သူ့ရဲ့ ဖီဆန်မှုကို မျက်ရည်နဲ့ ပြရုံနဲ့ မလုံလောက်တဲ့ အခါမှာ သူဟာ အကြမ်းနည်းကို သုံးလာပါတယ်။ တချို့ အသိုင်းအဝိုင်းမှာ လင်ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို ရိုက်နှက်ပါတယ်။ တချို့ အသိုင်းအဝိုင်း ကျတော့လည်း မိန်းမဟာ အားနည်းသူ၊ ကိုယ်ကအားကြီးသူလို့ ယူဆတဲ့ အတွက် ယောက်ျားဟာ အကြမ်းနည်းကို မသုံးပါဘူး။

ဒါပေမယ့် မိန်းမကတော့ ကလေး တစ်ယောက်လိုပဲ သင်္ကေတပြုတဲ့ ပေါက်ကွဲမှုတွေကို လုပ်ပြပါတယ်။ သူဟာ ယောက်ျားအပေါ်ကို ခုန်အုပ်ပြီး ထုနိုင် ရိုက်နိုင် ပါတယ်။ ကုတ်နိုင် ခြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ အပေါ်ယံ အပြုအမူတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

တကယ်ကတော့ သူမဟာ ယောက်ျားရဲ့ စိုးမိုးခြယ်လှယ်မှုကို မခံနိုင်ကြောင်းကို ဖော်ပြ နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ပေါက်ကွဲလွယ်တဲ့ အကြောင်းရင်းတွေ ထဲမှာ စိတ္တဗေဒ ဆိုင်ရာ အကြောင်းအပြင် အခြား အကြောင်းတွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။ တွန်းကန် တုန်ခါမှု ဆိုတာ အပြင်ကို ထုတ်လွှတ် လိုက်ရင် သက်ရောက်ခြင်း တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

တွန်းကန် တုန်ခါမှုဆိုတာ အခြေအနေက စုစည်း ပေးလိုက်တဲ့ အပျက် အင်အား စုတွေကို ရည်ရွယ်ချက်မဲ့စွာ တွန်းထုတ် ဖြေလွှတ် လိုက်တာပါ။ အမေဟာ ကလေး ငယ်ငယ် ကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ အာရုံကြောဆိုင်ရာ အကျပ်အတည်း ပြသနာ မရှိဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လည်း ဆိုတော့ အဲဒီ ကလေးငယ်တွေကို သူ အပြစ် ပေးနိုင်တယ်။ ရိုက်နိုင်တယ်။ ဆူပူနိုင်တယ်။ အဲ... သူ့သားကြီးတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက် လာရင်တော့ သူ့အာဏာစက်အောက်မှာ မရှိတော့တဲ့ အတွက် မိန်းမဟာ ဒေါသ အိုးတွေ ပေါက်ကွဲ ရတော့တာပါပဲ။

တော်လှန်စတိုင်းရဲ့ ဇနီး ငိုလားရယ်လား လုပ်ပုံတွေဟာ ဒီအချက်ကို ထင်ရှားစေပါ တယ်။ သူဟာ ယောက်ျားကို နားလည်ဖို့ မကြိုးစားသည့်အတွက် မှားတယ်လို့ ပြောနိုင် သည့်တိုင် သူ့နေ့စဉ် မှတ်တမ်းကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း သူဟာ ရက်ရော သဘောထား ကြီးခြင်း မရှိသူ၊ အကင်းမပါးသူ၊ အလိုက်မသိသူ၊ မရိုးသားသူလို ဖြစ်နေတာ တွေ့ရပါ တယ်။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဒါပေမယ့် သူ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ သူဟာ သူ့ရဲ့အခြေအနေကို ဘယ်လို လုပ်မျှ ပြောင်းလဲနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့တစ်သက်တာမှာ သူဟာ သားသမီး မွေးမယ်၊ အထီးကျန် နေမယ်၊ ယောက်ျားထားတဲ့ အတိုင်းပဲနေမယ်။ ဒါပေမယ့် တော်လစတိုင်းရဲ့ အမိန့်တွေက ပြင်းထန်လာတဲ့ အခါမှာ လင်မယားကြားက ပဋိပက္ခဟာလည်း ပြင်းထန် လာတယ်။

ဒါနဲ့အတူ သူကလည်း တတ်နိုင်သမျှ ကဏ္ဍကောစ လုပ်တယ်။ ငြင်းဆန်တာကို ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနဲ့ လုပ်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေမယ့်ပုံ လုပ်ပြတယ်။ တစ်ခါတလေမှာ နေမကောင်းချင်ယောင် ဆောင်ပြတယ်။ အမျိုးမျိုးပေါ့လေ။ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တာတွေ၊ ဖီဆန်တာတွေကို ထိထိရောက်ရောက် ဖော်ထုတ်ပြနိုင်တဲ့ တခြား နည်းလမ်း မရှိတော့ ဒီနည်းလမ်းတွေကို သုံးလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခုခံတွန်းလှန်မှု လုပ်ပြလိုလည်း မအောင်မြင်တဲ့အခါမှာ မိန်းမအဖို့ ထွက်ရပ် လမ်းဟာ တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေခြင်း ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီနည်းဟာလည်း မိန်းမထက် ယောက်ျားက ပိုပြီး အသုံး များတယ်လို့ ထင်ပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် သက်သေဖို့ ကြိုးစားတဲ့ အဖြစ်ကတော့ မိန်းမက ပိုများပါတယ်။ အောင်မြင်ခြင်းတော့ မရှိဘူးပေါ့။ ဒါကလည်း မိန်းမဟာ တကယ်မလုပ်ဘဲ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်ပဲ လုပ်တတ်လို့ များလားတော့ မပြောတတ်ပါဘူး။ မိန်းမဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဖျက်ဆီး ချေမှုန်းဟန် ဆောင်လေ့ရှိပါတယ်။

ပြီးတော့ ဒီလို သေကြောင်း ကြုံရာမှာလည်း မိန်းမဟာ သေနတ် လက်နက်တို့၊ အေးစက်တဲ့ သံမဏိလက်နက် စသည်တို့ကို မသုံးဘဲ ရိုက်စပီးယားရဲ့ ပြဇာတ်ထဲက သြဖီလီယလို ရေထဲဆင်း သေတာများပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်တဲ့ သဘောလို့ ပြောနိုင်တဲ့ မိန်းမ အမူအရာတွေ အများအပြား ရှိပါတယ်။ စေးနဲတဲ့ ယောက်ျားကို ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင် ပြတဲ့ အနေနဲ့ သုံးဖြန်း ပြတဲ့ မိန်းမ ရှိတယ်။ တချို့မိန်းမတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ မိန်းမတွေဟာ ကိုယ့်ယောက်ျားကို လိမ်လည် ပြောတာ ပျော်လို့၊ ကြောက်လို့ လိမ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ဆန့်ကျင် ခုခံတဲ့ သဘောနဲ့ ပြောနေတာ။

ယောက်ျားက သိပ်စစ်စိ၊ သိပ်ချွေတာ လွန်းနေတော့ မိန်းမဟာ ဒီလောက်တောင် ဖြစ်ရလားဆိုပြီး အရွဲတိုက် သုံးဖြန်း ပစ်လိုက်တာတွေ ရှိတယ်။ တချို့ မိန်းမဆန့်ကျင် ရေးဝါဒီတွေက ပြောကြတယ်။ မိန်းမဟာ အချိန်တိကျမှန်ကန်တဲ့ အကျင့်စရိုက် မရှိဘူးတဲ့။ အမြဲလိုလို နောက်ကျ တတ်တယ်တဲ့။

အမှန်ကတော့ သူ့မှာ အချိန် နောက်ကျတာဟာ တမင်ကို နောက်ကျအောင် လုပ်တာကိုက ဖိုသတ္တဝါရဲ့ စိတ်ထဲမှာ မရှိမရွ ဖြစ်အောင် သူ့ကိုယ်သူ ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိအောင် လုပ်နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်နည်း ပြောရရင် ဖိုသတ္တဝါကို မိနစ်အနည်းငယ် စောင့်ခိုင်း ထားခြင်းဖြင့် မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ဘဝတည်းဟူသော ရှည်ကြာတဲ့ စောင့်ဆိုင်းမှုကြီးကို ကန့်ကွက် ဆန့်ကျင်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အချုပ်ပြောရရင်တော့ မိန်းမရဲ့ဘဝတစ်ခုလုံးဟာ စောင့်ဆိုင်း ရခြင်းပါပဲ။ သူ့ဟာ အတ္တဥခွံ အမှောင်ရိပ်ထဲမှာ ပုန်းအောင်း နေရတယ် မဟုတ်လား။ သူ့ရဲ့ တည်ရှိမှုဟာ အခြား သူ့ရဲ့ လက်ထဲမှာပဲ ရှိနေရတာ မဟုတ်လား။ သူ့ဟာ တစ်ဖက်သားရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှု ကို စောင့်ဆိုင်း ရတယ်။

ဖိုသတ္တဝါရဲ့ အတည်ပြုမှု၊ သဘောကျမှုကို စောင့်ဆိုင်းရတယ်။ အချစ်ကို စောင့်ဆိုင်း ရတယ်။ ဖိုသတ္တဝါဆီက လာတဲ့ အထောက်အကူကို စောင့်ဆိုင်းရတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ကျေးဇူး တုံ့ပြန်မှုကို စောင့်ဆိုင်းရတယ်။ ယောက်ျား၊ ဒါမှမဟုတ် ချစ်သူရဲ့ ချီးမြှောက် ပြောဆိုမှုကို စောင့်ဆိုင်းရတယ်။

သူ့လက်ထဲမှာ ချက်လက်မှတ် စာအုပ် ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ပတ်စာ ဒါမှမဟုတ် တစ်လ အိမ်သုံး စရိတ်ဖြစ်စေ ရှိနေသည့်တိုင် ယောက်ျားက သူတို့လမ်းထိပ်က ဈေးဆိုင်ကို ကြွေးပေးဖို့၊ ဈေးသုံးဖို့ နောက်ထပ် တိုးပေးလား မပေးဘူးလား ဆိုတာကို စောင့်နေရတယ်။ သူဟာ ယောက်ျားအပေါ်မှာ စီးပွားရေးအရ မှီခိုနေရတော့ လှလှပပ ပြင်ဆင်ပြီးလိမ်းပြီး ယောက်ျားကို စောင့်နေရတယ်။

ယောက်ျားဟာ သူ့အဖို့ ဘဝကြီး တစ်ခုလုံး ဖြစ်နေပေမယ့် သူကတော့ ယောက်ျားရဲ့ ဘဝမှာ အစိတ်အပိုင်း ကလေးတစ်ခုမျှသာ ဖြစ်နေရတယ်။ ယောက်ျားအဖို့ အပြင်မှာ အပေါင်းအသင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ မိန်းမကတော့ သူ့အိမ်မှာ မရှိတာကို တစ်နေ့လုံး စောင့်ဆိုင်း သည်းခံနေရတယ်။ ချစ်သူ ရည်းစားဆိုရင်လည်း ဘယ်အချိန်မှာ ခွဲခွာ မလဲဆိုတာကို ယောက်ျားကပဲ ဆုံးဖြတ်သွားတယ်။

သူ့အများဆုံး လုပ်နိုင်တာက ချစ်သူက ချိန်းထားတဲ့ နေရာကို နောက်ချန် ရောက်သွား ရုံလောက်ပဲ တတ်နိုင်တယ်။ ကိုယ့်လင်သား ဆိုရင်လည်း သူ့သတ်မှတ် ပေးထားတဲ့ နေရာကို နောက်ကျ ရောက်သွားရုံ လောက်ပဲ တတ်နိုင်တယ်။ ဒီနည်းအားဖြင့် သူဟာ သူ့ရဲ့ အရေးပါမှုကို သက်သေထူပြတယ်။

သူ့မှာလည်း လွတ်လပ်မှု၊ အမှီခိုကင်းမှု ရှိတယ်ဆိုတာကို မဏ္ဍာပ်တိုင် တက်ပြတယ်။ အဲဒီအခါမှာတော့ သူက အသာစီးရသွားပြီး တစ်ဖက်သားက သူ့ဆန္ဒကို လိုက်လျော အရုံးပေးရ တော့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီအမှုအရာလေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ ဘက်ပေါင်းစုံက အသာစီးမှုကို အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ သူ့ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တတ်နိုင်သမျှတော့ ယောက်ျားရဲ့ အုပ်စိုးမှုကို ပြိုင်ဆိုင် တွန်းလှန်တဲ့ မိန်းမချည်းပါပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းမဆိုတာ မာယာ များတယ်။ ကွေ့ကောက် တယ်လို့ အပြစ်တင်ကြတာပါ။

မိန်းမမှာ သူ့ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်တဲ့ နယ်ပယ်ရယ်လို့ မရှိလေတော့ ဖိုသတ္တဝါ ကိုင်စွဲ ထားတဲ့ အမှန်တရားတွေ၊ တန်ဖိုးတွေကို ယှဉ်ပြိုင် ချေဖျက်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားမရှိပါဘူး။ ငြင်းဆန်ရုံပဲ တတ်နိုင်ပါတယ်။ သူဆန့်ကျင် ကန့်ကွက် ပုံကတော့ တစ်ဦးချင်းရဲ့ စိတ်နေ စိတ်ထား၊ ဖိအား ဘယ်လောက် ပြင်းမပြင်း ဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ တကယ် ကတော့ ယောက်ျားမှာ ဘယ်ပျော့ကွက်တွေ ရှိသလဲ ဆိုတာကို သိထားတော့ သူကလည်း အဲဒီ ချက်ကောင်းကိုပဲ ကောက်ကိုင်တတ်ပါတယ်။

မိန်းမဟာ ယောက်ျားလေရဲ့ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းတော့ မသိပါဘူး။ သူတို့ အတွေ့အကြုံ အရ ယုတ္တိဗေဒတို့၊ နည်းနာတို့ကို နားမှ မလည်ဘဲကိုး။ အလားတူပါပဲ။ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ လက်နက် ကိရိယာ၊ တန်ဆာပလာတို့ဟာလည်း မိန်းမနယ်ပယ်ရဲ့ နယ်နိမိတ် နား ရောက်ရင် စွမ်းအားမဲ့ သွားတော့တာပါပဲ။

လူ့ဘဝမှာ ယောက်ျားတွေ လုံးဝဥပက္ခာ ပြုထားတဲ့ လူ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ရှိပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လျစ်လျူရှုထား လိုက်ရသလဲ ဆိုတော့ သူတို့ အဲဒီ လုပ်ငန်းစဉ် အကြောင်းကို မစဉ်းစား တတ်လို့ပါ။ မိန်းမကတော့ အဲဒီ လုပ်ငန်းကို သိရုံ၊ စဉ်းစားတတ်ရုံတင် မကဘူး။ အဲဒီ လုပ်ငန်းအကြောင်းကို မစဉ်းစားတတ်လို့ပါ။

မိန်းမကတော့ အဲဒီလုပ်ငန်းကို သိရုံ၊ စဉ်းစား တတ်ရုံတင် မကဘူး။ အဲဒီ လုပ်ငန်း နယ်ပယ်ထဲမှာပဲ နေနေရသူပါ။ ပုံစံတွေကို ရေးရာမှာ တိကျတဲ့ အင်ဂျင်နီယာဟာ အိမ်မှာ ဘုရင်ငယ်ကလေး တစ်ပါးလို မင်းမူပါတယ်။ စကားကလေး တစ်ခွန်း ပြောလိုက်တာနဲ့

<http://www.mmteashop.com>

ကြည့်စမ်း ရှေ့မှာ ထမင်းပွဲ ရောက်လာရတယ်။ အင်္ကျီကလည်း မီးပူတိုက်ပြီးသား ဖြစ်နေရတယ်။ ကလေးတွေကလည်း ငြိမ်နေကြရတယ်။

မျိုးဆက် ပြန်ပွားရေးဟာ မောရှေ့ရဲ့ ကြိမ်စကြာ ဝှေ့လိုက်သလို လျင်မြန်စွာ ပေါ်ပေါက် ဖြစ်ထွန်း လာရတယ်။ ဒီလို အဆန်းတကြယ်ဖြစ်တဲ့ အကြောင်းကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူဘာမျှ တအံ့တဩ မဖြစ်ဘူး။ အဆန်းတကြယ် ဖြစ်မှုနဲ့ ပစ္စလက် မျက်လှည့် အတတ်ဆိုတာ တခြားစီပဲ။ လောလောလတ်လတ် မွေးလာတဲ့ ကလေးငယ်ဟာ အဖေဖို့အတွက် အဆန်းတကြယ် တစ်ခုပါပဲ။

ဒါပေမယ့် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ လွယ်လာရတဲ့ အမေ့အတွက်တော့ ပစ္စလက်တစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်။ ယောက်ျားရဲ့ အတွေ့အကြုံဟာ နားလည်လို့ ရတယ်။ ဒါ့အပြင် သူ့ အတွေ့အကြုံတွေ ထဲမှာ ကွက်လပ်တွေ မရှိဘူး။ ဒီလို ဝိုးတဝါးနိုင်တဲ့ အတွက်ကြောင့်ပဲ မိန်းမဟာ အလေးချိန် စီးနေတယ်။

ယောက်ျားနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါ သူ့အမြင်မှာ ယောက်ျားဟာ ပေါ့နေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ အလေးချိန် မစီးဘူးလို့ ထင်ရတယ်။ ယောက်ျားဟာ အာဏာရှင်လို၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်လို၊ ခုံသမားမိလို၊ ဗျူရိုကရက်လို၊ ကိုကျေငုံထုံးလို၊ ဒြပ်မဲ့တဲ့ သဘောတရားလို ထင်ရတယ်။ ပေါ့လွန်း နေတယ်။

အိမ်ရှင်မက ပခုံးတွန့်ပြီး “သူတို့ ယောက်ျားတွေ ဘာမျှ သိတာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်” လို့ ပြောတဲ့ အပြောမျိုးဟာ ဒီသဘောနဲ့ ပြောတာမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ရှိခိုးကောင်ရဲ့ ပုံပြင် ထဲကလို မိန်းမဟာ နေရာတကာ စပ်စပ်စပ်စပ် ပါပြီး ပေါ့ပေါ့ နေတတ်တဲ့ ပျားထီးနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတယ်။

<http://www.mmteeshop.com>

မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ ယုတ္တိ ဗေဒ သဘောကို ငြင်းဆန်တာ၊ ခြွင်းချက် ဖြစ်ထားတာကို နားလည်နိုင်ပါတယ်။ ယောက်ျားရဲ့ ယုတ္တိဗေဒဟာ မိန်းမအဖို့ အသုံး မတည့် ရုံမျှသာမက တွေးခေါ် မြော်မြင်မှုဟာ ယောက်ျားရဲ့ လက်ထဲကို ရောက်သွားတာနဲ့ အမွေ အင်အား သုံးမှုရဲ့ နည်းလမ်းတစ်ခုပဲ ဖြစ်နေတယ်။

ယောက်ျားတွေရဲ့ ငြင်းဆန်လို့မရတဲ့ စေခိုင်းချက်တွေဟာ မိန်းမကို အကျပ်အတည်း၊ အခြေအနေကိုရောက် အောင်ပို့ဖို့ ဖြစ်တယ်။ သူပြောတာကို သဘောတူ သလား၊ မတူဘူးလား၊ လက်ခံမလား၊ မခံဘူးလား။ ဒီလို အခြေအနေကို ရောက်အောင် ချောင်ပိတ်တဲ့ အခါကျတော့ မိန်းမဟာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အရ သဘောတူရ တော့တာပေါ့။

ငြင်းပယ်ရင် ထုံးစံစနစ်ကြီး တစ်ခုလုံးကို ငြင်းဆန်ရာ ရောက်နေ တော့တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အလွယ်တကူလည်း လက်မခံချင်ဘူး။ ဒီတော့ ဘာလုပ်သလဲ။ ပုန်ကန် ဖီဆန်မှုနဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်မှုကြားမှာ သူမဟာ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ အမိန့် အာဏာကို ဝန်လေးလေးနဲ့ပဲ လက်ခံ ရတော့တယ်။ အကြိမ်တိုင်းမှာလည်း မိန်းမဟာ သူ့ရဲ့ ဝန်လေးတဲ့ လက်ခံမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက် လာတဲ့ ရလဒ်တွေကို လက်ခံရတယ်။

ဂရိတွေရဲ့ ပုံပြင်တွေထဲမှာ ခြင်္သေ့ခေါင်း၊ ဆိတ်ကိုယ်နဲ့ မြွေအမြီး ရှိတဲ့ ခီးမားရားလို့ ခေါ်တဲ့ သတ္တဝါ တစ်မျိုးရှိတယ်။ အမျိုးစုံ ရောနှောနေတဲ့ အထူးအဆန်း သတ္တဝါ တစ်မျိုး ရှိတယ်။ အမျိုးစုံ ရောနှောနေတဲ့ အထူးအဆန်း သတ္တဝါပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ မိန်းမဟာ ခီးမားရား ဖြစ်လာ ခဲ့ရတယ်။ ကျေးကျွန်တစ်ပိုင်း လွတ်လပ်သူ တစ်ပိုင်း အဖော်ပေါ့။

ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို သူ့အလို လိုက်အောင် လုပ်ရာမှာ သဘောပေါက်လို့ လိုက်နာတဲ့ ပုံမျိုး အဖြစ် ယောက်ျားဟာ အစကတည်းက သူ့အဆိုကို သူတင်ပြီး သူ့အဆိုကို သူထောက်ခံ၊ သူမေးခွန်းကို သူ့ဘာသာသူ အဖြေထုတ်ပြီး မိန်းမကို လက်မခံ

<http://www.mmteashop.com>

ခိုင်းတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိန်းမက ပြန်လည် မေးခွန်း မထုတ်တော့ရင် ယောက်ျားဟာ မိန်းမကို တုံ့ကိုဘာဝေ လုပ်နေအောင် လုပ်လိုက်တော့တယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမက တကယ် ယုံယုံကြည်ကြည် လက်ခံ သဘောပေါက် အောင်တော့ လုပ်နိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမဟာ ယောက်ျားက တစ်ဖက်သတ် အနိုင်ကျင့် တယ်ဆိုတာ သိပြီးဖြစ်လေတော့ လက်သာ ခံရတယ်။ ဘယ်မှာတော့ ဘဝင်ကျ ပါမလဲ။ ဒီမှာတင် ယောက်ျားဟာ စိတ်တိုပြီး မိန်းမဆိုတာ သိပ်ခေါင်းမာတာပဲ။ စဉ်းစားဉာဏ် နည်းတာပဲ ဆိုတာတွေ ဖြစ်ကုန်ရော။ ဒါပေမယ့် မိန်းမတော့ သူ့ဘယ်လို ပြောပြော ကစားပွဲကို ငြင်းဆန်တာပါပဲ။

တစ်ခါတလေမှာတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားရဲ့ အပြောနဲ့အလုပ် မညီပုံကို ကြည့်ပြီး အံ့အား သင့်ရတာတွေ ရှိတယ်။ ဇနီးဟာ လင်ယောက်ျားရဲ့ အလုပ်နဲ့အပြော တခြားစီး ဖြစ်နေတာကို ကြည့်ပြီး တအံ့တဩ ဖြစ်ရတယ်။ သူပုံအလယ်မှာတော့ ယောက်ျားဟာ ပြောလိုက်တာ အကောင်းချည်းပဲ။ ရွန်းရွန်းကို ဝေနေတာပဲ။

ဆိုပါတော့...။ အပြင်မှာတော့ လူကြား ကောင်းအောင် တိုင်းပြည်မှာ မွေးနှုန်း တိုးတက်အောင် လုပ်ရမယ်။ ကလေးသူငယ်တွေ အသေအပျောက် နှုန်းကို နည်းအောင် လုပ်ရမယ် စသဖြင့် ပြောတတ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့ဝင်ငွေနဲ့ လိုက်အောင် ကလေး နည်းနည်း မွေးဖို့အတွက် ဘယ်လိုနည်းတွေကို သုံးရတယ်၊ ဘယ်လိုဆေးတွေကို စားရတယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးကျတော့ သူက မိန်းမကိုတောင် နည်းပေးလမ်းပြ လုပ်နေ လိုက်သေးတယ်။

ဇနီးမယားဆိုတာ သစ္စာရှိရတယ်။ သန့်စင်ရတယ် စသဖြင့် ပြောပေမယ့် သူများ မယားကျတော့ သွားပြီး ပြစ်မှားချင် ပြစ်မှားတတ်တယ်။ အပြင်မှာတော့ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချတဲ့ ကိစ္စဟာ ပြစ်မှုမကင်းတဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်လို့ တွင်တွင် တရားဟောမယ်။ နှစ်စဉ်လိုလို

<http://www.mmteashop.com>

ပြင်သစ်ပြည်မှာ ဆိုရင် မိန်းမ တစ်သန်းလောက်ဟာ ယောက်ျားတွေ တိုက်တွန်းလို့ ကိုယ်ဝန် ဖျက်ချခဲ့ရတာတွေ ရှိတယ်။

ယောက်ျားဟာ ဒီလိုပဲ။ နှစ်ခွ သဘောထားတွေ ဆောင်တတ်တယ်။ တခြားကို မကြည့်နဲ့။ ပြည့်တန်ဆာတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ထားတဲ့သူတို့ သဘောထားကိုပဲ ကြည့်ပါ။ အပြင်မှာ ကြည့်ရင်တော့ တကယ့်လူကြီး လူကောင်းကြီး၊ ဘုရားဒကာကြီးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူ မသိအောင် တိတ်တိတ်ပုန်း ကမြင်ကြတယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရောင်းစားရတဲ့ မိန်းမကလေးကို အကျင့်ပျက် သလေး ဘာလေးနဲ့ အပြစ်ဆိုတယ်။ အဲဒီခ နွာကိုယ်ကို အသုံးပြုတဲ့ ယောက်ျားတွေကိုတော့ ဘာမျှ မပြောဘူး။ ယောက်ျားတွေရဲ့ ကြောင်သူတော် ဆန်ပုံလေး အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကြားဖူးတဲ့ ပုံပြင်လေး တစ်ခုကို ပြောရဦးမယ်။

နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ် အစလောက်တုန်းက ပါရီမှာပါ။ ရဲတွေကတော့ ပြည့်တန်ဆာ အိမ်တစ်အိမ်ကို တက်ရှာကြတော့ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်ကို တွေ့သတဲ့။ ဒါနဲ့ သူတို့ကို စစ်ဆေး ကြည့်တော့ ကလေးမ ကလေးနှစ်ယောက်က သူတို့ဆီကို လာတတ်တဲ့ လာနေကျ ဖောက်သည်တွေကို ပြောပြတယ်။ သူတို့ဆီကို လာသူတွေဟာ တကယ့် လူကြီး လူကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်တွေတဲ့။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်က နာမည်ကို ထုတ်ပြောမယ် လုပ်တော့ တရားသူကြီး က “ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်ရဲ့ နာမည်ကို မဖျက်ပါနဲ့” လို့တားတယ်။ နေရာ တော်တော်များများမှာ ပြစ်မှု ကျူးလွန်တာချင်း အတူတူ၊ မှားတာချင်း အတူတူ ဖြစ်ပေမယ့် ယောက်ျားကတော့ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်ရတာ၊ နာမည်ပျက်ရတာ၊ မိန်းမဟာ အဲဒီလို ရှုပ်ထွေး ကွေကောက်တဲ့ သဘောကို နားမလည်ဘူး။ ဒါပေမယ့်

<http://www.mmteashop.com>

ယောက်ျားဟာ သူပြောသလို မလုပ်ဘဲ ပြောင်းပြန်လုပ်ပြီး မိန်းမကိုလည်း အဲဒီလိုပဲ ကျူးလွန် ခိုင်းတယ် ဆိုတာကိုတော့ သူသိတယ်။

မိန်းမဟာ ဘာနဲ့ တူနေသလဲ ဆိုတော့ ရန်သူနယ်မြေကို သွားပြီး ထောက်လှမ်း ရတဲ့ သူလျှိုနဲ့ တူနေတယ်။ ဖမ်းမိရင် အသတ်ခံရတယ်။ ဖမ်းမမိရင်တော့ ဆုလာဘ်တွေ ရတယ်။ အလားတူပဲ။ ယောက်ျားနဲ့ အတူလိုက်ပြီး ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခံရပြီး ဖမ်းမိရင် ယောက်ျားရဲ့ အကျင့်ပျက်မှု မှန်သမျှ သူ့အပေါ်ကိုပဲ ပုံချပြီး သူပဲ နာမည်ပျက်ရတယ်။

မိန်းမနဲ့လွတ်မြောက်ရေး

သဘာဝကြီးဟာ မိန်းမကို မျက်နှာ နှစ်ခုပေးတယ်။ မျက်နှာတစ်ခုက မီးဖိုချောင်ထဲက ဘဝဖြစ်ပြီး နောက်ဘဝ တစ်ခုကတော့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြတဲ့ စီးဆင်းမှု ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ရှင်မနဲ့ မိခင်ဖြစ်လာတဲ့ အခါမှာ မိန်းမဟာ ကွင်းပြင်တွေ၊ တောအုပ်တွေထဲကို လှည့်ပတ် သွားလာမှုကို စွန့်လွှတ် လိုက်ရပြီး မီးဖိုနောက်ဖေးက မြီကလေးထဲမှာ စိုက်ပျိုးရတာနဲ့ အချိန်ကုန်သွားတယ်။

ပန်းပင်တွေကို ပျိုးထောင်ပြီး ပွင့်လာရင် ပန်းအိုးထဲမှာ အလှစိုက် ရတယ်။ ဒါပေမယ့် လရောင်နဲ့ ဆည်းဆာကို မြင်ရင်တော့ စိတ်ကူးယဉ် တတ်တုန်းပဲ။ ကောင်းကင်က ပန်းတွေ၊ သစ်ပင်တွေထဲမှာ အစားအစာတွေနဲ့ အဆင်အယင် တွေကိုပဲ အရင်မြင်နေတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ ပစ္စည်းတွေထဲမှာ အစေးရည်ဟာ လှည့်ပတ် သွားလာနေတယ်။ အဲဒီ အစေးဟာ မြင့်မြတ်ခြင်းနဲ့ ပဉ္စလက်ဆန်ခြင်း ပါပဲ။ ဘဝဟာ အတ္တဥ၌ မဟုတ်ပါဘူး။ အထပ်ထပ် တစ်ရစ်ပတ်ပတ် ဖြစ်ပျက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘဝမှာလည်း တောက်ပစူးကျိန်းတဲ့ အလင်းရောင် ရှိပါတယ်။ ပန်းပွင့်တွေ ဝေနေတဲ့ မြက်တောထဲမှာ အလှတရားကို ရှာဖွေရပါတယ်။

သားအိမ်ရဲ့ မျိုးစေ့ပွား နိုင်မှုကြောင့် မိန်းမဟာ သဘာဝ လောကကြီးနဲ့ လိုက်လျော ညီတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ သဘာဝရဲ့ လေညင်းနဲ့ တူတဲ့ မိန်းမရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကြောင့် မျိုးစေ့ဟာ လွင့်ပါး သွားရပါတယ်။ သူ့ဘဝကို သူမ ကျေနပ်တာနဲ့ အမျှ သူ့ဆန္ဒတွေ မပြည့်တာနဲ့ အမျှ ဝိညာဉ်ဟာ ပျောက်ဆုံးသွားပြီး သူ့ရဲ့ စိတ်ဟာ အကန့်အသတ်မရှိ မိုးကုပ် စက်ဝိုင်းဆီကို ပျံ့လွင့် နေတတ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

သူဟာ ယောက်ျားရဲ့ ကျေးကျွန်၊ သားသမီးတွေရဲ့ ကျေးကျွန်၊ အိမ်ရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်ခဲ့ရာက တောင်စောင်းတန်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း ရောက်နေပြီး ကိုယ့်အရှင် ကိုယ့်သခင် ပြန်ဖြစ် သွားတော့ သူ့ပိုပြီး ပျော်သွားပါတယ်။ သူဟာ မိခင်လည်း မဟုတ် တော့ဘူး။ ဇနီးမယားလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ အိမ်ရှင်မလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ လူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။

သူဟာ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်တဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို ငေးကြည့်တယ်။ သူဟာ သိစိတ် ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါကလား။ ဘယ်သူမျှ ဖျက်လို့မရတဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါ ကလားဆိုတာ သဘော ပေါက်သွားတယ်။ ရေနဒီရဲ့ ဂျို၊ ဝှက် ဆန်းကြယ်မှုနဲ့ တောင်ထွတ်တွေရဲ့ လှိုင်းတွေထဲမှာ ဖိုသတ္တဝါရဲ့ အထွတ်အထိပ် ကြီးစိုးမှု၊ အားသာမှု ဟာလည်း မှေးမှိန် ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

ပန်းရိုင်းတော်တွေ ကြားထဲမှာ လျှောက်သွားရင်း တသွင်သွင် စီးနေတဲ့ စမ်းရေထဲမှာ လက်ကိုနှစ်ထားရင်း သူဟာ အခြားသူများအတွက် အသက်ရှင် နေရတာ မဟုတ်တော့ဘဲ ကိုယ့်အတွက် အသက်ရှင် နေရတာ ဖြစ်သွားတယ်။

တစ်လျှောက်လုံး လင်ကျွန်၊ သားသမီးကျွန် ခံရင်းနဲ့ ကိုယ့်လွတ်လပ် အမှီခို ကင်းမှုကို ထိန်းသိမ်းခဲ့တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှာ ရောက်သွားရင် သူ့ လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးမှာပဲ။ အချို့သော သူများအဖို့ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှာ ရောက်သွားရတာဟာ အပျင်းဖြေနည်း တစ်မျိုး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေ ပေမယ့် မိန်းမအတွက်တော့ တကယ် လွတ်လပ်တဲ့ ဘဝတစ်ခုပါပဲ။

မိန်းမဟာ ဒီနည်းအားဖြင့် ဘဝနှစ်ခုမှာနေ နေရတယ်။ တစ်ခုက မိသားစုဆိုတဲ့ လက်တွေ့ ကမ္ဘာကြီး၊ နောက်တစ်ခုကတော့ လှပတဲ့သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုတာမှာ ကဗျာဆန်တဲ့ လောကကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်ဟာ မိန်းမက ဖက်တွယ်ထားတဲ့ တက္က

<http://www.mmteashop.com>

ဗေဒ။ မိန်းမရဲ့ သဘာဝထဲမှာ ရှိတဲ့ အဆင်ခြင် ဉာဏ်တို့ကို ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒီနည်း အားဖြင့် မိန်းမဟာ လက်တွေ့ ဘဝနဲ့ စိတ်ကူးဘဝကို ပေါင်းစပ်ထားဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။

ပုံစံ ယုတ္တိဗေဒဖြစ်တဲ့ ဒေးကားရဲ့ ဒဿနကို ငြင်းပယ်ပြီး စတိုးအစ် ခေါ်တဲ့ ဥပေက္ခာ ဝါဒီများနဲ့ ဝင် ရာစုနှစ်က ပေါ်ထွန်းခဲ့တဲ့ နီသိုပလေတိုး နှစ်ဝါဒီများလို သဘာဝ ဝါဒကို ပိုပြီး သဘောကျတတ်ပါတယ်။ မိန်းမတွေရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးကို ပြောရာမှာ မိန်းမ အားလုံးရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမ အချက်အားဖြင့် မိန်းမရဲ့ စီးပွားရေး အရ ဖြစ်ပေါ်ပြောင်းလဲမှုကို ပထမလုပ်ဖို့လိုတယ်။

ကမ္ဘာမှာ တစ်ဦးချင်း လွတ်မြောက်မှုအတွက် အားထုတ် နေကြတဲ့ အမျိုးသမီး တွေ ရှိပါတယ်။ အမှန်ကတော့ တစ်ဦးချင်း လွတ်မြောက်မှုကို ရှာကြံတာဟာလည်း အတ္တဥစ္စံ ထဲကို ပြန်ဝင်သွားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်မြောက်မှု မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်အကျဉ်းချ တာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ဒါကြောင့်မို့ အကျဉ်းကျနေတဲ့ မိန်းမဟာ သူ့အကျဉ်း ထောင်ကို ကောင်းကင်ဘုံ အဖြစ်၊ သူ့ရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်မှုကို အချုပ်အခြာ လွတ်လပ်မှုအဖြစ် ပြောင်းရန် အားထုတ် သင့်တယ်။ နာစစ်ဆပ်ဝါဒကို ဖက်တွယ်ထားတဲ့ မိန်းမ၊ အချစ်ဝင်နေတဲ့ မိန်းမ ဂန္ထီရတနာ ထဲမှာ နှစ်မြုပ်နေတဲ့ မိန်းမဟာ လွတ်မြောက်မှု အတွက် ဘယ်လိုများ အားထုတ်ပါသလဲ။ ဒီ အချက်ကို ရှေ့မှာ ဖော်ပြပါမယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ယောက်ျားလျာ

ဆံပင်တိုတို ညှပ်ထားရမယ်။ ဦးထုပ် ဆောင်းထားရမယ်။ လည်စည်း စည်းထားရမယ်။ သေသေချာချာ ကြည့်တော့ ယောက်ျားကလေး မဟုတ်ဘူး။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်။ ဒါပေမယ့် သူ့ပုံ သဏ္ဍာန်က ယောက်ျားကလေးပုံ။ သူ့ရဲ့ယောက်ျား ဆန်တဲ့ အမူအရာ တွေဟာ သူ့ကိုယ်တွင်းက ဟော်မုန်းဓာတ်တွေ ဖောက်လွဲ ဖောက်ပြန် ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို ပြနေပါတယ်။

ဒီလို ယောက်ျားလျာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့မှာ မိန်းမစိတ် မရှိ တော့ဘူးလို့ ထင်ရင်တော့ မှားပါလိမ့်မယ်။ မိန်းမပီပီ ဝတ်စား ဆင်ယင်သူတွေထဲမှာ အထူးသဖြင့် ရှေးခေတ် ဘုရင်တွေ လက်ထက် မိန်းမဆောင်က မိန်းမတွေ၊ ပြည့်တန်ဆာမတွေ မိန်းမ ဆန်သူတွေ ကြားမှာလည်း ယောက်ျားစိတ် ပေါက်ပြီး လိင်တူ ဆက်ဆံသူတွေလည်း ရှိပါတယ်။

အလားတူပဲ...။ ယောက်ျားဆန်တဲ့ ယောက်ျားလျာ တွေဟာလည်း လိင်ကွဲ ဆက်ဆံ ကြတာတွေ ရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီး ဟိုမို့ တွေဟာ အများအားဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်း ပုံမှာ အခြားသော အမျိုးသမီးများနဲ့ ဘာမျှခြားခြင်း မရှိပါဘူး။ အတူတူပါပဲ။

ဒီအချက်ကို ဖိုမဆက်ဆံရေး ဗေဒပါရဂူတွေ၊ စိတ်ကု ပညာရှင်တွေကလည်း အတည်ပြု ထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိန်းမစိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့ ယောက်ျားလျာ ဆန္ဒဟာ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်းမှုနဲ့ ဘာမျှ မဆိုင်ပါဘူး။ ဟိုမုန်းတွေဘာတွေ ကွဲပြားလို့ဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် အကုဇီဝ ဗေဒဆိုင်ရာ လက္ခဏာချက်များဟာ ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေ တွေကိုတော့ ဖန်တီး ပေးတတ်ပါတယ်။ ကျားနဲ့မ ဆိုတဲ့ လိင်နှစ်မျိုးကြားမှာ အလွန် ကြီးကျယ်တဲ့ ဇီဝ ဗေဒဆိုင်ရာ ခြားနားချက်ရယ်လို့ သိပ်မရှိ လှပါဘူး။ အိုင်ဒင်းတီကယ်

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ဆိုးမား လို့ခေါ်တဲ့ လိင်တူ သန္ဓေသားမှာ အချို့သော ဟော်မုန်းများကြောင့် ယောက်ျားလေး ဖြစ်မလား၊ မိန်းကလေး ဖြစ်မလားဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ပေမယ့် အဲဒီ သန္ဓေသားရဲ့ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ဆဲ ကာလအတွင်းမှာ အနည်းနဲ့အများ ဆိုသလို လိင်အင်္ဂါ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲ သွားနိုင်တယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ မွေးလာတဲ့ ကလေးဟာ ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး ကြားမှာ ဖြစ်နေ တတ်တယ်။ အချို့သော ယောက်ျားများဟာ မိန်းမဆန်နေ တတ်တယ်။

မိန်းမဆန်ရတဲ့ အကြောင်းကတော့ သူတို့ရဲ့ ကျားအင်္ဂါများ ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာ နှေးကွေး နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တချို့ မိန်းကလေးတွေဆိုရင် အထူးသဖြင့် အားကစား ဝါသနာ ပါတဲ့ မိန်းကလေးတွေဆိုရင် ယောက်ျားလေးပုံ သဏ္ဍာန် ပြောင်းသွားကြတာကို တွေ့ဖူးကြလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်။ ဂျာမန် စိတ်ပညာပါရဂူ (အမျိုးသမီး) ဟယ်လင်ဒွိုက်ရှ်က အဲဒီလို ယောက်ျားစိတ် ဝင်သွားတဲ့ မိန်းကလေးဟာ လင်ရှိ မိန်းမတွေကို ပိုးပန်းတယ်။ သူတို့ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး အတူနေတယ်။

နောက်တော့ အဲဒီမိန်းကလေးဟာ နပုန်းပဏ္ဍာန်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရသတဲ့ (နပုန်း ပဏ္ဍာန် ဆိုတာ ကျားအင်္ဂါကော မအင်္ဂါပါ ရှိတဲ့သူကို ခေါ်တာ)။ နောက်မှာ အဲဒီတစ်ခု လင် မိန်းမနဲ့ရပြီး ကလေးတွေပါ မွေးပါတယ်။ နောက်ဆုံး ကျတော့ ခွဲစိတ် ကုသမှုကိုခံပြီး ယောက်ျား လုံးလုံးဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒီလိုဆိုတဲ့ အတွက် ယောက်ျားလျာ တိုင်းဟာ ၆၀ သဘောအားဖြင့် ယောက်ျား ယောင်ဆောင်နေတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို သဘောပေါက်ဖို့ လိုပါတယ်။ အင်္ဂါနှစ်မျိုး စလုံးပါတဲ့ နပုန်း ပဏ္ဍာန်ဟာ မိန်းမအာသာ ဆန္ဒချည်းပဲလည်း ရှိနိုင်ပါတယ်။

စစ်အတွင်းတုန်းက နာဇီတို့က နယ်နှင့်လိုက်လို့ ဝီယင်နာက ရောက်လာတဲ့ နပုန်းပဏ္ဍာန် တစ်ယောက်ကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးပါတယ်။ သူတောင့် တတာကတော့ လိင်စုံ

<http://www.mmteashop.com>

ဆက်ဆံမှုရော၊ လိင်တူ ဆက်ဆံမှုရော တောင့်တတာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် တကယ် ဖြစ်နေတာက ယောက်ျားကို တောင့်တတဲ့ ဆန္ဒဖြစ်နေပါတယ်။

ယောက်ျားဆန်တဲ့ မိန်းမတွေကို ဝိုင်ရီလွိုက်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဝိုင်ရီလွိုက် အမျိုးသမီးများဟာ ကျား ဟော်မုန်းများနေတဲ့ အတွက် ယောက်ျားဆန်တဲ့ ဒုတိယ လက္ခဏာချက်တွေ ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ဥပမာ နှုတ်ခမ်းမွှေး ပေါက်တာတို့၊ ပါးမြိုင်းမွှေး ပေါက်တာတို့လို ဟာမျိုးပါ။ ကလေးဆန်တဲ့ မိန်းမတွေမှာတော့ မ ဟိုမုန်းဟာ အားနည်း နေပြီးတဲ့ အတွက် ဖွံ့ဖြိုးမှုဟာ နှေးကွေးသွားတယ်။ ပြည့်စုံတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုကို မရတော့ဘဲ ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလို ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်သွားတာတွေကြောင့် ယောက်ျားလျာ အသွင် သဏ္ဍာန်များ ပေါ်ပေါက် လာတာပါပဲ။ အားကောင်း မောင်းသန်၊ တက်တက်ကြွကြွ ဒေါင်းတည် မောင်းတည် ပျော့တီးပျော့ညံ့ လုပ်တာမျိုးကို မကြိုက်ပါဘူး။ သူ့စိတ်ကတစ်မျိုး၊ သူ့ အခြေအနေက တစ်မျိုး။ သူက ကျားကျားလျားလျား အလုပ်တွေကို လုပ်ချင်တယ်။

ဒါပေမယ့် မိန်းမဆိုတော့ ကန့်သတ်ချက်တွေ ရှိနေတယ်။ ဒီမှာတင် သူ့ အားနည်းချက်ကို လျော်ကြေးပေးတဲ့ အနေနဲ့ ဒေါင်းတည်မောင်းတည် ပုံသဏ္ဍာန် ဆောင်လာတော့ တာပါပဲ။ ဒီအထဲမှာ ဖိုမစ်တံဟာ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု နှေးကွေးတယ်ဆိုင် ကျားရဲ့ အယုအယ၊ အပွေအဖက်တွေကို သူ့စိတ်မဝင်စားတော့ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ယောက်ျားလျာ ဖြစ်လာ တော့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခန္ဓာဗေဒနဲ့ ဟော်မုန်းတွေဟာ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ယောက်ျားလျာ ဖြစ်စေတဲ့ တိုက်ရိုက် အကြောင်းတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ သွယ်ဝိုက် အကြောင်းတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အကြောင်း တွေဟာ ယောက်ျားလျာ ဖြစ်စေတဲ့ အရာတွေကို ဖန်တီး ပေးရုံမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဟယ်လင်ဒွိုက်ရိုက ပထမ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းတုန်းက ပိုလန်စစ်သား တစ်ယောက် ရဲ့ ရောဂါရာဇဝင်ကိုလည်း ရေးပြထားပါတယ်။ အဲဒီစစ်သား ဒဏ်ရာရလာတော့ သူ့ ဆေးရုံကို ရောက်လာပါတယ်။ ကြည့်လိုက်တော့ ကျားရဲ့ ဒုတိယ လက္ခဏာ ချက်တွေ (နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မှတ်ဆိတ်မွေး ရှိတာတို့) ထင်ထင်ရှားရှား ရှိနေတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အစတုန်းကတော့ သူဟာ စစ်ဆေးရုံသူနာပြု လုပ်ပါတယ်။

နောက်ကျတော့ သူ့ရဲ့ ကူထိလိင်သဘာဝကို အောင်မြင်စွာ ဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့ပြီး တပ်ထဲမှာ စစ်သား တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက်တော့ တပ်သား တစ်ယောက်နဲ့ ကြိုက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လွန်လွန် ကျူးကျူးတော့ မဖြစ်ကြပါဘူး။ စစ်သားတွေက တော့ သူ့ကို မိန်းမလို့ပဲ ထင်ကြပါတယ်။ ယောက်ျားချင်း လိင်တူ ဆက်ဆံသူပေါ့လေ။

ဒါပေမယ့် အမှန်ကတော့ သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လောက်ပဲ ယောက်ျားဟန် ဆောင်ဆောင်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ယောက်ျားလို့ ထင်နေနေ မိန်းမရဲ့စိတ်ဟာ အထင်အရှား ပြန်ပေါ် လာနေတာပါပဲ။ လိင်တူ ဆက်ဆံတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်မှာ အလွန် ယောက်ျား ပီသတဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ရှိနိုင်တဲ့ အတွက် ဝိုင်ရီလျိုင် အမျိုးသမီး မိန်းမ တွေမှာလည်း လိင်တူ ဆက်ဆံသူတွေ ဖြစ်တယ်လို့တော့ ပြောလို့မရပါဘူး။

စိတ်ပညာရှင် မာရနွန်က မိန်းမတွေရဲ့ လိင်စိတ် နိုးကြားမှုဟာ အထွေထွေ စိတ် အခြေအနေရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံရကြောင်း၊ တစ်ဦးချင်းရဲ့ ဘဝပေါ် သဘောထားနဲ့ ဆိုင်ကြောင်း၊ လိင်စိတ်ဟာ တစ်ဦးချင်း ဆိုင်ရာ ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ ယောက်ျားများမှာ လိင်စိတ် နိုးကြားမှုဟာ အပြည့်အဝ တိုးတက်မှုကို ရပေမယ့် မိန်းမများမှာတော့ နိုးကြား စိတ်ဟာ အပြည့်အစုံ မဟုတ်ဘဲ ခရီး တစ်ဝက်မှာသာ ရှိကြောင်း၊ ယောက်ျားလို လိင်စိတ် နိုးကြားမှု အပြည့်အဝ ရသူဟာ ယောက်ျားလျာများသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့်သူဟာ အထက်စီးရတဲ့ မိန်းမ အမျိုးအစား ဖြစ်နေကြောင်းနဲ့ မာရနွန်က ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

စိတ်ကုပညာရှင်တွေကတော့ မိန်းမကနေ ယောက်ျားလျာစိတ်ပေါက်သွားတာဟာ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ပြဿနာမဟုတ်ပဲ စိတ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ပြဿနာဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို စိတ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စမှာလည်း အဆုံးအဖြတ်ကျတဲ့ အချက်ဟာ အပြင် ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်ပါတယ်။

သာမန် ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်း ပုံမျိုးရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်မှာတောင် အပေါ်ယံ ဣတ္ထိယ သဘောနဲ့ ရောင့်ရဲ ကျေနပ်တတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးက မိန်းမ အချင်းချင်းကို ချစ်တဲ့ အချစ် မျိုးပါ။ ကလေးဘဝတုန်းက ပေါ်လာတဲ့ လိင်စိတ် နိုးကြားမှုဟာ ကလစ်တိုးရစ် အမျိုး အစား ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ကလစ်တိုးရစ် အမျိုးအစားဟာ ကြီးလာသည်အထိ ဒီအတိုင်းပဲ ဆက်ရှိမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဗဂျိုင်နယ် အမျိုးအစားအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြသလားဆိုတဲ့ အချက်ဟာ ခန္ဓာဗေဒ ဆိုင်ရာ ပြဿနာ တစ်ခုမျှသာ မကတော့ဘဲ စိတ်ပညာ ဆိုင်ရာ ပြဿနာလည်း ဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့ စိတ္တဗေဒ ပညာရှင်များက ယူဆကြပါတယ်။

ဖရွိုက်ကတော့ မိန်းမရဲ့ လိင်စိတ်နိုးကြားမှု ရင့်ကျက် ပြည့်စုံခြင်း ရှိမရှိကို တိုင်းထွာရမှာ အဲဒီ မိန်းကလေးဟာ ကလစ်တိုးရစ် တိုက်ပိကနေပြီး ဗဂျိုင်နယ်တိုက်ကို ပြောင်းသလား မပြောင်းဘူးလား ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ တိုင်းထွားပါတယ်။ (လိင်စိတ် နိုးကြားမှု ကို ဖြေဖျောက်လား ဆိုတာကို ကြည့်ပြီး လိင်စိတ်နိုးကြားမှု ရင့်ကျက်ခြင်း ရှိမရှိကို ဆုံးဖြတ် ပါတယ်။) ဒါကိုပိုပြီး ထင်ရှားတဲ့နည်းနဲ့ ဥပမာဆောင်ပြရရင် အဲဒီ မိန်းကလေးရဲ့ အချစ်ဟာ မိခင် အပေါ်ကနေ စပြီး ဖခင်အပေါ်ကို ပြောင်းသွားသလား၊ မသွားဘူးလား ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ လိင်စိတ် နိုးကြားမှု ရင့်ကျက်ခြင်း ရှိမရှိကို ဆုံးဖြတ် သင့်တယ်လို့ ဖရွိုက်က ဆိုပါတယ်။

ဒီတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှု ဖြစ်စဉ်ကို နှေးကွေးစေတဲ့ အကြောင်းတွေကတော့ အများကြီး ပါပဲ။ မိန်းမတွေမှာ လိင်တူ ဆက်ဆံလိုစိတ် ပေါ်လာတာဟာ အဲဒီ လိင်စိတ် နိုးကြားမှုဖြစ်စဉ်

<http://www.mmteashop.com>

ရင့်ကျက် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း မရှိလို့ ဖြစ်တယ်လို့ စိတ်ပညာရှင် အက်ဒလားက ယူဆပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ယောက်ျားလျာဟာ အထက်စီးရထားတဲ့ မိန်းမ မဟုတ်သလို၊ ဖွံ့ဖြိုးမှု နောက်ကျ ကျန်ရစ်တဲ့ မိန်းမလို့လည်း မပြောနိုင်ပါဘူး။

ယောက်ျားလျာရဲ့ ထူးခြားချက်ကတော့ ဖိုမဇတ်ကို ငြင်းဆန်ခြင်းနဲ့ မရဲ့ အသား အရေ အထိအတွေ့ကို သဘောကျခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အရွယ်ရောက်လာရင် ဘယ်မိန်းမပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖိုရဲ့ ကျူးကျော်ချဉ်းနင်းမှုနဲ့ လွှမ်းမိုး မှုကိုတော့ ကြောက်ကြတာ ချည်းပါပဲ။ ဖိုခန္ဓာကိုယ်ကို ရွံ့ကြောက် ကြတာချည်းပါပဲ။ ယောက်ျားလျာမှာလည်း ဒီ သဘောကတော့ ရှိနေတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်မှာတော့ သူဟာဖိုလိုပဲ မရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ဟာ သူတောင့်တတဲ့ ပစ္စည်းဖြစ်နေပါတယ်။

<http://www.mmteashop.com>

ဖိုယောက်ျားလျာနဲ့ မယောက်ျားလျာ

ယောက်ျားလျာ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ တစ်မျိုးက ဖို ယောက်ျားလျာ ဖြစ်ပြီး အစစ အရာရာ ဖိုကို အတု ခိုးချင်တယ်။ နောက် တစ်မျိုးကတော့ မ ယောက်ျားလျာဖြစ်ပြီး ဖိုကို ကြောက်တတ်တယ်။

သဘောကတော့ အချို့သော ယောက်ျားလျာများဟာ ပျော့ညံ့မှုကို ငြင်းပယ်ပြီး အချို့သော ယောက်ျားများကတော့ ပျော့ညံ့မှုကို သဘောကျတယ် ဆိုတဲ့သဘောပါ။ ပျော့ညံ့မှု ဆိုတာ ကိုယ်က အယုအယ ခံချင်တယ်။ ကိုယ်ကဦးဆောင် ဦးရွက် အခန်းက မပါ ဝင်ချင်တာကို ဆိုလိုတာပါ။

ဒီတော့ ယောက်ျားဆန်တဲ့ ယောက်ျားလျာများဟာ ပျော့ညံ့မှုကို သဘောမကျဘူး။ ကိုယ်က ဦးဆောင်ဦးရွက် အခန်းက ပါချင်တယ်။ ကိုယ်ကစပြီး ချစ်ရေးဆိုမယ် စသဖြင့် ပေါ့။ မိန်းမဆန်တဲ့ ယောက်ျားလျာကျတော့ ကိုယ်က တခြားမိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အပွေအဖက်ကို ခံချင်တယ်။ မိန်းကလေးကစမှ ပါချင်တယ်။ ကိုယ်က ဦးဆောင်ဦးရွက် အခန်းက မဟုတ်ဘဲ နောက်လိုက် အခန်းက ပါချင်တယ် ဆိုတဲ့သဘောပါ။

ဆရာဝန်တွေဆီမှာ ထုတ်ဖော်ပြောတဲ့ ယောက်ျားလျာတွေရဲ့ အဆိုအရ သူတို့ဟာ ငယ်ငယ်ကလေး ကတည်းက သူတို့ကို မိန်းမသာအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်လို့ မကျေနပ် ကြဘူးလို့ ဆိုပါသည်။

သူတို့တစ်တွေဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက မိန်းကလေးတွေ ကစားတဲ့ ကစားနည်း တွေကို အထင်သေးတယ်။ ယောက်ျားလေးတွေ ကစားနည်းမျိုးကို ကစားချင်တယ်။ မိန်းကလေး ဖြစ်ရတာကို မကျေနပ်ဖြစ်ပြီး အားနွဲ့သူ ဖြစ်မှာကို ကြောက်တယ်။ မိန်းကလေး ကျောင်းမှာ မနေချင်ဘူး။

<http://www.mmteashop.com>

ဒီဖီဆန်မှုမျိုး စိတ်ထဲမှာ ဒီလို မကျေမနပ် ဖြစ်တာမျိုးဟာ ယောက်ျားလျာဖြစ်မယ့် အလားအလာကို ပြနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ပညာရှင် အဲလစ်နဲ့ စတကယ်တို့ တင်ပြတဲ့ ဥပမာ တစ်ခုကို ပြောချင်ပါတယ်။ ကိုးလတ်အော်ဒရီ ဆိုတဲ့ ကလေးမကလေးဟာ အသက် ဆယ့်နှစ်နှစ်ကို ရောက်တော့ သူ့သင်္ဘောသား တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ဆိုတာ သိသွားတယ်။ အဲဒီမှာ သူ့အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်သွားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သူ့ရဲ့လိင်က သတ်မှတ် ပေးလိုက်တဲ့အတွက် သူ့မှာ နောက်ကျ ကျန်ရစ်ခဲ့တာ၊ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ နိုင်တော့တာ စသည်တို့ကို တွေ့ရတဲ့ အခါမှာ ဒီလို စိတ်ထိခိုက် သွားတာဟာ သဘာဝ ကျပါတယ်။ တကယ့်ပြဿနာက သူ့ဘာဖြစ်လို့ တခြား အခြေအနေ တစ်ခု (ယောက်ျားစိတ်ဝင်မှု) ကို လက်ခံ သလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာပါ။

မိန်းကလေးဟာ သူ့ရဲ့ ယောက်ျားစိတ်၊ ဒါမှမဟုတ် ယောက်ျားလျာ စိတ်ကို ကြောက်ကြောက်နဲ့ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကို ထိုက်သင့်တဲ့ လျော်ကြေး (စာနာမှု၊ အရေးပေးမှု) မပေးခဲ့ရင်တော့ ဒီလို ကြောက်စိတ်ကလေးဟာ တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားပြီး လူ့အဖွဲ့ အစည်းကို ဆန့်ကျင် ဖီဆန်တဲ့ သဘောကို ပြလာ တော့တာပါပဲ။

အထူးသဖြင့် သူ့ဟာ ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ စွဲမက်ဖွယ် ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်လာတဲ့ အချိန်မှာ ဒီဆန့် ကျင်ဖီဆန်တဲ့ စိတ်၊ လောကကြီး ကို အရွံ့တိုက်တဲ့ စိတ်ဟာ ပေါ်လာ တော့တာပါပဲ။ ဘုရားသခင်က (သဘာဝက) ပေးလိုက် တဲ့ ခန္ဓာ ဗေဒဆိုင်ရာ အရည်အချင်းတွေ (လှသလား၊ အရုပ်ဆိုးသလား၊ ကိုယ်ဟန် ပြေပြစ် သလား၊ ပုံပျက် ပန်းပျက်လား ဆိုတဲ့ ကိစ္စ) ဟာ ဒီနေရာမှာ အရေးကြီးလာပါတယ်။

မြသန်းတင့်

အရပ်ဆိုးတဲ့၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့ကိုယ်သူ အဲဒီလိုထင်နေတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ သူ့မှာ မိန်းမ အရည်အချင်းတွေ ကင်းမဲ့ နေတယ်လို့ ထင်နေတဲ့ အတွက် မိန်းမရဲ့ ဘဝကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ငြင်းပယ် လာတော့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားစိတ် ပေါက်လာတာဟာ ဒီလိုလှပ တင့်တယ်တဲ့ ရုပ်ရည် ရူပကာမရှိလို့ ဖြစ်လာတာရယ်လို့ ပြောရင်တော့ မှားပါ လိမ့်မယ်။

ဒီလိုကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းကလေးဟာ ဖိုသတ္တဝါတို့ရဲ့ ရရှိထားတဲ့ အခွင့်အရေး တွေကို ခံစားနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေး နည်းသွားလို့ ယောက်ျားလျာ ဖြစ်ရ တာတွေလည်း ပါပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် သိပ်အကွပ်အညှပ်ကြီးတဲ့ မိသားစုများက မိန်းကလေးတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ထုံးတမ်း စဉ်လာတွေ အောက်မှာ ကြီးပြင် လာခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးတွေဟာ ယောက်ျားလေးတွေ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ချောင်ချောင်ချိချိ ဝတ်ရတာမျိုးကို အားကျ တတ်ကြပါတယ်။

သူတို့ကိုယ်သူတို့ မှန်ထဲကို ပြန်ကြည့် လိုက်တော့ သိပ်လည်း ဆွဲဆောင်မှုမရှိ။ အနာဂတ်မှာလည်း သိပ်အလှ တိုးစရာရယ်လို့ မမြင်တော့ သူတို့ အဝတ်အစား အဆင်အယင် အလှအပတွေကို သိပ်တန်ဖိုး မထားတော့ဘဲ ဖြစ်လာကြတယ်။ တကယ် မှန်ကန်ပြီး သစ္စာရှိတဲ့ မှန်ထဲကို ကြည့်လိုက်တော့ သူ့မျက်နှာဟာ သာမန် ရွက်ကြမ်း ရေကျို လောက်ပဲ ရှိနေတယ်။

အလားအလာ သိပ်မရှိတော့ဘူး ဆိုရင် ဇာနားတွေ၊ ဘီတင် ဖောက်တွေ၊ အတွန့်တွေဟာ ဘာမျှအဓိပ္ပာယ် မရှိတော့ဘဲ ရယ်စရာလို့ ထင်လာတယ်။ ဒီမှာတင် ယောက်ျား ဆန္ဒဟာ သူရဲ့ ယောက်ျားကလေး ဆန်တဲ့ အမူအရာတွေကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်း ထားလိုက် တော့တာပါပဲ။

<http://www.mmteashop.com>

မြသန်းတင့်

ကောင်းပြီ...။ သူ့မှာ မျက်နှာကလည်း လှတယ်။ ကိုယ်ဟန်ကလည်း တင့်တယ် ပြေပြစ်တယ် ပဲထား။ ရှေ့ရေး မျှော်မှန်းချက်ကြီးတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် (ရှေ့နေကြီး၊ ဆရာဝန်ကြီး၊ လုပ်ငန်းရှင်ကြီး၊ နိုင်ငံရေးသမားကြီး၊ အင်ဂျင်နီယာမကြီး ဖြစ်ချင်တယ်) ဆိုပါတော့။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုပါတော့။ ဒီအခါမျိုးမှာ သူဟာ အခြားသော လူသား (ယောက်ျားတစ် ယောက်) အတွက် သူ့ကိုယ်သူ စွန့်လွှတ်ခြင်း မပြုချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် စိတ်ကတော့ ယောက်ျားစိတ် လိုဖြစ်နေတယ်။

ကျန်းမာသန်စွမ်းတဲ့ ယောက်ျားဟာ ယောက်ျားချင်း လိင်တူ ဆက်ဆံတဲ့ ပျော့တီး ပျော့ဖတ်နဲ့ သတ္တဝါကို အထင်သေးသလို ယောက်ျားလျာဟာလည်း အရှုံးပေး လွယ်တဲ့ မိန်းမမျိုး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို ပြသတဲ့ အနေနဲ့ ယောက်ျားဆန်ဆန် စိတ်ထားမျိုးကို ပြောင်းလဲ လာတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။

ဒီမှာတင် သူဟာ ယောက်ျားတွေ ဝတ်တဲ့ အဝတ်အစားမျိုးကို ဝတ်လာတယ်။ ယောက်ျားတွေ ပြုမူ ပြောဆိုသလို ပြောဆိုလာတယ်။ ယောက်ျားတွေရဲ့ ဘာသာစကားကို သုံးလာတယ်။ မိန်းကလေးတွေထဲက အချစ်တော် တစ်ယောက်ကို ရှာလာပြီး သူက ယောက်ျားဂိုက် ဖမ်းလာတယ်။

အမှန်ကတော့ ဒါဟာ အိုက်တင်လုပ်တဲ့ သဘောဘဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ ဒုတိယ ပြဿနာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိကကျတဲ့ အချက်ကတော့ သူဟာ ဖဿအတွေ့ရဲ့ သားကောင် ဖြစ်သွားရတာကို ရှက်တဲ့စိတ်၊ မကျေနပ်တဲ့ စိတ်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ အားကစား သမား အမျိုးသမီးများစွာ တို့ဟာ လိင်တူ ဆက်ဆံသူများ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။

သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာက ကြွက်သားတွေနဲ့ တောင့်တင်းနေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ တစ်ဟုန်ထိုး လှုပ်ရှားနေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ အဲဒီ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖဿ အတွေ့တွေရှိတဲ့

<http://www.mmteeshop.com>

မြသန်းတင့်

ကိုယ်ခန္ဓာရယ်လို့ သိပ်သဘော မထားကြဘူး။ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာဟာ အနမ်းတွေကို လို့ဆော်ပေးတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမဟုတ်ဘူး။

ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ နည်းလမ်းတစ်ခုသာ ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီနေရာမှာတော့ ခန္ဓာကိုယ်က မိမိအတွက်လား (မိမိရဲ့ မိန်းမ ဘဝပစ္စည်းလား)၊ ဒါမှမဟုတ် ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အများအတွက်လား (လူ့အဖွဲ့ အစည်းအတွက် အရေးကြီးတဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ဖို့လား) ဆိုတဲ့ ကိစ္စနှစ်ခုဟာ တံတားကူးလို့ မရအောင် ဝေးလံ လှတဲ့ ကမ်းပါးကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းက အမျိုးသမီးတွေ ဆရာမတွေ၊ ပညာပိုင်းနဲ့ အသက်မွေးတဲ့ အမျိုးသမီး တွေမှာ ဒီလို ခုခံ ဆန့်ကျင်တဲ့ စိတ်ရှိတတ်ပါတယ်။ သူတို့ အဖို့ကတော့ စိတ်ဓာတ် ရေးအရရော ကိုယ်ခန္ဓာ အရာရော ယောက်ျားရဲ့ သြဇာအောက်ကို ကျိုးနွံ ရတာကို သိပ်မကျေနပ် ကြပါဘူး။

ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ တန်းတူ ညီမျှခွင့်ကို ရလာရင်တော့ အထက်မှာ ဆိုခဲ့တဲ့ ပြဿနာဟာ နေရာ တော်တော်များများမှာ ဖြေရှင်းပြီးသား ဖြစ်သွား လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ခက်တာက မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား တန်းတူညီမျှ အခွင့်အရေး ရှိပါတယ်လို့ ပြောနေကြတဲ့ ကြားထဲကပဲ ယောက်ျားဟာ ကြီးစိုး လွှမ်းမိုးချင်စိတ် ရှိမြဲရှိပြီး ဒီစိတ်ဓာတ် ကိုပဲ မိန်းမကလည်း မနှစ်သက်နိုင် ဖြစ်နေတုန်းပါပဲ။

အဲ...တစ်ခုတော့ ရှိရဲ့။ ယောက်ျားဟာ ဘယ်လောက်ပဲ သူ့ကိုယ်သူ အားကြီးပါ တယ်လို့ ပြောနေနေ စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ပြီး သြဇာ လွှမ်းမိုးချင်တဲ့ မိန်းမမျိုးကတော့ ဖို သတ္တဝါကို ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ဖို့ ဝန်လေးမှာ မဟုတ်ဘူး။

<http://www.mmteeshop.com>

သန်စွမ်းတဲ့ မိန်းမများဟာ လိင်တူ ဆက်ဆံလေ့ ရှိကြတယ်။ တစ်ဖက်မှာ သူဟာ လူသား ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကိုလည်း ပြချင်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ သူ့ရဲ့ မိန်းမစိတ်ကို လည်း မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ သူ ဘာလုပ်သလဲ။ သူဟာ ယောက်ျားတွေနဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံတယ်။

သူက သန်စွမ်းသူဆိုတော့ ယောက်ျားရဲ့ အကြမ်းဖက်မှုကို သူမကြောက်ဘူး။ ဖိုခန္ဓာကိုယ်ဆီက ပျော်ရွှင်မှုကို ရှာရာမှာ ရှုတ်တတ် ကြောက်တတ်တဲ့ အပျိုစင်ကလေး တစ်ယောက် လောက်တောင် သူ့မှာ ကြောက်စိတ်တို့ ဘာတို့ မရှိတော့ဘူး။ ကြမ်းတမ်းပြီး တိရစ္ဆာန်ဆန်တဲ့ သဘာဝဟာ ဖို-မ ဆက်ဆံရေးကို မကြောက်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် အသိဉာဏ်ပညာဆိုင်ရာ စိတ်ဓာတ်ဟာ ပျောက်သွားပြီး အဟိတ် တိရစ္ဆာန် စိတ်ဓာတ်သာ ကျန်ရစ် ခဲ့ကြတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် စာရေးဆရာမ ဂျော့ဆင်းဟာ သူ့ ခေတ်နဲ့သူ အသိဉာဏ် ဆိုင်ရာမှာတော့ အများက အသိအမှတ် ပြုရတဲ့သူပဲ။

ဒါပေမယ့် သူဟာ လူငယ် ကလေးတွေနဲ့ မိန်းမလျာတွေကို သဘောကျ တတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မဒမ်ဒီစတေး ကတော့ အသက် ကြီးလာတဲ့ အခါမှသာ ငယ်ရွယ် နနယ်ပြီး လှပချောမောတဲ့ လူငယ်ကလေးတွေကို သဘောကျ လေ့ရှိပါတယ်။

သူဟာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ပြီး ယောက်ျားတွေအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးနိုင်သူ ဖြစ်လေတော့ သူ့သြဇာ လွှမ်းမိုးခံရတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ ရင်ခွင်မှာ ပျော်ပိုက်တာမျိုးကို မလိုလားဘဲ ရှက်နေပါတယ်။ သူကပဲ ဦးဆောင်ပါတယ်။ အလွန် ဓားထက်တဲ့ ရုရှားပြည်က ကက်သရင်း ဘုရင်မကြီး ပင်လျင် ဒီလိုအစား မျိုးထဲမှာ ပါဝင်နေပါတယ်။

အမျိုးသမီး ပန်းချီဆရာများနဲ့ စာရေးဆရာများ ထဲမှာလည်း ယောက်ျားလျာတွေ အများ ရှိတတ်ပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေ ယောက်ျားလျာဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းကတော့

<http://www.mmteashop.com>

စောစောက ပြောသလို စွမ်းအားတွေ သိပ်ထက်သန်လို့ ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုလုပ်လို့ရယ် ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။

သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းက လေးနက်ပြီး ဦးနှောက် အားစိုက်ရတဲ့ လုပ်ငန်းဖြစ်လေတော့ သူတို့မှာ မိန်းမရဲ့ အခန်းကဏ္ဍကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ကောင်းကောင်း အချိန်မရဘဲ ဖြစ်နေကြတဲ့ အတွက်ကြောင့်ပါ။ အလုပ်မှာ ဦးနှောက် အားစိုက်ရတော့ ပင်ပန်းတယ်။ တင်းကျပ်တယ်။ ဒီတော့ စိတ်အပန်း ဖြေချင်တယ်။ ကြည့်နူးချင်တယ်။ ဒီမှာတင် သူတို့ တစ်တွေဟာ ဖိုမ ဆက်ဆံရေးမှာ ပျော်ရွှင်မှုကို ရှာကြတော့တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် လိင်တူ ဆက်ဆံမှုဟာ အနိုင်ယူ လွှမ်းမိုးချင်တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် အတွက် ကျေနပ်လောက်တဲ့ အဖြေတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လိင်စိတ် ကုန်ခန်းနေတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ တစ်ချိန်တည်းမှာ သွေးသား တောင့်တတဲ့ ဆန္ဒ ပေါ်လာတတ်သလို ယောက်ျားလျာ တစ်ယောက်မှာလည်း သာမန် မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပေါ်တတ် တာပါပဲ။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးဟာ စိတ်နှစ်ခွ ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပေါ်တတ် တာပါပဲ။

ဒီလို စိတ်နှစ်ခွ ဖြစ်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရောဂါရာဇဝင်ကို စိတ်ပညာရှင် စတက်ကယ်က ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့လူနာဟာ အသက် ဆယ့်ခြောက်နှစ်မှာ ယောက်ျား လျာပြဿနာ ပေါ်လာပါတယ်။ သူနဲ့အတူ သူ့အလိုကို လိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတွေကို အထင် သေးတယ်။

နောက်တော့ သူဟာ လေးနက်တဲ့ စာပေ ဘာသာရပ်တွေကို သင်ပြီး အရက် သောက်တတ် လာတယ်။ နောက်မှာ အိမ်ထောင်ကျတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သူက ဦးဆောင် ဦးရွက် အခန်းက ပါဝင်ပေမယ့် သူ့မှာ ဆန္ဒပြည့်ဝခြင်း မရှိဘူး။ နောက်တော့

<http://www.mmteashop.com>

သူဟာ သူ့ယောက်ျားကို ကွာလိုက်တယ်။ ယောက်ျားနဲ့ ကွာပြီး မိန်းမတွေနဲ့ ပြန်ဆက်ဆံတယ်။

အဲဒီ ကာလများမှာ သူဟာ ယောက်ျားစိတ် ဝင်နေတယ်။ မိန်းကလေးတွေနဲ့ နေရတာကို ပျော်တယ်။ နည်းနည်း ကြာလာတော့ သူဟာ မိန်းမစိတ် ဝင်လာပြီး ရည်းစားတွေ ထားတယ်။ မိန်းမ အနေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ယောက်ျားလျာ အနေနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မှာ သွေးသား ဆန္ဒပြည့်ဝမှု မရဘူး။ ဒါကြောင့် စိတ်ကု ဆရာဆီကို ရောက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

